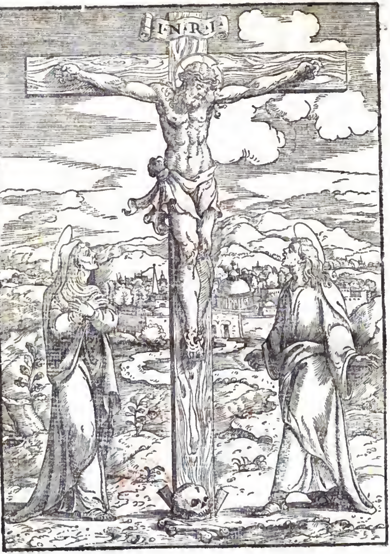
ΒΙΒΛΙ
ΟΝ
ΤΟΥ ΜΑΡΤΙΟΣ ΜΗΝΟ'Σ

Περιέχον τὴν πρέπουσαν αὐτῷ, ἅπασαν ἀκολουθίαν.

ΕΝΕΤΙΗΣΙΝ.

Παρὰ πέτρου, υἱοῦ τοῦ ποτὲ.
Χειροφόρου, τῷ τῆς φ[illegible]
,α φ π [illegible]

ΜΙΜΗΤΑΙ ΕΣΤΕ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

I·N·R·I·

ΜΗΝ ΜΑΡΤΙΟΣ
ἜΧΩΝ ΗΜΕΡΑΣ, λά.

ἡ ἡμέρα, ἔχει ὥρας ιβ΄. καὶ ἡ νύξ, ὁμοίως. εἰς τὴν πρώτην, μνήμη τῆς ἁγίας ὁσιομάρτυρος εὐδοκίας, εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα. στιχηρὰ προσόμοια. ἦχος, δ΄.

Ἔδωκας σημείωσιν.

Πρότερον ἀσκήσασα. καὶ τῆς σαρκὸς τὰ σκιρτήματα, ἐγκρατείᾳ μαράνασα. ἀθλήσει τὸ δεύτερον, τοῦ ἐχθροῦ καθεῖλες, τὰς μηχανουργίας, καὶ νίκην ἦρας κατ᾽ αὐτοῦ, ὦ εὐδοκία θεομακάριστε. διὸ σε ἐστεφάνωσεν, ἐπὶ διπλοῖς ἀγωνίσμασιν, ἰησοῦς ὁ φιλάνθρωπος. καὶ σῶτερ τῶν ψυχῶν ἡμῶν :~

Καρδίας ταῖς αὔλαξι, σπόρον τὸν θεῖον εἰσδέδεξαι, ὡς γῆ πίων θεόπνευστε. καὶ ἑκατοστεύοντα, μαρτυρίου στάχυν, ἠξιώθησας ὄντως. καὶ ἀποθήκαις μονταῖς, ἐθησαυρίσθης ἀθλία τοῦ πυρός. τοῦ σὲ μεταποιήσαντος, καὶ ἀλλοιώσει τῇ κρείττονι. ἀλλοιώσαντος χάριτι, εὐδοκία πανεύφημε :~ Ὅμοιον.

Νεκροὺς ἐξαναστήσας, ζωοποιῷ σου προστάγματι, εὐδοκία πανεύφημε. νεκρώσασα πάνσοφε, ἐγκρατείας πόνοις, τοῦ σώματος πάθη. καὶ νῦν οἰκεῖς τὰς σκηνὰς, μετὰ μαρτύρων καλῶς τελέσασα, τὸν δρόμον τῆς ἀθλήσεως, τῇ συνεργείᾳ τοῦ πνεύματος. ὑπὲρ πάντων τῶν πίστει σε, ἀνυμνούντων πρεσβεύουσα.

Δόξα. ἦχος, πλβ. Ἰωάννου μοναχοῦ.

Καταλιποῦσα τὰ τερπνὰ, καὶ ποικίλα τοῦ βίου ἡ ὁσία καὶ μάρτυς. καὶ σταυρὸν ἀραμένη ἐπ᾽ ὤμων. προσῆλθε τῷ νυμφίῳ ἐκείνῳ καὶ σοὶ χριστέ. καὶ σὺν οἰμωγαῖς δακρύων ἐβόα. μὴ με τὴν πόρνην ἀπορρίψῃς, ὁ ἀσώτους καθαίρων. μηδὲ τὰ δάκρυα παρίδῃς. τῶν δεινῶν ἐφλημάτων. ἀλλὰ δέξαι με ὥσπερ τὴν πόρνην ἐκείνην. τὴν τὸ μύρον σοι προσενέγκασαν. καὶ ἀκούσω κἀγώ. ἡ πίστις σου σέσωκέ σε, πορεύου εἰς εἰρήνην :~

Καὶ νῦν θεοτοκίον. Τελμοδοε ανέστης χριστέ.

Μετάνοιαν οὐκ ἔκτησαι, ψυχὴ ἀμετανόητε. τί βραδύνεις, τοῦ θανάτου ἡ τομὴ, ἐγγίζει καὶ τὸ τέλος, ἐφέστηκεν ὡς κλέπτης. τῇ θεοτόκῳ δράμε πρόσπεσον :~ σταυροθεοτοκίον. ὅμοιον.

Ὁρῶσά σε σταυρούμενον, χριστὲ ἡ σὲ κυήσασα. ἀνεβόα. τί τὸ ξένον ὃ ὁρῶ, μυστήριον υἱέ μου πῶς ἐπὶ ξύλου θνήσκεις. σαρκὶ κρεμάμενος ζωῆς χορηγέ :~

Χρὴ εἰδέναι, ὅτι εἰ τύχῃ ἡ μνήμη τῆς ἁγίας ἐν τῇ ἁγίᾳ μ΄. οὐ χρὴ ψάλλεσθαι τὸ ἰδιόμελον. εἰ μὴ ἐν σαββάτῳ εἰ τύχοι. ἢ ἐκτὸς τῆς ἁγίας μ΄. ἀπολυτίκιον, ἦχος, δ΄.

Ἡ ἀμνάς σου ἰησοῦ, κράζει μεγάλῃ τῇ φωνῇ. εἰς δὲ τὸν ὄρθρον. ὁ κανὼν τῆς ἁγίας. οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τῆς εὐδοκίας τοὺς ἀγῶνας αἰνέσω.

ᾠδὴ, ά. ἦχος, πλβ. Ὁ εἱρμός.

Ἄσωμεν τῷ κυρίῳ. τῷ διαγαγόντι τὸν λαὸν αὐτοῦ, ἐν ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ. ὅτι μόνος ἐνδόξως δεδόξασται.

Τὴν ἐξ ἀπροσεξίας, σκότωσιν μοι μάρτυς ἐπισκήψασαν. πρεσβείαις σου ἀκτῖσιν, εὐδοκία ὑμνοῦντι σοὶ σκέδασον :~

Ἠχράνθη ἡ σαμαρεῖτις, λόγων θεοπνεύστων καλ

λιμάρτυς σε. ἀθανάτω τραπέζη, ἀπο-
λαύσεως θείας ἐντρύφημα :-

Στέμμα τῆς ἀφθαρσίας. καὶ τὴν δαμβοῦ-
σαν ἀπόλαυσιν, τῆς γῆς παρωσαμένη.
εὐδοκία ἀξίως κεκλήρωσαι :- Θ.

Ἔλυσε τοῦ θανάτου, ἐκ τῆς κατὰ δίκης με πα-
ράνομα. ὁ ἐκ σοῦ θεὸς λόγος, σαρκωθεὶς
διὰ σπλάγχνα ἐλέους αὐτοῦ :-

ᾠδ. γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Ὕλην καταλείψασα, τὴν πολυποίκιλον
ἔνδοξε. κόσμου φθαρτοῦ, ὄλβον εὐδοκία.
ἀνεκφαίρετον εἵλκυσας :-

Δόξης ἀγαλλίαμα, τῆς μεταρσίας σου σύμβο-
λον, ἐν οὐρανοῖς. σεπτὴ λατίδοῦσα, ἐφω-
τίσθης βαπτίσματι :- Θ.

Ὀλίσθων μου τὴν ἄφεσιν, θεογεννήτρια δέομαι.
πρὸς τὸν ἐκ σοῦ, ἰθύνων τεχθέντα. τῶν
παθῶν ῥυομένη με :- Ὁ εἱρμός.

Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων σοι
κύριε. σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων. καὶ ὑ-
μνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου :-

κα, ἦχος. πλ. Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Φωτισθεῖσα τῇ αἴγλῃ τῇ θεϊκῇ, τῆς πλάνης
κατέλιπες σκοτασμόν. καὶ βίον ἀνέλαβες,
μετὰ σώματος ἄϋλον. χαρισμάτων δὲ θεί-
ων, πλησθεῖσα τοῦ πνεύματος. ἐκ δαψιλοῦς
προρρήσεως, μακρὰς ἐξαμέστησας. ὅθεν εἰς
τέλος, μαρτυρικῷ στεφάνῳ, ἐνθέως κεκόσμη-
σαι. καὶ τὸν δόλιον ᾔσχυνας, εὐδοκία ἰσάγγελε
πρέσβευε χριστῷ τῷ θεῷ. πταισμάτων ἄφε-
σιν δωρήσασθαι. τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν
ἁγίαν μνήμην σου :- Θ., ὅμοιον.

Ἐνθυμοῦμαι τὴν κρίσιν καὶ δειλιῶ, ἐννοῶν μου
τὰς πράξεις τὰς πονηράς. πῶς ἀπολογή-
σομαι, τῷ κριτῇ ὁ ταλαίπωρος πρὸς τὴν
σιὼ δὲ βλέπων, εἰκόνα παναμώμητε. ἀνα-
ψυχὴν λαμβάνω, κυρίου τῶν πόνων μου.
ἀπογνώσομαι τελείως, καὶ προσπίπτω
κραυγάζων σοι. παναγία μου πρόσπεσον
ὅπως ἵλεως γένηται ὁ υἱός σου καὶ κύριε, ἐν ἡμέ-
ρᾳ τῆς κρίσεως. ὅτι ἄλλην ἐλπίδα οὐ κέκτη-
μαι, ὁ ἀνάξιος δοῦλός σου :-

σταυροθ. ὅμοιον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα καὶ λυτρωτὴν, ἡ ἀμνὰς
θεωροῦσα ἐν τῷ σταυρῷ, ἀδίκως κρεμάμε-
νον, θρηνῳδοῦσα ἐκραύγαζεν. οἴμοι φίλ-
τατον τέκνον, υἱὲ ποθεινότατε. οἴμοι πῶς
τοσοῦτον, ὁρᾷν στέξω θέαμα. κόπτομαι τὰ
σπλάγχνα, τὴν καρδίαν ἐμπρῶμαι. ἀλλ'
ὦ ὑπεράγαθε, τοὺς σοὺς λόγους ἐκπλήρω-
σον. καὶ ἀνάστηθι τάχιον. χαρὰν πᾶσι καὶ
λύτρωσιν, διδοὺς τοῖς ἀνυμνοῦσιν ἐν πίστει,
τὸ ἄχραντον πάθος σου :-

ᾠδ. δ'. Εἰσακήκοα κύριε.

Κάλλους ὑπερέχουσα, σώματος ἀξίως ψυ-
χῆς ἐξιλεώθησας, ὡραιότητα κατάλληλον
πόνοις εὐδοκία ἀπαστράπτουσα :-

Ἱεραῖς ἀσκήσεσι, ταῖς τοῦ γυμνασμοῦ τὴν κρέ-
σιν ἀΐλατον. δι' ἐλέους μάρτυς ἀληθείας,
τῶν πρὶν ἀθεμίτων ἀλογήσασα :-

Ἀπημαύρωσας ἅπασαν, πλάνης προσβο-
λήν, φωτὸς ἀληθείας γάρ, ὁδηγὸν ἔσχες
ἀρχάγγελον. θείας σοι ἐμφάσεις ἐκκα-
λύπτοντα :- Θ.

Σὺ παναμώμε δέσποινα, σάλον τῶν κυμά-
των ψυχῆς μου πράϋνον. ἁμαρτίας με τοῦ
κλύδωνος. καὶ τῆς τρικυμίας ἀπαλλάτ-
τουσα :- ᾠδ. ε'. Ὁ εἱρμός.

Ὀρθρίζοντες βοῶμέν σοι κύριε. σῶσον ἡμᾶς, σὺ
γὰρ εἶ θεὸς ἡμῶν. ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἴδαμεν.

Τὸν βόρβορον τῶν πράξεων δάκρυσιν, ἐκ-
πλυθεῖσα. λουτρῷ τοῦ βαπτίσματος, ἡ-
λίου πλέον ἐξέλαμψας :-

Οὐ πλοῦτος οὐ θωπεῖαι οὐ μάστιγες. οὐ δεσμοί τε.
οὐ ξίφος οὐ θάνατος, θεοῦ χωρίσαι δεδύ-
νηνται :- Θ.

Ὑλώδους προσπαθείας μου ἄκανθας. θεοῦ
φλέξαντι τῷ μὴ φλέξαντι, πυρὶ τὴν θεί-
αν γαστέρα σου :-

ᾠδ. ς'. Χιτῶνά μοι παράσχου φωτεινόν.

Στοῤῥὰς τῷ τῆς ἀθλήσεως πυρὶ, σεαυτὴν λι-
πάνασα. βασάνοις ἀνάλωτος, εὐδοκία
ἀνεδείχθης σεβάσμιε :-

Ἀγάπης δραστῶν τῶν φθαρτικῶν. σεμνὴ ἀ-
γαπήσασα νυμφίον τῷ ἔρωτι. εὐδοκία τῷ
ἀφθάρτῳ ἐπαμέθου σαυτήν :- Θ.

Γαλήνης ἡ κυήσασα χριστόν, τὸν αἴτιον δέσποινα
τὸν ἄγριον κλύδωνα, τῶν παθῶν μου πανα-

γία

γία ἡμέρ χρόνου :~ Ὁ εἱρμός.

Χ ιτῶνά μοι παράσχου φωτεινόν. ὁ ἀναβαλλόμενος φῶς, ὡς ἱμάτιον. πολυέλεε Χριστὲ ὁ θεὸς ἡμῶν :~

Εἰ ἔστι μ. λέγε τὸ μετὰ τοῦ τυχόντος ἤχου.

Μ ὴν μάρτιος ἔχων ἡμέρας, λα'. ἡμέρα ἔχει ὥρας ιβ'. καὶ ἡ νύξ, ὥρας ιβ'. εἰς τὴν α'. τῆς ἁγίας ὁσιομάρτυρος εὐδοκίας, τῆς ἀπὸ σαμαρειτῶν τῆς ἑταιρίδος. στ.

Ἡ σαμαρεῖτις οὐχ ὕδωρ εὐδοκία.

Ἀλλ' αἷμα σωτῆρι ἐκ ῥαχήλου σοι φορεῖ.

Μαρτίου ἀμφὶ πρώτῃ εὐδοκία ξίφος ἔτλη.

Α ὕτη ἦν ἐξ ἡλίου πόλεως. τῆς ἐπαρχίας λιβανησίας φοινίκης, κατὰ τοὺς καιροὺς τῆς βασιλείας τραϊανοῦ. ἐν ἀκολασία τὸ πρῶτον βιοῦσα. καὶ πολλοὺς ἐραστὰς τῇ εὐπρεπείᾳ τῆς ὄψεως ἐπισυρομένη. καὶ πλοῦτον πολλὴν συναθροίσασα. ὕστερον δὲ προσῆλθε τῷ Χριστῷ, γέρμανου τινὸς μοναχοῦ τοὺς περὶ εὐσεβείας καὶ μετανοίας λόγους διεξιόντος ἀκούσασα. βαπτίζεται οὖν ὑπὸ ἐπισκόπου θεοδότου ἀποκαλύψεσι θείαις πεισθεῖσα. καὶ ἔδοξεν ἑκάστη, ἑαυτὴν ὑπὸ ἀγγέλου χειραγωγουμένην. εἰς οὐρανοὺς ἀνελθεῖν, καὶ τοὺς ἀγγέλους συγχαίρειν αὐτῆς τῇ ἐπιστροφῇ. καὶ μέλανά τινα καὶ τὴν ὄψιν δαιμόνα, βρύχειν καὶ καταβοᾶν ὡς ἀδικούμενον, ἐπεὶ ταύτην ἀφαιρεθείη. διανείμασα δὲ τὸν πλοῦτον αὐτῆς καὶ διαδοῦσα πτωχοῖς, ἅπασιν ἐν μοναστηρίῳ. καὶ καλῶς τὸν δρόμον τῆς ἀσκήσεως διέρχομένη, προσάγεται αὐρελιανῷ, τῆς βασιλείας κρατίσαντι, ὑπὸ τοῦ πρώην αὐτῆς ἐραστοῦ. θαυματουργήσασα δὲ καὶ τὸν τοῦ βασιλέως παῖδα τεθνηκότα ἐγείρασα, πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ἐπισπᾶται τὸν βασιλέα. χρόνοις δὲ ὕστερον ἐξετάζεται παρὰ διογένους τοῦ ἡγεμόνος ἡλίου πόλεως. καὶ θαυματουργήσασα, πάλιν ἀφίεται. ὑπὸ δὲ βικεντίου τοῦ διαδεξαμένου τὸν διογένην, ξίφει τὴν κεφαλὴν ἀφαιρεῖται :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τῆς ἁγίας δομνίνης, καὶ τῶν σὺν αὐτῇ.

Τ ῶν ἀρετῶν φέρουσα φόρτους δομνίνα.

Μάρτιος.

Θεῷ προσῆλθεν ἐμπροσθεν παμολβίως.

Α ὕτη ἔφυ γονέων, εὐσεβῶν καὶ πλουσίων. ἐκ βρέφους δὲ τῷ θεῷ ἑαυτὴν ἀναθεῖσα, ἀσκήσει καὶ λοιπῇ κακουχίᾳ τοῦ σώματος ἑαυτὴν ἐκδέδωκε. καλύβην δὲ πηξαμένη, παρὰ τῷ τῆς μητρὸς κήπῳ. ἐν ἐκείνῃ διημέρευε. δάκρυσι διηνεκέσιν, οὐ μόνον τὰς παρειὰς καταβρέχουσα, ἀλλὰ καὶ τὰ ἐκ τριχῶν περιβλήματα. τοιοῖς δὲ καὶ ἐσθήμασιν ἐχρῆτο. περὶ δὲ ἀλεκτρυόνων ᾠδάς, εἰς τὸν θεῖον ναὸν εἰσιοῦσα, μετὰ τοῦ πλήθους παντός, τῷ δεσπότῃ τῶν ὅλων προσέφερε τὴν ὑμνῳδίαν. τροφὴν δὲ εἶχε φακὸν βρεχόμενον ὕδατι. καὶ τοῦτον ἅπαντα τὸν πόνον ὑπομείνασα, σώματι λεπτῷ καὶ ἀσθενεῖ τῷ χρωμένη. ἀκριβῶς δὲ τῷ τριβωλαίῳ καλυπτομένη, οὔτε τινος ἐθεάσατο πρόσωπον, οὔτε τις τὸ ἑαυτῆς. ἀλλὰ καὶ μέχρι τῶν γονάτων καλυπτομένη, λεπτὰ καὶ ἄσημα τοῖς προστυχοῦσι διελέγετο. ἐν τούτοις διημερεύουσα καὶ διανυκτερεύουσα, πρὸς τὸν ἑαυτῆς ἐραστὴν καὶ νυμφίον Χριστόν, μετὰ τῶν θεαρέστων αὐτῆς κατορθωμάτων ἀναφέρεται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῆς ἁγίας μάρτυρος ἀντωνίνης. στ.

Θ άλαμος ἡ θάλασσα νυμφικὸς γίνη.

Α ντωνίναν κρύπτουσα νύμφην κυρίου.

Οἱ ἅγιοι, μαρκελλος καὶ ἀντώνιος. πυρὶ τελειοῦνται. στ.

Χ ώνη τίς ἡ κάμινος ἀθληταῖς δυοῖν.

Ο ἳ χρυσίου λάμπουσιν ἐνταύθῃ πλέον.

Οἱ ἅγιοι μάρτυρες, σίλβεστρος καὶ σωφρόνιος, ξίφει τελειοῦνται. στ.

Ο ὐκ ἀρτὸς ἦν σίλβεστρε θρησκεία πλάνη

Σ ὺν σωφρονίῳ τὴν τομὴν ἐκαρτέρεις.

Ὁ ἅγιος νέστορος, ξίφει τελειοῦται. στ.

Ε ἰς τουτοῖσιν ῥάχηλον ἐξειλκυσμένος.

Ν εστοριανὸς τὴν σφαγὴν πρόσωπον ὁρᾷ.

Τ αῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ θεὸς ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. ἀμήν.

ᾠδ. ζ'. Οἱ ἐκ τῆς ἰουδαίας.

Ω ς ζωῆς κληρονόμος, καὶ θανάτου ῥυσθεῖσα τοῦ ψυχοφθόρου σαφῶς. ἀρχῇ τοὺς τεθνεῶτας, ζωοῦσα εὐδοκία, τῷ Χριστῷ ἀνέκραξας αἰνετός. ὁ τῶν πατέρων θεός, εὐλογητὸς εἶ :~

Η μὸς τῆς ἁμαρτίας, προϋπάρξασα κόρη σαυ-
τὴν καθαρὰς θεοῦ. ναὸν ἡγιασμένον, ἐνάρε-
τον δεικνῦσα. καλλιμάρτυς κραυγάζουσα,
ὁ τῶν πατέρων θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Α σκητικοῖς ἱδρῶσι τιναμφθεῖσα, ἐλαία ὤφθης
κατάκαρπος. ἀθλήσεως τῷ ξίφει, καὶ λύ-
θρῳ εὐδοκία. ψυχομένη κραυγάζουσα, ὁ
τῶν πατέρων θεὸς, εὐλογητὸς εἶ. Θεοτοκίον.

Σ υντριβέντα κακία. καὶ δειναῖς ἁμαρτίαις
καταβαλλόμενον. ἀμνὸν τὴν ἁμαρτίαν
τὸν αἴροντα τοῦ κόσμου. ἡ κυήσασα δέσποι-
να. ἐπικρατείας αὐτῶν παρθένε ῥῦσαί με.

ᾠδὴ η. Τὸν βασιλέα τῶν οὐρανῶν.

Α ὔλον πῦρ σοι ἐνδομυχοῦν. καὶ ἐγκόλποις,
θεῖος ἄνθραξ πανσέμνε ὑπάρχων. ἔφλε-
ξε τυράννους, ἀλώβητον τηροῦν σε.

Ι δρώτων θείων ταῖς ἀμοιβαῖς. εὐδοκία, ἰαμά-
των ἔλαβες πλημμύρας. νόσους θανατοῦ-
σαι, καὶ τοὺς νεκροὺς ζωοῦσα. Θεοτοκίον.

Η νεκρωμένην ταῖς ἡδοναῖς. καὶ ψυχήν μου,
θεοῦ ζώωσον. ζωὴν γὰρ μόνη ἀπειράνδρως,
γεγέννηκας παρθένε.

Ὁ εἱρμός.

Τ ὸν βασιλέα τῶν οὐρανῶν. ὃν ὑμνοῦσι στρατιαὶ
τῶν ἀγγέλων ὑμνεῖτε. καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ. Κυρίως θεοτόκον.

Ε λύθης τῶν προσκαίρων. μάρτυς εὐδοκία.
καὶ ἔφετῶν τὸ ἀκρότατον, ἔλαβες. πρὸς
τὸν θεὸν διὰ ξίφους ἐπιδημήσασα.

Ε ν μαρτυρικοῖς μάρτυς καὶ σὺν ταῖς ὁσίαις, ὡς
ἀσκητῶν ἀκροθίνιον ἔλαμψας. θαυμα-
τουργὸς εὐδοκία, δειχθεῖσα ἔνδοξε. Θεοτοκίον.

Ω ς θείαν προστασίαν. καὶ ὡς ἀσφαλῆ σε, ἐλ-
πίδα μόνην κατέχω μὴ ῥύσαι. ἁμαρτιῶν
καὶ κινδύνων ἐκλυτρωθῆναί με.

Ὁ εἱρμός.

Κ υρίως θεοτόκον. σὲ ὁμολογοῦμεν, οἱ διὰ σοῦ σε-
σωσμένοι παρθένε ἁγνή. σὺν ἀσωμάτων
χορείαις, σὲ μεγαλύνομεν.

Εἶτα ἐστὶ μ'. τὸ φωταγωγικόν. καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία ὡς σύνηθες, καὶ ἀπόλυσις.

Τ ῇ αὐτῇ μηνὶ, θ'. τοῦ ἁγίου μάρτυρος ἡσυχίου. εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα. στιχηρὰ προσόμοια. ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Κ αὶ ἐν βίῳ περίδοξος. καὶ ἐν μάρτυσι μέγι-
στος, ἀθλητὰ ἡσύχιε γνωριζόμενος. ταῖς
οὐρανίαις δυνάμεσι, συνὼν παμμακάριστε.
τῷ τῶν ὅλων βασιλεῖ, μετὰ δόξης παρίστα-
σαι. ὅθεν τιμῶμέν σου, τοὺς γενναίους ἀγῶνας.
εὐφημοῦμεν. καὶ τὴν μνήμην ἐκτελοῦμεν,
τὸν εὐεργέτην δοξάζοντες.

Β ασιλεῖ τῶν δυνάμεων, στρατευθεὶς διὰ τοῦ
στέως. ἀθλητὰ ἡσύχιε δόγμα ἄθεον. παρα-
νομούντων ἠκύρωσας, βασιλέων ἔνδοξε.
καὶ προείλω τοῦ θανεῖν, διὰ πόθον τὸν ἔν-
θεον. ὅθεν ἅπασα, ἡ σεπτὴ ἐκκλησία. ἑορ-
τάζει. τὴν πανέορτόν σου μνήμην. καὶ θυ-
μηδίας ἀνάπλεων. Ὅμοιον.

Π οταμίοις ἐν ῥεύμασιν. ἀπορρίφθης ἡσύχιε.
ἐν αὐτοῖς τὸν δράκοντα τὸν πολέμιον. ἐναπο-
πνίξας πανόλβιε. καὶ νῦν ἀνελήλυθας,
εἰς αὐτοὺς τοὺς οὐρανοὺς, τοὺς στεφάνους
ληψόμενος. καὶ παρίστασαι, ἐφετοῦ ἀκρο-
τάτου. ἀθλοφόρε. τῶν ἀγγέλων συμπο-
λίτα. τῆς εὐσεβείας ἑδραίωμα.

Δόξα, καὶ νῦν, θεοτοκίον.

Η θεὸν τὸν ἀχώρητον, ἐν γαστρὶ χωρήσασα. φι-
λανθρώπως ἄνθρωπον χρηματίσαντα καὶ
τὸ ἡμέτερον φύραμα, ἐκ σοῦ προσλαβόμε-
νον. καὶ θεώσαντα σαφῶς. μὴ παρίδῃς με
πανάγνε. νῦν θλιβόμενον. ἀλλ᾽ οἰκτεί-
ρασον τάχος. καὶ παντοίας. δυσμενείας.
τε καὶ βλάβης, τοῦ πονηροῦ ἐλευθέρωσον.

σταυροθεοτοκίον. ὅμοιον.

Ε ν σταυρῷ ὡς ἑώρακε, καθηλούμενον Χριστὲ. ἡ
ἀμνὰς καὶ μήτηρ σου ἐξεπλήττετο καὶ τί τὸ ὅρα-
μα ἔκραζεν. υἱὲ ποθεινότατε, ταῦτά σοι ὁ
ἀπειθὴς, δῆμος ἀνταποδίδωσιν. ὁ παρά-
νομος. ὃ πολλῶν σου θαυμάτων. ἀπολαύ-
σας. ἀλλὰ δόξα τῇ ἀρρήτῳ, συγκαταβά-
σει σου δέσποτα.

Εἰς τὸν ὄρθρον, ἡ συνήθης στιχολογία. καὶ οἱ κανόνες. τοῦ ἁγίου ὁ κανὼν, ὡς δ'. οὗ ἡ ἀκροστιχίς,

Τ ὸν

Τὸν παμμέγιστον ἡσύχιον αἰνέσει,

Ιωσήφ. ᾠδ. α΄. ἦχος δ΄. Ὁ εἱρμός.

Ἄσω μαί σοι κε ὁ θεός μου. ὅτι ἐξήγαγες λαὸν, δουλείας αἰγύπτου. ἐκάλυψας δὲ ἅρματα, φαραὼ καὶ τὴν δύναμιν :—

Ταῖς θείαις λαμπρότησι τοῦ σωτῆρος, λελαμπρυσμένος ἀθλητὰ. τοὺς πίστει τελοῦντας, τὴν σὴν ἁγίαν ἄθλησιν. φωτὸς ἐνθέου πλήρωσον :—

Ὅλος ἀνακείμενος τῷ σωτῆρι. τὸν δι' αὐτὸν καρτερικῶ, θάνατον ὑπέστης. ἡσύχιε παμόλβιε. καὶ θείας ζωῆς ἔτυχες :—

Ὁμοίως τοῦ δεσπότου συμπεφραγμένος. τῶν ἀνομούντων πονηρὰς, ἀπώσω θωπείας. ἡσύχιε παμόλβιε, ἀθλῶν καρτερικώτατα.

Θεοτ. Ἀφθόρως διέμεινας μετὰ τόκον. ὡς πρὸ τοῦ τόκου ἀληθῶς. τὸν κτίστην τεκοῦσα. ὃν αὐτὸν ἱκέτευσαι παναμώμε. σωθῆναι τοὺς ὑμνοῦντάς σε :—

ᾠδ. γ΄. Τόξον δυνατῶν.

Γνώμῃ πρὸς θν τὸ φρόνημα, ἔχων ἀθλοφόρε. τῶν διωκτῶν κατεπάλαισας. δυναστείαν ὀλεθροτόκον, ἐναθλῶν καρτερικώτατα.

Ἐρῶν τοῦ χυ ὡραῖον, κάλλος ἀγαπήσας, κάλλη τοῦ κόσμου παρέδραμες. καὶ ἀθλήσας ἐν δικαιοσύνῃ, ἀνεδέξω μάκαρ στέφανον. Θεοτ.

Μίαν ἐπιγνοὺς θεότητα. τῆς πολυθεΐας ἀπεβδελύξω τὸ ἄστατον. ἀθλοφόρε καὶ μαρτύρων, ἐλαμπρύνθης ἀξιάγαστε :—

Ἔστη μέχρι σοῦ ὁ θάνατος. τῆς ἀθανασίας γὰρ, τὴν πηγὴν ἀπεκύησας. παναγία χυ τὸν μόνον, ὑπεράγαθον θεὸν ἡμῶν :—

Ὁ εἱρμός.

Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε. καὶ οἱ ἀσθενοῦντες, περιεζώσαντο δύναμιν. διὰ τοῦτο ἐστερεώθη, ἐν κῶ ἡ καρδία μου :—

Κάθ. ἦχος γ΄. Τὴν ὡραιότητα.

Ἀνταγώνιστος, ἀθλητὴς γέγονας. τοῦ παντοκράτορος μάκαρ ἡσύχιε. ἐν τῷ καιρῷ τῶν διωγμῶν, τῆς σαρκὸς μὴ φεισάμενος. ὅθεν θανατούμενος, ποταμίοις ἐν ὕδασι. τούτοις ἐναπέπνιξας, τὸν πολέμιον δράκοντα. διὸ ἐν εὐφροσύνῃ τὴν θείαν, μνήμην σου μάρτυς ἑορτάζομεν :— Θεοτ. ὅμοιον.

Ἀκαταμάχητον καὶ ἀκατάληπτον. ὑπάρχει

Μάρτιος.

δέσποινα, θεοχαρίτωτε. τὸ πεπραγμένον ἐν σοὶ, φρικτὸν ὄντως μυστήριον. τὸν γὰρ ἀπερίληπτον συλλαβοῦσα ἐκύησας. σάρκα περιθέμενον, ἐξ ἀχράντων αἱμάτων σου. ὃν πάντοτε ἁγνὴ ὡς υἱόν σου, δυσώπει τοῦ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν :—

σταυροθ, ὅμοιον.

Ἡ ἀπειρόγαμος ἁγνὴ καὶ μήτηρ σου. χε ὁρῶσά σε νεκρὸν κρεμάμενον. ἐν τῷ ξύλῳ μητρικῶς, θρηνοῦσα ἀπεφθέγγετο. τί σοι ἀνταπέδωκε, τῶν ἑβραίων ὁ ἄνομος, δῆμος καὶ ἀχάριστος. ὁ πολλῶν καὶ μεγάλων σου, υἱέ μου δωρεῶν ἀπολαύσας. ὑμνῶ σου τὴν θείαν συγκατάβασιν :—

ᾠδ. δ΄. Ὁ εἱρμός.

Διαγάπησιν οἰκτίρμον τῆς σῆς εἰκόνος. ἐπὶ σταυροῦ ἔστης, καὶ ἐτάκησαν ἔθνη. σὺ γὰρ εἶ φιλάνθρωπε; ἰσχύς μου καὶ ὕμνησις :—

Γενναιότητι παμόλβιε διανοίας. τῷ δυσσεβεῖ τυράννῳ, ἀντετάξω ξωανοῖς. θύειν σε προστάσσοντι, ἡσύχιε ἔνδοξε :—

Ἱερεῖον ὥσπερ ἄμωμον προσηνέχθης. τῷ ὑπὲρ σοῦ τυθέντι, διὰ σπλάγχνα ἐλέους. μέγιστε ἡσύχιε, μαρτύρων ἀγλάϊσμα :—

Στηριγμός σοι καὶ κραταίωμα ὁ δεσπότης. ἐν τῷ καιρῷ τῶν ἄθλων, παμαοίδιμε ὤφθης ὅθεν τὸν ἐπίκηρον, οὐκ ἐπτόηξας θάνατον. Θεοτ.

Ἡ ὃν ἀκήρατον βλαστήσασα κόρη βότρυν. ἀθανασίας γλεῦκος, ἀποστάζοντα πᾶσιν. ὤφθης παναμώμητε, καὶ μήτηρ ἀλόχευτος :—

ᾠδ. ε΄. Σὺ κε μου φῶς.

Ὁ νοῦς σου τῷ φωτὶ, τῷ αὔλῳ λαμπόμενος. διέλυσε τῆς ἀπάτης. τὴν πολύθεον πλάνην. ἡσύχιε μακάριε :—

Ἡ σύνεσι φαιδραῖς καὶ καλαῖς ἀναβάσεσι. θεούμενος ἀθεΐας. ἀθλοφόρε παμμάκαρ, τὸ ἄστατον διέφυγες :—

Ἡσύχασας λιπὼν, πολυτάραχον ἄγνοιαν. καὶ εἴληφας ἀθλοφόρε. ἀντὶ κόπων καὶ πόνων, θείαν ἀγαλλίασιν :— Θ.

Σὺ μόνη ἐπὶ γῆς, τὸν οὐράνιον τέτοκας. παναμώμε θν λόγον. ὃν ὑμνεῖ πᾶσα κτίσις, ὡς ποιητὴν καὶ κν :—

ᾠδ. ϛ΄. Ἐβόησε προτυπῶν.

Ὑψώσας σου, πρὸς θεὸν τῆς καρδίας τὰ ἄνω

τα. ἀπερρίφης, ποταμίοις ἐν ῥείθροις ἡσύχιε. ἐν αὐτοῖς τὸ τέλος, τὸ μακάριον μάρτυς εὑράμενος :~

Χειμάῤῥους σε, τῆς τρυφῆς ἐπαξίως ἐδέξατο δεδεγμένον, τὸ μακάριον τέλος ἡσύχιε. ποταμοῦ ἐν ῥείθροις, ἐν ᾧ στίφος δαιμόνων ἀπέπνιξας :~

Ἰσχύϊ σε. καὶ δυνάμει παμμάκαρ τοῦ πνεύματος μυριάδας, ἀοράτων ἐχθρῶν κατεπάτησας. καὶ στεφθεὶς ταῖς νίκαις, τῶν ἀγγέλων χοροῖς συνηρίθμησαι :~ Θ.

Ὃ ἱκήτευσε, τὴν ἁγίαν γαστέρα ὁ κύριος. θεοτόκε. τῆς τεκούσης τὸ ῥῆμα καταγώγια ἐκτελεῖ τοῖς πίστει, ἀληθείας σε νῦν μακαρίζοντας :~

Ὁ εἱρμός.

Ἐβόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τριήμερον. ὁ προφήτης, ἰωνᾶς ἐν τῷ κήτει δεόμενος. ἐκ φθορᾶς με ῥῦσαι, ἰησοῦ βασιλεῦ τῶν
.. δυνάμεων :~ Εἰ ἐστι μ'. τὸ μεγ' τοῦ ἦχου.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ β'. μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος θεοδότου, ἐπισκόπου κυρηνείας. ἐπι.

Ἄθλου πέπλησαι θεόδοτε στιγμάτων.
Εἰ καὶ μετ' εἰρήνης σε χριστὸς λαμβάνει.

Δευτέρῃ ἐθνὴ οὐρανίης θεόδοτος εἰς ὅρμης.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐπὶ λικινίου βασιλέως. καὶ σαβίνου ἡγεμόνος τῆς κύπρου. διὰ δὲ τὴν εἰς χριστὸν ὁμολογίαν, τῷ ἡγεμόνι παραστὰς. τύπτεται βουνεύροις. εἶτα κρεμᾶται καὶ τὰς σάρκας ξέεται, καὶ ἐπὶ πυρωθέντος σιδηροῦ κραββάτου ἁπλοῦται. καὶ παραδόξως τῇ τοῦ χριστοῦ χάριτι ἀλώβητος τηρηθεὶς ἥλοις ἐνεπάρη τοὺς πόδας, καὶ τρέχειν ἠναγκάζετο. βληθεὶς δὲ ἐν τῇ φυλακῇ. ἐπεὶ παυσαμένου τοῦ διωγμοῦ, δόγματι κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου βασιλέως, ἀπελύθη τῆς φρουρᾶς κατὰ τὴν ἐννεακαιδεκάτην τοῦ ἰαννουαρίου, ἐν ᾗ τὴν μνήμην αὐτοῦ ἑορτάζομεν. ἐτῶν δὲ διαγενομένων δύο τρίτου, πρὸς κύριον ἐξεδήμησεν. δεύτεραν ἄγοντος μαρτίου. διὸ καὶ πάλιν ἑορτάζεται :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος κοΐντου τοῦ θαυματουργοῦ.

Οὗτος γεγένηται μὲν ἐν φρυγίᾳ, καὶ παιδεύεται τὴν εὐσέβειαν. καταλαβὼν δὲ τὴν νεολαίαν κώμην, ἔλεον τοῖς δεομένοις παρεῖχε. κατὰ δὲ τοὺς καιροὺς αὐρηλιανοῦ τοῦ βασιλέως, ὁ ἡγεμὼν ῥοῦφος. παραινῶν αὐτὸν θῦσαι τοῖς εἰδώλοις, ἐπειληφθεὶς δαίμονι, εὐξαμένου τοῦ ἁγίου ἰάθη, ἀφῆκεν αὐτὸν, δώροις τὴν εὐεργεσίαν ἀμειψάμενος. αὖθις δὲ οἱ ἐν τῷ ναῷ τῶν εἰδώλων, ἐπεὶ σεισμοῦ γενομένου, ὅ, τε ναὸς καὶ τὰ ἐν αὐτῷ κατέπεσον ξόανα. ἐκφυγόντων, κατέλιπον τὸν ἅγιον. μετὰ δὲ τὸν σεισμὸν, τεσσαράκοντα διαγενομένων ἡμερῶν, καταλαβὼν ὁ ἄρχων κλεάρχης τὸν τόπον, δεισιδαίμονον, καὶ περὶ τὴν θρησκείαν τῶν εἰδώλων ἐπτοημένος, κατεαγῆναι τὰ σκέλη τοῦ ἁγίου προσέταξεν. ἃ παραυτίκα τῇ δυνάμει χριστοῦ, ἄρτια καὶ ὑγιῆ κατέστησαν. δεκάτου δὲ διαγενομένου χρόνου, μετὰ τὴν τῶν σκελῶν αὐτοῦ συντριβὴν, ἐν ᾧ περιῄει πᾶσαν νόσον, καὶ πᾶσαν μαλακίαν ἰώμενος, καὶ πτωχοῖς ἐπαρκῶν, πρὸς κύριον ἐξεδήμησε :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος νέστορος, τοῦ τριβιμίου. ἐπι.

Ὁ τράχηλον νέστορος πλήξας τῷ ξίφει,
Πληγὴν ὁμοίαν ἐντρίβει τριβιμίῳ.

Νέστορα δ' οὐκ ἔλαθε συντμηθέντα δεύτερον ἧλιξ.

Οὗτοι, χώρας μὲν ὑπῆρχον τῶν κυραίων τῆς. πόλεως δὲ πέργης. ἐπὶ δὲ τῆς βασιλείας, δεκίου τοῦ δυσσεβοῦς, παρὰ τῶν εἰδωλολατρῶν παραδοθέντων τῷ τῆς χώρας ἄρχοντι, τὸν χριστὸν κηρύττοντων, γυμνωθέντων ἐτύφθησαν βουνεύροις ξηροῖς. εἶτα κρεμασθέντων ἐξεσθησαν, ἄχρι καὶ τῶν σπλάγχνων αὐτῶν. ἐπεὶ δὲ τὴν γνώμην ἀμετάθετον εἶχον, μαχαίρα τέμνονται τὰς κεφαλὰς :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου ἀποστόλου παρμενᾶ, ἑνὸς τῶν ζ'. διακόνων. ἐπι.

Ἔχει σε τύμβος ἀλλὰ μέχρι σαρκὸς.
Ψυχὴ γὰρ ἡ σὴ, παρμενᾶ μετ' ἀγγέλων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος τρωαδίου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ. μαρτυρησάντων ἐπὶ δεκίου βασιλέως. ἐπι.

Μὴ μέλλε σὺ τρωάδιε θνήσκειν ἐκ ξίφους,

Μ ἡ μέλλει καὶ μέλλησιν οὐχ ἕξεις στέφους.

Ἡ ἁγία παρθένος θαλλία, ξίφει τελειοῦται. χῦ. ‹ί›. Υἱὸν φιλοῦσα μητροπαρθένου κόρης, τομὴν ὑπέστη, καλλιπάρθενος κόρη. Οἱ ἅγιοι μάρτυρες, ἀνδρόνικος καὶ ἀθανασία, ἀξίφει τελειοῦνται. χῦ.

Α θαμασία συναθαμάντα τῇ πανὶ.

Γ εράσμεθα ζῆν. ἀνδρόνικον τὸν πανὶ.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ θεὸς ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς, ἀμήν. ᾠδ. ζ΄. Ὁ εἱρμός.

Ἀβραμιαῖοι ποτὲ, ἐν βαβυλῶνι παῖδες. καμίνου φλόγα κατεπάτησαν. ἐνύμνοις κραυγάζοντες, ὁ τῶν πατέρων θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἰσαμικῶς τῷ ἐχθρῷ περιπλακεὶς τὸ τοῦτου, ἰσχὺν παμμάκαρ ἐταπείνωσας. κραυγάζων ἡσύχιε, ὁ τῶν πατέρων θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἀπὸ πρὸ ἄπων τῆς γῆς, ἕως πρὸ ἄπων μάρτυς. ἡ σὴ ἀνδρεία καταγγέλλεται. καὶ τὰ κατορθώματα. καὶ ἡ βεβαία πίστις, ἡσύχιε θεόφρον.

Ἰσχυροτάταις μάστιξι. μάρτυς ἀπηγχόνισας, τῶν σῶν ἀγώνων τὸν ἀντίπαλον. θαυματονγκύδοξον. ἐν πνιγμονῇ ὑδάτων, ἡσύχιε ἐδέξω.

Ἠνεκρωμένους ἡμᾶς, τῇ ἁμαρτίᾳ πάντας. ζωὴν τεκοῦσα ἀνεζώωσας. διόσοι κραυγάζομεν θεοκυῆτορ κόρη, ἀεὶ δεδοξασμένη.

ᾠδ. ή. Πάντα τὰ ἔργα τοῦ θεοῦ.

Ἐνεπεδύσω ἀνδρικῶς, πρὸς τοὺς ἀγῶνας. χριστὸν ἔχων συλλήπτορα ἔνδοξε. καὶ κατακράτος νικήσας, ἐδέξω στέφος ἀφθαρσίας. καὶ ζῇς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἐτίσας τὰ ῥεύματα σοφὲ τῆς ἀθεΐας, ἱδρῶσι ἀγωνίσμασιν. ἐμβληθεὶς ἐν ποταμῷ. ἐν τούτῳ ἐδέξω τὸ τέλος. ὑμνῶν τὸν χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὡς βασιλεύσας εὐκλεῶς, κατὰ τῆς πλάνης. βασιλείους κατέλιπες ἔνδοξε, διὰ ῥαβδὲ, καὶ μέγα ἀξίωμα καὶ τῷ βασιλεῖ τῶν πάντων προσεκολλήθης. θεοτ.

Ὁ ἱερώτατός σε καλεῖ προφήτης. πύλην ἀδιόδευτον ἄχραντε. ὁ κτίστης δι' ἧς διῆλθεν, ὡς μόνος ἐπίσταται. πάλιν κεκλεισμένην. λιπὼν ὡς πρὸ τοῦ τόκου. ὁ εἱρμός.

Ἠάντα τὰ ἔργα τοῦ θεοῦ. καὶ πᾶσα κτίσις, εὐλογεῖτον κύριον. ὅσιοι καὶ ταπεινοὶ τῇ καρδίᾳ. ὑμνεῖτε λαοὶ καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. ᾠδ. θ΄. Εὖα μὲν τῷ παρακοῆς.

Ὡραῖος τῷ εἴδει τῆς ψυχῆς, ἡσύχιε ἐγνωρίσθης καὶ τοῦ σώματος. σὺ δὲ ἀξίωμα καὶ πλοῦτον. κατέλιπες, καὶ δόξαν ἐπίκηρον. καὶ μόνῳ τῷ χριστῷ ἠκολούθησας, δήμοις μαρτύρων συναπτόμενος.

Ἐπιτρέψας ξόανα σοφὲ, ἡσύχιε ἀπολείας καὶ ἠγάπησας μᾶλλον θανεῖν βιαιοτάτως. ζωὴν ὅπως κερδήσῃς τὴν μέλλουσαν. σὺν πᾶσι τοῖς καλῶς ἐναθλήσασιν, ὅθεν σε πιστοὶ μακαρίζομεν.

Ἠ μνήμη σου σήμερον ἡμῖν, ἡσύχιε θεομάκαρ ἐπεδήμησεν. πάντων φωτίζουσα καρδίας. ἐν ταύτῃ τῶν πιστῶν εὐφημούντων σου. τοὺς πόνους τὰ γενναῖα παλαίσματα καὶ τὰ τῶν πόνων ἐγκωμίσματα. θεοτ.

Φῶς ἡμῖν ἀνέτειλεν ἐκ σοῦ, παρθένε, ὁ τῶν ὅλων μόνος κύριος. καὶ κατελάμπρυνε τὰς πάντων, καρδίας θείαις ἐπιγνώσεσι καὶ σκότος ἀγνωσίας ἐμείωσεν ὅθεν σε πάντες μακαρίζομεν.

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία ὡς σύνηθες, καὶ ἀπόλυσις.

Τῇ αὐτῇ μηνὶ, γ΄. τῶν ἁγίων μαρτύρων εὐτροπίου, κλεονίκου, καὶ βασιλίσκου. εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα. στιχ. προσόμοια. ἦχος, α΄.

Πανεύφημοι μάρτυρες ὑμᾶς.

Ἡ τριὰς ἐνθέως μάρτυρες στερρῶς, ἀνταγωνισάμενοι, τοῖς ὁμωτάτως δικάζουσι. καὶ πᾶσαν ἰδέαν, δεινοτάτων πόνων. πιστῶς ὑπομείναντες, τῆς ἄνω βασιλείας ἐτύχετε. διὸ πρεσβεύσατε. δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν. τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος. ὅμοιον.

Εὐτρόπιον, κλεόνικον στερρὸν, βασιλίσκον ᾄσμασιν, πνευματικοῖς εὐφημήσωμεν πυρὶ γὰρ ἔφλεξαν, ἀθεΐας ὕλην. εὐσεβείας χάριτι, καὶ νῦν φωταγωγοῦσι τὰ πέρατα θείοις πυρσεύμασι ὡς φωστῆρες διαυγέστατοι. ὡς τὴν πλάνην, πᾶσαν ἀμαυρώσαντες. ὅμοιον

Κάρας ἐκτεμνόμενοι ἐχθροῦ, κάραν συνετρίψατε, ὡραιοτάτοις ποσὶν ὑμῶν. γενναῖοι μάρτυρες.

μαρτύρων. ἀπαλλαγεὶς ἀσώμων. ἱερεῖα ἔμψυχα. ναοὺς οὐρανίους κειμήλια εὔφρονε ἔνδοξε. Βασιλίσκε, καὶ Κλεόνικε. τὴν εἰρήνην, πᾶσιν ἐξαιτούμενοι.

Δόξα καὶ νῦν. θεοτοκίον. ὅμοιον.

Νοσοῦσαν παμμίμητε δεινῶς, καὶ ψυχήν μου πάθεσι, πονηροτάτοις θεράπευσον. ἡ τὸν ἀκέστορα. καὶ σωτῆρα πάντων, τὸν Χριστὸν κυήσασα. τὸν πᾶσαν μαλακίαν ἰώμενον. τὸν τραυματίσαντα, διαβόλου τὴν κακόνοιαν. καὶ θανάτου, ἡμᾶς ἀπαλλάξαντα.

σταυροθεοτοκίον, ὅμοιον.

Σφαγιῶ σε τὸν ἄδικον Χριστέ, ἡ παρθένος βλέπουσα, ὀδυρομένη ἐβόα σοι. τέκνον γλυκύτατον. πῶς ἀδίκως θνήσκεις πῶς τῷ ξύλῳ κρέμασαι. ὁ πᾶσαν γῆν, κρεμάσας τοῖς ὕδασι. μὴ λίπῃς μόνην με, εὐεργέτα πολυέλεε. τὴν μητέρα καὶ δούλην σου δέομαι.

Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν ὄρθρον. μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν, οἱ κανόνες τοῦ τριῳδίου, εἰ ἔστι μ΄, εἰ δὲ σὺν τῇ ὀκτωήχου. εἰς ι΄. καὶ τῶν ἁγίων, εἰς δ΄. ὁ κανών. οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τετράδος ἀθλητῶν συμφρόνων μέλπω πόνους.

ᾠδὴ α΄ ἦχος δ΄. θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος.

Τῆς θείας φωτοχυσίας λάμψεσι, καταστραπτόμενοι. καὶ ἀθλητῶν στεφάνοις ἀληθῶς, λαμπρυνόμενοι ἅγιοι. τετράδος οἱ ἰσάριθμοι, ταύτην ἡμῖν ἐξαμενίσασθε.

Ῥημάτων ἐκχυθέντων μαρτύρων, πνευματικῶς θεϊκῶν. καὶ συνημμένοι ὄντες τὸ αὐτό. τῆς εἰρήνης τὸν σύνδεσμον. ἐν ἑαυτοῖς κατέχοντες, ἐχθροῦ τὴν πλάνην ἐτροπώσασθε.

Τεσσάριθμοι τῆς τετράδος μαρτύρων, ἀναδειχθέντες φανῶς. ἰσοφρονοῦντες πίστει ἑαυτὴν, ἴσον εὕρατε στέφανον. εὔφρονε Κλεόνικε, σὺν Βασιλίσκῳ οἱ καλλίνικοι. θεοτοκίον.

Ὡραῖος ὁ ἐκ γαστρός σου δέσποινα, ὑπὲρ υἱοὺς τῶν βροτῶν. ὁ πρὸ αἰώνων λόγος προελθὼν, σκυθρωπὸν ἐξηφάνισε. τὸ τοῦ θανάτου ἄρξαντε, ζωὴν αἰώνιον ἡμῖν δεδωκώς.

ᾠδὴ γ΄. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Ἡδρυμένος ἀστραπαῖς, φρουρούμενος ἀψευδῶς εὔφρονε. φωτεινοφόρος γέγονας, κατὰ δυσμενῶν μάρτυς ἔνδοξε.

Θάνατον ἐναθλῶν, κλέος τῆς νίκης ἐμφανῶς εἴληφας. μάρτυς σοφὲ Κλεόνικε, τῷ σταυρῷ γενναίως ἡλούμενος.

Θωρακισθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ, βασιλικῶς ἑλληνικὴν ἔτρεψας. πολυθεΐαν ἔνδοξε μάρτυς Βασιλίσκε ἀοίδιμε. θεοτοκίον.

Τιμῶμεν σε γαλήνιον. καὶ ἀδιάσπαστον πιστοὶ ἄγκυραν. θεογεννήτορ ἔχοντες, πλάνης τῶν δαιμόνων λυτρωθείημεν. ὁ εἱρμός.

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ ἐκκλησία σου Χριστὲ κράζουσα. σύ μου ἰσχὺς Κύριε. καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

κάθισμα, ἦχος, α΄.

Τὸν τάφον σου σωτήρ.

Τετράδα τὴν σεπτὴν, ἡ τετρὰς τῶν μαρτύρων. ἐνώπιον πολλῶν, ὁμολογήσε δήμου. καὶ δήμοις συνηρίθμηται ἀσωμάτων ἀθλήσασα. τούτους σήμερον, ἀνευφημήσωμεν πιστοί. ἑορτάζοντες, τὴν ἱερὰν αὐτῶν μνήμην. καὶ κοσμοχαρμόσυνον.

θεοτοκίον. ὅμοιον.

Ἐλπὶς χριστιανῶν, παναγία παρθένε. ὃν ἔτεκες θεόν, ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον. ἀπαύστως ἱκέτευε, σὺν ταῖς ἄνω δυνάμεσι. δοῦναι ἄφεσιν, ἁμαρτιῶν ἡμῖν πᾶσι. καὶ διόρθωσιν, βίου τοῖς πίστει καὶ πόθῳ, ἀεί σε δοξάζουσι.

σταυροθεοτοκίον. ὅμοιον.

Ὢ θαύματος καινοῦ. ὢ φρικτοῦ μυστηρίου. ἐβόα ἡ ἁγνή, καὶ παράμωμος μήτηρ. ἐν ξύλῳ ὡς ἔβλεψεν, ἁπλωθέντα τὸν Κύριον. ὃν τὰ σύμπαντα, ἐν τῇ δρακὶ περιέχων. ὡς κατάκριτος, ὑπὸ κριτοῦ παρανόμου. σταυρῷ κατακρίνεται.

ᾠδὴ δ΄. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα ἡ ἐκκλησία.

Ἡδρασμένοι ἐν τῇ πέτρᾳ τῆς ἀληθείας. ταῖς προσβολαῖς ἀκλόνητοι, ὤφθητε βασάνων, μάρτυρες πολύαθλοι. τῆς πλάνης τὸ χύρωμα, ἅπαν ἐμφανῶς ἐκμοχλεύσαντες.

Τετακότες ὅλην ἔφεσιν πρὸς τὸν κτίστην. δεσμοῖς περιτεινόμενοι. καὶ ξεσμοῖς ἀλγοῦντες, ὤφθητε ἀνάλωτοι. Κλεόνικε εὔφρονε, σὺν τῷ Βασιλίσκῳ συσκάμματι.

Ὡραιοτάταις ἀκτῖσι διαυγασμένοι. ὡς τὸν Χριστὸν προβλέποντες. ἔνθα ἀθλοφόροι, θάνατον ὑπομείνατε, πυρὸς τὴν ἐπίχυσιν. τοὺς ὑπεναντίους συμφλέξαντες. θεοτοκίον.

Νεμομέ

Νενομισμένην ῥύμην ἔστησας τοῦ θανάτου. ῥεῖθρον ζωῆς κυήσασα, χῦ ὃν δυσώπει. ἁμαρτίαις κείμενον, ψυχὴν κατασβέσαι μου, μέρτη ἐλέους παράσχεσθαι.

Στ. ᾠδὴ στ. ὁ εἱρμὸς. Φλόξ. Τὸ ῥέρ τετιμιοὸς, φλιωαφέαν ἔθραυσατε. ἀμότητος ἀνιζόντων. κατεπτύσατε τὸ θράσος. μάρτυρες καρτερότατοι :~

Υπὸρ τῶν γεκρῶν, ὑραμίαι φρονήσαντες. ἀγέμεαν ἐβαμβήσαν. καὶ στρατείαν καὶ πλῦτον, καὶ δόξαν κατελείψατε :~

Ημαρίαν ἀπαύσειν, τυραννήσαντων οὐκ ἀπήξαντο. πυρός τε ῥ τὰ μαστίγων ῥ ξεσμῶν ῥ βασάνων, ἀνδρείως κατεπτύσατε :~ Θκ.

Φορέσας με ἐκ σοῦ, θκὲ ὁ πλάσας με. προῦλθε διπλοῦς τῇ φύσει. ἐν μιᾷ ὑποστάσει, ἀφύρτως γνωριζόμενος :~

Ἐν ᾠδὴ ζ. Θύσωσοι. μετὰ φωνῆς. Τεθεῖσα, ξυνωρὶς τῶν μαρτύρων αὐτάδελφος. μετὰ πολλὰς τὰς βασάνους. τῶ χρῶ παγεῖσασα, φῶς ἐγέφθη. ἀκροτάτως, σὺν ὧ φωτινῷ ὁ θεῖος κλεόνικος :~

Οδὸν σας, μαρτυρίου πορείαν ἀκλόνητον. ἥλοις πειρόμενος ἅμα, βασιλίσκος πόδας. συνέθλασε. τῶν δαιμόνων, τὰς κεφαλὰς πατήσας ὁ ἔνδοξος :~

Ηαός σου, τὴν καρδίαν λαξεύσας ἀμέμψας. ἄγαλμα πλάνης συμφλέξας. ῥ τὸ ξίφος ξίφει μάρτυς ἐδέξω. ἐκτμηθείσης, κεφαλῆς βασιλίσκε ἀοίδιμε :~ Θκ.

Ωσ ῥόδον, τῶν ἀκανθῶν ἐν μέσω ἀνέμενες. ῥ καθαρώτατον κρίνον. ῥ κοιλάδων ἀνθος ὦ θεομῆρ. ὁ νυμφίος, ἐν τῇ γαστρί σου λόγος ἐσκήνωσε :~ Ο εἱρμὸς.

Θύσωσοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως κε, ἡ ἐκκλησία βοᾷ σοι. ἐκ δαιμόνων λύθρου κεκαθαρμένη. τῷ δι᾽ οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς σου ῥέντι αἵματι :~ Το κθ΄, τοῦ ἤχ.

Τῇ αὐτῇ μηνὶ γ΄. μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων, φωτινοῦ, κλεονίκου, ῥ βασιλίσκου. Στ.

Ο ρηγὸς ἡμῖν φωτινὸς τοὺς φόνους.

Ε φῦρε χῦ καὶ τέλος διὰ ξίφους.

Κ αὶ κλεόνικος ἄκλεῶ νίκην ἔχει.

Σ ταυρῷ κρεμασθεὶς, ὡς ὁ χς μου πάλαι.

Ε ἵρκτ τὸ σῶμα ῥ πρὸ τῆς εἱρκτῆς ἔχων,

Εἱρκτῶν λυθροῦται βασιλίσκος ἐκδύο.

Ε ν ξύλω φωτινὸς γροῖο τρίτη προσεπήχθη.

Οὗτοι οὖν ἦρχον, κατὰ τοὺς καιροὺς μαξιμιανοῦ. συστρατιῶται ῥ συγγενεῖς, τοῦ ἁγίου μάρτυρος θεοδώρου τοῦ τύρωνος. ἐκ τῆς καππαδοκῶν ὄντες χώρας. παρίστανται οὖν ἀσκλητπιοδότῳ τῷ ἡγεμόνι. ῥ τύπτονται σφοδρῶς. ὁ δὲ ἅγιος φωτινὸς, κατὰ τοῦ στόματος λαμβάνει πληγάς. ἔτι τὸν ἡγεμόνα ἐξυβρίσεν. ἔνθα, οἱ μὴ τύπτοντες ἐξημβλυώθησαν διὰ τὸ σύντονον τῆς βασάνου. οἱ δὲ μάρτυρες ἐπιφανέντος αὐτοῖς τοῦ κῦ, ῥ τοῦ ἐνδόξου μάρτυρος θεοδώρου γεγόνασιν ὑγιεῖς. ἀπὸ δὲ οὖν τῆς παραδοξοποιίας ταύτης, πολλοὶ ἐπίστευσαν τῷ χῷ, τὴν διὰ ξίφους δέχονται τελευτήν. μεταβαλλομένου οὖν τοῦ ἡγεμόνος, ῥ κολακείαις ἐπιχειροῦντος τὸν ἅγιον κλεόνικον, μεταθέσθαι ἀπὸ τῆς χῦ πίστεως. ῥ τὰ μὲν ὑπισχνουμένου, τὰ δὲ ῥ διδόντος, οὐδὲν τι μᾶλλον ὁ ἅγιος μαλακισθείς. ἀλλὰ ῥ παρορμῶν θεὸς, ἐγέλασε μὲ τῆς ἀνομίας τοῦ ἡγεμόνος. κατεχλεύασε δὲ τῶν εἰδώλων αὐτοῦ. ὑμεῖς ἐθελοθυσίας αὐτοῖς ἐπιτελουμένης διὰ προσευχῆς, τὸ ξόανον κατέβαλε τῆς ἀρτέμιδος. ἐκκαύσαν οὖν πίσσαν ῥ ἄσφαλτον ἐν τελεί λέβητι κατέχεον ἐπὶ αὐτοὺς. ῥ αὐτοὶ μὲν, ἀλώβητοι διεφυλάχθησαν. οἱ δὲ ὑπουργοὶ ῥ ὑπηρέται τῶν τοιούτων κατεφλέχθησαν. εἶτα κρεμᾶται κλεόνικος ῥ φωτινὸς ῥ τελειοῦνται. ὁ δὲ ἅγιος βασιλίσκος, ἐν τῇ φρουρᾷ τεθείς, μετὰ χρόνον τινὰ καὶ αὐτὸς τελειοῦται :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος θεοδωρήτου, πρεσβυτέρου ἀντιοχείας. Στ.

Χ ωρεῖν ἔχει πῶς τῆς ἐδέμ τὸ χωρίον,

Κ αὶ τὸν θεοδώρητον ἔνδον τὸν μέγαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, οἱ ἅγιοι, ζήνων καὶ ζωίλος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται. Στ.

Ζ ωῆς λύσις ζήνωνι καὶ τῷ ζωίλω,

Ζ ωῆς ὑπάρχει κρείττονος παραιτία.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, ἡ ὁσία ἀναστασία ἡ παρθένος. ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται. Στ.

Κ ρύπτει τὰ χρυσᾶ ἀναστασία ἡ παρθένος,

Τ αῖς ἀρεταῖς ἅπερ ἦν ἠμφιεσμένη.

Τ αῖς

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς, ἀμήν. ᾨδὴ ζ΄. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Νῦν ἐπαξίως, τῆς αἰωνίου ζωῆς λαβόμενοι, ὥσπερ ἐν ἄθλοισιν ἔφη ὁ ποιητής, ἀθλοφόροι ἀναμέλπετε, εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Μυσταγωγίαν, τὴν ὑπὲρ νοῦν καὶ κλέος καὶ στέφανον. κάλλος, διαμένον ἄλυπον χαρμονήν, ἀθλοφόροι ἐκληρώσασθε. εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ βοῶντες τῆς δόξης σου Κύριε.

Ἐν τῇ καμίνῳ, τῇ τῶν βασάνων καρτερήσαντες. πλάνης, ὑπηρέτας μάρτυρες ἀκλινεῖς. κατεφλέξατε κραυγάζοντες. εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε. Θεοτοκίον.

Λῦσον παρθένε, ἁμαρτιῶν μου τὸ χειρόγραφον. σῶσον, ἐκ παντοίας βλάβης καὶ προσβολῆς, τοῦ δολίου ἵνα κράζω σοι. εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶν ὑπάρχεις πανάμωμε δέσποινα. ᾨδὴ η΄. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Πλήρης εὐφροσύνης καὶ χαρᾶς, φαιδρὰ ἐφέστηκεν, νῦν ἡ ἐτήσιος, ὑμῶν πανήγυρις ἅγιοι ἐν ᾗ πόθῳ εὐφημοῦντες ὑμᾶς, τῷ στεφοδότῃ καὶ Θεῷ ὕμνοις κραυγάζομεν. εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

Ὡραῖοι οἱ μώλωπες ὑμῶν, ὥσπερ χρυσίον καὶ λίθον τίμιον, Θεῷ ἐδείχθησαν μάρτυρες. οὓς ἐν πίστει προσκυνοῦμεν ἡμεῖς, τῷ ἐνισχύσαντι ὑμᾶς Θεῷ κραυγάζοντες. εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

Πηγὴ χαρισμάτων ἀψευδής· Χριστοῦ ἀναδέδοται, σαφῶς τοῖς μάρτυσι. καρπογονεῖ ἡ αἰμικμος φύουσα. καὶ ἡ ἄνυδρος ἐκβλύζει κρουνούς· καὶ ἡ ἀλόγων λογικῶς φύσις ἐφέστηκεν. εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα βοῶσα τὸν Κύριον. Θεοτοκίον.

Ὁ Λόγος οἰκήσας ἐν τῇ σῇ, κοιλίᾳ ἄχραντε, σὰρξ ἐχρημάτισε. φύσιν θεώσας μου δέσποινα, ὁ ὑπέρθεος τῇ ἄκρᾳ αὐτοῦ φιλανθρωπίᾳ. ὃν πιστῶς ὑμνοῦντες ψάλλομεν. εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον. Ὁ εἱρμός.

Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ, λεόντων χάσματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε. πυρὸς δὲ δύναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι. οἱ εὐσεβείας ἐρασταὶ παῖδες κραυγάζοντες εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον. ᾨδὴ θ΄. Λίθος ἀχειρότμητος.

Νῦν ὁρῶντες τὴν δόξαν Χριστοῦ, στεφανηφόροι καὶ θεωροῦντες. σὺν ταῖς ἀσωμάτοις χορείαις. καὶ τῶν μαρτύρων καὶ τῶν δικαίων αὐτοῦ. μάρτυρες οἱ τρισάριθμοι, ὑπὲρ ἡμῶν θερμῶς πρεσβεύσατε.

Ὅλον ἑαυτοῖς τὸν σωτῆρα, εἰσοικισάμενοι ἀξίως. πόλις ἐχρηματίσατε Θεοῦ, ἑδραιούμενοι θείαις ἐπάλξεσιν. εὔτροπος καὶ Κλεόνικος, σὺν Βασιλίσκῳ οἱ θεόφρονες.

Ὑπὲρ τῶν πιστῶς ἐκτελούντων, τὴν πανάγιον ὑμῶν μνήμην. καὶ τοὺς ὕμνους εὐφημούντων, ἀγῶνας θείους μάρτυρες ἔνδοξοι. τὸν κτίστην ἱκετεύσατε, ἁμαρτιῶν ἄφεσιν συγχώρησιν. Θεοτοκίον.

Σὺ μόνη ἀντίληψις ὤφθης. καὶ ἡ ἐλπὶς καὶ σωτηρία. σὺ καταφυγὴ ἡμῶν καὶ τεῖχος. καὶ τῆς ψυχῆς ἡμῶν θεία παράκλησις. διό με ἀεὶ παρθένε, ἐκ πάσης λύτρωσαί με κολάσεως.

Ὁ εἱρμός.

Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου σοῦ παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη Χριστέ, συνάψας τὰς διεστώσας φύσεις. διὸ ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Τὸ φωταγωγικὸν, τοῦ ἤχου. καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία. ἡ αἱ ὧραι, ὡς συνήθως: καὶ ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ μηνί, δ΄. τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Γερασίμου. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα. στιχηρὰ προσόμοια. ἦχος, πλ. δ΄.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Πάτερ θεόφρον Γεράσιμε, ἀναπτερώσας τὸν νοῦν, πρὸς Θεὸν διὰ πίστεως. κοσμικῆς συγχύσεως, ἐβδελύξω τὸ ἄστατον. καὶ τὸν σταυρόν σου ἀναλαβόμενος, τῷ παντεπόπτῃ κατηκολούθησας. σῶμα δυσήνιον, ἀγωγαῖς ἀσκήσεως, τῷ λογισμῷ, ἀθλήσει δουλωσάμενος, τοῦ Θείου πνεύματος. Ὅμοιον.

Ἥλιον ὥσπερ πολύφωτον, ταῖς ἀρεταῖς τῷ φωτί, καὶ θαυμάτων ταῖς λάμψεσιν, ἀρκτικὸς Γεράσιμε, ἐν ἐρήμῳ διώδευσας. καὶ τοῖς θείοις συνωδίαις ποιμαινόμενος. τούτοις προστάξαις,

πρὸς

πρὸς τὸ δουλεύειν σοι. ὡς θαυμαστὸς θεὸς, ὑπάρχει ὁ κύριος. ὁ καὶ θῆρας, ὥσπερ λογικοὺς βροτοῖς, καθυποτάξας σαφῶς. Ὅμοιον.

Πάντα τὸν βίον διανύσας, ἐν ἡσυχίᾳ πολλῇ. καὶ ἐν πένθει καὶ δάκρυσι. μονάζων γενόμενος, ἀλέαπτης διὰ πίστεως. ἀκτημοσύνῃ κατακοσμούμενος, καὶ ἐγκρατείᾳ ὡραϊζόμενος ξένος καὶ πάροικος, ἐπὶ γῆς δεικνύμενος. ὅθεν καλῶν, εὗρες τὴν ἀπόλαυσιν, θεομακάριστε.

Δόξα καὶ νῦν, θεοτοκίον. ὅμοιον.

Σὲ δυσωποῦμεν πανάχραντε, τὴν προστασίαν ἡμῶν. συγχεθέντας θλίψεσι, μὴ παρίδῃς τέλειον, ἀπολέσθαι τοὺς δούλους σου. ἀλλὰ βοήθει τοῦ ἐξελέσθαι ἡμᾶς, τῆς ἐνεστώσης ὀργῆς καὶ θλίψεως. ὦ θεοδόξαστε, θεοῦ ἄχραντε. σὺ γὰρ ἡμῶν τεῖχος καὶ βοήθεια, ἀκαταμάχητος.

Σταυροθεοτοκίον, ὅμοιον.

Ἥλιος τέκνον ἠμαύρωσε. καὶ ἡ σελήνη τὸ φῶς, εἰς ζοφῶδες ἱμάτιον, ζοφερῶς μετέβαλε. ἡ γῆ κλονεῖται καὶ ῥήγνυται, τὸ τοῦ ναοῦ σου δὴ καταπέτασμα. κἀγὼ πῶς τέκνον οὐ διαῤῥήξομαι σπλάγχνα καὶ ὄμματα. παραιὲ γλυκύτατε, καταξαμὼ ἀδίκως σὲ θνήσκοντα, βλέπουσα σῶτέρ μου.

Εἰς τὸν ὄρθρον μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν, οἱ κανόνες ὡς συνήθως. καὶ τοῦ ἁγίου ὁ κανὼν, εἰς δʹ. ᾠδὴ αʹ. ἦχος δʹ. Ὁ εἱρμός.

Ἄσωμαί σοι κύριε ὁ θεός μου. ὅτι ἐξήγαγες λαὸν, δουλείας αἰγυπτίων. ἐκάλυψας δὲ ἅρματα φαραὼ καὶ τὴν δύναμιν.

Ὅπλον κατὰ πάσης τῆς μεθοδείας, τοῦ ἀλλοτρίου κραταιὸν, τὴν νηστείαν ἔχοντες. γενναίως πατήσωμεν, τὰ τούτου μηχανήματα.

Ἐλλάμψει τοῦ πυρὸς θεοφόρε, καταυγασθεὶς τὰ νοητὰ, τῆς ψυχῆς σου ὄμματα. πρὸς φῶς ἐνατενίσας, διαρεῖς τὸ ἄδυτον.

Τῶν παρόντων πέρ διὰ κτισίας, τὸ γεηρὸν ἀποβαλὼν, ἄχθος ὡς ἀσώματος γυμνάσμασιν ἤνυσας, τὸν δρόμον τῆς ἀσκήσεως. Θεοτοκίον.

Ἔνθεν πρὸς οὐράνιον πολιτείαν, ἡμᾶς ἀνείλκυσεν ἁγνὴ, ὁ ἄχραντος τόκος σου. νηστείας ταῖς ὑπορύξειν, εἰς οὐρανοὺς ἀναγαγὼν ἡμᾶς.

ᾠδὴ γʹ. Ὁ εἱρμός.

Ἐν κυρίῳ θεῷ μου, ἐστερεώθη ἡ καρδία μου. διὸ οἱ ἀσθενοῦντες περιεζώσαντο δύναμιν.

Τῶν παθῶν τὰ θηρία, διὰ νηστείας ἀποκτείναντες. χριστῷ δι' ἀπαθείας, καὶ καθαρότητος ἐγγίσωμεν.

Πρὸς τὸν ἄϋλον πόθον, τοῦ κυρίου πάτερ ὅσιε. ἀεὶ ἐνατενίζων, ὕλης προσκαίρου καταφρόνησας.

Τὸν χριστὸν ἐν τῇ γλώσσῃ, ἔχων ἀεὶ πάτερ γεραίσι με. τὸ ἀληθὲς τῶν λόγων, διεβεβαίους ἐν τοῖς θαύμασι. Θεοτοκίον.

Ἐν νηστείαις καὶ πόνοις, τὸ ἀσθενὲς ἡμῶν τῆς φύσεως ῥωννύουσα παρθένε. κατὰ παθῶν τοῦτο ἐνίσχυσον.

Ὁ εἱρμός. Ἐν κυρίῳ θεῷ μου.

Κάθισμα ἦχος αʹ. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τὴν κλίμακα τῶν θείων ἀρετῶν διανύσας. πρὸς νοητῆς θεωρίας, ἀνελήλυθας ὕψος. καὶ θείων μυστηρίων τοῦ χριστοῦ, ἐμφάσεις ὑπεδέξω καθαράς. διὰ τοῦτο θεοφόρε, σὲ εὐσεβῶς τιμῶμεν καὶ βοῶμεν. δόξα τῷ ἐνισχύσαντι χριστῷ. δόξα τῷ στεφανώσαντι. δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ, πᾶσιν ἰάματα.

Θεοτοκίον. ὅμοιον.

Τὰς χεῖράς σου τὰς θείας, αἷς τὸν κτίστην ἐβάστασας παρθένε θεοῦ σαρκωθέντα χρηστότητι, προτείνασα δυσώπησον αὐτὸν. λυτρώσασθαι ἡμᾶς ἀπὸ παθῶν. καὶ κινδύνων καὶ πειρασμῶν, τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε πόθῳ καὶ βοῶντάς σοι. δόξα τῷ ἐνοικήσαντι ἐν σοί. δόξα τῷ προελθόντι ἐκ σοῦ. δόξα τῷ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς, διὰ τοῦ τόκου σου.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Σταυρῷ σου προσπαγέντος ὑπὸ τῶν παρανόμων. καὶ στρατιωτῶν σου λόγχῃ τὴν πλευράν σου νυγέντος. ἡ πανάγνος ὠδύρετο πικρῶς καὶ τὸ πολύ σου καὶ φρικτὸν. τῆς ἀνοχῆς ἐξίστατο βοῶσα. δόξα τῇ πρὸς ἀνθρώπους σου στοργῇ. δόξα τῇ σῇ χρηστότητι. δόξα τῷ θανάτῳ σου, βροτοὺς ἀθανατίζοντι.

ᾠδὴ δʹ. Ὁ εἱρμός.

Τῆς σῆς ἐπὶ τῆς γῆς παρουσίας χριστὲ ὁ θεὸς, προμηνύων ὁ προφήτης τὴν ἔλευσιν. μετὰ χαρᾶς

ρας ἐκραύγαζεν, δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε :~

Τῆς σῆς ἐν τοῖς βροτοῖς εὐσπλαγχνίας Χριστὲ ὁ Θεός. δεῖγμα παρέχει, τὸν καιρὸν τῆς ἐγκρατείας σωτήρ. δι' οὗ ψυχὰς καὶ σώματα καθαίρεις. καὶ ἁγιάζεις τῶν δούλων σου :~

Τῶν ἀρετῶν τὴν κλίμακα ἀνύσας σοφέ, μυστικωτέρας θεωρίας ἠξίωσαι. διὸ καὶ χάριν εἴληφας, ὁρᾶν καὶ πρὸ καιροῦ τὰ ἐσόμενα.

Τ δρόσῳ τῶν ἀγώνων σου τῶν ἐνθέων, τὴν ἄγονον κατήρδευσας ἔρημον. καὶ καρποφόρον ἔδειξας, ἀμοιβὰς τῷ Χριστῷ συγκομίζουσαν :~ Θεοτοκίον.

Ὡς στήριγμα τοῖς σῶν δεδομένη παρθένε ἁγνή, παρὰ Χριστοῦ τοῦ σὲ δοξάσαντος. δύναμιν ἐν τῷ καιρῷ περίζωσον, ἡμᾶς τῆς ἐγκρατείας ὑμνοῦντάς σε :~ ᾠδὴ ε'. Ὁ εἱρμός.

Ὁ ἀνατείλας τὸ φῶς, καὶ φωτίσας τὸν ὄρθρον. καὶ δείξας τὴν ἡμέραν. δόξα σοι δόξα σοι, Ἰησοῦ υἱὲ τοῦ Θεοῦ :~

Τῆς χαμαιζήλου ἡμᾶς, προσπαθείας οἰκτίρμον, μνησεία ἀφαρπάσας. πρὸς τὸ ὕψος ἕλκυσον, Ἰησοῦ τῆς σῆς ἀγαπήσεως :~

Τῶν προσευχῶν ταῖς προσβολαῖς, παρατάξεις δαιμόνων, κατέθραυσας γενναίως. καὶ Χριστοῦ Γεράσιμε, σὺ ἀνύμνεις υἱὸν τοῦ Θεοῦ :~

Τὴν τῶν παθῶν διασχών, θεοφόρε ὁμίχλην. φωτὶ τῷ τῆς ἁγνείας, καὶ τῆς καθαρότητος νοητῶν ἐπλησίασας :~ Θεοτοκίον.

Ῥύπου ἡμᾶς νοητοῦ, διὰ τῆς ἐγκρατείας ἐκπλύνασα παρθένε. καθαροὺς παράστησον, δοξολογεῖν τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ :~ ᾠδὴ ς'. Ὁ εἱρμός.

Ὡς Ἰωνᾶν τὸν προφήτην, ἐλύτρωσω τοῦ κήτους Χριστὲ ὁ Θεός. κἀμὲ τοῦ βυθοῦ τῶν πταισμάτων ἀνάγαγε. καὶ σῶσόν με, μόνε φιλάνθρωπε.

Τῆς ἐγκρατείας τῇ αἴγλῃ, ἐλλαμφθέντας ἡμᾶς καταξίωσον ἰδεῖν τῆς ἐγέρσεως σωτήρ, τῆς σῆς τὴν θείαν δόξαν καὶ τὴν λαμπρότητα :~

Ὡς ἑωσφόρος ἐκλάμψας, ἐν τῷ σκότει τοῦ βίου Γεράσιμε. ἀνθρώπους εἰς φῶς πολιτείας, ἀγγέλων ἀσωμάτων ἐχειραγώγησας :~

Τῇ εὐχῶν βακτηρίᾳ, κεφαλὰς νοουμένων συνέθλασας, θηρῶν παμμακάριστε πάτερ. καὶ θῆρας τῆς ἐρήμων, ἀμοιβὰς διέσωσας :~ Θεοτοκίον.

Τ μόνον τὸν τῶν πάντων δεσπότην, διὰ σοῦ θεοτόκε. ἐρρύσθημεν πλάνης τῶν εἰδώλων. καὶ πόθῳ κυρίως σε, μητέρα Θεοῦ δοξάζομεν. ὁ εἱρμός.

Καὶ τὸ μαρτυρικὸν, τοῦ ἤχου.

Τῷ αὐτῷ μηνί, δ'. μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Γερασίμου. Στίχ.

Σφυγόρας μοι καὶ Γεράσιμος φαίους,
Σῆμα προφανῶς τοῦ διὰ Χριστὸν βίου.
Τῇ δὲ τετάρτῃ Γεράσιμος βιότοιο ἀπαέστη.

Οὗτος, ἐκ παιδὸς τῷ φόβῳ τοῦ Κυρίου στοιχειωθείς, καὶ τὸ τῶν μοναχῶν σχῆμα περιβαλλόμενος, τὴν ἐνδοτέραν ἔρημον τῆς Θηβαΐδος κατέλαβεν, ἐπὶ Κωνσταντίνου βασιλέως, ἐγκόνου Ἡρακλείου τοῦ ἐπικεκλημένου πωγωνάτου. καὶ τοσοῦτον πρὸς ἀρετῆς ἀγῶνα ἔθετο, καὶ πρὸς Θεὸν οἰκείωσιν ἔσχεν, ὡς καὶ τῶν ἀγρίων θηρίων κατάρχειν. λέων γὰρ αὐτῷ διακονούμενος ἦν. ἐπιτελῶν μὲν, καὶ τὰς ἐνδεχομένας ἄλλας διακονίας, καὶ δὴ καὶ τὸν ὑδροφόρον ὄνον, ἐπὶ νομὰς διεξάγων τε καὶ εἰσάγων. οὗ ποτε παρόδῳ τῶν ἐμπόρων ὑποσυρέντος, καὶ ταῖς καμήλοις προσδεθέντος, ὕπνῳ κατεχομένου τοῦ θηρός, ἠγανάκτει τὸ πρὸς ἑσπέραν, ὁ τῷ ὁσίῳ καθυπηρετούμενος μονάζων, τὸν λέοντα μόνον ἰδὼν τῇ κέλλῃ παραβαλόντα, καὶ δόξας βεβρωθῆναι παρ' αὐτοῦ, τῷ γέροντι τοῦτο ἀπήγγειλεν. ὁ δέ, τὴν ἐκείνου ὑπηρεσίαν ἐκέλευσεν αὐτὸν ὑπελθεῖν. ὃν καὶ δεξάμενος, ἐφ' ὅσον παρὰ τῶν ἐμπόρων χρόνον ὁ ὄνος κατείχετο, αὐτὸς ἐπὶ τῶν ὤμων τὰς ὑδρείας ἔφερε. καὶ θέων ἢ ποδῶν εἶχεν, ὑδροφορεῖν ἠναγκάζετο. ἀλλ' ἔσχε μὲν αὖθις ἡ αὐτὴ ὁδὸς τοὺς προλεχθέντας ἐμπόρους καθυποστρέφοντας. τὸν λέοντα δὲ ὁ ποταμὸς ὑδροφορήσαντα. ὃς ἰδὼν καὶ γνωρίσας τὸν ὄνον ταῖς καμήλοις ἑπόμενον, ὁρμήματι αἰφνιδίῳ καταπλήξας τοὺς ἐμπόρους, καὶ πρὸς φυγὴν τρέψας, τοῦ καμήλου δραξάμενος εἷλκε τὸν ὄνον. ὁ δὲ ὄνος ἐπισυρομένας τὰς καμήλους, ἑτέραν τῇ ἑτέρᾳ προσδεδεμένας ὡς ἐκείνοις ἔθος, ἕως ἤγαγε τὸν ὄνον καὶ τὰς καμήλους εἰς τὸ κελλίον. καὶ τῷ οὐραίῳ πλήττων τὴν θύραν δῆθεν προσῆγε τῷ γέροντι. ὁ δὲ μειδιάσας πρὸς τὸν ὑπηρετοῦντα, μάτην ἄρα ὁ λέων φησὶ παρ' ἡμῶν ὠνειδίζετο. οὐκοῦν ἀπολυθεὶς τῆς δουλείας

τῶν

τοῦ συνήθους ἐχέσθω μονῶν καὶ διατριβῶν. ὁπότε κλίνας τὴν κεφαλὴν ὁ λέων καὶ οἱονεὶ συνταξάμενος τῷ γέροντι, ὑπέδυ τὸ ὄρος. καὶ τῆς ἑβδομάδος ἅπαξ ἐξιὼν προσήρχετο τούτῳ, καὶ τὴν κεφαλὴν ὑπέκλινεν, ὡς ἐν σχήματι προσκυνήσεως. τελευτήσαντος δὲ τοῦ γέροντος, ἦλθε μὲν τὴν συνήθη ἀρχὴν ἀποδώσων. ἐπεὶ δὲ μὴ εὗρε τὸν ὅσιον, ἀλλὰ παρὰ τοῦ ὑπηρετοῦντος μοναχοῦ ἔμαθε τὴν τελευτὴν αὐτοῦ, καὶ πρὸς τὸν τάφον ἀπηνέχθη λεοντείοις πρότερον καταθρηνήσας βρυχήμασιν, ὕστερον ἐπὶ μεγάλῳ βρυχηθμῷ, ἀφῆκε τὴν πνοήν. Οὕτω δοξάζει ὁ θεὸς τοὺς δοξάζοντας αὐτόν. καὶ θῆρας αὐτοῖς ὑπείκειν παρασκευάζει, διατηροῦσι τὸ κατ' εἰκόνα καὶ καθ' ὁμοίωσιν ἄσπιλον :—

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῶν ἁγίων μαρτύρων, Παύλου, καὶ Ἰουλιανῆς τῆς αὐτοῦ ἀδελφῆς. στίχ.

Ὁ κείμενος μὲν Παῦλος ἡ δὲ κειμένη.
Ἰουλιανὴ σύγγονοι τετμημένοι.
Φῦλον Ἰουλιανήν τε τετάρτῃ ἔκταμεν ἄορ.

Γ Οὗτοι ὑπῆρχον ἐπὶ Αὐρηλιανοῦ τοῦ βασιλέως ἐν Πτολεμαΐδι. ἐτύγχανον δὲ ἀδελφοὶ κατὰ σάρκα, φύντων εὐγενῶς καὶ τραφέντων καλῶς. εὐσεβείᾳ μᾶλλον, ἢ γάλακτι. ὁ δὲ Παῦλος τὰς θεοπνεύστους γραφὰς διῆλθεν ἐμμελῶς. καὶ τὸν αὐτῶν νοῦν ἐκμελετήσας ἔτι νέος ὤν, προχειρότατα τοὺς ἀντιλέγοντας ἐπεστόμιζε καὶ κήρυξ ἦν θεότητος τοῦ θεοῦ λόγου καὶ περὶ ἡμᾶς οἰκονομίας ὑπῆρχεν. ἐπιδημήσαντα οὖν τῇ πόλει τὸν βασιλέα, καὶ ἰδὼν θαρρεῖν τῇ ἀδελφῇ παρεκελεύσατο. καὶ στῆναι προθύμως, ὡς μεγάλου μέλλοντος τὴν πόλιν καταλαβεῖν πειρασμοῦ. καὶ ἑαυτὸν δὲ τῷ τύπῳ καθώπλισε τοῦ σταυροῦ. ἐπεὶ δὲ οὐκ ἔλαθε σφραγισάμενος, προσῆλθε τῷ βασιλεῖ. καὶ τὴν εἰς Χριστὸν ὡμολόγησε πίστιν. καὶ τὴν τῶν εἰδώλων διήλεγξε ματαιότητα. ὅθεν κρεμασθεὶς, ξέεται. ὃν ἰδοῦσα ἡ ἀδελφὴ κατεβόα τοῦ τυράννου ὡς ἀδίκως αἰκιζομένου τοῦ ἀδελφοῦ. συλλαμβάνεται δὲ καὶ αὐτή. καὶ κρεμασθεῖσα, ξέεται. καὶ ἐν λέβητι ἔνθα πίσσα ἀναχλάζουσα, ἀμφότεροι βάλλονται. καὶ ἔτι ἐμμενόντων τῇ τοῦ Χριστοῦ πίστει, ἐπὶ κλίνας σιδηρᾶς πεπυρωμένας ἁπλοῦνται. καὶ τοῖς νώτοις ἄνωθεν ὑποτύπτονται. ἔνθα Κοδρᾶτος καὶ Ἀκάκιος οἱ δήμιοι τῶν ἁγίων φασάμενοι, τὰς κεφαλὰς ἀφαιροῦνται. μὴ διαλωβηθέντων δὲ δεσμοῖς σιδηροῖς βάλλονται ἐν εἰρκτῇ. καὶ ἀγγέλου ἐπιφανείᾳ λυθέντων. καὶ τροφῆς κορεσθέντων, τῷ Χριστῷ εὐχαριστήσαν. καὶ αὖθις παρίστανται τῷ βασιλεῖ. καὶ θῦσαι τοῖς εἰδώλοις μὴ βουληθέντων, ἀναρτηθέντων τύπτονται. στρατιωτικῆς δὲ τινὸς ἐκ τῶν δημίων τὴν ἁγίαν Ἰουλιανὴν κατοικτείραντος καὶ πρὸς τὸ ἀνώνυμον κατακλιθέντος, καὶ τῷ Χριστῷ πιστεύσαντος. ἔτι δὴ αὐτῷ ἡ ἁγία προετρέπετο μὴ φείδεσθαι. ἀλλὰ ποιεῖν τὸ τοῦ βασιλέως πρόσταγμα. μανεὶς ὁ τύραννος. αὐτοῦ μὲν τὴν κεφαλὴν ἀπέτεμε. τοὺς δὲ ἁγίους ἐκέλευσεν ἰοβόλοις ἑρπετοῖς συναποκλεισθῆναι. ἐξ ὧν διαμεινάντων ἀβλαβεῖς, τὸν μὲν ἅγιον Παῦλον, τύπτεσθαι μολυβδίσι τὰς σιαγόνας, προσδεθέντα πάλοσι δικρώοις προστάσσει. καὶ ἐκτανθέντα ὑπὸ τεσσάρων στρατιωτῶν ὑπὸ ῥάβδων πεπυρωμένων τύπτεσθαι. τὴν δὲ ἁγίαν Ἰουλιανὴν, εἰς πορνεῖον ἀπενεχθῆναι, καὶ ὑπὸ ἀσώτων ἀνδρῶν διαφθαρῆναι. οὓς παραγενομένους, ἄγγελος Κυρίου παραστὰς, τῷ κονιορτῷ τῶν ποδῶν αὐτῶν ἀπετύφλου. ἀλλὰ τούτους μὲν ἡ ἁγία εὐξαμένη, ὕδωρ αὐτοῖς ἐπιχέουσα, κατέστησεν ὑγιεῖς. αὐτὴ δὲ μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῆς Παύλου, ἐμβάλλεται βόθρῳ πυρός. κελεύσαντος δὴ τοῦ τυράννου, ἐν αὐτῷ τῷ πυρὶ λιθοβοληθῆναι αὐτούς, ὤφθη ἄνωθεν νεφέλη πεπληρωμένη φλογός. ἥτις πλησίον Αὐρηλιανοῦ, πυρὸς κατέχεεν ὄμβρους. ὁ δὲ φοβηθεὶς ἀνήνεγκε τοῦ βόθρου τοὺς ἁγίους. καὶ λαμπάσι τὰς ὄψεις αὐτῶν καὶ ὅλον τὸ σῶμα καταφλεχθῆναι προσέταξε. καὶ μετὰ τοῦτο, τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ἀποτμηθῆναι :—

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος Γρηγόριος Κύπρου, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται. στίχ.

Ἔλαφος ὥσπερ ἐκ βρόχου ῥυσθεὶς βίου,
Ἄνεισι Γρηγόριος ἔνθα ζῶν ὕδωρ.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ θεὸς ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς, ἀμήν.

τῷ ζ.

ᾨδὴ ζ΄. Ὁ εἱρμός.

Ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Μωσεῖ συλλαλήσας. καὶ τύ-
πον τῆς παρθένου τὴν βάτον δείξας. εὐ-
λογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν :~

Δι᾽ ἐγκρατείας ἀναβαίνων πρὸς ὄρος, ἐν-
θέου πολιτείας καὶ σωφροσύνης. τὸν φωτοδό-
την Χριστόν, νοητῶς ἐνοπτρισόμεθα :~

Ἐν ἀκηράτοις ἀρετῶν παραδείσοις, χορεύ-
σας θεοφόρε. ἄνθη θαυμάτων ἐδρέψω. πᾶ-
σιν ἄφθονον, τὴν τῶν χαρίτων δωρούμενος :~

Τὴν κατ᾽ εἰκόνα θεοφόρε ἀξίαν φυλάττων,
φοβερὸς ἀνημέροις θηρσὶν ἐδείχθης. ᾄδων
ἀπαύστως, τῷ Χριστῷ εὐχαριστήρια :~ Θεοτοκίον.

Ἰσχὺν καὶ κράτος κατ᾽ ἐχθρῶν μαινομένων, μη-
τέρα καὶ ἀγαθὴ θεοκυῆτορ. ἡμᾶς αἰνοῦντας
ἄχραντε καὶ ὑμνοῦντάς σε περίζωσον :~

ᾨδὴ η΄. Ὁ εἱρμός.

Τὸν βασιλέα Χριστόν. ὃν ὡμολόγησαν οἱ
αἰχμάλωτοι παῖδες. ἐν τῇ καμίνῳ λέ-
γοντες, μεγάλῃ τῇ φωνῇ. πάντα τὰ
τὰ ἔργα ὑμνεῖτε εὐλογεῖτε τὸν Κύριον :~

Ὁ βασιλεὺς τοῦ παντός, δέσποτα Κύριε. καὶ ἡμᾶς
βασιλεῦσαι, παθῶν καὶ ἡδονῶν τῶν σαρκικῶν,
ὡς ἀγαθὸς. διὰ νηστείας καὶ πόνων ἀξίωσον,
ἵνα σε εὐλογοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὸν βασιλέα Χριστόν. ἐν τῇ καρδίᾳ σου, ἀπὸ
βρέφους θεόφρον δεξάμενος. χαρίτων τῶν
αὐτοῦ, καὶ ἐπιλάμψεων θείων. ὤφθης κατα-
γώγιον τὸ πρίν, τοῦ τὸν δοξάζοντα ἐκάστοτε.

Ἐν τῇ φλογὶ τῶν παθῶν. πεῖ τὸν γ' ἔρασμα,
μηδαμῶς σε φλεχθέντα. δρόσος ἡ τῶν χα-
ρίτων, τοῦ Χριστοῦ διετήρησεν. ὅλον κατήρδευσε
πόθῳ, τοῦτον ἀνυμνοῦντα ἐκτενῶς θεὸν
τῶν ὅλων :~ Θεοτοκίον.

Ὁ σαρκωθεὶς ἐκ τῶν σῶν. ἄχραντε δέσποινα,
παναγίων αἱμάτων. αὐτὸς ἀποκαθαίρει
μολυσμῶν σαρκικῶν διὰ νηστείας καὶ πόνων
ἡμᾶς δυναμῶν, ταῖς σαῖς ἀπαύστοις ἱ-
κεσίαις θεόνυμφε παρθένε :~ ᾨδὴ θ΄. ὁ εἱρμός.

Τὸν ἀπορρήτως ἐκ θεοῦ ἀχράντως, Χρι-
στὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἐν ὕμνοις ἀσιγήτοις
μεγαλύνομεν :~

Ὁ πλοῦτος τῆς χάριτος τοῦ ἁγίου πνεύματος, εἰς πάν-
τας προτίθεται, τοὺς πόνοις ἐγκρατείας
τούτων συλλέγοντας :~

Τὴν ἄϋλον ὅσιε ὑλικῷ ἐν σώματι. ζωὴν καὶ
πολιτείαν διανύσας, δοξάζων τὸν δυ-
ναμοῦντά σε Κύριον :~

Ὅλην σου τὴν ἔφεσιν τῆς ψυχῆς γ' ἔρασμα,
πρὸς μόνα τὰ ἄφθαρτα ἔχων. κατηξιώ-
θης ὧν ἐπεπόθησας :~

Σὺ ὅσιε ὅσιε Χριστῷ παριστάμενος. αὐτὸν
καθικέτευε, ὑπὲρ τῶν ἐκ τελούντων τὴν
θείαν μνήμην σου :~ Θεοτοκίον.

Ὑπέρθεν ἐκλάμπουσα ἡ σὴ χάρις δέσποι-
να. φωτίζει τοὺς σὲ ἀκαταπαύστως, θεομή-
τορ μεγαλύνοντας :~ Ὁ εἱρμός.

Τὸν ἄσπορον τόκον σου.

Τὸ φωταγωγικὸν τοῦ ἤχου, καὶ τὸ ἀπὸ
τῆς ἡμέρας, καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία. καὶ
ὥρα ὡς ἡ συνήθεια, καὶ ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ μηνί, ε΄. τοῦ ἁγίου ὁσιομάρτυρος καὶ μο-
νος. ἑσπέρας εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα. τὰ προσό-
μοια, ἦχ. α΄. πανεύφημοι μάρτυρες ὑμᾶς.

Μάρτυς παναοίδιμε πολλαῖς, ὁμιλήσας θλί-
ψεσι, καὶ ἀνυποίστοις κολάσεσι. τὸν πολυμή-
χανον, ἐτροπώσω ὄφιν. καὶ τοῦτον ὑπέτα-
ξας, ποσὶν ὡραιοτάτοις σου ἔνδοξε. Χριστοῦ δεό-
μενος, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν. τὴν
εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος :~ Ὅμοιον.

Καινῷ παναοίδιμε φωτί, τοῦ ἁγίου πνεύματος, κα-
ταυγασθεὶς τὴν διάνοιαν. σκότος ἐμείωσας.
πονηρῶν δαιμόνων. καὶ πρὸς φέγγος ἄδυ-
τον, μετέθης ἐν βίῳ εὐφραινόμενος. ὃν νῦν
ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς. ὅμοιον.

Κόνωνα ἀξιάγαστε ναός, τῆς τριάδος γέγονας.
καὶ τὸν ναὸν τὸν πανάγιον ἐν ᾧ τὸ σῶμά σου.
εὐσεβῶς ἐτέθη, ποταμὸν ἀνέδειξας, ἀπεί-
ρων ἰαμάτων πανόλβιε. διὸ ἱκέτευε. δωρη-
θῆναι ταῖς. Δόξα, καὶ νῦν, θεοτοκίον. ὅμοιον.

Χαῖρε ξένον ἄκουσμα ἁγνή. χαῖρε ξύλον ἅ-
γιον, τοῦ παραδείσου θεόφυτον. χαῖρε δρεπά-
λη ψῆς, πονηρῶν δαιμόνων. χαῖρε ξίφος
δίστομον, ἐχθροῦ τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνου-
σα τῷ ξένῳ τόκῳ σου, παναγία ὑπερθαύ-
μαστε. ξενωθέντας, ἡμᾶς ἀνακαλέσαι,

σταῦ-

σταυροθεοτοκίον, ὅμοιον.

Τὸν ἴδιον ἄρνα ἡ ἀμνάς, καὶ ἄμωμος δέσποινα, ἐν τῷ σταυρῷ ὡς ἑώρακεν, εἶδος οὐκ ἔχοντα, οὐδὲ κάλλος οἴμοι, θρηνῳδοῦσα ἔλεγε. ποῦ σου τὸ κάλλος ἔδυ γλυκύτατε. ποῦ ἡ εὐπρέπεια. ποῦ ἡ χάρις ἡ ἀστράπτουσα. τῆς μορφῆς σου, υἱέ μου παμφίλτατε :—

Εἰς τὸν ὄρθρον, ὁ κανὼν τοῦ ἁγίου. ὅπου δ' ἂν τύχῃ τὰ τριώδια, ψάλλεται ὁ κανὼν τοῦ ἁγίου, εἰς ϛ΄. καὶ τοῦ τριῳδίου, εἰς α΄. ὁ κανὼν τοῦ ἁγίου. οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Ὁ καλλίνικος μάρτυς ὑμνείσθω κάνων.

Ἀνδ. τοῦ Θκίων. ᾠδὴ α΄. ἦχ. πλ. ὁ εἱρμός.

Τῷ σωτῆρι θεῷ τῷ ἐν θαλάσσῃ λαῷ, ποσὶν ἀβρόχοις ὁδηγήσαντι. καὶ φαραὼ πανστρατιᾷ καταποντίσαντι. αὐτῷ μόνῳ ᾄσωμεν, ὅτι δεδόξασται :—

Ὁ καλλίνικος νῦν μάρτυς ὑμνείσθω κάνων. κατὰ τῆς πλάνης ἀνδρισάμενος. ὡς στρατευσάμενος Χριστῷ, τῷ ζωῇ πάντων θεῷ. καὶ ἄφθαρτον στέφος ἀναδησάμενος :—

Κεκρυμμένην ζωὴν, καὶ τὴν ἀγήρω δόξαν. ζωῇ ποθήσας ἀντηλλάξατο, κάνων ὁ ἔνδοξος μάρτυς, τῆς ζωῆς κήρου χλιδῆς. ὃν ὕμνοις τιμήσωμεν, ὅτι δεδόξασται :—

Ἀφθαρσίας στολὴν, περιβαλλόμενος νῦν. ἐνεκεντρίσθης κάνων ἔνδοξε. ἀγριέλαιος ἐκ ῥίζης, εἰς καλλιέλαιον. Χριστῷ τε τοὺς φύσαντας ἐκαρποφόρησας :—

Λελυμένος ἀρᾶς, τῆς τοῦ προπάτορος. φθορᾶς τὴν ζεύγλην ἀπεσείσατο, ὁ πανάοιδιμος μάρτυς. καὶ τὴν ὁμόζυγον, ἁγνείας συνόμιλον συναπειργάσατο :— θεοτ.

Ἄχραντε μῆτερ θεοῦ τὸν σαρκωθέντα ἐκ σοῦ. καὶ ἐκ τῶν κόλπων τοῦ γεννήτορος μὴ ἐκφοιτήσαντα θεόν. ἀπαύστως πρέσβευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν :— ᾠδὴ γ΄. Ὁ εἱρμός.

Δυνάμει τοῦ σταυροῦ σου Χριστέ, στερέωσόν μου τὴν διάνοιαν. εἰς τὸ ὑμνεῖν καὶ δοξάζειν σου, τὴν ἑκούσιον νῦν σταύρωσιν :—

Ἀβάιειν ὀρετίσω θεοῦ τὸ φῶς ποθήσας ἐβδελύξω δὲ, τὴν ζοφερὰν κάνων ἔνδοξε. τῶν εἰδώλων ἀθεότητα :—

Ἱδράσας προθύμως Χριστῷ. ψυχὴν καὶ σῶμα καὶ

ἀπρόσδεκτος. ὡς μόνος μόνῳ ὡμίλησας τῷ δεσπότῃ παμμακάριστε :—

Νομίμων τῶν πατρῴων σοφῶς, λαοὺς ἀπείρους ἠλάθρωσας. τὸν ἀπωλείας φθορῶν μου, θεραμβάνων κάνων ἔνδοξε :—

Ἱκέτευε παθῶν ψυχικῶν, σωματικῶν τε λύσιν ἔνδοξε. παρασχεθῆναι τοῖς ἐν πίστει, ἑορτάζουσι τὴν μνήμην σου :— θεοτ.

Ἱκέτευε ἀπαύστως ἁγνή, τὸν προελθόντα ἐκ λαγόνων σου ῥυσθῆναι πλάνης διαβόλου, τοὺς ὑμνοῦντάς σε μητέρα θεοῦ :— ὁ εἱρμός.

Δυνάμει τοῦ σταυροῦ σου Χριστέ.

Καθ. ἦχος, α΄. Τὸν τάφον σου σωτήρ.

Ἐκ βρέφους τῷ θεῷ, κολληθεὶς θεοφόρε. τοῦ πνεύματος σεπτὸν, ἀνεδείχθης δοχεῖον. καὶ τὰ πονηρότατα καθυπέταξας πνεύματα. ἐναθλήσας δὲ, ἐμεγαλύνθης ἀξίως. ἅπαντες. τὴν πανάγιαν σου μνήμην, πιστῶς ἑορτάζομεν :— θεοτ. ὅμοιον.

Κυβέρνησον ἁγνή, τὴν ἀθλίαν ψυχήν μου. καὶ οἴκτειρον αὐτὴν, ὑπὸ πλήθους πταισμάτων. εἰς βυθὸν ὀλισθαίνουσαν, ἀπωλείας παναμώμε. καὶ ἐν ὥρᾳ με, τῇ φοβερᾷ τοῦ θανάτου. ἐλευθέρωσον, κατηγορούντων δαιμόνων. καὶ σῶσόν με δέομαι :—

σταυροθεοτ. ὅμοιον.

Εἰς σὴν τῆς καθαρᾶς, καὶ ἀμώμου παρθένου. διῆλθεν ἀληθῶς, τὴν καρδίαν ῥομφαία. σταυρῷ ὅτε ἑώρακας, τὸν υἱόν σου ὑψούμενον. παναμώμητε, εὐλογημένη μαρία. τὸ προσφύγιον, ἁμαρτωλῶν θεοτόκε. πιστῶν τὸ κραταίωμα :— ᾠδὴ δ΄. Ὁ εἱρμός.

Ἀκήκοα κύριε, τὴν ἐκ τάφου σου ἔγερσιν. καὶ ἐδόξασά σου, τὴν ἀήττητον δύναμιν :—

Καθεῖλες μακάριε, τὸ τοῦ λαοῦ ἀπατήριον. καὶ ὑπερέφηνας, τοῦ υἱοῦ τὴν θεότητα —

Ὁ λίθινος φρίξας σου, ψῳδῆς, θεὸς τὸ ἐμβρίμημα. τὸν υἱὸν μόνον, ἀνηγγείλατο εἶναι θεόν.

Συνῆκαν οἱ ἄφρονες, τὴν ὑπὲρ φύσιν δεξάμενοι. ἐκλιθίνου χεῖλους, ἀληθεστάτην μετάθεσιν :—

Μυστήριον ἄρρητον, τὸ διὰ σοῦ κηρυττόμενον. ἐπιστρέψεις γὰρ μάρτυς, πεπλανημένους πρὸς κύριον :— θεοτ.

Κυρίως δοξάζομεν, σὲ θεὸν ἀμέμφαντε· καὶ τῷ σῷ λιμένι, οἱ πιστοὶ καταφεύγομεν :~

ᾠδὴ ε΄. Ὁ εἱρμός.

Ὀρθρίζοντες βοῶμέν σοι κύριε· σῶσον ἡμᾶς, σὺ γὰρ εἶ θεὸς ἡμῶν. ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἴδαμεν :~

Ἀχράντου σε δοχεῖον ἡ χάρις, καὶ ἀκηράτου, φωτὸς ἀπειράσατο. μαρτύρων κλέος καὶ καύχημα :~

Ῥημάτων ἐπλουτίσθης ἀρρήτων, τῆς θείας γνώσεως· καὶ ταύτην ἐμύησας, λαοὺς ἀπείρους ὑπέρτιμε :~

Τὴν χάριν σου ὁρῶντες οἱ ἄνομοι τῶν θαυμάτων, ἐβόων ὁ κόνωνος θεός, τὴν πλάνην ἐνίκησεν :~

Θεοτοκίον. Παρθένον μετὰ τόκον ὑμνοῦμέν σε θεοκυῆτορ. σὺ γὰρ τὸν θεὸν λόγον, σαρκὶ τῷ κόσμῳ ἐκύησας :~

ᾠδὴ ς΄. Ὁ εἱρμός.

Ἐκύκλωσέ με ἄβυσσος, ταφή μοι τὸ κῆτος ἐγένετο. ἐγὼ δὲ ἐβόησα, πρὸς σὲ τὸν φιλάνθρωπον. καὶ ἔσωσέ με, ἡ δεξιά σου κύριε :~

Ὑπῆρξε τοῖς πιστεύσασιν ἡ χάρις, ἐπαύξησις καὶ πλοῦτος. καὶ τοῖς ἀπειθοῦσιν ἡ ἐνστασις ὄλεθρος. ταῖς ἱκεσίαις σου κόνων παμμακάριστε :~

Ἑαφῶς σοι ὑποτέτακται, δαιμόνων τὰ στίφη μακάριε. σεαυτὸν ὑπέταξας, θεῷ τῷ ποιήσαντι. αὐτεξουσίῳ μάρτυς, κόνων ἔνδοξε :~

Ὑπὸ σοῦ ἐπαιδεύετο, τὰ πλήθη αἱρεῖσθαι τὸν ἔλεον. καὶ πλοῦτον βδελύττεσθαι, ἐνθέως φιλάργυρον. παμμάκαρ ἔργῳ, καὶ λόγῳ διδασκόμενα :~

Θεοτοκίον. Βάτον τὴν σὲ ἀκατάφλεκτον. καὶ ὄρος καὶ κλίμακα ἔμψυχον. καὶ πύλην οὐράνιον. ἀξίως δοξάζομεν. μαρία ἔνδοξε, ὀρθοδόξων καύχημα :~

Ὁ εἱρμός.

Ἐκύκλωσέ με ἄβυσσος.

Τὸ μηνολόγιον, τοῦ ἤχου.

Τῷ αὐτῷ μηνί, ε΄. μνήμη τοῦ ἁγίου ὁσιομάρτυρος, κόνωνος τοῦ ἐν ἰσαυρίᾳ. Στίχοι.

Ἥκεις πρὸς αὐτὸν τὸν θεὸν θεὸς θέσει.

Εἰς γῆν ἀφεὶς σοῦ τὴν κόνιν κόνων πέμπε.

Οὗτος ἦν, ἐν τοῖς χρόνοις τῶν ἁγίων ἀποστόλων, ἐκ κώμης λεγομένης βυδανῆς. μέστορος καὶ μάδας υἱός. οὗ, γυναῖκα τοῦτῳ συνάψαντων, τῇ παρθενίᾳ μᾶλλον σχολάζειν σὺν αὐτῇ ἠρετίσατο. λέγεται δὲ τὸν ἀρχιστράτηγον μιχαήλ, ἐκδιδάξαι αὐτὸν τὴν εἰς χριστὸν πίστιν. καὶ εἰς τὸ τῆς ζωαρχικῆς τριάδος ὄνομα βαπτίσαι, καὶ τῶν ἀχράντων μυστηρίων μεταδοῦναι, καὶ τῶν παραδόξων θαυμάτων ἐνέργειαν χορηγῆσαι. ὅθεν τὴν συγγενῆ γυναῖκα ἀνάγκαν, τοῦτο γὰρ ἦν αὐτῇ ὄνομα, συμφρονεῖν αὐτῷ καὶ συμπαρθενεύειν ἔπεισε, βαπτίσας πρότερον καὶ τοὺς γεννήτορας, καὶ μεταστήσας πρὸς τὴν εἰς χριστὸν πίστιν. ὅθεν καὶ τὸν πατέρα μέστορα, ὑπὲρ χριστοῦ ἔπεισε μαρτυρῆσαι, καὶ τοὺς εἰδωλολάτρας, θυσίαν προσάγειν μέλλοντας, σκοτεινῷ τινὶ καὶ ταρταρίῳ δαίμονι, ἐν ἄντρῳ τινὶ παραδοὺς, τὸν τῶν ὅλων θεὸν ἐπιγνῶναι ἐποίησεν. αὐτοῦ τοῦ δαίμονος μὴ εἶναι θεὸς συνομολογήσαντος. καὶ τοὺς ἀπείρους ὄχλους τό, εἷς θεὸς ὁ κόνωνος ἐπειπεῖν. αἱ δὲ τοιαῦται φωναὶ παρὰ τοῖς ἰσαύροις εἰσέτι καὶ νῦν, ἐν τῇ τοῦ μάρτυρος μνήμῃ μεγαλοφώνως κηρύττονται. τοσαύτην δὲ κατὰ δαιμόνων χάριν καὶ ἐξουσίαν ἔλαβεν, ὡς τοὺς μὲν αὐτῶν ἐπὶ γεωργίαν τρέψαι, καὶ τῶν φυομένων καρπῶν καταστῆσαι φύλακας· τοὺς δὲ ἐν κεραμίοις ἐγκλείσαι, καὶ σφραγῖδας ἐπιβαλεῖν, καὶ κατὰ γῆν πρὸς τοὺς θεμελίους τοῦ οἴκου αὐτοῦ ἐγκαταχῶσαι. ὁ δὲ τρόπος τῆς μαρτυρίας αὐτοῦ γέγονεν οὕτως. τοῦ ἡγεμόνος μάγνου, μετὰ τῶν βασιλικῶν προσταγμάτων τὸν τόπον καταλαβόντος, καὶ τοῦ ἁγίου κατασχεθέντος καὶ προσαχθέντος αὐτῷ. ἐπεὶ τὸν χριστὸν, θεὸν ἀληθινὸν ἀνεκήρυξε, τύπτεται σφοδρῶς. τοῦ δὲ πλήθους συνδραμόντος ἐφ᾽ ᾧ τὸν ἅγιον ἐξελέσθαι, διαχωρήσασθαι δὲ καὶ τὸν ἡγεμόνα. ὁ μὲν, αἰσθόμενος, ἔφυγε. τὸ δὲ πλῆθος λύσαντες τὸν ἅγιον, καὶ τῶν αἱμάτων ἀποσμήξαντες, ἐν τῷ ἰδίῳ κατέστησαν οἴκῳ. ἔνθα ἐπὶ δυσὶ χρόνοις βιώσας, πρὸς κύριον ἐξεδήμησε. φασὶ δὲ ὅτι μετὰ τὴν αὐτοῦ ἐκδημίαν, τοῦ οἴκου εἰς ἐκκλησίαν μετασκευαζομένου, εὑρεθῆναι τὰ κεράμια, ἔνθα τὰ πονηρὰ

πονηρὰ συνέκλεισε πνεύματα. ὧν ἑνὸς διανοι-
χθέντος, λογισαμένων χρυσὸν περιέχειν
διὰ τὸ βάρος, ἐξελθεῖν τὰ δαιμόνια ἐν εἴδει
πυρός. ὥστε πάντας μὲν ἐπὶ τὴν γῆν κα-
ταπεσεῖν, καταστραφῆναι δὲ τὸ ἀνοικοδο-
μούμενον. καὶ ὅλως μετὰ δύσιν ἡλίου, μὴ τολ-
μᾶν τινὰ τῷ τόπῳ παραβαλεῖν. ἀλλὰ
ταύτης οὐκ εἰς μακρὰν τῆς ἐπιθέσεως ἀ-
πηλλάγησαν. προσευχαῖς καὶ νηστείαις
καὶ ἀγρυπνίαις σχολασάντων. τοῦ ἁγίου
δεηθέντος ὑπὲρ αὐτῶν :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ ἁγίου μάρτυρος κό-
νωνος τοῦ κηπουροῦ.

Ἥλους τύπους φέροντι κόνωνι,
Ἥλων τύπους πρόσεισιν εἰς πόδας φέρων.
Ὀξυτάτοις κόνων ἥλοισι πάρης πόδε
πέμπτῃ.

Οὗτος ἦν, κατὰ τοὺς χρόνους δεκίου τοῦ βασι-
λέως ἐκ ναζαρὲτ τῆς γαλιλαίας ἀπάρας
δὲ ἐκεῖθεν, ἦλθεν εἰς πόλιν μανδῶν τῆς παμ-
φυλίας. καὶ ἦν ἐν τόπῳ λεγομένῳ καρμηλα.
κῆπον τινὰ καλλιεργῶν. καὶ οὕτω τὴν τρο-
φὴν πορίζόμενος. ἦν δὲ τὸν τρόπον ἀκέ-
ραιος, καὶ ἁπλοῦς. ὡς ἐπιστάντας τοὺς συλ-
λαβεῖν ζητοῦντας αὐτόν. καὶ ἐν παιδίᾳ
ἀσπαζομένους τούτους, ἐκ ψυχῆς ἀντα-
σπάζεσθαι. καὶ τὴν αἰτίαν δι᾽ ἣν παρῆσαν
εἰπόντων, ὅτι ὁ ἡγεμὼν αὐτὸν πούπλιος κα-
λεῖ, ἀπεκρίνατο. ποίαν γὰρ ἐκεῖνος ἐμοῦ
χρείαν ἔχει, μάλιστα γε ὄντος χριστιανοῦ. κα-
λείτω τοὺς ὁμόφρονας αὐτοῦ, καὶ τῆς πίστεως
κοινωνούς. δεσμευθεὶς δὲ καὶ ἀχθεὶς πρὸς
τὸν ἡγεμόνα. καὶ παρ᾽ αὐτοῦ θῦσαι τοῖς εἰδώ-
λοις προτραπείς, βαθὺ στενάξας. καὶ τὸν τύ-
ραννον καθυβρίσας. καὶ ἐμμένειν τῇ εἰς
χριστὸν ὁμολογίᾳ ἑαυτὸν βεβαιωσάμενος. ὡς
οὐδὲν ἔτι γένοιτο αὐτῆς σαλευθῆναι, ἥλοις
σιδηροῖς τοὺς πόδας καθηλωθείς, τρέχειν ἔμ-
προσθεν τοῦ ἅρματος ἀναγκάζεται. ὅθεν
λειποψυχήσας, καὶ ἐπὶ γόνυ κλιθεὶς προ-
σευξάμενος, τῷ θεῷ τὸ πνεῦμα παρέδωκε :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν,
μάρκου μοναχοῦ τοῦ θαυματουργοῦ.

Οὗτος ἐν πᾶσι φιλόπονος γενόμενος. ἐν οὗ τε

τῇ μελέτῃ τῶν θείων γραφῶν, ἐπιδέδωκεν
ἑαυτόν. καὶ πρὸς τὸ ἄκρον τῆς ἀσκήσεως προῆλ-
θε καὶ ἀρετῆς. τεκμήριον τε ἀμφοτέρων. οἵ
τε συγγραφέντες παρ᾽ αὐτοῦ λόγοι, παν-
τοίας παιδεύσεως καὶ ὠφελείας ὄντες μεστοί.
καὶ ἡ τῶν θαυμάτων ἐνέργεια παρὰ τοῦ σωτῆρος χριστοῦ.
ἐδόθη αὐτῷ. ὧν ἓν ἀναγκαῖον πάντως εἰ-
πεῖν. σχολάζοντος γὰρ τοῦ ὁσίου ποτὲ ἐν τῇ
αὐλῇ. καὶ ἑαυτῷ προσέχοντος, προσῆλθεν
ὕαινα τυφλὸν τὸν ἑαυτῆς σκύμνον ἔχουσα.
καὶ διὰ ταπεινοῦ τοῦ σχήματος, τοῦ ἁγίου ἐδέετο
κατοικτειρῆσαι αὐτήν. καὶ τὴν πήρωσιν τοῦ σκύ-
μνου ἰάσασθαι. ὁ δὲ προσπτύσας τοῖς λωβη-
θεῖσιν ὀφθαλμοῖς, καὶ εὐξάμενος, κατέστησεν
αὐτοὺς ὑγιεῖς. μεθ᾽ ἡμέραν δὲ τῆς ὑαίνης κώ-
διον αὐτῷ μεγάλου προσαγαγούσης καὶ ὑπὲρ τῆς
ἰατρείας ἀντιμισθίαν, οὐ πρότερον αὐτὸ ὁ
ὅσιος λαβεῖν κατεδέξατο, ἢ τὸ θηρίον ὑπο-
σχέσθαι. μηκέτι, προβάτοις πενήτων ἐπι-
πηδᾶν. εἰ δὲ περὶ τὴν ἄλογον φύσιν οὕτως ὢν
συμπαθής, τί ἂν ἦν πρὸς ἀνθρώπους, οὓς ἡ τῆς φύ-
σεως κοινωνία κατοικτείρεσθαι παρὰ τῶν
ὁμογενῶν ἀπαιτεῖ. τοσαύτη δὲ ἦν ἡ τοῦ ἀν-
δρὸς καθαρότης, ὡς τὸν πρεσβύτερον τῆς μο-
νῆς διομνύμενον λέγειν. ὡς οὐδέποτε τῶν
θείων μυστηρίων, τῷ μοναχῷ ἐπιδέδωκε μάρ-
κῳ. ἀλλ᾽ ἐν τῷ προσιέναι αὐτόν, ἄγγελος αὐ-
τῷ μετεδίδου. οὗ ἐκ τοῦ ἀγκῶνος τὴν χεῖρα
μόνην ἔβλεπε, τὴν λαβίδα κατέχουσαν,
δι᾽ ἧς ὁ ὅσιος, τῶν ἁγιασμάτων μετεῖχεν. ἀ-
πετάξατο δὲ καὶ τῶν κοσμικῶν φροντίδων
ἁπάντων καὶ θορύβων, τεσσαράκοντα
χρόνων ὑπάρχων. καὶ διαγαγὼν ἐν τῇ ἀσκή-
σει ἔτη ἑξήκοντα, πρὸς κύριον ἐξεδήμησεν. ἦν
δὲ τὴν ἡλικίαν βραχύς. ψιλὸς τὸν πώγω-
να. καὶ τὴν κεφαλὴν ἔνδοθεν ἔχων ἐπι-
λάμπουσαν, τῇ τοῦ ἁγίου πνεύματος χάριτι :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῆς ἁγίας μάρτυρος ἡραΐ-
δος. καὶ μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος, εὐλο-
γίου τοῦ ἐν παλαιστίνῃ.

Τὸν εὐλόγιον εὐλογεῖ πᾶσα κτίσις,
Κτίσιν χάριν σοῦ τὴν κάραν τεμνομένου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ ἁγίου μάρτυρος εὐ-
λαμπίου.

Τ ράχηλον ἀλάμπτοις ἐκτμηθεὶς ξίφει,
Τ ραχηλιῶσαν δυσσέβειαν αἰσχύνει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος μάρτυς ἀρχέλαος καὶ οἱ σὺν αὐτῷ ρμβ΄, μάρτυρες ξίφει τελειοῦνται. στί.

Θ εὶς πρῶτος ἀρχέλαος αὐχένα ξίφει,
Ἀ ρχὴ τομῆς σοι λαὲ θεῖε χριστοῦ.

Ταῖς αὐτοῦ ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ θεὸς ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς, ἀμήν. ᾠδὴ ζ΄. ὁ εἱρμός.

Ο ἐν καμίνῳ πυρὸς, τοὺς ὑμνολόγους σώσας παῖδας. εὐλογητὸς ὁ θεὸς, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Μ αρτυρικῶς ἀθλητὰ, ἠγωνισμένος ἀνδρείας. εὐλογητὸς ὁ θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Ν ενικηκὼς τὸν ἐχθρὸν, σὺ ἀνεδείχθης ἀθλοφόρος. εὐλογητὸς ὁ θεὸς, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Ἐ πὶ τῆς γῆς νικητὴς, ἐν οὐρανοῖς δὲ στεφανίτης. ἀνηγορεύθης τοῦ χριστοῦ, μάρτυς ἀήττητε.

Ξ θρυργήσας θεῷ, τῆς πλάνης τῶν τὴν στεῖραν. εὐλογητὸς ὁ θεὸς, ὁ τῶν πατέρων βοᾷς. θεοτοκίον.

Ο ἐκ παρθένου τεχθεὶς, ἣν θεὸν ἀπειργάσω. εὐλογητὸς ὁ θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

ᾠδὴ η΄. Ὁ εἱρμός.

Τ ὸν ἐκ πατρὸς πρὸ αἰώνων γεννηθέντα υἱὸν καὶ θεόν. καὶ ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων, σαρκωθέντα ἐκ παρθένου μητρός. ἱερεῖς ὑμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σ εσυλημένον ὁρῶντες, τὸν τοῦ σκότους κοσμοκράτορα. τῆς δυσσεβείας πλάνην, τοῦ ἁγίου ταῖς ἐντάξεσιν. ἱερεῖς ὑμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε. χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θ εοπρεπῶς οἱ παμμάκαρ, τῶν κακούργων τὰ συστήματα. διολεθρείων πρώην, τιμωρούμενα ἐκραύγαζον. ἱερεῖς ὑμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ω ς μητρικαῖς ἀγκάλαις, ἀσινὲς τὸ βρέφος ἔσωσας. τῇ ἐνεργείᾳ σου προστάξει, ἐν ταῖς μύλαις τοῦ ἀγρίου θηρός. ἱερεῖς ὑμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, χριστὸν βοᾷς ἀπαύστως.

Κ ατελαμπρύνθης ἀφθόνως ἀθλητά. τῷ τρισηλίῳ φωτί, τῆς τρισυποστάτου φύσεως. ἀμέμπτως γὰρ ἐκραύγαζες. ἱερεῖς ὑμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. θεοτοκίον.

Τ ὸν χερουβὶμ ὑπερτέρα. ἀνεδείχθης ὑπερένδοξε, θεογεννῆτορ μαρία. ἐν γαστρὶ σου γὰρ ἐσκήνωσεν. ὃν σὺν ἀσωμάτοις, βροτοὶ δοξολογοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ὁ εἱρμός. Τὸν ἐκ πατρὸς πρὸ αἰώνων.

ᾠδὴ θ΄. Ὁ εἱρμός.

Σ ὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν καὶ λόγον μητέρα θεοῦ. τὴν ἐν χρόνῳ τὸν ἄχρονον, ἀφράστως κυήσασαν. οἱ πιστοὶ, ὁμοφρόνως μεγαλύνομεν.

Ο λος τοῦ ἀΰλου πόθου γενόμενος. τοῦ χριστοῦ ἐκπεπόθηκας, πιεῖν τὸ ποτήριον. διὸ πάντες σε, μάκαρ μακαρίζομεν.

Ν όμῳ θείῳ θεαρέστως ἑπόμενος. αἱματοπείαις μακάριε, τοῦ ζῶντος σεπτοῦ σου αἵματος. ἀλογοῦνται μοι πλήθει ἀρρυόμενον.

Ω φθης τῶν μαρτύρων ἔνδοξε καλλονή, τοῖς χριστοῦ καλλυνόμενος, σεπτοτάτοις στίγμασι. διὰ τοῦτό σε, ἅπαντες γεραίρομεν.

Ν ῦν ἐν οὐρανίῳ λήξει γενόμενος. τῶν τοῦ βίου με λύτρωσαι, δαιμόνων περιστάσεων ἀθλητὰ κυρίου ἔνδοξε. θεοτοκίον.

Χ αῖρε θεοτόκε μήτηρ χριστοῦ τοῦ θεοῦ. χαῖρε ὄρος τὸ ἅγιον. χαῖρε τὸ κεφάλαιον, τῆς σωτηρίας. χαῖρε δέσποινα. Ὁ εἱρμός.

Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν καὶ λόγον.

Τὸ φωταγωγικὸν, τοῦ ἤχου.

Εἰς τὸν στίχον. τὸ στιχηρὸν, καὶ τὸ μαρτυρικὸν, Δόξα καὶ νῦν, θεοτοκίον. ἢ σταυροθεοτοκίον. αἱ μετάνοιαι ὡς συνήθεια. ἡ α΄ ὥρα, καὶ ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ, ς΄. τῶν ἁγίων μβ΄. μαρτύρων, τῶν ἐν τῷ ἀμορίῳ. θεοδώρου, κωνσταντίνου, καλλίστου, θεοφίλου, βασσόη καὶ τῆς συνοδίας αὐτῶν. ἑσπέρας εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα. ἱστῶμεν στίχους, ς΄. καὶ ψάλλομεν. στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος, δ΄. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθείς.

Ο ἱ ἐν ἐσχάτοις καιροῖς ἀναφανέντες καλλίνικοι μάρτυρες, ἀστέρες ἄδυτοι. ἐν τῷ σεπτῷ στερεώματι, τῆς ἐκκλησίας, ἄθλων λαμπρότησιν ἐφωτίσατε, πᾶσαν τὴν ὑφήλιον καὶ διελύσατε πλάνης τὸ σκότος παμφαῆ μοι. καὶ νῦν πρὸς φέγγος, τὸ αἰωνίζον μετεβιβάσθητε. ὅθεν ἐν πίστει, τὴν φωσφόρον

τε καὶ ἱδρῶτι ὑμῶν ἄθλησιν ἐκτελοῦμεν προστάτας, ἀγαθοὺς ἡμῶν πλουτήσαντες. *ὅμοιον*

Ἀπαγωγῇ χριστομαρτύρων βιαίᾳ. δέσμιοι γεγόνατε. καὶ ἀπετέθητε, ἐν φυλακῇ ἐπὶ μήκιστον. ἅπαντες χρόνον, θεῖοι τῆς πίστεως ὄντως φύλακες. ἐντεῦθεν μαινόμενος, θὴρ ὁ δυσώνυμος ξίφει ὑμᾶς ἐθανάτωσε. μὴ βουληθέντας, εἶξαι τοῖς τούτου δεινοῖς προστάγμασι. καὶ νῦν τὰ ἄνω ἐκληρώσασθε, χαρμονικῶς τεσσαράκοντα, προσδυσὶ πεφυκότες, πανάοιδιμοι βασίλεια. *ὅμοιον.*

Σὺν Κωνσταντίνῳ Βασσώῃ καὶ Καλλίστῳ. Θεόφιλον ἅπαντες, καὶ τὸν Θεόδωρον. καὶ τὸν λοιπὸν θεῖον ὅμιλον τῶν ἀθλοφόρων. μεγαλοφώνως ἀνευφημήσωμεν. θανεῖν γὰρ προείλοντο, ὑπὲρ τῆς πάντων ζωῆς σφαγιασθέντος γηθόμενοι. καὶ νῦν ἐν πόλει, θεοῦ τοῦ ζῶντος ἐπαναπαύονται. καὶ ἐξαιτοῦσι, τοῦ εὑρεῖν ἡμᾶς, ἁμαρτημάτων τὴν ἄφεσιν ἐν ἡμέρᾳ τῆς δίκης. καὶ τελείαν ἀπολύτρωσιν. *Μεθοδίου. δόξα ἦχος, β′.*

Ἡ ἐκκλησία σήμερον πανηγυρίζει μυστικῶς. μετὰ στολὴν ἐνδυσαμένη. ὡς πορφύραν καὶ βύσσον τὰ αἵματα τῶν νέων ἀθλοφόρων. τούτους γὰρ ἐν εὐσεβείᾳ ἐκθρεψαμένη, θυσίαν ἄμωμον δεκτὴν καὶ εὐάρεστον, Χριστῷ προσήγαγε. διὸ νικητὰς ὁ τούτους τῶν παρανόμων ἀναδείξας. καὶ στεφανώσας καὶ δοξάσας, καὶ ἡμῖν καταπέμψον. ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις, τὸ μέγα ἔλεος. *Καὶ νῦν, θεοτοκίον.*

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς σὲ ἀνατίθημι.

ἢ σταυροθεοτοκίον, ἦχος ὁ αὐτός.

πρός. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Ὕβρεις, ὑπομείναντα πολλὰς καὶ ἐπὶ σταυροῦ ὑψωθέντα, τὸν τοῦ παντὸς ποιητήν. βλέψασα παναχραντε, ἔστενες λέγουσα. ὑπερύμνητε κύριε, υἱὲ καὶ θεὲ μου. πῶς τιμῆσαι θέλων σου, τὸ πλάσμα δέσποτα. φορεῖς. ἐν σαρκὶ ἀτιμίαν. δόξα τῇ πολλῇ εὐσπλαγχνίᾳ. καὶ συγκαταβάσει σου φιλάνθρωπε.

Εἰς τὸν στ′, τὸ ἀπόστιχον τῆς ἡμέρας, καὶ τὸ μαρτυρικόν. δόξα ἦχος, πλ. β′. Σικεώτου.

Φάλαγγα θεοστεφῆ, ἀντιφώνων μαρτύρων. σφάγιον ἄμωμον ὑπὲρ Χριστοῦ τυθέντα προσ-

Μάρτιος.

θύμως, τὸν ἀγιόλεκτον συνασπισμὸν. τῶν τεσσαράκοντα δύο φιλομαρτύρων δεῦτε. τὴν πανίερον μνήμην πνευματικῶς τελέσαντες, βοήσωμεν πρὸς αὐτοὺς. θραύσατε θράσος ἀγαρηνῶν τῶν ἀθέων. καὶ ῥύσασθε λαὸν εὐσεβόφρονα. εὐχαῖς ὑμῶν, πάσης περιστάσεως.

Καὶ νῦν, θεοτοκίον. Τετράμηνος ἀνέστης Χριστέ.

Μεγάλων χαρισμάτων ἁγνὴ. παρθένε μῆτερ μόνη θεοῦ, ἠξιώθης. ὅτι ἔτεκες σαρκί, τὸν ἕνα τῆς τριάδος, Χριστὸν τὸν ζωοδότην. εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν. *ἢ σταυροθεοτοκίον. ὅμοιον.*

Ἡ πάναγνος ὡς εἶδέ σε, ἐπὶ σταυροῦ κρεμάμενον. θρηνῳδοῦσα, ἀνεβόα μητρικῶς, υἱέ μου καὶ θεέ μου. γλυκύτατόν μου τέκνον, πῶς φέρεις πάθος ἐπονείδιστον.

Τὰ ἀπόστιχα ταῦτα ψάλλονται, εἰ τύχοι ἐν σαββάτῳ. εἰ δὲ ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ τύχῃ, οὐ χρὴ ψάλλεσθαι. εἰς δὲ τὸν ὄρθρον, ὁ κανὼν τῶν ἁγίων ὅπου δ᾽ ἂν τύχῃ τὸ τριώδιον, τῶν ἁγίων ὁ κανὼν μετὰ τῶν εἱρμῶν, εἰς ϛ′. καὶ τοῦ τριῳδίου οἱ δύο κανόνες, εἰς η′. ὁ κανὼν τῶν ἁγίων. οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Ἄθλους ἐπαινῶ, καλλινίκων μαρτύρων. *Ἰωσήφ. ᾠδή, α′ ἦχ. πλ. β′. ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσλ.*

Ἀναφανέντες τῷ ὕψει τῆς τοῦ Χριστοῦ, ἐκκλησίας ἔνδοξοι. ὡς ἀστέρες φαεινοί, τῶν πιστῶν φωτίζετε ψυχάς. τὸν τῆς πλάνης σκοτασμὸν ἀποδιώκοντες.

Θαρσαλεότητι γνώμης τῷ δυσμενεῖ, συμπλακέντες μάρτυρες, κατεπαλαίσατε αὐτόν. καὶ θανόντες εὕρατε ζωὴν τὴν ἀτελεύτητον ἐμοῦ μακαριώτατοι.

Λελαμπρυσμένοι τῷ κάλλει τῆς φωταυγοῦς, καὶ στερρᾶς ἀθλήσεως. προσηνέχθητε Χριστῷ. τῷ τυθέντι μάρτυρες σαρκί. καὶ χοροῖς μαρτυρικοῖς. συνηριθμήθητε.

Οἱ τεσσαράκοντα δύο. παναοίδιμοι, τοῦ κυρίου μάρτυρες μυριόλεκτον πληθὺν. ἀνομούντων ῥίψαντες πολλῶν ἀγαθῶν ἐν οὐρανοῖς κατηξιώθητε. *θεοτοκίον.*

Ὑπεραγία παρθένε τῶν ἀθλητῶν, θεῖον ἐγκαλλώπισμα. ἡ κυήσασα Χριστὸν. τὸν ὡραῖον κάλλεσιν αὐτοῦ, καλλιῶσαι τὴν ἐμὴν ψυχὴν ἱκέ-

τᾶς :~ ᾠδὴ γ΄. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ.

Σταδίου μέσον παραστάς. τὸν σωτήριον λόγον, δι' ἡμᾶς σαρκωθέντα, ἐλευθέρᾳ τῇ φωνῇ, ἐκήρυξας ἀνδρεικῶς. καρτερόφρον, μέγιστε Θεόδωρε :~

Εμφρόνως πίστει ἐναθλῶν, ἀπετηγανίσω τὸ σῶμα. καὶ τομῇ τῇ τοῦ ξίφους, ἀποκλίνας σεαυτὸν, ἐτύθης ὥσπερ ἀμνός. καρτερῶν, μάρτυς ἀξιάγαστε :~

Ηγόμενε φίλον τοῦ Θεοῦ. ὁ καιρὸς τῶν ἀγώνων, ἐφανέρωσε πᾶσι. τῆς πρὸς σάρκα βλαβερᾶς, φιλίας τὸν λογισμόν, ἀποσπῶντα, κράτιστε θεόφιλε :~ Θεοτοκίον.

Αγίων δῆμος ἐναθλῶν. τεσσαράκοντα δύο, σὲ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, μητέρα παναληθῆ, ἐκήρυττεν ἐμφανῶς. δυναμοῦσαν, τούτους μεσιτείαις σου :~ Ὁ εἱρμός.

Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ. κύριε ὁ Θεός μου. ὁ ὑψώσας τὸ κέρας τῶν πιστῶν σου ἀγαθέ. καὶ στερεώσας αὐτούς. ἐν τῇ πέτρᾳ, τῆς ὁμολογίας σου :~

Κάθισμα, ἦχος, δ΄. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ.

Συμπεφραγμένοι ἀνδρεικῶς πρὸς ἀνόμους, συντεταγμένοι λογικῶς πρὸς ἀθέους, τὴν πανοπλίαν ἤρασθε Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ. πίστιν δὲ καὶ μάχαιραν ἐπὶ χεῖρα λαβόντες. ἀσπίδα τὴν ἐλπίδα, δὲ τεθεικότες ἐπ' ὤμων. πρὸς τῆς ἀγάπης θώρακα σαφῶς. ἐνδεδυμένοι, ἐχθροὺς ἐτροπώσασθε :~

Ἕτερον, ἦχος, πλ. δ΄. Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Απαχθέντες δεσμῶται ὑπὸ ἐχθρῶν. καὶ φρουρᾷ συγκλεισθέντες χρόνοις πολλοῖς. τῇ πίστει φρουρούμενοι, ἀσινεῖς διεμείνατε. καὶ τῷ ξίφει λυθέντες, τοῦ σώματος ἅγιοι. τῷ ἐνθέῳ πόθῳ, σαφῶς συνεδέθητε. ὅθεν ὡς φωστῆρες, διελάμψατε κόσμῳ, τοὺς πάντας φωτίζοντες, τῇ τοῦ πνεύματος χάριτι. ἀθλοφόροι μακάριοι. πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ. τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι. τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην ὑμῶν :~

Τὴν σοφίαν καὶ λόγον ἐν σῇ γαστρὶ. συλλαβοῦσα ἀφλέκτως μήτηρ Θεοῦ, τῷ κόσμῳ ἐκύησας, τὸν τὸν κόσμον συνέχοντα. καὶ ἐν ἀγκάλαις φέρεις, τὸν πάντα συνέχοντα τὸν τροφοδότην πάντων, καὶ πλάστην τῆς κτίσεως. ὅθεν δυσωπῶ σε, παναγία παρθένε ἐν ὥρᾳ τῆς κρίσεως, ὅταν μέλλω παρίστασθαι, πρὸ προσώπου τοῦ κτίστου μου. τὸν οἰκτιρμοὶ τότε δώρησαι βοήθειαν, ἄγγελον τε δέσποινα. σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ ἀνάξιος δοῦλός σου. Σταυροθεοτοκίον, ὅμοιον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα καὶ λυτρωτὴν, ἡ ἀμνὰς θεωροῦσα ἐν τῷ σταυρῷ, ἠλάλαζε δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἐκβοῶσα. ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν. τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται. ὁρώσης σου τὴν σταύρωσιν. ἣν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, μακρόθυμε κύριε. τοῦ ἐλέους ἡ ἄβυσσος, καὶ πηγὴ ἀνεξάντλητος. σπλαγχνίσθητι καὶ δώρησαι. τῶν πταισμάτων ἄφεσιν τοῖς πίστει σου ἀνυμνοῦσι, τὰ θεῖα παθήματα :~ ᾠδὴ, δ΄. Χριστός μου δύναμις.

Ισχὺϊ μαρτύρων, τοῦ θείου πνεύματος. κατεβάλλετο πᾶσαν τοῦ δυσμενοῦς, δύναμιν ἀνίσχυρον. θανατωθέντες καὶ ζωὴν, κληρωσάμενοι αἰώνιον :~

Ιδρώσας κάλλιστα, ψυχὴν ὁ κάλλιστος. ταῖς ἐνθέοις μελέταις νεανικῶς, χαίρων προσεχώρησε πρὸς τὴν τοῦ ξίφους ἐκτομὴν, τὰ οὐράνια κληρούμενος :~

Ὡραίως ἔστησας, ἐν πέτρᾳ γνώσεως. τοὺς νόας σου βασάνων ταῖς νοηταῖς, βάσεις καὶ ἐσκέλισας. καταδιώξας ἀνδρεικῶς, τοὺς ἐχθροὺς σου παμμακάριστε :~

Κενοῦντες αἵματα, λαμπρῶς τὰ πνεύματα. παρεδώκατε ἅμα τῷ δι' ἡμᾶς, πλούτῳ ἀγαθότητος. αἷμα τὸ ἴδιον σταυρῷ, παναοίδιμοι κενώσαντι :~ Θεοτοκίον.

Ἀγνῶν γνωρᾶσε, οἱ θεῖοι μάρτυρες. ἐπιστάμενοι κόρη καὶ τὸν ἐν σοὶ, δόξαν κλειζόμενοι. τὰς ἀθανάτους δωρεὰς, ἐν ὑψίστοις ἐκληρώσαντο :~ ᾠδὴ, ε΄. Τῷ θείῳ φέγγει σου ἀγαθέ.

Λαμπάδες ὤφθητε μυστικαί. φέγγει εὐσεβείας τὰς ψυχὰς, τῶν εὐσεβῶν σε λαγίζουσαι. καὶ τῆς ἀγνωσίας τὸ σκότος λύουσαι. κυρίου ἀθλοφόροι μακαριώτατοι :~

Λεόντων χάσματα νοητῶν. μάρτυρες κυρίου ἀβλαβῶς, παραδραμόντες γεγόνατε. βρῶμα τοῦ δεσπότου τῶν ὅλων. ἥδιστον. τρυφῆς ἀδιαρρεύστου καταξιούμενοι :~

Γ΄ κστηs

Τὴν πατρίαν ὑπὲρ ἡμῶν, μάρτυρες προσάξατε θεῷ. οἱ δύο καὶ τεσσαράκοντα. ὅπως λυτρωθῶμεν πάσης κολάσεως. καὶ τῶν ἐπερχομένων ἀπείρων θλίψεων :- Θκ.

Νοός μου ἴθυνον δυσωπῶ, ἄχραντε κινήσεις πρὸς θεόν. ὁδὸν ζωῆς χρηματίζουσα. καὶ τῶν ἀθλοφόρων ἐξομαλίσασα. τὰς τρίβους τὰς φερούσας, πρὸς τὰ οὐράνια :-

ᾠδὴ ϛ΄. Τοῦ διὰ τὴν θάλασσαν.

Στερρῶς ὑποδεξάμενοι, τοῦ σταυροῦ οἱ ἀθληταί. παραμονίας θάλασσαν. ὑπεπλεύσατε ἀβρόχως καὶ γαληνούς, λιμένας κατελάβετε. εὐσεβῶν κυβερνῆται χρηματίζοντες :-

Κυροὺς μάρτυρας. κωνσταντῖνον εὐσεβῶς, καὶ τὸν κλεινὸν θεόδωρον, κάλλιστόν τε βασσόην, καὶ σὺν αὐτοῖς, τὸν μέγαν θεόφιλον. καὶ τοὺς τούτων συνάθλους εὐφημήσωμεν :-

Ὡς ἄνθη ἡ εὔπνοια, ἐν λειμῶνι μυστικῶς, τῶν ἀθλητῶν ἀνθήσαντων. τὴν ἐκκλησίαν ἅπασαν μονοτῆς, ὀσμῆς ἐπληρώσατε. τὸ δυσῶδες τῆς πλάνης ἀπελάσαντες. Θκ.

Νομίμως σε ἄνωθεν, τῆς φύσεως Χριστοῦ. ὑπὲρ φυσῶς ἐκύησεν, ἡ θεὸς κόρη ὡς ἀληθῶς. νομίμως τοὺς μάρτυρας, ἐναθλήσαντας στεφανώσαντα :- Ὁ εἱρμός.

Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Εἰ τύχοις ἐν σαββάτῳ, λέγε τὸ παρὸν κοντάκιον τὸν καὶ οἶκον. εἰ δ' οὖν, τὰ μετὰ τῆς [illegible] κοντάκιον, ἦχος. β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τοὺς νεοφανεῖς, ὁπλίτας τῆς πίστεως. ὡς ὑπὲρ Χριστοῦ, προθύμως ἐναθλήσαντας. ἐγκωμίων στέμμασιν ἐπαξίως πάντες στεφανώσωμεν. ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύοντας Χριστῷ. ὡς πύργους καὶ φύλακας, τῆς ῥωμαίων ἀρχῆς. Ὁ οἶκος.

Τὸ τοῦ Χριστοῦ ἀμήχανον κάλλος. καὶ τὴν ἄφραστον δόξαν. ἣν ἀγγέλων χοροὶ ἐπιθυμοῦσι θεάσασθαι, ἐν παρρησίᾳ ἡμεῖς ὁρῶντες, μετὰ πάντων ἁγίων τῶν ἀπ' αἰῶνος. οἱ τοῦ Χριστοῦ τεσσαράκοντα καὶ δύο ἀθληταί. ταῖς ἁγίαις ὑμῶν πρεσβείαις. τοὺς ὑμᾶς εὐφημοῦντας φωτίσατε. ἁμαρτιῶν τὸ σκότος διώκοντες. καὶ υἱοὺς φωτὸς ἐργαζόμενοι. Ὡς πύργοι καὶ φύλακες, τῆς ῥωμαίων ἀρχῆς :-

Τῷ αὐτῷ μηνὶ, ϛ΄. μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων, τῶν ἐν τῷ ἀμορίῳ ἀθλησάντων θεοδώρου, κωνσταντίνου, καλλίστου, θεοφίλου, βασσόη καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς. Στίχ.

Τὴν ἐξάριθμον, συντεθειμένην φόρα,
Σὺν ἑπταρίθμῳ ἡ τετμημένη φάλαγξ.
Τεσσαράκοντα κάρηνα δυοῖν ἅμα ἐκτετμήθη.

Οὗτοι τῆς πόλεως τοῦ ἀμορίου πρῶτοι ὑπῆρχον. ἐπὶ θεοφίλου ἁλούσης ὑπὸ τῶν ἀγαρηνῶν. αἰχμάλωτοι ἀπάγονται. στρατηγοὶ καὶ ταξιάρχαι ὄντες. καὶ τοῦ πρώτου παρὰ ῥωμαίοις μετέχοντες γένους. οὔτε δειλίᾳ δὲ, οὔτε φιλοψυχίᾳ, οὔτε μαλακίᾳ, οὔτε πολυχρονίῳ ταλαιπωρίᾳ, τὴν πρὸς Χριστὸν προὔδωκαν πίστιν. ἀλλ' ἀνδρείῳ φρονήματι, καὶ ψυχῆς γενναιότητι, παραταξάμενοι. οὐ γὰρ τῇ τοῦ σώματος κακώσει. καὶ οἱονεὶ ταριχείᾳ, τὰς ψυχὰς ἐλελώβηντο. ἀλλ' ὁ ἀνδρεῖος πάντων. καὶ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ἀπομόσασθαι μὴ καταδεξάμενοι. χαίροντες, τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν :-

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν, ἀρκαδίου. Στίχ.

Ὀσφὺν μονὴν ἀρεταῖς ἐζωσμένος,
Εὔζωνος ἀρκάδιε πρὸς πόλον τρέχεις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τοῦ ὁσίου ἡσυχίου τοῦ θαυματουργοῦ. Στίχ.

Δοὺς ἡσυχῇ σαυτὸν ἡσύχῳ βίῳ.
Τέλους φθάσαντος ἡσυχάζεις ἐκ βίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. ὁ ὅσιος μάξιμος, λιθοβοληθεὶς τελειοῦται. Στίχ.

Ὅλον βλέπων γυμνὸν μάξιμος πρὸς τὰ στέρνα,
Πρὸς τὰς προσβολὰς ὑπῆρχε λίθων λίθος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος εὐφρόσυνος, ὕδωρ καὶ χάλαζον ποτισθεὶς, τελειοῦται. Στίχ.

Ζέον πεπωκὼς φιάλη κοίλη πόμα.
Ὁ μάρτυς εὐφρόσυνος εὐφράνθη μάλα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ εὕρεσις τοῦ τιμίου σταυροῦ ὅτε εὑρέθη ὑπὸ τῆς μακαρίας ἑλένης. Στίχ.

Δίδωσιν ἡμῖν, ἑλένη ταύτην χάριν·
Βλέπειν τὸ σῶσαν ἐκ φθορᾶς ἡμᾶς ξύλον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ εὕρεσις τῶν τιμίων ἥλων.

Φ ἀνέντων ἦλοι βασιλεῖς τοῦ μὲν κράτους,
Α γαλμακεῖνται τοῦ χαλινοῦ δὲ κράτος,
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἰουλιανὸς καὶ ἄβουλος,
ξίφει τελειοῦνται. στί.
Δεῦρο ξίφει θανόντων ἄβουλον λέγει·
Ἰουλιανὸς εἰς εἰς φόνον ἀβουλίαν.
Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ θεὸς ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς ἀμήν.

ᾠδ. ζ΄. Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον.

Μετὰ χειμώνιον ἀρετὴν οἱ τεσσαράκοντα. καὶ δύο χριστοῦ μαρτύρων. τῆς τοῦ σώματος, φυλακῆς λυθέντων ὡς αὐτοῦ, φυλάξαντων νόμους ἀληθεῖς. φύλακοι ὤφθησαν ἡμῶν, οἰκοῦντων τοὺς οὐρανούς :~

Αἰχμαλώτους θείους παῖδας μιμησάμενοι. ὡς αἰχμάλωτοι, ἀπαχθέντων χώραν εἰς μακράν. καλλίνικοι μάρτυρες ἐν ᾗ, τὸν πολυτάραχον ἐχθρὸν ᾐχμαλωτεύσατε :~

Ρείθροις αἵματος ὑμῶν τῆς ματαιότητος. χειμάρρους ἐξηράνατε. ποταμίοις δὲ, ἐμβληθέντων ῥεύμασι σοφοί. πρὸς ὕδωρ μετέβητε ζωῆς ἀποχετεύοντων ἡμῖν, ἀθανασίας κρουνούς. θ΄.

Τόμος ἄγραφε καινόματος. ὑπάρχουσα, τὸν λόγον ἐγγραφόμενον, ἐν σοὶ ἔσχηκας. τὸν ἐν βίβλῳ ζώντων τοὺς αὐτοῦ. ἐγγράψαντα θείους ἀθλητάς. τὰ γεγραμμένα ἐμμελῶς ἀποπληρώσαντας :~

ᾠδ. η΄. Ἐκ φλογὸς τοῖς ὁσίοις.

Υπελθόντων μαρτυρίων τὸ θεῖον στάδιον. σταθερῶς τοὺς ἀγῶνας προσεπεδέξασθε. φθείροντων ἐχθρὸν, ταῖς ἀηττήτοις ἐνστάσεσιν. ὅθεν ἀνυμνοῦμεν, ὑμᾶς χριστοῦ αὐτόπται :~

Γενναίως ἀντέστητε τοῖς ματαιόφροσιν. ἀθλητὰ κοινωνοῦντες τοῖς ἀναγκάζουσι. σὲ τῆς τοῦ χριστοῦ, ἀποσπᾶν διαθέσεως. καὶ ταῖς τῶν μαρτύρων ἀγέλαις ἠριθμήθη :~

Ὥσπερ ἄκακοι ἀρνῶν ἀμνοὶ θυόμενοι. πρὸς δυσὶν ἀθλοφόροις οἱ τεσσαράκοντα. πάθος τὸ σεπτὸν, τοῦ τυθέντος ὡς πρόβατον. χαίροντων μιμοῦνται, πολλῇ σὺν παρρησίᾳ :~ θεοτ.

Νυμφοστόλος φανείς σοι θεῖος ἀρχάγγελος. χαῖρε πύρινε θρόνε θεοῦ ἐβόα σοι. ἄχραντε ἁγνή, ἀθλοφόρων κραταίωμα. ὁ μονογενὴς σαρκὶ τῶν, θεῷ σαρκὶ φανέντα :~

ᾠδ. θ΄. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον.

Ἰδεῖν τὸν κύριον ἠξιώθητε. στέφος ἡμῖν δωρούμενον τῆς δόξης τὸ ἄφθαρτον. κοινωνοῦντι γενναῖοι θεόδωρε. κάλλιστε γενναιόφρον, μάκαρ θεόφιλε. ἅμα τοῖς λοιποῖς ὑπὲρ ἡμῶν ἀεὶ πρεσβεύσατε :~

Ὡς φῶς ὡς ὄρθρος ὡς μέγας ἥλιος. τῶν ἀθλητῶν ἡ μνήμη ἀναλάμψασα σήμερον. τῶν πιστῶν τὰς ψυχὰς κατελάμπρυνε. ταύτην ἐπιτελοῦντων, τούτους ἀνυμνοῦμεν. μέλεσιν αὐτῶν, τὸν λυτρωτὴν χριστὸν δοξάσαντων :~

Στρατὸς μαρτύρων θεῖος κατάλογος ἀθλητικὸς, δυσὶ πρὸς τεσσαράκοντα χάριτι. μυριάσιν ἀγγέλων ἠρίθμηνται. λύσιν ἡμῖν πταισμάτων νῦν ἐξαιτούμενος μέσῳ τῆς μνείας, ἡμῶν τῶν τεσσαράκοντα :~

Ἡ γῆ τὸ αἷμα ὑμῶν ἐδέξατο. καὶ ποταμὸς τὰ σώματα ῥιφθέντα συνῴκισε. κεφαλαὶ αἱ τμηθεῖσαι παμόλβιοι ὑπὸρ θεοφόρουμένης θείας λαμπρότητος. καὶ προηγουμένης ἐμφανῶς, δυνάμει κρείττονι :~ θεοτ.

Φωτὸς δοχεῖον θεοχαρίτωτε. φωτὶ σὺ καὶ ταῖς αὐγαῖς σου, τὴν καρδίαν μου φώτισον. ῥαθυμίας τὰ νέφη διώκουσα. καὶ τὸ τῆς ἁμαρτίας σκότος ἐξαίρουσα. ἡ τὸν ἀναμάρτητον θεὸν ἀποκυήσασα :~ Ὁ εἱρμός,

Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον.

Εἰ τύχοι ἐν σαββάτῳ, λέγε τὸ ἐξαποστειλάριον. εἰ δὲ ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ, τὸ φωταγωγικὸν τοῦ τυχόντος ἤχου ἐξαποστειλάριον.

Ἐν τοῖς αἴνοις στιχ. ἱστῶμεν ς΄, καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια. ἦχ. δ΄. ὡς γενναῖον.

Τεσσαρακοντάριθμος χορός, σὺν δυσὶν ὁμοψύχοις. ἐνήθλησε στερρότατα, μέχρι τέλους καὶ πάσας. τὰς μηχανὰς κατέβαλε τοῦ ἐχθροῦ καὶ πέφυκε, πρὸς οὐρανίους σκηνώσεις. τὸ δὲ στέφος τῆς νίκης. ἐκομίσατο φαιδρὸν, ἐκ δεξιᾶς τοῦ ὑψίστου :~ θεοτ. ὅμοιον.

Ὡς ἔχουσα τὸ συμπαθὲς, καὶ τὸ ἔλεος μέγα ἐπίβλεψον πανύμνητε, θεοῦ παρθένε εἰς τὴν ἐμὴν ταπείνωσιν. καὶ παθῶν τὸν θόρυβον. καὶ τῶν σκανδάλων τοῦ βίου, διασκέδασον κόρη. καὶ πυρὸς τῆς γεέννης. ῥῦσαί με ταῖς πρεσβείαις :~ Εἶτα ἡ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας. δὶς καὶ ἀπόλυσις.

νῦν, θεοτ. σταυροθεοτ. αἱ συνήθεις μετάνοιαι. τὸ καί, ὧραι ὡς ἡ συνήθεια, καὶ ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ, ζ'. τῶν ἁγίων ἱερομαρτύρων. τῶν ἐν Χερσῶνι μαρτυρησάντων. Βασιλέως, Ἐφραίμ, Εὐγενίου, Καπίτωνος, Αἰθερίου, καὶ τῶν λοιπῶν. ἑσπέρας. εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, τὰ γ', προσόμοια. τοῦ τετραδίου. καὶ τῶν ἁγίων. στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος δ'.

Ἔδωκας σημείωσιν.

Μάρτυρες ἀήττητοι. καὶ ἱεράρχαι πανεύφημοι. καὶ φωστῆρες παγκόσμιοι. στῦλοι ἀπερίτρεπτοι, θείας ἐκκλησίας. καὶ βάσις δογμάτων. καὶ ὁδηγοὶ τῶν εὐσεβῶν. καὶ καθαιρέται πλάνης γεγόνατε. πατέρες ἱερόφρονες. φωταγωγοὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. τῶν ἀγγέλων συνόμιλοι, τῆς τριάδος ὑπέρμαχοι.

Ὅμοιον.

Ἐφραὶμ ὁ ἀοίδιμος. καὶ Βασιλεὺς ὁ θεόσοφος. καὶ Καπίτων ὁ μέγιστος. θεῖος Ἀγαθόδωρος. σὺν τῷ Ἐλπιδίῳ, καὶ τῷ Αἰθερίῳ, καὶ Εὐγενίῳ τῷ κλεινῷ. λόγοις ἐνθέοις μακαριζέσθωσαν. ὁσίως γὰρ βιώσαντες, καὶ ἱερῶς ἐναθλήσαντες, βασιλείας ἐδέχθησαν. οὐρανίου οἰκήτορες.

Ὅμοιον.

Νεκρώσας τὸ φρόνημα, τὸ τῆς σαρκὸς ἀγωνίσμασιν, Βασιλεὺς ὁ ἀοίδιμος, νεκροὺς ἐξανέστησεν ἐπικλήσει θείᾳ. Καπίτων δὲ πάλιν, ὁ ἱερώτατος ποιμήν. φλογὸς ἐν μέσῳ ἑστὼς γηθόμενος, ὤφθη ἀκατάφλεκτος. ὧν ταῖς πρεσβείαις φιλάνθρωπε, ἱλασμὸν ἡμῖν δώρησαι. καὶ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Δόξα. καὶ νῦν, θεοτ. ὅμοιον.

Χαίροις ἡλιόμορφε. ἡλίου ἄδυτον ὄχημα. ἡ τὸν ἥλιον λάμψασα, τὸν ἀπερινόητον, χαῖρε νῦν ἀστράπτουσα, θείαις φρυκτωρίαις. ἡ λαμπηδὼν τῆς ἀστραπῆς, ἡ διαυγάζουσα γῆς τὰ πέρατα. ἡ ὄντως χρυσαυγίζουσα. ἡ παγκαλὴς καὶ πανάμωμος. ἡ τὸ φῶς τὸ ἀνέσπερον, τοῖς πιστοῖς ἐξαστράψασα.

σταυροθεοτ., ὅμοιον.

Ἐσταυρωμένον βλέπουσα, Χριστὸν ἡ πάναγνος θέασοιμα. καὶ πλευρὰν ὀρυττόμενον, λόγχῃ ἡ πανάμωμος. ἔκλαιε βοῶσα, τί τοῦτο τέκνον μου. τί σοι ὁ ἀχάριστος λαός, ἀπέτισεν ἀνθ' ὧν πεποίηκας καλῶν αὐτοῖς. καὶ σπεύδεις με, ἀτεκνωθῆναι πανφίλτατε. καταπλήττομαι εὔσπλαγχνε, σὴν ἑκούσιον σταύρωσιν.

Εἰς τὸν ὄρθρον. μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν, ὁ κανὼν τῶν ἁγίων, καὶ τοῦ τριωδίου. ὅπου δὲ ἐστὶ τὸ τετραώδιον, τῶν ἁγίων ὁ κανών, μετὰ τοῦ εἱρμοῦ εἰς ἕξ. καὶ τοῦ τετραωδίου, οἱ δύο κανόνες, εἰς η'. ὕστερον δὲ ὁ εἱρμὸς τοῦ ὑστέρου κανόνος. ὁ κανὼν τῶν ἁγίων. οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τὸν ἑπτάριθμον ποιμένων χορὸν σέβω.

Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α', ἦχ. δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος.

Ταῖς θείαις φωτοχυσίαις μαρτύρων περιχεόμενοι. τὴν φωτοφόρον ταύτην καὶ φαιδρὰν, ἑορτὴν ἡμῶν πάντοτε. τοὺς εὐσεβῶς γεραίροντας, παθῶν ἀχλύος ἐκλυτρώσασθε.

Ὁ λόγος ὁ τοῦ θεοῦ σαρκωμένος, ὑμᾶς ἀνέδειξε. παναλκεῖς ποιμένας τὴν αὐτοῦ, καταγγέλλειν θεότητα. τοῖς πλανωμένοις ὅσιοι, καὶ ἀγνωσίᾳ κινδυνεύουσι.

Νάματα τῶν ζωοποιῶν τοῦ πνεύματος, ἀποπληρούμενοι. τοὺς ἐκτακέντας καύσωνι δεινῆς, ἀθεΐας ἠρδεύσατε καὶ πρὸς τὸ ὕδωρ ἔνδοξοι, τῆς σωτηρίας ὡδηγήσατε.

Θεοτ.

Ἐλύθη τῶν προπατόρων ἄχραντε, καὶ ἐπιτίμιον. τῇ ὑπερφυεῖ νῦν κυήσει σου ἁγνή. καὶ τὴν πρώτην ἀπελάβομεν. τοῦ παραδείσου εἴσοδον, μεγαλοφώνως εὐφημοῦντές σε.

ᾠδὴ, γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Νεκροὶ τῷ θείῳ τὸν νοῦν, πεπυρωμένος Βασιλεῦ πάνσοφε. εἶα ποιμὴν ἄριστος, ὕλην ἀθεΐας ἐνέπρησας.

Τοῦ πνεύματος τῷ φωτί, τοὺς ἐν τῷ σκότει τῶν δαιμόνων ἔνδοξοι. πρὸς φωτισμὸν εἱλκύσατε, τοῦ ἱερωτάτου βαπτίσματος.

Πειθοῖ σου πρὸς θεόν, κατευθυνθεῖσαι βασιλεῦ ἅπαντας. πλάνης ὁδοῦ χάριτι, πρὸς θεογνωσίαν ἐπέστρεψαν.

Θεοτ.

Ῥυόμενον τοὺς βροτούς, τῆς δυναστείας τοῦ ἐχθροῦ πάναγνε. τὸν δυνατὸν κύριον, ἄχραντε παρθένε ἐκύησας.

Ὁ εἱρμός

Εὐφραίνεταί σοι, ἡ ἐκκλησία σου Χριστὲ κράζουσα. σύ μου ἰσχὺς Κύριε, καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Ἦχος γ΄. Τὴν ὡραιότητα.

Μύρον τῆς χάριτος, ἱερατῶν ἁπάντων. ποιμένων ὤφθητε λαοῦ θεόφρονος καὶ ὡς ἀρνία καθαρά. τυθέντων προσηνέχθητε. λόγω ἀρχιποίμενοι, τῷ τυθέντι ὡς πρόβατον. μαρτύρων πανεύφημοι, καὶ φωστήρων παγκόσμιοι. διὸ πανηγυρίζομεν πάντων πόθω τὴν θείαν μνήμην ὑμῶν.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Ὡς ἀγεώργητος παρθένε ἄμπελος. τὸν ὡραιότατον βότρυν ἐβλάστησας. ἀναπηγάζοντα ἡμῖν, τὸν οἶνον τὸν σωτήριον. πάντων τὸν εὐφραίνοντα, τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα. ὅθεν ὡς αἰτίαν σε, τῶν καλῶν μακαρίζοντες ἀεὶ σὺν τῷ ἀγγέλω βοῶμέν σοι, χαῖρε ἡ κεχαριτωμένη.

Σταυροθεοτοκίον, ὅμοιον.

Τὸν ἐπονείδιστον οἰκτίρμον θάνατον. διὰ σταυρώσεως ἑκὼν ὑπέμεινας. ὃν ἡ τεκοῦσά σε Χριστὲ, τὰ σπλάγχνα ἐτιτρώσκετο. ἧς ταῖς παρακλήσεσι, διὰ σπλάγχνα ἐλέους σου. μόνε ὑπεράγαθε, καὶ φιλάνθρωπε Κύριε. οἰκτείρησον καὶ σῶσον τὸν κόσμον, ὁ αἴρων τὴν τούτου ἁμαρτίαν.

Ὠδὴ δ΄. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα ἡ ἐκκλησία.

Ἱερώτατος μαρτύρων χορὸς ὑμνείσθω. ἱερωσύνης χάριτι καὶ τῆς μαρτυρίας, καταγλαϊζόμενος. καὶ μέλπων γηθόμενος, δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Θεοφόροι κυβερνῆται τῆς ἐκκλησίας. ἐφραὶμ καὶ ἀγαθόδωρος. βασιλεὺς καπίτων, εὐγένιος ἐλπίδιος. καὶ θεῖος αἰθέριος, πνεύματι ἁγίω ἐδείχθησαν.

Μεμυημένοι τὰ θεῖα θεῖοι πατέρων. λαὸς ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ. ὃν τρόπον ἐποιμάνατε. καὶ τέλος μακάριον, διὰ μαρτυρίου ἐδέξασθε.

Οἱ θανόντων ἐπιστασία τοῦ τεθνηκότος. τῇ ἀνεγέρσει ἔτυχον, ζωῆς αἰωνίου. διὰ σοῦ τὴν στάσιν πάντων, Χριστῷ τῷ θεῷ ἡμῶν. μάρτυς βασιλεῦ ἱερώτατε.

Θεοτοκίον.

Ἡ νεκρουμένους ἐζώωσας τοὺς ἀνθρώπους. ζωὴν τὴν ἐνυπόστατον, τεκοῦσα. παρθένε ὑπὲρ πᾶσαν ἔννοιαν Χριστὸν τὸν θεὸν ἡμῶν, ἀνθρώπων δι' οἶκτον γενόμενον.

Ὠδὴ ε΄. Σὺ Κύριε μου φῶς.

Μυστήριον σεπτὸν, μαρτυρίου ἐπιστεῖτε. τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου. θεοφόροι πατέρων, ἐπιστῶς ἐπικαλούμενοι.

Ὁ μόνος τοῖς νεκροῖς, ἐπιπνέων ἀνάστασιν. ἐντάξεις σου τὸν θανόντα. βασιλεῦ ἐξεγέρει, λαμπρύνων σου τὸ κήρυγμα.

Ἰσότιμον πατρὶ, τὸν υἱὸν καταγγέλλοντες. πολύθεον τυραννίδα. τῆς εἰδωλομανίας, πατέρων ἐμειώσατε.

Θεοτοκίον.

Μακάριος ὄντως, ὁ λαὸς ἐπιγνώσκων σε. πάναγνε μῆτερ τοῦ δεσπότου, τῶν ἁπάντων μητέρα καὶ πόθω μακαρίζων σε.

Ὠδὴ ς΄. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Ἐπαίνοις, ἀγαθόδωρόν τε καὶ εὐγένιον. καὶ βασιλέα τὸν μέγαν. καὶ σοφὸν ἐλπίδιον στέψωμεν, ἱεράρχας. καὶ γενναίους ὑπάρχοντας μάρτυρας.

Νομίμοις, τεθραμμένοι τοῦ πυρὸς πάνσοφοι. τοῖς ἀνόμοις τοὺς νόμους, τοὺς σωτηριώδεις παρατιθέντων. ἀσεβείας, πρὸς τὸ φέγγος αὐτοὺς ἐφελκύσατε.

Ὤφθητε, διαφόρων ἐκ πόλεων θρέμματα. ἑνὸς ποιμένων λαοῦ δέ. καὶ τῆς θείας πόλεως κληρονόμοι. ἣν οἰκοῦσιν, οἱ θεὸν θεραπεύοντες μαρτύρων.

Θεοτοκίον.

Νόμου σε. αἱ σκιαὶ προφητῶν τε αἰνίγματα. προδιετύπουν παρθένε. τὴν ἄρρητον λόγου κυοφορίαν. ἐχώρησας, διασώζουσαν κόσμον πανάμωμε.

Ὁ εἱρμός.

Θύσω σοι, τὰ τῆς φωνῆς αἰνέσεως Κύριε ἡ ἐκκλησία βοᾷ σοι ἐκ δαιμόνων λύθρου κεκαθαρμένη. τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς σου ῥεύσαντι αἵματι.

Τέλος, τοῦ ἤχου.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ, ζ΄. τῶν ἁγίων ἱερομαρτύρων, τῶν ἐν Χερσῶνι ἐπισκοπησάντων. ἐφραὶμ, βασιλέως, εὐγενίου, ἀγαθοδώρου, καπίτωνος, καὶ αἰθερίου.

Στίχ.

Μὴ τὴν κεφαλὴν τοῖς ἀγάλμασι κλίνων.
Ἐφραὶμ ἀγάλλει, τῇ τομῇ ταύτην κλίνων.
Ἐφραὶμ ἑβδομάτῃ ξίφος ἔκταμεν ἀρχιερῆα
Σύρειν βασιλεῦ χερσὶ δεισιδαιμόνων.
Χεῖρας διασπᾷ, δεισιδαίμονος πλάνης.
Τείνας συνάθλος τοῦ προφήτου τὸν λόγον.
Εἰς μάστιγας δέδωκα τὸν νῶτον λέγει.
Ἐπῆρε χεῖρας εἰς προσευχὴν καπίτων.
Καὶ πρὸς θεὸν μετῆρεν ἐξάρχας πόδας.

Ἐκ τοῦ ποταμοῦ πρὸς θεὸν χωρεῖς πάτερ,
Τὸν ἐν ποταμῷ, σαρκικῶς λελουμένον.

Τῷ ἑξκαιδεκάτῳ ἔτει, τῆς διοκλητιανοῦ βασιλείας. ὁρμώμενος τοῦ ἁγιωτάτου ἐπισκόπου ἱεροσολύμων. ἐν διαφόροις ἔθνεσιν ἐπισκόπους ἐξαποστείλαντος, ἀποστολικῶς τὸν λόγον κηρύττειν, καὶ τὸν χριστὸν καταγγέλλειν. ἀποσταλέντες παρ' αὐτοῦ, καὶ οἱ θεοφόροι οὗτοι πατέρες ἡμῶν ἐπὶ τὴν τῶν ταυροσκυθῶν χώραν. ἐφραὶμ μὲν, εἰς σκυθίαν. βασιλεὺς δὲ, εἰς χερσῶνα. καὶ δὴ τὴν πόλιν καταλαβὼν, καὶ βίου διόρθωσιν καὶ μεταβολὴν πίστεως κηρύττων, ὑπὸ τῶν ἐνοικούντων ὡς καινῆς τινὸς πολιτείας καταγγελεὺς. καὶ τῶν πατρώων ἐθῶν ἅμα καὶ πίστεως διαφθορεὺς νομισθεὶς, τύπτεται καὶ τῆς πόλεως ἀπελαύνεται. καὶ τὴν οἰκῶν ἐν τινι σπηλαίῳ παρθενῶνι λεγομένῳ. χαίρων μὲν καὶ ἡδόμενος, ὡς ὑπὲρ χριστοῦ ἀτιμασθείς. ἀλγῶν δὲ καὶ δυσφορῶν καὶ ἀχθόμενος, ἐπὶ τῇ πωρώσει καὶ πλάνῃ τῶν ἀπίστων, οὕτως οὖν ἔχων καὶ ὑπὲρ αὐτῶν εὐχόμενος, πρὸς αὐτῶν ἐκείνων ἐκλήθη. ἀποθανόντος γὰρ τοῦ παιδὸς τοῦ κατάρχοντος αὐτῶν καὶ πρώτου τῆς πόλεως αὐτῆς, ὃν οἱ προσήκοντες ταφῇ παραδόντες, καὶ ἐπὶ τῷ τάφῳ προσμένοντες, ἔδοξαν ὄναρ ἐπιστάντα τούτοις εἰπεῖν. ἐθελητὸν ὑμῖν ἐστὶν ἀναβιῶσαί με. τὸν ἀτιμασθέντα καλέσατε ξένον καὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ πιστεύσαντες, ὑπὲρ ἐμοῦ εὔξασθαι δυσωπήσατε. τούτου δὲ γενομένου, καὶ ταῖς εὐχαῖς τοῦ ἁγίου διὰ τῆς ἐπιχύσεως τοῦ ἁγιασθέντος ὕδατος ὕδατος τῷ τοῦ βαπτίσματος τύπῳ, τοῦ παιδὸς πρὸς ζωὴν ἐπιστρέψαντος, τὴν εἰς χριστὸν ἐδέξαντο πίστιν, οἱ τούτου γεννήτορες. καὶ μετὰ πάντων τῶν γνωστῶν καὶ οἰκείων, τῷ λουτρῷ τοῦ βαπτίσματος προσέδραμον. οἱ δὲ ἐν ἀπιστίᾳ ὑπὸ τῶν ἰουδαίων εἰς ὀργὴν κινηθέντες, κατὰ τῆς πλατείας τὸν ἅγιον ἔσυρον. καὶ ἐπὶ πολὺ συρόμενος, τὸ πνεῦμα τῷ θεῷ παρέθετο. εἶτα αὖθις εὐγενίου καὶ ἀγαθοδώρου, καὶ ἐλπιδίου. μετὰ τὴν τοῦ ἁγίου βασιλέλέως τελευτὴν, ἐν χερσῶνι πορευθέντων διὰ τὸ καὶ αὐτοὺς ὁμοίως. ὑπὸ τοῦ ἐπισκόπου ἱεροσολύμων ἀποσταλῆναι κήρυκας τῶν ἐθνῶν, καταγγέλλοντας τὴν σωτηρίαν, ἐπιστάντες οἱ ἐν ἀσεβείᾳ κατ' αὐτῶν. καὶ συνδήσαντες αὐτοὺς ἀνηλεῶς καὶ ὠμοτάτως, τύπτοντες ἀπέκτειναν, διαγενομένου τοῦ χρόνου κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς τελειώσεως τοῦ μακαρίου ἐφραὶμ καὶ βασιλέως τῇ ἕκτῃ τοῦ μαρτίου μηνός. χρόνοις δὲ ὕστερον αὖθις αἰθέριος ἐξ ἱεροσολύμων ἀπεστάλη ἐπίσκοπος. ὃς τὸν ἀγριαῖνον τοῦ λαοῦ καὶ δυσπειθὲς κατιδὼν, ἀπῆρε πρὸς τὸ βυζάντιον, τῷ βασιλεῖ κατ' αὐτῶν ἐντευξόμενος. ἤδη γὰρ ὁ μέγας κωνσταντῖνος τὴν ἰθύνων τὴν ῥωμαίων ἀρχήν. τῆς δὲ ἐντεύξεως κατὰ νοῦν αὐτῷ γενομένης, καὶ διὰ τῆς βασιλικῆς χειρὸς, ἀπελαθέντων μὲν τῶν ἀπίστων τῆς πόλεως, ἀντεισαχθέντων δὲ καὶ εἰσοικισθέντων ἀνδρῶν εὐσεβῶν. καὶ τοῦ μακαρίου αἰθερίου μετ' εὐχαριστίας ἐκ τὸ βυζάντιον ἐπανιόντος, καὶ ἐν τῷ ἐπανιέναι ἀπορριφέντος αὐτοῦ ὑπὸ τῶν ἀπίστων κατὰ τὸν δάναπριν ποταμὸν, κἀκεῖ μαρτυρικῶς τὸν δρόμον τελέσαντος τῇ ἕκτῃ τοῦ μαρτίου μηνὸς, πρεσβείαν οἱ τῆς πόλεως χερσῶνος, πρὸς τὸν μέγαν κωνσταντῖνον στελλόμενοι, καπίτωνα τὸν μακάριον ἐπίσκοπον ἔλαβον, ἐφ' ᾧ τῶν εὐσεβῶν ἡδομένων, τῶν δὲ ἀπίστων δυσχεραινόντων, καὶ σημεῖον πίστεως αἰτούντων, ἐν μιᾷ τῶν παρ' αὐτοῖς καιομένων καμίνων εἰσελθεῖν, καὶ ἀπαθὴς ἐξελθεῖν. καὶ ἄφλεκτος, τὴν ἱερὰν ἐσθῆτα περιβαλλόμενος ὁ ἐπίσκοπος. καὶ τὸ ὠμοφόριον ἑαυτῷ περιθεὶς καὶ σφραγισάμενος. καὶ ἐν τῷ πυρὶ εἰσελθὼν, καὶ ἐφ' ὥραν ἱκανὴν διαμείνας, ἐξῆλθεν ἄφλεκτος. μεστὸν ἔχων τὸ φελώνιον ἀνθράκων πυρός. πάντας σχεδὸν ἐπὶ τῷ θαύματι καταπλήξας καὶ βαπτίσας, ἤδη πρὸς τὸν θεὸν ἐπιστρέψαντας, μακαρίως τὸν βίον μετήλλαξε, τῇ εἰκοστῇ δευτέρᾳ τοῦ δεκεμβρίου μηνός :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μέστωρ καὶ ἀρκάδιος, ἐπίσκοποι τριμυθούντων, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Τῆς τριμυθοῦντος ποιμένες καλοὶ δύο,
Β' μτῇ καλῇ σκιρτῶσι τῆς ἐδὲμ πόᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν, παύλου ἁπλοῦ.

Γῆθεν μεταστὰς πρὸς θεὸν παῦλε λόγον,
Τῆς ἁπλότητος πολλὰ τὰ στέφη λάβοις.

Οὗτος ἐν ἁγίοις πατὴρ ἡμῶν παῦλος ὁ καὶ ἁπλοῦς

προσαγο-

προσαγορευθείς, γεωργὸς ἦν, καὶ ἄγροικος καθ' ὑπερβολήν. ἄκακος δὲ καὶ ἄπλαστος τὴν γνώμην, ὡς ἄλλος οὐδείς. εἶχε δὲ σύμβιον δύσμορφον καὶ μοιχαλίδα. ἐπὶ πολὺ ἐλάνθανε τὸν δίκαιον. ἐν μιᾷ οὖν τῶν ἡμερῶν, ἐλθόντος αὐτοῦ ἐκ τοῦ ἀγροῦ ἐξαίφνης παρὰ τὸν διατεταγμένον καιρόν, οἷα εἰκὸς συμβαίνειν, εὗρε τὴν ὁμόζυγον μοιχευομένην ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ. καὶ σεμνὸν γελάσας, λέγει πρὸς αὐτούς καλόν. καλόν. οὐ μέλει μοι μὰ τὸν Ἰησοῦν. ἐγὼ αὐτὴν ἀπὸ τοῦ νῦν, οὐδὲ ἐν ὀφθαλμοῖς ἴδω. ἀλλ' ἔχε αὐτὴν καὶ τὰ παιδία αὐτῆς. κἀγὼ ἀπέρχομαι καὶ γενήσομαι μοναχός. καὶ εὐθὺς τὰ πάντα ἐάσας καὶ καλῶς οἰκονομήσας ἀπῆλθε πρὸς τὸν μακάριον ἀντώνιον. καὶ κρούσαντος τὴν θύραν, ἐξῆλθεν ὁ μακάριος ἀντώνιος, καὶ λέγει αὐτῷ, τίς εἶ ἀδελφέ. καὶ τί ἐνταῦθα ζητεῖς ὁ δέ, ξένος εἰμί, καὶ ἦλθον πρὸς σὲ γενέσθαι μοναχός. ὁ δὲ ἅγιος. ἑξήκοντα φησὶν ἐκ τῶν γερόντων ὤν, μοναχὸς γενέσθαι οὐ δύνασαι, οὐδὲ τὰς θλίψεις ὑπομεῖναι, καὶ τὴν στένωσιν τοῦ ὄρους, μᾶλλον δὲ ἄπελθε ἐν κοινοβίῳ, ἵνα τὰ σωματικὰ ἄφθονα εὑρήσῃς, καὶ σὺν αὐτοῖς ἀκόπως διατρίψης. ἀντέχονται γὰρ οἱ ἀδελφοὶ τῆς ἀδυναμίας σου. ἐπεὶ ἐγὼ μόνος κάθημαι καὶ διὰ πέντε ἡμερῶν ἐσθίω καὶ τοῦτο λιμαγχῶν, ὁ δέ, οὐκ ἠνέσχετο ἀκοῦσαι τοῦ γέροντος, ἀλλ' ἔσπευδε σὺν αὐτῷ εἶναι. μὴ δυνηθεὶς δὲ ὁ ἅγιος ἀπώσασθαι αὐτόν, κλείσας τὴν θύραν τοῦ κελλίου, εἴασεν αὐτὸν ἔξω ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας, μὴ ἐξελθὼν δι' αὐτόν. ὁ δὲ παῦλος ἔμεινε νῆστις, καὶ οὐκ ἀνεχώρησε. τῇ δὲ τετάρτῃ ἡμέρᾳ χρείας κατεπειγούσης, ἀνοίξας ὁ ἅγιος τὸ κελλίον, καὶ εὑρὼν τὸν παῦλον, λέγει πρὸς αὐτόν, ἄπελθε γέρων τί ὧδε μὴ ἀναγκάζῃς. οὐ δύνασαι εἶναι σὺν ἐμοί. ὁ δὲ παῦλος, ἀμήχανον ἐστὶ φησὶν ἀλλαχοῦ με ἀπελθεῖν. τότε καταμονήσας αὐτὸν ὁ ἅγιος, μήτε πήραν ἔχοντα, μήτε ἄρτον, οὐχ ὕδωρ, μήτε ἄλλο τι, λέγει πρὸς αὐτὸν ἐὰν ἔχῃς ὑπακοήν, καὶ ὅπερ ἀκούσεις παρ' ἐμοῦ, ἀόκνως καὶ ἀγογγύστως ποιῇς, δύνασαι καὶ ὧδε σωθῆναι. εἰ δὲ ταῦτα οὐ ποιεῖς, τί μάτην κοπιᾷς, καὶ οὐχ ὑποστρέφεις ὅθεν ἐλήλυθας. ἀποκριθεὶς δὲ ὁ παῦλος λέγει. ὅσα ἂν εἴπῃς μοι, πάντα προθύμως ποιήσω. καὶ ὁ ἅγιος. στῆθι λοιπὸν καὶ πρόσευξαι, ἕως οὗ εἰσέλθω καὶ κομίσω σοι ἔργον. εἰσελθὼν οὖν εἰς τὸ σπήλαιον ὁ μακάριος, προσεῖχεν αὐτῷ διὰ μικρᾶς θυρίδος, καὶ ἵστατο ἀκίνητος, μετὰ τὴν ἑβδομάδα φρυγανωθεὶς ὑπὸ τοῦ καύματος. ἐξελθὼν δὲ ὁ ἅγιος, καὶ λαβὼν ἐκ τῶν φοινίκων, λέγει αὐτῷ. δέξαι καὶ πλέξον σειράν, ὡς ἐμὲ βλέπεις πλέκοντα. ἔπλεξεν ὁ γέρων ἕως ὥρας ἐννάτης ὀργυίας δεκαπέντε, μόχθῳ πολλῷ. καὶ λέγει ὁ ἅγιος. κακῶς ἔπλεξας. ἀνάλυσον αὐτήν, ἄνωθεν πλέξον. ἦν δὲ νῆστις ἡμέρας ἑπτά. ταῦτα δὲ ἐποίει ὁ ἅγιος, ἵνα δυσφορήσας ὁ παῦλος ἀναχωρήσῃ ἐξ αὐτοῦ. ὁ δὲ παῦλος μετὰ μακροθυμίας καὶ σπουδῆς, ἀποπλέξας τὴν σειράν, καὶ πάλιν ἀγογγύστως καὶ ἀνερυθριάστως μετὰ πολλῆς τάξεως πλέξας, ἐξέπληξε τὸν ἅγιον. διὸ καὶ κατανυγείς, ἡλίου δύναντος, λέγει πρὸς αὐτόν. παππία, θέλεις φάγωμεν ἄρτον κλάσματος. ὁ δὲ παῦλος ὡς δοκεῖ σοι πάτερ. τοῦτο δέ, πάλιν πλέον ἔκαμψε τὸν γέροντα. καὶ θεὶς τράπεζαν, τέθεικεν ἄρτους κλάσματα τέσσαρα, ἀνὰ οὐγγίας ἕξ, ἑαυτῷ, ῥύφος ἕν, τῷ δὲ γέροντι, τρεῖς. καὶ ἀρξάμενος ὁ ἀντώνιος ψαλμοῦ. ἵνα καὶ ἐν τούτῳ δοκιμάσῃ τὸν παῦλον, ἔψαλλε δὶς ἕξ, τὸν αὐτὸν ἐπεξιὼν ψαλμόν. ὁ δὲ παῦλος, προθυμότερον σὺν τῷ ἁγίῳ προσηύχετο καὶ λέγει ὁ γέρων τῷ παύλῳ. καθίσας ἐν τῇ τραπέζῃ πρόσεχε, καὶ μὴ ἅψῃ τῶν παρακειμένων. τούτου δὲ τὸ προσταχθὲν ποιήσαντος, λέγει ὁ ἅγιος. ἀναστὰς πρόσευξαι καὶ ὕπνωσον, ὁ δέ, μηδ' ὁπωσοῦν ἀψάμενος τροφῆς ἐποίησεν οὕτως. περὶ δὲ τὸ μεσονύκτιον ἀναστὰς ὁ ἀντώνιος εἰς προσευχήν, ἤγειρε καὶ τὸν παῦλον. καὶ μέχρις ὥρας ἐννάτης ἡμερινῆς, παρέτεινε τὰς εὐχάς. ἑσπέρας δὲ βαθείας παραθεὶς ὁ ἀντώνιος τὸν ἕνα ἄρτον, ἑτέρου οὐχ ἥψατο. ὁ δὲ παῦλος σχολαιότερον ἐσθίων εἶχεν ἔτι ἐξ οὗ ἤσθιεν ἄρτου καὶ τέως πληρώσαντος τὸν ὅλον ἄρτον, λέγει ὁ ἀντώνιος. παππία, φάγε καὶ ἕτερον ἄρτον. καὶ λέγει ὁ παῦλος ἐὰν φάγῃς καὶ αὐτός, ἐσθίω κἀγώ. καὶ ὁ ἀντώνιος. ἐμοὶ ἀρκετόν ἐστι, ὅτι μοναχός εἰμι. καὶ ὁ παῦλος, οὐκοῦν καὶ αὐτὸς μοναχὸς μέλλω γενέσθαι, ἀρκεῖ κἀμοί. καὶ ἀναστάντες ἔψαλλον. καὶ μικρὸν ὑπνώσαντες,

πάλιν ἀνασχὼν τὸ ψάλλειν ἤρξατο. ἡμέρας δὲ γενομένης, ἔπεμψεν αὐτὸν εἰς τὴν ἔρημον πορεύεσθαι, καὶ μετὰ τρεῖς ἡμέρας ὑποστρέψαι. τούτου δὲ γενομένου, καὶ ἀδελφῶν ἐληλυθότων πρὸς τὸν γέροντα, προσεῖχεν ὁ παῦλος, τί ὀφείλει ποιῆσαι. καὶ ὁ ἅγιος φησὶ πρὸς αὐτόν. διακόνει τοῖς ἀδελφοῖς σιωπηρῶς μή τινος γευσάμενος, ἕως ἂν ἀποχωρήσωσι. καὶ τρίτη ἡμέρα λοιπὸν ἐπληρώθη μὴ γευσάμενος ὁ παῦλος. οἱ δὲ ἀδελφοὶ ἠρώτων αὐτόν. τίνος ἕνεκεν σιωπᾷς, αὐτοῦ δὲ μὴ ἀποκρινομένου, φησὶν ὁ ἅγιος πρὸς αὐτόν. ὁμίλησον τοῖς ἀδελφοῖς. καὶ ἤρξατο ὁμιλεῖν. ἐν μιᾷ οὖν τῶν ἡμερῶν, ἐνεγκόντος τινὸς τῷ μακαρίῳ στάμνον μέλιτος, ἐν τῇ γῇ ἐξέχεε. τούτου δὲ γενομένου, λέγει ὁ γέρων τῷ παύλῳ, σύναξον μυακίῳ τὸ μέλι. καὶ ὅρα ἵνα μή τι ἐξ αὐτοῦ γένηται ἄχρηστον. καὶ τούτου γενομένου, οὐδ' ὅλως ἐταράχθη, ἢ ἠλλοιώθη. ἐν ἑτέρῳ δὲ πάλιν καιρῷ, ἀντλεῖν ὕδωρ προσετάγη, καὶ δι' ὅλης ἡμέρας ἀνωφελῶς αὐτὸ ἐκχέειν. καὶ ἄλλοτε πάλιν, τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ παραλύσας, προσέταξεν αὐτῷ ἐπιμελῶς ῥάπτειν. ὡς δὲ εἶδεν αὐτὸν ὁ ἅγιος, ἀδιστάκτως, ἀγογγύστως, καὶ ἀνεμποδίστως, πᾶν τὸ διατεταγμένον ποιοῦντα, φησὶ πρὸς αὐτὸν ἴδε ἀδελφέ. ἐὰν δύνασαι καθ' ἡμέραν οὕτω ποιεῖν, μένεις σὺν ἐμοί. εἰ δὲ μή γε, πορεύου ὅθεν ἦλθες. ὁ δὲ παῦλος φησὶ πρὸς αὐτόν. ἐάν τι ποτε πλέον ἔχῃς δεῖξαί μοι, οὐκ οἶδα. ἐπεὶ ἃ εἶδον ἕως ἄρτι, εὐχερῶς πάντα ποιῶ. τοιαύτην δὲ καὶ τοσαύτην ὑπακοὴν καὶ ταπείνωσιν ἐκτήσατο ὁ μακάριος, ὥστε κατὰ τῶν δαιμόνων χάριν λαβεῖν, ἀπελαύνειν αὐτούς. καὶ πληροφορηθεὶς ὁ μέγας ἀντώνιος, εἶχεν αὐτὸν μεθ' ἑαυτοῦ μέχρι τινός. εἶτα κέλλαν κατασκευάσας, ἐκάθισεν αὐτὸν ἐκεῖ. ἵνα καὶ τὰς πανουργίας μάθῃ, καὶ αὐτὸς ἀντιπολεμῇ. εἶτα δὲ χρόνον γεγονὼς καθ' ἑαυτόν, καὶ θαυματουργὸς ἀποφανείς, καὶ τὸν θεὸν ἀξίως θεραπεύσας, ἀπῆλθε πρὸς οὐρανίους μονάς.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ θεὸς ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς, ἀμήν.

ᾠδ. ζ΄. Ἐν τῇ καμίνῳ ἀβραμιαῖοι παῖδες.

Χαίρων ὑπῆλθες, πάτερ Καπίτων, πρὸς τὴν κάμινον. μένεις, φλεχθεὶς δὲ παῖδες ὡς πρὶν οἱ τρεῖς. τοὺς ἀπίστους ἐξαιρούμενος, πυρὸς τοῦ μέλλοντος. πιστωθέντας τοῖς θείοις σου θαύμασιν :-

Οὐ δειλιάσας οὐ φοβηθεὶς τὸ ἐπίταγμα, πάτερ, ἱερὲ Καπίτων, τὴν ἱερὰν ἀμπεχόνην περιβέβλησαι. ταύτῃ τοὺς ἄνθρακας, τοῦ πυρὸς ἐπιφόρων μακάριε :-

Ρύμην ἐπέσχες, τῆς ἀγνωσίας θείοις λόγοις σου. γνῶσιν, εὐσεβείας πᾶσιν ἐπιτιθείς. τοῖς εἰς βάθη ὀλισθήσασι, τῆς ματαιότητος. ἱερουργὸς Καπίτων θεόληπτε :- Θκ.

Ὁ διπλάσας, χειρὶ τὴν ἐμὴν λόγος θεοῦ κόρη, ἀναπλάσαι ἅπαντας βουληθείς, ἐκ γαστρός σου ἀναπλάττεται. ἀρχὴν δεχόμενος, ὁ τῷ πατρὶ καὶ πνεύματι σύνθρονος :-

ᾠδ. η΄. Χεῖρας ἐκπετάσας δανιήλ.

Νεκρώμενοι πόνοις τῆς σαρκός, ζωὴν ἀθάνατον προεξενήσατε. πρὲς ὅσιοι ἅπασι, τοῖς νεκροῖς θεοῖς λατρεύουσι. καὶ οἱ σωθέντες σὺν ὑμῖν, ἀεὶ κραυγάζουσιν. εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα κῦ, τὸν κν̄ :-

Συμφώνως εὐγένιον πιστοί, καὶ ἀγαθόδωρον. ἐφραὶμ ἐλπίδιον, σὺν αἰθερίῳ μέλψωμεν, βασιλέα καὶ Καπίτωνα. ὡς καθαιρέτας τοῦ ἐχθροῦ, καὶ ἱεράρχας χῦ. ὧ βοῶμεν, πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν κν̄ :-

Εὐφράνας λαοὺς πάτερ σοφέ, τοῖς σοῖς διδάγμασι νῦν μεταβέβηκας, πρὸς τὴν ἀνέσπερον ἔλλαμψιν εὐφροσύνην πρὸς ἀΐδιον. τῶν σῶν καμάτων ἀμοιβὰς ὑποδεχόμενος. καὶ κραυγάζων, πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν κν̄.

Βρύοντα ἀμπέλου τῆς ζωῆς, μακαριώτατοι νῦν χρηματίζοντες, οἶνον ἐκβλύζετε πάντοτε. ἰαμάτων καὶ εὐφραίνετε, πάντων καρδίας, τῶν πιστῶς ἀνευφημούντων ὑμᾶς. καὶ βοώντων, πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν κν̄. Θκ.

Ὡράθη ὡς ἀμνὸς ἐκ σοῦ ἀποτικτόμενος, ὁ ὑπερούσιος. διπλοῦς ταῖς φύσεσιν ἄχραντε. ἐνεργείαις καὶ θελήσεσιν. οἷς ὡμοιώθη βουληθείς, ἐμφανιζόμενος. ὧ βοῶμεν, πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν κν̄ :- ὁ εἱρμός.

Χεῖρας ἐκπετάσας δανιήλ, λεόντων χάσματα, ἐν

τα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε. πυρὸς δὲ δύναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι. οἱ εὐσεβείας ἐρασταὶ παῖδες κραυγάζοντες, εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα κυρίου, τὸν κύριον.

ᾠδὴ θ΄. Λίθος ἀχειρότμητος.

Ἱερομαρτύρων ἁγίων, καὶ ἱεράρχου τελοῦντες μνήμην. ὕμνοις ἱεροῖς δεῦτε πάντες, μεγαλοφώνως αὐτοὺς τιμήσωμεν. ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύοντας, τῷ πανοικτίρμονι θεῷ ἡμῶν.

Ὤφθητε ὡς τίμιοι λίθοι. ἐπὶ τῆς γῆς ὑπὸ ἀθέων, μαρτυρεῖν συρόμενοι θεῖοι. καὶ τῆς ἀπάτης τὰ ὀχυρώματα, σθένει θεοῦ συντρίβοντες, ὅθεν ἀξίως μακαρίζεσθε.

Σήμερον ἡ πόλις χερσῶνος, ὑμῶν τὴν μνήμην ἑορτάζει. ταύτης γὰρ ἐδείχθητε πύργοι. καὶ θεῖοι στῦλοι καὶ ὀχυρώματα, ποιμένες καὶ διδάσκαλοι, καὶ πρεσβευταὶ θεομακάριστοι.

Ἐν τοῖς χοροῖς τῶν ἀγγέλων, χορὸς πατέρων ἠριθμήθη. εὐγένιος ἐφραὶμ καὶ καπίτων. ἐλπίδιός τε καὶ ὁ αἰθέριος. καὶ βασιλεὺς ὁ ἔνδοξος. καὶ ὁ θεόφρων ἀγαθόδωρος. θεοτοκίον.

Φέρουσα χριστὸν ἐν ἀγκάλαις, χειρὶ τὸν φέροντα τὰ πάντα ἡ θεοχαρίτωτος κόρη, ἐκπληττομένη ἐβόα λέγουσα. πῶς καὶ υἱὸν γνωρίζω σε, καὶ ποιητήν μου ἀκατάληπτε. ὁ εἱρμός.

Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου σου παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη χριστέ, συνάψας τὰς διεστώσας φύσεις. διὸ ἐπαγαλλόμενοι, σὲ θεοτόκε μεγαλύνομεν. τὸ φωταγωγικόν, τοῦ ἤχου. εἰς τὸν στίχον, τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, καὶ τὸ μαρτυρικόν. δόξα καὶ νῦν, θεοτοκίον. ἢ σταυροθεοτοκίον. καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία, ἡ α΄. ὥρα ὡς ἡ συνήθεια, καὶ ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ μηνί, η΄. τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν θεοφυλάκτου, ἐπισκόπου νικομηδείας. ἑσπέρας εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα. στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος α΄.

Πανεύφημοι μάρτυρες ὑμᾶς.

Πάτερ θεοφύλακτε θεοῦ, φυλακαῖς φρουρούμενος, διεφυλάχθης ἀλώβητος. καὶ πύργος ἄσειστος, ἐκκλησίας ὤφθης, πειρασμοῖς ἀκλόνητος τοῖς τῶν αἱρετικῶν μηχανήμασιν. καὶ νῦν ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν. τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος. Ὅμοιον.

Πάτερ θεοφύλακτε τῆς γῆς, μεταστὰς ἀνέδραμες, πρὸς οὐρανὸν καὶ οὐράνια, οἰκεῖν σκηνώματα. ἠξιώθης μάκαρ, ἐξορίας ἕνεκεν, ἣν διὰ τὸν χριστὸν ἐκαρτέρησας. νῦν ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν. τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος. Ὅμοιον.

Πάτερ θεοφύλακτε θεόν, νῦν ὁρῶν μακάριε. ὡς ἐφικτὸν καὶ ὁρώμενος. ἐν ὅσῳ κρείττονι, ἀπολαύων τούτου. καὶ θετὸς γενόμενος, τὸ μόνον ὀρεκτὸν καὶ μακάριον, χαίρων ἀπέλαβες, ἱεράρχα παμμακάριστε. τοῖς ἀγγέλοις, νῦν συναυλιζόμενος.

Δόξα, καὶ νῦν, θεοτοκίον ὅμοιον.

Νοσοῦσαν πανύμνητε δεινῶς, τὴν ψυχήν μου πάθεσι, πονηροτάτοις θεράπευσον. ἡ τὸν ἀκέστορα καὶ σωτῆρα πάντων, τὸν χριστὸν κυήσασα. τὸν πᾶσαν μαλακίαν ἰώμενον τὸν τραυματίσαντα διαβόλου τὴν κακόνοιαν. καὶ θανάτου, ἡμᾶς ἀπαλλάξαντα.

σταυροθεοτοκίον, ὅμοιον.

Ῥομφαία διῆλθεν ὦ υἱέ. ἡ παρθένος ἔλεγεν, ἐπὶ τοῦ ξύλου ὡς ἔβλεψε, χριστὸν κρεμάμενον, τὴν ἐμὴν καρδίαν. καὶ σπαράττει δέσποτα, ὡς πάλαι συμεὼν μοι προέφησεν. ἀλλ᾽ ἀνάστηθι, καὶ συνδόξασον ἀθάνατε. τὴν μητέρα, καὶ δούλην σου δέομαι. Ἀπολυτίκιον, λεγόμενον, εἰ οὐκ ἔστι, μ΄. ἦχος, δ΄.

Λαθὼν ἐβίωσας παναοίδιμε. ἀλλ᾽ ὁ χριστός σε πᾶσιν ἀνέδειξεν, ὡς φωστῆρα φθεγγόμενον. λυχνίᾳ ἐπιτεθεὶς τὴν νοητήν. πλάνας ἐνεχείρισε, δογμάτων τῶν τοῦ πυρσοδίων καταύγασον ἡμᾶς.

Εἰς τὸν ὄρθρον, οἱ κανόνες τοῦ τριῳδίου καὶ ἁγίου. τοῦ ἁγίου, εἰς ς΄. μετὰ τῶν εἱρμῶν. καὶ τοῦ τριῳδίου, εἰς η΄. ὁ κανὼν τοῦ ἁγίου. οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Θεὸν θεοφύλακτον, ἐν ᾠδαῖς εὐφημήσω.

ᾠδὴ α΄. ἦχος, πλ. δ΄. Ὁ εἱρμός.

Ἄσωμεν τῷ κυρίῳ. τῷ διαγαγόντι τὸν λαὸν αὐτοῦ, ἐν ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ. ὅτι μόνος, ἐνδόξως δεδόξασται.

Θρόνῳ τῷ τοῦ δεσπότου. πάτερ θεοφόρε θεοφύλακτε. παρεστάμενος πρέσβευε, τοὺς τελοῦντας τὴν μνήμην σου φυλάττε :~

Ἐχρίσθης ἀξίως. χάριτι τοῦ πνεύματος παμόλβιε. ἕνεκεν ἀληθείας. καὶ τῶν τρόπων σου χάριν χρηστότητος :~

Ἵνα τῶν οὐρανίων, μάκαρ ἐπιτύχῃς. τὰ ἐπίγεια κατεπάτησας πάντα. καὶ χριστῷ τῷ θεῷ ἠκολούθησας :~ Θεοτοκίον.

Ὅλος ἐπιθυμία. ὁ ἐκ τῆς γαστρός σου θεονύμφευτε, εὐδοκήσας τεχθῆναι. γλυκασμός τε καὶ φῶς ἀγνὴ ἄδυτον :~

ᾠδή, γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Νόμοις συ πειθόμενος, τοῦ δεσπότου σου ἔνδοξε ἀρχιερεῦ. μόνῳ παρανόμων, θεοφρόνως ηὐλόγησας :~

Θεῖον ἐγκαλλώπισμα, χριστοῦ καὶ ἄχραντον ἔσεβες ἀρχιερεῦ. τὰς τῶν ἀσεβούντων, ἀσεβείας ἀρνούμενος :~

Ἔτλης τὸ μαρτύριον, τῆς συνειδήσεως πρότερον, ἀσκητικῶς. καὶ νῦν τῶν μαρτύρων, ἀνεδήσω τὸν στέφανον :~ Θεοτοκίον.

Ἵνα τρίβον δέσποτα, πρὸς ἁγιότητα φέρουσαν, δείξῃς ἡμῖν. μήτραν παναγίαν, παναγίως κατῴκησας :~ Ὁ εἱρμός.

Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων σοι κύριε. σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων. καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου :~

Κάθισμα. ἦχος, πλ. δ'. Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Ἐξασκήσας ὁσίως πάτερ σοφέ, ἱεράρχης ἐχειρώθης ἱερουργεῖν. τὰ θεῖα μυστήρια. εἰς ψυχῶν περιποίησιν. τὴν χριστοῦ δὲ εἰκόνα, τιμήσας ὑπήνεγκας ἐξορίας θλίψεις, καὶ χρόνιον καθειρξιν. ὅθεν μετὰ τέλος, ἀναβλύζων ἰάσεις ἰᾶσαι τοὺς κάμνοντας, καὶ φωτίζεις τοὺς ψάλλοντας. ἱεράρχα θεοφύλακτε. πρέσβευε χριστῷ τῷ θεῷ. τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου :~ Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Τοῦ ἡλίου νεφέλη τοῦ νοητοῦ. θείου φέγγους λυχνία χρυσοφαής. ἄσπιλε ἀμόλυντε, ὑπέρφωτε δέσποινα. τὴν σκοτεινὴν ψυχήν μου, τυφλωθεῖσαν πάθεσι τῆς ἀπάθείας αἴγλῃ. καταύγασον δέομαι. καὶ μεμολυσμένην, τὴν καρδίαν μου πλῦνον, ῥοαῖς κατανύξεως, μετανοίας μὲ δάκρυσι καὶ τοῦ ῥύπου με κάθαρον τῶν ἔργων μου, ἵνα πόθῳ κραυγάζω σοι. θεοτόκε ἀειπάρθενε, πρέσβευε τῷ σῷ υἱῷ καὶ θεῷ. τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναί μοι. σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ ἀνάξιος δοῦλός σου :~ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα, καὶ σωτῆρα τοῦ κόσμου, ἡ ἀμνὰς θεωροῦσα ἐν τῷ σταυρῷ ἡ τεκοῦσα, ἔλεγε δακρύουσα. ὁ μὲν κόσμος, ἀγάλλεται δεχόμενος τὴν λύτρωσιν. τὰ δὲ σπλάγχνα μου, φλέγονται ὁρώσης σου τὴν σταύρωσιν. ἣν ὑπὲρ πάντων ὑπομένεις, ὁ υἱὸς καὶ θεός μου :~

ᾠδή, δ'. Εἰσακήκοα κύριε.

Οὐ τὸ πῦρ ἐδειλίασας, τὸ τῶν πειρασμῶν παμμάκαρ θεόπνευστε. οὐκ ἐχαύνωσε τὸν τόνον σου, τῆς ψυχῆς τὸ θεῖον θεοφύλακτε :~

Φυλακὴν σου τῷ στόματι, ἔθετο χριστὸς καὶ χείλεσιν ὅσιε. ὅθεν ἔμεινας ἀσάλευτος, ἀσεβῶν συστάντων ἐναντίον σου :~

Ὑπομένων ὑπέμεινας, τὸ ἐπὶ τὴν πέτραν πόδας σου στήσαντα καὶ προσέσχε σοι ὁ ὕψιστος, τὴν αὐτοῦ εἰκόνα προσκυνήσαντα. Θεοτοκίον.

Ἀνυψωθέντων τῷ τόκῳ σου, τοῦ τῆς ἁμαρτίας χρέους παναμώμε. χαριστήριον ἐφύμνιον, ἀναπέμπομέν σοι θεονύμφευτε :~

ᾠδή, ε'. Ὁ εἱρμός.

Ὀρθρίζοντες βοῶμέν σοι κύριε. σῶσον ἡμᾶς, σὺ γὰρ εἶ θεὸς ἡμῶν. ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἴδαμεν.

Ἱ χεῖράς σου ὁσίως θεόπνευστε πρὸς τὸν θεόν, πάτερ ἐπαιρόμενος. τοὺς δυσσεβεῖς ἐτροπώσαντο :~

Κρατήσας τῆς χειρός σου ὁ κύριος, τῆς δεξιᾶς. πάτερ καθωδήγησε, πρὸς οὐρανίαν ἀπόλαυσιν.

Τὴν τρίβον τὴν στενὴν θεοφύλακτε διὰ πειρασμῶν. πρὸς πλάτος κατήντησας, τοῦ παραδείσου θεόπνευστε :~ Θεοτοκίον.

Οἱ μὴ σὲ θεοτόκον γινώσκοντες, θεονύμφευτε. φῶς οὐ μὴ θεάσονται, τὸ γεννηθὲν ἐκ σοῦ πανάγνε.

ᾠδή, ς'. Χιτῶνά μοι παράσχου φωτεινόν.

Νεκρώσας τὰς αἰσθήσεις ἐγκρατῶς, παθῶν ἐβασίλευσας. καὶ νῦν θεοφύλακτε, ἀπαθείας ἐν ῥυφαῖς ταῖς λαμπρότησι :~

Εἰκόνα τοῦ σωτῆρος προσκυνεῖν, τοὺς πάντας ἐδίδαξας. ἔργοις καὶ δόγμασι, διαπρέψας ἐμφανῶς θεοφύλακτε :~

μεφέ-

Ἠ ἐφέλκυσε τὸν ὄμβρον τῆς ζωῆς, ὁ Χριστὸς ἀνέδειξε. πέτρ πηγάζουσαν, ἱεράρχα τοῦ Χριστοῦ Θεοφύλακτε. Θεοτοκίον.

Ὡραῖος παρὰ πάντας τοὺς βροτούς, ὁ υἱός σου πανάγνε. κάλλει θεότητος, καὶ σάρκα δίκην ἀνελάβετο. Ὁ εἱρμός.

Χιτῶνά μοι παράσχου φωτεινόν. ὁ ἀναβαλλόμενος φῶς, ὡς ἱμάτιον. πολυέλεε Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν. τὸ μηνολόγιον, τοῦ ἤχου.

Τῷ αὐτῷ μηνί, η. τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ Θεοφυλάκτου ἐπισκόπου Νικομηδείας. Στίχ.

Καὶ σαρκὸς ἐξέδραμες ὡς καὶ πεδίου,

Θεῖος Θεοφύλακτος οὗ Θεὸς φύλαξ.

Ὀγδόῃ λύθεν ὄγδοάτῃ Θεοφύλακτος Θεοῦ ἄγχι.

Οὗτος ὁ μακάριος, ἐκ τῆς ἀνατολικῆς μερῶν ὡρμημένος καὶ παιδόθεν καλῶς τὸν ἑαυτοῦ βίον διεξάγων. θείᾳ τινὶ προνοίᾳ ἐκεῖθεν ἀπάρας, ἐν κωνσταντίνου πόλει παραγίνεται. καὶ τῶν ἀφηγουμένων ἐντυχὼν τῶν ἐν ταῖς βασιλικαῖς σάκραις ὑπηρετουμένων, ἀσηκρήτας αὐτοὺς καλοῦσι λατίνων φωνῇ. εἰς ὑπηρεσίαν ἑαυτὸν δίδωσι. ταράσιος οὗτος ἦν τὸ μέγα τῆς ὀρθοδοξίας ἀγλάϊσμα. ἐπεὶ οὖν οὗτος θείᾳ ψήφῳ προεχειρίσθη, εἰς θρόνον κωνσταντινουπόλεως, παύλου τοῦ κυπρίου ἑαυτὸν ἑκὼν ἐξώσαντος τοῦ θρόνου, ἀνάγεται ὁ λύχνος ἐπὶ τὴν λυχνίαν. καὶ αὐτίκα ὁ θεῖος ἀρχιερεὺς μοναστήριον δειμάμενος, πρὸς τῇ εἰσβολῇ τοῦ ἀξείνου πόντου, τὸν πανόσιον Θεοφύλακτον καὶ μιχαὴλ τὸν συνῳδὸν ἔργοις καὶ λόγοις κοσμήσαντας, μοναστὰς ἀντὶ κοσμικῶν ἀναδείκνυσιν. εἶτα ὁ ἀρχιερεὺς μαθὼν τὴν ἀπαστράπτουσαν τῶν ἀνδρῶν ἀρετὴν τε καὶ τὴν εἰς Χριστὸν προσκοπήν, μεταστειλάμενος αὐτοὺς εὐθύς, τῷ καθ' αὐτὸν ἀκτινείῳ αὐτοὺς καθιστᾷ, ὑπολὺ τὸ ἐν μέσῳ. καὶ μιχαὴλ μὲν εἰς συνάδα. τὸν δὲ τίμιον Θεοφύλακτον ἐν νικομηδείᾳ, προχειρίζεται ἐπίσκοπον. ὁπόσα οὖν τὰ τούτου κατορθώματα, αὐτὰ δηλοῖ τὰ πράγματα. οἱ, τε δομηθέντες παρ' αὐτοῦ θεῖοι οἶκοι καὶ τὰ νοσοκομεῖα. καὶ ἡ τῶν χηρῶν καὶ ὀρφανῶν προστασία καὶ ἡ ἄμετρος ἐλεημοσύνη. τὸ τοῦτον δὲ ἦν πρακτικὸς ὁ μέγας τοῦ θαύματος, ὅτι πληρῶν τὴν φιάλην ἀκράτου θερμῆν, τοὺς ἀνάπηρους καὶ χωλοὺς καὶ τὰ μέλη λελωβημένους, αὐτόχειρ ὁ μακάριος ἔσμηχε καὶ ἀπέρρυπτε. τοῦ τοίνυν μεγάλου ταρασίου τὸν βίον ἀπολιπόντος, ἐννέα καὶ δέκα χρόνους ἐν τῇ ἀρχιερωσύνῃ διαπρέψαντος καὶ νικηφόρου τοῦ πανσόφου τοῦτον διαδεξαμένου, ἐλεεινὸν συνεισπίπτει πρᾶγμα λέοντος τοῦ τοῦ μισοχρίστου δραξαμένου τῆς βασιλείας τὰ σκῆπτρα. παραυτὰ ὁ δείλαιος, πρὸς τὴν ἁγίων εἰκόνων καθαίρεσιν χωρεῖ. τούτου δὲ καταδήλου γενομένου, τοὺς λογάδας τῶν ἀρχιερέων ὁ μέγας νικηφόρος μεταστειλάμενος. τόν τε αἰμιλιανὸν κυζίκου, καὶ εὐθύμιον τῶν σάρδεων. ἰωσὴφ θεσσαλονίκης, εὐδόξιον ἀμορίου, μιχαὴλ συνάδων. σὺν πολλοῖς ἄλλοις, καὶ τὸν μακάριον Θεοφύλακτον, πρὸς τὸν ἀσεβῆ καὶ ἀποστάτην παραγίνεται βασιλέα. καὶ πολλὰ ἀπὸ τῶν θείων γραφῶν, αὐτῷ προσάγουσι φάρμακα. ὁ δὲ ὡς πὲρ ἀσπὶς. τὰ ὦτα κλύσασα, τῶν λεγομένων οὐκ ἤκουε το πάντα δὲ ἐκεῖνος εἰς οὐδὲν θέμενος, τῶν προτέρων εἴχετο. καὶ οἱ μὲν ἄλλοι σιγῇ ἦσαν ἦγον τὸ ἀπὸ τοῦδε. μόνος δὲ ὁ μακάριος Θεοφύλακτος πρὸς αὐτὸν ἔφη οἶδα, ὅτι τῆς ἀνοχῆς τοῦ Θεοῦ καὶ μακροθυμίας καταφρονεῖς, ἀλλ' ἕξει σε ἐξαπίνα δεινὸς ὄλεθρος. καὶ ἡ καταστροφή, ὁμοία καταιγίδι, καὶ οὐχ εὑρήσεις τὸν ῥυόμενον. ἐπὶ τούτοις θυμοῦ πλησθείς, ἅπαντας ὑπερορίᾳ καταδικάζει καὶ τὸν μὲν θεῖον νικηφόρον, ἐνθάσω τῇ νήσῳ. τὸν δὲ ἀοίδιμον μιχαὴλ συνάδων, εἰς εὐδοκιάδα καὶ ἄλλον ἀλλαχοῦ. Θεοφύλακτον δὲ τὸν τρισόλβιον, εἰς στρόβιλον. φρούριον δὲ τοῦτο ἐστὶν ὑπὸ τὸ θέμα τῶν κυβυρραιωτῶν, παράλιον κείμενον. ἐκεῖσε ὁ μακάριος οὗτος ὁμολογητὴς Θεοφύλακτος χρόνους διαρκέσας τριάκοντα. τὴν ἐκ τῆς ἀλλοτρίας, κακουχίας ἐγκαρτερῶν, πρὸς κύριον ἐξεδήμησε. μετὰ δὲ τινὰς χρόνους, παυσαμένης τῆς αἱρέσεως, καὶ τῆς ὀρθοδοξίας ἀναλαμψάσης, ἐπὶ Θεοδώρας τῆς εὐσεβεστάτης αὐγούστης, καὶ μεθοδίου τοῦ ἁγιωτάτου πατριάρχου, τὸ τίμιον σῶμα τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Θεοφυλάκτου ἐκ τῆς ὑπερορίας ἀνακομίζεται. καὶ κατατίθεται ἐν νικομηδείᾳ,

δεία, ἐν τῷ ὑπ' αὐτοῦ κτισθέντι ναῷ :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν, Παύλου τοῦ Πλουσιάδος, τοῦ ὁμολογητοῦ. Στίχ.

Σάλπιγξ σιωπᾷ Παῦλος ὁ Πλουσιάδος,
Σάλπιγγος ἠχὼ τὴν τελευταίαν μένων.

Οὗτος ἦν, κατὰ τοὺς χρόνους τῶν εἰκονομάχων. καὶ τοὺς ἀφρόνως κατὰ τῆς ἐκκλησίας μαινομένους καὶ πᾶσαν ἀναφέροντας θεσμῶν ἀκρίβειαν, καὶ τὰς μορφὰς τῶν ἁγίων εἰκόνων ἀφανίζοντας, καὶ τὴν εὐπρέπειαν τῶν ἁγίων ναῶν καταλύοντας, θείοις ῥήμασιν ὡς βέλεσι κατηκόντισε. διωγμοὺς, ἐξορίας, καὶ σκληραγωγίας, ὑπὲρ τῆς Χριστοῦ εἰκόνος αἱρετισάμενος. ὅθεν καλῶς ἀνδρεισάμενος, ἐν εἰρήνῃ τὸ πνεῦμα τῷ θεῷ παρέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Ἑρμοῦ. οὗ μέμνηται ὁ ἀπόστολος Παῦλος ἐν τῇ πρὸς Ῥωμαίους ἐπιστολῇ. Στίχ.

Ἑρμῇ θανόντι τῷ μαθητῇ κυρίου,
Ἑρμαῖον ἔμπνουν ἐκλόγων διαγλύφων.

Ὁ ἅγιος μάρτυς Δίων μαχαίρα τελειοῦται. Στίχ.

Καὶ δεξιὰ σφάττησε δεινὴ τοῦ πλάνου.
Ἡ δεξιὰ στέφει σε, δεσπότου Δίων.

Ὁ ὅσιος Δομέτιος, ἐν εἰρήνῃ τελευτᾷ. Στίχ.

Ὁ Δομέτιος τῆς τελευτῆς τὸ χρέος,
Διεκβιβασθῶν ἐξέτισεν ἀγγέλων.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ θεὸς ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς. ἀμήν.

ᾨδὴ ζ. Παῖδες ἑβραίων ἐν καμίνῳ.

Δρόμον τὸν θεῖον ἐκτελέσας. καὶ τὴν πίστιν σου τηρήσας μέχρι τέλους. τῶν σῶν πόνων σοφὲ, τὸν στέφανον ἐκτίσω. ἀναβοῶν μακάριε, ὁ θεὸς εὐλογητὸς εἶ :~

Ἄρματι θείων ἀρετῶν σου. ἐποχούμενος πρὸς ὕψος ἀνηνέχθης. τῷ θεῷ δὲ τανῦν παρέστηκας κραυγάζων. εὐλογητὸς εἶ κύριε, ὁ θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας :~

Ἴδεν ὁ πλάσας κατὰ μόνας, τὰς καρδίας τῶν ἀνθρώπων θεοφόρε. τῆς καρδίας τῆς σῆς, τὸ εὔθετον καὶ θρόνοις. διδασκαλίας ἵδρυσε, θεοφύλακτε τρισμάκαρ :~ Θεοτ.

Σοὶ νῦν προσφεύγω θεοτόκε. καὶ τῇ σκέπῃ σου καὶ θείᾳ προστασίᾳ. λυτρωθῆναι δεινῶν, δεόμενος πταισμάτων. εὐλογημένη πάναγνε, ἡ θεὸν σαρκὶ τεκοῦσα :~

ᾨδὴ η. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Εὐφραινομένων ἔνθα νῦν, κατοικία κατῴκησας, ὁμολογητὰ τῆς ἀληθείας πρόμαχε. καὶ φῶς σοι ἀνέτειλεν, οἷα δικαίῳ πάνσοφε. καὶ τοὺς τῶν μαρτύρων ἠθληκότι ἀγῶνας. μεθ' ὧν νῦν ἀνακράζεις, ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὑπομονῆς τὸ στέφανον, ἐκομίσω θεόληπτε. τὰς ὑπερορίας γὰρ πικρῶς κατῴκησας. μισθὸν ἐκδεχόμενος, ἀπολαβεῖν τῶν ἄθλων σου. καὶ τῆς ἀγαθῆς οὐ διεψεύσθης ἐλπίδος. Χριστῷ ἀνακραυγάζων, ἱερεῖς εὐλογεῖτε. λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

Φωτοφανῶς ἡ μνήμη σου, θεοφόρε τελεῖται νῦν. τῆς ὁμολογίας φωτισμοῦ πυρσεύουσα. ἁγίαν εἰκόνα γάρ, τὴν τοῦ Χριστοῦ ἐτίμησας. καὶ τῆς θεοτόκου, τῶν ἁγίων τε πάντων. μεθ' ὧν νῦν ἀναμέλπεις, ἱερεῖς εὐλογεῖτε. λαὸς ὑπερυψοῦτε :~ Θεοτ.

Ὦ θεομῆτορ πάναγνε, τῆς ψυχῆς μου τὰ τραύματα. καὶ τῆς ἁμαρτίας τὰς οὐλὰς ἐξάλειψον. θεὸν ἡ κυήσασα, τὸν ποιητὴν πάντων κόρη ἁγνή. ἐκ παρθενικῆς ἀπειρογάμου νηδύος. ὃν παῖδες εὐλογοῦσιν, ἱερεῖς ἀνυμνοῦσι. καὶ ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάντας :~ Ὁ εἱρμός.

Ἑπταπλασίως κάμινον.

ᾨδὴ θ. Κυρίως θεοτόκον, σὲ ὁμολογοῦμεν.

Μεγάλων χαρισμάτων, περ ἠξιώθης. ὑπὲρ κινδυνεύσας φρονήματι. καρτερικῷ θεοφόρε θεομακάριστε :~

Ἡμᾶς τοὺς σὲ ὑμνοῦντας, μάκαρ ἐποπτεύεις. ἐκ πειρασμῶν καὶ κινδύνων λυτρούμενος. καὶ τῶν αἱρέσεων θραύων τὰ μηχανήματα :~

Σωφρόνως καὶ δικαίως ὡς ἱεροφάντωρ πολιτευσάμενος, μάρτυς ἐγένου λαμπρός. τὴν σὴν πορφύραν, καὶ ὑφάνας ἐκ τῶν αἱμάτων σου :~ Θεοτ.

Ὡς ὄρθρος τοῖς ἐν σκότει. καὶ πεπλανημένοις. δικαιοσύνης τὸν ἥλιον ἔχουσα ἐν ταῖς ἀγκάλαις παρθένε Χριστὸν ἀνέτειλας. Ὁ εἱρμός.

Κυρίως θεοτόκον, σὲ ὁμολογοῦμεν. οἱ διὰ σοῦ σεσωσμένοι παρθένε ἁγνή. σὺν ἀσωμάτων χορείαις, σὲ μεγαλύνομεν :~

Τὸ φωταγωγικὸν τοῦ ἤχου.

Εἰς τὸν στίχον, τὸ στιχηρὸν τῆς ἡμέρας, καὶ τὸ μαρτυρικόν. δόξα, καὶ νῦν, θεοτοκίον, ἢ σταυροθεοτοκίον. τὸ Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ κυρίῳ. τὸ τροπάριον, αἱ μετάνοιαι, καὶ τὰ λοιπά. καὶ ἡ α΄ ὥρα, μετὰ τῆς στιχολογίας αὐτῆς. καὶ μετανοιῶν ὡς σύνηθες καὶ ἀπόλυσις :-

Περὶ τῆς μνήμης τῶν ἁγίων μ΄. εἰ τύχῃ τῷ α΄. σαββάτῳ, τῶν νηστειῶν, ἢ τῇ α΄, ἢ τῇ γ΄, κυριακῇ, τῶν νηστειῶν.

Χρὴ εἰδέναι, ὅτι εἰ τύχῃ ἡ μνήμη τῶν ἁγίων μ΄. μαρτύρων, τῷ α΄, σαββάτῳ τῶν νηστειῶν, ἢ τῇ α΄, ἢ τῇ γ΄, κυριακῇ, τῶν νηστειῶν, ψάλλεται ἡ ἀκολουθία ὡς συνετέθη ἡ ἑορτὴ τοῦ προδρόμου ἐν αὐταῖς, ἐν τοῖς ἀποῤῥήτοις, καὶ ἡ τῶν ἁγίων μ΄. Περὶ τῆς μνήμης τῶν ἁγίων μ΄, εἰ τύχῃ τῷ σαββάτῳ τῆς ἀκαθίστου.

Χρὴ εἰδέναι ὅτι ἐὰν τύχῃ ἡ μνήμη τῶν ἁγίων μ΄, τῷ σαββάτῳ τῆς ἀκαθίστου, ψάλλεται ἡ ἀκολουθία τῆς ἀκαθίστου καὶ τῶν ἁγίων, οὕτως. ἑσπέρας. μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν, εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχους. ι΄. καὶ ψάλλομεν τὸ στιχηρὸν τῆς ἡμέρας, δίς, τῆς ἑορτῆς προσόμοια ἦχος, πλ. β΄. εἰς ε΄. καὶ τῶν ἁγίων, γ΄. ἦχος, β΄. Φέροντες τὰ παρόντα γενναίως, καὶ τὰ ἕτερα δύο. δόξα τῶν ἁγίων, ἦχος. β΄. Ἀθλοφόροι κυρίου καὶ νῦν ὁ αὐτός. Τὸ ἀπ᾽ αἰῶνος μυστήριον. τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας. μετὰ τὸ κατευθυνθήτω, αἱ γ΄, μετάνοιαι. ὁμοίως καὶ εἰς τό, Νῦν αἱ δυνάμεις, καὶ εἰς τό, εἴη τὸ ὄνομα κυρίου. τελεῖται δὲ ἡ λειτουργία τῶν προηγιασμένων, ψάλλεται δὲ τὰ τετραῴδια τῆς ἡμέρας, ἐν τῷ νάρθηκι, ἀντὶ τοῦ νεκρωσίμου κανόνος, μετὰ τῶν νεκρωσίμων ἐκτενῶν, ὁπότε δόξῃ τῷ προεστῶτι. εἴτε πρὸ τῆς τραπέζης, εἴτε μετὰ τὴν τράπεζαν.

Ἐν τῷ ὄρθρῳ, εἰς τό, θεὸς κύριος, τροπάριον τῆς ἑορτῆς, δίς. δόξα τῶν ἁγίων. καὶ νῦν. τῆς ἑορτῆς. ἡ συνήθης στιχολογία. μετὰ τὴν α΄, στιχολογίαν, ψάλλεται τὸ κοντάκιον, τῆς ἑορτῆς. καὶ λέγομεν οἴκους, ϛ΄. καὶ πάλιν τὸ κοντάκιον. καὶ ἀνάγνωσις τῆς ἑορτῆς. ὡσαύτως, καὶ εἰς τὸ β΄, στιχολογίαν. ὁ ν΄. οἱ κανόνες τῆς ἑορτῆς. μετὰ τῶν εἱρμῶν, εἰς η΄. καὶ τῶν ἁγίων, εἰς ϛ΄. ὕστερον δέ, λέγομεν κατὰ τὴν β΄, τὸν εἱρμὸν τῆς ἑορτῆς, ὁμοῦ οἱ δύο χοροί. ἀπὸ γ΄. ᾠδῆς, κοντάκιον τῆς ἑορτῆς, καὶ οἴκους, ϛ΄. εἶτα, τὸ κοντάκιον τῶν ἁγίων, καὶ τὸν οἶκον. εἶθ᾽ οὕτως κάθισμα τῶν ἁγίων. δόξα καὶ νῦν, τὸ α΄. τοῦ αὐτοῦ ἤχου. καὶ ἀνάγνωσις, τὸ ἐγκώμιον τῶν ἁγίων. ἀφ᾽ ϛ΄, κοντάκιον τῆς ἑορτῆς, καὶ οἴκους, ϛ΄. καὶ πάλιν τὸ κοντάκιον, καὶ τὸν πρῶτον οἶκον, ἐν ᾧ καὶ καθήμεθα. εἶτα, ἀνάγνωσις τῶν ἁγίων. ἐν τῇ θ΄, ᾠδῇ, στιχολογεῖται ἡ τιμιωτέρα. ἐξαποστειλάριον τῶν ἁγίων, καὶ τῆς ἑορτῆς εἰς τοὺς αἴνους, Πᾶσα πνοή. ἱστῶμεν στίχους, ϛ΄. καὶ ψάλλομεν, στιχηρὰ προσόμοια τῆς ἑορτῆς, γ΄. ἦχος α΄. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων. καὶ τῶν ἁγίων, προσόμοια, γ΄. ἦχος, πλ. α΄. Χαίροις ἀσκητικῶν. δόξα, τῶν ἁγίων, ἦχος, β΄. Ἀληθείας κρατῆρα. καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς. ἦχος, δ΄. Γλῶσσαν ἣν οὐκ ἔγνω. δοξολογία μεγάλη. μετὰ τὸ τρισάγιον, τροπάριον τῶν ἁγίων. δόξα καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς. ἡ ἐκτενής. ἡ κατήχησις, καὶ ἀπόλυσις. ἡ συνήθης λιτή. καὶ ἡ α΄. ὥρα, ἐν τῷ νάρθηκι. εἰς τὴν λειτουργίαν, τυπικά. ἡ γ΄, ᾠδή, τῆς ἑορτῆς. εἰς δ΄. καὶ ἡ ϛ΄. ᾠδή, τῶν ἁγίων, εἰς δ΄. τροπάριον τῆς ἑορτῆς, καὶ τῶν ἁγίων, δόξα, τὸ κοντάκιον τῶν ἁγίων. καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς. προκείμενον, ἀπόστολον, ἀλληλουϊάριον. εὐαγγέλιον καὶ κοινωνικόν, πρῶτον τῆς ἑορτῆς, εἶτα τῶν ἁγίων :-

Τῷ αὐτῷ μηνί, θ΄. Τῶν ἁγίων μεγάλων μ΄. μαρτύρων τῶν ἐν τῇ λίμνῃ σεβαστείας μαρτυρησάντων. ἑσπέρας, εἰς τὸ λυχνικόν. εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχους, ι΄. καὶ ψάλλομεν τὸ στιχηρόν, τῆς ἡμέρας, δίς. καὶ τὸ μαρτυρικόν. εἶτα τὰ γ΄, προσόμοια τοῦ τετραῳδίου. εἶθ᾽ οὕτως, τῶν ἁγίων τὰ στιχηρά. εἰς δ΄. ἦχος, β΄. Ἰωάννου μοναχοῦ.

Φέροντες, τὰ παρόντα γενναίως, χαίροντες τοῖς ἐλπιζομένοις. πρὸς ἀλλήλους ἔλεγον οἱ ἅγιοι μάρτυρες. μὴ τὸ ἱμάτιον ἀποδυόμεθα, ἀλλὰ τὸν παλαιόν, ἄνθρωπον ἀποτιθέμεθα. δεινὸς ὁ χειμών, ἀλλὰ γλυκὺς ὁ παράδεισος. ἀλγεινὴ ἡ πῆξις, ἀλλ᾽ ἡδεῖα ἡ ἀπόλαυσις. μὴ οὖν ἐκκλίνωμεν, ὦ συστρατιῶται. μικρὸν ὑπομείνωμεν, ἵνα τοὺς στεφάνους τῆς νίκης ἀναδησώμεθα παρὰ Χριστοῦ τοῦ θεοῦ, καὶ σωτῆρος

τῶν

τῶν ψυχῶν ἡμῶν. **Τοῦ αὐτοῦ.**

Ῥίπτοντες περιβόλαια πάντα, βαίνοντες ἀφόβως εἰς λίμνην. πρὸς ἀλλήλους ἔλεγον οἱ ἅγιοι μάρτυρες. διὰ παράδεισον ὃν ἀπωλέσαμεν. ἱμάτιον φθαρτὸν, σήμερον μὴ ἀντιχώμεθα. δι' ὄφιν ποτὲ, φθοροποιὸν ἐνδυσάμενοι. ἐκδυσώμεθα νῦν, διὰ τὴν πάντων ἀνάστασιν. καταφρονήσωμεν κρύους λυομένου. καὶ σάρκα μισήσωμεν. ἵνα τοὺς στεφάνους τῆς νίκης ἀναδησώμεθα. παρὰ Χριστοῦ τοῦ θεοῦ, καὶ σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν. **Τοῦ αὐτοῦ.**

Βλέποντες, ὡς τρυφὰς τὰς βασάνους, τρέχοντες πρὸς λίμνην κρυώδη. ὡς πρὸς θάλψιν ἔλεγον, οἱ ἅγιοι μάρτυρες. μὴ ὑποστήξωμεν ὥραν χειμέριον. ἵνα τὴν φοβερὰν, γεένναν τοῦ πυρὸς φύγωμεν. καιέσθω ὁ ποὺς, ἵνα χορεύῃ αἰώνια. ἡ δὲ χεὶρ ῥυέτω, ἵνα ὑψοῦται πρὸς κύριον. καὶ μὴ φεισώμεθα φύσεως θνησκούσης. ἑλόμεθα θάνατον. ἵνα τοὺς στεφάνους τῆς νίκης ἀναδησώμεθα. παρὰ Χριστοῦ τοῦ θεοῦ, καὶ σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δευτεροῦντες τὸ α΄. δόξα, τὸ αὐτό. καὶ νῦν, θεοτοκίον, Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Ἔργοις, σκοτεινοῖς συναπαχθεὶς. ὅλον ἀπημαύρωσα κάλλος, τὸ τοῦ βαπτίσματος. θέλων ὁ παναθλίος καὶ περιβέβλημαι στολισμὸν κατακρίσεως, καὶ σκότους διόσου, δέομαι παναίμωμε τῇ δυναστείᾳ σου. ῥῆξον, τῶν παθῶν μου τὰ νέφη καὶ τῆς ἀφθαρσίας με χλαῖναν, ἔνδυσον γυμνωθέντα καὶ σῶσόν με.

Εἴσοδος, τὰ τοῦ θυμιατοῦ καὶ κηροῦ. εἶτα, μετὰ ἀναγνώσματα. καθεξῆς, ἡ θεία λειτουργία τῶν προηγιασμένων. αὕτη ἡ ἀκολουθία γίνεται, λειτουργίας τελουμένης, εἰ δὲ οὐ λέγεται λειτουργία, πρῶτον ψάλλεται τὰ γ΄. προσόμοια τοῦ τριῳδίου, εἶτα τῶν ἁγίων. δόξα τῶν ἁγίων, καὶ νῦν θεοτοκίον. ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας. εἰς δὲ τὸν στίχον. τὸ στιχηρὸν, τῆς ἡμέρας, δίς. καὶ τὸ μαρτυρικόν. δόξα τῶν ἁγίων, ἦχος, πλ. β΄.

Ἐν ᾠδαῖς ᾀσμάτων, εὐφημήσωμεν πιστοὶ, τοὺς ἀθλοφόρους τεσσαράκοντα μάρτυρας. καὶ πρὸς αὐτοὺς μελῳδικῶς ἐκβοήσωμεν λέγοντες. χαίρετε, ἀθλοφόροι τοῦ Χριστοῦ. ἡ σὺ

χιε, μελίτων, ἡράκλειε. σμάραγδε καὶ δόμνε, εὐνοϊκὲ, οὐάλη καὶ βιβιανὲ, κλαύδιε, καὶ πρίσκε. χαίρετε θεόδουλε. εὐτύχιε, καὶ ἰωάννη. ξανθία, ἠλιανὲ, σισίνιε, κυρίων, ἀγγία. ἀέτιε, καὶ φλάβιε. χαίρετε, ἀκάκιε, ἐκδίκιε, λυσίμαχε, ἀλέξανδρε, ἠλία, καὶ κανδίδε. θεόφιλε, δομετιανὲ, καὶ θεαγαίε, καὶ γοργόνιε χαίρετε, εὐτυχῆ, καὶ ἀθανάσιε. κύριλλε καὶ σακέρδων, νικόλαε, καὶ οὐαλέριε. φιλοκτήμον, σεβηριανὲ, καὶ χουδίων. ὡς ἔχοντες παρρησίαν, πρὸς Χριστὸν τὸν θεὸν ἡμῶν, μάρτυρες πανοίδιμοι, αὐτὸν ἐκτενῶς πρεσβεύσατε. τοῦ σωθῆναι τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας τὴν πανσέβαστον μνήμην ἡμῶν. **Καὶ νῦν, θεοτοκίον.**

Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή.

Τροπάριον τῶν ἁγίων, εἰ οὐκ ἔστι προηγιασμένη. ἦχος, α΄.

Τὰς ἀλγηδόνας τῶν ἁγίων σου, ἃς ὑπὲρ σοῦ ἔπαθον, δυσωπήθητι κύριε. καὶ πάσας ἡμῶν τὰς ὀδύνας ἴασαι, δεόμεθα φιλάνθρωπε.

Οὕτως λέγεται. εἰ τύχοι ἐν σαββάτῳ, ἢ κυριακῇ. εἰ δὲ ἄλλη ἡμέρα, λέγε τὸ, θεοτόκε παρθένε. εἶτα, τὰ λοιπά. αἱ γ΄, μεγάλαι μετάνοιαι, καὶ ἀπόλυσις.

Ἐνταῦθα σχολάζουσιν αἱ μετάνοιαι, ἀπὸ αὐτῆς ἐνάρξεως τῆς ἑσπέρας, πλὴν τῶν τριῶν μεγάλων μετανοιῶν γινομένων ὁμοίως εἰς τὸ, Κατευθυνθήτω. εἰς τὸ, Νῦν αἱ δυνάμεις, καὶ εἰς τὸ, Εἴη τὸ ὄνομα κυρίου, ὡς σύνηθες. τὰ δὲ ἀπόδειπνα, ψάλλομεν λιτῶς, καὶ ἄνευ μετανοιῶν, πλὴν τῶν τριῶν μεγάλων μετανοιῶν.

Εἰς τὸν ὄρθρον τὸ, θεὸς κύριος. τροπάριον τῶν ἁγίων, δίς. καὶ θεοτοκίον. εἶτα, ἡ συνήθης στιχολογία γ΄, κα΄. καὶ κβ΄, τῆς ὀκτωήχου καὶ τοῦ τριῳδίου, κατὰ τὴν τάξιν. ἀναγνώσματα, εἰς τὸ μαρτύριον τῶν ἁγίων. καὶ τὸ ἐγκώμιον τοῦ μεγάλου βασιλείου. εἶτα, ὁ κανὼν, εἰς ϛ΄. καὶ τὰ τριῴδια, εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν. ὁ κανὼν τῶν ἁγίων. οὗ ἡ ἀκροστιχίς,

Θεοστεφῆ φάλαγγα, μέλπω μαρτύρων. ἀνδρῶν, τῶν θείων. ᾠδὴ, α΄. Ὁ εἱρμός.

Ἄιδετε λαοὶ, ᾄσωμεν ᾆσμα Χριστῷ τῷ θεῷ. τῷ διελόντι θάλασσαν. καὶ ὁδηγήσαντι, τὸν

λαὸν ὃν ἀνῆκε. δουλείας αἰγυπτίων, ὅτι δεδόξασται :~

Θεοστεφῆ, φάλαγγα μέλπω μαρτύρων Χριστοῦ. ἐν θεοτιμήτοις ᾄσμασι. τῶν τεσσαράκοντα, τὴν ἐτήσιον μνήμην. φαιδρῶς πανηγυρίζων, ὅτι δεδόξασται :~

Ἐπὶ τῆς γῆς, ἅπασαν ἀπαρνησάμενοι προσηγορίαν εἵλοντο. οἱ τεσσαράκοντα, τὴν χριστώνυμον κλῆσιν. δι' ἧς ἐν τοῖς ὑψίστοις, νῦν πολιτεύονται :~

Οἱ ἐν Χριστῷ, σάρκα καὶ κόσμον μισήσαντες. τὸν παλαιὸν μὲν ἄνθρωπον, συνεξεδύσασθε, τῇ προσκαίρῳ ἐσθῆτι. στολὴν δὲ ἀφθαρσίας, περιεβάλεσθε :~ Θεοτοκίον.

Τίς ἐξειπεῖν, σοῦ κατ' ἀξίαν δυνήσεται, τὴν ὑπὲρ λόγον σύλληψιν. θεὸν γὰρ τέτοκας, ἐν σαρκὶ παναγία. ἡμῖν ἐπιφανέντα, σωτῆρα πάντων ἡμῶν :~ ᾠδὴ γ'. Ὁ εἱρμός.

Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ κύριε. ὁ ξύλῳ νεκρώσας τὴν ἁμαρτίαν. καὶ τὸν φόβον σου ἐμφύτευσον. εἰς τὰς καρδίας, ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σε.

Στρατείαν καὶ ζωὴν καὶ ὡραιότητα. σωμάτων. καὶ ὄλβον ἠλογηκότες. εὐκλεῶς οἱ τεσσαράκοντα. τὸν Χριστὸν ἀντὶ πάντων, ἐκληρώσαντο :~

Τοῖς λίθοις ἀφειδῶς οἱ τεσσαράκοντα προστάξει, βαλλόμενοι τοῦ τυράννου. τὰς βολὰς διὰ τοῦ πνεύματος. κατὰ τῶν προστατούντων ἀπεκρούσαντο :~

Ἐλάλεις κατὰ σοῦ τυράννων χείλεσιν. ὁ ὄφις, τοῦ κτίσαντος βλασφημίας. ἀλλ' αὐτοῦ τὸ θεομάχον στόμα. τοῖς κατὰ τῶν μαρτύρων, λίθοις θλάττεται :~ Θεοτοκίον.

Τὸ ἄνθρακος χρυσοῦν θυμιατήριον. τοῦ θείου, ἀνύμφευτε γενομένη. τὸ δυσῶδες τῆς καρδίας μου. εὐώδιασον, μόνη ἀειπάρθενε :~

Ὁ εἱρμός. Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ κύριε.

Κοντάκιον. ἦχος, δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τὸ σεπτὸν στερέωμα τῆς ἐκκλησίας. ὡς ἀστέρες, μέγιστοι καταλαμπρύνετε ἀεί. καὶ τοὺς πιστοὺς καταυγάζετε. μάρτυρες θεῖοι, Χριστοῦ τεσσαράκοντα :~ Ἕτερον. ἦχος, πλ.

Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Τῶν Χριστοῦ στρατευθέντων μαρτυρικῶς. τὸν ἐχθρὸν καθελόντες ἀθλητικῶς. ἔργοις ἐπληρώσατε, τοῦ προφήτου τὰ ῥήματα. διὰ πυρὸς γὰρ καὶ ὕδατος, γενναίως διήλθετε. ἀναψυχὴν εὑράμενοι, ζωὴν τὴν αἰώνιον. ὅθεν καὶ στεφάνους, οὐρανόθεν λαβόντες, χοροῖς συνευφραίνεσθε, ἀσωμάτων μακάριοι ἀθλοφόροι πανεύφημοι. τεσσαράκοντα μάρτυρες, πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ θεῷ. τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι. τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην ὑμῶν :~

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Ἐνθυμοῦμαι τὴν κρίσιν καὶ δειλιῶ. τὴν ἐξέτασιν τρέμω τὴν φοβεράν. φρίττω τὴν ἀπόφασιν, καὶ πτοοῦμαι τὴν κόλασιν. τὴν τοῦ πυρὸς ὀδύνην, τὸ σκότος τὸν τάρταρον. τὸν βρυγμὸν τῶν ὀδόντων, τὸν ἄϋπνον σκώληκα. οἴμοι τί ποιήσω, ὅταν τίθωνται θρόνοι, καὶ βίβλοι ἀνοίγωνται, καὶ αἱ πράξεις ἐλέγχονται. τότε δέσποινα βοήθειά μοι γενοῦ· καὶ προστάτις θερμότατος. σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ ἀχρεῖος οἰκέτης σου :~

Ἢ σταυροθεοτοκίον, ὅμοιον.

Ἡ παρθένος καὶ μήτηρ τοῦ λυτρωτοῦ. τῷ σταυρῷ παρεστῶσα ὀδυνηρῶς. ἠλάλαζε δακρύουσα, μεγαλικῶς ἐκβοῶσα. τί τὸ ξένον τοῦτο, υἱὲ καὶ παράδοξον. ὁ πηγάζων πᾶσι, βροτοῖς τὴν ἀπάθειαν. μέσον καταδίκων, τῷ σταυρῷ προσηλώθης, πλευρὰν ἐκκεντούμενος, καὶ χολὴν ποτιζόμενος, ὑπὸ χειρῶν ὧν ἔπλασας. ἀλλ' ἀνάστηθι καὶ δώρησαι. τῶν πταισμάτων ἄφεσιν τοῖς πίστει σου, ἀνυμνοῦσι τὰ θεῖα παθήματα :~ ᾠδὴ δ'. Ὁ εἱρμός.

Εἰσακήκοα κύριε. τὴν ἀκοήν, τῆς σῆς οἰκονομίας, καὶ ἐδόξασά σε, μόνε φιλάνθρωπε :~

Φρενοβλαβεῖτε ἔλεγον. οἱ ἀθληταί, τὴν πρόξενον ζημίαν. δωρεὰν προτείνοντες, ἀθεώτατοι :~

Ἡ κοινωνία ξίφη τε. θῆρας καὶ πῦρ, σταυρόν τε τοῖς ἁγίοις. οἱ Χριστοῦ διῶκται, ἐπανετείνοντο.

Φοβερὸν ἡμῖν ἔλεγον. οἱ ἀθληταί, τὸ πῦρ τὸ τῆς γεέννης. τὸ δὲ νῦν ὡς σύνδουλον, οὐ πτοούμεθα :~

Ἀπαστράπτοντες ἔνδοξοι τῇ μορφῇ Χριστοῦ φωταγωγίᾳ. πρὸς ἀκτῖνα θείαν με, ὁδηγήσατε. Θεοτοκίον.

Δυσω-

Δυσωποῦμέν σε ἄχραντε. τὴν τὸν θεόν, ἀπορρήτως συλλαβοῦσαν, τὴν ἀεὶ πρεσβεύειν, ὑπὲρ τῶν δούλων σου :— ᾠδὴ ε΄. Ὁ εἱρμός.

Ο τοῦ φωτὸς χορηγός. καὶ τῶν αἰώνων ποιητὴς κύριε. ἐν τῷ φωτὶ τῶν σῶν προσταγμάτων, ὁδήγησον ἡμᾶς. ἐκτός σου γὰρ ἄλλον θεόν, οὐ γινώσκομεν :—

Λύσσῃ παράφρονι. τῶν διωκτῶν οἱ ἀθληταὶ αἴθριοι, ἐν τῷ κρυμῷ. διανυκτερεύειν καταδικασθέντες, ἀνέμελπον ὕμνον, θεῷ χαριστήριον :—

Ἀγαλλιώμενοι, οἱ τεσσαράκοντα Χριστοῦ μάρτυρες. τὴν ἀλγεινήν, ὑπέμειναν πῆξιν. ἐν λίμνῃ ἑστῶτες. ἐλπίδι τῶν θείων στεφάνων μαυρούμενοι :—

Τέλος προτίθεται, τοῖς τεσσαράκοντα Χριστοῦ μάρτυσιν. ἀποπνιγείς, ὁ πρὶν ἐμφωλεύων, τοῖς ὕδασιν ὄφις. τὴν ὀλεθροτόκον, ἰσχὺν γὰρ ἀφῄρηται :— Θ.

Σοὶ τῇ τεκούσῃ Χριστόν. τὸν τοῦ παντὸς δημιουργὸν κράζομεν. χαῖρε ἁγνή. χαῖρε ἡ τὸ φῶς ἀνατείλασα ἡμῖν. χαῖρε ἡ χωρήσασα θεὸν τὸν ἀχώρητον :—

ᾠδὴ ϛ΄. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Ἐχθρὸς ὁ ἀρχέκακος ἥρπασεν. ὡς τῆς δωδεκάδος, ἰούδαν τὸν δείλαιον. καὶ τῆς ἐδὲμ τὸν ἄνθρωπον. τῆς τεσσαρακοντάδος τὸν ἔκπτωτον.

Ἀναιδὴς ὢν ἐκαίως φρυάττεται. οἷα γὰρ λῃστὴς καὶ ματθίᾳ τὸ πρότερον. οὕτω καὶ νῦν ὁ τύραννος. τοῦ φρουροῦντος τῇ κλήσει εἰσπράττεται.

Ματαιόφρων καὶ θρήνων ἐπάξιος. ὅστις τῶν ζώων ἀμφοτέρων διήμαρτεν. διὰ πυρὸς γὰρ λέλυται. καὶ πρὸς τὸ πῦρ ἐξεδήμησεν ἄσβεστον.

Θ. Ἀπαράνδρως παρθένε ἐκύησας. καὶ διαιωνίζεις παρθένος ἐμφαίνουσα, τῆς ἀληθοῦς θεότητος. τοῦ υἱοῦ καὶ θεοῦ σου τὰ σύμβολα :— Ὁ εἱρμός.

Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων. κοντάκιον. ἦχος, πλ. β΄. Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν.

Πᾶσαν στρατιάν, τοῦ κόσμου καταλιπόντες. τῷ ἐν οὐρανοῖς δεσπότῃ προσεκολλήθητε. ἀθλοφόροι τεσσαράκοντα. διὰ πυρὸς γὰρ καὶ ὕδατος διελθόντες μακάριοι ἐπαξίως, ἐκομίσασθε. δόξαν ἐκ τῶν οὐρανῶν, καὶ στεφάνων πλῆθος :— Ὁ οἶκος.

Τῷ ἐνθρόνῳ ἀστέκτῳ ἐποχουμένῳ, τῷ ἐκτείναντι τὸν οὐρανόν, καθάπερ δέρριν. τῷ τὴν γῆν ἑδράσαντι, καὶ συνάξαντι τὰ ὕδατα εἰς τὰς συναγωγὰς αὐτῶν. τῷ τὸ πᾶν ἐκ μὴ ὄντων ποιήσαντι ὑπάρχειν, καὶ πᾶσι χορηγοῦντι πνοὴν καὶ ζωὴν τοῦ προσδεχομένῳ τὸν ἀρχαγγέλων τὸν ὕμνον, καὶ ὑπὸ ἀγγέλων ἀνυμνουμένῳ. τῷ ὑπὸ πάντων προσκυνουμένῳ, Χριστῷ τῷ παντοκράτορι. τῷ πλάστῃ καὶ θεῷ ἡμῶν. προσπίπτω ὁ ἀνάξιος, προσάγων τὴν δέησιν. λόγου χάριν αὐτῷ. ἵνα ἰσχύσω ἀξίως ὑμνῆσαι, κἀγὼ τοὺς ἁγίους, οὓς αὐτὸς ἔδειξας νικητάς. δωρησάμενος αὐτοῖς, Δόξαν ἐκ τῶν οὐρανῶν, καὶ στεφάνων πλῆθος.

Τῷ αὐτῷ μηνί, θ΄. Τῶν ἁγίων μεγάλων μ΄. μαρτύρων. τῶν ἐν σεβαστείᾳ τῇ πόλει μαρτυρησάντων :— Στίχ.

Πληροῦμεν ὑστέρημα σοῦ σῶτερ πάθους,
Τεσσαράκοντα συντριβέντες τὰ σκέλη.
Ἀμφ᾽ ἐννάτῃ ἐάγη σκέλη, ἀνδρῶν τεσσαράκοντα :—

Οὗτοι οἱ ἅγιοι, ἐκ διαφόρων πατρίδων ὄντες, ἐφ᾽ ἑνὶ τάγματι ἐστρατεύοντο. διὰ δὲ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν κατασχεθέντες, καὶ εἰς ἐξέτασιν ἀχθέντες, καὶ μὴ πεισθέντες θῦσαι τοῖς εἰδώλοις, λίθοις τὰς ὄψεις καὶ τὸ στόμα πρότερον βάλλονται. αἱ δὲ βολαί, οὐ μᾶλλον τούτους. ἢ τοὺς βάλλοντας ἀντιστρεφόμεναι, ἔληττον. ἔπειτα, ἐν ὥρᾳ χειμερινῇ. γυμνοὶ διανυκτερεύειν κατεδικάσθησαν μέσον τῆς λίμνης, τῆς πρὸς τῆς πόλεως. ἔνθα ἑνὸς αὐτῶν φιλοψυχήσαντος. καὶ πρὸς τὸ πλησίον βαλανεῖον προσδραμόντος. καὶ ἅμα τῇ προσβολῇ τῆς θέρμης, διαλυθέντος. ὁ παρατηρῶν αὐτοὺς δήμιος καὶ φυλάττων, εὐθὺς μετὰ τῶν ἁγίων ἀντὶ τοῦ λιπόντος κατέστησεν ἑαυτόν. φῶς ἐν νυκτὶ περὶ τοὺς μάρτυρας ἰδὼν καὶ στεφάνους, ἐφ᾽ ἕκαστον αὐτῶν κατιόντας. ἤδη δὲ τῆς ἡμέρας ἐπιφανούσης, ὡς λειποψυχοῦντες ἦσαν ἔτι οἱ ἅγιοι. ἔτι δὲ ἐμπνέοντες ὤφθησαν τὰ σκέλη θλασθέντες, τὸν τοῦ μαρτυρίου στέφανον ἐκομίσαντο. οὕτως δὲ ἄρα αὐτοῖς ἀσπαστὸς καὶ καθ᾽ ἡδονὴν ὁ θάνατος ἐγνωρίζετο ὡς καταλειφθέντα τινὰ παρὰ τῶν τυράννων

μου. δι' ἡλικίαν καὶ ῥώμην σώματος ἔτι ἐμπνέοντα. νομισάντων αὐτὸν ἴσως μεταβουλεύσεσθαι. οὐδὲ μήτηρ αὐτοῦ, παρέμενεν αὐτοῖς πάσχουσι, παῖδα τὸν ἑαυτῆς βλέπουσα. καὶ τὴν οὕτως ὑπὲρ πάντας τὴν ἡλικίαν νεώτερον καὶ ἐδεδοίκει μήποτε δειλίαν αὐτῷ ἐμποιήσει τὸ νεαρὸν καὶ φιλόζωον, καὶ ἀνάξιος τῆς τῶν συστρατιωτῶν τάξεως τε καὶ τιμῆς εὑρεθῇ. ἵστατο οὖν ἀτενὲς ὁρῶσα σχήματί τε καὶ βλέμματι ὅπως εἶχε, θάρσος αὐτῷ ἐμβάλλουσα. χεῖρας τέως εἰς αὐτὸν ἐκτείνουσα. καὶ τέκνον ἐμοὶ γλυκύτατον λέγουσα. τέκνον ἤδη πρὸς ὕψους. μικρὸν ὑπόμεινον, ἵνα τέλειος καταστῇς. μὴ φοβηθῇς τὰς βασάνους. ἰδοὺ γὰρ παρέστατ(αι) σοι βοηθὸς χριστὸς ὁ θεός. οὐδὲν τὸ λοιπὸν ἀηδὲς οὐδὲ ἐπίπονον ἀπαντήσει. πάντα ἐκεῖνα παρῆλθον. πάντα ταῦτα τῇ σῇ νενίκηκας γενναιότητι. χαρὰ τὸ μετὰ ταῦτα. ἡδονή. ἄνεσις. εὐφροσύνη, ὧν μεθέξεις συμβασιλεύων χριστῷ. καὶ πρέσβυς ἐμοὶ τῇ τεκούσῃ, τὰ πρὸς αὐτὸν γινόμενος. οἱ οὖν ἅγιοι συντριβέντων τὰ σκέλη, τῷ θεῷ παρέθεντο τὰς ψυχάς. οἱ δὲ στρατιῶται ἁμάξας ἐνεγκόντων, καὶ ταύταις τὰ ἱερὰ σώματα ἐπιθέντων, παρὰ τὸ χεῖλος τοῦ ἐγγειτονοῦντος ποταμοῦ ἄγουσι. τὸν μέντοι νέον ἐκεῖνον, ὧ μελίτων ὄνομα, ἐμπνέοντα ἔτι κατιδόντων, καταλείπουσιν ὄντα τοῦ ζήσεσθαι. ὃν ἡ μήτηρ μόνον ὑπολειφθέντα θεασαμένη, τοῦτο μᾶλλον θανάτου αὐτῆς καὶ τοῦ παιδὸς εἶναι λογισαμένη, ὑπεριδοῦσα γυναικὸς ἀσθένειαν, καὶ σπλάγχνων μητρικῶν ἐπιλαθομένη, τὸν υἱὸν ἐπ' ὤμων ἀραμένη, ταῖς ἁμάξαις ἠκολούθει μεγαλοψύχως τότε ζήσειν οἰομένη, ὅταν νεκρὸν μᾶλλον, καὶ ἐκλελοιπότα θεάσαιτο. ἐπεὶ οὖν οὕτως φορούμενος ὑπ' αὐτῆς ἀφῆκε τὸ πνεῦμα. τότε δὴ τῶν φροντίδων ἡ μήτηρ ἑαυτὴν λύσασα, μέγα τι καὶ ὑπερήδιστον ἐπὶ τῷ τέλει τοῦ υἱοῦ σκιρτήσασα, μέχρι τοῦ τόπου οὗ τὰ σώματα τῶν ἁγίων ἦν, ἀπενέγκασα τὸν τοῦ φιλτάτου νεκρόν, ἐπάνω αὐτῶν τίθησι, καὶ τοῖς ἄλλοις συναριθμεῖ. ἵνα μηδὲ τὸ σῶμα τῶν σωμάτων ἀπολειφθῇ, οὗ τὴν ψυχὴν ἔσπευδε ταῖς ψυχαῖς ἐκείνων συναριθμεῖσθαι. μέγα δὲ πῦρ ἀνάψαντες οἱ τῷ ἀντικειμένῳ ὑπηρετούμενοι, τὰ τῶν ἁγίων σώματα κατακαίουσιν. εἶτα τὸ λείψανον χριστιανοῖς φθονοῦντες, εἰς τὸν ποταμὸν αὐτὰ ἀφιᾶσιν. ἀλλ' ἐκεῖ θεία πάντως οἰκονομία, ἐχόμενα κρημνοῦ συνήχθη τινός. καὶ χριστιανῶν ταῦτα χειρῶν ἑλόμενα, πλοῦτον ἡμῖν ἄσυλον ἐδωρήσαντο. τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν σύναξις, ἐν τῷ ἁγιωτάτῳ αὐτῶν μαρτυρίῳ, τῷ ὄντι πλησίον τοῦ χαλκοῦ τετραπύλου :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ παύλου, ἐπισκόπου πλουσιάδος.

Οὗτος τοὺς ἀφορμὰς εὑρὼν κατὰ τῆς χριστοῦ ἐκκλησίας μαινομένους. καὶ πᾶσαν ἀνατρέποντας θεσμῶν εὐπρέπειαν. καὶ θείων πατέρων τὰς παραδόσεις, καὶ τύπους ἀναβαθρεύοντας, θείοις ῥήμασιν ὡς βέλεσι κατηκόντισεν ὡς χριστοῦ μαχητής. διωγμοὺς καὶ ἐξορίας καὶ σκληραγωγίας, ὑπὲρ τῆς τοῦ χριστοῦ εἰκόνος αἱρετισάμενος. ὅθεν καλῶς ἀνδρισάμενος, ἐν εἰρήνῃ τὸ πνεῦμα τῷ θεῷ παρέθετο. πρὸς τὴν ἀμείνω λῆξιν μετατεθείς :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ ἁγίου μάρτυρος ὑρπασιανοῦ καὶ τοῦ ἁγίου ταρασίου, καὶ καισαρίου ἀδελφοῦ, τοῦ ἁγίου γρηγορίου τοῦ θεολόγου. στί.

Γρηγορίου πρὸς νεκρὸν καισαρίου.

Γλώττης γαληνὸς, τῆς ἐμῆς λόγε λόγος.

Οἱ ἅγιοι μάρτυρες. πάππος, μάμμη, πατήρ, μήτηρ. καὶ δύο τέκνα, ξίφει τελειοῦνται. στί.

Διὰ ξίφους ἤθλησε συγγενῶν γένος.

Ἡ παππομάμμος προμητροτεκνία.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ θεὸς ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

ᾠ, ζ΄. Εἴκαμος χρυσῆς.

Ἐξέστη ὁρῶν, τοὺς στεφανηφόρους τῶν τεσσαράκοντα. καὶ παρωσάμενος τὸ φιλόζωον, ἀνεπτερώθη τῷ ἔρωτι. τῆς ἐπιφανείσης σου δόξης. καὶ σὺν τοῖς μάρτυσιν ἔψαλλεν. εὐλογητὸς εἶ ὁ θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν :~

Λουτρῷ προσδραμὼν, ψυχοφθόρῳ θανατοῦται ὁ φιλόζωος. ὁ δὲ φιλόχριστος, ἀρπὰξ ἄριστος τῶν θεαθέντων γενόμενος. ὥσπερ ἐν λουτρῷ ἀφθαρσίας, σὺν τοῖς μάρτυσιν ἔψαλλεν. εὐλογητὸς εἶ ὁ θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν :~

Πυρὸς

Πυρὸς μονῆς, ἀναφθέντος ἐν φρεσὶ τῶν τεσσαράκοντα. ἡ πολυμήχανος κατεφλέγετο, τῶν ἀσεβούντων ἀπόνοια. ὥσπερ τις κηρὸς τηκομένη. σοὶ δὲ Χριστὲ ἀνεμέλπετο. εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Ὡς λίαν φαιδρὰ, ἀπρεπής τε τοῦ Χριστοῦ ἡ δύναμις. δι' ἐναντίων στέφη πλέξασα, τοῖς τεσσαράκοντα μάρτυσιν. ὕδωρ γὰρ καὶ πῦρ διελθόντων, ἐν ἀφθαρσίᾳ κραυγάζουσιν. εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον. Ἐν βάτῳ Μωσῆς, ἐν τῷ ὄρει τῷ Σινᾶ πυρπολουμένην ἀγνή. προεθεώρει τὴν ἐνέγκασαν ἀκαταφλέκτως τὸν ἄστεκτον. αἴγλην τῆς ἀρρήτου οὐσίας, ἑνωθείσης παχύτητι. σαρκὸς μιᾶς τῆς ἐν αὐτῇ ἁγίων ὑποστάσεων.

ᾠδὴ η΄. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Ἐπιφωνίας τοῖς ἀθληταῖς, ὑποδραμούσας ὁ ἐχθρὸς ἅπασαν κτίσιν, διὰ πάσης ἠχήθη. οἱ τεσσαράκοντα γάρ. ἀκαταπαύστως, ὑμνεῖτε κραυγάζουσι. καὶ ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀνηλεῶς ὑπὲρ Χριστοῦ, τὰ τοῦ σώματος ὑμῶν μέλη θλασθέντων. ὁλοκαύτωμα θεῖον, προσενεχθέντων Θεῷ. ἀγγέλων χοροῖς συναγάλλεσθε μάρτυρες ὑμνοῦντες, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ῥωμαλαιότητι φρενῶν. ὃν ἐκύησεν υἱὸν ὤμων ἀραμένη. ἡ φιλόθεος μήτηρ, τῆς εὐσεβείας καρπὸν, προσάγει, σὺν μάρτυσι μάρτυρα τὴν ἱερουργίαν, Ἀβραὰμ μιμουμένη.

Τὴν πρὸς τὴν ἄληκτον ζωὴν, εὐθυβόλως ὦ μὲ στέλλου πορείαν ἡ φιλόχριστος μήτηρ, τῷ φιλοχρίστῳ παιδί. ἐβόα, ὑφόρμησε δ' αὐτόδρομον. τῷ ἀγωνοθέτῃ Θεῷ ἐμφανισθῆναι.

Τὴν ὡς ἡλίοις ἐν φύσιν, ἑνιαίαν εὐσεβῶς καταυγοῦντα, ἐχομένην ἀλλήλοις, τὸ τρισυπόστατον φῶς. ὑμνοῦμεν, τὰ ἔργα ὡς Κύριον. καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον. Ἄκουσον δεήσεων ἡμῶν, τῶν σῶν δούλων ἀγαθὴ θεοκυῆτορ. καὶ δεινῶν τὰς ἐφόδους. καὶ πειρασμῶν προσβολὰς. ταχέως, κατάπαυσον δέσποινα ἵνα σε τιμῶμεν, ὑπερευλογημένην.

Ὁ εἱρμός. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς, τῶν Ἑβραίων. τοῖς παισὶ συγκαταβάντα. καὶ τὴν φλόγα εἰς δρόσον, μεταβαλόντα Θεόν. ὑμνεῖτε, τὰ ἔργα ὡς Κύριον. καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ΄. Ὁ εἱρμός.

Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν λόγον. τὸν ἀρρήτῳ σοφίᾳ, ἥκοντα καινουργῆσαι τὸν Ἀδάμ. βρώσει φθορᾷ πεπτωκότα δεινῶς. ἐξ ἁγίας παρθένου ἀφράστως σωματούμενον Θεόν. οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ὑπὲρ Χριστοῦ γυμνωθέντων, καὶ τοῖς λίθοις βληθέντων ἀθρόως ὑπεμείνατε κρυμόν. ὕδατος πῆξιν καὶ θλάσιν μελῶν. καὶ πυρὶ φλογισθέντων, ἐν ποταμίῳ λάμπετε ῥείθρῳ. τηλαυγεῖς ὡς φωστῆρες, μάρτυρες τεσσαράκοντα.

Ῥάβδον δυνάμεως θείας, τὸν σταυρὸν κεκτημένοι, ἐβόων τῷ Χριστῷ οἱ ἀθληταὶ, οἱ τεσσαράκοντα δέσποτα. πανσθενεῖ ῥοπαίχῳ, τῇ σῇ στεφανωθείημεν χειρί. ἵνα πάντες σε ὕμνοις, ἀκαταπαύστως μεγαλύνωμεν.

Ὡς ἀλεεινὴ μὲν ἡ πῆξις ὡς δὲ λίαν ἐκτόπως, δριμὺς ὃν ὑπεμείνατε κρυμόν. ἀλλὰ γλυκὺς ὁ παράδεισος. Ἀβραὰμ γὰρ οἱ κόλποι. τοῦ πατριάρχου θάλπουσιν ὑμᾶς. ἐν σκηναῖς αἰωνίοις, μάρτυρες τεσσαράκοντα.

Νενικηκότες τοῖς ἄθλοις. καὶ τῇ τρισυποστάτῳ τριάδι, παρεστῶτες ἀθληταὶ. νῦν δωρηθῆναι πρεσβεύσατε, τὴν εἰρήνην τῷ κόσμῳ. καὶ νίκας τῷ φιλοχρίστῳ βασιλεῖ. καὶ ἡμῖν σωτηρίαν μάρτυρες τεσσαράκοντα.

Θεοτοκίον. Χαῖρε πηγὴ ἀφθαρσίας. χαῖρε κούφη νεφέλη. χαῖρε τερπνὲ παράδεισε Θεοῦ. χαῖρε πηγὴ ἰαμάτων ψυχῶν. χαῖρε ἅγιον ὄρος, ὃ εἶδεν ὁ προφήτης Δανιήλ. χαῖρε μῆτερ παρθένε. χαῖρε ἡ πάντων ἄνασσα.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Χορὸς τετραδεκάριθμος, μαρτύρων τεσσαράκοντα, τῆς ὑπερθέου τριάδος, τῶν ἀρετῶν τῆς τετρακτύος, πυρὸς ἀέρος ὕδατος. καὶ γῆς στοιχείων τετράδος, ᾄσμασι θείοις ὑμνείσθω. ὑπὲρ Χριστοῦ ὡς ἀθλήσας, τῶν ἁπάντων δεσπότου.

Θεοτοκίον. ὅμοιον. Χαῖρε κατάρας λύτρωσις. καὶ τοῦ Ἀδὰμ ἀνάκλησις. χαῖρε ἁγνὴ θεοτόκε. ἐλπὶς καὶ σκέπη τοῦ κόσμου. χαῖρε σεμνὴ μῆτερ Θεοῦ. χαῖρε τὸ θεῖον ὄχημα. χαῖρε ἡ κλίμαξ καὶ πύλη χαῖρε κούφη

νεφέλη, χαῖρε τῆς σῆς ἀνακλύσεως.

Παρισταμένη πάναγνε, ἐν τῷ σταυρῷ τοῦ κτίστου σου. ταῦθ' ὁρῶντα ἀπημόνως ἰδοῦσα, μητρικῶς ἠλάλαζες, δακρύουσα καὶ λέγουσα. τί τοῦτο τὸ παράδοξον. ὅτι ὁ κτίστης τοῦ κόσμου, σταυρῷ ταθῆναι ἠνέσχου.

Εἰς τοὺς αἴνους. ἱστῶμεν στίχους, δ'. εἰ βούλει δέ, ψάλλεται τὰ τῶν ἁγίων. καὶ ποίησον στίχους ἕξ. τὰ προσόμοια, ἦχος, πλ. δ'.

Χαίροις ἀσκητικῶν.

Δεῦτε μαρτυρικὴν ἀδελφοὶ μετ' ἐγκωμίων ἀνυμνήσωμεν φάλαγγα. τῷ κρύει πυρπολυθεῖσαν. καὶ τὸν τῆς πλάνης κρυμόν, διαπύρῳ ζήλῳ πυρπολήσασαν. στρατὸν γενναιότατον, ἱερώτατον σύνταγμα, συνασπισμόν τε, ἀρραγῆ καὶ ἀνίκητον. τοὺς τῆς πίστεως, περιβόλους καὶ φύλακας. μάρτυρας τεσσαράκοντα. χορείαν τὴν ἔνθεον. τῆς ἐκκλησίας τοὺς πρέσβεις. τοὺς δυνατῶς ἱκετεύοντας. Χριστὸν καταπέμψαι. ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν πλουσίως, τὸ μέγα ἔλεος. Ὅμοιον.

Χαίροις συναγωγὴ κραταιά. καὶ ἱερὰ καὶ τροπαιοῦχος παράταξις. οἱ πύργοι τῆς εὐσεβείας, οἱ στρατιῶται Χριστοῦ. οἱ στερροὶ ὁπλῖται καὶ ἀήττητοι. τὸν νοῦν εὐτονώτατοι. καὶ ψυχὴν ἀνδρειότατοι. τῷ ὄντι θεῖοι, καὶ Θεῷ ποθεινότατοι. χορὸς ἅγιος, καὶ θεόλεκτον σύστημα. μάρτυρες τεσσαράκοντα, οἱ ἴσοι τὴν ἄθλησιν. ἴσοι τὴν γνώμην καὶ ἴσους, καὶ τοὺς στεφάνους δεξάμενοι. Χριστὸν δυσωπεῖτε. ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος. Ὅμοιον.

Χαίροις τροπαιοφόρος πληθύς. ἡ ἐν πολέμοις ἀνδρεικῶς ἀριστεύσασα. ἀστέρες οἱ διελθόντες, διὰ πυρὸς καὶ κρυμοῦ. καὶ ὕδατος τὴν πῆξιν, διαλύσαντες. οἱ γῆν οὐρανώσαντες, καὶ τὰ πάντα φωτίσαντες. οἱ ἐν τοῖς κόλποις, Ἀβραὰμ νῦν θαλπόμενοι. οἱ χορεύοντες, σὺν ἀγγέλων στρατεύμασι. μάρτυρες τεσσαράκοντα. τὰ ἄνθη τὰ πνέοντα τὴν εὐωδίαν τῆς ὄντως, πνευματικῆς διαδόσεως. Χριστὸν δυσωπεῖτε. ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Τὰ ἰδιόμελα, ἦχος, α'.

Χορὸς τετραδεκαπύρσευτος. στρατὸς ὅλος θεοσύλλεκτος. συνεξέλαμψε τῇ νηστείᾳ. ἄθλοις σεπτοῖς ἁγιάζων, καὶ φωτίζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος, β'.

Τὴν τετραδεκάριθμον χορείαν τῶν μαρτύρων, τίς μὴ ἀνυμνήσει. τῷ γὰρ ὕδατι τῆς λίμνης εἰσῆλθον θαρσαλαίως. καὶ τῷ κρύει σφιγγόμενοι, τὴν ᾠδὴν ἀνέμελπον τῷ Χριστῷ. μὴ ἐν ποταμοῖς ὀργισθῇς ἡμῖν Κύριε. μὴ ἐν ποταμοῖς ὀργισθῇς ἡμῖν φιλάνθρωπε. ἐλάφρυνον τὸ βάρος καὶ τὴν πικρότητα τοῦ ἀέρος. τῷ οἰκείῳ γὰρ αἵματι, ἐβάφησαν ἡμῶν οἱ πόδες. καὶ εἰσάγαγε ἡμᾶς ὁ Θεός, εἰς τὰς αἰωνίους σου σκηνάς. ἵνα ὁ κόλπος ἡμᾶς θάλψῃ τοῦ πατριάρχου Ἀβραάμ.

Ὁ αὐτός.

Τῆς ἀληθείας κρατῆρα, ἐξ οἰκείων αἱμάτων. τῷ πυρὶ τῶν βασάνων, τῇ τοῦ ὕδατος πήξει, τοῖς πιστοῖς κατήρδευσαν. τετράριθμοι γὰρ ᾄδοντες δεκάδι τῷ σεπτῷ. εἷς μὲν οὖν τοῖς ἅπασιν, ἐν σώμασι δὲ πλείους, προσηνέχθησαν Χριστῷ καὶ θεόνυμφος μήτηρ, τῷ φιλοχρίστῳ παιδί. ἐκ τῶν ὤμων ἀραμένη ἔλεγε. δεῦρο ἀθλητά, καὶ συναγωνίζου τοῖς προλοίποις.

Δόξα, ἦχος, πλ. δ'.

Ἀθλοφόροι Χριστοῦ. τὴν πανσέβαστον νηστείαν φαιδροτέραν ἀπεργάσασθε, τῇ μνήμῃ τῆς ἐνδόξου ὑμῶν ἀθλήσεως. τεσσαράκοντα γὰρ ὄντες, τὴν τεσσαρακονθήμερον ἁγιάζετε. τὸ θεῖον πάθος μιμησάμενοι τῆς ὑπὲρ Χριστοῦ ὑμῶν ἀθλήσεως. διὸ ἔχοντες παρρησίαν πρεσβεύσατε, ἐν εἰρήνῃ καταντῆσαι ἡμᾶς, εἰς τὴν τριήμερον ἀνάστασιν τοῦ Θεοῦ, καὶ σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε Θεοτόκε παρθένε. καὶ δοξάζομέν σε, οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος. τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον, τὸ τεῖχος τὸ ἄρρηκτον. τὴν ἀρραγῆ προστασίαν. καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἢ σταυροθεοτοκίον, ὅμοιον.

Εἰς τὸν στίχον, τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, δίς. καὶ τὸ μαρτυρικόν. δόξα, τῶν ἁγίων ἦχος, β'.

Τὴν λίμνην ὡς παράδεισον. καὶ τὸ κρύος ὡς καύσωνα. οἱ μάρτυρες ἡγήσαντο Χριστὲ ὁ Θεός. οὐκ ἔπτηξαν τὸν λογισμὸν αἱ τῶν τυράννων ἀπειλαί. οὐκ ἐδειλίασαν οἱ γενναῖοι, τῶν βασάνων τὰς προσβολάς. ὁπλοφόρον κεκτημένοι τὸν σταυρόν. δι' αὐτοῦ γὰρ τὸν ἐχθρόν, ὡς

κρα-

κραταιοὶ ἐφρόνησαν. ὅθεν καὶ τὸν στέφανον, ἐκομίσαντο τῆς χάριτος :~ Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡ διόδευτε πύλη, μυστικῶς ἐσφραγισμένη. ἀλόγευτε εὐλογημένη Θεοτόκε παρθένε. δέξαι τὰς δεήσεις ἡμῶν. καὶ προσάγαγε τῷ υἱῷ σου καὶ θεῷ. ἵνα σώσῃ διὰ σοῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν :~

ἢ σταυροθεοτοκίον, ὅμοιον.

Εἶτα ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία. αἱ γ΄. μεγάλαι μετάνοιαι καὶ α΄ ὥρα μετὰ τῆς ἀκολουθίας αὐτῆς, καὶ ἀπόλυσις. Τῇ δὲ ἑσπέρᾳ ἡμέρᾳ τῆς μνήμης τῶν ἁγίων, γίνεται ἡ γ΄. καὶ ς΄. ὥρα, ὡς συνήθως εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν. ὁμοίως καὶ ἡ θ΄. μετὰ τῆς ἀκολουθίας αὐτῶν. οἱ μακαρισμοί. συναπτομένου καὶ τοῦ ἑσπερινοῦ. ἐν ᾧ μετὰ τὴν συνήθη ἀκολουθίαν, εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα. ἱστῶμεν στίχους, ι΄. καὶ ψάλλομεν τὸ τριῴδιον τῆς ἡμέρας, δίς. καὶ τὸ μεγ. καὶ γ΄. προσόμοια, τοῦ τριῳδίου. καὶ τῶν ἁγίων, ἦχος. β΄. Φέροντες τὰ παρόντα γενναίως ζητεῖ αὐτὰ τῇ χθονί, εἰς τὸν ἑσπερινόν. καὶ τὰ ἕτερα, β΄. δευτερεύοντα, τὸ α΄.

Δόξα, ἦχος. β΄. Κυπριανοῦ μοναχοῦ.

Προφητικῶς μὲν ἐβόα ὁ Δαβὶδ ἐν ψαλμοῖς. διήλθομεν διὰ πυρὸς καὶ ὕδατος, καὶ ἐξήγαγες ἡμᾶς εἰς ἀναψυχήν. ὑμεῖς δὲ μάρτυρες Χριστοῦ. δι᾽ αὐτῶν τῶν ἔργων τὸ λόγιον πληροῦντες. ἐπήλθετε διὰ πυρὸς ὕδατος, καὶ εἰσήλθετε εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν. διὸ πρεσβεύσατε, τεσσαράκοντα ὄντες ἀθληταί, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς σὲ ἀνατίθημι. μῆτερ τοῦ θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

ἢ σταυροθεοτοκίον.

Τὰ δὲ προσόμοια τοῦ ἁγίου κοδράτου ψάλλομεν, ἐν τοῖς ἀποδείπνοις. εἴσοδος μετὰ τοῦ εὐαγγελίου.

Τὸ φῶς ἱλαρόν. τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας. τὰ ἀναγνώσματα. μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν τῶν ἀναγνωσμάτων, τὸ Κατευθυνθήτω. καὶ μετὰ τοῦτο. τὸ προκείμενον τοῦ ἀποστόλου.

Σὺ Κύριε φυλάξαις ἡμᾶς, καὶ διατηρήσαις ἡμᾶς.

στ. Σῶσόν με Κύριε ὅτι ἐκλέλοιπεν ὅσιος.

Ὁ ἀπόστολος. πρὸς ἑβραίους.

Ἀδελφοί, τοσοῦτον ἔχοντες περικείμενον. Ἀλληλούια.

Διήλθομεν διὰ πυρὸς καὶ ὕδατος, καὶ ἐξήγαγες ἡμᾶς εἰς ἀναψυχήν.

Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ ματθαῖον.

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην. ὡμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν, ἀνθρώπῳ οἰκοδεσπότῃ. Τέλος. πολλοὶ εἰσὶ κλητοί, ὀλίγοι δὲ ἐκλεκτοί. Καὶ ἡ θεία λειτουργία τῶν προηγιασμένων. Κοινωνικόν.

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον. Εἰς δὲ τὴν τράπεζαν, ἐσθίομεν ἔλαιον καὶ οἶνον. εἰ δὲ ἐν τῇ α΄ ἑβδομάδι τύχῃ, οἶνον μόνον. αὕτη ἡ ἀκολουθία γίνεται νηστείας οὔσης. εἰ δὲ τύχῃ τῷ α΄ σαββάτῳ τῶν ἁγίων νηστειῶν. ἤτοι τοῦ ἁγίου θεοδώρου, συμψάλλεται ἡ ἀκολουθία τῶν ἁγίων. εἰ δὲ τῇ α΄ κυριακῇ τύχῃ, ἢ τῇ κυριακῇ τῆς σταυροπροσκυνήσεως, καὶ ἁπλῶς εἰπεῖν, οἵα ἂν ἡμέρα τύχῃ, ψάλλεται ἡ ἀκολουθία αὐτῆς, καὶ ψάλλεται ἡ ἀκολουθία ἡ ἀναστάσιμος. τοῦ σταυροῦ, καὶ τῶν ἁγίων. ὁ ἀναστάσιμος κανών, μετὰ τοῦ εἱρμοῦ, εἰς δ΄. καὶ τοῦ τιμίου σταυροῦ, εἰς ς΄. καὶ τῶν ἁγίων, εἰς δ΄. κατὰ β΄. τοῦ σταυροῦ.

Τῷ αὐτῷ μηνί, ι΄. τοῦ ἁγίου μάρτυρος κοδράτου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ. εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, στιχ. προσόμοια, ἦχ. α΄. Πανεύφημοι μάρτυρες.

Κοδράτε παναοίδιμε ζωῆς, θείας ἐφιέμενος. ζωῆς φθαρτῆς κατεφρόνησας. τῆς τῶν ῥεόντων γάρ, προτιμήσας ὕλης. τὴν ἄϋλον ὕπαρξιν, τὴν ἄληκτον ἐκ πίστεως ἀπόλαυσιν. διὰ θανάτου γάρ, πρὸς ἀθάνατον μετέβης τρυφήν. καὶ πρὸς δόξαν, τὴν μὴ διαπίπτουσαν :~ Ὅμοιον.

Κοδράτε θεόληπτε ὁδόν, μαρτυρίου ἔδραμες ἀνεπιστρόφῳ φρονήματι. τὰ διαβήματα, ἐξηλατώθη γάρ σου, τῆς ψυχῆς καὶ ἴχνη σου, οὐδ᾽ ὅλως τῆς ἀνδρείας ἠσθένησαν. ἐν οἷς γενόμενος, ὁδηγὸς τῶν συναθλούντων σοι. πρὸς τὴν ἄνω, μητρόπολιν ἔφθασας :~ Ὅμοιον.

Κο-

Κοδράτε καλλίνικε στρατὸν εἰς θεοῦ παράταξιν, νεανικῶς ἀριθμούμενον, συνεπαγόμενος, τῶν σῶν συμμαρτύρων. στρατηγὸς ὡς ἄριστος, κατὰ τῶν ἀντιθέων ἠρίστευσας. καὶ νίκης βραβεῖα, εἰληφὼς ἐν μυριάσι χριστοῦ. στεφηφόρος, σὺν αὐτοῖς παρέστηκας :–

Δόξα καὶ νῦν, θεοτοκίον, ὅμοιον.

Χαῖρε ξένον ἄκουσμα ἁγνή, χαῖρε ξύλον ἅγιον, τοῦ παραδείσου θεόφυτον. χαῖρε δόξα λαμψις, πονηρῶν δαιμόνων. χαῖρε ξίφος δίστομον, ἐχθροῦ τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνουσα. τῷ ξένῳ τόκῳ σου, παναγία ὑπεράμωμε. ξενωθέντας, ἡμᾶς ἀνακαλέσαι :–

σταυροθεοτοκίον. ὅμοιον.

Σφαγὴν σου τὴν ἄδικον χριστέ, ἡ παρθένος βλέπουσα, ὀδυρομένη ἐβόα σοι. τέκνον γλυκύτατον, πῶς ἀδίκως πάσχεις. πῶς τῷ ξύλῳ κρέμασαι, ὁ πᾶσαν γῆν κρεμάσας τοῖς ὕδασιν. μὴ λίπης μόνην με, εὐεργέτα πολυέλεε. τὴν μητέρα, καὶ δούλην σου δέομαι :–

Εἰς τὸ ἀπόστιχα, τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, καὶ τὸ μαρτυρικόν. δόξα καὶ νῦν, θεοτοκίον ἢ σταυροθεοτοκίον. τὸ, θεοῦ παρθένε. καὶ τὰ λοιπὰ ὡς συνήθως, καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς δὲ τὸν ὄρθρον, ἡ συνήθης στιχολογία. τὰ καθίσματα κατὰ τὴν τάξιν. καὶ οἱ κανόνες τῶν ἁγίων, καὶ τοῦ τριῳδίου, κατὰ τὴν τάξιν. ὁ κανὼν τῶν ἁγίων, ποίημα. ἰωσήφ. ᾠδὴ, α΄. ἦχος, δ΄. Ὁ εἱρμός.

Τειχιστὰς κραταιὰς, ὁ τεχθεὶς ἐκ παρθένου, ἀπαθείας ἐν βυθῷ, ψυχῆς τὸ τριμερὲς, καταπόντισον δέομαι. ὅπως σοι ὡς ἐν τυμπάνῳ, τῇ νεκρώσει τοῦ σώματος. ἐπινίκιον ᾄδω μελῴδημα :–

Μαρτύρων ἱερῶν, ἱερῶς ἀθλησάντων. ἱερὰ καὶ θαυμαστὴ, ἐπέστη ἑορτὴ φωταυγία τοῦ πνεύματος ἅπαντας φωταγωγοῦσα. συνελθόντες φιλέορτοι, κατὰ χρέος αὐτοὺς μακαρίσωμεν.

Ὡς ἥλιος φαιδρὸς, ἀρετῶν δᾳδουχία, ἀνατέταλκας ἡμῖν, κοδράτε ἀθλητά. φαεσφόροις σου λάμψεσι. σκότος τῆς πολυθεΐας, ἐκδιώκων μακάριε. καὶ φωτίζων πιστῶν τὰ συστήματα :–

Τὴν πέραν τῆς ζωῆς. ἰδὼν τὴν στρατιὰν, καταγγέλλοντα θεόν, ἠθλήσατε στεῤῥῶς. καὶ πηγὴν ἁγιάσματος. πέραν ὑποδεξαμένην τῶν αἱμάτων τὰ ῥεύματα. φωταυγεῖς ἀπειργάσασθε μάρτυρες :–

Ἰλύος ἐκ παθῶν. λογισμῶν τρικυμίας. ἐκ βελῶν τοῦ πονηροῦ, ἐκ πάσης προσβολῆς. ἐναντίας διάσωσον. ἄχραντε θεοκυῆτορ, τὰς ψυχὰς τῶν ὑμνούντων σου. τὸν ἀνέκφραστον τόκον πανάμωμε :–

ᾠδὴ, γ΄. Ὁ εἱρμός.

Ὁ τις στεῖρα ἔτεκεν, ἡ ἐξ ἐθνῶν ἐκκλησία. καὶ ἡ πολλὴ ἐν τέκνοις ἠσθένησε συναγωγή. τῷ θαυμαστῷ θεῷ ἡμῶν βοήσωμεν, ἅγιος εἶ κύριε.

Ὁ στεῤῥοὶ ἀδάμαντες, τυμπανιζόμενοι ξίφει. καὶ ἀλγεινῶν ἰδέαις, προσομιλοῦντες καρτερῶς. τῷ θαυμαστῷ θεῷ ἡμῶν ἐκραυγάζομεν ἅγιος εἶ κύριε :–

Τῇ σοφίᾳ κοδράτος, τῇ θεοσδότῳ δεικνύει. ἑλληνικῆς σοφίας ὑπερέχων, εἰ καὶ ἐναθλῶν. καὶ τοῖς οἰκείοις αἵμασιν, ἐν πνεύματι θείῳ καλλυνόμενος.

Σὺν κοδράτῳ ἀνέκτον. καὶ σὺν τῷ παύλῳ κηρύξαντα. κυπριανὸν τὸν θεῖον. καὶ διονύσιον ὁμοῦ, εὐσεβοφρόνως μέλψωμεν. τοῖς ἄσμασι πίστει ἐναθλήσαντας :– θεοτοκίον.

Ἡ σὲ οὐδὲ οὐράνιος. τὴν ὑπὲρ νοῦν σου λοχείαν, διερμηνεῦσαι κόρη δύναται νοῦς. ἐκ τοῦ πρώτου ἐν γαστρὶ, λόγον ἁγνὴ συνέλαβες. τὸν τὰ πάντα λόγῳ συστησάμενοι :–

Κάθισμα, ἦχος, δ΄. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ.

Τῇ καρτερίᾳ τῶν δεινῶν θανατώσας, τὸν ὑπερήφανον ἐχθρὸν ἀθλοφόρε, τὸν διὰ ξίφους θάνατον ὑπέμεινας. ἅμα τοῖς συνάθλοις σου, τοῖς πανσόφοις κοδράτε. ὅθεν ἑορτάζομεν, τὴν σεπτὴν ὑμῶν μνήμην, ἀναβοῶντες μνήσθητε ἡμῶν, πρὸς τὸν δεσπότην ἀήττητοι μάρτυρες :– θεοτοκίον, ὅμοιον.

Οὐ σιωπήσωμεν ποτὲ θεοτόκε, τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι. εἰ μὴ γὰρ σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα. τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο, ἐκ τοσούτων κινδύνων. τίς δὲ διεφύλαξεν, ἕως νῦν ἐλευθέρους. οὐκ ἀποστῶμεν δέσποινα ἐκ σοῦ. σοὺς γὰρ δούλους σώζεις ἀεὶ, ἐκ παντοίων δεινῶν :– σταυροθεοτοκίον, ὅμοιον.

Τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ τοῦ πατρὸς γεννηθέντα, ἡ ἐπ' ἐσχάτων σε σαρκὶ τετοκυῖα, ἐπὶ σταυροῦ κρεμάμενον

κρεμάμενον ὁρῶσα σε χριστέ. οἴμοι ποθεινότατε υἱὲ ἀνεβόα. πῶς ὁ δοξαζόμενος, ὡς θεὸς ὑπ' ἀγγέλων. ὑπὸ ἀνόμων νῦν βροτῶν υἱὲ, θέλων σταυροῦσαι. ὑμνῶ σε μακρόθυμε :~

ᾠδ. δ'. Ὁ καθήμενος ἐνδόξως.

Τῆς σοφίας σου τῷ λόγῳ, τοὺς ἀσόφους κατήσχυνας. καὶ τῇ παραινέσει, τῶν θεοπειθῶν διδαγμάτων σου. μάρτυς κοδράτε ζωγρήσας, θεῖον ἀήττητον. τῷ δεσπότῃ σου, καρτερικὸν φορεῖς μάρτυρα :~

Ἐκ παρθένων ᾠκειώθης, τῷ τὰ πάντα ποιήσαντι. ἐκ παιδὸς τελείου, φρόνημα ἀνδρὸς ἐπιλέλεξαι. καὶ τὴν σοφίαν ποθήσας, ὅλος γέγονας. καθαρώτατον, μάρτυς χριστοῦ ἐνδιαίτημα :~

Ἡ ἑξάφωτος λυχνία, τῶν μαρτύρων σου κύριε. μυστικῷ ἐλαίῳ, ἐπαρδανομένη ἐμείωσε. πολυθείας τὴν νύκτα, καὶ κατηύγασε. τοὺς κραυγάζοντας δόξα, χριστὲ τῇ δυνάμει σου :~

Ἡ ἁγιαθήκη, ἣν οἰκῆσαι ηὐδόκησεν. ὡς ἀνώδυνον οἶκον, λόγος τοῦ πατρὸς ὁμοούσιος οὐ κατεφλέχθη τὴν μήτραν, οὐκ ὠδύνησε. καὶ γὰρ τέτοκεν, ἐμμανουὴλ τὸν θεάνθρωπον :~

ᾠδ. ε'. Ὁ εἱρμός.

Τὸν φωτισμόν σου κύριε, κατάπεμψον ἡμῖν. καὶ τῆς ἀχλύος ἡμᾶς, τῶν πταισμάτων λύσον ἀγαθέ. τὴν σὴν εἰρήνην δωρούμενος.

Τὸν φωτισμὸν τῆς γνώσεως, ἀγνοίας τὴν ἀχλὺν ἀποδιώκων. κῶν προσάγεις, δῆμον ἀθλητῶν σοφὲ κοδράτε. σὺν αὐτοῖς στεφανούμενος :~

Ἀσκητικῶς τὸ πρότερον, νικήσας τῶν παθῶν. ἐπαναστάσεις τὸ δεύτερον, ἐλᾶς κράτος δυσσεβῶν. κοδράτε μάρτυς, ἐναθλήσας στερρότατα :~

Ἀναστομοῦται ἀείκινος, ἡ πέτρα προχοαῖς, σεπτῶν αἱμάτων. καὶ ῥεῖθρον διαυγὲς, θείαις ἐπινεύσεσι :~

Ὁ πλαστουργήσας ἄχραντε, τὴν εὔαν ἐκπλανηθεῖσαν. σοῦ ἐκ νηδύος ἁγνὴ πλαστουργεῖται. σῶσαι τὸν ἀδὰμ διὰ σπλαγχνίαν, θελήσας ὡς φιλάνθρωπος :~

ᾠδ. ς'. Ὁ εἱρμός.

Ἐβόησε. προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τριήμερον. ὁ προφήτης, ἰωνᾶς ἐν τῷ κήτει δεόμενος. ἐκ φθορᾶς με ῥῦσαι, ἰησοῦ βασιλεῦ τῶν δυνάμεων :~

Ἰσάριθμος, ἀθλοφόρων χορὸς ἡμῖν ἔλαμψεν. ὡς ἀστέρων, ἐκκλησίας σεπτῷ στερεώματι. τοὺς πιστοὺς φωτίζων. καὶ τῆς πλάνης σκεδάζων σκοτόμαιναν :~

Τὸ πέλαγος τῶν βασάνων διήλθετε μάρτυρες. ἀκυμάντως. καὶ τῆς ἀνωγαλήνης ἐτύχετε. τῶν πιστῶν λιμένες, γεγονότες καὶ πρέσβεις θερμότατοι :~

Αἰνέσωμεν σὺν ἀηττήτῳ κοδράτον τὸν ἔνδοξον. καὶ σὺν παύλῳ, κυπριανὸν. διονύσιον κρήσκεντα. τῆς χριστοῦ ἀμπέλου, τὰ καλὰ καὶ κατάκαρπα κλήματα :~

ᾠδ. ζ'.

Οὐρανώσας, γεωθεῖσαν τὴν φύσιν παρθένε. τῶν ἀνθρώπων. καὶ φθαρεῖσαν αὖ τὴν ἐθεούργησας. διὰ τοῦτο πάντες, ἀσιγήτοις φωναῖς σε δοξάζομεν :~

Ὁ εἱρμός.

Ἐβόησε, προτυπῶν. τὸ μαρτυρικὸν, τοῦ ἤχου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ι'. μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος κοδράτου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ κυπριανοῦ, ἀνέκτου, καὶ κρήσκεντος.

ᾠδ. ζ'.

Τῶν δυσσεβῶν θρησκείαν ὕβρεσι πλύνας.

Τμηθεὶς κοδράτε σῶν ἀφ' αἱμάτων πλύνῃ.

Ἀμφὶ δεκάτῃ κοδράτον, ξίφος ἐγκατέπεφνε.

ᾠδ. ζ'.

Γνωστοῖς ἀνέκτον σὺν δυσὶ κτείνει ξίφος.

Εἰς οὐκ ἀνεκτὸν, μὴ θανεῖν θεοῦ χάριν.

Ὁρῶν καταθνήσκοντα κρήσκεντα ξίφει.

παῖδες σὺν αὐτῷ, κυπριανὸς τεθνᾶσι. οὗτοι ὑπῆρχον ἐκ κορίνθου. κατὰ τοὺς καιροὺς, δεκίου καὶ οὐαλεριανοῦ. ἰάσωνος, τῆς ἑλλάδος ἡγεμονεύοντος ὁ δὲ ἅγιος κοδράτος, κομιδῇ νήπιος καταλειφθεὶς. τῆς μητρὸς αὐτοῦ τελευτησάσης, παραδόξως ἐτρέφετο. νεφέλης ἐπ' αὐτὸν ἐρχομένης, καὶ χορηγούσης τὴν τροφήν. ἤδη δὲ καὶ ἐννεαμίσκοις τελῶν συνήθεις αὐτῷ οἱ εἰρημένοι γεγόνασιν ἅγιοι. ἄλλος ἀλλαχόθεν ὁρμώμενος. μεθ' ὧν συνελήφθη, διὰ τὴν εἰς χριστὸν ὁμολογίαν. καὶ τυφθεὶς σφοδρῶς. εἶτα σὺν αὐτοῖς ἀπετμήθη τὴν κεφαλήν :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν, ἀναστασίας τῆς πατρικίας.

ν ταῖς ἡμέραις Ἰουστινιανοῦ τοῦ βασιλέως, γέγονέ τις γυνὴ ἐν τῷ Βυζαντίῳ, τοὔνομα Ἀναστασία. εὐλαβουμένη τὸν θεόν, ἐξ εὐγενῶν καὶ πλουσίων γονέων. καὶ αὕτη πατρικία οὖσα τοῦ βασιλέως, πρὸ πάντων τὸν τοῦ θεοῦ φόβον ἐν ἑαυτῇ ἔχουσα. ἐπορεύετο κατὰ τὰς ἐντολὰς τοῦ θεοῦ. εἶχε δὲ φυσικὴν ἀγάθειαν, καὶ πολλὴν πραότητα, ὥστε πάντας ἐπιτέρπεσθαι εἰς τὰς ἀρετὰς αὐτῆς, ἀλλὰ μὴν καὶ αὐτὸν τὸν βασιλέα. καὶ ἐπεὶ δὴ ἀεὶ ὁ τῶν ζιζανίων σπορεὺς τὸ καλὸν εἴωθε φθονεῖν καὶ διαβάλλειν, καὶ μὴ συγχωρεῖν ἀναπαύεσθαι, ἐφθονήθη καὶ αὕτη παρὰ τῆς βασιλίσσης. καὶ γνοῦσα τὸν φθόνον παραίτιον, ἡ ὄντως πεπυκνωμένη κατὰ θεόν. λέγει πρὸς ἑαυτήν. Ἀναστασία, ἀκαίρου ὑποθέσεως γενομένης. σῶσον τὴν σεαυτῆς ψυχήν, καὶ τὴν βασίλισσαν ἀπαλλάττε τοῦ ἀλόγου φθόνου, καὶ σεαυτῇ δὲ προξενήσεις τὴν οὐράνιον βασιλείαν. καὶ ὡς ταῦτα πρὸς ἑαυτὴν ἐβουλεύσατο, μισθωσαμένη πλοῖον, συνάξασα ἐκ τοῦ πλούτου αὐτῆς μέρος τί, τὰ λοιπὰ πάντα καταλιποῦσα, τὴν Ἀλεξάνδρειαν κατέλαβε. καὶ κτίσασα ἐν τῷ πέμπτῳ μοναστήριον. διεξύφαινε θείους μίτους ἐκεῖσε καθεζομένη, καὶ τῷ θεῷ ἀρέσαι σπουδάζουσα. ἐν ᾧ καὶ μέχρι τῆς σήμερον, σώζεται ἡ ταύτης μονή. τὸ πατρικίας ὄνομα περιφέρουσα. μετὰ δὲ χρόνον τινά, παρελθούσης τῆς βασιλίσσης τὸν τῇδε βίον, ἀναμνησθεὶς ὁ βασιλεὺς τῆς πατρικίας, ἐξέπεμψε πανταχοῦ, μετὰ πολλῆς τῆς ἐπιτάσεως ἀναζητῶν αὐτήν. τοῦτο πάλιν γνοῦσα ἡ ἀμνὰς τοῦ θεοῦ, νυκτὸς ἐάσασα τὸ ἑαυτῆς μοναστήριον, ἀνῆλθεν ἐν σκήτῃ πρὸς τὸν ἀββᾶν Δανιήλ, καὶ προσαναθεῖσα τῷ μακαριωτάτῳ γέροντι τὰ κατ᾽ αὐτήν, ἐνέδυσεν αὐτὴν ἀνδρῴαν στολήν, καὶ ἐκάλεσεν αὐτήν, Ἀναστάσιον εὐνοῦχον. καὶ εἰσαγαγὼν αὐτὴν ἐν σπηλαίῳ, μήκοθεν ὄντι τῆς λαύρας αὐτοῦ, καθεῖρξεν αὐτήν. δοὺς αὐτῇ καὶ κανόνα. καὶ προσέταξε μηδέποτε ἐξέρχεσθαι τοῦ κελλίου. μήτε τινὰ εἰσέρχεσθαι, πρὸς αὐτὴν τὸ παράπαν. τυπώσας ἕνα τῶν ἀδελ-

φῶν, αὐτῇ κομίζειν ἅπαξ τῆς ἑβδομάδος κεράμιον ὕδατος, ἐντιθέναι ἔξω τοῦ σπηλαίου, καὶ λαμβάνειν εὐχὴν καὶ ὑπαναχωρεῖν. ἐκεῖσε οὖν ἡ ἀδαμάντινος αὕτη καὶ ἀνδρεία ψυχή, ἀπρόϊτος ἐκτελέσασα χρόνους ὀκτὼ πρὸς τοῖς εἴκοσιν, ἐφύλαξε τὸν κανόνα τοῦ γέροντος ἀπαράτρωτον. ποῖος οὖν νοῦς ἢ γλῶσσα, τῶν εἰκοσιοκτὼ χρόνων τὰς κατὰ θεὸν ἀρετὰς αὐτῆς ἐννοήσει, ἢ διηγήσασθαι, ἢ γραφῇ παραδοῦναι δυνήσεται. ἃς αὕτη μόνη καθ᾽ ἑαυτὴν τῷ θεῷ καθ᾽ ἑκάστην προσήγαγε. τὸ δάκρυον, τοὺς στεναγμούς. τοὺς ὀδυρμούς, τὴν ἀγρυπνίαν, τὴν εὐχήν, τὴν ἀνάγνωσιν, τὴν στάσιν, τὴν γονυκλισίαν, τὴν νηστείαν, πρὸ πάντων δὲ καὶ μετὰ πάντων, τὰς τῶν δαιμόνων συμπλοκὰς καὶ ἐπαναστάσεις. τὰς τῆς σαρκὸς ἡδονάς, καὶ πονηρὰς ἐνθυμήσεις, καὶ τὰ τούτων ἀντίρροπα. τὸ δὲ εἶναι αὐτὴν παντάπασιν ἀπρόϊτον, πάσας τὰς ἡμέρας τῶν τοσούτων ἐνιαυτῶν, γυναῖκα συγκλητικήν, καὶ εἰς τὰ βασίλεια ἀεὶ ἐκ συνηθείας, μετὰ πλήθους ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν ἀναστρεφομένην, ἐκπλήττει πάντα νοῦν καὶ διάνοιαν. ἐν τούτοις πᾶσι καλῶς ἀγωνισαμένη, γέγονε σκεῦος τοῦ ἁγίου πνεύματος. προγνοῦσα δὲ τὴν ἑαυτῆς πρὸς κύριον μετάθεσιν, ἔγραψεν ὄστρακον πρὸς τὸν γέροντα λέγουσα. πάτερ τίμιε. λάβε μετὰ σοῦ ἐν σπουδῇ τὸν τὸ ὕδωρ κομίζοντά μοι μαθητήν, καὶ τὰ ἐπιτήδεια ὄργαλεῖα πρὸς ταφὴν καὶ ἐλθὲ ἵνα κηδεύσῃς Ἀναστάσιον τὸν εὐνοῦχον. ταῦτα ὡς ἔγραψεν, ἐναπέθετο ἔξω τῆς θύρας τοῦ σπηλαίου. ὁ δὲ γέρων διὰ νυκτερινῆς ὀπτασίας μυηθεὶς ταῦτα, φησὶ πρὸς τὸν μαθητήν. σπεῦσον ἀδελφὲ πρὸς τὸ σπήλαιον, ἐν ᾧ ἐστὶν ὁ ἀδελφὸς Ἀναστάσιος ὁ εὐνοῦχος. καὶ προσχὼν ἔξω τῆς θύρας τοῦ σπηλαίου, εὑρήσεις ὄστρακον γεγραμμένον. τοῦτο λαβὼν σπουδῇ πολλῇ ὑπόστρεψον πρὸς ἡμᾶς. τοῦ δὲ ἀπελθόντος καὶ ἀνενεγκόντος αὐτό, ἀναγνοὺς ὁ γέρων ἐδάκρυσε, καὶ λαβὼν ἐν σπουδῇ τὸν ἀδελφόν, καὶ τὰ πρὸς ταφὴν ἐπιτήδεια ἐπορεύθη. καὶ ἀνοίξαντες τὸ σπήλαι-

ον,

ον, ἔφερον τὸν ἄμεμπτον πυρετῷ συνεχόμενον. καὶ προσπεσὼν ἐπὶ τὸ στῆθος αὐτοῦ ὁ γέρων ἔκλαυσε λέγων. μακάριος εἶ ἀδελφὲ ἀναστάσιε. ὅτι τῆς ὥρας ταύτης ἀεὶ φροντίζων κατεφρόνησας βασιλείας ἐπιγείου. δεῦξαι οὖν ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς τὸν κύριον. ἰδὲ, ἐγὼ μᾶλλον πάτερ φησὶ χρείαν ἔχω πολλῶν δακρύων ἐν τῇ ὥρα ταύτῃ. καὶ λέγει ὁ γέρων. εἰ προέλαβον ἐγὼ, εἶχον ἂν παρακαλέσαι τὸν θεόν. καὶ ἀνακαθίσασα ἐπὶ τῆς ψιαθίου, τὴν κεφαλὴν τοῦ γέροντος κατεφίλησε προσάξαμένη. καὶ λαβὼν ὁ γέρων τὸν μαθητὴν αὐτοῦ, ἔρριψε παρὰ τοὺς πόδας αὐτῆς λέγων εὐλόγησον μαθητήν μου τὸ τέκνον σου. ἰδὲ, εἶπεν. ὁ θεὸς τῶν πατέρων μου, ὁ παρεστηκώς μοι ἐν τῇ ὥρα ταύτῃ τοῦ χωρίσαι με ἐκ τοῦ σώματος τούτου, ὁ εἰδὼς τὰ ἐν τῷ σπηλαίῳ τούτῳ διαβήματά μου, διὰ ὄνομά σου καὶ τὴν ἐμὴν ἀσθένειαν, καὶ ταλαιπωρίαν, ἀνάπαυσον τὸ πνεῦμα τῶν πατέρων ἐπ᾽ αὐτῷ, ὥσπερ ἐπαύσατο τὸ πνεῦμα ἠλιοῦ ἐπὶ τὸν ἐλισσαιέ. καὶ ἐπιστραφεὶς ὁ ἄμεμπτος πρὸς τὸν γέροντα λέγει. διὰ τὸν κύριον πάτερ, μὴ ἀποδύσητε ἃ περιβέβλημαι, καὶ μηδεὶς γνώτω τὰ περὶ ἐμοῦ. καὶ μεταλαβοῦσα τῶν θείων μυστηρίων λέγει. δότε μοι τὴν ἐν χριστῷ σφραγίδα, καὶ εὔξασθε ὑπὲρ ἐμοῦ. καὶ ἀναβλέψασα κατὰ ἀνατολὰς, ἔλαμψεν, ὥσπερ πυρσὸν δεξαμένη ἐν τῷ σπηλαίῳ πρὸ προσώπου αὐτῆς. καὶ ποιήσασα τὸ σημεῖον τοῦ τιμίου σταυροῦ, εἶπε. κύριε εἰς χεῖράς σου παραθήσομαι τὸ πνεῦμά μου. καὶ τοῦτο εἰποῦσα, παρέδωκε τὸ πνεῦμα. καὶ ὀρύγματος γενομένου ἔμπροσθεν τοῦ σπηλαίου, ἀποδυσάμενος ὁ γέρων ὃ ἐφόρει ἱμάτιον, λέγει τῷ μαθητῇ. ἔνδυσον τὸν ἀδελφὸν τέκνον ἄνωθεν ὧν περιβέβληται. ἐνδύοντος δὲ τοῦ ἀδελφοῦ τὴν μακαρίαν, ἐφάνησαν μὲν τούτῳ οἱ ταύτης μαστοὶ, ὡς φύλλα κατεξηραμένα. οὐδὲν δὲ περὶ τούτου τῷ γέροντι ἐσαφήνισε. μετὰ δὲ τὸ ἀπαρτισθῆναι τὴν κηδείαν, κατερχομένων αὐτῶν, λέγει ὁ μαθητής. ἔγνως πάτερ, ὅτι ὁ ἄμεμπτος, γυνὴ ἦν; ὁ δὲ γέρων ἀπεκρίνατο. οἶδα κἀγὼ τέκνον. ἀλλὰ διὰ τὸ μὴ ἐξηχηθῆναι πανταχοῦ, τούτου χάριν ἀνδρείαν στολὴν ἐνεδυσάμην αὐτήν, καὶ ἀναστάσιον ἄμεμπτον ὠνόμασα αὐτὴν, διὰ τὸ ἀνύποπτον. πολλὴ γὰρ ζήτησις ἐγένετο παρὰ τοῦ βασιλέως περὶ ταύτης κατὰ πᾶσαν χώραν, καὶ μάλιστα ἐν τοῖς μέρεσι τούτοις. ἀλλ᾽ ἰδοὺ χάριτι θεοῦ ἐφυλάχθη παρ᾽ ἡμῶν. καὶ τότε διηγήσατο ὁ γέρων τῷ μαθητῇ λεπτομερῶς τὸν βίον αὐτῆς :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος μαρκιανὸς, ξύλοις θλασθεὶς τελειοῦται. στίχ.

Ε Θαύμασαν βροτοὶ σε θλασθέντα ξύλοις.

Α᾽ μὴν λέγων σοι μαρκιανὲ καὶ μάρ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ ἐν τῷ κωνσταντίνου πόλει, μνήμη τῆς ἀκαθίστου. ἥτις, εὐχαριστήριος ὑπάρχει ἑορτὴ, τῆς ὑπεραγίας θεοτόκου, λυτρωσάσης τὴν πόλιν ἐκ τῶν ἐθνῶν :~ στίχ.

V μνοις ἀΰπνοις εὐχαρίστως ἡ πόλις.

Τιμᾷ ἐν μάχαις ἄϋπνον ὑμμεῖ προστάτιν.

Ταῖς αὐτῆς ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ θεὸς ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς, ἀμήν.

ᾠδὴ, ζ᾽. Ο᾽ εἱρμός.

Ο διασώσας ἐν πυρὶ, τοὺς ἀβραμιαίους σου παῖδας καὶ τοὺς χαλδαίους ἀνελὼν. οὓς ἐν δίκῃ δικαίως ἐνήδρευσεν ὑπερύμνητε κύριε, ὁ θεὸς ὁ τῶν πατέρων εὐλογητὸς εἶ :~

Εν τῷ πυρὶ τῶν αἰκισμῶν, ἄνωθεν δεχόμενος δρόσον. ὑπομονῆς σὺν τοῖς παισὶν, οἱ γενναῖοι ἐκραύγαζον λέγοντες. ὑπερύμνητε κύριε, ὁ θεὸς ὁ τῶν πατέρων εὐλογητὸς εἶ :~

Η ἐπομβρεία τοῦ σεπτοῦ, αἵματος ὑμῶν ἀθλοφόροι. πέτρα ἡ ἀνικμος τὸ πρὶν, ἀναστόμωται ῥεῖθρα προχέει. ἰαμάτων τοῖς μέλπουσιν, ὁ θεὸς ὁ τῶν πατέρων εὐλογητὸς εἶ :~

Ως μυροθήκη νοητὴ, μύρα ἰαμάτων κοδράτε ἡ τῶν λειψάνων σου σορὸς, ἀναβλύζει παθῶν ἀπελαύνουσα. τὸ δυσῶδες καὶ φλέγουσα, τῶν δαιμόνων παρατάξεις θεία προνοία :~ θεοτ.

Ε υλογημένος ὁ καρπὸς, τῆς εὐλογημένης γαστρός σου. ὃν εὐλογοῦσιν οὐρανῶν, αἱ δυνάμεις βροτῶν τὰ συστήματα. ὁ ἡμᾶς λυτρωσάμενος, τῆς κατάρας τῆς ἀρχαίας εὐλογητὸς εἶ :~ ᾠδὴ, η᾽. Ο᾽ εἱρμός.

Λυτρωτὰ

υρωταὶ τοῦ παντὸς παντοδύναμε. τοὺς ἐν μέσῳ φλογὸς εὐσεβήσαντας. συγκαταβὰς ἐδρόσισας. καὶ ἐδίδαξας μέλπειν. πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν κύριον.

αμπρυνθεὶς ταῖς τῶν ἄθλων λαμπρότησιν, στεφηφόρος κυρίῳ παρέστασαι. σὺν τοῖς συνάθλοις ἔνδοξε, ἀνεμέλπων κοδράτε. πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν κύριον.

Ὁρατῶν τῷ φωτὶ καλλυνόμενος, καὶ τέλει μαρτύρων φαιδρότητα. κατεκληρώσω πάνσοφε. ἀνεμέλπων κοδράτε. πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν κύριον.

ροτειχίσματα κέκρυνθος κέκτηται, τῶν ἁγίων τὰ τίμια λείψανα. ἱερὸν ἄμιαντον. τὸν ναὸν ἔνθα πίστει πᾶς ὁ προστρέχων, ἀλγεινῶν καὶ παθῶν ἀπαλλάττεται. Θεοτοκίον.

υρωθέντων ἀρᾶς τῆς προμήτορος, διὰ σοῦ τῆς ἁγνῆς θεομήτορος. εὐλογημένη δέσποινα, εὐλογοῦμέν σε πίστει καὶ μελῳδοῦμεν. παναγία παρθένε θεόνυμφε. ᾠδὴ θʹ. ὁ εἱρμός.

Ε ὕα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν κατάραν εἰσῳκίσατο. σὺ δὲ παρθένε θεοτόκε. τῷ τῆς κυοφορίας βλαστήματι, τῷ κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας, ὅθεν σε πάντες μεγαλύνομεν.

χώρων ὑμῶν μαρτυρικοί, ἐκπέμπουσιν εὐωδίαν θείας χάριτος. αἵματα τούτων ἰαμάτων, προχέουσι κρουνοὺς θείᾳ χάριτι. καὶ πάντων τὰς καρδίας φωτίζουσι, τοὺς εὐσεβῶς αὐτοὺς γεραίροντας.

Ὡραίων στιγμάτων καλλοναῖς, γενόμενος τοῖς ἀγγέλοις ἐξωμοίωσαι. αἵματι δὲ τῷ ἐκχυθέντι, κοδράτε ἐπιβὰς ὡς ἐν ἅρματι. ἀνέπτης πρὸς τὰ ἄνω βασίλεια, γέρα τῶν πόνων κομισάμενος.

Ε ταλάζων τὸν θεῖον γλυκασμόν, ἐκ στόματος ἀλλοφόρων δῆμον ἔπεισας. μάρτυς κοδράτε συναθλοῦσι. τὸν ἀνέκτον καὶ παῦλον καὶ κρίσκεντα. κυπριανόν τε καὶ σοφὸν διονύσιον, οἷς συγχορεύειν ἀξιώσας.

Ἡμέραν ἑόρτιον ὑμῶν, τὴν ἄθλησιν ἀθλοφόροι πάντων ἄγομεν. ταύτῃ γὰρ σέφος ἀφθαρσίας, ἀράμενοι υἱοὶ χρηματίζετε. φωτὸς τε καὶ ἡμέρας χορεύοντων, περὶ τὸν θρόνον τοῦ παντάνακτος. Θεοτοκίον.

Φ ανεῖσαν τοῦ πάντων ποιητοῦ λοχεύτειαν. ὑπὲρ πάντα μὲν πανάμωμε. τῶν οὐρανῶν ὑψηλοτέρα, ἐδείχθης καὶ τῶν ὅλων δεσπόζουσα. παρθένε θεοτόκε πανύμνητε, ὃν θέντες πάντες μεγαλύνομεν.

Τὸ φωταγωγικόν. τὸ ὅμοιον τῆς ἡμέρας, σὺν τῷ μαρτυρικῷ. καὶ θεοτοκίον, ἢ σταυροθεοτοκίον, αἱ μετάνοιαι. ἡ ἁ ὥρα ὡς σύνηθες, κατὰ τὴν τάξιν καὶ ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ μηνί, ιαʹ. τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν σωφρονίου, πατριάρχου ἱεροσολύμων. ἑσπέρας. εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα. ἱστῶμεν στίχους, ϛʹ. καὶ ψάλλομεν, τὰ προσόμοια, τοῦ τελωνίου, γʹ. καὶ τοῦ ἁγίου, γʹ. ἦχος, δʹ.

Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Σ ωφροσύνης ἐπώνυμος, ἐξ ἐνθέου προγνώσεως, προσκληθεὶς σωφρόνιε σώφρων γέγονας, ἐπὶ τῶν ἔργων καὶ δίκαιος. ἀνδρεῖος καὶ φρόνιμος. ἀρεταῖς ταῖς γενικαῖς, γενναίως στεφανούμενος. καὶ διένειμας, κατ᾽ ἀξίαν ἑκάστῳ. τῇ ψυχῇ τε καὶ τῷ σώματι καθαπερ, διαιτητὴς ἀκριβέστατος. ὅμοιον.

Θ εολόγου ἐκ στόματος, θείους λόγους ἐβρόντησας, διδαχαῖς σωφρόνιε παμμακάριστε. θεολογήσας φανώτατα. πατέρα τὸν ἄναρχον. καὶ συνάναρχον υἱόν. καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον. συναΐδιον, μονάδι τριάδα. καὶ τριάδα ἐν μονάδι θρηνοῦσα, τῇ οὐσιώδει ταυτότητι.

Ὅμοιον.

Τ ῇ σαρκὶ καθ᾽ ὑπόστασιν, ἑνωθέντα τὸν ἄσαρκον. καὶ πρὶν συνάναρχον λόγον πάνσοφε. δίχα τροπῆς καὶ συγχύσεως σοφῶς ἐδογμάτισας. ἐνεργοῦντα δὲ διττῶς, καταλλήλως ταῖς φύσεσιν. ἐξ ὧν σύγκειται. καὶ ἐν αἷς θεωροῦνται. εἷς ὑπάρχων, ἀδιαίρετος πέλοντι. τοῦτο κἀκεῖνο νοούμενος.

Δόξα, καὶ νῦν, θεοτοκίον. ὅμοιον.

Κατακρίσεως λύτρωσαι, παναγία θεόνυμφε. καὶ δεινῶν πταισμάτων καὶ ταπεινὴν μου ψυχήν. καὶ τοῦ θανάτου ἀπάλλαξον καὶ δώρησαι πάντοτε. δικαιώσεως τυχεῖν, ἐν ἡμέρᾳ

ἡμέρα ἐτάσεως. ἧς ἐπέτυχον, τῶν ἁγίων οἱ δῆμοι. μετανοίᾳ καθαρθέντα με πρὸ τέλους. καὶ τῶν δακρύων ταῖς χύσεσιν :~

σταυροθεοτόκιον. ὅμοιον,

Ἐν σταυρῷ ὡς ἑώρακε, καθηλούμενον κύριε, ἡ ἀμνάς σου καὶ μήτηρ σου ἐξεπλήττετο. καὶ τί τὸ ὅραμα ἔκραζεν, υἱὲ ποθεινότατε. ταῦτά σοι ὁ ἀπειθὴς, δῆμος ἀνταποδίδωσιν. ὁ παράνομος. ὁ πολλῶν σου θαυμάτων, ἀπολαύσας, ἀλλὰ δόξα τῇ ἀῤῥήτῳ, συγκαταβάσει σου δέσποτα :~

Τεθνᾶ παρθένε, καὶ τὰ ἕτερα. καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν ὄρθρον. μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν οἱ κανόνες τοῦ ἁγίου, καὶ τοῦ τετραῳδίου. ὁ κανὼν τοῦ ἁγίου, οὗ ἡ ἀκροστιχίς,

Σωφροσύνης μέλπω τὸν ἐπώνυμον ᾆσμα ῥέζων.

ᾠδὴ α΄. ἦχος δ΄. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Σωφρόνως διέπλευσας, τῆς σωφροσύνης τὸ πέλαγος. ταῖς αὔραις τοῦ πνεύματος, οἰακιζόμενος. καὶ συνήθροισας, πολλὴν περιουσίαν. σοφίας χαρίσματι, πάτερ σωφρόνιε :~

Ὡς ἄγγελος γέγονας, τῆς τοῦ χριστοῦ ἀναστάσεως, καὶ πάρεδρος ἔνθεος, τοῦ θείου τάφου. τοῦ πλουτίσαντος, τὴν γῆν ἀθανασίαν. χριστοῦ τοῦ ἐγείραντος, πρώην τοῦ γένους ἡμῶν :~

Φαιδρότητι λόγων σου. καὶ διανοίας ὀξύτητι. τὸν κόσμον ἐφαίδρυνας, θεολογήσας φανῶς. τρισυπόστατον, θεότητος οὐσίαν. μονάδα τε ἰσάριθμον, πάτερ σωφρόνιε :~

Ῥημάτων ὁ φθόγγος σου. καὶ τῶν δογμάτων ἡ εὔσημος. κιθάρα διέδραμε, τῆς γῆς τὰ πέρατα. τὸ μυστήριον, τὸ τῆς οἰκονομίας. τοῦ λόγου διδάσκουσα, πάτερ θεόληπτε :~ θεοτόκιον.

Ὁ ὢν φύσει ἄκτιστος. καὶ τῷ πατρὶ συναΐδιος. καὶ χρόνων ὑπέρτερος, καὶ προαιώνιος. ἐκ σοῦ δέσποινα, κτιστὸς καὶ ὑπὸ χρόνον. ὡς ἄνθρωπος γίνεται, σώζων τὸν ἄνθρωπον :~

ᾠδὴ γ΄. Ὁ εἱρμός.

Οὐκ ἐν σοφίᾳ. καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ καυχώμεθα. ἀλλ᾽ ἐν σοὶ τῇ τοῦ πατρὸς, ἐνυποστάτῳ σοφίᾳ θεοῦ. οὐ γάρ ἐστιν ἅγιος πλήν σου φιλάνθρωπε :~

Στηριζομένην. βακτηρίᾳ τῶν λόγων σου ὅσιε. τὰς ὁρμὰς τῶν δυσσεβῶν. καὶ θεομάχων αἱρέσεων. ἐλαύνει διώκουσα, ἡ ἐκκλησία χριστοῦ.

Ὑπερμαχήσας. τοῦ σεπτοῦ θεοφόρε κηρύγματος. ἀνεδείχθης νικητὴς, τῇ συμμαχίᾳ τοῦ πνεύματος. σοφῶς δυναμούμενος, πάτερ σωφρόνιε :~

Νεκρώσας πᾶσαν. φθειρομένην σαφῶς ὑπὸ δυσπάθειαν. τὴν ἀκήρατον ψυχὴν, δι᾽ εὐσεβείας, ἐζώωσας καὶ. ταύτην ἀνέδειξας, ἔνθεον ὄργανον :~

Ἡ θεολόγος. καὶ τερπνὴ καὶ μελίῤῥυτος γλῶσσα σου. τοὺς τοῦ λόγου ποταμούς. ἀναπηγάζει θεόληπτε. τὰ θεῖα διδάγματα, πᾶσι προχέουσα :~ θεοτόκιον.

Σὲ τὴν τεκοῦσαν, τὸν θεὸν θεοτόκε δοξάζομεν. τῷ γεννήματι τῷ σῷ. προσηγορίαν ἁρμόζοντα. καὶ κλῆσιν κατάλληλον, πανάγνε δέσποινα :~

κάθισμα, ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τοῖς λόγοις ἐκόσμησας, τὴν ἐκκλησίαν χριστοῦ. τοῖς ἔργοις ἐτήρησας, τὸ κατ᾽ εἰκόνα θεοῦ. σωφρόνιε ὅσιε. ἔλαμψε γὰρ ἐν κόσμῳ, ἡ ἐν σοὶ σωφροσύνη. χάριτας διδαγμάτων, ἀπαστράπτουσα πᾶσι. τοῖς πίστει ἑορτάζουσι πάτερ τὴν μνήμην σου :~ θεοτόκιον. ὅμοιον.

Ἐκαίνισας ἄχραντε τῷ θείῳ τόκῳ σου. φθαρεῖσαν τοῖς πάθεσι, τῶν γηγενῶν τὴν θνητὴν. οὐσίαν καὶ ἤγειρας. πάντας ἐκ τοῦ θανάτου, πρὸς ζωὴν ἀφθαρσίας. ὅθεν σε κατὰ χρέος, μακαρίζομεν πάντες. παρθένε δεδοξασμένη, ὡς προεφήτευσας :~

ἢ σταυροθεοτόκιον, ὅμοιον.

Σταυρῷ τε ὑψούμενον ὡς ἐθεάσατο. ἡ ἄχραντος μήτηρ σου λόγε θεοῦ μητρικῶς. θρηνοῦσα ἐφθέγγετο. τί τὸ καινὸν καὶ ξένον, τοῦτο θαῦμα υἱέ μου. πῶς ἡ ζωὴ τῶν ὅλων, ὁμιλεῖς τῷ θανάτῳ. ζωῶσαι τοὺς τεθνεῶτας θέλων ὡς εὔσπλαγχνος :~

ᾠδὴ δ΄. Ὁ καθήμενος, ἐνδόξως.

Μίαν ἄναρχον οὐσίαν, ἐν τρισὶν ὑποστάσεσιν ἰδικαῖς τελείαις, πάτερ σὺ σαφῶς ἐδογμάτισας. διαιρουμένην ἀτμήτως ἑνουμένην τε. ἀσυγχύτως, βουλήσει μιᾷ καὶ θεότητι :~

Ἔχων

χων σώφρονας τὰς φρένας. ϗ τὸν μονω σωφρονέστερον. οὐ φυρμὸς ἐφρόνεις. παρ τὸρ οὐ τροπὴν οὐδὲ σύγχυσιν. τῶν ἡνωμένων ἀτρέπτως, δύο φύσεων. ἐν ἑνὶ χῷ μονογενεῖ ἀπαραλλάκτως :~

Λαμπρυνόμενος ἐνθέως, φωτισμῷ τῷ τοῦ πνεύματος. τὴν δεινὴν μανίαν, τὴν τοῦ νεστορίου διέλυσας. ταυτοβουλία ϗ γνώμη, τοῦ τὴν ἕνωσιν. δογματίσαντος ἐπὶ χυ δύο φύσεων :~

ὕρον φλέξας τὸν αὐτάρτην. ϗ πυρσῷ τῶν δογμάτων σου. ἀθετοῦντα δύο, εἶναι τοῦ χυ τὰ θελήματα. ταῖς διαφόροις οὐσίαις τὰ κατάλληλα. ἐνεργείαις τε, ἀμφοτ διπλαῖς πάτερ ὅσιε :~ Θ.

Ὡραιώθη ὑπὲρ πᾶσαν, τὴν ἀγγέλων εὐπρέπειαν. ὡς τεκοῦσα τοῦτον, κόρη ποιητὴν τε ϗ κν. ἐκ σῶν ἀχράντων αἱμάτων, σωματούμενον. τὸν ῥυόμενον πάντας, αὐτὸν τοὺς δοξάζοντας :~ ᾠ. ε. Ὁ εἱρμός.

Ἀσεβεῖς οὐκ ὄψονται, τὴν δόξαν σου χε. ἀλλ' ἡμεῖς σε μονογενῆ, πατρικῆς ἀπαύγασμα, δόξης θεότητος. ϗ πρὸς σὲ ὀρθρίζοντες, ἀνυμνοῦμέν σε φιλάνθρωπε :~

Τὴν σεπτὴν ἀνάστασιν. ϗ τάφον τῆς ζωῆς. ἀκλινεῖ πόθῳ θεωρῶν. θεωρίαν ἐπλήσω καὶ κρυφιομύστου. ϗ πιστοῖς μετέδωκας, ἱεράρχα τῆς ἐλλάμψεως :~

Ὁλικῶς ἐπεπόθησας, τὸν μόνον ἀγαθόν. πυρσωθεὶς φέγγει νοητῷ. ϗ πηγὴν ἠγάπησας τῆς ἀφθαρσίας. θεωρίαις πάνσοφε, πρὸς αὐτὴν ἀνατεινόμενος :~

Ναὸς ζῶν ϗ ἔμψυχος, ἐγένου τοῦ θυ. νεκρωθεὶς πᾶσι τοῖς ἐν γῇ. τὴν τοῦ λόγου ῥάπιζαν ἀθώωσεν ... κεκτημένος ὅσιε. ϗ λυχνίαν τὴν τῆς πίστεως :~ Θ.

Ἐν δυσὶν νοούμενον, οὐσίαις τὸν χν. τὸν υἱὸν τὸν μονογενῆ. τοῦ θυ. τὸν ἄναρχον σάρκα γενόμενον. ὑπὲρ λόγον τέτοκας θεομῆτορ ἀπειρόγαμε :~ ᾠ. ϛ. Θύσωσοι μετὰ φωνῆς.

Ἠλυσίως, ἐξεχύθη ἡ χάρις τοῦ πνς. τοῦ παναγίου θεόφρον. ἐν ταῖς χείλεσί σου ὅθεν ὁ φθόγγος τῶν σῶν λόγων, τοῦ ποταμοῦ μιμεῖται τὰ ῥεύματα :~

Ὡς φοῖνιξ, ἐν τῷ οἴκῳ κυρίου ἐξηνθήσας. τῇ εὐκαρπίᾳ τοῦ λόγου. καθαρωτέρω βίῳ καταγλυκαίνων. τὰς καρδίας, ἱεράρχα τῶν πίστει τιμώντων σε :~

Νεκροῦται, τῇ ζωτικῇ ῥομφαίᾳ τῆς γλώττης σου. τὸ τῶν αἱρέσεων ξίφος. ϗ θρασεῖα φάλαγξ τῶν θεομάχων. σφαττομένη, θανατοῦται δογμάτων σου ξίφεσιν :~ Θ.

Ὑμνοῦμεν, θκε τὸν ἄχρονον τόκον σου. δι' οὗ σωζόμεθα πάντες. ϗ θανάτου βρόχων ϗ δεινοτάτης, ἁμαρτίας. ϗ τῶν μυχῶν τοῦ ᾅδου λυτρούμεθα :~ Ὁ εἱρμός.

Θύσωσοι μετὰ φωνῆς αἰνέσεως κε.

Τὸ φωταγωγικὸν. τοῦ ἤχου.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ, ια. τοῦ ὁσίου πρς ἡμῶν, σωφρονίου. ἀρχιεπισκόπου ἱεροσολύμων. Θ.

Εὐπάδε τυρεῖν ϗ κοραίαν τοῦ νόμου,

Ὁ σωφρόνιος οὐ παρόντοις κόραις.

Ἐν δεκάτῃ σώφρων ἔδυ σωφρόνιος παρὰ τύμβον.

Οὗτος ὁ μέγιστος τῆς ἐκκλησίας φωστὴρ χώρας μὲν ἔφυ φοινίκης λιβανοστεφανοῦς. πόλεως δὲ δαμασκοῦ. εὐσεβῶν ϗ σωφρόνων γονέων τέκνον. πατρὸς μὲν καλουμένου πλινθᾶ. μητρὸς δὲ μυροῦς. ἐντεῦθεν εὐφυΐα φύσεως τὴν ἐπιμέλειαν κεράσαμενος. ὑπὲρ φυὼς ἐπιστημῶν ἁπασῶν τὸ κράτος ἀνεδήσατο. ἔτι δὲ τὴν δαμασκὸν οἰκῶν, πᾶσαν ἀρετὴν ἐν ταῖς ἐρήμοις πραττομένην μετήρχετο. ἔπειτα τὴν μάνδραν τοῦ μεγάλου θεοδοσίου καταλαμβάνει. ἐν ᾗ σχολάζων ϗ τῷ θῷ ἐν ἡσυχίᾳ συγγινόμενος. τῇ τῶν θείων γραφῶν μελέτῃ, τὴν καρδίαν ϗ τὸν νοῦν κατωχύρωσε. πᾶν νόημα αἰχμαλωτίσας εἰς τὴν ὑπακοὴν τοῦ χυ. ἔπειτα πορισοτέρας γλιχόμενος παιδείας ϗ φιλοσοφίας. ἐπὶ τὴν ἀλεξάνδρου μεγαλόπολιν ἀποπλεῖ. ϗ ἰωάννῃ ἀξιολόγῳ τινὶ, περιτυχὼν ἀνδρί. πάσης σοφίας ϗ συνέσεως πεπληρωμένῳ, τούτῳ γίνεται σύσκηνος ϗ ὁμόρροφιος. ὁμοδίαιτος ϗ ὁμογνώμων. τὰ παρ' ἐκείνου λαμβάνων ϗ μεταδιδοὺς τὰ σφέτερα. ἔνθα τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐπιχυσιν παθόντας. ὑπὸ τῶν ἁγίων, κύρου ϗ

ἰωάννου

ἰωάννου θεραπεύεται. καὶ τῆς ἰατρείας ἀπαιτεῖται μισθόν, τὰ καθ' ἑκάστην παρ' αὐτοῦ τελούμενα θαύματα, γραφῇ παραδοῦναι. καὶ μέντοι καὶ παρέδωκεν. ἔπειτα ἐπίσκοπος ἱεροσολύμων διὰ τὸ ὑπερ[illegible] τοῦ βίου καθίσταται. καὶ τῆς ἁγίας πόλεως ἱερουσαλὴμ ὑπὸ τῶν ἀλιτηρίων περσῶν ἁλούσης, εἰς ἀλεξάνδρειαν πρὸς τὸν μέγαν ἰωάννην τὸν ἐλεήμονα παραγίνεται. τηνικαῦτα τὸν ἀποστολικὸν ἐκεῖνον θρόνον ἰθύνοντα. οὗ πρὸς τὴν μακαρίαν λῆξιν ἀπάραντος, τὸν ἄπειρον αὐτοῦ τῆς ἐλεημοσύνης θησαυρόν, καὶ τοῦ βίου τὸ ὑψηλόν, διὰ τοῦ ἐγκωμιαστικοῦ λόγου ἀνεδίδαξε. πολλὰ καὶ αὐτὸς τὸν μακάριον ἐκεῖνον θρηνήσας. ἐπεὶ δὲ αὖθις πρὸς τὴν ἁγίαν πόλιν ὑπέστρεψεν, οὐκ ἔστιν εἰπεῖν μεθ' ὅσης φροντίδος καὶ πόνου τὴν λαχοῦσαν αὐτῷ ἐκκλησίαν ἐποίμανεν. οὐδαμῶς γὰρ δέδωκεν ὕπνον τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ, οὐδὲ τοῖς βλεφάροις νυσταγμόν. οὐδὲ γὰρ κατὰ δαιμόνων ἦν αὐτοῦ ἡ πάλη μόνον, ἀλλὰ καὶ κατὰ τῶν αἱρετιζόντων. οὓς συγγραφαῖς καὶ γραφικαῖς παραδόσεσιν ἀνατρέπων, καὶ μέντοι καὶ οἰκείαις διδασκαλίαις φρούδους ἀπετέλει. καὶ ἄλλα δὲ πλεῖστα λόγου καὶ μνήμης ἄξια συγγράμματα, τῇ ἐκκλησίᾳ καταλέλοιπε. βίον ὀρθῶς ἐκδιδάσκοντα, κατὰ τὸ θεῷ δοκοῦν πολιτεύεσθαι. ὧν ἐστὶ τὸ ὑπερθαύμαστον διήγημα τῆς ἐν γυναιξὶν ἰσαγγέλου μαρίας τῆς αἰγυπτίας, τῆς ὑπὲρ ἀνθρωπίνην φύσιν ἐρημικοὺς ἀγωνισαμένης ἀγῶνας. οὕτω καλῶς καὶ θεοφιλῶς αὐτὸς βιώσας. καὶ ἄλλους ἐκδιδάξας, καὶ στόμα χριστοῦ χρηματίσας καὶ ὁσίως τὸ δοθὲν αὐτῷ ποίμνιον ἰθύνας. ἐν χρόνοις τελείοις, ἐν εἰρήνῃ πρὸς τὸν θεὸν μεθίσταται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν πιονίου πρεσβυτέρου τῆς ἐν σμύρνῃ ἁγίας ἐκκλησίας.

Ὡς ἐγκρυφίας ἄρτος ἐξωπτημένος,
Καυθεὶς προσήχθη πιόνιος κυρίῳ.

Οὗτος ἦν ἐν τῇ σμύρνῃ τῆς ἁγίας τοῦ θεοῦ ἐκκλησίας πρεσβύτερος. κατὰ τοὺς καιροὺς δεκίου τοῦ βασιλέως. συνελήφθη δὲ καὶ μετὰ ἑτέρων. καὶ πρῶτον μὲν ἄγεται παρὰ πολέμωνα τὸν νεωκόρον. πρὸς ὃν διηνέχθη περὶ τῆς θρησκείας, γραφικαῖς ἀποδείξεσι καὶ ἱστορικαῖς. καὶ πιστοῦται παρὰ τῶν ἤδη γεγονότων τὰ ἐσόμενα. καὶ ὅτι ὁ θεός, διὰ πυρὸς δοκιμάζειν μέλλει τὰ τῶν ἀνθρώπων ἔργα. καὶ παρατίθησιν εἰς πίστιν, τὰς πυρίνους σταγόνας, αἷς τὴν σοδόμων γῆν ἀπετέφρωσε, καὶ τὰς πολλαχοῦ τοῦ πυρὸς ἀναβλύσεις. εἶτα παρ' ἐλπίδιον τὸν ἄρχοντα συνεδρεύσαντα τῷ νεωκόρῳ, ὁ ἅγιος ἄγεται. ὕστερον δὲ παρὰ κουντιλιανοῦ τοῦ ἀνθυπάτου γενόμενος, τὴν διὰ πυρὸς λαμβάνει τελείωσιν. τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις, ἐν τῷ λιθοστρώτῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν, γεωργίου θεοφόρου καὶ θαυματουργοῦ, τοῦ ἐν τῷ ἱστίῳ λεγομένου, τοῦ νεοφανοῦς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων. τροφίμου, καὶ θαλοῦ, τῶν ἐν λαοδικείᾳ μαρτυρησάντων.

Ἐν ταῖς ἡμέραις διοκλητιανοῦ καὶ μαξιμιανοῦ τῶν βασιλέων. ἡγεμονεύοντος ἀσκληπιοῦ ἐν λαοδικείᾳ, διωγμὸς γέγονε κατὰ τῶν χριστιανῶν καὶ κρατηθέντες οἱ ἅγιοι μάρτυρες τρόφιμος καὶ θαλὸς διὰ τὴν εἰς χριστὸν ὁμολογίαν, ἐλιθοβολήθησαν ἐπὶ ὥρας ἱκανάς. τοῦ δὲ θεοῦ περιφρουροῦντος αὐτούς, ἔμειναν ἀβλαβεῖς. τοῦτο θεασάμενος ὁ ἄρχων καὶ οἱ σὺν αὐτῷ, αἰδεσθέντες εἴασαν αὐτούς, πρὸς μικρὸν διάγειν ἀτιμωρήτους καὶ πάλιν διαβληθέντες παρέστησαν τῷ κριτηρίῳ. καὶ τὸν χριστὸν μετὰ παρρησίας θεὸν εἶναι ἀληθινὸν ἐνώπιον πάντων ὁμολογήσαντες, τὰ δὲ εἴδωλα κωμῳδήσαντες, καὶ τοὺς τυράννους ἐλέγξαντες, εἰς ὀργὴν αὐτοὺς ἐκίνησαν. διὸ καὶ γυμνοὺς ἐπὶ ξύλου κρεμάσαντες, τὰς σάρκας αὐτῶν διατόμως κατέξεσαν. οἱ δὲ ἅγιοι προσευχόμενοι. καὶ τοὺς ἕλληνας μυκτηρίζοντες, ἐξέμηναν αὐτὸν ἄρχοντα. διὸ καὶ ψηφισάμενος μετὰ ταῦτα, ἐν σταυρῷ κρεμασθῆναι αὐτοὺς προσέταξεν. ἀπερχομένων δὲ αὐτῶν ἐπὶ τὸν προκείμενον τόπον, πολὺ πλῆθος λαοῦ ἠκολούθησεν αὐτοῖς. καὶ σταυρωθέντες προσηύχοντο. ὁμί-

λουν τῷ λαῷ ταῖς ψυχαῖς σωτήριον τα. οἱ δὲ λαοὶ ἐξ ἀπὸ δόμων προσψαῦσαι τοῖς ἱεροῖς τῶν ἁγίων σώμασιν. οἱ μὲν σταγόνας αἱμάτων, οἱ δὲ, σουδάρια. ἄλλοι δακτυλίους, καὶ ἕτερα δίκτυα ἤδη ἐλάμβανον εὐλογίας χάριν, καὶ ἀποτροπὴν παντὸς ἐναντίου. τότε οἱ ἅγιοι εὐλογήσαντες καὶ προπέμψαντες πάντας, τὰς ἁγίας αὐτῶν ψυχὰς, τῷ θεῷ παρέθεντο. τινὲς δὲ τῶν εὐσεβῶν, τὰ τῶν ἁγίων λαβόντες λείψανα μύροις ἀλείψαντες, καὶ ὀθονίοις εἱλίσαντες. κατέθεντο ἐν τῷ ναῷ. καὶ προσελθοῦσα τοῦ ἄρχοντος Ἀσκληπιοῦ ἡ γυνὴ, καὶ μυρίσασα τὴν τῶν ἁγίων μαρτύρων θήκην, ὀθόνην πολλοῦ ἀξίαν ἄνωθεν τῆς θήκης ἐφήπλωσεν. ἀνὴρ δέ τις Ζώσιμος καὶ Ἀρτέμιος, ἄνδρες εὐλαβεῖς καὶ πιστοὶ τῶν ἁγίων συμπολῖται ὄντες, μετὰ ταῦτα τὴν τῶν λειψάνων θήκην ἀναλαβόντες, καὶ εἰς τὴν αὐτῶν πόλιν κομισάμενοι, στρατοπ[...]ην καλουμένην, πρὸ μιλίου ἑνός, ἐν τοῖς λατομίοις κατέθεντο

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν ἀνακομιδὴ τῶν λειψάνων, τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ἐπιμάχου. ξ'.

Κομίζεταί σοι ὄλβος ὀλβία πόλις,
Ἐπιμάχου τὸ σῶμα τοῦ τρισολβίου.

Ταῖς αὐτοῦ ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ θεὸς ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς, ἀμήν. ᾠδ. ζ'. ὁ εἱρμός.

Ὁ διασώσας ἐν πυρὶ, τοὺς Ἀβραμιαίους σου παῖδας καὶ τοὺς Χαλδαίους ἀνελὼν. οὓς ἡ δίκη δικαίως ἐνήδρευσεν. ὑπερύμνητε κύριε. ὁ θεὸς ὁ τῶν πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Μετὰ τῆς ἄνωθεν ῥοπῆς, ταῖς αἱρετικαῖς γλωσσαλγίαις. ἀντιταττόμενος σοφὲ, νικηφόρος γενόμενος ἔψαλλες. ὑπερύμνητε κύριε ὁ θεὸς ὁ τῶν πατέρων, εὐλογητὸς εἶ.

Ὅλος ἀνάθημα θεῷ, ταῖς τῶν ἀσκητῶν φυτουργίαις. περιϊπτάμενος σοφὲ, λειμῶνα τὸν σαυτοῦ κατεφύτευσας. ἀρετῶν ἐμμελέτημα, τῷ θεῷ τῷ ἐν ὑψίστοις καθιδρώσας.

Ὁμοιοπειθόμενος Χριστοῦ, τῆς σῆς ἐπιστήμης τὸν πλοῦτον. τοῖς δεομένοις εὐσεβῶς. ἀναμέλπων θεόφρον μετέδωκας. ὑπερύμνητε κύριε. ὁ θεὸς ὁ τῶν πατέρων, εὐλογητὸς εἶ. θεοτ.

Ἁγιασθεῖσα τὴν ψυχὴν, καὶ προκαθαρθεῖσα τὸ σῶμα. τῇ ἐπελεύσει ἐπὶ σὲ, τοῦ ἁγίου παναμώμου πνεύματος. τοῦ ὑψίστου τὴν δύναμιν ἐν γαστρὶ συλλαβοῦσα τίκτεις ἀσπόρως.

ᾠδ. η'. Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ.

Ἱεραρχικῆς ἱερουργίας, τῷ μύρῳ καθηγιάσθης τῷ τῆς πίστεως. ἔνθα πεφανέρωται, κόσμου τὸ σεπτόν. ἱεραρχίας πάνσοφε, πάτερ σωφρόνιε. τὸν κύριον ὑμνεῖτε κραυγάζων. καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σοφίαν τιμῶν διαφερόντως, στεφάνῳ τῷ τῶν χαρίτων ἐστεφάνωσε. δόξαν τὴν ἀμάραντον, πλοῦτον ἀναφαίρετον. τὸ τῆς σοφίας ἔνδοξε, δῶρον δεξάμενος. καὶ κύριον ὑμνεῖτε κραυγάζων, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἱεροπρεπῶς ἱερομύστα, τὴν θείαν δικαιοσύνην ἐνδυσάμενος. ἴθυνας πανόλβιε, πάτερ γενναιότατα. τὸ τοῦ δεσπότου ποίμνιον, λόγοις καὶ πράξεσι. τὸν κύριον ὑμνεῖτε κραυγάζων. καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μεγαλοπρεπῶς καὶ ὑπὲρ λόγον, ὁ λόγος ὁ τῷ πατρὶ πάτερ συνάναρχος. λόγον σοι δεδώρηται, λόγους διαστρέφοντα. καὶ γλωσσαλγίας λύοντα, τὰς τῶν αἱρέσεων. τὸν κύριον ὑμνεῖτε βοῶντα, καὶ ὑπερυψοῦντε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. θεοτ.

Ἁγιοπρεπὴς ναὸς ἐδείχθης, τοῦ λόγου τοῦ πᾶσαν κτίσιν ἁγιάσαντος. ὄρος τοπον ἅγιον, ὄρος ἐμφανέστατον. εὐλογημένη δέσποινα, μόνη πανύμνητε. διό σε θεομῆτορ ὑμνοῦμεν. καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ εἱρμός.

Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ.

ᾠδ. θ'. Λίθος ἀχειρότμητος.

Ῥήσεις ἐκ χειλέων σου θείων, προερχομένη θεορρήμον. τὰς τῶν εὐσεβῶν διανοίας, καταγλυκαίνει διὰ τῆς χάριτος. ὥσπερ κηρίον στάζουσα τῶν νοημάτων τὴν εὐπρέπειαν.

Ἔνδον ἀιδίων ἀδύτων, περιπολεύειας θεηγόρε. περὶ τὸν τῶν ὅλων δεσπότην, τὸν βασιλέα ἔνθα χορεύουσιν. ἄγγελοι καὶ λαμπρότητα, καὶ τῶν ἁγίων τὰ στρατεύματα.

Ζωὴν μετερχόμενος πάτερ, ἐπὶ τῆς γῆς τὴν τῶν ἀγγέλων. τῆς ἀγγελικῆς ἐν ὑψίστοις, κατηξιώθης

...θης μακαριότητος. ἔνθα Χριστὸν δυσώπησον, σωθῆναι πάντας τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Ὡς τῶν ἀρωμάτων φιάλαι, αἱ σιαγόνες σου θεόφρον. νάρδου πνευματικῆς πολυτίμου, σοφίας ἄνθους γέμων ἀλάβαστρον. σῶμα Χριστοῦ τὸ τίμιον, ἀρωματίζων τοῖς σοῖς δόγμασιν. Θεοτοκίον.

Νεφέλην σε κούφην παρθένε, ὁ Ἡσαΐας ἐθεώρει. ἐν ᾗ σοὶ Κύριος ἐλθὼν, καθεῖλε πάντα τὰ χειροποίητα. καὶ τὸ αὐτοῦ ἐνίσχυσεν, τοὺς σὲ ὑμνοῦσιν ἐφαίδρυνσεν. Ὁ εἱρμός.

Λίθος ἀχειρότμητος.

Τὸ φωταγωγικὸν τοῦ ἤχου τῆς ἡμέρας. τὸ μετὰ καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία ὡς συνήθως, καὶ ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ, ιβ΄. τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν, Θεοφάνους τοῦ ὁμολογητοῦ τῆς σιγγριανῆς.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα. στιχηρὰ, ἦχος, πλ. δ΄.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Πάτερ θεόφρον Θεόφανες, θεοφανείας Χριστοῦ, κεκλημένος ἐπώνυμος, ζωηφόροις ἴχνεσι, τοῖς αὐτοῦ ἠκολούθησας καὶ τὰ τερπνὰ τοῦ βίου κατέλιπες, ἐνατενίζων τῷ ποθουμένῳ σοι. κάλλει παναρέτῳ. καὶ ταῖς θείαις νεύσεσι, ταῖς πρὸς αὐτόν. ἄριστα θεούμενος, καὶ τελεώτατα. Ὅμοιον.

Πάτερ θεόφρον Θεόφανες, ὑπερορίας ταπεινὰς ἀσθενῶς διακείμενος. καρτερῶς ὑπήνεγκας, ἀφειδήσας τοῦ σώματος. ὑπὲρ σεπτῶν εἰκόνων πανεύφημε, θυμὸν λεόντων ἐξοριζόμενος. ὧν κατορχούμενος. τὰς βουλὰς ἀμαύρωσας, καὶ λογισμοὺς. ὄντως ματαιόφρονας, καὶ νῦν ἀλαίστορας. Ὅμοιον.

Ὄντως ἀμοιβὰς τῶν πόνων σου, τὸ ἀγαθῶν δοτήρ. καὶ ψιλῶς σοι δεδώρηται. ἀπελαύνειν δαίμονας, θεραπεύειν νοσήματα. παρεσχηκὼς τελεσιουργὸν τὴν δύναμιν. κατηξίωθης καὶ τῆς ἀφράστου χαρᾶς. ἔνθα χορεύουσι, τῶν ἀγγέλων τάγματα, διὰ παντός. πρόσωπον θεώμενος, τοῦ παντοκράτορος.

Δόξα, καὶ νῦν, θεοτοκίον. ὅμοιον.

Δῶρον ψυχῆς στενάζουσα. καὶ τῶν δακρύων πηγὰς, ἐκ καρδίας προσφέρουσα. τῇ παρθένῳ βόησον, καὶ μῆτερ τοῦ θεοῦ ἡμῶν. διὰ τοῦ πλήθους τῶν οἰκτιρμῶν σου ἁγνή. τῆς φοβερᾶς με ῥῦσαι κολάσεως. καὶ κατασκήνωσον, ἔνθα ἡ ἀνάπαυσις. καὶ ἡ χαρά. ἡ διαιωνίζουσα, καὶ ἡ ἀπόλαυσις. Σταυροθεοτοκίον. ὅμοιον.

Σὲ καθηλούμενον βλέπουσα, ἐν τῷ σταυρῷ Ἰησοῦ. καὶ τὰ πάθη δεχόμενον, ἑκουσίως δέσποτα. ἡ παρθένος καὶ μήτηρ σου. τέκνον ἐβόα τέκνον γλυκύτατον. πληγὰς ἀδίκως πῶς φέρεις ὁ ἰατρός. ὁ ἰασάμενος, βροτῶν τὴν ἀσθένειαν. καὶ τῆς φθορᾶς. ἅπαντας ῥυσάμενος, τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου.

Εἰς τὸν ὄρθρον. οἱ κανόνες τοῦ ἁγίου, καὶ τοῦ τριῳδίου κατὰ τὴν τάξιν. ὁ κανὼν τοῦ ἁγίου. οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Θεοφανὴς μέλπει σε τὸν θεοφάνην.

ᾠδὴ α΄. ἦχος, δ΄. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος.

Θεοῦ τοῦ σαρκὶ φανέντος ἴχνεσιν, ἐπηκολούθησας. ἐν εὐσεβείᾳ πὲρ πυρσωθεὶς, ὡς ἐντεῦθεν τὴν κλῆσιν πλουτεῖν. τὴν ἀληθῶς φερώνυμον, ὡς τῇ προνοίᾳ προτετύπωτο.

Ἐθέλχθης ποθεινοτάτῳ ἔρωτι, τῷ τοῦ δεσπότου σου. καταφρονήσας τὸν πόθου κοσμικοῦ. συγκραθεὶς δὲ τῇ χάριτι. βιωτικὴν τὴν τερπνότητα, οὐδὲν ἡγήσω παμμακάριστε.

Ὁρμήσας θηριωδῶς ἐδίωξε, λέων ὁ τύραννος. τοὺς ἐκλεκτοὺς μὴ φέρων καθορᾶν, τιμωμένην εἰκόνα Χριστοῦ. μεθ' ὧν καὶ σὲ θεόφανες, ὑπερορίᾳ κατεδίκασεν. Θεοτοκίον.

Ἀσπόρως τῷ τοῦ πατρὸς βουλήματι, ἐκ θείου πνεύματος. τὸν τοῦ θεοῦ συνείληφας υἱὸν καὶ σαρκὶ ἀπεκύησας. τὸν ἐκ πατρὸς ἀμήτορα, καὶ δι' ἡμᾶς ἐκ σοῦ ἀπάτορα. ᾠδὴ γ΄. Ὁ εἱρμός.

Οὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ καυχώμεθα ἀλλ' ἐν σοὶ τῇ τοῦ πατρὸς, ἐνυποστάτῳ σοφίᾳ θεοῦ. οὐ γάρ ἐστιν ἅγιος, πλήν σου φιλάνθρωπε.

Φωτὸς τοῦ θείου, πεπλησμένος ὡράθης θεόφανες. δι' ἀγάπης συγκραθείς. τῷ ποθουμένῳ μακάριε. διό σου τὴν ἔνδοξον μνήμην γεραίρομεν.

Ἀπαγορεύσας, τὰ δυσσεβῆ τοῦ λέοντος δόγματα. τοὺς θεσμοὺς πανευσεβῶς, τῆς ἐκκλησίας ἐκράτυνας. διό σε τοῖς θαύμασι, Χριστὸς ἐδόξασε.

Ἠνυρωμένος, τῆς ἐλπίδος καὶ πίστεως ὅσιε. τῆς σαρκὸς τὸ ἀσθενὲς ψυχῆς στερρότητι ῥώμῃ. θεῷ οἰκειώσασα, σῶμα ὁμόδουλον. Θεοτοκίον.

Ἀπειρόγαμε, ἡ θεὸν σαρκωθέντα κυήσασα. τῶν παθῶν ταῖς προσβολαῖς, κλονούμενόν με στερέωσον, οὐκ ἔχω ἄλλην ἅγνη πλὴν σοῦ βοήθειαν :~ Κάθισμα ἦχος γ. Θείας πίστεως.

Ὅλον ἔνθεον προσκεκτημένος. δόγμα ἄθεον ἀπεβδελύξω. καὶ κινδύνοις πολυτρόποις ὡμίλησας. ὑπὸ ῥοπῇ αἰκιζόμενος. καὶ δυσσεβῶς παμμάκαρ τελειούμενος. πάτερ θεόφανες χριστὸν τὸν θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος :~ Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Θείας φύσεως οὐκ ἐχωρίσθη, σὰρξ γενόμενος ἐν τῇ γαστρί σου. ἀλλὰ θεὸς ἐνανθρωπήσας μεμένηκεν. ὁ μετὰ τόκον μητέρα παρθένον σε, ὡς πρὸ τοῦ τόκου φυλάξας παναμώμητε, μόνος κύριος. αὐτὸν ἐκτενῶς ἱκέτευε. δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος :~ Σταυροθεοτοκίον, ὅμοιον.

Ἡ ἀμίαντος ἀμνὰς τοῦ λόγου, ἡ ἀκήρατος παρθενομήτωρ. ἐν τῷ σταυρῷ θεασαμένη κρεμάμενον. τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως λάμψαντα. μητροπρεπῶς θρηνῳδοῦσα ἐκραύγαζεν. οἴμοι τέκνον μου. πῶς πάσχεις θέλων ῥύσασθαι, παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον :~ Ὠδὴ δ΄. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα ἡ ἐκκλησία.

Ἡτοίμαστο ἐπουράνιος βασιλεία. ὡς ἀθλητῇ σοι ἔνδοξε. τῆς γὰρ ἐπιγείου, χαίρων μετέθηκας σκηνῆς. βοῶν δεσπότη σου, δόξα τῇ δυνάμει σου κύριε :~

Στεφανηφόρος θεόφανες ἀνεδείχθης. τὸ γάρ σε τοῦτον εἰκόνισμα, χριστοῦ θεοφόρε. μάκαρ οὐκ ἠρνήσω τιμᾶν. διὸ καὶ ἀνέκραζες, δόξα τῇ δυνάμει σου κύριε :~

Ἀθετούμενος προστάγματι τοῦ τυράννου. τοῦ δυσσεβοῦς ὁ ὅσιος. σαρκὸς ἀσθενείας, ὅλως οὐκ ἐφρόντισε. κραυγάζων τῷ κτίσαντι, δόξα τῇ δυνάμει σου κύριε :~

Ἐμεγαλύνθης τοῖς θαύμασι θεοφόρε. ὁ γὰρ χριστὸς ἠμείψατο. σὲ τῆς καρτερίας. ὅθεν καὶ ἰάματα, πηγάζεις τοῖς χρήζουσι. ὥσπερ ἐκ πηγῆς ἱδρῶτα τε :~ Θεοτοκίον.

Ἀπειρογάμως ἐκύησας ὦ παρθένε. καὶ μετὰ τόκον ὤφθης, παρθενεύουσα πάλιν. ὅθεν ἀσιγήτοις φωναῖς, τὸ χαῖρέ σοι δέσποινα. πίστει ἀδιστάκτῳ κραυγάζομεν :~

Ὠδὴ ε΄. Σὺ κύριε μου φῶς.

Λόγῳ παναυσεβεῖ. ὀρθοδόξως ἐκήρυξεν. ὁ ὅσιος θεοφάνης. τὸ τῆς πίστεως δόγμα, τῷ πυρὶ λαμπόμενος :~

Πλοῦτον παντοδαπῆ, θεοφρόνως διένειμας, προστάγματι τοῦ δεσπότου. τοῖς πενίᾳ συζῶσιν, ἑπόμενος παμμάκαρ :~

Ἔχων σου τὴν ψυχήν, κατ' εἰκόνα τοῦ κτίσαντος. τὴν ἄχραντον τοῦ δεσπότου. προσεκύνεις εἰκόνα, τῷ πόθῳ ἀσπαζόμενος :~ Θεοτοκίον.

Σὲ ὅπλον ἀρραγές, κατ' ἐχθρῶν προβαλλόμεθα. σὲ ἄγκυραν καὶ ἐλπίδα. τῆς ἡμῶν σωτηρίας, θεόνυμφε κεκτήμεθα.

Ὠδὴ ς΄. Θύσω σοι μετὰ φωνῆς.

Ἔνθεον, πρὸς ἀρετὴν τὸν βίον μου ὅσιε. τὴν τῆς ἀσκήσεως τρίβον, ταῖς εὐχαῖς σου πάτερ ὁμαλίσας. ἣν συντόμως, εὐθυπορεῖν με μάκαρ ἀξίωσον :~

Σωφρόνως, σὺ τὴν ζωὴν διήνυσας ὅσιε. μετὰ φρονήσεως ἔχων, σὺν ἀνδρείᾳ γὰρ τὴν δικαιοσύνην. καὶ τῷ κύκλῳ, τῶν ἀρετῶν ἐφαινῆς κοσμούμενος :~

Εὐκλεῶς, μαρτυρικῶς ἐπέβης θεόφανες. τῆς θεομήτορος κόρης. καὶ μαρτύρων πάτερ τοὺς χαρακτῆρας. ὡς τιμήσας. καὶ τοῖς διώκταις ἀντιταττόμενος :~ Θεοτοκίον.

Ὢ θαῦμα, τῶν ἁπάντων θαυμάτων καινότερον. ὅτι παρθένος ἐν μήτρᾳ. τὸν τὰ σύμπαντα περιέποντα. ἀπειράνδρως, συλλαβοῦσα οὐκ ἐστενοχώρησεν. Ὁ εἱρμός.

Θύσω σοι. μετὰ φωνῆς αἰνέσεως κύριε.

Κοντάκιον. ἦχος β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ἐξ ὕψους λαβών, τὴν θείαν ἀποκάλυψιν. ἐξῆλθες σπουδῇ, ἐκ μέσου τῶν θορύβων. καὶ μονάσας ὅσιε. εἴληφας ἐνεργείας καὶ προφητείας ἀξίωμα. συμβίου καὶ πλούτου στερούμενος :~ Ὁ οἶκος.

Ἐπὶ τῆς γῆς μηδὲν προτιμήσας, ἠκολούθησας χαίρων τῷ καλέσαντί σε χριστῷ. καὶ τὸν ζυγὸν αὐτοῦ ἔλαβες, ἐπὶ τῶν ὤμων τῶν σῶν προθύμως. καὶ ἀνάπαυσιν εὗρες τῇ ψυχῇ σου. ἣν περ κἀμοὶ τῷ πτωχῷ καὶ ῥαθύμῳ, κατάπεμψον.

ψον. τῷ λέγοντι, καὶ μηδόλως ἐκτελοῦν-
τι. ἀλλ᾽ ἔτι σχολάζοντι, ἐν τοῖς τοῦ βίου πρά-
γμασι. καὶ θαυμάζοντι πῶς πάντα ἔφυ-
γεν. Συμβίου καὶ πλούτου στερούμενος :-

Τ Τῷ αὐτῷ μηνὶ ιβ΄. μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν
θεοφάνους τοῦ ὁμολογητοῦ, τοῦ τῆς σιγρια-
νῆς τοῦ ἐν τῷ μεγάλῳ ἀγρῷ κειμένου. στί.

Θ Θεοφανῶν φάνηθι πιστῶν προστάτα.
Τ ὑμνῶσι πιστῶς, σὸν μετ᾽ εἰρήνης τέλος.
Δ Δωδεκάτῃ φθιμίθοντος ἀπῆρε βίου θεοφάνης

Ο Οὗτος, πατρὸς μὲν ἔφυ ἰσαάκ. μητρὸς δὲ θεοδότης.
τοῦ δὲ πατρὸς τελευτήσαντος, ἐν τῇ ὑπὸ αὐτοῦ
ς διεπομένῃ τοῦ αἰγαιοπελαγίτου ἀρχῇ, τὴν
παρὰ τῇ μητρὶ ἀναγόμενος καὶ τρεφόμενος. γε-
νομένου δὲ αὐτοῦ δωδεκαετοῦς, ἁρμόζεται
γυναικί. καὶ αὐτῇ συνδιάγων ἦν, χρόνους ὀκ-
τώ. πλοῦτος δὲ ἦν ἀμφοτέροις πολύς. συμ-
βούλῳ δέ τινι χρησάμενος ἰδίῳ οἰκέτῃ, πό-
θον ἔσχε πολὺν τὸν τῶν μοναστῶν ὑπελθεῖν
βίον. τῆς δὲ μητρὸς τὸν βίον ἀπολιπούσης, καὶ
πλοῦτον ἄπειρον αὐτῷ καταλελοιπυίας, ὁ
κηδεστὴς αὐτοῦ πληρῶσαι τὰ τῷ γάμῳ νε-
νομισμένα τοῦτον ἐξεβιάζετο. καὶ δὴ τῆς κυ-
ρίας ἡμέρας καταλαβούσης, καὶ παστὰς ἐπή-
γνυτο, καὶ ὑμέναιος ᾔδετο, καὶ τὰ λοιπὰ ἐτε-
λεῖτο. ἐπεὶ δὲ ὁ καιρὸς αὐτοῦ, τὸν μακάριον
καὶ τῇ συνεύνῳ καταμόνας γενέσθαι ἐκά-
λει, τὰ τῶν λογισμῶν, αὐτοῦ κρύφια, ἐφα-
νέρου τῇ νεάνιδι, ἥτις καὶ συγκατέθετο. καὶ εἴ-
τι δ᾽ ἂν καὶ βούληται αὐτούς, πράττειν, καὶ αὐ-
τὴ τοῦτο μετὰ προθυμίας διεβεβαιοῦτο ποι-
εῖν. ὅπερ ἀκούσας ηὐχαρίστησε τῷ θεῷ. ἔκτο-
τε οὖν ἐποίουν ἀμφότεροι τὰς ἡμερινὰς καὶ
νυκτερινὰς εὐχάς. ταῦτα μαθὼν λέων ὁ δυσ-
σεβὴς βασιλεύς, καὶ ὁ τούτου κηδεστής. διεκώλυε
τοὺς νέους τοῦ σκοποῦ. ἐξαπέστειλε δὲ αὐτὸν ὁ
βασιλεὺς πρὸς τὸ τῆς κυζίκου κάστρον συγ-
χορήσοντα ἤδη καὶ τότε, ἐκτίζετο. καὶ ἀπελ-
θὼν ὁ τίμιος παῖς, ἐξ ἰδίων ἀναλωμάτων, τὴν
τοῦ κρατοῦντος δουλείαν πεποίηκε. τῷ δὲ εἰ-
κοστῷ πρώτῳ χρόνῳ τῆς αὐτοῦ ἡλικίας, ὅ,
τε θηριώνυμος βασιλεύς, καὶ ὁ πενθερὸς αὐ-
τοῦ, καταστρέφουσι τὸν βίον. καὶ λοιπὸν ἐν
ἐλευθερίᾳ, οὐ μόνον ὁ νέος, ἀλλὰ καὶ ἡ οἰκου-

μένη γίνεται, εἰρήνης τὰ σκῆπτρα διαδε-
ξαμένης, ἐπεὶ δὲ κατὰ νοῦν αὐτῷ πάντα
γέγονε. τοῖς ἐν δεέσι καὶ πτωχοῖς, τὴν οὐσίαν
αὐτοῦ διεσκόρπισε. καὶ τοὺς οἰκέτας ἐλευθε-
ρίᾳ τετίμηκε. τῇ δὲ τιμίᾳ αὐτοῦ συζύγῳ, χρή-
ματα πολλὰ παρασχόμενος, ἐν τῇ τοῦ πρίγ-
κιπος μονῇ ἀπέκειρεν εἰρήνην αὐτὴν ἀντὶ
μεγαλοῦς ὀνομάσας. αὐτὸς δὲ τῷ κῷ ἑαυτὸν
προσφόρων ἱερουργεῖ, ἐν τῷ τῶν σιγρια-
νικέων ὄρει κειμένῃ μονῇ, πολυχρονίῳ λε-
γομένῃ. μοναχοῦ δὲ αὐτοῦ γενομένου, οὐδ᾽ ὅ-
λως τὸ ἄρχειν κατεδέξατο. ἀλλ᾽ ἐν τῇ κέλ-
λῃ καθεζόμενος, ἐξ οἰκείων χειρῶν τὴν τρο-
φὴν ἐπορίζετο, καλλιγραφῶν. ἑξαετῆ
χρόνον διανυκὼς ἐν τῇ καλουμένῃ νήσῳ τῆς
καλωνύμου, ἐν ᾗ συνεστήσατο αὐτὸς μονήν. καὶ
πάλιν ἔρχεται ἐν τῷ τῆς σιγριανῆς ὄρει.
τῷ δὲ πεντηκοστῷ τῆς ζωῆς αὐτοῦ χρόνῳ, ἀ-
σθενείᾳ τινὶ παραδίδοται. ἥτις ἦν λιθιά-
σις κύστεως, καὶ νεφριτικῆς ἀκολουθίας σύμ-
πτωμα. ἐκ τούτου λοιπὸν, τοῦ χαλεποῦ
νοσήματος, ἔμεινε διαπαντὸς τοῦ βίου κλι-
νήρης καὶ ἀκίνητος. μετὰ ταῦτα ἐδέξατο
τὰ σκῆπτρα τῆς βασιλείας, λέων ὁ ἀρμένι-
ος. ἀλλ᾽ οἷα τούτῳ συμβέβηκεν, οὐδεὶς
ἀγνοεῖ. τέως δὲ ὁ ἀνίκητος καὶ ἀνόσιος, πέμ-
πει πρὸς τὸν τοῦ θεοῦ ἄνθρωπον ἐλθὲ λέγων εὖξαι
ὑπὲρ ἡμῶν, ὅτι κατὰ βαρβάρων ἀπέρχο-
μαι. αὐτὸς δὲ διὰ τὸ ἀκίνητος εἶναι, ἐκ
τῆς ἁμάξης μετετέθη εἰς πλοῖον. καὶ ἤχθη
πρὸς τὸν βασιλεύοντα. καὶ τῆς μὲν δυσειδοῦς
ὄψεως, τοῦ τυράννου οὐκ ἔτυχε. πλὴν μηνύ-
σει ἐχρήσατο πρὸς αὐτόν. εἰ καταπείσεις
λέγων τῇ παρακλήσει μου, καὶ σοὶ καὶ τῇ μονῇ σου
ἀγαθὰ παρέξω. εἰ δὲ μή γε ξύλῳ ἀγχόνης σε
παραδειγματίσω. καὶ τῶν λοιπῶν εἰς φό-
βον σε προσθήσω. ὁ δὲ ὁμολογητής. τῶν
δωρεῶν σου ἔφη, μὴ κενώσῃς τοὺς θησαυ-
ρούς. τὸ δὲ τῆς ἀγχόνης ξύλον ἢ καὶ τὸ πῦρ,
εὐτρέπισον σήμερον. τοῦτο γὰρ ἀφίεμαι,
τοῦ διὰ τὴν χῦ μου ἀγάπην. ταῦτα ὁ ἀναι-
δὴς ἀκούσας, παρέδωκεν αὐτὸν ἰωάννῃ τῷ
μάντει περὶ λόγους αὐχοῦντι. καὶ τὸ μῖσος
τῶν εἰκονομάχων ἐμπεπλησμένῳ. στρε-

βλότητι ἀντεπεκλίνει αὐτὸν ἡγούμενος.
ὃς παραληφθεὶς ἐν τῇ ὅρμις δημοσίᾳ σεργίου
καὶ βάκχου, τῇ παρακειμένῃ τῷ παλατίῳ.
καὶ πρὸς λόγων ἅμιλλαν τῷ μάντει συνελ-
θὼν, καὶ τοῦτον νικήσας, καὶ τῷ περιόντι τῆς
σοφίας καθρομτήσας. καὶ τὸ ἀμετάθε-
τον ἐνδειξάμενος, τοῦτο ἠχυμμένον εἰς τὸν
μανιώδη τύραννον ἀπέπεμψεν. ἀγροίκου
μᾶλλον ἢ, ῥήτορος δόξαν ὁ δείλαιος ἀπην-
έγκατο. ὃς ἀπελθὼν πρὸς αὐτόν. κρεῖσ-
σον ἔφη βασιλεῦ, κηρῷ μαλάξαι σίδηρον ἢ
πεῖσαι, τὸν ἄνδρα, μεταθεῖναι πρὸς τὸ σοὶ
ἐφετόν. τούτων ἐπακούσας ὁ τύραννος, με-
τάγει τοῦτον εἰς τὰ ἐλευθερίου ἀνάκτορα.
καὶ κατακλείσας αὐτὸν, ἔν τινι οἰκήματι σκοτεινο-
τάτῳ. καταστήσας καὶ φρουροὺς ὡς μηδὲ δια-
κονεῖσθαι αὐτὸν, παρά τινος. οὕτω διετῆ χρό-
νον τελέσας. θλίψεσι καὶ στενοχωρίαις πιε-
ζόμενος. κατήσχυνε καὶ τούτῳ τὸν τύραν-
νον. ἐπειδὲ καθ' ἑκάστην ὑποκύψαι τῇ αὐτοῦ
βουλῇ ἠναγκάζετο. μὴ εἴξας, ἐξορίζεται,
ἐν τῇ τῆς σαμοθράκης νήσῳ. ἡ δὲ πρὸς τὴν
ὑπερορίαν ἐπαγωγή, ταχεῖαν ἔσχε τὴν ἀπὸ
τοῦ σώματος ἐξαγωγήν. ἡμέραις γὰρ τρισὶ
πρὸς ταῖς εἴκοσι τὴν ἐν τῇ νήσῳ ζωὴν δια-
νύσας, ἐκεῖ κατεπαύσατο ἀπελθὼν ἐν κῷ,
ὁσίως καὶ εἰρηνικῶς. τί δὲ χρὴ λέγειν ὁπόσης
μετ' εὐλογίας. τὸν τόπον ἐνέπλησεν. καὶ ὁ πά-
σαν δὲ ἰατρειῶν ὁ χῶρος ἐκεῖνος εὐπόρησεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν
γρηγορίου, πάπα ῥώμης.

Ὁ γρηγόριος ἐκ μέσου μὲν τοῦ βίου.

Ἐν τῷ μέσῳ δὲ, τοῦ χοροῦ τῶν ἀγγέλων,
οὗτος ἦν ἐπὶ ἰουστινιανοῦ τοῦ βασιλέως. πρό-
τον μὲν μοναχὸς καὶ ἡγούμενος γεγονὼς τῆς
μονῆς, τῆς οὕτω καλουμένης κλειοσκαύ-
ρης. ἔπειτα δὲ τὸν ἀρχιερατικὸν θρόνον ἐγ-
χειρίζεται. οὐ κατὰ συντυχίαν καὶ ἀπο-
κλήρωσιν τὴν ἄλογον, ἀλλὰ θείᾳ ψήφῳ
τὴν ἀρχιερωσύνην λαβὼν, ὡς προϊὼν ὁ
λόγος δηλώσειεν. ἔτι γὰρ αὐτοῦ ἐν τῷ μονα-
στηρίῳ ὄντος, καὶ κατὰ τὸ ἴδιον κελλίον, κα-
λάμῳ καὶ μέλανι πρὸς γραφὴν τὴν χεῖ-
ρα κινοῦντος, ἐπέστη τις αὐτῷ ἐκ ναυαγίου,
καταφραξαδῶν. καὶ τὸν ὅσιον εἰς οἶκτον ἐπι-
καλούμενος. καὶ ἐπαρκέσαι αὐτοῦ τῇ συμ-
φορᾷ δεόμενος. ἦν δὲ ἄρα οὐκ κατὰ τὸ φαι-
νόμενον ἐνδεὴς ὁ αἰτῶν. οὐδὲ γὰρ ἄπορος ἦν,
εἰς ἀνάγκην ἔχων, γυμνὸς ἐκ ναυαγίου ἐ-
πανελθὼν τί λαβεῖν, ἀλλ' ἐν προσχήματι
δεομένου, τὴν προσοῦσαν αὐτῷ συμπάθειαν
ἐξεκάλυπτεν ἄγγελος, ὃς ἅπαξ καὶ δὶς καὶ
τρὶς, προσελθὼν, οὐκ ἀπεπέμφθη κενὸς,
ὡς μηδενὸς χρυσονομίσματος τῷ ἁγίῳ κατα-
λειφθέντος. ἀλλὰ καὶ τὸ τῆς μονῆς ἐκο-
μίσατο τρυβλίον ἀργυροῦν, τοῦτο τοῦ ὁσίου
προθύμως ἐπιδόντος αὐτῷ. τοσοῦτον ἦν
ἄρα πρὸς τοὺς δεομένους ἀνεξίκακος ἅμα
καὶ συμπαθής. ἐξὸν γὰρ αὐτῷ καὶ διὰ τὴν
ἀσαφὴν τοῦ χρυσοῦ, καὶ τὸ τοῦ αἰτοῦντος φορ-
τικὸν, ὅτι δὶς καὶ τρὶς λαβὼν προσέκειτο
ὀχληρῶς, ἀπειδόμενον μισῆσαι καὶ ἀπο-
πέμψασθαι. ἀλλὰ μᾶλλον εἵλετο, τῶν
ἀνεκποιήτων τῆς μονῆς ἅψασθαι, ἢ τὸν
ἄνδρα παριδεῖν, ὧν ἐδεῖτο μὴ τυχόντα ἐ-
πανελθεῖν ἄπρακτον. τοιγαροῦν ἐν τῇ τά-
ξει τῆς ἀρχιερωσύνης γεγονὼς, καὶ τῇ συνή-
θει πρὸς τοὺς πένητας φιλοφροσύνῃ χρώ-
μενος, καὶ συγκατακλίνεσθαι κελεύσας
αὐτῷ δώδεκα, ὡς αὐτῷ μόνῳ ὁ τρισκαιδέ-
κατος διεφαίνετο, τῶν ἄλλων μὴ δυναμέ-
νων αὐτὸν καθορᾶν, οὐδὲ τῇ τοῦ προσώπου
μορφῇ, καὶ τοῖς ἔνδοθεν κινήμασιν ἐδόκει
τῷ ὁσίῳ ἀλλοιότερον τῶν δώδεκα διακεῖ-
σθαι, κατασχὼν αὐτὸν, καὶ τὸ αὐτοῦ πυνθα-
νόμενος ὄνομα καὶ τίς ὢν παραγένοιτο. ὄ-
νομα μὲν αὐτοῦ φάναι μὴ θεμιτὸν ἀκοῦσαι
τινά. εἶναι γὰρ αὐτὸ θαυμαστόν. ὅτι δὲ ἄγ-
γελος εἴη μόνον προσειπεῖν, ὁ καὶ πρότερον
παρὰ τοῦ θεοῦ, ἐπὶ τῇ τοῦ χρυσίου αἰτήσει πεμ-
φθεὶς, καὶ συνεῖναι αὐτῷ ἔκτοτε καὶ φρουρεῖν
αὐτὸν προσταχθείς. γενόμενος δὲ ὁ ὅσιος
γρηγόριος, πάσης σοφίας καὶ γραφῆς ἔμ-
πειρος, πολλὰ συγγράμματα τῇ ἐκκλησίᾳ
κατέλιπεν, ἃ πρὸς τὴν ἑλληνίδα διάλεκ-
τον. ὕστερον μετηνέχθησαν οὐ δι' ἀνθρώπων μό-
νον συλλογισμῶν, καὶ τῆς ἐν λόγοις σοφίας
συντεθέντα, ἀλλὰ καὶ διὰ τῆς ἁγίου, ὡς με-
τὰ

τὰ τῆς αὐτοῦ ἀσεβείας καὶ ἀνάλυσιν, πέρας ὁ ἀρχιδιάκονος αὐτοῦ ἐξηγήσατο, ἰδεῖν λέγων περιστερὰν λευκὴν ἐν τῷ γράφειν αὐτόν, τῷ αὐτοῦ προσεπίζουσαν στόματι, καὶ οἷον ἐξηγουμένην καὶ συνεξορμῶσαν πρὸς τὰ γραφόμενα. γενόμενος δὲ ἐν τοῖς κατὰ δύσιν τόποις, διδάσκων καὶ ἐπιστρέφων διετέλει τὸ τῶν σαξέων γένος, πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν. οἳ καὶ ταῖς δι' ἔτους αὐτὸν τιμαῖς, τὴν πρεσβυτέραν ῥώμην καταλαβόντων, ἔνθα τὸ ἱερὸν αὐτοῦ κατάκειται σῶμα γεραίρουσι. φασὶ δὲ ὅτι ἐπιτελεῖσθαι λειτουργίαν παρὰ ῥωμαίοις ἐν ταῖς μνησίμοις ἡμέραις, οὗτός ἐστιν ὁ νομοθετήσας. ὅπερ κρατεῖται μέχρι τῆς σήμερον παρ' αὐτοῖς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ δίκαιος Φινεές, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ἔστη Φινεὲς ἀλλὰ τοῦ Θεοῦ πέλας.
Ἡμῖν ἱλασμὸς ψυχικὴν θραῦσιν λύων.

Ταῖς αὐτοῦ ἁγίαις πρεσβείαις, Θεὲ ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς, ἀμήν. ᾠδὴ ζ. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Τὸ κατ' εἰκόνα σὺ κεκτημένος, καὶ ὁμοίωσιν. βίῳ, λαμπροτάτῳ πάτερ προειληφώς. δι' ἀμφοτέρων ἐπέλαμψας. εὐλογημένος εἶπεν, τῷ ναῷ βοῶν τῆς δόξης σου Κύριε.

Ὁμολογίας σὺ τῷ στεφάνῳ πάτερ διέπρεψας. ἔργῳ διελέγξας λόγους τῶν δυσσεβῶν. τοὺς πιστοὺς δὲ ἐβεβαίωσας. εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ ναῷ βοῶν τῆς δόξης σου Κύριε.

Τῷ στερροτάτῳ ἐν προθυμίᾳ τὰς τοῦ σώματος πάτερ, ἀλγηδόνας ἤνεγκας καρτερῶς, εὐχαριστῶν τῷ δεσπότῃ σου. εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ βοῶν τῆς δόξης σου Κύριε. Θεοτοκίον.

Τὸ τοῦ ὑψίστου ἡγιασμένον θεῖον σκήνωμα. χαῖρε· διὰ σοῦ γὰρ δέδοται ἡ χαρά, Θεοτόκε τοῖς κραυγάζουσιν. εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶν ὑπάρχεις παναμώμητε δέσποινα.

ᾠδὴ η. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Ὁ ἀνδρεῖος μάκαρ τὸ στερρόν, τῆς σῆς ἐνστάσεως, λέων ὁ τύραννος. ὑπερορίᾳ σε ἔκρινε, πικροτάτῃ ὁ παμπόνηρος. ἐν εὐφροσύνῃ δὲ βοῶν ταύτην ὑπήνεγκας. εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

Ἐπὶ τὸ πρωτότυπον εἶδος, τῆς εἰκόνος τι-

μήν, διαβιβάζεσθαι. ἐπὶ τὸ στάδιον ἔδραμες, ἀθλητὴς ὡς γενναιότατος. καὶ νικητὴς ἀναδειχθεὶς στέφανον εἴληφας. ἀναμέλπων. πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε, τὸν Κύριον.

Ὁ ... ἀΐδιον ἀντὶ τῆς ἐν γῇ σκηνώσεως δέδωκεν, πάντων Κύριε ἀντὶ στενώσεως εὖρος δέ, πλατυσμὸν ἀγαλλιάσεως. ἐν παραδείσῳ τῆς τρυφῆς, μετὰ μαρτύρων βοῶν. εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

Φωτὶ ἐλαμπρύνθης νοητῷ καὶ θείῳ, πάτερ μάκαρ θεόφαντον. ὅθεν ἰάματα βρύεις γάρ, τοῖς ἐν πίστει σοι προστρέχουσι. καὶ τὴν ἁγίαν σου σορὸν πόθῳ γεραίρουσι. καὶ βοῶσι, πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε, τὸν Κύριον. Θεοτοκίον.

Σὺ μόνη ἐν πάσαις γενεαῖς παρθένε ἄχραντε, μήτηρ ἐδείχθης Θεοῦ. σὺ τῆς θεότητος γέγονας, ἐνδιαίτημα παναμώμε. μὴ φλογισθεῖσα τῷ πυρὶ τοῦ ἀπροσίτου φωτός. ὅθεν πάντες σὲ εὐλογοῦμεν Μαρία θεόνυμφε.

Ὁ εἱρμός. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

ᾠδὴ θ. Λίθος ἀχειρότμητος.

Ἅπαντα τὸν βίον σκορπίσας, τοῖς δεομένοις θεοφόρε. τὴν δικαιοσύνην σου σοφῶς, ἀντικομίζῃ σὺ ἀνατείλασαν ἀντὶ φθαρτῶν δρεπόμενος, τὰ διαιωνίως ἀνατέλλοντα.

Νόσους θεραπεύεις παμμάκαρ, τοῦ παρακλήτου τῇ δυνάμει. δαίμονας σαφῶς ἀπελαύνεις, τῇ ἐνεργείᾳ τούτου πανόλβιε. διὸ πιστοὶ θεώμενοι, σὲ θεοφόρε μακαρίζομεν.

Ἐστὶ φωτοφόρος θεόφρον, τῆς μεταστάσεως ἡμέρα. πάντας προσκαλεῖται τοὺς πιστούς, πρὸς μετουσίαν τοῦ ἁγιάσματος. ἥνπερ καὶ νῦν γηθόμενοι, ἐπιτελοῦμεν ἱερώτατε.

Νέμοις τὴν σὴν ἄφθονον χάριν, τῷ τῶν ἐπαίνων σου τοὺς λόγους. πλέξαντι θεόφρον προθύμως. ὁμότροπον σοι ὥσπερ ὁμώνυμον. τοῦτον δ' ἀκμὴν πρεσβείαις σου, ταῖς εὐπροσδέκτοις ἱερώτατε. Θεοτοκίον.

Δέχου τὰς λιτὰς τοῦ λαοῦ σου, πρὸς τὸν υἱόν σου Θεοτόκε. ἱλεωσαμένη εὐμενῶς. ἡμᾶς κινδύνων καὶ περιστάσεων. ῥυσθῆναι τοὺς ὑμνοῦντάς σε· σὺ γὰρ προστάτις τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Ὁ εἱρμός. Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους.

Τὸ φωταγωγικὸν, τοῦ ἤχου. τὸ ... τῆς ἡμέρας καὶ τὸ μηναίου δόξα καὶ νῦν, θεοτοκίον. αἱ μετάνοιαι. καὶ ἡ α' ὥρα, μετὰ τῆς ... καὶ μετανοιῶν καὶ ἀπόλυσις:-

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ιγ'. ἡ ἀνακομιδὴ τοῦ λειψάνου τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν νικηφόρου, πατριάρχου κωνσταντινουπόλεως. ἑσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχους ϛ'. καὶ ψάλλομεν, τὰ προσόμοια ἦχος πλ. δ' Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ἱερῷ τὰ πάθη παμόλβιε, καθυποτάξας σαφῶς. τὴν ψυχὴν κατελάμπρυνας, ἀρετῶν ἐγχρώμασι καὶ δογμάτων ὀρθότητι, τὸν τῆς σοφίας πλοῦτον δρεψάμενος, καὶ διανείμας τοῖς σοὶ προστρέχουσι. λύχνος πολύφωτος, γεγονὼς τῇ χάριτι, θεοπρεπῶς. ὄντως ἐγκαλλώπισμα τῇ ἐκκλησίᾳ χριστοῦ :~ ὅμοιον.

Νίκην κατ' ἐχθρῶν ἀράμενος. δικαιοσύνης λαμπρῷ, νῦν στεφάνῳ κεκόσμησαι. νικηφόρε πάνσοφε, τῆς ἀγνείας διδάσκαλε. τῆς εὐσεβείας στύλος ἀκράδαντος. τῆς ἐκκλησίας ἀκαταμάχητος, πύργος γενόμενος. τῶν ἀφρόνων ἅπασαν, αἱρετικῶν. φάλαγγα τρεπόμενος θεόφρον ὅσιε. Ὅμοιον.

Ἔνδον τῶν ἀρρήτων πέφθακας, εἰς οὐρανοὺς ἀναβάς. ἀρετῶν ἐποχούμενος. θεορρήμον ἅρμασι, διφρελάτης αἰθέριος. ὡς ὁ θεσβίτης νῦν ἀναψυχούμενος. οὗ καὶ τὸν ζῆλον ἐκμιμησάμενος. ξίφει τοῦ πνεύματος. τῆς αἰσχύνης ἅπαντας, τοὺς ἱερεῖς. ἄθεσμα κατέσφαξας, μακαριώτατε :~ Δόξα, καὶ νῦν, θεοτοκίον. ὅμοιον.

Χαίροις οἰκουμένης καύχημα. χαῖρε κυρίου ναέ. χαῖρε ὄρος κατάσκιον. χαῖρε καταφύγιον. χαῖρε λυχνία χρυσῆ. χαῖρε τὸ κλέος τῶν ὀρθοδόξων σεμνή. χαῖρε μαρία μῆτερ χριστοῦ τοῦ θεοῦ. χαῖρε παράδεισε. χαῖρε θεία τράπεζα. χαῖρε σκηνή. χαῖρε στάμνε πάγχρυσε. χαῖρε ἡ πάντων ἐλπίς :~ σταυροθεοτοκίον. ὅμοιον.

Ἥλιος ἰδών σε ἔφριξεν, ἐπὶ σταυροῦ ἰησοῦ. ἡπλωμένον θελήματι. καὶ ἡ γῆ ἐσείετο. καὶ τὰ μνημεῖα φόβῳ ἠνοίγοντο. καὶ αἱ δυνάμεις πᾶσαι ἐξίσταντο. ἀπὸ ὡς ἔβλεψεν. ἡ παρθένος δέσποινα. ἐν στεναγμοῖς. οἴμοι ἀνε-κραύγαζε τί, τὸ ὁρώμενον :~

Εἰς τὸν ὄρθρον. οἱ κανόνες τῆς ἁγίας, καὶ τοῦ τετραῳδίου, ὁ κανὼν τοῦ ἁγίου. ᾠδὴ α'. ἦχος β'. Ὁ εἱρμός.

Δεῦτε λαοὶ, ᾄσωμεν ᾆσμα χριστῷ τῷ θεῷ. τῷ διελόντι θάλασσαν. καὶ ὁδηγήσαντι. τὸν λαὸν ὃν ἀνῆκε. δουλείας αἰγυπτίων, ὅτι δεδόξασται :~

Ἁμαρτιῶν, τάφῳ δεινῷ συσχεθέντα με. τῇ ἀθανάτῳ νεύσει σου. καὶ τῇ εὐσπλάγχνῳ σου. ἁρπάσας παλάμῃ. ζώωσον ὡς οἰκτίρμων, καὶ πολυέλεος :~

Τὰς γενικὰς, τῶν ἀρετῶν τελειότητας. τετραμερῶς κτησάμενος. καὶ ὡς ἐν ἅρματι, ἐπιβὰς θεοφόρε. εἰς μύσταν θεωρίας, ἤρθης ἐκ πράξεως :~

Σὺ τῆς ζωῆς, τῆς ἀκηράτου δεξάμενος. ἐκ τοῦ κρατῆρος ὅσιε, τοῦ θείου ἐπιών. καὶ νηφάλιον πόμα. διὸ καὶ τῆς σοφίας, δοχεῖον γέγονας.

Ἀπελαθεὶς θρόνου καὶ δόξης καὶ ποίμνης σου. χερσὶ βιαίᾳ ὅσιε. τῆς αἱρέσεως, θυμοβόρων θηρίων. νῦν πρὸς τὴν οἰκείαν, μάνδραν εἰσήλασας :~ θεοτοκίον.

Τὸν τοῦ πατρὸς, λόγον τῷ λόγῳ συνείληφας. καὶ ὑπὲρ λόγον τέτοκας. καὶ μετὰ κύησιν. ὑπὲρ φύσιν καὶ λόγον. παρθένος ὡς πρὸ τόκου πάλιν διέμεινας :~ ᾠδὴ γ'. Ὁ εἱρμός.

Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ κύριε. ὁ ξύλῳ, νεκρώσας τὴν ἁμαρτίαν. καὶ τὸν φόβον σου ἐμφύτευσον. εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σε :~

Τῷ ὅπλῳ τοῦ σταυροῦ θωρακισάμενος. τὸ θεῖον, ἐκτύπωμα τοῦ σωτῆρος. περιγράφων προσκυνεῖς εὐσεβῶς. πατρικῆς ἐφεπόμενος θεσπίσμασιν :~

Ἡ ποίμνη, τὸν ποιμένα σε ποθήσασα. τὸν ταύτην, κατ' ὄνομα συγκαλοῦντα. καὶ τοὺς λύκους ἐκδιώκοντα. τῇ τῆς πίστεως ῥάβδῳ, σοὶ προστρέχει σοφέ :~

Ὡς πάλαι ἰωσὴφ τοῦ θείου σώφρονος. τὸ σῶμα, ἰσραὴλ συγκομίζει. οὕτω νῦν ἡ ἐκκλησία χριστοῦ. τὴν σορὸν, τῶν λειψάνων σου σεβάζεται. θεοτοκίον.

Ναὸς καὶ ἱερὸν κατοικητήριον. τοῦ λόγου, ὑπάρχουσα θεοῦ. τῶν πταισμάτων ἱλαστήριον.

πανα-

παναγία γενοῦ μοι θεονύμφευτε.

Ὠδή, ἦχος γ΄. Θείας πίστεως.

Λόγοις ἐστήριξας τὴν ἐκκλησίαν. πᾶσαν ἀνατρέψας κακοδοξίαν. φερωνύμως τὴν νίκην δεξάμενος. καὶ κορυφαῖος δογμάτων γενόμενος. ὡς ἐπὶ πέτραν τὴν πίστιν ἐστήριξας. πάτερ ὅσιε. Χριστὸν τὸν θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος. Δόξα.

Τὴν ὡραιότητα.

Τῆς συμπαθείας σου πλοῦτον τὸν ἄμετρον. καὶ δυναστείας σου κράτος τὸ ἄμαχον. ἀναλαβόμενος εἰς νοῦν, προσέδραμον τῇ σκέπῃ σου. θλίψει συνεχόμενος καὶ δεινῶς ἀπορούμενος. κράζων ἐκ βαθέων μου, τῆς καρδίας σὺν δάκρυσι. παρθένε θεοτόκε βοήθει μοι, ἡ μόνη προστασία τοῦ κόσμου. Σταυροθ.

Ῥάβδον δυνάμεως κεκτημένοι, τὸν σταυρὸν τοῦ υἱοῦ σου ἄχραντε. ἐν αὐτῷ καταβαλλόμεθα, τῶν ἐχθρῶν τὰ φρυάγματα. οἱ πόθῳ σε ἀπαύστως μεγαλύνοντες. Ὠδή δ΄. ὁ εἱρμός.

Εἰσακήκοα κύριε. τὴν ἀκοήν, τῆς σῆς οἰκονομίας. καὶ ἐδόξασά σε, μόνε φιλάνθρωπε.

Κιβωτὸς ἁγιάσματος. ἐξ ἧς πηγήν, ἰάσεων ἀντλοῦμεν ἡ σορός σου γέγονε, τοῖς τιμῶσί σε.

Τὰς αἱρέσεις ἐδίωξας. καὶ τὴν τῆς ποίμνης μάνδραν ἠσφαλίσω. διδαχαῖς ἐνθέοις περιφραξάμενος.

Καταστέφως τιμῶμέν σου. τὴν τῶν λειψάνων μάκαρ μυροθήκην. ὡς ζωῆς πηγάζουσαν εὐωδίαν πιστοῖς. Θεοτ.

Ἐν τόμῳ σε παράδεισον. ὡς τῆς ζωῆς, τὸ ξύλον δεξαμένην. ἐν γαστρὶ παρθένε Χριστὸν δοξάζομεν. Ὠδή ε΄. Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός.

Ἐχθροὶ αἰσχύνονται. αἱρεσιάρχαι σὺν αὐτοῖς μαίνονται. τὴν σὴν σορόν, ὁρῶντες θεόφρον. πιστῶς τιμωμένην. ὑπὸ βασιλέων, καὶ πάσης τῆς ποίμνης σου.

Ἡ σεβάσμιος σορός. τὰ τῶν δαιμόνων πονηρὰ πνεύματα. ὡς φοβερά, μάστιξ ἐκδιώκει. καὶ νίκην κατ' αὐτῶν. νικηφόρε δόξης, θεόθεν δεξάμενος.

Τῆς συνειδήσεως. τὸ χωνευτήριον πνεύματος. ἀναφλεχθέν. ὡς χρυσὸν τῇ πίστει, σε ἔδειξε λαμπρόν. τῶν αἱρετιζόντων, ἐλέγχων τὸ κίβδηλον. Θεοτ.

Ὡραιωθεῖσα σεμνή. τῇ ἐπελεύσει τοῦ σεπτοῦ πνεύματος. θαυμαστῶς θηλάζεις καὶ τοῦτον, συνέχεις ἀγκάλαις, τὸν πᾶσαν τὴν κτίσιν, παλάμαις συνέχοντα.

Ὠδή ς΄. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Ὑπὲρ πίστεως πάθη ὑπέμεινας. ὑπὲρ τῆς πατρῴων σεπτῆς παραδόσεως. ὑπερορίας ἤνεγκας. διὸ δόξαν ἐκτήσω ὑπέρτιμον.

Ἡδραίασου πίστις καὶ ἔνστασις. τὰς τῶν τυράννων ἀνοίας διέσεισε. στύλος πυρὸς δέ γέγονε, τῇ σεπτῇ ἐκκλησίᾳ μακάριε.

Ὡς φαιδροὺς μαργαρίτας καὶ λίθους σοφέ. ὑπερδιαυγεῖς τὴν σορόν καὶ τὴν κόνιν σου. ἡ ἐκκλησία φοροῦσα, ὀρθοτόμῳ στεφάνῳ καλλύνεται. Θεοτ.

Τὸν ἀπόρρητον τρόπον τοῦ τόκου σου, γλῶσσαι γηγενῶν καὶ ἀγγέλων γεραίρουσι. τῶν ποιημάτων δέσποινα. ὑπὲρ τὸν τρόπον σε πάντων δοξάζουσιν. Ὁ εἱρμός.

Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Τῷ αὐτῷ μηνί, ιγ΄. ἡ ἀνακομιδὴ τῶν λειψάνων. τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν νικηφόρου πατριάρχου κωνσταντινουπόλεως. Στίχ.

Νίκης ἑορτὴν ἡ πόλις νικηφόρε.
Δοχὴν ἄγει σου λειψάνου νικηφόρου.
Χοῦς τρισκαιδεκάτῃ νικηφόρου ἄστυ ἐσήχθη.

Θεοφίλου τοῦ θεομισοῦς βασιλέως τὸν βίον ἀπολιπόντος. καὶ θεοδώρας καὶ μιχαὴλ τῶν εὐσεβεστάτων, τὴν βασιλείαν τῶν ῥωμαίων ἰθυνόντων. πρὸς τοῖς ἄλλοις ἅπασιν ἀνδραγαθήμασιν, εὐσεβεῖν εἰς τὸ θεῖον διέγνωσαν. μηδὲ γὰρ ἂν ἄλλως τὴν ἀρχὴν ἀσφαλῆ καταστήσασθαι ὑπενόησαν. ταῦτα σκοπήσαντες, μεταστέλλονται τοὺς ἐν μονάζουσι προύχοντας. καὶ περὶ τῆς τῶν ἁγίων εἰκόνων ἀναστηλώσεως, ἐποιοῦντο ζήτησιν. καὶ ποιήσαντες, πάντας συμφρονοῦντας αὐτοῖς, τὸν παραβάτην καὶ ἀνίερον ἰωάννην, τοῦ θρόνου ἀπήλασαν. καὶ θείᾳ ψήφῳ καὶ κοινῇ γνώμῃ τὸν μέγαν μεθόδιον, ἀρχιερέα κατεστήσαντο. ὃς βίῳ καὶ λόγῳ, εἰς ἄγαν ἐξησκημένος. πολλοὺς ἀγῶνας ὑπὲρ τοῦ ὀρθοῦ δόγματος ἀπηνέγκατο.

κατο. καὶ πληγαῖς καὶ φρουραῖς ἐπαρκέσας, τὴν πίστιν οὐ προὔδωκε. καὶ αὐτίκα ἡ τοῦ θεοῦ ἐκκλησία, τὴν οἰκείαν εὐπρέπειαν ἀπέλαβε. καὶ τῶν ἁγίων καὶ σεπτῶν εἰκόνων τῷ κάλλει κεκόσμηται. καὶ οἱ ἀναξίως ταύτην διέποντες, ἀτίμως ἀπηλάθησαν. καὶ ἀντ᾽ αὐτῶν, τοὺς τοῦ ὀρθοῦ δόγματος σπουδαστὰς κατέστησαν. χρόνου δὲ τετραετοῦς ἐκ τούτου παριππεύσαντος, θείῳ κινηθεὶς ζήλῳ ὁ πανίερος Μεθόδιος, τῇ τιμίᾳ βασιλίδι ἔφη καὶ Μιχαήλ. οὐ δίκαιόν ἐστι τὸν αἰδέσιμον καὶ πανόσιον ἐν πατριάρχαις Νικηφόρον, ὑπὲρ τῆς ἀμωμήτου πίστεως τῆς ἱεραρχίας καὶ τοῦ θρόνου ἐξωσθέντα καὶ ἐν ὑπερορίᾳ τὴν ζωὴν συμπεράναντα, μὴ τὸ τίμιον αὐτοῦ ἱερὸν λείψανον ἔνδον Κωνσταντινουπόλεως γενέσθαι. τούτῳ ἑτοίμως οἱ βασιλεύοντες πειθαρχήσαντες, τοὺς αὐτὸ μετακομίσαντας ἀποστέλλουσι τάχιον. σὺν αὐτοῖς δὲ καὶ ὁ μέγας Μεθόδιος σὺν ἱερεῦσι καὶ μοναχοῖς καὶ πλῆθος λαοῦ. τὸ τοῦ ἁγίου Θεοδώρου σεμνεῖον, ἐν ᾧ ἦν κατακείμενον τὸ τοῦ ἁγίου καὶ ὁμολογητοῦ λείψανον, καταλαβὼν καὶ κατασπασάμενος. παννυχίοις στάσεσι λιτανεύσας, καὶ ὑμνῳδίας τετελεκὼς ἀπογυμνοῖ τῆς σοροῦ, τὸ πάντιμον ἐκεῖνον καὶ ἀθλοφορικὸν σῶμα. εὗρε δὲ αὐτὸ ὅλον διόλου ἀκραιφνὲς καὶ ὁλόκληρον ἐν ὅλοις ἔτεσι δέκα καὶ ἐννέα συντηρηθέν. ὅπερ λαβὼν, καὶ ἐν γλωσσοκόμῳ μεταθεὶς χορὸν ἱερέων καὶ πρεσβυτέρων, ἅμα δὲ καὶ μοναχῶν, μετὰ φώτων καὶ ὕμνων, εἰς τὴν βασιλικὴν τριήρη εἰσήνεγκαν. ἡνίκα δὲ ἐπεραιοῦτο τὸν πορθμὸν τῆς ἀκροπόλεως, ὅ τε βασιλεὺς καὶ ἡ σύγκλητος λαμπαδηφόροι προσυπήντων καὶ κατησπάζοντο. καὶ ἐπ᾽ ὤμων φέροντες, ἐν τῇ μεγάλῃ ἀπέθεντο ἐκκλησίᾳ. κἀκεῖσε διανυκτερεύσαντες, ἕωθεν ὁμοίως ἀναλαβόμενοι τὸν ἅγιον ἐκεῖθεν ἐν τῷ ναῷ τῶν ἁγίων ἀποστόλων, κατατιθέασι, τῇ τρισκαιδεκάτῃ τοῦ μαρτίου μηνὸς, ἐν ᾗ καὶ πρὸς τὴν ἐξορίαν ἀπηνέχθη. τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις ἐν τοῖς ἁγίοις ἀποστόλοις :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος οὐρπασιανοῦ.

Ὁ κλωβὸς ἅρμα πυρὸς ἂν τῷ λαμπάδων.
Οὐρπασιανὲ σοὶ τέθριππος ἄνοδος.

Ἄρτι τότε τὴν βασιλείαν Μαξιμιανὸς ἐνδυσάμενος, τὴν περίοικον Νικομηδείας κατετυράννει, διάπυρος ἔκδικος τῶν εἰδώλων γενόμενος. τούτου ποτὲ τὸν θυμὸν, ὡς φλόγα μεγάλην ἀνάψαν κατὰ τῶν χριστιανῶν, οἱ τούτου σύμφρονες καὶ συμπόται τότε σχεδὸν πάντας τοὺς ὑπὸ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ συγκλητικοὺς ἐκκλησιάσαντας ἅμα καὶ τοὺς ἐκκλησιαστικοὺς κατεβρόντησαν, ὅτι τις ὑμῶν περιέπεσεν εἰς τὴν τῶν χριστιανῶν θρησκείαν, καὶ οὐ θέλει μεταμελὸς πρὸς τοὺς ἀνέκαθεν θεοὺς γενέσθαι, λυσάτω τὴν ζώνην αὐτοῦ ἐνώπιον πάντων, καὶ ὑποχωρείτω τοῦ τε παλατίου καὶ τῆς πόλεως ἡμῶν. ἡ γὰρ πόλις αὕτη, θεοὺς μεμάθηκε λατρεύειν ἐκ προγόνων, καὶ οὐ θεὸν ἕνα, καὶ τοῦτον ἐσταυρωμένον. τότε δὴ τότε, φρίκη περιέσχεν ἅπαντας τοὺς εἰς χριστὸν πεπιστευκότας. καὶ ἦν ἰδεῖν ἀληθῶς τὴν εἰς χριστὸν γυμναζομένην ὄντως εὐσέβειαν. οἱ μὲν γὰρ, ἀπεκρύπτοντο. οἱ δὲ, ταῖς βασάνοις ὑπέκυπτον. ὅσοι δὲ τὴν κατὰ θεὸν ἀγάπην ἀκίβδηλον ἔφερον, ἀφειδήσαντες τῶν βασάνων, καὶ καταγελῶντες τοῦ τυράννου, τὰς ἑαυτῶν ζώνας ἀπορρίπτοντες, ἀπέτρεχον ἐξ αὐτοῦ. τότε ὁ μεγαλόφρων καὶ ἀδαμάντινος τὴν ψυχὴν οὐρπασιανὸς, εἷς ὢν καὶ αὐτὸς τῆς συγκλήτου, ἔρριψε τὴν ἑαυτοῦ χλαμύδα καὶ ζώνην, εἰπὼν μεγαλοφώνως πρὸς τὸν βασιλέα. ἐπειδὴ βασιλεῦ ἐγὼ σήμερον ἀντιστρατεύομαι τῷ ἐπουρανίῳ βασιλεῖ τῷ κυρίῳ μου ἰησοῦ χριστῷ, λάβε σου τὴν ζώνην καὶ τὴν τιμὴν καὶ τὴν δόξαν. πρόσκαιρος γάρ ἐστι καὶ εἰς οὐδὲν χρησιμεύουσα. ταῦτα ἀπροσδοκήτως τοῦ οὐρπασιανοῦ ὁ βασιλεὺς Μαξιμιανὸς ἀκούσας, ἠλλοιώθη τὰς φρένας, καὶ ἐπὶ πολλὴν ὥραν ἔμεινεν ἄφωνος. εἶθ᾽ οὕτως τὴν ὄψιν τρέψας, καὶ λοξὸς προσβλεψάμενος πρὸς τὸν μάρτυρα, ἐξεβρόντησεν ὡς ἀνήμερος θὴρ προσειπών. τὸν ἀλιτήριον τοῦτον κρεμάσαντες, τὰς σάρκας αὐτοῦ τοῖς βυμάροις καταξάνατε. τούτου δὲ γενομένου μετὰ

πολλοῦ

πολλοῦ τοῦ τάχους καὶ τοῦ ἁγίου μάρτυρος ἐπὶ
πολλὰς ὥρας τοῖς βουνεύροις ἀνηλεῶς συγ-
κοπτομένου, τὸ ὄμμα ἔχοντος εἰς τὸν οὐρανὸν
καὶ προσευχομένου, καὶ μηδ' ὁπωσοῦν στε-
νάζοντος, καταγαγὼν αὐτὸν ὁ τύραν-
νος ἀπὸ τοῦ μαγγάνου, φησὶ πρὸς τοὺς πορε-
σῶτας. ἐν φρουρᾷ ἀφεγγεῖ καὶ ἀσφαλεστά-
τῃ, ἀνεπιμέλητον τοῦτον ταριχεύσατε,
ἕως ἂν σκέψωμαι ποίῳ θανάτῳ ἀναλώσω
αὐτόν. τοῦ δὲ ἁγίου μάρτυρος χαίροντος καὶ
εὐφραινομένου ἐν τῇ φυλακῇ ἐπὶ ἡμέρας
τινὰς, καὶ τὰς εὐχὰς αὐτοῦ τῷ κῳ ἀποδιδόν-
τος, κατεσκεύασεν ὁ δυσσεβὴς βασιλεὺς,
ὄργανον τιμωρητικὸν, τὸ δὲ ἦν, κλωβὸς σι-
δηροῦς. καὶ ἐξαγαγὼν τὸν ἅγιον τῆς εἱρκτῆς,
προσέταξε βληθῆναι ἐν αὐτῷ καὶ κρεμα-
σθῆναι. τούτου δὲ γενομένου. καὶ ἐνδεδυμέ-
νου τὸν σιδηροῦν κλωβὸν ἐκεῖνον δι' ὅλου τοῦ
σώματος ἐκέλευσεν ὁ δύστηνος λαμπάδας
ἀναφθῆναι. καὶ γύροθεν αὐτοῦ ἀνηλεῶς κα-
τακαίεσθαι. τότε ὁ ἅγιος τοῦ χυ μάρτυς, ἔν-
δον τοῦ ὀργάνου ἐκείνου ὢν κρεμάμενος καὶ
προσευχόμενος, τοσοῦτον κατεκαύθη, ἕως
οὗ πᾶσαι αἱ σάρκες αὐτοῦ κατερρεύσαν ἀν-
τὶ κηρὸς, συγχωσθεῖσαι καὶ ἀναμιγεῖσαι
τῇ γῇ. καὶ τὰ ὀστᾶ αὐτοῦ γεγόνασι μόνα χωρὶς ἀπο-
ρείας σαρκὸς καὶ οὕτως ὁ ἅγιος τοῦ χυ μάρτυς, προ-
σευχόμενος καὶ ἀναλυόμενος, τὸν ἀέρα
γεμίσας μυρεψικῆς εὐωδίας, ἀνῆλθεν ὡς ἀ-
στὴρ φαιδρὸς πρὸς κν. καθὼς τινὲς τῶν πι-
στῶν ἰδεῖν ἠξιώθησαν. ὁ δὲ δύστηνος καὶ θεομι-
σὴς βασιλεὺς, ἔτι τῇ μανίᾳ ἐμμένων, τὸν
χοῦν τῆς γῆς ἐν ᾧ αἱ σάρκες τοῦ ἁγίου κατέρ-
ρευσαν, καὶ τὸν χοῦν τῶν ὀστέων ἐπιμελῶς
συλλέξας, εἰς τὴν θάλασσαν ἐναπον αὐ-
τοῦ σκορπισθῆναι πεποίηκε. ταῦτα γε-
γόνασιν, ἐν πόλει νικομηδείᾳ :—

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ ἁγίου μάρτυρος σαβίνου. στί.

Ρεῖθρον σκαμάνδρου τῆς ἐλέγξεως ὕδωρ,
Ε ὐανδρείας ἔλεγχος ὢν τῆς σαβίνου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων.
ἀφρικανοῦ, πουπλίου, καὶ τερεντίου. στί.

Συμμάρτυρας τρεῖς, ὧν διὰ ξίφους τέλος.
Ἰσας ἐφάνης τοῖς ἰάμβοις χρὴ στέφειν.

Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν σύναξις, ἐν τῷ
παυλοπετρείῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος ἀβιβὸς ἐξ ὁρμου
πόλεως, λίθῳ προσδεθεὶς, καὶ ἐν ποτα-
μῷ βληθεὶς, τελειοῦται. στί.

Βληθεὶς ἀβιβὸς εἰς ποταμὸν σὺν λίθῳ,
Ἐκπλεῖ ποταμὸν συρφετώδη τοῦ βίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ ἁγία μάρτυς χειστίνα,
ἡ ἐκ περσίδος. μαστιζομένη, τελειοῦται. στί.

Μάστιξ τὸ τύπτον σάρξ, τὸ πάσχον χριστίνα,
Χυ χάριν χέουσα κρουνοὺς αἱμάτων.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ θεὸς
ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς, ἀμήν :—

ᾠδὴ ζ. Εἰκόνος χρυσῆς.

Τῇ θείᾳ ῥοπῇ, ἀδιάφθορα τηρεῖται τὰ ἐν-
τάφια. καὶ τὰ ὀστᾶ δὲ θείῳ νεύματι, τὴν
ἁρμονίαν μὴ λύσαντα. πᾶσαν ἀκαθάρτων
πνευμάτων, διασκεδάζει κακόνοιαν. εὐ-
λογητὸς εἶ ὁ θς, ὁ τῶν πρων ἡμῶν :—

Συντρέχει ποίμνη, βασιλεῖς τε εὐσεβεῖς καὶ
ὁ ἐντελὴς λαὸς. καὶ ὑποθεὶς τῇ ἐν δεξιῷ
σου, σορῷ εὐχαῖς θεόληπτε. ὥσπερ κιβω-
τῷ παναγίᾳ, δορυφοροῦσι καὶ ψάλλουσιν.
εὐλογητὸς εἶ ὁ θς, ὁ τῶν πρων ἡμῶν :—

Ὁ θεῖος σηκὸς, τῶν τοῦ λόγου μαθητῶν ὑποδε-
χέσθω σεμνῶς. τῶν ἀποστόλων συνόμι-
λον, καὶ τῶν μαρτύρων τὸν σύσκηνον. τῶν ἱε-
ραρχῶν τὴν κορωνίδα, καὶ τῶν ὁσίων ὁμόφρονα.
εὐλογητὸς εἶ ὁ θς, ὁ τῶν πρων ἡμῶν :— θκ.

Ὁ ρῶν μωϋσῆς, βάτον ἄφλεκτον τὸ πρὶν ἀνα-
πτομένην πυρὶ ἐν τῷ σιναίῳ μέρει παναγνε,
προδιετύπου τὴν μήτραν σου. πῦρ γὰρ συλ-
λαβοῦσα τὸ θεῖον, οὐ κατεφλέχθης ἀλλ'
ἔτεκες, τὸν τοῦ φωτὸς δημιουργὸν, θν καὶ ἄνθρωπον.

ᾠδὴ η. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Ἐν τῷ λιμένι τῆς ζωῆς, ἐκ πολλῶν κυμάτων
ἔφθασας πέρ, τῇ τοῦ πνς αὔρᾳ καὶ τὸν φόρ-
τον καλὸν. ἀβρόχῳ, ποδὶ σου διέσωσας.
καὶ νῦν ἀπολαύεις, τῆς ἐκεῖσε γαλήνης :—

Τάφον ὁρῶντες οἱ πιστοὶ εἰς καινὸν θυσιαστή-
ριον ληφθέντα. ἐν ᾧ θεῖαι τελοῦνται, ὁλο-
καυτώσεις θυ. καὶ ἔνδον, νεκρὸν ἱερώτατον.
τὸν θαυματουργὸν, τὸν θν ὑπερυψοῦμεν.

Χαίρει τὸ ποίμνιον φαιδρῶς, ἑορτάζει μονα-
στῶν

στῶν λαμπρὰ χορεία καὶ πιστῶν βασιλέων ἡ εὐσεβὴς πορφυρίς. καὶ πᾶσα, δυναστῶν ὁ μήνυρις. ἐπὶ τῇ σεμνῇ, συγκομιδῇ τῶν σῶν λειψάνων.

Θεοτοκίον.

Λόγον τὸν λόγον ἐν γαστρί, τὸν τὰ πάντα στηρίζοντα μέτρον τῷ λόγῳ. συλλαβοῦσα ἀπορρήτως θεοκυῆτορ ἁγνή. παρθένε, ὑπὲρ φύσιν τέτοκας. ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ εἱρμός. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

ᾠδὴ θ. Τὸν ἐκ θεοῦ θεὸν λόγον.

Ἐπὶ τῇ σῇ πανηγύρει. καὶ τοῖς πόνοις σου περ ἀγγέλων συγχορεύουσα πληθύς. τὸν ὑπεράγιον κύριον, ἀγαλλιωμένως δοξάζει. καὶ τὴν εἰρήνην ἄνωθεν ἡμῖν. ἐξαιτεῖται τοῖς πίστει, τιμῶσι σου τὸ λείψανον.

Ἡ τῶν λειψάνων σου χάρις, ὡς σεπτὸν ἰατρεῖον, τῇ ἀσθενείᾳ γένοιτο ἡμῖν. καὶ ἡ πρεσβεία πανεύφημε. ἱλαστήριον πᾶσι, καὶ πρὸς θεὸν ὁδὸς καὶ ὁδηγός. τοῖς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, τιμῶσί σε μακάριε.

Νικητικαῖς πανοπλίαις, τοὺς πιστοὺς θωρακίσας, πανταναξ τῇ χειρί σου βασιλεῖς. κατὰ βαρβάρων ἐνίσχυσον. καὶ τὴν σὴν ἐκκλησίαν, ὡς ἀσφαλῆ κρηπῖδα τῶν πιστῶν. μεγάλαις σου πρεσβείαις, ὀρθοτομοῦσαν φύλαττε.

Θεοτοκίον.

Ὡς κραταιὰν προστασίαν. ὡς ἐλπίδα κεκτημένοι χριστιανοί. καὶ ἄγκυραν καὶ σκέπην ἀσφαλῆ. καὶ ἀπρόσμαχον ὄχυρωμα. καὶ ἀχείμαστον ὅρμον. καὶ μόνον καταφύγιον ἁγνή. κεκτημένοι σε πάντες σῳζόμεθα πανύμνητε. ὁ εἱρμός.

Τὸν ἐκ θεοῦ θεὸν λόγον, τὸν ἀρρήτῳ σοφίᾳ.

Τὸ φωταγωγικόν. τὸ ὅμοιον σὺν τῷ μαρτυρικῷ. καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία ὡς σύνηθες, καὶ ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ μηνί, ιδ΄. τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Βενεδίκτου. ἑσπέρας εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος β΄. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Ἡσυχίᾳ, καὶ ἀγάπῃ ἀληθεῖ. κόσμον ἁρμοσάμενος πάτερ, ἐκλάμψας ὅσιε. χαίρων ἠκολούθησας, τῷ σταυρωθέντι χριστῷ καὶ πολλοῖς ἀγωνίσμασι, τὴν σάρκα νεκρώσας. χάριν τῶν ἰάσεων, πλουσίως ἔλαβες. παύειν, ἀσθενείας ποικίλας. καὶ τῆς πονηρίας διώκειν, πνεύματα μεγάλως θαυμαζόμενος. Ὅμοιον.

Κόσμος, γεγονὼς τῶν μοναστῶν. ἤθροισας ἀμέτρητον πλῆθος, ὑμνεῖν τὸν κύριον. ὅσιε πάτερ ἡμῶν, καὶ πρὸς οὐράνιον. πάντας βίον ὁδηγήσας, καλῶς ἐποίμανας. θείοις σου διδάγμασι, καὶ μιμούμενος σου. βίον, τὸν ἐνάρετον μάκαρ. οὓς καὶ πάλιν ἅμα συνάξας, ἐν τῇ μεταστάσει σου Βενέδικτε. Ὅμοιον.

Πάλαι, ὡς Ἠλίας ὑετούς, πάτερ οὐρανόθεν ἐντάξει, θεία κατήγαγες. βλύζειν δὲ τὸ ἔλαιον τὰ χόος ἐποίησας. καὶ νεκρὸν ἐξανέστησας. καὶ ἄλλα μυρία. θαύματα ἐτέλεσας εἰς δόξαν ὅσιε. πάντων, τοῦ θεοῦ καὶ σωτῆρος. ὅθεν σου τὴν ἔνθεον μνήμην. πόθῳ ἑορτάζομεν Βενέδικτε.

Δόξα, καὶ νῦν, θεοτοκίον. ὅμοιον.

Ἐπίσον, τοῦ νοός μου ἐκ ῥοπάς. καὶ τὰς τῶν αἰσθήσεων πλάνας, καὶ τὰ ἰνδάλματα. τέλεον ἐξάλειψον, τῶν ψυχοφθόρων παθῶν. καὶ ψυχῆς μου τὸν τάραχον, κατεύνασον κόρη. ἵνα μεγαλύνω σου, τὴν ἀγαθότητα. σὲ γάρ, τῆς ζωῆς μου ἁπάσης κέκτημαι προστάτιν παρθένε, καὶ τῆς ἀσθενείας μου βοήθειαν.

σταυροθεοτοκίον, ὅμοιον.

Ὅτε, ἐν σταυρῷ σε ἡ ἀμνάς. ἄρνα τὸν οἰκεῖον ἑώρα κατακεντούμενον. ἥλοις ὠλοφύρετο, ἐκπληττομένη σφοδρῶς. καὶ δακρύουσα ἔλεγε, πῶς θνήσεις υἱέ μου. θέλων τὸ χειρόγραφον, τοῦ πρωτοπλάστου Ἀδάμ. ῥῆξαι, καὶ θανάτου λυτρῶσαι. ἄπαν τὸ ἀνθρώπινον δόξα, τῇ οἰκονομίᾳ σου φιλάνθρωπε.

Εἰς τὸν στίχον, τὸ ἰδιόμελον καὶ τὸ μαρτυρικόν. καὶ τὸ θεοτοκίον. καὶ τὰ λοιπά, καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν ὄρθρον, ἡ συνήθης στιχολογία. οἱ κανόνες. τοῦ ἁγίου, καὶ τοῦ τετρῳδίου, εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν. τοῦ ἁγίου, ὁ κανών. οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Ὕμνον προσάξω τῷ σοφῷ Βενεδίκτῳ.

Ἰωσήφ. ᾠδὴ α΄. ἦχος β΄. Δεῦτε λαοί.

Ὑμνολογεῖν, τὴν ἀξιέπαινον μνήμην σου. προαιρούμενον ὅσιε. χάριν δοθῆναί μοι, Βενέδικτε δυσώπει. καὶ πάντων ἐπταισμένων, τὴν ἀπολύτρωσιν.

Μοναδικῶς, τὸν σὸν ἐκθρέψας ἀράμενος σταυρὸν κατηκολούθησας. τῷ παντοκράτορι

καὶ

καὶ νεκρώσας τὴν σάρκα, ζωῆς κατηξιώθης μακαριώτατε :-

Νόμῳ Θεοῦ, ὑποκλιθεὶς παμμακάριστε. τὰ τῶν παθῶν σκιρτήματα. ἐναπεμάξαμας, ἐγκρατείας ἱδρῶσι. καὶ τὴν τῆς ἀπαθείας, χάριν ἐξαπλούτησας :- Θεοτοκίον.

Ο ἰδίᾳ σου, τὴν ἀφθαρσίαν πλουτήσαντες. Θεοκυῆτορ πανάγνε. χαῖρε βοῶμέν σοι, ἣν κεχαριτωμένην ὁσίων καὶ δικαίων, τὸ ἐγκαλλώπισμα. ᾠδὴ γ΄. Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ κύριε.

Ναμάτων ζωτικῶν τοῦ θείου πηγῆς. βενέδικτε ἡ ψυχή σου, ποταμοὺς θαυμάτων ἔβλυσε. νοσημάτων ἐξαίροντας ἐπήρειαν :-

Πρὸς πλάτος παραδείσου κατεσκήνωσας. παμμάκαρ, τὴν στενὴν ὁδεύσας τρίβον. καὶ δαιμόνων πανουργεύματα. καὶ πορείας ἀπράκτους ἐναπέξας :-

Ροαῖς σου τῶν δακρύων ἀρδευόμενος. ὡς δένδρον. βενέδικτε καρποφόρον. εὐκαρπίαν θείαν ἤνεγκας. ἀρετῶν καὶ θαυμάτων θείᾳ χάριτι :- Θεοτοκίον.

Ο μόνος ἀγαθὸς τὴν σὴν σαρκούμενος. ὑπέδυ, παναμώμητε γαστέρα. καὶ βροτοὺς ὤφθη τέλειος. ὃν ἱκέτευε σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. ὁ εἱρμός. Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ κύριε. ὁ ξύλῳ.

ᾨδὴ, ἦχος α΄. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Μονάσας θεαρέστως, ἐναρέτως ἐβίωσας. καὶ χαρίσματα ἰαμάτων, ἐκομίσω βενέδικτε θαυμάσια τελέσας φοβερά. μονὴν συγκροτήσας ἱεράν. προσενήνοχας χριστῷ, τῶν σωζομένων πληθὺν παμόλβιε. δόξα τῷ σὲ λαμπρύναντι θεῷ. δόξα τῷ στεφανώσαντι, δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα. Θεοτοκίον ὅμοιον.

Ταῖς χερσί σου ταῖς θείαις, αἷς τὸν κτίστην ἐβάστασας. παρθένε παναγία, σαρκωθέντα χρηστότητι. προτείνουσα δυσώπησον αὐτόν. λυτρώσασθαι ἡμᾶς ἐκ πειρασμῶν. καὶ παθῶν καὶ κινδύνων τοὺς εὐφημοῦντάς σε πόθῳ καὶ βοῶντάς σοι. δόξα τῷ ἐνοικήσαντι ἐν σοί. δόξα τῷ προελθόντι ἐκ σοῦ. δόξα τῷ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς διὰ τοῦ τόκου σου :-

Σταυροθεοτοκίον. ὅμοιον.

Εώρα σου προσπαγέντος, ὑπὸ τῶν παρανόμων. καὶ στρατιωτῶν σοῦ λόγχῃ τὴν πλευρὰν ὀρυγέντος. ἡ πανάγνος ὠδύρετο πικρῶς. καὶ τὸ πολύ σου καὶ φρικτὸν τῆς ἀνοχῆς, ἐξίστατο βοῶσα, δόξα τῇ πρὸς ἡμᾶς σου στοργῇ, δόξα τῇ σῇ χρηστότητι. δόξα τῷ ἐν τῷ θανάτῳ σου, βροτοὺς ἀθανατίζοντι :-

ᾨδὴ δ΄. Ο εἱρμός.

Υμνῶ σε. ἀκοήν κύριε, εἰσακήκοα καὶ ἐξέστην. ἕως ἐμοῦ ἥκεις γάρ, ἐμὲ ζητῶν τὸν πλανηθέντα. διό, τὴν πολλήν σου ἀγαθότητα. τὴν εἰς ἐμὲ δοξάζω πανοδύναμε :-

Εσταυρώσας, σεαυτὸν τοῖς πάθεσι. καὶ τῷ κόσμῳ θεόφρον πάτερ. τὸν ἐν σταυρῷ τείναντα, ἐθελουσίως τὰς παλάμας χριστόν. ἐθεράπευσας βενέδικτε. ὃν ἐκδυσώπει σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν :-

Αγώνων, ἐγκρατείας ὅσιε. τῆς σαρκὸς νεκρώσας τὰ μέλη. νεκροὺς εὐχῇ ἤγειρας. καὶ παρειμένοις εὐδρομίαν πιστῶς, θαυμαζόμενος ἀπένειμας. καὶ πᾶσαν νόσον πάτερ ἐθεράπευσας :-

Ξηράς τε, καὶ ἀνίκμους ὅσιε. ἀπειργάσω ψυχὰς γονίμους. τῷ ζωτικῷ λόγῳ σου, καὶ τῶν θαυμάτων ἐπιδείξει ποιμήν, θεοπρόβλητος γενόμενος. καὶ μοναζόντων κόσμος ὡραιότατος :- Θεοτοκίον.

Ως ὄμβρος, ἐπὶ πόκον ἄχραντε. τῇ σεπτῇ σου γαστρὶ ὁ λόγος, κατῆλθε σαρκούμενος. καὶ ἔπαυσε πολυθείας σαφῶς, τὰ ὀμβρήματα πανάμωμε. καὶ τὸν πικρὸν χειμῶνα διεσκέδασεν. ᾨδὴ ε΄. Ο τοῦ φωτὸς χορηγός.

Τὸν ἐν ἐλέει θεὸν, ἐκδυσωπῶν πάτερ σοφὲ ἔπλησας. ὡς ἡλίου, καμψάκην ἐλαίου, τὸ τάχος παμμάκαρ, ὑπὸ τῶν ὁρώντων πιστῶς θαυμαζόμενος :-

Ως καθαρὸς τὴν ψυχὴν ὡς ἐν ἐκστάσει γεγονὼς ἔβλεψας, πᾶσαν τὴν γῆν. ὡς ὑπὸ ἀκτῖνα λαμπόμενος μίαν. θεόν σε τιμῶντος παμμάκαρ βενέδικτε :-

Δημιουργῶν ἐν χριστῷ. ὕδωρ πηγῆς τῆς διάχης ἔβλυσας. ἐκδυσωπῶν, τὸν ἀγαθοδότην. ὅπερ διαμένει, ἐπαμφικηρύττον τὸ θαῦμα βενέδικτε :- Θεοτοκίον.

Ο κατοικῶν οὐρανούς, τὴν σὴν πανάμωμον νηδὺν ᾤκησεν. ὅπως ἡμᾶς, οἴκους τῆς τριάδος

ἐν α-

ἐναποτελέσῃ. τοὺς σὲ θεοῦ κηρύττοντας ἄ[illegible]. ᾠδὴ ϛ'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Φωταυγείαις λαμπόμενος πυρός, σκότος πονηρῶν τε δαιμόνων ἐμείωσας. θαυματουργὲ Βενέδικτε, μοναζόντων φωστὴρ διαυγέστατε.

Ὡς περίδοξος μάκαρ ὁ βίος σου. ὡς περιφανὴς ἡ πολιτεία σου. δι' ἧς ἀγέλας εἵλκυσας, μοναζόντων πρὸς γνῶσιν θείαν.

Βασιλείας οἰκήτωρ γενόμενος, τῆς τῶν οὐρανῶν θεόφρον Βενέδικτε ταύτης τυχεῖν ἱκέτευε, τοὺς πιστοὺς σὲ ἀεὶ μακαρίζοντας. Θεοτοκίον.

Ἐκ γαστρός σου ἁγίας ἀνέτειλε, τῆς δικαιοσύνης ἀνέσπερος ἥλιος. καὶ τοὺς πιστοὺς ἐφώτισε, θεοκυῆτορ παρθένε πανύμνητε. Ὁ εἱρμός.

Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων. Τὸ [illegible] τοῦ ἤχου.

Τῷ αὐτῷ μηνί, ιδ'. τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Βενεδίκτου. σ.

Ἄγξας λογισμοῖς ὡς χαλινοῖς πᾶν πάθος,
Ζωῆς χαλινοὺς Βενέδικτος ἐκπτύει.

Οὗτος τῇ Ἑλλάδι γλώττῃ, εὐλογημένος ἑρμηνεύεται. ἦν δὲ ἐκ τῆς Ῥωμαίων γῆς. ἐκ χώρας λεγομένης Νυρσίας. γονέων εὐσεβῶν καὶ πλουσίων. καταλείψας δὲ τὴν περιουσίαν καὶ τοὺς γεννήτορας, καὶ τὴν τριπλῆν περιουσίαν, ἔτι πάνυ μικρᾷ τῇ ἡλικίᾳ καὶ ἀτελεῖ. ἔρημόν τινα τόπον μετὰ τῆς τροφοῦ καταλαμβάνει. ἔνθα δι' ἀρετῆς καὶ ἀσκήσεως, προσοικειώσας ἑαυτὸν τῷ θεῷ, θαυμάτων παρ' αὐτοῦ δύναμιν ἐδέξατο καὶ ἰάσεων. καὶ τὰς μὲν ἄλλας τῶν παραδοξοποιῶν διεξοδικώτερον ἡ κατ' αὐτὸν ἱστορία δηλοῖ. δι' ὧν παντοῖα κατειργάσατο θαύματα καὶ νεκροὺς ἀνιστῶν, καὶ τὰ μέλλοντα προλέγων, καὶ περὶ τῶν ἀπόντων ὡς παρόντων διαλεγόμενος. ἐκεῖνο δὲ χρὴ προσειπεῖν ἀναγκαῖον. ὅτι μέλλοντος αὐτοῦ πρὸς κύριον ἐκδημεῖν, προλαβὼν ἐμήνυσε τοῦτο τότε συνοῦσιν αὐτῷ μαθηταῖς, καὶ τοῖς ἐκ μήκους οὖσιν οἷς ἐμήνυσεν, ἔτι καὶ σημεῖον τί γενήσεται, δι' οὗ γνώσονται πάντες, ὅτι αὐτὸς χωρίζεται ἐκ τοῦ σώματος. πρὸ οὖν ἓξ ἡμερῶν τῆς ὁσίας αὐτοῦ κοιμήσεως, ἀνοιγῆναι τὸ ἑαυτοῦ μνημεῖον ἐκέλευσε. καὶ εὐθέως λαβροτάτῳ πυρετῷ κατεσχέθη ὑφ' οὗ καὶ ἐξ ἡμέρας τὸ σῶμα αὐτοῦ κατεφρύγετο. ἐν δὲ τῇ ἕκτῃ ἡμέρᾳ, ἐκέλευσε τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς ἆραι αὐτόν, καὶ ἀπενεγκεῖν εἰς τὸ εὐκτήριον. ἀπενεχθεὶς οὖν ἐκεῖ, καὶ τῶν ἀχράντων μεταλαβὼν μυστηρίων, ἐν μέσῳ τῶν μαθητῶν ἑστὼς καὶ διαβασταζόμενός τε καὶ στηριζόμενος, ὕψωσε τὰς χεῖρας εἰς οὐρανόν. καὶ οὕτως ἄνω ἀτενίζων καὶ προσευχόμενος, τὴν ἡγιασμένην ἀφῆκε ψυχήν. ἐν αὐτῇ δὲ τῇ ὥρᾳ δυσὶν ἀδελφοῖς. τῷ μὲν ἑνὶ ἡσυχάζοντι ἐν τῷ ἑαυτοῦ κελλίῳ. τῷ δὲ ἑτέρῳ, μακρόθεν οἰκοῦντι, ὅρασις ὁμοία ἐφάνη. εἶδον τοίνυν ἑκάτεροι. καὶ ἰδοὺ ὁδός τις θαυμαστή, ἀπὸ τοῦ ὁσίου τοῦ κελλίου, μέχρι τοῦ οὐρανοῦ πρὸς ἀνατολὰς ἀνετείνετο, ἐκλαμπρῶν τινων ἱματίων στρωννυμένη ὅλη. ἐν αὐτῇ δὲ καί τινες ἄνδρες ἐξαίσιοι, λαμπάδας κατέχοντες, καὶ ἐνορδίνως βαστάζοντες ἀνήρχοντο. ἀνὴρ δέ τις ἕτερος λευχείμων, καὶ αὐτὸς φωτοειδὴς πλησίον αὐτοῦ ἑστηκώς, ἠρώτα τούτους εἰς τὴν ὁδὸν ταύτην ἣν κατανοοῦσι θαυμάζοντες, τίνος ἐστί. τῶν δὲ ἀγνοεῖν εἰπόντων, ἔφη ὁ φανείς. αὕτη ἐστὶν ἡ ὁδός, δι' ἧς ὁ τοῦ θεοῦ ἀγαπητὸς Βενέδικτος, εἰς οὐρανοὺς ἀνέρχεται. ἐν ἑαυτοῖς οὖν γενόμενοι τῶν ὁρώντων ἑκάτερος, συνῆκαν τὴν τοῦ ἁγίου ἀνδρὸς τελείωσιν, καθάπερ ὄντως καὶ ὁρῶντες αὐτὸν τελειούμενον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ἀλεξάνδρου, τοῦ ἐν Πύδνῃ. σ.

Μὴ τοὺς στεφάνους ζημιωθῆναι φθάνων,
Φέρει κεφαλῆς Ἀλέξανδρος ζημίαν.
Κόψαν Ἀλεξάνδροιο κάρην δεκάτῃ γε τετάρτῃ.

Ocλῶ, ἐν σκοτομήνῃ τῆς πλάνης. ἀναλάμψας οἷά τις πολύφωτος ἀστήρ. καὶ τὴν μανίαν τῶν δυσσεβῶν διήλεγξε καὶ τὸν κατεπαιρόμενον ἀντίπαλον, ὡς βέλεσι τοῖς ῥήμασι κατέστρωσε καὶ πᾶσαν πλάνην κατέβαλε. παρρησίᾳ τὸν χριστὸν κηρύξας. ὅθεν οἱ τῇ πλάνῃ προστετηκότες, τὴν παρρησίαν αὐτοῦ καὶ ἀνδρείαν μὴ ἐνεγκόντες ποικίλαις μαγγανείαις ἐπειρῶντο, τὸ [illegible] αὐτοῦ καταβαλεῖν. ὡς μὴ ἰσχύσαντες, ἀποτέμνουσι ξίφει τὴν αὐτοῦ κεφαλήν. ὁ δὲ θεός,

χα

χαρίσμασιν αὐτὸν ἰαμάτων ἀντημείβεται· ἅπασαν γὰρ νόσον πονηρὰν ἀπελαύνει ἀπὸ τῶν πίστει προσιόντων αὐτῷ :–

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ Εὐσχήμονος ἐπισκόπου Λαμψάκου. Στίχ.

Πρὸ τοῦ θανεῖν Εὐσχημονεῖν εἶπεν ὁ Παῦλος,
Εὐσχημόνως ὥδευσεν ὡς ἐν ἡμέρᾳ.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ θεὸς ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. ἀμήν. ᾠδὴ ζ΄. ὁ εἱρμός.

Τυράννων ἀνεδείχθησαν παῖδες, φιλοσοφώτατοι ποτέ. ἐκ θεολήπτου ψυχῆς γὰρ θεολογοῦντων, χείλεσιν ἔμελπον. ὁ ὑπέρθεος τῶν πατέρων. καὶ ἡμῶν θεός, εὐλογητὸς εἶ :–

Νέκρωσιν ζωηφόρον ἐκτήσω. καὶ τῶν ἡδονῶν τὴν ἀποχήν. ὅθεν νεκροὺς ἐξεγείρειν κατηξιώθης παμμάκαρ Βενέδικτε. θαυμαζόμενος ὑπὸ πάντων τῶν πιστῶν, ὡς ἥλιος ὁ μέγας :–

Εἰργάσω τοῖς ὁσίοις σου πόνοις, μάνδραν ἀπείρων μοναστῶν. ἥτις ἀεὶ διαμένει. ταχυζομένη ταῖς προστασίαις σου ἀξιάγαστε. πειθομένη τοῖς καλῶς ὑπὸ σοῦ τυπωθεῖσι :–

Δόξαντα θανατῶσαι ἄφρονες. μάκαρ φαρμάκοις πονηροῖς. σὲ τὸν φρουρούμενον θείᾳ τοῦ παντουργοῦ παλάμῃ, οἱ ἄφρονες κατῃσχύνθησαν. φωραθέντων τῇ ἐν σοὶ τοῦ πνεύματος προγνώσει :– Θεοτ.

Ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὰ πάθη. τῆς ἀπαθείας τὴν πηγήν, ἡ συλλαβοῦσα παρθένε. καὶ κατανύξεως ὄμβρους παράσχου μοι. προξενοῦντας μοι, τὴν παράκλησιν ἐκεῖ, ἁγία θεοτόκε.

ᾠδὴ η΄. Ὁ εἱρμός.

Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός. τῶν ἑβραίων τοῖς παισὶ συγκαταβάντα. καὶ τὴν φλόγα εἰς δρόσον μεταβαλόντα θεόν, ὑμνεῖτε, τὰ ἔργα. ὡς κύριον καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :–

Κατὰ παθῶν φθοροποιῶν, βασιλεύσας ἐν χριστῷ θεόφρον πάτερ. οὐρανῶν βασιλείαν, κατηξιώθης οἰκεῖν σὺν πᾶσι, τοῖς καλῶς βιώσασι. καὶ τὸν παντεπόπτην, θεὸν ἠγαπηκόσι :–

Τὰς σὰς ἁγίας προσευχάς, προσδεχόμενος θεὸς τοῖς ἐνδεέσι. διὰ σοῦ ἐχορήγει, τὰς πρὸς τὸ ζῆν ἀφορμάς. μεγαμὸς [illegible] γῆς δοξάζων σε. ταῖς θαυματουργίαις, Βενέδικτε τρισμάκαρ :–

Ὡραιωθεὶς ταῖς καλλοναῖς, τῶν ἐνθέων ἀρετῶν πρὸς τοὺς ἐνθέους. μετετέθης νυμφῶνας, πάτερ συνεῖναι θεῷ. καὶ τούτου, θείας ὡραιότητος. εἰς τοὺς ἀπεράντους, αἰῶνας ἀπολαύεις :– Θεοτ.

Ἰδοὺ γεγέννηται ἐκ σοῦ, ἡσαΐας ἐμφανῶς ἀγγέλων ἐβόα. ὁ υἱὸς τοῦ ὑψίστου, καὶ σὸς ὁρᾶται υἱός. παρθένε, υἱοὺς ἐργαζόμενος. τοῦ [illegible], πάντας τοὺς σὲ ὑμνοῦντας :–

ᾠδὴ θ΄. Ὁ εἱρμός.

Τὸν ἐκ θεοῦ θεὸν λόγον. τὸν ἀρρήτῳ σοφίᾳ, ἥκοντα καινουργῆσαι τὸν ἀδάμ. βρώσει φθορᾷ πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ ἁγίας παρθένου ἀφράστως σωματούμενον. θεὸν οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν

Ὤφθης ὡς ἥλιος μέγας, καταυγάζων τὴν κτίσιν, σημείοις θεοφόρε φοβεροῖς, καὶ ἀρετῶν ἀναλάμψεσι. διὰ τοῦτο τελούμενον, τὴν μνήμην σου τὴν ὄντως φωταυγῆ. φωτιζόμενοι πάτερ, καρδίας αἰσθητήρια :–

Σὲ μοναζόντων ἀγέλαι, ὑπὸ σοῦ κροτηθεῖσαι, ἡμέρας εὐφημοῦσι καὶ νυκτός. μέσον τὸ σῶμά σου ἔχοντα· ἀναβλύζον πλουσίως, θαυμάτων ποταμοὺς πάτερ σοφέ. καὶ φωτίζον τὰ τούτων, ἀπαύστως διαβήματα :–

Ἡλιακῶν λαμπηδόνων, ὑπερήραψας πάτερ, τελέσας τοῦ θεοῦ τὰς ἐντολάς. καὶ πρὸς τὸ φῶς τὸ ἀνέσπερον, μετετέθης πρεσβεύων, δοθῆναι ἱλασμὸν ἁμαρτιῶν. τοῖς πιστῶς σε τιμῶσιν, ἀοίδιμε Βενέδικτε :– Θεοτ.

Φωτοκυῆτορ παρθένε. τῆς ψυχῆς μου τὰ νέφη, ἀπέλασον καὶ δίδου καθαρῶς. προσενοπτρίζεσθαι δέσποινα, τὸ θεῖον κάλλος. τοῦ λάμψαντος ἀρρήτως ἐκ τῆς σῆς, παναγίας νηδύος. εἰς φῶς ἐθνῶν παμύμνητε.

Τὸ φωταγωγικὸν ἐστὶ τὸ [illegible] σὺν τῷ μαρτυρικῷ. δόξα καὶ νῦν. θεοτ. ἢ σταυροθεοτ. καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία ὡς σύνηθες, καὶ ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ μηνί, ιε΄. τῶν ἁγίων μαρτύρων. Ἀγαπίου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ. ἑσπέρας, εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα

ἐκέκραξα. στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος, πλ. δ.
Ω τοῦ παραδόξου θαύματος.

Μάρτυρες Χριστοῦ ἐπταέριθμοι, τῶν διωκτῶν τὰς ὁρμάς. καὶ τὸν βίαιον θάνατον, εἰς οὐδὲν ἡγήσασθε. ἀλλ' ἑτοίμως ἐπεδύσατε, ἀνδρειόφρονες πρὸς τὰ παλαίσματα. καὶ νίκης κλέος ἀναδησάμενοι. συνηριθμήθητε τοῖς δικαίοις ἅπασι, μεθ' ὧν ὑμᾶς. πάντοτε γεραίρομεν, καὶ μακαρίζομεν, Ὅμοιον.

Μάρτυς ἀθλητὰ ἀγαπητέ, τῶν ἀγαθῶν τὴν πηγήν. ὀρεκτῶν τὸ ἀκρότατον, ἀγαπήσας ἐπόθησας. καὶ ποιεῖν τὸ ποτήριον, τοῦ μαρτυρίου ἐπικαλούμενος, θεοῦ τοῦ ζῶντος τὸ θεῖον ὄνομα. ὢ τῆς ἀνδρείας σου. ὢ τῆς καρτερίας σου. δίκης τυχεῖν. δόξης καὶ λαμπρότητος, σαφῶς ἠξίωσαι :~ Ὅμοιον.

Μάρτυρες ἀξιοθαύμαστοι. ἐθελουσίῳ σφαγῇ, ἑαυτοὺς ἐκδεδώκατε. καὶ τὴν γῆν τοῖς αἵμασιν, τοῖς ὑμῶν ἡγιάσατε καὶ τὸν αἰθέρα κατελαμπρύνατε. τῇ διαβάσει καὶ νῦν οἰκίζεσθε. εἰς τὰ οὐράνια. πρὸς φῶς τὸ ἀνέσπερον. ὑπὲρ ἡμῶν. πάντοτε δεόμενοι, θεοειδέστατοι :~

Δόξα, καὶ νῦν, θεοτοκίον ὅμοιον.

Χαῖρε φωτὸς θεῖον ὄχημα, χαῖρε κυρίου ναὲ. καὶ σκηνὴ ἁγιάσματος. φῶς ἡμῖν ἀνέτειλας. ἐξ ἀγεωργήτου νηδύος σου. καταφωτίζον κόσμου τὰ πέρατα. καὶ ἁγιάζον ἡμᾶς χρηστότητι. χαῖρε κεφάλαιον, σωτηρίας ἁγνὴ ἄχραντε. χαῖρε θελκτόν. ἄκουσμα καὶ λάλημα, τῶν πεποιθότων εἰς σέ :~ σταυροθεοτοκίον, ὅμοιον.

Ἥλιος τέκνον ἠμαύρωσε. καὶ ἡ σελήνη τὸ φῶς. εἰς ζοφῶδες ἱμάτιον, ζοφερῶς μετέβαλεν. γῆ κλονεῖται καὶ ῥήγνυται, τὸ τοῦ ναοῦ σου δὴ καταπέτασμα. κἀγὼ πῶς τέκνον ἐδιαρρήξομαι. σπλάγχνα καὶ ὄμματα. παρειὰς γλυκύτατε, καταξαίνω. ἀδίκως σε θνήσκοντα, βλέπουσα, σῶτερ μου :~

Εἰς τὸν ὄρθρον μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν, οἱ κανόνες. ὁ κανὼν τῶν ἁγίων, οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Ἐπτὰ προσάξω μάρτυσι μελῳδίαν.

Ἰωσήφ. ᾠδὴ α΄ ἦχος, πλ. δ. Ὁ εἱρμός.

Ἄσωμεν τῷ κυρίῳ. τῷ διαγαγόντι τὸν λαὸν αὐτοῦ, ἐν ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ. ὅτι μόνος ἐνδόξως δεδόξασται :~

Ἐν τοῖς ἐπουρανίοις, μαρτύρων ὑπάρχοντες σκηνώμασι. τοὺς ὑμᾶς εὐφημοῦντας, ἐπὶ γῆς φωτισμοῦ ἀξιώσατε :~

Πύργοι τῆς ἐκκλησίας, ὤφθητε τὰ τείχη καταστρέφοντες, τῆς εἰδωλομανίας. ἀθλοφόροι Χριστοῦ γενναιότατοι :~

Τέτρωσαι τῇ ἀγάπῃ, μάρτυς ἀξιάγαστε ἀγαπητέ, τοῦ δεσπότου τῶν ὅλων. καὶ θανεῖν δι' αὐτὸν προτεθύμησαι :~

Ἄγγελε φαιδρότατε, τοῦ ἐκ σοῦ παρθένε ἀνατείλαντος. τῆς ψυχῆς μου τὰς κόρας, φωταγώγησον ὅπως δοξάζω σε :~

ᾠδὴ γ΄. Ὁ εἱρμός.

Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς ὁ κύριος. καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, ὡς ὁ θεὸς ἡμῶν ὃν ὑμνεῖ πᾶσα κτίσις. οὐκ ἔστι δίκαιος πλήν σου κύριε :~

Πυρὶ ἀναπτόμενος, τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ. τὴν πυρὰν ἐναπέσβεσας, μάρτυς ἀγαπητέ, τῆς εἰδωλομανίας, ῥοαῖς τῶν αἱμάτων σου. ὅθεν εὐφημοῦμέν σε :~

Ῥομφαίαις ὡράθητε, διακόπτουσαι. μυριάδας μακάριοι, δαιμόνων ἐν χάριτι. καὶ νῦν ταῖς μυριάσιν. ἡνώθητε χαιρόντων, τῶν νοερῶν δυνάμεων :~

Ὁδὸν διανύοντες, μαρτυρίου ἀνδρικῶς. ἀποθέσει τοῦ πηλοῦ τὴν ἄνω ἐφθάσατε. βασιλείαν ἐν ᾗ περ, ἐκέκτησθε μάρτυρες θεῖοι τὸ πολίτευμα :~ θεοτοκίον.

Σαρκὸς ὁμοιώματι, ἐμφανισθέντα, ἐκ τῆς φωτοφόρου νηδύος, τὸν κτίστην ἐπέγνωμεν. διὰ σπλάγχνα ἐλέους, ἡμῖν τοῖς ὑμνοῦσί σε. μῆτερ ἀειπάρθενε :~

Κάθισμα, ἦχος, α΄. Τὸν τάφον σου σωτὴρ.

Ἑπτάριθμος χορός, τῶν μαρτύρων ὑμνείσθω. αὐτοὶ γὰρ τὴν ἡμῶν, ἐκδιώκουσι λώβην. ὡς φύλακες τῆς πίστεως. ἐκκλησίας προπύργια. τρέπουσι φάλαγγας, ἀποσοβοῦσι δαιμόνων. καὶ πρεσβεύουσιν, ὑπὲρ ἡμῶν τὸν δεσπότην. εἰρήνην βραβεύοντες :~ θεοτοκίον, ὅμοιον.

Μήτηρ θεοῦ, ἐπιστάμεθα πάντες. παρθένον ἀληθῶς, καὶ μετὰ τόκον ὀφθεῖσαν οἱ πόθῳ καταφεύγοντες, πρὸς τὴν σὴν ἀγαθότητα. σὲ γὰρ ἔχομεν, ἁμαρτωλοὶ προστασίαν. σὲ κεκτήμεθα, ἐν πειρασμοῖς σωτηρίαν. τὴν μόνην

μὴν παναμώμητον. ~ σταυρο θεο. ὅμοιον.
Ἄσπιλος ἀμνὰς, τὸν ἀμνὸν, καὶ ποιμένα. κρε-
μάμενον νεκρὸν, ἐπὶ ξύλου ὁρῶσα. θρηνοῦσα
ἐφθέγγετο, μητρικῶς ἀλαλάζουσα. πῶς ἐνέ-
γκωσι, τὴν ὑπὲρ λόγον γέννησιν. συγκατά-
βασιν, καὶ τὰ ἑκούσια πάθη θεὲ ὑπεράγαθε.

ᾠδ. δ΄. Ὁ εἱρμός.

Ἐξ ὄρους κατασκίου, λόγε ὁ προφήτης, τῆς
μόνης θεοῦ μέλλοντος, σαρκοῦσθαι, θεοπτι-
κῶς κατενόησε. καὶ ἐν φόβῳ ἐδοξολόγει
σου τὴν δύναμιν. ~
Ἀγαπήσαντες χριστὸν, ἀγάπῃ ποθήσαντες. πάθη τὰ αὐτοῦ,
ἀνδρείως ἐμιμήσω. σφαγιασθεὶς ὡς ἀρνίον
ἐθελουσίως, μεγαλομάρτυς ἀξιάγαστε. ~
Ξίφει ἑαυτοὺς, ἐκδόντες ὁλοψύχως. μάρτυ-
ρες σοφοὶ, ῥανίσι τῶν αἱμάτων, ἐπορφυ-
ρώσατε χλαῖναν. ἣν στολισθέντες, τοὺς οὐ-
ρανοὺς περιπολεύετε. ~
Τῆς πρὸς θεὸν, ὑμῶν θερμῆς ἀγάπης διὰ
ἑαυτούς, ἠρνήσασθε τελείως. καὶ βιαιό-
τατον θάνατον ὑποστάντες, ἀθανασί-
ας ἠξιώθητε. ~ θεοτοκίον.
Ὑπὲρ ἔννοιαν, τὸν λόγον ὑπεδέξω. ἄγγελον
τε ἀγνὴ, τὸν κόσμον δυσωδίας, ἀποκα-
θαίροντα πάσης τῶν ἐπαισχυμένων. ὅθεν
πιστῶς σε μακαρίζομεν. ~ ᾠδ. ε΄. ὁ εἱρμός.
Ὁ ἐκφυκτὸς ἀγνοίας, θεογνωσίᾳ φαιδρύνας
τὰ σύμπαντα. φώτισον με πρὸς ὄρθρον,
τῆς δοξολογίας σου κύριε. ~
Ἀγαπητοὶ τῇ κλήσει, ὡς καὶ τῇ πράξει γενό-
μενοι. ἠθλήσατε εὐδόξως, διὰ ἀγάπην τοῦ
παμβασιλέως χριστοῦ, θεοῦ ἡμῶν. ~
Τὴν μανίαν τοῦ τυράννου. ἐξεφαυλίσατε ἅγιοι
μάρτυρες. καὶ χριστοῦ στρατευθέντες, φάλαγ-
γας δαιμόνων ὠλέσατε. ~
Τοῖς ἱεροῖς ἀγῶσι, καταβαλόντες ἀνόμων
τὸ φρύαγμα. στέφος ἀθανασίας, μάρτυ-
ρες χριστοῦ ἀνεδήσασθε. ~ θεοτοκίον.
Ὑμνολογίαις θείαις, τὴν θεοτόκον πιστοὶ μακαρί-
σωμεν. χαῖρε λέγοντες πύλη, ἣν μόνος
διώδευσε κύριος. ᾠδ. ς΄. Γλαφυρὰ τίμιοι σὺν.
Σὺν ἀλεξάνδροις δυσὶ, διονυσίοις τε μέλψω-
μεν ἀγάπιον τὸν κλεινὸν. τιμόλαον ῥωμύ-
λον, στεῤῥῶς ἐναθλήσαντας. καὶ τὰς μυρία-

Μάρτιος.

δας, τοῦ ἐχθροῦ καταπαλαίσαντας. ~
Αἱμάτων ποταμοὺς, ἀναπηγάζοντες μάρτυ-
ρες. τὰ πάθη τῶν γενναίων, ἐνθέως καθαί-
ροντες. διὰ τοῦτο χαίροντες. τὰ ὑμῶν ἐν
πίστει, εὐφημοῦμεν προτερήματα. ~
Ὁμοίως τὸν ἱερὸν, ἀγῶνα διατελέσαντες.
νομίμως παντουργικὴ, παλάμη ἐστέφθη-
τε, ἐπάριθμοι μάρτυρες. αὐτοπολῖται,
τῶν ἀγγέλων ἰσοστάσιοι. ~ θεοτοκίον.
Ἀναφύσασα τὰ φυτὰ, τῆς ἀθεΐας παναμώ-
με. τῷ σῷ ἁγίῳ φυτῷ. τὴν ἀναβλαστάνου-
σαν, ἐν ἐμοὶ ἑκάστοτε. τοῦ ἐχθροῦ κακίαν,
ἀπομείωσον θεόνυμφε. ~

Τὸ μαρτυρικὸν, τοῦ ἤχου.

Τῇ αὐτῇ μηνὶ, ιε΄. τοῦ ἁγίου μάρτυρος ἀγαπίου,
καὶ τῶν σὺν αὐτῷ. πουπλίου, τιμολάου.
ἀλεξάνδρων δύο, καὶ δύο διονυσίων. στίχ.
Ἐσπάσθη ἀγάπιος εἰς μαρτυρίαν.
Θεοῦ γὰρ αὐτὸν ὑπέθαλπεν ἀγάπη.
Μετὰ τεσσάρων πούπλιος ἐκτμηθεὶς ξίφει.
Θεοῦ σὺν αὐτοῖς ἵσταται μὴν πλησίον.
Πέμπτῃ καὶ δεκάτῃ τμήθη ἀγάπιος ἑταῖροι.
Οὗτοι ὑπῆρχον κατὰ τοὺς καιροὺς διοκλητια-
νοῦ ὁ μὲν ἀγάπιος, ἀπὸ τῆς πόλεως γάζης.
τιμόλαος δὲ ἐκ τοῦ πόντου. οἱ δὲ δύο διονύ-
σιοι, ἐκ τρίπολεως τῆς ἐν φοινίκῃ. ὁ δὲ ῥώμυ-
λος, ὑποδιάκονος ἦν τῆς ἐν διοσπόλει ἐκ-
κλησίας. ὁ δὲ πούπλιος, καὶ οἱ δύο ἀλέξαν-
δροι, ἐκ γάζης ὄντες ἐτύγχανον. οὗτοι πρῶτον
μὲν τὰς ψυχὰς, τῷ πρὸς χριστὸν πόθῳ συνδή-
σαντες, ἔπειτα δὲ τὰς χεῖρας ὑποβαλόν-
τες κλοιοῖς, οὐρβανῷ τῷ τῆς καισαρείας ἡγεμό-
νι προσῆλθον, χριστιανοὺς ἑαυτοὺς προσαγ-
γέλλοντες. ὁ δὲ, μήτε ἀπειλαῖς. μήτε κολα-
κείαις χαυνῶσαι αὐτοὺς δυνηθεὶς, ἢ τῆς
εἰς χριστὸν πίστεως ἀποστῆσαι, ξίφει τὰς κεφα-
λὰς αὐτῶν ἀποτμηθῆναι προσέταξεν. ~
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ ἁγίου ἀποστόλου ἀρι-
στοβούλου, ἐπισκόπου βρετανίας. ἀδελ-
φοῦ βαρνάβα τοῦ ἀποστόλου.
Οὗτος ἦν εἷς τῶν ἑβδομήκοντα μαθητῶν. ἠκο-
λούθησε δὲ τῷ ἁγίῳ ἀποστόλῳ παύλῳ κη-
ρύττων τὸ εὐαγγέλιον, εἰς πᾶσαν τὴν οἰκου-
μένην διακονῶν αὐτῷ. ὑφ᾽ οὗ καὶ χειροτονεῖ-

 ται

ται ἐπίσκοπος, εἰς τὴν τῶν βρεττανῶν χώραν, ἀγρίων ἀνδρῶν καὶ ὠμοτάτων. παρ' ὧν ποτὲ μέν, τυπτόμενος. ποτὲ δέ, καὶ κατὰ τῆς ἀγορᾶς συρόμενος. πολλοὺς ἔπεισε τῷ χριστῷ προσελθεῖν. ὅθεν καὶ ἐκκλησίας συστησάμενος. καὶ πρεσβυτέρους καὶ διακόνους ἐν αὐτῇ καταστήσας, ἐτελειώθη :—

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ ἁγίου μάρτυρος, Νικάνδρου τοῦ ἐν αἰγύπτῳ.

Νίκανδρον ἐκδαίρουσιν ὥσπερ ἀρνίον.
Χεῖρας βαλόντων οἱ μάγειροι τῆς πλάνης.

Οὗτος ὁ ἅγιος ἐπὶ τῆς βασιλείας ἦν διοκλητιανοῦ. τῇ εὐσεβείᾳ δὲ συντεθραμμένος, καὶ τῇ τῶν μαρτύρων ἀγάπῃ συνδεδεμένος, ἔργον εἶχε τὰ τούτων λείψανα κρυφίως αἴρειν καὶ σεβασμίως καὶ ἐντίμως καταστέλλειν. καί ποτε ἰδὼν τὰ τῶν ἁγίων λείψανα ἐρριμμένα οὕτω, καὶ ἀνεπιμέλητα, νυκτὸς ἀπελθών, καὶ ἀφελόμενος ταῦτα κατέθετο ἐν τιμίῳ τόπῳ, ὁσίως τε καὶ κοσμίως. θεαθεὶς δὲ ὑπό τινος τῶν εἰδωλολατρῶν, διεβλήθη τῷ ἄρχοντι. καὶ κρατηθείς, καὶ παρρησίᾳ τὸν χριστὸν κηρύξας, θεὸν ἀληθινόν. τὴν δορὰν ἀφαιρεθείς, τὸν τοῦ μαρτυρίου στέφανον ἐκομίσατο :—

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος, Μενίγνου τοῦ κναφέως.

Ἐπὶ τῆς βασιλείας δεκίου, διωγμοῦ μεγάλου γενομένου κατὰ τῶν χριστιανῶν. τότε ὁ τῆς ἐπαρχίας τῆς ἀσίας διέπων, λοιμὸς ἦν αὐτὸ χρῆμα, καὶ τὴν γνώμην θηριώδης. κατῆλθεν οὖν ἐπὶ τὸ παράλιον, καὶ ὅσους εὗρε χριστιανούς, πάντας μαστιγῶν καὶ τῷ ξύλῳ ἀσφαλισάμενος, σκοτεινῇ καθεῖρξεν εἱρκτῇ. νυκτὸς δὲ καταλαβούσης, μιᾷ φωνῇ πρὸς τὸν θεὸν ἐβόησαν, λεγόντων. δέσποτα κύριε ὁ τὸν κορυφαῖόν σου πέτρον ποτὲ διὰ ἀγγέλου λύσας τῶν δεσμῶν καὶ τῆς φυλακῆς, καὶ ἐξαγαγὼν ἀψοφητί, αὐτὸς καὶ νῦν ἐφ' ἡμᾶς ἐξαπόστειλον τὸν βοηθήσαντα, καὶ ἐξελοῦ ἡμᾶς, ἐκ τῆς συνεχούσης στρεβλώσεως καὶ φυλακῆς ζοφώδους, ἵνα γνῶσι καὶ οὗτοι οἱ τὸ σὸν ὄνομα ἀθετοῦντες, ὅτι σὺ εἶ μόνος θεὸς καὶ βασιλεὺς αἰώνιος. ταῦτα αὐτῶν προσευξαμένων, ἐπέστη ὁ τῶν ἐκδικήσεων κύριος καὶ φωτὸς τὴν φυλακὴν περιαστράψαντος, ἀπηλάθη τὸ σκότος καὶ θαρσεῖτε εἰπόντος καὶ μὴ φοβεῖσθε, μεθ' ὑμῶν γάρ εἰμι, εὐθέως πάντων τὰ δεσμά, ὡσεὶ κηρὸς διελύθησαν, καὶ ἡ φυλακὴ αὐτομάτως ἠνεῴχθη. καὶ ὁ κύριος προσθείς, πορεύεσθε ἐκ τῶν ὧδε, κηρύττοντες πανταχοῦ τὴν ἐμὴν δυναστείαν. οὗτοι μὲν οὖν εἰς ὁμοῦ ἀνῄεσαν. οἱ δέ, τῆς φυλακῆς ἐξῄεσαν. καὶ πρωΐας ἐλθόντων οἱ τῆς τάξεως πάντων. ὡς εἶδον σῴας μὲν τὰς σφραγῖδας τῆς φυλακῆς, ἔνδον δὲ μηδένα εὑρόντων, ἐξέστησαν. καὶ ἐξιόντων, ὢ τῆς βίας ἐβόων. ὁ ναζωραῖος χριστὸς ἐλθὼν νυκτός, ἔκλεψε τοὺς δεσμίους. καὶ οἱ μὲν ἐθαύμαζον ἐπὶ τῷ γεγονότι. οἱ δὲ κατεγέλων τοὺς φύλακας, ταῦτα ἀκούσας ὁ μακάριος Μένιγνος, πλήρης γέγονε πίστεως καὶ ἀγάπης. κναφεὺς γὰρ ὤν, καὶ τὸν ῥύπον τῶν ἱματίων αὐτοῦ ποτε ἐν τῷ ποταμῷ ἀποπλύνων, ἤκουσε φωνῆς λεγούσης αὐτῷ. Μένιγνε. ἐλθὲ καὶ δώσω σοι χάριν πολλήν. ἔμφοβος δὲ γενόμενος, ἐταράχθη, καὶ μετὰ μικρὸν κύψας εἰργάζετο. καὶ πάλιν φωνὴ πρὸς αὐτόν, Μένιγνε. ἐλθὲ πρός με, ὅπως θεάσῃ τὰ ἀποκείμενα ἀγαθὰ τοῖς ἀγαπῶσι τὸ ἐμὸν ὄνομα. ὁ δὲ Μένιγνος μὴ προσθεὶς ἑτέρας ἀκοῦσαι φωνῆς, ἀπελθὼν δέδωκεν εὐθύς, ὅσα κατεῖχεν ἀλλότρια ἱμάτια. καὶ ἡτοίμασεν ἑαυτὸν ἐκδεχόμενος τὸν ἄρχοντα. καὶ μεθ' ἡμέρας τινὰς καταλαβόντος τοῦ ἄρχοντος τὸν τόπον, καὶ προκαθίσαντος ἐπ' ἀκροάσει τῶν συνελθόντων, τὸ τοῦ βασιλέως περὶ τοῦ δόγματος, ὑπανεγίνωσκε πρόσταγμα. τότε ὁ θεῖος οὗτος Μένιγνος, θάρσους πλησθεὶς μέσον εἰσπηδήσας, καὶ τὰ τοῦ βασιλέως ἁρπάσας γράμματα ἐκ τῶν χειρῶν τοῦ ἄρχοντος, καὶ εἰς λεπτὰ κατακόψας, κατεπάτησεν εἰπών. ἐν τῷ ὀνόματι ἰησοῦ χριστοῦ τοῦ θεοῦ μου, ἐπὶ ἀσπίδα καὶ βασιλίσκον ἐπιβήσομαι, καὶ τὰ δεκίου παράνομα προστάγματα καταπατῶ. ταῦτα ὡς ἤκουσαν καὶ εἶδον οἱ τοῦ παρανόμου παρανομώτεροι ὑπηρέται, χαμαὶ τοῦτον ῥίψαντες, κατεπάτουν τύπτοντες ἀφειδῶς. καὶ ὅτε σφοδρῶς

αὐτὸν τύψαντες, ἡμιθνῆτον εἰργάσαντο, ἀγανακτήσας ὁ ἄρχων, εἶπε πρὸς αὐτόν. ὦ κακὴ κεφαλή. τί μὴ θαρρῶν τοῦτο πεποίηκας. ὁ ἅγιος εἶπε. τῷ Χριστῷ μου. ὁ ἄρχων, τοῦτον τὸν μωρὸν φησὶ καὶ θρασυκάρδιον καὶ αὐθάδη, ἐπὶ ξύλου κρεμάσαντες, ξέσατε ἀτόμως τὰς σάρκας αὐτοῦ, καὶ εἴδωμεν εἰ ἔλθῃ ὁ Χριστὸς αὐτοῦ σῶσαι αὐτόν. καὶ τοσοῦτον κατέξεσαν αὐτὸν ταῖς χειράγραις οἱ ἀνήμεροι, ὥστε καὶ τὰ ὑπογάστρια αὐτοῦ ἅπαντα διὰ τῶν πλευρῶν τοῖς ἔξωθεν καθορᾶσθαι. καὶ ὁ μὲν ἄρχων ἐν τούτοις πᾶσι θεομαχῶν ἦν, καὶ βλασφημῶν ἐν τῇ ὑπομονῇ τοῦ μάρτυρος. ὁ δὲ ἅγιος ἐκαρτέρει προσευχόμενος, καὶ ἐνυβρίζων τὸν τύραννον. τότε ὁ ἄρχων μανεὶς εἶπε. τοὺς δακτύλους τοὺς τὸ πρόσταγμα τοῦ βασιλέως κατακόψαντας, εἰς λεπτὰ κελεύω ἐκτμηθῆναι. καὶ εὐθέως τοὺς δακτύλους τῶν χειρῶν αὐτοῦ ἐξεθέρισαν ἐκ τῶν ἔσω ἁρμῶν. καὶ ἐξῆλθεν ἀντὶ αἵματος γάλα. καὶ καθείρξας ἐν τῇ φυλακῇ, τῷ ἐπαύριον ἔστησεν αὐτὸν εἰς ἐρώτησιν. ὁ δὲ ἅγιος τὸν Χριστὸν ὁμολογήσας ἐνώπιον πάντων, καὶ τὸν βασιλέα ἀναθεματίσας, καὶ τὸν ἄρχοντα καθυβρίσας, ἐξέπληξεν ἅπαντας. καὶ ξίφει τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἀποτμηθῆναι ὠρίσθη. ἀπερχομένου δὲ πρὸς τὸν τῆς τελειώσεως τόπον, ἠκολούθει αὐτῷ κλαίουσα ἡ γυνὴ αὐτοῦ, καὶ ὄχλος πολύς. καὶ καταλαβὼν τὸν τόπον ὁ ἅγιος ἔστη ἐφ᾽ ὑψηλοῦ. καὶ κατηχήσας τὸν λαόν, καὶ τοῖς ἐπιτρόποις τὴν γυναῖκα παραθέμενος τὴν ἰδίαν ἀπετμήθη κεφαλήν. ὤφθη δὲ τοῖς παροῦσι θαῦμα ἐξαίσιον. εἶδον γὰρ ὡς φυγόμενα καθαρὰν, ἐξελθοῦσαν ἐκ τοῦ στόματος τοῦ ἁγίου, καὶ ἀναπτᾶσαν εἰς οὐρανούς, καὶ κατεπλάγησαν λέγοντες, μέγας ἀληθῶς ὁ τοῦ μὲν ἰγνουθεὸς. ἀπὸ δὲ τῆς κραυγῆς τοῦ λαοῦ, ἐσείσθη πᾶσα ἡ πόλις, ὡς καὶ τὸν ἀνθύπατον δειλιάσαι. ὡς δὲ ἐκ τῆς κραυγῆς τὴν αἰτίαν ἔμαθεν ἄφετε αὐτὸν ἄταφον, καὶ εἴδωμεν εἰ ὁ θεὸς θάψει αὐτόν. καὶ παρέστησαν φύλακας φυλάττειν τὸ ἅγιον λείψανον. νυκτὸς δὲ ἐλθόντες οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ πάντων κοιμωμένων, ἀνέλαβον τὸ ἅγιον σῶμα αὐτοῦ. καὶ καταλα-

Μάρτιος.

βόντες τὸν τόπον ὃν ὁ ἅγιος ἐπόθει, πρὸς ὕπνον ἐτράπησαν, καὶ ἐφάνη τινὶ τῶν ἀδελφῶν ὁ ἅγιος, λέγων. τῆς κεφαλῆς μου δι᾽ ἧς τὸν Χριστὸν ὡμολόγησα, σπουδάζοντες ἐπιλάθεσθε. ἔξυπνος δὲ γενόμενος, εἶπε τοῖς σὺν αὐτῷ τὰ λαληθέντα. καὶ ὑποστρέψας σκοτίας βαθείας οὔσης, ἠπόρει τί ποιῆσαι. καὶ φθάσας τὸν τόπον, ἄστρον λαμπρὸν ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς τοῦ μάρτυρος ἑωρᾶτο. καὶ λαβὼν αὐτὴν ὑπέστρεψε μετὰ χαρᾶς πρὸς τοὺς ἀδελφούς. καὶ μελλόντων αὐτῶν πορρωτέρω πορεύεσθαι, ὁ μάρτυς ἐν αὐτῷ τῷ τόπῳ καταθῆναι τὸ τίμιον αὐτοῦ σῶμα ἐπέσκηψεν, εἰς δόξαν τοῦ ἀληθινοῦ θεοῦ ἡμῶν. ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας, ἀμήν.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ θεὸς ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς, ἀμήν.

ᾠδὴ ζ΄. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Ἑαυτοὺς ἑκουσίως, πρὸς σφαγὴν εἰς ἀμνία παραδεδώκατε. μὴ πτήξαντες βασάνους, πανεύφημοι ὁπλῖται. ἀλλ᾽ εὐθύμως κραυγάζοντες. ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν θεός, εὐλογητός.

Ἐμπυρωθεὶς τῇ ἀγάπῃ, τοῦ τῶν ὅλων δεσπότου μάρτυς ἀγάπιε. ὑπέκλινας αὐχένα τῷ ξίφει. καὶ μαρτύρων ἠριθμήθης στρατεύμασιν. ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Ὡς λυχνίαι ὁρᾶσθε, ἐν τῷ οἴκῳ κυρίου μάρτυρες ἔνδοξοι. ἐπὶ πάντας τοῦ κόσμου. φωτίζουσαι βοῶντας. τοὺς ἐν πίστει προφθάνοντας. ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτ.

Δεδεμένον σειραῖς με. ἀμυθήτων πταισμάτων, λῦσον παναμώμε. παρέχουσά μοι ὄμβρους. δακρύων μελῳδοῦντι, τῷ ἐκ σοῦ ἀνατείλαντι. ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν θεός, εὐλογητὸς εἶ.

ᾠδὴ η΄. Ὁ εἱρμός.

Τὸν ἐν ὄρει ἁγίῳ δοξασθέντα. καὶ ἐν βάτῳ πυρὶ τῷ τῆς ἀειπαρθένου τῷ Μωϋσεῖ μυστήριον γνωρίσαντα. κύριον ὑμνεῖτε. καὶ ὑπερυψοῦτε. εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἰατῆρες ποικίλων νοσημάτων. χειρουργίᾳ τοῦ πυρὸς δειχθέντες. πάσας ἡμῶν τὰς νόσους θεραπεύετε. ὅπως εὐφημοῦμεν. καὶ δοξολογοῦμεν, ὑμῶν τὴν θείαν μνήμην.

Ἀγαπήσας θεὸν πρὸς τούτου μάρτυς. ἠγαπήθης, διό σε τὸν ἀγῶνα. τὸν θεῖον ἐκτελέσαντα

τα προσήκατο. σὺν τοῖς ὁμοζύγοις. ἐν ἐπουρανίοις, ἀγάπης θαλάμοις :-

Ἡνωθέντες τῇ πίστει τοῦ δεσπότου δυναστείαν καθείλετε τῆς πλάνης. καὶ εὐκλεῶς ταῖς νίκαις κλεϊζόμενοι. εἰς ἐπουρανίους μαρτυρῶν χριστοῦ, οἰκεῖτε καταπαύσεις :- Θεοτοκίον.

Ἰασαίμην τὰ πάθη τῆς καρδίας. ἀπαθείας πηγὴν ἡ τετοκυῖα. καὶ πρὸς ζωήν με θείαν καθοδήγησον. ἵνα σε δοξάζω. μετὰ τοῦ σωτῆρος, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :-

ᾠδὴ θ'. Κυρίως θεοτόκον, σὲ ὁμολογοῦμεν.

Ὡραῖοι γενόμενοι. θείαις εὐμορφίαις, τῆς μαρτυρίας νῦν πρέπετε, καὶ σὺν αὐτῷ ἀθλοφόροι, ἀεὶ εὐφραίνεσθε :-

Στρατὸς ὑμᾶς ἀγγέλων, ἐπανακομίζει. διαζευχθέντας τοῦ σώματος μάρτυρες, πρὸς τὴν οὐράνιον πόλιν, πρὸς φῶς ἀνέσπερον.

Ὑμνῶν τῶν ἐκτελούντων. σήμερον τὴν μνήμην, τὴν ἱερὰν ὑμῶν μάρτυρες ἔνδοξοι. πρὸς τὸν θεὸν μνημονεύειν, μὴ διαλίπητε :- Θεοτοκίον.

Φώτισόν με μετανοίας, τὸν ἐσκοτισμένον. τῇ ἀμελείᾳ πανάμωμε λάμπρυνον. ὅπως ὑμνῶ καὶ δοξάζω, τὰ μεγαλεῖά σου :-

Κυρίως θεοτόκον. σὲ ὁμολογοῦμεν.

Τὸ φωταγωγικόν. καὶ τὸ ..., εἰς τὸν ... καὶ τὸ μετὰ δόξα καὶ νῦν, θεοτοκίον. ἢ σταυροθεοτοκίον. καὶ τὰ λοιπὰ ὡς συνήθως, καὶ ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ μηνί, ις' τοῦ ἁγίου μάρτυρος σαβίνου. εἰς τὸ. Κύριε ἐκέκραξα. ἱστῶμεν στίχους, ς'. καὶ ψάλλομεν. τὰ προσόμοια, ἦχος, πλ. δ'.

Κύριε εἰ καὶ κριτηρίῳ παρέστης.

Κύριε, σὺ τὸ ἀσθενὲς τῆς ἀνθρώπων, ὡς ἐπιστάμενος φύσεως. ζῶσον ἐγκαίρως τῆς νηστείας, ἰσχὺν ἡμᾶς καὶ κραταίωσον. κατὰ παθῶν καὶ ἐχθρῶν, μονωμένων ὡς εὔσπλαγχνος. ἀπαθείᾳ ψυχῆς ταχίσας, τοῦ δοξάζειν σου τὸ ἔλεος :- Ὅμοιον.

Κύριε, σὺ τὸν ἀθλοφόρον ἐκ σκότους, πρὸς φῶς τῆς θείας σκηνώσεως. τῇ τοῦ παρακλήτου ἐμπνεύσει, ὡς ἀγαθὸς μετεποίησας. καὶ κραταιὸν κατ' ἐχθρῶν, ἀνέδειξας ὁ πλεῖστην σου. διὰ τοῦτο ἀθλήσαντα, ἐδόξασέ σε φιλάνθρωπε :- Ὅμοιον.

Κύριε, σὺ ταῖς τῶν μαρτύρων πρεσβείαις, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος. φύλαξον ἡμᾶς ἐν τῇ σκέπῃ, τῶν μονωμένων ὑπὸ πτέρυγων σου. καὶ καθαρῶς καὶ ἁγνῶς, ἀξίωσον θεάσασθαι. τὴν φρικώδη σου λόγε, ἐξανάστασιν ὡς εὔσπλαγχνος :- Δόξα, καὶ νῦν θεοτοκίον.

Κύριε, δέξαι τὰς μητρὸς ἱκεσίας, καὶ σπλαγχνισθεὶς ἐπικάμφθητι. σῶσαι ἅπαν γένος ἀνθρώπων, τῶν δοξαζόντων τὸ κράτος σου. καὶ ἐκλύτρωσαι ἡμᾶς, τῆς πλάνης τοῦ ἀλάστορος. καὶ ἐλέησον ἐλεῆμον, καὶ σφαλμάτων δίδου ἄφεσιν :- ἢ σταυροθεοτοκίον. ὅμοιον.

Κύριε, ὅτε σε ὁ ἥλιος εἶδεν, ἐπὶ τοῦ ξύλου κρεμάμενον. ἥλιε τῆς δικαιοσύνης, τὰς ἀκτῖνας ἐναπέκρυψε. καὶ ἡ σελήνη τὸ φῶς, εἰς σκότος μετέβαλε. ἡ δὲ πανάμωμός σου μήτηρ, τὰ σπλάγχνα διετέτρωτο :-

Εἰς τὸν ὄρθρον. οἱ κανόνες, κατὰ τάξιν αἱ συνήθεις καὶ τοῦ ἁγίου, εἰς δ'. ἦχον, πλ. δ'.

ᾠδὴ α'. Ὑγρὰν διοδεύσας ὡσεὶ ξηράν.

Τὸ ὄμμα καθαρὸν τῆς ψυχῆς. ἐγκρατείας πόνοις, καὶ δακρύων ταῖς ῥοαῖς. νοήσαντες τὸν ἥλιον τῆς δόξης, ἐξαστράπτοντα θεασώμεθα :-

Ἐν ὕψει τῆς γνώσεως τοῦ χριστοῦ. σοφῇ διανοίᾳ, ἀθλοφόρε ἀναδραμών. τοῦ ψεύδους κατέλυσας τὴν πλάνην, καὶ οὐρανίου δόξης ἔτυχες.

Χρυσορρόας μάρτυς ἄλλος χριστοῦ. ἐν τῇ αἰγυπτίων. καὶ ἐν κόσμῳ ἀθλητικῶς. πλημμυρήσας αἵμασι σαβῖνε θεογνωσίας ἀνῆς κατήρδευσας :- Θεοτοκίον.

Γαλήνης πανάχραντε ὁ ἐκ σοῦ. τεχθεὶς ὑπὲρ λόγον. ταῖς πρεσβείαις σου ἐκπληροῖ. τὸν παρόντα χρόνον καὶ ἰθύνει. τοὺς σὲ δοξάζοντας πανάμωμε :-

ᾠδὴ γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Σὺ ἡμᾶς ἐνίσχυσον. διὰ νηστείας σοι κύριε, εὐαρεστεῖν. καὶ πληροῦν προθύμως, τὰ σεπτά σου θελήματα :-

Κράτος ἀπροσμάχητον, θωρακισάμενος ἔνδοξε. τὴν τοῦ χριστοῦ. πίστιν καὶ ἀγάπην, κατ' ἐχθρῶν σὺ ἠρίστευσας :-

Πλάνης τὰ θεμέλια, τῇ καρτερίᾳ σου ἔσεισας.

σας. καὶ εἰς βυθὸν. βωμοὺς τῶν εἰδώλων, σαβῖνε καταβέβληκας :— Θ.

Ἐν σοὶ δυνάμενοι. καὶ κραταιούμενοι ἄρξαντε. ἐν τῷ καιρῷ, τῷ τῆς ἐγκρατείας, παθῶν νικῶμεν τὸν πόλεμον :—

Ὠδὴ, ἦχος, γ΄. Ἡ παρθένος σήμερον.

Ἀθλοφόρε μέγιστε, τῆς ἀληθείας ὁπλῖτα χριστομάρτυς ἔνδοξε κῆρυξ τῆς θείας τριάδος. αἴτησαι τοῖς σὲ τιμῶσιν, ἐξ ὕψους χάριν. δωρήσαι ταῖς σαῖς πρεσβείαις, πᾶσιν εἰρήνην. τοῖς ἀπαύστως ἀνυμνοῦσι. τὴν θείαν μνήμην τῆς σῆς ἀθλήσεως :— Θ.

Ἐναγὸς ὅπου σώζεται, ἐκεῖ δικαίως ἣ προστρέχει. ἣ ποία ἄλλη τοιαύτη καταφυγὴ ὡς σὺ θεοτόκε. σκέπουσα τὰς ψυχὰς ἡμῶν. σρο Θ.

Ῥάβδον δυνάμεως κεκτημένοι. τὸν σταυρὸν τοῦ υἱοῦ σου ἄχραντε, ἐν αὐτῷ καταβάλλομεν τῶν ἐχθρῶν τὰ φρυάγματα. οἱ πόθῳ σε ἀπαύστως μεγαλύνοντες :—

Ὠδὴ, δ΄. Εἰσακήκοα κύριε.

Τῆς σαρκὸς τὰ σκιρτήματα νηστείᾳ ἣ πόνοις καθυποτάξαντες, ἀπαθῶς χριστοῦ ὀψώμεθα. καὶ ἁγνῶς τὰ πάθη τὰ σεπτά :—

Ὥσπερ μάστιγι ἔπληξας. ῥήμασι σαβῖνε, ὁμολογίας σου. τῆς ἐνθέου τοὺς διώκοντας, καὶ αὐτὸς ἐσώθης ἀπαραίτρωτος :—

Τοὺς τῇ κτίσει λατρεύοντας, ἔπαισας σαβῖνε ἣ καθωδήγησας εἰς λατρείαν τοῦ τῶν ὅλων θεοῦ, ὁδηγὸν σε μάρτυς καταγγέλλοντας. Θ.

Ὡς ἀγκύρας δεξάμενοι. τὰς σὰς προστασίας μόνη παναμώμητε. τοῦ υἱοῦ σου καὶ θεοῦ ἡμῶν, ὡς λιμένα θεῖον ἀνάγομεθα :—

Ὠδὴ, ε΄. Φώτισον ἡμᾶς.

Λάμπρυνον ἡμᾶς, τῆς νηστείας ταῖς ἐλλάμψεσι καὶ ἀξίωσον ἁγνῶς κατιδεῖν σὲ, τῆς δόξης, καὶ δικαιοσύνης τὸν ἥλιον :—

Ἔχων ἐν ψυχῇ, ὥσπερ λύχνον φαεινότατον. τὴν χριστοῦ θείαν ἀγάπησιν. πρὸς τοῦτον μάρτυς, ὡδηγήθης διὰ ἀθλήσεως :—

Ἔκτεινας σοφὲ, αἰγυπτίων τὰ σεβάσματα. ἐν τῇ ῥάβδῳ τῆς σοφίας σου. τὸν τῶν ἀπάντων ποιητὴν δοξάζων κύριον :— Θ.

Ῥώμην τὴν ἡμῶν, περιβάλλουσα ἀσθένειαν. ἐν καιρῷ τῆς ἐγκρατείας ἁγνή. κατὰ πο-

Μάρτιος.

λέμων καὶ παθῶν ἡμᾶς ἐνίσχυσον :—

Ὠδὴ, ϛ΄. Ἱλάσθητί μοι σῶτερ.

Ἀπόλαυσιν ἀγαθῶν. ἣ μέθεξιν ἀκηράτου ζωῆς. ἡ νηστεία προξενεῖ, τοῖς ταύτης μετέχουσι. καὶ χριστὸν δοξάζουσι. καθαρᾷ καρδίᾳ, σεβαστὸν μόνον πρόξενον :—

Εὐπρέπειαν ὁρατὴν. καὶ κοσμικὴν περιφάνειαν. ἐβδελύξω εὐσεβῶς. ἣ δόξης τῆς κρείττονος. καὶ πλούτου τοῦ μένοντος. στρατηγὸς ἐδείχθης, ἀθλοφόρε παναοίδιμε :—

Τὴν ζάλην τοῦ μοχθηροῦ, σαβῖνε βίου καταλιπὼν. εἰς ὅρμον δὲ τῆς χριστοῦ, κατήντησας πίστεως διὰ τῆς ἀθλήσεως. τὸν πλοῦτον εἰς θεῖα, ταμεῖα ἐναπέθηκας :— Θ.

Ἰδυσάμενοι τοῦ φυτοῦ, παρακοῆς οἱ πρωτόπλαστοι. ἐξόριστοι τῆς τρυφῆς, γεγόνασιν ἄχραντε. ἡμεῖς δὲ μετέχοντες. τοῦ ἐκ σοῦ τεχθέντος, ἐντρυφῶμεν ἀκηράτου ζωῆς.

Ὁ εἱρμός.

Ἱλάσθητί μοι σῶτερ, πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου.

Τὸ μαρτυρικὸν τοῦ ἤχου.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ, ιϛ΄. μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος, σαβίνου.

Ῥεῖθρον σκαμάνδρου τῆς ἐλέγξεως φέρων.
Τῆς ἀνδρείας ἔλεγχος ὢν τῆς σαβίνου.

Οὗτος ἦν ἐξ ἑρμουπόλεως, τῆς κατ᾽ αἴγυπτον, κατὰ τοὺς καιροὺς διοκλητιανοῦ τοῦ βασιλέως. κρυπτόμενος ἔξω τῆς πόλεως μετὰ καὶ ἑτέρων εὐσεβῶν, ἐν δωματίῳ μικρῷ, καὶ ζητούμενος παρὰ τῶν εἰδωλολατρῶν, διὰ τὸ πολὺν εἶναι λόγον περὶ αὐτοῦ παρὰ χριστιανοῖς. γενομένου τε προδότου μετέχοντος, ἣ τῷ τῆς ἀσεβείας ζήλῳ τῶν ἄλλων προέχοντος ὕστερον πεφώραται. ἀχθεὶς τοίνυν πρὸς ἀρειανόν τινα τῆς πόλεως ἡγεμόνα, ἣ τὴν εἰς χριστὸν πίστιν ὁμολογήσας, ἀναρτηθεὶς ξέεται ἐπὶ τοσοῦτον ὡς καταρρεῦσαι τὰς σάρκας αὐτοῦ πρὸς τὴν γῆν. εἶτα λαμπάσι πυρὸς, καταφλέγεται. καὶ πρὸς τούτοις λίθῳ προσδεθεὶς, κατὰ τοῦ ποταμοῦ σκαμάνδρου ἀφίεται. καὶ τὸν τοῦ μαρτυρίου κομίζεται στέφανον :—

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος πάπα.

Δ ρομῇ πέδαις εἰς δένδρον, ὦ προβαλὲ πάππα.

Ζ ακχαῖος οἷα Χριστὸν ἐμπηδήσας βλέπεις.

Δ ένδρῳ σὺν κλοιοῖς δέθης δεκάτῃ παμπάπα ἕκτῃ.

Οὗτος ναυαγοῦσαν ὁρῶν τὴν οἰκουμένην, παραστὰς τῷ ἄρχοντι, καὶ τοῦτον καταισχύνας, τῇ πολλῇ πρὸς Χριστὸν παρρησίᾳ, ῥιφθεὶς πρὸς γῆν, τύπτεται ῥάβδοις τὰς σάρκας. εἶτα τὸ πρόσωπον. μετεωρισθεὶς δὲ πρὸς ὕψος, σπαράττεται σιδηροῖς ὄνυξι, καὶ κρεμασθεὶς καθηλωθεὶς τοὺς πόδας, τύπτοις ἐλαύνεται μακρούς. καὶ αὖθις δένδρῳ ἀκάρπῳ προσδεθεὶς, καρποφόρον ἀποτελεῖ, εἰς ὃ καὶ τελειοῦται. καὶ ἡλυκαόνων δὲ τὸ λείψανον αὐτοῦ ἔχουσα γάννυται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ ἁγίου μάρτυρος ἰουλιανοῦ τοῦ ἐν κιλικίᾳ.

Οὗτος ἦν ἐκ τῆς ἀναζαρβέων πόλεως. τῆς δευτέρας τῶν κιλίκων ἐπαρχίας, υἱὸς βουλευτοῦ τινός. μητρὸς δὲ χριστιανῆς. παρ᾽ ἧς τὴν κατὰ Χριστὸν εὐσέβειαν μεμαθηκώς, καὶ τῇ μελέτῃ τῶν θείων γραφῶν σχολάσας, ἐν τῷ ὀκτωκαιδεκάτῳ χρόνῳ τῆς ἡλικίας, χριστιανὸς προσήχθη τῷ ἡγεμόνι. καὶ μὴ καταδεξάμενος θῦσαι τοῖς εἰδώλοις, ἐν διαφόροις μέρεσι τοῦ σώματος τύπτεται. εἶτα ἐν τῇ φρουρᾷ τεθεὶς. καὶ τῇ μητρὶ συμβούλῳ χρησάμενος. εἶτα ἐρωτηθεὶς, καὶ ἐμμένειν εἰπὼν, καὶ ἐναποθνήσκειν τῇ πίστει τῇ εἰς Χριστόν. ἐν σάκκῳ βληθεὶς μεστῷ ψάμμου καὶ ἑρπετῶν ἰοβόλων, μέσον τοῦ πελάγους ἀφίεται. καὶ οὕτω τὸν τοῦ μαρτυρίου στέφανον δέχεται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος ἰωάννης ὁ ἐν ῥυφιαναῖς, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται. στί.

Τ ιμῶμεν ἰωάννην σὺν ἐκδημίαν,

Ε κδημίαν δὲ πρὸς θεὸν μᾶλλον φάναι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος μάρτυς ῥωμανὸς, ξίφει τελειοῦται. στί.

Ι ὁ πρὸς σὲ φίλτρον εἰς ἀγῶνας δεικνύει,

Ο ῥωμανός σου πτερὸν ὁρῶν πρὸς ξίφος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ ἅγιοι δέκα μάρτυρες οἱ ἐν φοινίκῃ, ξίφει τελειοῦνται. στί.

Χ ορὸν δέκανδρον μαρτύρων διὰ ξίφους,

Α νδροκτόνοι κτείνουσι μαρτυροκτόνοι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος ἀλεξανδρείας πάπας ῥώμης, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται. στί.

Ρ ώμης παλαιᾶς ἀλεξάνδρειον πάπας,

Ε δὲν κατοικεῖ τὴν παλαιὰν πατρίδα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν, ἀμμωνᾶ τοῦ θαυματουργοῦ. στί.

Σ ορῷ καλυφθεὶς θαυματουργὸς ἀμμωνᾶς,

Ο ὐ συγκαλύπτει τὴν χάριν τῶν θαυμάτων.

Οὗτος ὁ ἐν ἁγίοις πατὴρ ἡμῶν, ἐκμεστρας ἡλικίας ἄνευ μαθήσεως τινός, τὴν πραότητα καὶ τὴν ἡσυχίαν ἀγαπήσας, ἡσυχάζων ἦν καθ᾽ ἑαυτόν. πεντεκαίδεκα δὲ ἐτῶν γενόμενος, καὶ ἀποφανισθεὶς ἐκ τῶν γεννητόρων αὐτοῦ καταλιπὼν πάντα, ἀπῆλθεν εἰς τὴν ἔρημον. καὶ εὑρὼν μοναχόν τινα μαινομένας οὕτως καλούμενον, ἀκτημοσύνην ὑπερβάλλουσαν ἔχοντα, παρ᾽ αὐτῷ ἦν ἀγρυπνῶν, καὶ προσευχόμενος. τοσαύτη δὲ ἦν ἐγκράτεια παρ᾽ αὐτοῖς, ὥστε πολλάκις διελθεῖν τῶν ἀναγκαίων, διὰ τεσσαράκοντα ἡμερῶν ἤσθιον. καὶ τοσαύτῃ στενώσει ὑπάρχοντες, ὡς ἐπὶ βασιλικῆς τραπέζης ἐσθίοντες, τοσοῦτον ὑδιώοντο. καὶ μετὰ χρόνον τινά, ὁ τούτου διδάσκαλος ἠθέλησεν ἀναχωρῆσαι ἐκεῖθεν, ὃ καὶ πεποίηκεν. οὗτος δὲ ὁ μακάριος πρὸς αὐτὸν εἰπών, συγχωρησόμενοι περὶ τί με, ὅτι οὐκ ἔστι μοι καταθύμιον ὑπαναχωρῆσαι ἐνταῦθεν ὁδηγηθεὶς ἐλθεῖν παρὰ θεοῦ, ἔμεινεν ἐκεῖσε. ἐξήρχετο δὲ πολλάκις καὶ πρὸς τὴν ἐσωτέραν ἔρημον, ἐπὶ εἴκοσι καὶ τριάκοντα ἡμέρας, καὶ πάλιν ὑπέστρεφεν εἰς τὸ κελλίον αὐτοῦ. καὶ ὑποτάξας τὰ πάθη τῆς σαρκός, ἐδέξατο ὡς ἔοικεν ἀντιμισθίαν, τὴν τῶν ἀγγέλων θηρίων ὑποταγήν. δῆλον ὅτι καὶ δύο λέοντας ἠκολούθουν αὐτῷ πανταχοῦ. καὶ ἀκανθῶν τραχείας ἐμπαγείσης ποδὶ τῶν λεόντων ἑνὸς, ὁ μακάριος ταύτην ἐκβαλὼν, καὶ τὸν πόδα ἀσφαλῶς καταδήσας, ὑγιῆ ἀπεργάσατο. τῆς φήμης δὲ πανταχοῦ διαδραμούσης, προσήρχοντο πλήθη ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν, ἔχοντες μεθ᾽ ἑαυτῶν καὶ ἀσθενεῖς. καὶ ὅς, τῇ ἐνοικούσῃ αὐτῷ θείᾳ χάριτι, καὶ μόνῃ προσευχῇ ἰᾶτο πάντας, οἱωδήποτε

κατεχομένους νοσήματι. ἐάσας οὖν τὸ ἔρχεσθαι ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἐν τῷ κελλίῳ αὐτοῦ ἦν προσμένων. ὕδωρ δὲ οὐκ ἦν προσεχῶς. ἀλλ' ἐκ τοῦ ποταμοῦ εὐφράτου διεκομίζετο, ἀπὸ τεσσάρων ἢ πέντε σχεδὸν μιλίων, καὶ πρῴην μὲν σπανίως διεκομίζετο. ὅτι καὶ μὴ χρῆσις τούτου ἦν. ὁπηνίκα δὲ τὸ τῶν προσερχομένων πλῆθος δι' ὄχλου τῷ ἁγίῳ γεγονός, ἀναγκαίαν εἶναι καὶ τὴν τοῦ ὕδατος χρῆσιν, εἰς πόσιν ἐπέτρεπε, καὶ μικρόν τι δοχεῖον πρὸς ὑποδοχὴν ὀμβρίου ὕδατος, κατεσκεύασεν. ἀλλὰ καὶ τοῦ τοιούτου δοχείου, ποτὲ πλήθους ὄντος, καὶ ὑπὸ τοῦ πλήθους ἐξαντληθέντος. προσρυέντος δὲ καὶ ἑτέρου πλήθους. καὶ τοῦ διακονοῦντος ἐπιταγέντος ἀντλῆσαι ὕδωρ, καὶ ὡς ἤκουσε μὴ δὲ τὴν κύλικα δυνατὸν γεμισθῆναι, διὰ τὸ ἐκφορηθῆναι ἅπαν τὸ ὕδωρ. τὸ ὄμμα εἰς οὐρανὸν ἀνατείνας, καὶ στενάξας βαθύ, ἐν ἱλαρῷ τῷ προσώπῳ λέγει. ἄπελθε τέκνον, ἐν ὀνόματι τοῦ κυρίου ἐγώ σοι ἐπιτάσσω. καὶ ἀντλήσας διακόνησον. πεισθεὶς οὖν, ὢ τοῦ θαύματος καὶ ἀπελθὼν εὗρε τὸν λάκκον πεπληρωμένον ὕδατος. καὶ πάντων ἰδέτε τοῦ διακονοῦντος προσειπόντος πρᾶγμα ἐξαίσιον, εἰς πηδήσαντων οὖν. καὶ ψυχροῦ καὶ διαδεξάτου ἐμφορηθέντων νάματος ἐξέστησαν. καὶ τῷ θεῷ τὴν εὐχαριστίαν ἀνέπεμπον. τὸν δοξάζοντα τοὺς ἀγαπῶντας αὐτόν. τούτου οὖν τοῦ θαύματος, θέλων ὁ ἅγιος συσκιάσαι τὸ θείαμβον. αὐτὸν δι' ἑαυτοῦ κομίζειν τὸ ὕδωρ ἀπὸ τοῦ εὐφράτου ποταμοῦ. ἐβουλεύσατο. καθὼς καὶ πρῴην ἦν ποιῶν. καὶ πάσας μὲν τὰς νύκτας, ἔργον ἦν αὐτῷ ἀπαραίτητον, ἡ τοῦ ὕδατος μετακομιδή. καί ποτε πάλιν λαοῦ προσρυέντος. καὶ πᾶν τὸ ὕδωρ ἐξαντλησάντων, ὁ γέρων κεράμιον λαβών, πρὸς τὸν ποταμὸν ἔτρεχε. καὶ μήπω λίθου βολὴν ἀπιών, ὑπέστρεψε. νομισάντων οὖν οἱ ἐκεῖσε τότε παρευρεθέντων, δι' ἀσθένειαν ὑποστρέψαι τὸν γέροντα, ἔδραμον εἰς ὑπάντησιν αὐτοῦ. καὶ λαβὼν εἰς τὸ κεράμιον ἐκ τῶν χειρῶν αὐτοῦ πρὸς μετακομιδὴν ὕδατος, καὶ ἰδὼν αὐτὸ πλῆρες ἀνεβόησε, λέγων μεγάλῃ τῇ φωνῇ. δότε πάντες δόξαν τῷ θεῷ. ὅτι οἱ βραχίονες τοῦ γέροντος. ὕδωρ ζῶν ἀναβλύζουσι. δραμόντων οὖν ἁπάντων εἰς τὸ κεράμιον, καὶ ἰδόντων πεπληρωμένον ὕδατος ψυχροῦ, ἐξεπλάγησαν, καὶ ἤρξαντο κυλιόμενοι παρὰ τοὺς πόδας αὐτοῦ. δυσωποῦντων ἀποσχέσθαι τοῦ τοιούτου ἔργου, καὶ μὴ δι' αὐτοὺς τοσοῦτον κόπον ὑφίστασθαι. ἐπειδὴ τὸ θαῦμα γέγονεν ἔλεγον, πάντως ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ εὐφράτου τὴν τοῦ ὕδατος μετακομιδὴν ποιήσασθαι ἔμελλον. ὁ δὲ καὶ αὐτὸς τῇ γῇ ἑαυτὸν καταβαλών, γῆν καὶ σποδὸν καὶ σκώληκα καὶ παντὸς ἐξουθένημα ἑαυτὸν ἀπεκάλει, καὶ οὕτω μόλις κατέπαυσεν αὐτούς. τότε πέρικος ὁ καισαρείας ἐπίσκοπος, ἀκηκοὼς ὅτι ὁ ἅγιος δι' ἑαυτοῦ τὸ ὕδωρ κομίζει, ζῶον ἀχθοφόρον εἰς ἀπαλλαγὴν τοῦ γέροντος δέδωκε. πένης δέ τις ὀχλούμενος ὑπὸ τοῦ δανειστοῦ αὐτοῦ, τῷ γέροντι προσελθών, τὴν ἑαυτοῦ ἀνεδίδασκε συμφοράν. ὁ δὲ μήτε ἕτερον ἔχων, μήτε κενὸν αὐτὸν ἀποστρέψαι βουλόμενος, τὸν ὄνον, δούς, πώλησον εἶπε τέκνον, καὶ δοὺς τὸ χρέος ἀπαλλάγηθι. τοῦτο μαθὼν ὁ ἐπίσκοπος, ἕτερον αὖθις δέδωκεν εἰπών, τοῦτον οὐ κατὰ χάριν σοι δίδωμι. ἀλλ' ἵνα κομίζῃ τὸ ὕδωρ. καὶ ὅτε μοι χρεία γένηται, ἀναλήψομαι τοῦτον. ἕτερος δὲ πάλιν μετ' οὐ πολὺ προσαίτης ἐλθών, ἐξ ἀπορίας τοῦ ἁγίου, τὸν ὄνον ἔλαβε. μαθὼν δὲ τοῦτο ὁ ἐπίσκοπος, δοχεῖον μέγα κατεσκεύασε μέχρι τοῦ νῦν σωζόμενον. ὅπερ καὶ δι' ἀποστολῆς ἀχθοφόρων ζώων πληρῶν ὕδατος, ὑποστρέφειν πρὸς ἑαυτὸν πάλιν, τοῖς ὑπηρέταις ἐπέταττε. στυλίτης δέ τις ἦν, ἐν τῇ χώρᾳ ἐκείνῃ περιβόητος, καὶ ἐκ διαβολικῆς ἐνεργείας, μαχησάμενος μετάτιμος, ὡς καὶ λίθον ἀπορριφῆναι κατ' αὐτοῦ, κἀκ τούτου πληγῆναι συνέβη. εἰς ἐκδίκησιν οὖν τοῦ τολμήματος ὁρμῆσαι βουληθείς, ἐφ' ᾧ καὶ τοῦ στύλου κατελθεῖν, καὶ τοὺς ἀτακτήσαντας, ἀξίως ἀμύνασθαι. ὁ δὲ τοῦ θεοῦ ἄνθρωπος ὄντως ἀνύμας, τοῦτο προ-

γνὺς διὰ πνεύματος ἁγίου, γράψας ἀπέστειλε τὸν χάρτην, διὰ θηρὸς λέοντος. ὃν ἰδὼν ὁ στυλίτης, ἔμφοβος γενόμενος, ἐξεπλάγη ὅσον μαθὼν τίς λαβὼν τὴν ἐπιστολὴν, τῷ στυλίτῃ δέδωκεν. ὃς, καὶ ἀναγνοὺς κατενύγη. καὶ ἀναβὰς τὴν ἐκδίκησιν τοῦ θεοῦ, ἀντέγραψε τῷ μακαρίῳ διὰ τοῦ λέοντος. πολλὰ τῷ θεῷ καὶ τῷ αὐτοῦ θεράποντι ἐπευχαριστῶν. γυνὴ δέ τις ἔχουσα νόσημα χαλεπὸν, ἀνήρχετο πρὸς τὸν ἅγιον. συναντήσας δὲ αὐτῇ βάρβαρος, καὶ βιάσασθαι αὐτὴν ὁρμήσας, τῇ ἐπικλήσει μόνῃ τῆς βοηθείας τοῦ ἁγίου ἠμβλυωθεὶς μετεβλήθη. καὶ ἁπλώσας τὴν χεῖρα λαβεῖν ὅπερ ἔφθασε προσπῆξαι ὅπλον τῇ γῇ, πρὸς τὸ τῆς βίας ἀπαρξασθαι, εὗρεν ἐρριζωμένον καὶ ἀποθαυμάσας τοῦτο τὸ παράδοξον. ἔδραμε καὶ αὐτὸς πρὸς τὸν ἅγιον, καὶ κατηχηθεὶς, ἐβαπτίσθη. καὶ μονάσας παρὰ τῷ ἁγίῳ, γέγονε δοκιμώτατος. λαβοῦσα δὲ τὴν ἴασιν ἡ γυνὴ, χαίρουσα ὑπέστρεψε. πολλὰ μὲν οὖν καὶ ἄλλα τὰ διὰ τοῦ ἁγίου ὑπερφυῆ καὶ ἐξαίσια. ἀλλ' ἵνα μὴ προσκορεῖς, νομισθείημεν, παρεδράμομεν ταῦτα καὶ μὴ βουλόμενοι. ἔτη δὲ πέντε πρὸς τοῖς ἑξήκοντα διαβιοὺς ἐν τῷ ἀσκητηρίῳ, μηδ' ὁπωσοῦν ἐκεῖθεν μεταβάς. ὡς τὸ πᾶν τῆς ζωῆς, εἰς χρόνους δέκα πρὸς τοῖς ἑκατὸν περιίστασθαι, προοράσεις διαφόρους προαγγείλας, εἰς ἔκβασιν προαχθείσας. καὶ ἀδελφότητα ἱκανὴν συλλεξάμενος, καὶ πάντας προσκαλεσάμενος τοὺς τῆς ἀδελφότητος, καὶ εἰς ἀρετὴν ἐπιλεξάμενος, τὸν λοιπῶν ὑπερέχοντα, καὶ τοῦτον ὁ θεὸς αὐτὸς ἐμοῦ προσεσφράγισε ποιμένα ἡμῶν προσειπὼν, καὶ τῇ χειρὶ ὑποδείξας τὸν ἀδελφὸν, καὶ κατασπασάμενος, εὐλόγησεν αὐτοὺς. καὶ ἐπιζήσας ἡμέρας ἑπτὰ, ἀπῆλθε πρὸς κύριον, κατὰ τὴν ἑξκαιδεκάτην τοῦ μαρτίου μηνός.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις ὁ θεὸς, ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς ἀμήν :~

ᾠδ. ζ. Οἱ ἐκ τῆς ἰουδαίας.

Τὴν ἔκλαμψιν τῶν ὀμμάτων, τῆς ψυχῆς ἀποθέντων. διὰ νηστείας τὸ φῶς τὸ ἔνθεον τῇ πίστει δεξώμεθα ἐν φόβῳ καὶ ἀγνείᾳ κραυγάζοντων. ὁ τῶν πατέρων θεὸς, εὐλογητὸς εἶ :~

Τῆς ψυχῆς τὸ ὡραῖον, τῷ τοῦ σώματος μάρτυς κάλλει ἐνέφηνας. φαιδρὸς καὶ θεωρίαις. ἠδύνατε ἐν τοῖς λόγοις, σαβῖνε ἀναδέδειξαι. ὁ τῶν πατέρων θεὸς, εὐλογητὸς εἶ :~

Γενναιότητι μάρτυς, τῆς ψυχῆς καὶ ἀνδρείᾳ. θάρσος ἀντίπαλον, τυράννων ἀνομούντων, διήλεγξας σαβῖνε. καὶ χριστῷ ἀνεκραύγαζες. ὁ τῶν πατέρων θεὸς, εὐλογητὸς εἶ :~ θεοτ.

Ἰδεῖν θεοκήρυκτον, τοῦ υἱοῦ καὶ θύσου τὴν θείαν ἔγερσιν. νηστείᾳ καθαρθέντας ἀξίωσον τοὺς πίστει, ἀειδοξολογοῦντας. εὐλογοῦντας καὶ λέγοντας. ὁ τῶν πατέρων θεὸς, εὐλογητὸς εἶ :~

ᾠδ. η. Τὸν βασιλέα τῶν οὐρανῶν.

Τὸν βασιλέα τῶν οὐρανῶν, κοσμηθέντες τὰς ψυχὰς, νηστείᾳ καὶ δεήσει καὶ πίστει ἀδιστάκτῳ, δεξώμεθα ἐνθέως :~

Τοῦ παρακλήτου ταῖς νοηταῖς ἀθλοφόρε, ἀρδευθεὶς ῥοαῖς καρποὺς προσήνεξας. τοὺς τοῦ μαρτυρίου, σαβῖνε τῷ κυρίῳ :~

Οἱ τῶν αἱμάτων σου ποταμοὶ, πλημμυροῦντες, ἐπὶ γῆς σαβῖνε ἰαμάτων, νάματα τοῖς πᾶσι, προχέουσιν ἀφθόνως :~ θεοτ.

Οἱ ἐγκαυχώμενοι ἐπὶ σοὶ θεοτόκε. τύχοιμεν τῆς δόξης τοῦ υἱοῦ σου. ταῖς σαῖς ἱκεσίαις, ἐν τῇ αὐτοῦ ἐγέρσει :~ Ὁ εἱρμός.

Τὸν βασιλέα τῶν οὐρανῶν.

ᾠδ. θ. Κυρίως θεοτόκον, σὲ ὁμολογοῦμεν.

Τὰ πάθη χαλινοῦντες. διὰ ἐγκρατείας, καὶ θυποταξόμενοι νοὶ καθαρῷ. ἵνα τῷ πάντων δεσπότῃ συμβασιλεύσωμεν :~

Κρατήσας ἀθλοφόρε, νοητῶν πολέμων. καὶ ὑποτάξας τυράννους γενναίᾳ ψυχῇ. τῷ ποιητῇ τῶν ἁπάντων, συμβασιλεύεις χριστῷ.

Ἀπάρας πρὸς τὸν πόλον, ἐκ τῆς γῆς σαβῖνε. ὑπὲρ ἡμῶν τῶν τιμώντων σε πρέσβευε. τῷ ποιητῇ τῶν ἁπάντων, καὶ τροφοδότῃ σου. θεοτ.

Ὑπάρχεις θεοτόκε, δόξα τῶν σῶν δούλων. καὶ παρρησία καὶ θεῖος καὶ καύχημα. καὶ ἀσφαλὴς τελείωσις, τῆς προσδοκίας μου :~ Ὁ εἱρμός.

Κυρίως θεοτόκον σὲ ὁμολογοῦμεν.

Τὸ φωταγωγικὸν, τοῦ ἤχου. εἰς τὸν αἶνον, τὸ [illegible] ἓν τῶν μαρτυρικῶν, καὶ θεοτ., ἢ σταυροθεοτ.,

καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία, ὡς συνήθως. ἡ ὥρα, καὶ ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ, ιζʹ. τοῦ ἁγίου Ἀλεξίου τοῦ ἀνθρώπου τοῦ θεοῦ. εἰς τὸ. κύριε ἐκέκραξα. στιχηρὰ προσόμοια. ἦχος. αʹ. Πανεύφημοι μάρτυρες.

Ἱ ερὸν σε ἔγνωμεν θεοῦ, κλήσει τε καὶ πράγματι. ταῖς ἀρεταῖς γὰρ διέλαμψας. πτωχείαν ἀνέμεμφον. καὶ στενοχωρίαν, ζωῆς γῆς κτησάμενος καὶ θαύμασι πιστοὺς πιστωσάμενος. διὸ ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν. τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος. Ὅμοιον.

Ἔ ρωτι δροσίζοντι σαρκὸς. ὄρωτας φλογίζοντας, ἐναποσβέσας Ἀλέξιε. θαλάμου θάλαμον, εὐσεβῶς ἠλλάξω. ἡδονῆς τε σώματος, τὴν θείαν τῶν ἀγγέλων ὁμοίωσιν. μεθ' ὧν ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν. τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος. Ὅμοιον.

Ἠ νέσας ἀγνοούμενος σοφὲ. πρὸ πυλῶν θλιβόμενος, τῶν ἰδίων γεννητόρων σου. ἐμπαροινούντων σοι τῶν οἰκείων παίδων, ζωῆς χρόνον μήκιστον. θανὼν δὲ φανερῶσαι τοῖς θαύμασιν. οἷς ἐπετέλεσας, θεραπεύων τὰ νοσήματα. καὶ διώκων, ἀκάθαρτα πνεύματα.

Δόξα. καὶ νῦν, θεοτόκιον. ὅμοιον.

Χ αῖρε ξένον ἄκουσμα ἁγνὴ, χαῖρε ξύλον ἅγιον. τοῦ παραδείσου θεόφυτον. χαῖρε δεξάλειψις. πονηρῶν δαιμόνων χαῖρε ξίφος δίστομον ἐχθροῦ τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνουσα τῷ ξένῳ τόκῳ σου. παναγία ὑπόδραμε. ξενωθέντας, ἡμᾶς ἀνακαλέσαι. σταυροθεοτόκιον.

Ἑ φαγὴν σου τὴν ἄδικον χειρῶν. ἡ παρθένος βλέπουσα. ὀδυρομένη ἐβόα σοι. τέκνον γλυκύτατον πῶς ἀδίκως πάσχεις πῶς τὸ ξύλῳ κρέμασαι ὁ πᾶσαν γῆν κρεμάσας τοῖς ὕδασιν μὴ λύπης μόνην με. εὐεργέτα πολυέλεε τὴν μητέρα καὶ δούλην σου δέομαι.

Εἰς τὸν ὄρθρον, ὁ κανών. οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Σ ὲ τὸν θεοῦ ἄνθρωπον αἰνέσω μάκαρ. Ἰωσήφ.

ᾠδὴ αʹ. ἦχος βʹ. Ἐν βυθῷ κατέστρωσέ ποτε.

Σ τενωτάτην ὥδευσας ὁδὸν, ἄμεμπτον καὶ ὅσιον. βίον σοφὲ, μετελθὼν ἐκ νεότητος. διόπερ τὴν στένωσιν. καταπλάτυνον, τοῦ

νοὸς εὐφημῆσαί σε. τὸν πρὸς παραδείσου πλάτος αὐλιζόμενον μακάριε.

Ἐ αυτὸν δοῦλον τῷ θεῷ, μάκαρ ἀναθέμενος. ἔξω σαρκὸς, καὶ κόσμου ἐσχημάτισας. πλούτου διαρρέοντος, τὸν οὐράνιον, προτιμήσας καὶ μένοντα. καὶ ἐνεγκαμένης, πόλιν τὴν σιὼν τὴν αἰωνίζουσαν.

Τ ῆς νηδύος σὺ τῆς μητρικῆς, στείρωσιν διέλυσας. ἀποτεχθεὶς, ὡς σαμουὴλ πανόλβιε. ἐνστερεῖ καρδίας δὲ, τὸν ἁγνότατον, συλλαβὼν φόβον ἔτεκες, πνεῦμα σωτηρίας. θείων ἀρετῶν τε διὰ πίστεως. Θεοτόκιον.

Ὁ θεοῦ συνάναρχος υἱὸς, ἔσχεν ὡς αἰτίαν σε. τῆς πρὸς ἡμᾶς, παρθένε ὁμοιώσεως. μόνην ὑπὲρ ἅπασαν, κτίσιν ἄχραντε, καθαράν σε εὑράμενος. ὅθεν σε ὑμνοῦμεν. πᾶσαι γενεαὶ καὶ μακαρίζομεν.

ᾠδὴ γʹ. Ἐξηνθήσεν ἡ ἔρημος.

Ἡ νυμφευόμενος τῷ ἔρωτι, τῆς ἁγνείας θάλαμον, τοῦ ζωῆς γῆς ὀψίου. ἀντηλλάξω καὶ γυναικὸς ἡδονῆς, τὴν ἡδίστην ἀγγέλων ἐξομοίωσιν.

Θ ορύβους τοὺς ἐν βίῳ τε, καὶ ὄγκον πλούτου ἔλιπες. καὶ μετανάστης γέγονας. τῆς πατρίδος πάτερ Ἀλέξιε, τοῦ Χριστοῦ τὴν πτωχείαν ἐκμιμούμενος.

Ἐ ν δάκρυσι καὶ πόνοις τε, καὶ ἐγκρατείᾳ πάνσοφε. τὸ ἀγαθὸν ἐζήτησας, πότε ἥξει φῶς ζωῆς γνώσεως, τὴν ἀπάθειαν νέμον τῇ καρδίᾳ σου. Θεοτόκιον.

Ὁ ἄνω ἀθεώρητος, τοῖς ἀγγέλοις ἄχραντε. κάτω ἐκ σοῦ γενόμενος. καθορᾶται τέλειος ἄνθρωπος ἀπολλύμενον κόσμον ἀνακτώμενος.

Κάθισμα ἦχος, πλάγιος δʹ. Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Τ οὺς ἱδρῶτας καὶ πόνους τοὺς σοὺς σοφὲ. νεανικῶς θεωροῦντες πάντες πιστοί. πάσης κατανύξεως, τὰς ψυχὰς ἐμπιπλάμεθα. καὶ πρὸς θείους ὕμνους, καὶ δόξαν καὶ αἴνεσιν. τοῦ δεσπότου τῶν ὅλων, παμμάκαρ Ἀλέξιε. πόθῳ ἐγκαρδίῳ, ἑαυτοὺς συγκινοῦμεν. ᾠδαῖς σε γεραίροντες, ὡς κυρίου θεράποντα. διὸ πρέσβευε Χριστῷ τῷ θεῷ. τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι. τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα. ἦχος, γʹ. Τὴν ὡραιότητα.

Κόσμου τὸν τιμιότατα, ὅσιος ἔλιπες. ἀνταλλαξάμενος πλούτου τοῦ ῥέοντος, τὸν ἀδιάῤῥευστον σαφῶς καὶ μένοντα ἀλέξιε. ὅθεν μετὰ πάντων σε, τῶν ἁγίων δοξάζομεν. καὶ πανηγυρίζομεν, ἱδρῶς ἐν τῇ μνήμῃ σου αἰτούμενοι ὄνησιν ταῖς εὐχαῖς σου περὶ τὸ μέγα ἔλεος :~ Καὶ νῦν θεοτοκίον, ὅμοιον.

Ἀκατανόητον, καὶ ἀκατάληπτον, ὑπάρχει δέσποινα, θεοχαρίτωτε. τὸ πεπραγμένον ἐν σοὶ φρικτὸν μυστήριον. τὸν γὰρ ἀπερίληπτον συλλαβοῦσα ἐκύησας. σάρκα περιθέμενον, ἐξ ἀχράντων αἱμάτων σου. ὃν πάντοτε ἁγνὴ ἐκδυσώπει ὡς υἱόν σου, τοῦ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν :~ σταυροθεοτοκίον, ὅμοιον.

Ἐσὲ κυήσασα, Χριστὲ εἰσβλέψασα. σταυρῷ ὑψούμενον, ὥσπερ κατάκριτον θρηνολογοῦσα γοερῶς, τοιαῦτα ἀπεφθέγγετο. οἴμοι πῶς σε ἄνομος, δῆμος ὅλως οὐκ ᾤκτειρεν. αὐτὸν κατοικτειρήσαντα, διὰ πλῆθος ἐλέους σου. μή με ἐγκαταλίπῃς ἐν κόσμῳ μόνην, ὁ μόνος ἀναμάρτητος :~ ᾠδὴ δʹ. Ἐλήλυθας ἐκ παρ.

Ὑπέμεινας, τὴν πτωχείαν προσαίτης γενόμενος. πτωχὸς ὥσπερ λάζαρος. ὅρος γὰρ θεῖος ἠρέθιζε μάκαρ τὴν καρδίαν σου. ἐπιποθοῦσαν, τὸν πλοῦτον τὸν οὐράνιον :~

Ἀπερίσπαστον, καὶ ἀπράγμονα βίον ἐπιποθήσας. ἀπαρτιζόμενος, τῆς ἑβδομάδος ἀλέξιε. πόθῳ τῆς μενούσης δὲ, ἀδιαῤῥάγεις παμμάκαρ ἀγαπήσεως :~

Ναὸν θεοῦ, τὴν καρδίαν ζητῶν ἀπεργάσασθαι ἐν οἴκῳ ἠγάπησας, τῆς θεομήτορος οὗ δόξε. πάντοτε καθέζεσθαι. καὶ τὰ οὐράνια κάλλη ἐνοπτρίζεσθαι :~ θεοτοκίον.

Θηλάσασα. τὸν σωτῆρα παρθένε τοῦ γάλακτος. πεινῶσαν καὶ στεῖρωσαν, νῦν τὴν καρδίαν μου κόρεσον. πάσης ἐπιγνώσεως καὶ κατανύξεως θείας ἱκετεύω σε. ᾠδὴ εʹ. Μεσίτης θεοῦ.

Ῥοαῖς ἱδρῶς, καταρδεύων πάντοτε δακρύων σου, ψυχὴν ἐγεώργησας, στάχυν ἀληθῶς ἑκατοστεύοντα. γεωργῷ ἀθανάτῳ, καλῶς διατηρούμενον :~

Ὡραιώθης ἐν γῇ. πολιτείαν ἄσαρκον μιμούμενος. τῇ ὑπερβαλλούσῃ σου, πάτερ ἐγκρατείᾳ ἀξιάγαστε. καὶ εὐχῆς προσεδρείᾳ, δι' ἧς φῶς ἐχρημάτισας :~

Πυρὶ προσευχῶν, ἁμαρτίας ἔφλεξας τὴν ὕλην σοφέ. ἀγρύπνοις δεήσεσι, πᾶσαν ἡδυπάθειαν ἐκοίμησας. κοιμηθεὶς δὲ πρὸς φέγγος, μετέβης τὸ ἀνέσπερον :~ θεοτοκίον.

Ὁ φῶς κατοικῶν, τὴν ἁγίαν ᾤκησεν νηδύν σου ἁγνὴ κόσμον ἀπολλύμενον, σκότει ἀγνωσίας ἀνακτώμενος. ὃν ἱκέτευε πάντας, φωτίσαι τοὺς ὑμνοῦντάς σε :~

ᾠδὴ ϛʹ. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Ναὸν ζῶντα θεοῦ ὡς γενόμενον. τοῦ Χριστοῦ τὸ σκήνωμα, ἡ ἀπειρόγαμος, προσφανῶς κρυπτόμενον. καὶ δοξάζει λαμβάνειν ἀποδείξοντα.

Αἱ εὐχαί σου θεῷ ὡς θυμίαμα, μάκαρ προσεδέχθησαν, ἔνθεν τῷ βίῳ σου. τὰ τῶν πιστῶν φρονήματα, εὐωδίασας πρὸς χάριτι :~

Τὸν ὡραίᾳ πολιτείᾳ κοσμούμενον, πάλιν ὁ Χριστὸς μὴ βουλόμενον ἔνδοξε. σὲ τῇ πατρίδι δίδωσιν, ἀποφαίνοντα δόξαν τὴν πρόσκαιρον.

Νόμους φύσεως ἀχράντε δέσποινα. ὁ δημιουργός, καινουργήσας τῆς κτίσεως, ἐκ σοῦ ἀῤῥήτως τίκτεται. καὶ θεοῖ με διὰ ἄμετρον ἔλεος :~

Κοντάκιον, ἦχος δʹ. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἀλεξίου σήμερον, τοῦ πανολβίου. ἑορτὴν τὴν πανσέβαστον, ἐπιτελοῦντες εὐσεβῶς. αὐτὸν ὑμνήσωμεν λέγοντες. χαίροις ὁσίων, τερπνὸν ἐγκαλλώπισμα :~ Ὁ οἶκος.

Τίς τὰς σεπτάς σου ἀρετὰς, ἀξίως εὐφημήσει, καὶ ἱκανῶς ὑμνήσει, ἀλέξιε θεόφρον. τὴν σωφροσύνην, τὴν ὑπομονὴν, τὴν πραότητα. τὴν ἐγκράτειαν, τὸν ἀκατάπαυστον ὕμνον. τὴν ἄκραν σκληραγωγίαν, καὶ ἄμετρον ταπείνωσιν. δι' ὧν ἀγγέλοις ἐφάμιλλος γενόμενος, πρεσβεύεις ἀεὶ ὑπὲρ τοῦ κόσμου παντός. διὸ ἀκούεις ὅσιε νῦν παρὰ πάντων πιστῶν. Χαίροις ὁσίων, τερπνὸν ἐγκαλλώπισμα.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ, ιζʹ. τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν ἀλεξίου, τοῦ ἀνθρώπου τοῦ θεοῦ. στίχοι.

Ἁγνὸς ἐν γῇ τοῦ θεοῦ, κληθεὶς μόνος.
Ἕξεις τί καινὸν, κἂν πόλῳ περ μόνος.
Ἑβδομάτῃ δεκάτῃ, ἀλέξιε πότμον ἀνέτλης.

Οὗτος ἦν ἐκ ῥώμης. πατρὸς, εὐφημιανοῦ πατρικίου. καὶ μητρὸς, ἀγλαΐδος. πλουσίων καὶ πανευγενῶν. μονογενὴς ὑπάρχων αὐτοῖς παστάδος δὲ γαμικῆς πλακείσης αὐτῷ παρὰ τοῦ πατρὸς, κατὰ τὸν καιρὸν καθ' ὃν ἔδει

ἀ, μνήστην συγκαθευδῆσαι, δοὺς αὐτῇ δακτύλιον, καὶ ἐπιλεξάμενος. καὶ λαθὼν ἐξῆλθε τοῦ οἴκου, τὴν ἔδεσσαν καταλαμβάνει. προσέμεινε δὲ τῇ ἐκκλησίᾳ, δέκα καὶ ὀκτὼ ἔτη, ἐν ἐπιτηδείοις καὶ ῥακώδεσιν ἱματίοις. ἐλέῳ καὶ φιλανθρωπίᾳ τῶν προσιόντων τρεφόμενος. ἀπάρας δὲ ἐκεῖθεν. οὐ γὰρ ἦν λαθεῖν καὶ διὰ παντὸς τὴν αὐτοῦ ἀρετὴν κρύπτεσθαι. ἤδη πρὸς τῶν φοιτώντων αὐτῷ πλειόνων καὶ ἐνοχλούντων. καὶ μέλλων εἰς ταρσὸν τῆς κιλικίας καταίρειν, ἐν τῷ ναῷ τοῦ ἁγίου ἀποστόλου παύλου. ταύτης μὲν τῆς ἐφέσεως οὐκ ἔτυχε. τῆς νεὼς πνεύμασιν ἐναντίοις ἐλαυνωθείσης ἑτέρωθι, παραγενόμενος δὲ ἐν τῇ ῥώμῃ, κατέλαβε τὸν οἶκον τοῦ ἰδίου πατρός. καὶ ἀγνοηθεὶς τὸ λοιπὸν τῆς ζωῆς, τῷ πυλῶνι αὐτοῦ διηνύσεν. ἐμπαροινούμενος ὑπὸ τῶν οἰκείων οἰκετῶν, καὶ ἐμπαιζόμενος, καὶ τοσαῦτα πάσχων, ὅσα εἰκὸς ἄνθρωπον ξένον. καὶ μὴ δὲ μικρᾶς μετέχοντα παρρησίας, ὑπὸ τρυφώντων ἀνδρῶν καὶ ἀτακτούντων. ἐπιστάσης δὲ τῆς μακαρίας τελευτῆς, αἰτήσας χάρτην. καὶ ὅστις εἴη, καὶ ὅτις γράψας, τοῦτον κατεῖχεν. ἕως οὗ ὁ βασιλεὺς ὁνώριος θεόθεν ἀποκαλυφθεὶς, παρεγένετο. καὶ δεηθεὶς αὐτοῦ, ἤδη τεθνηκότος, τὸν χάρτην ἔλαβε. καὶ ἀναγνωσθέντος αὐτοῦ εἰς ἐπήκοον πάντων, ἐγνώσθη τὰ κατ' αὐτόν. καὶ πάντων ἐκπλαγέντων. τὸ ἅγιον αὐτοῦ λείψανον ταφῆς ἐν τιμῇ. καὶ μεγαλοπρεπείας ἔτυχεν. ἐν τῷ ναῷ τοῦ ἁγίου ἀποστόλου πέτρου. μύρα βλύζον καὶ ἰάματα τοῖς προσιοῦσιν, ἀενάως προχέον :-

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, συνέφθασε καὶ ἡ μνήμη τῆς μετὰ φιλανθρωπίας, ἐπενεχθείσης ἡμῖν φοβερᾶς ἀπειλῆς τοῦ σεισμοῦ. ἧς παρ' ἐλπίδα ἐλυτρώσατο ἡμᾶς ὁ φιλάνθρωπος κύριος. γέγονε δὲ, ἐπὶ κωνσταντίνου βασιλέως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος μάρτυς παῦλος, ὑπὲρ τῶν ἁγίων εἰκόνων, πυρὶ τελειοῦται. στίχ.

Ζῆλος διεξέκαυσε παῦλον εἰκόνων.
Ὡς φλὸξ δι' αὐτὰς, ἐξεκαύθη καμίνου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ὅσιος θεοστήρικτος ὁ ὁμολογητὴς, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται. στίχ.

Στήριγμα πιστοῖς, καὶ μεταστὰς ἐκ βίου.
Ταῖς σαῖς θεοστήρικτε πρεσβείαις δίδου,

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἡ ἐν τῷ κῷ πάσχα, ἀνάστασις τοῦ δικαίου λαζάρου. στίχ.

Θρηνεῖς ἰησοῦ, τοῦτο θνητῆς οὐσίας.
Ζωῆς φίλον σὸν, τοῦτο θείας οὐσίας.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις ὁ θεὸς, ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς, ἀμήν.

ᾠδὴ ζ. Ἀντίθεον πρόσταγμα.

Ἐπέμεινας ὅσιε τῶν γεννητόρων, πυλῶσι καθήμενος, καὶ ὅλως ἀγνοούμενος. καὶ παίδων παροινίαν ὑποδεχόμενος, καὶ καταπαιζόμενος δεινῶς, καὶ ἐν πτωχείᾳ πολλῇ θλιβόμενος :-

Σαρκός σου τὸ φρόνημα ἀπονεκρώσας, ὁρῶν τοὺς γεννήτορας, καὶ τούτοις ἀγνοούμενος. τῆς φύσεως ἔστεξας τὴν βίαν ὅσιε, καὶ τὴν παρεώρασιν τῶν σῶν, ἀπείρων παίδων ἐπιθλιβόντων σε :-

Ὢ θαῦμα πῶς ἔμεινας ἀεὶ πτωχεύων. ἐν πλούτῳ ἀλέξιε, ἀπείρου ταπεινώσεως. πῶς ἤνεγκας παίζεσθαι. καὶ ὀνειδίζεσθαι, ὑπὸ παίδων πάνσοφε τῶν σῶν, ἀγνοούντων τὴν πολιτείαν σου :- θκ.

Μεγάλου διάκονος σὺ μυστηρίου, ἐγένου πανάμωμε, θεὸν γὰρ ἐσωμάτωσας μεγάλων κακῶν ἡμᾶς ἀπολυτρούμενον. τοὺς σὲ μεγαλύνοντας ἁγνή, δι' ὅλης ἡμέρας θεοχαρίτωτε.

ᾠδὴ η. Κάμινος ποτέ.

Ἀγνώστος τὸ πρὶν, γεννήτορσιν ὑπάρχων. ἐν τῷ καιρῷ τῆς ἐκδημίας σου. τούτοις τὸ μυστήριον, ἐκκαλύπτεις φαιδρούμενος, εἰς δόξαν τοῦ θεοῦ ἡμῶν. ἔνδοξε τοῦ μεγάλως, σὲ καὶ ἀξίως δοξάσαντος :-

Κύριος φωνῇ, μεγάλῃ φανεροῖ σε. πάσῃ τῇ ῥώμῃ τὸν κρυπτόμενον, θησαυρὸν πανόλβιε. ἐν πτωχοῦ σχήματι κείμενον. καὶ δωρεαῖς ἰάσεων, ἅπαντας τοὺς ἐν πίστει, σοὶ προσιόντας πλουτίζοντα :-

Ἄρχοντες λαῶν, καὶ βασιλεῖς συνῆλθον καὶ ἱερεῖς μάκαρ κηδεῦσαί σε. θεοῦ ἐπινεύσει, καὶ κατεῖδον μέγα θέαμα. θαμβούμενοι τοῖς θαύμασιν. ὅσιε οἷς ἐτέλεις, θείᾳ δυνάμει τοῦ πνεύματος :- θκ.

Ῥύσαντα ἡμᾶς, τῇ πάλαι παραβάσει. ἀνακαινίζων ὁ φιλάνθρωπος. ἀρρήτως σε

σαρκῶται, διαφθορὰς σὺ παμμάκαρ, μηδόλως καὶ ὡρίσατο. ἅπαντας ἁμαρτίας, καταφθορᾶς παναμώμητε:~

ᾠδὴ θ΄. Ἀπαρχὴ γεννήτορος.

Ἰδεῖν κατηξίωσαι, θεοῦ τὴν δόξαν ὅσιε. καὶ αὐτοῦ σε ἐντελεῖ μάκαρ δοξάσαντος. φῶς γὰρ οἱ μὴ βλέποντες εἶδον. καὶ τὸ λαλεῖν, ἐβόων οἱ πρώην, τυγχάνοντες ἄλαλοι. παναοίδιμε ἀλέξιε:~

Ὡράθης προκείμενος. καὶ πρὸς ταφὴν ἀγόμενος. ὥσπερ ἥλιος περιπέμπων ἰάσεων. τὰς μαρμαρυγὰς παραδόξως. καὶ σκοτεινά, πάθη φυγαδεύων. καὶ φλέγων τοὺς δαίμονας. καὶ φωτίζων τοὺς θεόφρονας:~

Συνῆλθε κηδεῦσαί σε. πατριαρχῶν ὁ πρόκριτος. βασιλεύς τε, ὁ λίαν φιλοχριστότατος. ἀρχόντων πρεσβῦται καὶ νέοι, καὶ μοναστῶν, χοροὶ θειαμοῦσι. καθαγιαζόμενοι, τῇ προσψαύσει σου μακάριε:~

Ἡρπάγης ὀχήματι, τῶν ἀρετῶν ὀχούμενος. καὶ κατέπαυσας ἔνθα, ὁσίων τάγματα. καὶ τῶν ἀποστόλων μαρτύρων. πατριαρχῶν. καὶ πάντων δικαίων. μεθ' ὧν ἡμῶν μέμνησο, τῶν τιμώντων σε ἀλέξιε:~ Θεοτοκίον.

Φωνὴν σοι προσάγομεν, τοῦ γαβριὴλ γηθόμενοι. χαῖρε λέγοντες χώρα ἡ ἀγεώργητος. χαῖρε τῆς κατάρας ἡ λύσις. χαῖρε πηγή, ὕδατος τοῦ ζῶντος. ὁσίων τὸ καύχημα, θεοῦ εἰ παρθένε.

Ἐξαποστειλάριον.

Πρός. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Ὢ θαῦμα πῶς ἐν πυλῶσι σῶν γεννητόρων ξενωμένος, ὥστις ἀδάμας ὑπέστης. φύσεως βίαν μὴ καμφθείς. γονέων τε καὶ συζύγου, ἀλέξιε πικροῖς θρήνοις:~ Καὶ θεοτοκίον ὅμοιον. Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία, ὡς συνήθως καὶ α΄ ὥρα, καὶ ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ μηνί, ιη΄. τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν κυρίλλου, ἀρχιεπισκόπου ἱεροσολύμων. ἑσπέρας εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα. στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Ὡς ἀστὴρ ἀνατέταλκας. καὶ πιστοὺς κατεφώτισας. ἱεραῖς δογμάτων σου ταῖς λαμπρότησι. καὶ τὰς αἱρέσεις ἐσκότασας. καὶ τέλεον ἔτρεψας. καὶ ὡς δοῦλος τὸ δοθέν, πλεονάσας σου τάλαντον ἀνηρέστησας, τῷ δεσπότῃ θεόφρον. οὗ εἰς χεῖρας ἐναπέθου τὸ πνεῦμα. τὸ ἱερώτατον κύριλλε:~ Ὅμοιον.

Τῇ σοφίᾳ τῶν λόγων σου. καὶ τῷ φέγγει τοῦ βίου σου, ὡς ἀστὴρ πολύφωτος ἀξιάγαστε μέσον συνόδου διέλαμψας, πρῶον τὸν ἄθεον. μακεδόνιον μύραις, ἀποπνίξας τῆς χάριτος. εἰς τὸ ἅγιον, καὶ ζωοῦν τὰ πάντα. θεῖον πνεῦμα, βλασφημήσαντα ἀφρόνως. καὶ προφανῶς ἀνομήσαντα:~ Ὅμοιον.

Νόσῳ ἀλάστορα ἤσχυνας, τοῦ παράφρονος μανέντος, στηλιτεύσας κάλλιστα καὶ σοφώτατα. τὰ βορβορώδη διδάγματα, τῆς τούτου σκαιότητος. διδασκάλων ἀρχηγέ. ἱερέων εὐπρέπεια. θεῖε πρόμαχε τῆς χριστοῦ ἐκκλησίας. διὰ τοῦτο. τὴν ἁγίαν γεγηθότες, ἐπιτελοῦμέν σου κοίμησιν:~

Δόξα, καὶ νῦν, ὅμοιον.

Φωτοφόρον παλάτιον, τοῦ δεσπότου ὑπάρχουσα. καὶ φωτὸς νεφέλη θεοχαρίτωτε. τοῦ νοητοῦ ἀνατείλαντος, τῷ κόσμῳ παναμώμε. φωταγώγησον ἡμῶν. καὶ ψυχὴν καὶ διάνοιαν. καὶ τὰ σκάνδαλα, ἀφανίσασα πάντα. τοῦ δολίου, τῇ πρεσβείᾳ σου παρθένε. τὸν λογισμὸν ἡμῶν στήριξον:~

Σταυροθεοτοκίον, ὅμοιον.

Ὡς ἑώρακε κύριε, ἡ παρθένος καὶ μήτηρ σου, ἐν σταυρῷ κρεμάμενον ἐξεπλήττετο. καὶ ἀτενίζουσα ἔλεγε. τί σοι ἀνταπέδωκαν, οἱ πολλῶν σου δωρεῶν, ἀπολαύσαντες δέσποτα. ἀλλὰ δέομαι. μή με μόνην ἐάσῃς, ἐν τῷ κόσμῳ. ἀλλὰ σπεῦσον ἀνάστηθι, συνανιστῶν τοὺς προπάτορας:~

Εἰς τὸν ὄρθρον, ἡ συνήθης στιχολογία. καὶ τὰ καθίσματα, καὶ οἱ κανόνες. τοῦ ἁγίου, καὶ τοῦ τριωδίου ὁ κανὼν τοῦ ἁγίου. οὗ ἡ ἀκροστιχίς,

Κύριλλον ὑμνῶ τὸν πρόεδρον αἰλίας.

ᾠδὴ α΄. ἦχος δ΄. Τριστάτας κραταιούς.

Κοσμήσας τὴν ψυχήν, ἀρετῶν ταῖς ἰδέαις. χαρισμάτων δεκτικήν, τοῦ πνεύματος αὐτήν, τοῦ ἁγίου τετέλεκας. ὅθεν ἄβυσσον σοφίας, ἐξηρεύξω αἱρέσεων. τὰ πελάγη ξηραίνουσαν κύριλλε:~

Ὑπὸ

Υπέρτερον τὸν νοῦν, τῶν ἐνύλων ἐργάσω. τῶν αὔλων λειτουργῶν, συνόμιλος δειχθείς. τῷ πυρὶ δὲ τῶν λόγων σου. πᾶσαν ἔφλεξας τὴν ὕλην, τῶν αἱρέσεων κύριλλε. ἐκκλησίας πυρσὸς ὁ ἀκοίμητος :-

Ρημάτων σου ὀδμαῖς, ἡδυπνόοις μανίας, τὸν ἐπώνυμον σοφέ. αἱρέσεων πασῶν, τὸν ἀνύποιστον βόρβορον. ἤλασας μακρὰν ποιήσας, ὡς ποιμὴν ἀληθέστατος. ὡς χριστοῦ εὐωδία γενόμενος :- Θεο.

Ἰλύος ἐκ παθῶν, λογισμῶν τρικυμίας, ἐκ βελῶν τοῦ πονηροῦ. ἐκ πάσης προσβολῆς, ἐναντίας διάσωσον. ἅπαντας τοὺς ἀνυμνοῦντας, σοῦ πανάμωμε δέσποινα, τὸν ἀνέκφραστον τόκον πανάχραντε :-

ᾠδ. γ'. Ὁ εἱρμός.

Ὅτι στεῖρα ἔτεκεν, ἡ ἐξ ἐθνῶν ἐκκλησία. καὶ ἡ πολλὴ ἐν τέκνοις ἠσθένησε συναγωγή. τῷ θαυμαστῷ θεῷ ἡμῶν βοήσωμεν, ἅγιος εἶ κύριε.

Λάμπων ταῖς φαιδρότησι, πνευματικῆς τῆς σοφίας. τὸ τριφεγγὲς τῆς θείας, τριάδος πὲρ τηλαυγῶς, τοῖς ἐπὶ γῆς ἐφαίνωσας. δι' ἧς σκότους πλάνης ἐλυτρώθημεν :-

Λύρα ὤφθης πνεύματος, τοῦ παναγίου θεόφρον. ἀναφωνοῦσα μέλος, ἐπιφανείας τοῦ χριστοῦ. ὃν ἐν δυσὶ ταῖς φύσεσιν ἐκήρυξας, θέλγων τὰς ψυχὰς ἡμῶν :-

Οἶκος ἁγιάσματος, σοῦ ἡ ψυχὴ ἀνεδείχθη. ἐν ᾧ πατὴρ υἱός τε καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ζωαρχικόν, ὑπερφυῶς κατῴκησεν. ᾧ ψάλλομεν, ἅγιος εἶ κύριε :- Θεο.

Τῆς ἤδε ὁσίως, τὴν ὑπὲρ νοῦν λοχείαν, δι' ὃν μηνῦσαι κόρη δυνάται. νοῦς γὰρ τοῦ πρώτου ἐν γαστρὶ, λόγον ἁγνὴ συνέλαβες. τὸν τῷ λόγῳ τὰ πάντα συστησάμενον :-

Κάθ. ἦχος, πλ. δ'. Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Τὴν σοφίαν τοῦ λόγου πεπλουτηκώς. ἐξηρεύξω δογμάτων, ῥεῖθρα ζωῆς. καὶ πᾶσαν κατήρδευσας, εὐσεβούντων διάνοιαν. καὶ βακτηρίᾳ θείᾳ, ποιμαίνεις τὸ ποίμνιον. καὶ χλόην θείαν, ἐξέθρεψας γνώσεως. ὅθεν ὡς ποιμένα καὶ διδάσκαλον μέγαν. καὶ πίστεως πρόμαχον, εὐφημοῦμέν σε κύριλλε, ἱεράρχα κραυγάζοντες. πρέσβευε χριστῷ τῷ θεῷ τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι. τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου :-

Δόξα, ἦχος, α'. Τὸν τάφον σου σωτήρ.

Ἡ γλῶττά σου σοφὲ, θεϊκαῖς ἐπιπνοίαις ἐφώτισε λαοὺς, μίαν σέβειν τριάδα. τῇ φύσει ἀμέριστον. μεριστὴν τοῖς προσώποις δέ. ὅθεν χαίροντες. τὴν παναγίαν σου μνήμην, ἑορτάζομεν. πρὸς τὸν θεὸν πρεσβευτήν σε, ἀεὶ προβαλλόμενοι :- Καὶ νῦν. Θεο. ὅμοιον.

Ἡ ἁγία τὸ σεπτὸν, τοῦ δεσπότου δοχεῖον. ἀνάστησον ἡμᾶς, πεπτωκότας εἰς χάος. δεινῆς ἀπογνώσεως, καὶ πταισμάτων καὶ θλίψεων. καὶ ἀνάγαγε, ἐκ ῥαθυμίας πταισμάτων. τῶν δοξαζόντων σε, πανελεήμον τὴν μόνην. ἐλπίδα τῶν δούλων σου :- Σταυροθεο. ὅμοιον.

Ὁρῶσά σε χριστὲ, ἡ παναμώμητος μήτηρ. νεκρὸν ἐπὶ σταυροῦ, ἡπλωμένον ἐβόα. υἱέ μου συνάναρχε, τῷ πατρὶ καὶ τῷ πνεύματι. τίς ἡ ἄφατος, οἰκονομία σου αὕτη. δι' ἧς ἔσωσας, τὸ τῶν ἀχράντων χειρῶν σου. σοφὸν δημιούργημα. ᾠδ. δ'. Ὁ εἱρμός.

Τοὺς οὐρανοὺς ἡ ἀρετή σου κατεκάλυψε. καὶ ἡ γῆ ἐπληρώθη τῆς δόξης σου χριστέ. διὸ ἀπαύστως κραυγάζομεν, δόξα τῇ δυνάμει σου κύριε :-

Υπερκοσμίου τῆς σοφίας ῥεῖθρον ὅσιε. σοῦ ἡ καρδία δεξαμένη. ἐξηρεύξατο, διδασκαλίας τὸ ἄβυσσον. μόνας ἀσεβούντων βυθίζουσα :-

Μίαν ἰσχὺν μίαν οὐσίαν μίαν θέλησιν. τρισυποστάτου θεότητος ἐκήρυξας. καὶ πολυθέου κύριλλε, πλάνης τὸ χειμάρρουν διέλυσας :-

Τὸν βορβορώδη καὶ παράφρονα τοῦ μανέντος. ὡς νουνεχὴς, καὶ θεοδίδακτος μακάριε. ταῖς ἀστραπαῖς τῶν λόγων σου φλέξας, ἐμφανῶς ἐστηλίτευσας :- Θεο.

Ὡς ἀνωτέρα πάντων τῶν ποιημάτων ἁγνή. τὸν ποιητὴν τῆς κτίσεως συνέλαβες. καὶ ὑπὲρ φύσιν τέτοκας, φύσιν τὴν ἡμῶν ἀναπλάττοντα :- ᾠδ. ε'. Συνέχων φῶς.

Τῇ ῥάβδῳ τῆς σεπτῆς, ἱεράρχα σοφίας σου. ἐπὶ νομὰς καὶ ὕδωρ, ὀρθοδόξου λατρείας. τὴν ποίμνην σου μακάριε :-

Ὁ λόγος σου φωτὶ, θεϊκῷ ἀστραπτόμενος. ὦ κύριλλε φωτισθέντων, ἐν ἱεροσολύμοις. ἀχλὺν ἀγνοίας ἔλυσε :- Θεο.

Νὺξ παναγνὲ παθῶν. καὶ κακῶν ἀμαυρότητος. καλύπτουσι τὴν ψυχήν μου. φωτοδότην τεκοῦσα, καταύγασόν με δέομαι :-

ᾠδ. ς'. Ὁ εἱρμός.

Ἐβόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τριήμερον. ὁ προφήτης, Ἰωνᾶς ἐν τῷ κήτει δεόμενος. ἐκ φθορᾶς με ῥῦσαι, Ἰησοῦ βασιλεῦ τῶν δυνάμεων :~

Ποταμὸς σύ, ὡς ἐξ ἄλλης Ἐδὲμ ἐκπεπόρευσαι. ζωορρύτων, πεπλησμένος ναμάτων τοῦ πνς. καὶ τῆς ἐκκλησίας, ἰσραφ χαμαὶ θύσκεις τοὺς αὔλακας :~

Ῥημάτων σου, τῷ πυρσῷ θαλαττίου ἐκκλύδωνος. ἀσεβείας, διασώζεις λαὸν ἱερώτατον. γαλήνιον πρὸς ὅρμον, ὀρθοδόξως αὐτὸν ἐκκαλούμενος :~ Θκ

Οὐσιώσας, γεωθεῖσαν τὴν φύσιν παναμώμε. τῶν αἱμάτων. καὶ φθαρεῖσαν αὐτὴν ἐκκαινουργήσας. διὰ τοῦτο κόρη, ἀσιγήτοις φωναῖς σε γεραίρομεν :~ Ὁ εἱρμός.

Ἐβόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τριήμερον.

Τὸ μέγ', τοῦ ἤχου.

Τῷ αὐτῷ μηνί, ιη'. Τοῦ ἐν ἁγίοις πρς ἡμῶν Κυρίλλου, ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων. Στ.

Ἔσελθε κύδος ἐκ ταλαιπώρων προσφόρων.
Εἰς τὴν χαρὰν Κύριλλε τοῦ σοῦ κυ.
Ὀγδοάτη δεκάτη θανάτος μέλας εἷλε Κύριλλ.

Οὗτος ἔφυ γονέων μὲν εὐσεβῶν, καὶ τὴν ὀρθὴν προσβαλλόντων πίστιν. ἐφ᾽ ὁμοίοις δὲ παιδεύμασι καὶ αὐτὸς ἐνετέθραπτο. ἐπὶ τῆς βασιλείας κωνσταντ. ἐπεὶ δὲ τῶν Ἱεροσολύμων ὁ ἐπίσκοπος, εἰς τὴν ἀγήρω ζωὴν μετέστη, ὁ μακάριος οὗτος Κύριλλος τῆς ἐπισκοπικῆς χάριτος ἠξιώθη. τῶν ἀποστολικῶν δογμάτων προθύμως ὑπερμαχῶν. Ἀκακίου δὲ τοῦ ἐν Καισαρείᾳ, τῆς Παλαιστίνης θρόνον ἐπέχοντος, ὑπὸ δὲ τῆς ἐν Σαρδικῇ συνόδου ἀποκηρυχθέντος, διὰ τὸ μὴ ἀνέχεσθαι τῷ πρὶ τὸν υἱὸν ὁμοούσιον λέγειν. καὶ τὴν ἐξενεχθεῖσαν ὑπ᾽ αὐτοῦ καθαιρετικὴν ψῆφον μὴ καταδεξαμένου. ἀλλ᾽ ἔτι τοῦ θρόνου τυραννοῦντος. ἐπεὶ γνώριμος τῷ βασιλεῖ ἦν, ἐκεῖθεν ἕλκων τὴν ἐξουσίαν, τὸν μακάριον τοῦ θρόνου καθεῖλε Κύριλλον. καὶ τῶν Ἱεροσολύμων ἐξέωσεν. ὁ δὲ Κύριλλος εἰς Ταρσὸν ἀφικόμενος, τῷ θαυμασίῳ συνῆν Σιλουανῷ καὶ δὴ εἰς Σελεύκειαν συγκροτηθείσης συνόδου. δι᾽ αὐτὸ δὴ τοῦτο, Ἀκάκιος ἀπεσκίρτησε. καὶ πρὸς τὴν Κωνσταντινούπολιν ἐξέδραμε. καὶ οἷς εἶπε τὸν τοῦ βασιλέως ἀνῆψε θυμὸν κατὰ Κυρίλλου, καὶ ὑπερορίᾳ τοῦτον καταδικάζει. τοῦ δὲ Κωνσταντίου τὸν βίον ἀπολιπόντος. καὶ Ἰουλιανοῦ τὴν βασιλείαν διαδεξαμένου, εἰς ἄνοιαν ἅπαντας τούτους ἐφελκόμενος, τοὺς ὑπὸ Κωνσταντίου τῶν ἐκκλησιῶν ἐξελαθέντας ἐπισκόπους, εἰς τὰς οἰκείας ἐκκλησίας ἀπανελθεῖν ἐκέλευσε. μετὰ πάντων οὖν καὶ αὐτὸς τὸν ἴδιον θρόνον ἀπειλήφει. καλῶς δὲ καὶ θεοφιλῶς τὸ ἐπιστᾶθεν αὐτῷ ποίμνιον ποιμάνας, καὶ τὰς ἐμφερομένας αὐτῷ κατηχήσεις μνημόσυνον τῇ ἐκκλησίᾳ καταλελοιπώς. ὀλίγον χρόνον μετὰ τὴν ἐπάνοδον βιούς, ἐπαναπαύσατο μακαρίως. ἦν δὲ κατὰ τὸν τύπον τοῦ σώματος, τὴν ἡλικίαν μέτριος. ὠχρός, κομήτης, ὑπόσιμος τετράγωνος τὸ πρόσωπον. τὰς ὀφρῦς εὐθύτητι περιφορῶν ἐπισημασμένας. γενείῳ τὰς σιαγόνας λευκῷ δασυνόμενος, διχῇ κατὰ τὸν πώγωνα διηρημένῳ, ἀγροίκῳ τὸ πᾶν ἦθος προσεοικώς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ ἅγιοι μύριοι, τὰς αὐχένας τμηθέντες, τελειοῦνται. Στ.

Δεκὰς χιλιὰς τὸν αὐχένα τμηθέντες,
Α πλῆθον ἔνθα μυριόμματοι νόες.

Καὶ μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων. Ῥοφίμου, καὶ Εὐκαρπίωνος. καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς.

Τοῦ διωγμοῦ τῶν χριστιανῶν ἐν Νικομηδείᾳ παφλάζοντος, πάντας τοὺς χριστιανοὺς οἱ συλλαμβάνοντες ἐν ταῖς φυλακαῖς κατεῖχον. εἶθ᾽ οὕτως ἐπαναγκάζοντες μετὰ πολλῶν ἐξετάσεων καὶ ποικίλων τιμωριῶν τοὺς ἐμμένοντας τῇ ὁμολογίᾳ χυ τοῦ θεοῦ ἡμῶν, τοῦ ζῆν ἀπήλλαττον. κατὰ δὲ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον οὗτοι οἱ μάρτυρες, Ῥόφιμος, καὶ Εὐκαρπίων, δυνατοί τε ὄντες καὶ τολμηροί, καὶ στρατευόμενοι, διῶκται καὶ τέλειοι ἐχθροὶ ἐτύγχανον, συλλέγοντες τοὺς χριστιανούς, καὶ ταῖς φυλακαῖς ἐμβάλλοντες, ὡς πᾶσαν ἐξουσίαν λαβόντες κατ᾽ αὐτῶν. οὓς γὰρ ἤθελον ἐτιμώρουν. τινὰς δὲ καὶ περιεποιοῦντο. ποτὲ οὖν ἀπερχομένων αὐτῶν πρὸς τὸ καταχεῖν τινάς, ἴδον πυρκαϊὰν μεγάλην. ῥιζηδὸν κατερχομένην ἐκ τοῦ οὐνοῦ πρὸς αὐτούς. καὶ φωνῆς ἐκεῖθεν ἤκ

ἀναλεγούσης ἵνα τί ἀπολλύετε τοῖς ἐμοῖς ἐπαπειθόμενοι δούλοις. μὴ πλανᾶσθε. οὐδὲ γὰρ δυνήσεταί τις κατακυριεῦσαι τῶν εἰς ἐμὲ πεποιθότων. μᾶλλον δὲ προσκολληθήσεται τούτοις, καὶ κερδανεῖται τὴν τῶν οὐρανῶν βασιλείαν. αὐτῆς δὲ τῆς φωνῆς ἀκουσάντων, οἱ ὠμοὶ καὶ θρασεῖς, καὶ κατὰ τῶν τοῦ Χριστοῦ δούλων ἀλαζονευόμενοι, ἔπεσον χαμαί. μήτε τὴν θέαν ὑποφέροντες, μήτε τὴν βροντῶσαν ἐκείνην φωνὴν ὑπενεγκόντες. τοῦτο δὲ μόνον οἰκτρῶς ἔλεγον. ἀληθῶς μέγας ὁ θεὸς ὁ φανεὶς ἡμῖν σήμερον. καὶ μακάριοι ἐστὲ καὶ ἡμεῖς ἐὰν αὐτοῦ γενώμεθα δοῦλοι. καὶ ὡς ταῦτα μετὰ φόβου ἔλεγον, χαλασθεῖσα ἡ πυρίνη ἐκείνη νεφέλη, ἐρράγη ἔνθεν καὶ ἔνθεν. καὶ αὖθις ἑτέρα φωνὴ ἦλθε λέγουσα. δεῦτε αὐτοί, ἀνάστητε. μεταμεληθεῖσιν ὑμῖν, ἀφέονται αἱ ἁμαρτίαι. καὶ ἀναστάντων, εἶδον μέσον τῆς νεφέλης καθήμενον τινὰ λευχειμονοῦντα καὶ παμφαειδῆ, καὶ πλῆθος περιεστώτων αὐτῷ πολύ. καὶ τῇ θέᾳ καταπλαγέντων, δέξαι καὶ ἡμᾶς, ὡς ἐξ ἑνὸς ἀνεβόησαν στόματος, ὅτι πολλὰ ἡμῖν τὰ ἐσφαλμένα καὶ ἄμετρα. ἐκτὸς δὲ εἰς σὲ τὸν ἀληθινὸν μόνον θεόν, καὶ τοὺς σοὺς δούλους πεπαρῳνήκαμεν. ταῦτα τούτων εἰπόντων, εὐθέως ἡ νεφέλη εἰς ἓν γενομένη, ἀνῆλθεν εἰς τὸν οὐρανόν. οὗτοι δὲ πολλὰ κλαύσαντες, ὑπέστρεψαν. καὶ ὅσους εἶχον ἐγκεκλεισμένους, πάντα φόβον καὶ δειλίαν ἀποθέμενοι, ὡς ἀδελφοὺς ἠσπάζοντο καταπροσκυνοῦντες. καὶ παρεκελεύοντο οἴκαδε πορεύεσθαι. ταῦτα μεμαθηκὼς ὁ ἄρχων, ἠμικρῶς ἐχαλέπαινε κατ' αὐτῶν καὶ παραστήσας αὐτούς, ἐπυνθάνετο τὴν αἰτίαν. ὡς δὲ πᾶσαν τὴν ὑπόθεσιν, οὗτοι λεπτομερῶς διηγήσαντο, προσέταξεν ὁ ἄρχων, ἀναρτηθῆναι αὐτοὺς ξύλῳ. καὶ τούτου γενομένου, τὰς πλευρὰς αὐτῶν ταῖς χειράγραις κατέξαινον. εἶθ' οὕτως τριχίνοις ὑφάσμασι καλώδια κατατρίβεσθαι τὰς πληγάς. οἱ δὲ ἅγιοι γενναίως ἐγκαρτεροῦντες, προσηύχοντο εὐφραινόμενοι, καὶ τῷ θεῷ εὐχαριστοῦντες. ὅθεν καὶ τὸν ἄρχοντα εἰς μεγάλην ὀργὴν ἐκ τούτου κινήσαντες, κάμινον ἐκκαῦσαι μέσον τῆς πόλεως προσέταξε, καὶ ἐν αὐτῇ τοὺς ἁγίους ἀπορριφῆναι. καὶ τούτου γενομένου, οἱ ἅγιοι τῆς καμίνου ἐπιβεβηκότες, τὸν στέφανον τοῦ μαρτυρίου ἐν αὐτῇ ἀνεδήσαντο :-

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. μνήμη Μαρίας τῆς ἀδελφῆς τοῦ ἁγίου Λαζάρου. ὅτε τοὺς πόδας τοῦ κυρίου μύρῳ ἀλείψασα, ταῖς θριξὶν ἐξέμαξε. στίχ.

Τιμᾷ γυνή σε Χριστὲ ναρδαλειφίαις,
Ἡ μακρόθριξ σοὺς ἀπεκμάττουσα πόδας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ ἐν τῷ κυρίῳ πάσχα, κυριακὴ τῆς βαϊοφόρου. στίχ.

Ἄνω σε κόλπος πατρικὸς σῶτερ φορεῖ,
Κάτω δὲ πῶλος, εὐλογοῦσι τὸ κράτος.

Αὐτῷ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας, ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ εἱρμός.

Νέοι τρεῖς ἐν Βαβυλῶνι. πρόσταγμα τυραννικόν, εἰς φλήναφον θέμενοι. μέσον δὲ πυρὸς ἐμβληθέντες. δροσιζόμενοι ἔψαλλον. εὐλογητὸς εἶ κύριε. ὁ θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν :-

Ἔχων πῦρ ἐν διανοίᾳ, φόβου πάτερ τοῦ θεοῦ. ὕλην ἀπετέφρωσας, τὴν τῶν ἡδονῶν ἀναμέλπων. εὐλογητὸς εἶ κύριε, ὁ θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Δάκρυσι παθῶν τὴν φλόγα, σβέσας μάκαρ. τὸν πυρσὸν ἐτήρησας ἄσβεστον. σοῦ τὸν τῆς ψυχῆς ἀνακράζων. εὐλογητὸς εἶ κύριε, ὁ θεός.

Ῥεῖθρον ζῶν ἔχων τὴν χάριν. πηγὰς ἐν τῇ ψυχῇ θεόφρον ἀνέβλυσας, πάτερ ποταμοὺς διδαγμάτων. τὴν ἐκκλησίαν ἄρδοντας, εὐσεβῶς σε γεραίρουσαν :- θεοτοκίον.

Ὅλως σε καθαγιάζει, ἅγιος ὁ ἐκ τῆς σῆς σαρκὸς δομησάμενος, σάρκα ἑαυτῷ θεοτόκε. ὁ ἐν ἁγίοις Χριστός, κατοικῶν ὁ θεὸς ἡμῶν :-

ᾠδὴ η'. Λυτρωτὰ τοῦ παντός.

Ἡσυχασμὸν ἀμελετήσας μακάριε, ἐν βλεφάροις ψυχῆς ἀπωσάμενος. τὸν τοῖς δικαίοις πρέποντα, νῦν κεκοίμησαι ὕπνον. καὶ πρὸς ἡμέραν, ἀνέσπερον φωτὸς μεταβέβηκας :-

Ἀστραπαῖς σου τῶν λόγων κατέφλεξας, φρυγανώδεις αἱρέσεις ἀοίδιμε. καὶ τοὺς πιστοὺς ἐφώτισας, μίαν σέβειν τριάδα τοῖς χαρακτῆρσιν, ἐν μονάδι ὑπάρχουσαν φύσεως :-

Ἱδρώσας σαυτὸν ταῖς ἀσκήσεσι, διὰ σὲ τῷ νεκρῷ χρηματίσαντι. σὺ ἀναιμάκτους τέθυκας ἱεράρχης ὡς θεῖος. ὡς μυστηρίων, ἀπορρήτων διάκονος Κύριλλε :- θεοτοκίον.

Λυτρω-

Λυτρωθέντων ἀρᾶς τῆς προμήτορος, διὰ σοῦ τῆς ἁγνῆς θεομήτορος. εὐλογημένη δέσποινα. εὐλογοῦμεν παρθένε δεδοξασμένη. τὸν παναγίου τόκον σου σέβοντες. Ὁ εἱρμός.

Λυτρωτὰ τοῦ παντὸς παντοδύναμε, τοὺς ἐν μέσῳ φλογὸς εὐσεβήσαντας. συγκαταβὰς ἐδρόσισας. καὶ ἐδίδαξας μέλπειν. πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

ᾠδὴ, θʹ. Ὁ εἱρμός.

Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν κατάραν εἰσῳκίσατο. σὺ δὲ παρθένε θεοτόκε. τῷ τῆς κυοφορίας βλαστήματι, τῷ κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας. ὅθεν σε πάντες μεγαλύνομεν.

Ἰδεῖν ἐφιέμενος Χριστοῦ τὴν ἄρρητον, ἱεράρχα δόξαν ἔσπευσας. πάθη νεκρῶσαι ψυχοφθόρα. δοχεῖον τὴν καρδίαν ποιήσασθαι, σοφίας τῆς ἀμείνω καὶ κρείττονος. ὅθεν σε πιστῶς μακαρίζομεν.

Ἀστραπὴ πολύφωτον Χριστὸς ὁ ἥλιος, ἐκκλησίας ἐν τῷ ὕψει σε. ἔθετο κύριλλε ἀκτῖσι, δογμάτων ἱερῶν καταυγάζοντα. καρδίας τῶν πιστῶς ἐκτελούντων σου. τὴν φωτοφόρον μνήμην ὅσιε.

Συνόμιλος καὶ συλλειτουργὸς, γεγένησαι, τῶν ἀγγέλων. ὡς γὰρ ἄσαρκος, περ ἐν γῇ ἐπολιτεύσω. ὁσίων ἀνεδείχθης συμμέτοχος. καὶ τῶν ἱεραρχῶν ἰσοστάσιος. οἷς συγχορεύων ἡμῶν μέμνησο. Θεοτοκίον.

Ἐστείρωσαν θείων ἀρετῶν, παράξαντα θεοτόκε τὴν καρδίαν μου. δεῖξον παρθένε καρποφόρον. ἐκφέρεις ἡ τεχθεῖσα βουλήματι. τὰ πάντα τοῦ ποιοῦντος τῷ νεύματι, ἵνα ὑμνῶ σε τὴν πανύμνητον. Ὁ εἱρμός.

Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι.

Τὸ φωταγωγικόν. καὶ τὰ λοιπὰ ὡς σύνηθες, καὶ ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ, ιθʹ. τῶν ἁγίων μαρτύρων. Χρυσάνθου καὶ Δαρείας. ἑσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα. στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος, δʹ.

Ἔδωκας σημείωσιν.

Θείας ἐπιγνώσεως, εἰσδεδεγμένος τὴν ἔλλαμψιν, ἐφωτίσθης τὰ ὄμματα, σοφὲ τῆς καρδίας σου. καὶ τῆς πλάνης ζόφον, ἔλιπες ἐμφρόνως καὶ ὡμολόγησας Χριστὸν, σάρκα λαβόντα τὸν πάντων κύριον. ἐν τῷ ἐνθέῳ δυναμούμενος. δυνάμει πυρὸς χρύσανθε. τῶν βασάνων ἀνώτερος, ἀνεδείχθης πανεύφημε. Ὅμοιον.

Ἐχθροῦ δελεάσματα. καὶ ἡδονῆς ὑπεκκαύματα. ὡς ἀράχνην ἐλογίσω. ζοφώδη δὲ καθείρξιν ὑποστὰς ἐν θείῳ, φέγγει κατηυγάσθης. καὶ εὐωδίας μυστικῆς, ἀπεπληρώθης μέσον ἱστάμενος, βορβόρου καὶ προσήγαγες. ὡς νυμφοστόλος πανάριστος. τῷ Χριστῷ νύμφην ἄμωμον, τὴν κοσμήσασαν σε σπουδάσασαν. Ὅμοιον.

Ἐφάνης τῷ ἔρωτι, τῷ γλυκυτάτῳ τοῦ κτίσαντος. καὶ τῆς πλάνης τὸ ἄθεον, τέλεον ἐξέκλινας. καὶ νυμφῶνος θείου, ἐχώρησας ἔνδον. νενυμφευμένη τῷ Χριστῷ, διὰ βασάνων πολλῶν τοῦ σώματος. δαρεία μεγαλώνυμε. θεῖον δοχεῖον τοῦ πυρός. ἀθλητῶν ἐγκαλλώπισμα καὶ παρθένων ἀγλάισμα.

Δόξα, καὶ νῦν, θεοτοκίον, ὅμοιον.

Ἐν κλίνῃ κατάκειμαι, τῆς ἀμελείας πανάμωμε. καὶ ῥαθύμως διέρχομαι, τὸν βίον καὶ δέδοικα τὸν τῆς τελευτῆς μου, καιρὸν θεοτόκε. μὴ ὥσπερ λέων ἀφειδῶς, διασπαράξει τὴν ταπεινήν μου ψυχήν. ὁ ὄφις ὁ παμπόνηρος. διὸ τῇ σῇ ἀγαθότητι πρὸ τοῦ τέλους προφθάσασα, πρὸς μετάνοιαν ἔγειρον. Σταυροθεοτοκίον, ὅμοιον.

Ἡ κρεμάμενον βλέπουσα, Χριστὸν ἡ πάναγνος δέσποινα. καὶ νεκροῦντα τὸν δόλιον. ὡς δεσπότην κλαίουσα. ὕμνει τὸν ἐκ σπλάγχνων, αὐτῆς προελθόντα. καὶ τὸ μακρόθυμον αὐτοῦ, ἀποθαυμάζουσα ἀνεκραύγαζε. τέκνον μου ποθεινότατον. μὴ ἐπιλάθῃ τῆς δούλης σου. μὴ βραδύνῃς φιλάνθρωπε, τὸ ἐμὸν καταθύμιον.

Εἰς τὸν ὄρθρον. μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν, οἱ κανόνες ὡς σύνηθες. καὶ τῶν ἁγίων, εἰς δʹ. οὗ ἡ ἀκροστιχίς. Σὲ τὸν χρυσαυγῆ, μαρτύρων ἄνθος σέβω. Ἰωσήφ.

ᾠδὴ, αʹ. ἦχος, δʹ. θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος.

Στεφάνῳ ὑπὲρ χρυσὸν ἐκλάμποντι, μαρτυρικῷ κοσμούμενος. καὶ μαρτυρίας λάμπων καλλοναῖς,

λοιπαῖς, τῷ δεσπότῃ παρέστασαι. ὑπὲρ ἡμῶν δεόμενος, τῶν σὲ τιμώντων ἀξιάγαστε :-

Ἐφάνης τῷ γλυκυτάτῳ ἔρωτι, μάρτυς τοῦ κτίσαντος. καὶ τὰ τερπνὰ τοῦ βίου παρεῖδες. τὴν ῥοπὴν ὅλην δέδωκας. τῆς σῆς καρδίας Χρύσανθε, τῷ ποθουμένῳ προθυμότατα :-

Τῇ πίστει θωρακισθεὶς κατέβαλες, τὸν πολυμήχανον. σοὶ προσβαλόντα μάρτυς γυναικὸς, ἡδονῆς δελεάσματα. τῆς ἁγνείας τίμιον, Χρύσανθε σκεῦος ἐχρημάτισας. Θεοτοκίον.

Ὁ φύσει τῇ θεϊκῇ ἀπρόσιτος, προσιτὸς ὤφθη μοι ἐκ σοῦ παρθένε σάρκα προσλαβών. ὃν Δαρεία ποθήσασα, καρτερικῶς ἐνήθλησε. καὶ νυμφικῶς αὐτῷ προσῳκείωται :-

Ὠδὴ γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Χρυσίον δοκιμασθεὶς, τῇ τῶν κολάσεων πυρᾷ πέφηνας. βασιλικὸν Χρύσανθε, φόρον παθημάτων ἐκσφράγισμα :-

Ῥητόρων καταλιπὼν, ἀδολεσχίαν ταῖς πλοκαῖς ἠγρεύσαι. τῶν μαθητῶν Χρύσανθε, τοῦ περιφανῶς σε σοφίσαντος :-

Ὑπείκας τῷ ἔρωτι, νυμφαγωγοῦντι σε Χριστοῦ πάνσοφε. διὰ σὲ τῆς πίστεως, ἔρωτας σαρκὸς καταλείψασα :- Θεοτοκίον.

Σαρκὶ τεχθεὶς ἐκ γαστρὸς, σοῦ τῆς παρθένου Ἰησοῦς ἄχραντε. νύμφην ἁγνὴν μάρτυρα, ἑαυτῷ Δαρείαν μνηστεύεται :- Ὁ εἱρμός.

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοὶ, ἡ ἐκκλησία σου Χριστέ.

Κάθισμα, ἦχος γ'. Τὴν ὡραιότητα.

Τὸν ὡραιότατον, κάλλος ἐπόθησας. καὶ τὰ ὁρώμενα, κάλλη παρέδραμες. καὶ προσηγάγου τῷ Χριστῷ, χρυσαυγὴς μάρτυς λόγοις σου. Χρύσανθε μακάριε, τὴν Δαρείαν τὴν ἔνδοξον. ἄθλους διανύσασαν, καὶ τυράννους αἰσχύνασαν. μεθ' ἧς ἡμῶν μνημόνευε πάντων, τῶν πίστει τελούντων τὴν μνήμην ὑμῶν :-

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Ὡς ἀγεώργητος παρθένε ἄμπελος. τὸν ὡραιότατον, βότρυν ἐβλάστησας. ἀναπηγάζοντα ἡμῖν, τὸν οἶνον τὸν σωτήριον. πάντων τὸν εὐφραίνοντα, τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα. ὅθεν ὡς αἰτίαν σε, τῶν καλῶν μακαρίζοντες. ἀεὶ σὺν τῷ ἀγγέλῳ βοῶμέν σοι, χαῖρε ἡ κεχαριτωμένη :- Σταυροθεοτοκίον, ὅμοιον.

Τὸν ἐπονείδιστον, οἰκτίρμον θάνατον. διὰ σταυρώσεως, ἑκὼν ὑπέμεινας. ὃν ἡ τεκοῦσά σε Χριστὲ, ὁρῶσα ἐτιτρώσκετο. ἧς ταῖς παρακλήσεσι, διὰ σπλάγχνα ἐλέους σου οἰκτείρησον καὶ σῶσον τὸν κόσμον, ὁ αἴρων τὴν τούτου ἁμαρτίαν :-

Ὠδὴ δ'. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα ἡ ἐκκλησία.

Αἱ τοῦ πυρὸς ἀστράψασαι λαμπηδόνες, τῇ καθαρᾷ καρδίᾳ σου. ὅλον φωταυγῆ σε, μάρτυς ἀπειργάσατο. προθύμως κραυγάζοντα, δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε :-

Ὑφαντόν σε θείας χάριτος ἐκ τῶν ἄνω. ὁ ποιητὴς ἐνέδυσεν, ἄφθαρτον χιτῶνα. ἄμωμον τηρήσαντα, τὸ σῶμα μακάριε. καὶ ὡς νικητὴν ἐστεφάνωσε :-

Γενναιότητι καρδίας ἀπετινάξω, τὰς ἡδονὰς τοῦ σώματος. κάλλει ἀσυγκρίτῳ, θείῳ ἐνδεδυμένος. καὶ χαίρων διήνυσας, τὸ τῆς μαρτυρίας σου στάδιον :-

Ἐθεώθης κατὰ μέθεξιν ἀθλοφόρε, θεοπτικῆς ἐλλάμψεως. καὶ πρὸς ὃν ἐπόθεις, εἰσῳκίσθης χαίρουσα. θαλάμους ὡς ἄμωμος, νύμφη τοῦ δεσπότου τῆς κτίσεως :- Θεοτοκίον.

Συντηρήσας σε παρθένον ὡς πρὸ τοῦ τόκου. μετὰ τὸν τόκον ἄχραντε. ἐκ σοῦ ἐσαρκώθη, ὁ ἀπερινόητος. Δαρείαν τὴν μάρτυρα, νύμφην ἑαυτῷ ἐπαγόμενος :-

Ὠδὴ ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Μετάρσιον τὸν νοῦν, τῶν ἐνύλων ποιούμενος. δεσμούμενος τὴν κακίαν. τοῦ ἐχθροῦ ἀθλοφόρε, διέλυσας μακάριε :-

Ἁγνείας ἐραστὴς, γεγονὼς ἱερώτατε. μετήνεγκας τῆς παρθένου. τὸ διάπυρον φίλτρον, εἰς Κύριον πανεύφημε :-

Ῥηγνύμενον ὁρῶν. καὶ ποσὶ συμπατούμενον. τὸν τύραννον γεγηθότι. λογισμῷ τὸν δεσπότην, παμμάκαρ ἐμεγάλυνας :- Θεοτοκίον.

Τίς δύναται τὸ σὸν, ἑρμηνεῦσαι μυστήριον. ὃ παρήγαγε Θεοῦ λόγον. ὑπὲρ νοῦν γὰρ καὶ λόγον, διπλοῦν φύσει τέτοκας :-

Ὠδὴ ς'. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Ὑμνοῦντα τὸν δεσπότην τῶν ὅλων ἀοίδιμε. φῶς οὐρανόθεν διόλου, σὲ περικυκλῶσαν καταφωτίζει. καθηρμένον, σοφώτατε οἰκήματι Χρύσανθε :-

Μάρτιος.

ζ

Ῥώμη τε, μαρτυρίῳ σε τῷ σῷ κλεΐζομένην. χρυσοειδῆ κἀστέρα, κεκτημένη μάρτυς στολίζεται. τοῖς ἀγῶσι, καὶ τοῖς θείοις σε χρύσανθε θαύμασιν :—

Ὡραία, περικαλλής τε καὶ περιδέξιος. μάρτυς δαρεία παρθένε, δέδειγμένη λόγῳ ὡραιοτάτῳ. ἐνυμφεύθης, διὰ πόνων παντοίων τοῦ σώματος :— Θκ.

Ἡδόμενε, ὡς παιδίον παρθένος ἐκύησε. τὸν προαιώνιον λόγον. ὃν ποθοῦσαι κόραι ταύτης ὀπίσω. σοὶ τῷ πάντων, βασιλεῖ νυμφικῶς ἀπηνέχθησαν :— Ὁ εἱρμός.

Θύσωσοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως κύριε.

Τὸ μαρτυρικόν, τοῦ ἤχου.

Τῇ αὐτῇ μηνί, ιθ΄. τῶν ἁγίων μαρτύρων χρυσάνθου καὶ δαρείας. στί.

Ζῶσι χρύσανθος ἐν πόλῳ καὶ δαρεία,
Κἂν ἐκ πνέωσι ζῶντες εἰς δισσὸν βόθρον.
Χώσαν συζυγίην δεκάτῃ ἐννάτῃ ἀμόλεχ βόθρον.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐπὶ νουμεριανοῦ βασιλέως. ἦν δὲ ὁ μὲν χρύσανθος, πρῶτος συγκλητικοῦ, ὄνομα τι πολεμίου ἀλεξανδρέως. ἡ δὲ δαρεία, ἐξ ἀθηνῶν. ἐπεὶ δὲ ὁ χρύσανθος παρά τινος χριστιανοῦ ἐμυήθη τὰ θεῖα. καὶ βαπτισθεὶς, παρρησίᾳ τὸν χριστὸν ἐκήρυττε. παρὰ τοῦ πατρὸς καθείργνυται. ὡς δὲ οὐκ ἐνεδίδου, ἀλλ᾽ ἄτρεπτος ἦν καὶ ἀσάλευτος, ἁρμόζεται ἑαυτῷ κόρην εὐπρόσωπον, καὶ ὡραίαν, ἐξ ἀθηνῶν μεταπεμψάμενος, δαρείαν ὀνόματι. ὥστε τῷ πρὸς αὐτὴν ἔρωτι, μεταστῆσαι αὐτὸν τῆς τῶν χριστιανῶν πίστεως. ἡ δὲ ἀντὶ τοῦ πεῖσαι, μᾶλλον ἐπείσθη καὶ τὴν ἀσέβειαν ἐξομοσαμένη, τὸ ἅγιον δέχεται βάπτισμα. καὶ διεφυλάχθη ἀμφοτέρων ἡ παρθενία ἄφθορος. ὅθεν διαβληθέντες πρὸς κελλερῖνον ἔπαρχον, εἰς ἐξέτασιν δίδονται, κλαυδίῳ τῷ ἐπάρχῳ καὶ τριβούνῳ. ὁ δὲ πολλαῖς βασάνοις ὑποβαλὼν, ἰδὲ αὐτοὺς τι ... ἐπεὶ περιγενομένους αὐτοὺς καὶ τῶν αἰκισμῶν ἀνωτέρους ἑώρα, μεταβαλλόμενος ἐπίστευσεν εἰς τὸν χριστόν. ἅμα τῇ γυναικὶ αὐτοῦ ἱλαρίᾳ, καὶ τοῖς δυσὶν υἱοῖς αὐτῶν, ἰάσονι καὶ μαύρῳ καὶ τοῖς ὑπ᾽ αὐτὸν στρατιώταις. οἱ καὶ ὕστερον τῆς μαρτυρίας ἐδέξαντο στέφανον κατὰ τὴν ἐννάτην καὶ δεκάτην τοῦ μαρτίου μηνός. καὶ ὁ μὲν κλαύδιος, λίθῳ προσδεθεὶς, καὶ ἀπορριφεὶς τῷ βυθῷ. οἱ δὲ υἱοὶ αὐτοῦ σὺν τοῖς στρατιώταις, τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν. ὁ δὲ ἅγιος χρύσανθος καὶ ἡ δαρεία, ἐβλήθησαν εἰς βόθρον. καὶ ἄνωθεν γῆς ἐπιχυθείσης αὐτοῖς, κατεχώσθησαν. ἔνθα καὶ τὸ τοῦ μαρτυρίου τέλος ἐδέξαντο :—

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος κλαύδιος ὁ τριβοῦνος, ἐν θαλάσσῃ βληθεὶς, τελειοῦται. στί.

Φυγὼν θάλασσαν κλαύδιος τῆς πλάνης,
Βυθὸν θαλάσσης βάλλεται παρὰ πλάνων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ ἁγία μάρτυς ἱλαρία ἡ τούτου σύζυγος, ξίφει τελειοῦται. στί.

Ἱλαρία τμηθεῖσα τὴν κάραν ξίφει,
Θεοῦ πρόσωπον ἱλαρώτατα βλέπει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ ἅγιοι μάρτυρες, ἰάσων καὶ μαῦρος, οἱ υἱοὶ αὐτῶν, ξίφει τελειοῦνται. στί.

Σὺν ἀδελφῷ τέμνεται μαῦρος τὴν κάραν.
Ἀδελφὰ τούτῳ, συμφρονήσας ἰάσων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ ἁγίου μάρτυρος παγχαρίου.

Ὁ παγχάριος πᾶσαν ἦν πλουτῶν χάριν,
Ὃν πρὸς τομὴν ἤλειψεν ἡ θεοῦ χάρις.

Βασιλεύοντος διοκλητιανοῦ καὶ μαξιμιανοῦ ἐν τῇ πρεσβυτέρᾳ ῥώμῃ, πᾶσα μὲν εἰδωλικῆς ἐπεπλήρωτο πλάνης ἡ οἰκουμένη. πᾶς ὁ χριστὸν ὁμολογῶν, οὐ μόνον ἀφηρπάζετο πᾶσαν αὐτοῦ ἡ περιουσία, ἀλλὰ καὶ αὐτὸ τὸ ἀναπνεῖν ἐκ διαφέρων κολάσεων ἀφῃρεῖτο. τότε τοίνυν εἷς, παγχάριος τοὔνομα, ἐκ τῆς χώρας τῶν οὐζαμων, ἐκ πόλεως βιλαπάτης, ἐκ προγόνων χριστιανῶν, ἀνὴρ ἐν μεγέθει καὶ ὡραῖος ὄψεως καταλαβὼν τὴν ῥώμην, ᾠκειώθη τῷ βασιλεῖ. καὶ πρῶτος γενόμενος τῶν ὑπ᾽ αὐτῷ. ἀγαπᾶτο ὑπ᾽ αὐτοῦ ὑπερβαλλόντως. διὰ ταῦτα οὖν καὶ τὴν πρὸς ἀλλήλους ἀγάπην, οὗτος μὲν, ἐξωμόσατο τὴν πρὸς χριστὸν πίστιν. ἐκεῖνος δὲ, στηρέσια καὶ προσόδους παντοίας, τὰ μὲν τυπικῶς, τὰ δὲ δεσποτικῶς αὐτὸν διωρίσατο λαμβάνειν. κεκτῆσθαι εἰς ἀπόλαυσιν θεωρίας καὶ ἀνάπαυσιν. τοίνυν καὶ γέγονεν ὁμόφρων κατὰ πάντα τῷ βασιλεῖ. ταῦτα μαθοῦσα ἡ μακαρία αὐτοῦ μήτηρ καὶ ἡ ἀδελφὴ, δι᾽ ἐπι-

στολιμαίου λόγου, ἐν πρώτοις τὸν, τοῦ θεοῦ φόβον εἰς ἀνάμνησιν ἀγαγεῖν ἐν ἑαυτῷ συνεβούλευον. εἰ δ' οὖν πως τὴν φοβερὰν ἐκείνην κρίσιν, δι' ἧς, οἱ μὲν ἐπιγνόντες αὐτὸν καὶ παρρησίᾳ ὁμολογήσαντες, ἐνώπιον βασιλέων καὶ ἀρχόντων, οἵαν τὴν ἐπαγγελίαν ἔλαβον, γινώσκειν διαβεβαιοῦντο. ὥσπερ πάλιν, οἱ τὴν θεότητα τούτου ἀθετήσαντες, ὁποίαν τὴν καταδίκην, μὴ ἀγνοεῖν. πρὸς τούτοις, καὶ τὸ κἂν τὸν κόσμον ἅπαντα κερδήσῃ τις, τὴν δὲ ἑαυτοῦ ψυχὴν ζημιωθῇ, οὐχ εὑρήσει τὸ κέρδος ἰσοστάσιον τῆς ψυχῆς. τοῦτο αὐτὴν διὰ τῆς μικρᾶς γραφῆς δεξάμενος ὁ παγχάριος, καὶ ἀναγνούς, εἰς ἑαυτὸν ἐλθών, θρηνεῖν ἤρξατο. καὶ τῇ γῇ ἑαυτὸν καταβαλών, ἐλέησόν με κύριε παντοκράτορ ἐβόα. καὶ μὴ καταισχύνῃς τὸν δοῦλόν σου ἐνώπιον ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων. ἀλλὰ φεῖσαί μου διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος. οἱ δ' οὖν τινὲς τῶν τοῦ παλατίου, ἑαυτὸν θρηνοῦντα καὶ τοιαῦτα λέγοντα προσήγγειλαν τῷ βασιλεῖ. καὶ παραστάντος αὐτοῦ, λέγε μοι προσφιλέστατε παγχάριε ἔφη ὁ βασιλεύς, μὴ ναζαραῖος εἶ; ὁ ἅγιος εἶπε. ναζωραῖος εἰμὶ καὶ χριστιανὸς ὦ βασιλεῦ. καὶ ὁ βασιλεύς. ἀρνῆσαι τὴν προσηγορίαν ταύτην διὰ τὴν πρὸς ἐμὲ ἀγάπην ἐπεὶ γνωστὸν ἔστω σοι ὡς οὐκ ἀποφαίνομαι θάνατον σύντομον κατὰ σοῦ, εἰ μὴ πρότερον πολλαῖς καὶ διαφόροις καταναλώσω κολάσεσι. καὶ ὁ ἅγιος. ἐγὼ μὲν ὦ βασιλεῦ, ὑπὲρ τοῦ γενέσθαι με ὁμόφρονά σοι μέχρι τοῦ παρόντος, φρίττω καὶ δέδοικα, ἵνα μὴ πῦρ ἐλθὸν ἐξ οὐρανοῦ κατακαύσῃ με. μὴ γένοιτο δέ μοι ἀπὸ τοῦ νῦν ἀρνήσασθαι τὸν χριστόν μου, κἂν σήμερον, κἂν μετὰ πολλοὺς χρόνους, πολυειδῶς μου τὸ σῶμα, ὡς σὺ φῂς καταναλώσεις. τότε ἀποδυθεὶς ὁ ἅγιος γυμνός, τοῖς βουνεύροις ἐτύπτετο. καὶ τῆς συγκλήτου πάσης διαλυθείσης καὶ παραστάσης, φησὶν ὁ βασιλεύς. ἔγνωτε ὅτι παγχάριος ὁ σακελλάριος καὶ σκρινιάριος τῆς βασιλείας. τὴν τῶν γαλιλαίων περιέπεσε θρησκείαν. εἴπατε δή μοι τί ποιήσω. οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ. κέλευσον ὦ βασιλεῦ, ἐπὶ τοῦ θεάτρου αὐτὸν γυμνωθέντα

μαστίζεσθαι. εὐθὺς οὖν πως, παραπέμψαι τῷ ἄρχοντι ἐν νικομηδείᾳ πρὸς τὸ ἐκεῖσε αὐτὸν ὑπ' ἐκείνου τιμωρηθῆναι, ἵνα μήπου τοῦ αἵματος αὐτοῦ ἐπὶ ἡμεῖς γενώμεθα κοινωνοί, ἀγαπητοῦ ὄντος τυγχάνοντος ἤρεσεν ἡ βουλὴ τῷ βασιλεῖ. ὅτι πάνυ αὐτὸν ἠγάπα, καὶ οὐκ ἤθελεν ἰδεῖν τὸν θάνατον αὐτοῦ. καὶ ἀναγαγόντες αὐτὸν ἐκ τοῦ θεάτρου, ἔτυψαν σφοδρῶς. τότε ὁ βασιλεὺς τοῖς στρατιώταις ἐκδοὺς τὸν ἅγιον, καὶ πρόσταγμα, πρὸς τὸν ἐν νικομηδείᾳ ἄρχοντα ἐκτεθῆναι παρεκελεύσατο, πολυειδῆ θάνατον τοῦ ἁγίου παρεγγυώμενον. καὶ τοῦ ἁγίου τὴν νικομήδειαν καταλαβόντος, καὶ τῷ ἄρχοντι παραστάντος, ἐπεὶ πρὸς ἀπόκρισιν οὗτος κατεπείγετο, ἰδοὺ ἐκ τοῦ βασιλικοῦ προστάγματος ἐπέγνως ὅστις εἰμὶ καὶ τὰ δοκοῦντά σοι λοιπὸν ἐπιμελῶς καὶ ἀναιδῶς, ποίει φησί. καὶ ὁ ἄρχων εἶπε. τί σου τὸ ὄνομα. καὶ ὁ μάρτυς. παγχάριος τοὔνομα. χριστιανὸς δὲ ἤμην ἐκ προγόνων. ἐν συναπαχθεὶς τῇ τοῦ βασιλέως ἀπάτῃ, γέγονα ὁμόφρων αὐτοῦ, αὐτῷ κακῶς βουλευσάμενος. διορθωθεὶς δὲ σὺν θεῷ ὑπὸ τῆς ἐμῆς μητρὸς καὶ τῆς ἀδελφῆς, προσῆλθον τῷ χριστῷ καὶ θεῷ μου. καὶ νῦν σπεύδω ὑπὲρ αὐτοῦ ἀποθανεῖν, ἵνα τὴν ἄρνησιν ἣν κακῶς ἠρνησάμην, ἀπαλείψω. ὁ ἄρχων, εἶπεν. ἄφες ἃ λέγεις, καὶ ποίησον τὸ τοῦ βασιλέως πρόσταγμα. καὶ μὴ θελήσῃς τοιοῦτος ὤν, εὐειδὴς καὶ ὡραῖος, ἀπολέσαι τὸ μνημόσυνόν σου ἀπὸ τῆς γῆς. καὶ ὁ ἅγιος. ἡ ἀπώλεια αὕτη ἣν λέγεις πρόσκαιρός ἐστιν. ἀλλὰ πρόξενος ζωῆς αἰωνίου, τοῖς ὑπὲρ χριστοῦ τὴν ἀπώλειαν ταύτην αἱρετισαμένοις. ἰδὼν ὁ ἄρχων τὸ ἀμετάθετον αὐτοῦ, δέδωκεν ἀπόφασιν. καὶ προσευξάμενος ἀπετμήθη τὴν κεφαλήν, ὁ τοῦ χριστοῦ μάρτυς παγχάριος, κατὰ τὴν ἐννεακαιδεκάτην τοῦ μαρτίου μηνὸς ἐν νικομηδείᾳ :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ ἅγιοι διόδωρος πρεσβύτερος, καὶ μαριανὸς διάκονος. σπηλαίῳ ἐγκλεισθέντες, τελειοῦνται :~ στίχ.

Ὡς βῆμα τὸ σπήλαιον, ἔνδον γὰρ φορεῖ.
Θύτην τε χριστοῦ καὶ σὺν αὐτῷ λευΐτην.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ θεὸς ἐλέησον.

καὶ σῶσον ἡμᾶς, ἀμήν.

ᾨδὴ ζʹ. Ἐν τῇ καμίνῳ Ἀβραμιαῖοι.

Ὕμνος μαρτύρων, χρυσοειδὴς σε γεγένηται διάδημον, ἀθλητὰ προσήξας δὲ τῷ Χριστῷ. θείοις λόγοις σου καὶ θαύμασι, μάρτυς θεόληπτε, μεθ' ὧν πιστῶς σε νῦν μακαρίζομεν :~

Ρώμη βαρβάρου. συγκλεισθέντι γυμνῶσοι πανένδοξε. θείας, εὐωδίας δόξῃ φωτοειδεῖ. ἰσ καταφαιδρυνθεῖσα. ὃν καθαρότητι, διανοίας πανσόφως ἠγάπησας :~

Ὥρα φρουρούμενοι, παρθενίας Χριστὲ ἐξαπέστειλε. λύμην, ἀσεβῶν ἀπείργοντα προφανῶς. μελῳδοῦμεν τίς σοι πανεύφημε. εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου κύριε :~ Θεοτοκίον.

Ὁ κατ' οὐσίαν τοῦ πατρὸς θείαν ὢν ἀπερίγραπτος. κόλποις, σοῦ παρθένε γέγονε καθ' ἡμᾶς. τῇ σαρκὶ περιγραφόμενος. εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶν, ὑπάρχεις παναμώμητε δέσποινα.

ᾨδὴ ηʹ. Χεῖρας ἐκπετάσας δανιήλ.

Στερρότητι μάκαρ λογισμοῦ, ἀντιταξάμενος τῷ ματαιόφρονι θεσμοὺς τοῦ σώματος λύσας. καὶ λαμπάσι φλογιζόμενος, κατεφλέχθης τοῖς παισὶ συμψάλλων, χρυσάνθε εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα κυρίου, τὸν κύριον.

Σοφίᾳ κοσμούμενος Χριστοῦ, ἐναπεμάρανας ἀσόφων φρύαγμα. καὶ μὲν ἀλάστορα ᾔχμασας. τοῦ τὴν Εὔαν ἀπατήσαντος. αἰχμαλωτίσας εὐσεβῶς, τούτου τῷ ὅπλῳ σοφέ. καὶ προσάξας, νύμφην θεοῦ ἐκλεκτὴν διὰ πίστεως :~

Ἑνώσει ψυχῆς τε τῆς σαρκὸς, φυγόντων ἕνωσιν, ἄγγελοι καὶ μιμήματα τοῦ παντοκράτορος ὤφθητε. καὶ ναῷ προσανετέθητε, ὡς ὁσίοι ἀθληταὶ ἀναβοῶντων χριστῷ. εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα κυρίου, τὸν κύριον :~

Βουλήσει θεοῦ τῆς σαρκὸς, παθῶν κρατήσαντων, πῦρ ἀπετέφρωσαν τὸ τῶν κολάσεων χρύσανθος, καὶ δαρεία δρόσῳ πνεύματος. καὶ τῶν στεφάνων τῆς ζωῆς, ἔτυχον μέλποντας. εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα κυρίου, τὸν κύριον :~ Θεοτοκίον.

Ὡς ῥόδον ἐν μέσῳ ἀκανθῶν, τοῦ βίου πάναγνε, θεὸς εὑράμενος, σὲ τὴν ἀμώμητον ᾤκησε. τὴν γαστέρα σου τὴν ἄχραντον. καὶ εὐωδίας μυστικῆς κόσμον ἐπλήρωσεν. ἐκβοῶντα, πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε, τὸν κύριον :~

Ὁ εἱρμός.

Χεῖρας ἐκπετάσας δανιήλ.

ᾨδὴ θʹ. Λίθος ἀχειρότμητος.

Ἱερολογοῦντι τὰ θεῖα, θεῖος στρατός σοι προσετέθη. πλάνης ἀνίερου λυτρωθεὶς, καὶ διὰ ξίφους ἄμωμα θύματα. τῷ δήμῳ ὡς πρόβατον, μάρτυς τυθέντι προσηνέχθησαν.

Ὤφθητε θηρίων ἐν μέσῳ, οἱ ἀπὸ ἀνδρῶν ἀθλοφόροι. σάρκωσιν κηρύττοντων θείαν, τοῦ κενωθέντος καὶ μέχρις αἵματος καὶ διὰ πόνων ἄπονον, λῆξιν ἐν θέως ἐκληρώσασθε :~

Σήμερον φαιδρῶς ἑορτάζειν, ἅπασαν πόλιν τε καὶ χώραν. ῥώμη συγκαλεῖται ἡ πόλις, τοὺς θείους ἄθλους καὶ τὰ παλαίσματα. ὡς πανδαισίαν ἄϋλον, προβαλλομένη ὑμῶν ἅγιοι :~

Ἤχθητε πρὸς ἄπειρον δόξαν, χρύσανθε μάρτυς καὶ δαρεία. καὶ τῷ παντοκράτορι λόγῳ, στεφανηφόροι ἅμα παρέστασθε. ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύοντων, μακαριζόντων ὑμᾶς πάντοτε :~ Θεοτοκίον.

Φρίττει λογισμὸς καὶ καρδία κατανοοῦντα τὴν λοχείαν. τὴν ἀκατανόητον κόρη. θεὸν γὰρ λόγον ἐκυοφόρησας. τὸν διὰ σοῦ ῥυόμενον. πάσης ἀνάγκης τοὺς τιμῶντάς σε :~

Τὸ φωταγωγικὸν τοῦ ἤχου. καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία ὡς σύνηθες, καὶ ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ, κʹ. τῶν ὁσίων πατέρων ἡμῶν, τῶν ἐν τῇ μονῇ τοῦ ἁγίου σάββα ἀναιρεθέντων. ἑσπέρας. εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα. στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος δʹ. Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Ἐφετῶν τὸ ἀκρότατον, ὁλικῶς ἀνακείμενοι, τὰ τοῦ βίου ὅσιοι ὥσπερ σκύβαλα. τερπνὰ ἡγήσασθε ἅπαντα. καὶ μόνα τὰ μένοντα, ἀγρυπνίᾳ καὶ εὐχῇ μεθεπῶντες καὶ καύσωνι. ἀπεθνήσατε, σπηλαίοις τοῖς ἅμα. γεγονότων. συμπολῖται τῶν ἀγγέλων, ἀναδειχθέντων ἐν χάριτι :~ Ὅμοιον

Καὶ ῥοπάλοις τυπτόμενοι. καὶ τοῖς λίθοις βαλλόμενοι. καὶ πυγμαῖς κοπτόμενοι τὴν ὁμόνοιαν. οὐ διελύσατε μάρτυρες. ἀγάπῃ συνδέ-

συνδεόμενοι, καὶ στοργῇ ἀδελφικῇ. ἀλλ' ὑφ' ἑνὸς θανατούμενοι. καὶ τεμνόμενοι, μεληδὸν ἀθλοφόροι τῇ τραπέζῃ. προσηνέχθητε τῇ θείᾳ. ὡς ἱερεῖα ἀμώμητα :— ὅμοιον.

Καὶ πνιγμῷ συγκλειόμενοι. καὶ πυρὶ δαπανώμενοι τὰς ψυχὰς παρέθεσθε ὡς ἀμώμητα. μάρτυρες ἔνδοξοι θύματα. χειρὶ τοῦ παντάνακτος. καὶ συνήφθητε χοροῖς, ἀσωμάτων δυνάμεων. αἰωνίζουσαν, κληρωσάμενοι δόξαν. ἧς μεθέξειν, τοὺς ὑμᾶς ἀνευφημοῦντας ἀδιαλείπτως πρεσβεύσατε :—

Δόξα καὶ νῦν θεοτοκίον, ὅμοιον.

Σταμνίας τὸ ἄριστον. καὶ σωτήριον φάρμακον, ἡ θεὸν κυήσασα τῶν βροτῶν. καὶ τῶν δακρύων τὰ ῥεύματα. καὶ ὥρας τὴν ἔννοιαν, τῆς φρικτῆς καὶ φοβερᾶς. καὶ κρίσεως τὸ ἀδέκαστον. σύ μοι δώρησαι. καὶ φυγεῖν ταῖς εὐχαῖς σου. ὦ παρθένε. τῶν κολάσεων τὸν δρόμον. καὶ θείας τεύξασθαι χάριτος. σταυροθεοτοκίον, ὅμοιον.

Ἡ ἀμνὰς ἡ κυήσασα, τὸ ἀρνίον τὸ ἄκακον τὸ τὴν ἁμαρτίαν ἐλθὸν ἰάσασθαι. παντὸς τοῦ κόσμου παναμώμως. οἰκείῳ ἐν αἵματι. τὸ σφαγὲν ὑπὲρ ἡμῶν. καὶ ζωῶσαν τὰ σύμπαντα. σύ με ἔνδυσον γυμνωθέντα τῆς θείας. ἀφθαρσίας. ἐξ ἐρίου τοῦ σοῦ τόκου, περιβολὴν θείας χάριτος :—

Εἰς τὸν ὄρθρον, οἱ κανόνες ὡς συνήθως. καὶ τῶν ἁγίων, εἰς δ'. οὗ ἡ ἀκροστιχίς,

Ὕμνοις γεραίρω, μάρτυρας μονοτρόπους.

ᾠδὴ α'. ἦχος, πλ. δ'. Ποίημα στεφάνου σαββαΐτου. Ὁ εἱρμός.

Ἄσμα ἀναπέμψωμεν λαοί, τῷ θαυμαστῷ θεῷ ἡμῶν. τῷ ἀπαλλάξαντι τὸν ἰσραὴλ δουλείας. ᾠδὴν ἐπινίκιον ᾄδοντες καὶ βοῶντες, ᾄσομέν σοι τῷ μόνῳ δεσπότῃ :—

Ὕμνοις τὸ θεόπνευστον πλῆθος, τῶν ἱερῶν μαρτύρων σου. ποθοῦντι εὐφημῆσαι. χριστέ μοι οὐρανόθεν, παράσχου φῶς γνώσεως, τούτων ταῖς ἱκεσίαις, ἵνα μέλψω θεόφθεγκτον ᾆσμα.

Ἡμεῖς τῷ τῆς πίστεως σοφοί, τὰ μέλη κυβερνήσαντες, ὑμῶν καὶ τὰς αἰσθήσεις. ναοὶ ἡγιασμένοι, θεοῦ ἀνεδείχθητε. μάρτυρες θεοφόροι, ἐν ὑμῖν γὰρ χριστὸς ἐνηυλίσθη :—

Ὅλον τὸν φθειρόμενον ἐν γῇ, καταλιπόντες ἅγιοι. ἔτι τὰ τερπνὰ τοῦ βίου, ὡς ὄναρ παρειδόντες. χριστοῦ ἠρετίσασθε τὴν μὴ σαλευομένην βασιλείαν. ἣν νῦν ἐμφορεῖσθε :— θεοτοκίον.

Κλίμαξ ἀνεδείχθης μυστική. ἣν ἰακὼβ τεθέαται, ὁ ἐκλεκτὸς τοῦ θεοῦ. ἐξ ἧς ἀρρήτῳ λόγῳ, προῆλθεν ὁ ἄσαρκος. σὰρξ ἀτρέπτως γενέσθαι, ὑπὲρ λόγον ἐκ σοῦ θεὲ :—

ᾠδὴ γ'. Οὐρανίας ἁψῖδας.

Σταυρώσαντες ὅλον, τὸν ἑαυτῶν ἅγιοι. βίον ἀκηλίδωτον ὅλως τῷ παντεπόπτῃ θεῷ. προσενηνόχατε, ὁλοκαυτώματα θεῖα. ἑαυτοὺς καὶ τέλειον, στέφανον ἤρασθε :—

Σάββα τοῦ θεοφόρου, ὡς φοιτηταὶ γνήσιοι. τὴν ἐκ τῶν θορύβων, ποθήσαντες ἀναχώρησιν. μονὴν ποιούμενοι, τὴν στενομένην ποθοῦντες. πρὸς ζωὴν ἐφθάσατε, τὴν ἀτελεύτητον :—

Γεωργήσαντες σπόρον, τὸν ἐν ὑμῖν ὅσιοι ἐγκαταβληθέντα τοῦ λόγου καὶ τῶν δακρύων ῥοαῖς. ἄγαν ἀρδεύοντες ἑκατοστεύοντα στάχυν. τῷ θεῷ προσάγετε, καρποφορήσαντες. θεοτοκίον.

Ἐνοικήσας παρθένῳ, σωματικῶς κύριε. ὤφθης τοῖς ἀνθρώποις, ὡς ἔπρεπε θεανθρώποις. ἣν καὶ ἀνέδειξας, ὡς ἀληθῆ θεοτόκον. καὶ πιστῶν βοήθειαν, μόνε φιλάνθρωπε :— Ὁ εἱρμός.

Οὐρανίας ἁψῖδας, ὀροφουργὲ κύριε.

ᾠδὴ δ'. ἦχ. πλ. δ'. [illegible] μυστικῶς.

Λίαν ἐγκρατείας τῶν παθῶν, τὰς πυριφλέκτους. ἀπονεκρώσαντες μορφὰς καὶ τὰς κινήσεις, τοῦ χριστοῦ θεοέλκυστοι ἑπόμενοι κατ' ἴχνος. τῷ πάντα τεκτηναμένῳ μόνῳ θεῷ. καθάπερ δεκτή, θυσία ζῶσα καὶ καθαρά, προσηνέχθητε σφάγια. διὰ χειρὸς βαρβαρικῆς, τυπτόμενοι σφαττόμενοι. καὶ βιαίως κοπτόμενοι :— θεοτοκίον, ὅμοιον.

Θεοχαρίτωτε ἁγνὴ εὐλογημένη τὰ δὲ σπλάγχνα οἰκτιρμῶν, ἐκ σοῦ τεχθέντα σὺν ταῖς ἄνω δυνάμεσι καὶ τοῖς ἀρχαγγέλοις. καὶ πᾶσι τοῖς ἀσωμάτοις ὑπὲρ ἡμῶν. δυσώπει ἀπαύστως δεηθῆναι ἡμῖν, πρὸ τοῦ τέλους συγχώρησιν καὶ ἱλασμὸν ἁμαρτιῶν, καὶ βίου ἐπανόρθωσιν. ὅπως εὕρωμεν ἔλεος :— σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα, καὶ σωτῆρα τοῦ κόσμου ἐν τῷ σταυρῷ θεωροῦσα ἡ τεκοῦσα ἔλεγε δακρύουσα

σα. ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν. τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὁρώσης σου τὴν σταύρωσιν. ἣν ὑπὲρ πάντων ὑπομένεις, ὁ υἱὸς καὶ θεός μου.

ᾠδὴ δ'. Ὁ εἱρμός.

Ἐπιβὰς ἐφ' ἵππους, τοὺς ἀποστόλους σου κύριε. καὶ δεξάμενος χερσὶ τὰς ἡνίας αὐτῶν. καὶ σωτηρία γέγονεν ἡ ἱππασία σου τοῖς πιστῶς μελῳδοῦσι, δόξα τῇ δυνάμει σου κύριε.

Ἐρήμου ἀμίκτου, ἐγκαρτεροῦντας ὁ ἐχθρός. ἀρεταῖς ποικίλαις ἐμπρέποντας, τοὺς ἀντιστήτους μάρτυρας ἐπυρπολεῖτο δεινῶς, τῷ φθόνῳ βεβλημένος. καὶ πρὸς παρατάξεις ἐτρέπετο.

Ῥιζώσας τὴν πλάνην, ἐν τοῖς ἰδίοις αὐτοῦ μαθηταῖς. πρὸς ἀλλοφονίαν ἠρέθισε, τὰ τῶν βαρβάρων φῦλα ὁ δράκων ὁ δόλιος. εἰσιὼν καὶ τῆς ὀργῆς ἐξῶσαι, τοὺς ὁσίους ἠπείγετο.

Ἀγρίως τὰ κύματα, περιβαλὼν ὡς ἐπώθησε. φυγαδεύσας δὲ τούτους οὐκ ἴσχυσεν τοὺς ἀντιτήτους. ὁ τῶν ἁγίων ἀντίπαλος, νικηθεὶς ἀοράτως. ὀφθαλμοφανῶς, ἐπεστράτευσεν.

Τοῦ καὶ μανίας, ἐμπεπλησμένος ἐφώρμησε. σὺν τοῖς ὑπασπισταῖς ὁ ἀρχέκακος. θηριωδῶς δὲ τοῖς μακαρίοις ἐφήλατο. καὶ πληγαῖς ἀνηκέστοις, αἵματος λιβάδας ἐξέχεεν.

Ῥευστῆς ἀπαύστου, ὕλης χρυσίου. φθαρτοῦ θησαυροῦ, οἱ τῇ γῇ τὰς ἐλπίδας ἐρείσαντες. οἱ δὲ γενναῖοι ἐν οὐρανοῖς, ἀναθέμενοι τὰς ἐλπίδας ἐβόων, δόξα τῇ δυνάμει σου κύριε.

Ὡς θηρῶν ῥοπάλοις, ἀνηλεῶς καὶ τοῖς ξίφεσι. τοὺς ὁσίους καὶ λίθοις ᾐκίζοντο. τοὺς σοφῶν προκείτους, καταμηνύειν κελεύοντες. ἀλλ' ἀνενδότων πάντων, μόνῳ τῆς ἀγάπης μαρούμενοι.

Θεοτ.

Παρθένε καὶ μῆτερ, τῶν ἀποστόλων ἐγκαλλώπισμα. καὶ μαρτύρων ἁγίων κραταίωμα. καὶ τῶν ὁσίων καύχημά τε καὶ διάσωσμα. τῶν πιστῶς μελῳδούντων, δόξα τῇ δυνάμει σου κύριε.

ᾠδὴ ε'. Ἱματίμε ἀπώσω.

Μυηθέντες ἀγάπης, σειρὰν τὸν δεσμὸν τῆς τελείας οἱ ὅσιοι. καὶ πεπεδημένοι, ὑπὸ σοῦ τὰς ψυχὰς προετέθησαν. ὑπὲρ τῶν ἰδίων φίλων. τὸ σὸν ὑπὲρ ἡμῶν, ἐθελούσιον θῦμα μιμούμενοι.

Ἄγαν ὑπὲρ τὴν φύσιν, τὴν ἐκ θελημάτων σαρκός, γεννηθεῖσαν Χριστέ. τὸ διάταγμά σου, τοῦ θανάτου ἐφάνη στερρότερον. τῶν γὰρ συστοιχούντων, μόνον θανεῖν ὑπὲρ τῶν φίλων, εὐκλεῶς οἱ θεόφρονες εἵλοντο.

Ῥαντισθέντες ὑσσώπῳ, διὰ τοῦ βαπτίσματος τῶν μολυσμῶν τῆς ψυχῆς. τοῖς οἰκείοις αὖθις, ἐρραντίσθητε αἵμασιν ὅσιοι ἐν φρουρᾷ. πυρὸς δέ, οἷς χρυσός, δοκιμασθέντες, προσηνέχθητε θῦμα εὐῶδες Χριστῷ.

Μεγάλην παρρησίαν, τὴν πρὸς τὸν υἱόν σου κεκτημένοι παμμάκαρες συγγενοῦς προνοίας. τῆς ἡμῶν μὴ παρίδῃς δεόμεθα. ὅτι σὲ καὶ μόνην, χριστιανοί, πρὸς τὸν δεσπότην. ἱλασμὸν ἀμεμπῆ προβαλλόμεθα.

ᾠδὴ ς'. Ὁ εἱρμός.

Πρὸς τὸν δυνάμενον σώζειν με κύριε. ἐκ βυθοῦ ἁμαρτιῶν ἐβόησα. καὶ ἐκ φθορᾶς ἀνάγαγε, τὴν ζωήν μου ὡς φιλάνθρωπος.

Τὰς ἀπειλὰς τῶν τυράννων οὐκ ἐπτήξαν. οἱ θεράποντες Χριστοῦ. τὸν βίον γὰρ διηνεκῶς μελέτημα, τοῦ θανάτου προκατέστησαν.

Ὑπομένοντες πληττεῖν τοὺς ἀκτήμονας. ἀφειδῶς οἱ ἀσεβεῖς ἐκόλαζον. τοὺς φθαρτὰ μὲν ῥίψαντας, κτησαμένους δὲ τὰ ἄφθαρτα.

Ῥώμην ἀνίκητον ἀμφιασάμενοι. τοῦ Χριστοῦ οἱ ἀθληταί, ἔθραυσαν τοῦ μόνου τοῦ ἀλάστορος. καὶ βαρβάρων τὰ φρυάγματα.

Θεοτ.

Ὡς ἐπὶ κούφης νεφέλης ἐλήλυθεν, ἐπὶ σοὶ ὁ βασιλεύων κύριος. τοῦ καθελεῖν αἰγύπτια, χειροποίητα πανάμωμε.

Ὁ εἱρμός.

Πρὸς τὸν δυνάμενον σώζειν με κύριε.

Τὸ μαρτυρικὸν τοῦ ἤχου.

Τῷ αὐτῷ μηνί, κ'. τῶν ἁγίων ἀββάδων, τῶν ἀναιρεθέντων ὑπὸ τῶν ἀβαρέων ἐν τῇ μονῇ τοῦ ἁγίου σάββα τοῦ ἡγιασμένου.

Οὗτοι οἱ ἅγιοι πατέρες, ἐκ διαφόρων τόπων συναθροισθέντες. καὶ τῇ μονῇ τοῦ ἁγίου σάββα προκαθεζόμενοι, ἐν ἀσκήσει πολλῇ καὶ καλῇ πολιτείᾳ τὸν θεὸν ἐθεράπευον. ἀλλ' ὁ βάσκανος καὶ φθονερὸς διάβολος, καὶ μάλιστα τοῖς ἐν ἀρεταῖς, ἐξήγειρεν ἐπ' αὐτούς.

τούς

τοὺς ἀθέους αἰθίοπας, ἐλπίζοντας πλεῖστην περιουσίαν λαβεῖν. ὡς δὲ ἀπελθόντες, εὗδον οὐδέν. τοὺς μὲν ἀποκεφαλίσαντες. τοὺς δὲ διχοτομήσαντες. καὶ τοὺς μὲν κατακεντήσαντες καὶ τὰ αἵματα αὐτῶν ἐκχέαντες. καὶ διαφόρως ἀνελόντες ἀπέκτειναν. οἱ δὲ ὅσιοι εὐχαριστοῦντες, παρέδωκαν τὰς ψυχὰς αὐτῶν τῷ κυρίῳ. ἀπολαβόντες τὴν αἰωνίαν καὶ μακαρίαν ζωὴν τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν. δι᾽ ἣν τούς τε ἀγῶνας τῆς ἀσκήσεως, καὶ τὸ μαρτύριον τῆς ἀθλήσεως, προθύμως ὑπέμειναν :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν γερασίμου. ✠.

Ὑπερέτη: θὴρ τῷ γερασίμῳ γέρας.

Θῆρας παθῶν κτείναντι, πρὶν λῆξαι βίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ νικήτα, ἐπισκόπου ἀπολλωνιάδος.

Οὗτος ὁ ἐν ἁγίοις πατὴρ ἡμῶν καὶ ὁμολογητής, ἐν τῷ καιρῷ τῶν εἰκονομάχων, ὑπῆρχεν ἐπίσκοπος ἀπολλωνιάδος. οὐ μόνον πρᾷος καὶ εὐλαβὴς καὶ ὀρθοδοξότατος, ἀλλὰ καὶ ἐλεήμων καὶ συμπαθής. πολὺς τὴν γνῶσιν. πολὺς τὸν λόγον. ὅθεν ἀναγκασθεὶς, ἀρνήσασθαι τὴν προσκύνησιν τῶν ἁγίων εἰκόνων τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ, καὶ τῆς παναχράντου αὐτοῦ μητρὸς καὶ τῶν ἱερῶν καὶ θείων ἀγγέλων, καὶ πάντων τῶν ἁγίων, καὶ μὴ πεισθεὶς, ἐξορίαις καταδικάζεται, καὶ πειρασμοῖς ἀνηκέστοις καθυποβάλλεται. ἐφ᾽ οἷς νοσήσας δεινῶς. παρέθετο τὴν ἁγίαν αὐτοῦ ψυχὴν, εἰς χεῖρας θεοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων ἑπτὰ γυναικῶν τῶν ἐν ἀμισσῷ. ἀλεξανδρείας κλαυδίας, εὐφρασίας, ματρώνης, ἰουλιανῆς. εὐφημίας. καὶ θεοδοσίας. ✠.

Δηλοῖ γυναικῶν τῶν πεπυρπολημένων,
Ἀριθμὸς ἑπτὰ παρθένος τῶν παρθένων,
Ἑβδόμη πυρκαϊᾶς, βάλον ἑπτὰ γυναῖκας.

Αὗται ὑπῆρχον ἐπὶ τῆς βασιλείας μαξιμιανοῦ τοῦ δυσσεβοῦς. ὑφ᾽ οὗ διωγμοῦ κινηθέντος μεγάλου κατὰ τῶν χριστιανῶν. πᾶσα ἡλικία τῶν τὸν χριστὸν ὁμολογούντων, διαφόροις βασάνοις καὶ ποικίλοις θανάτοις ἐξεκόπτετο. ἐπεὶ δὲ καὶ ἐν ἀμισσῷ τῇ πόλει, τὸ αὐτὸ ἐπετελεῖτο παρὰ τοῦ ἄρχοντος τῆς πόλεως, καὶ αὗται αἱ ἑπτὰ πεπαρρησιασμέναι, ἔστησαν ἐνώπιον αὐτοῦ. καὶ χριστιανὰς ἑαυτὰς ὁμολογήσασαι. καὶ τὸν ἄρχοντα ὠμὸν καὶ ἀπάνθρωπον καὶ ἐχθρὸν αὐτὸν ἀποκαλέσασαι, πρῶτον μὲν ἐκδυθεῖσαι ῥαβδίζονται. ἔπειτα τοὺς μαστοὺς, ξίφει ἐκκόπτονται. μετὰ δὲ ταῦτα, κρεμασθεῖσαι ξέονται ἄχρι καὶ τῆς διαφανείας τῶν ἐγκάτων αὐτῶν. καὶ τελευταῖον, εἰς κάμινον πυρὸς ἐμβληθεῖσαι, παρέδωκαν τὰς ἑαυτῶν ψυχὰς τῷ κυρίῳ :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος μάρτυς ῥοδιανὸς, ξίφει τελευτᾷ. ✠.

Ῥοδιανὸς ὡς ἐρυθρόμενον ῥόδον,
Χερσὶ προσήχθη τὸ σῶμα βεβαμμένος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος ἀκύλας ὁ ἔπαρχος ξίφει τελειοῦται. ✠.

Ἄμωμον ἱερεῖον ὤφθης ἀκύλα.
Τμηθεὶς ἀμώμῳ δεσπότῃ διὰ ξίφους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος λωλίων, πυγμαῖς βαλλόμενος τελειοῦται. ✠.

Ὁ λωλίων ἔστηκε τὰς πυγμὰς φέρων.
Καὶ μὴ στεναγμὸν μὴ πνιγμὸν ἐκφέρων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος ἐμμανουὴλ, ξίφει τελειοῦται. ✠.

Ξίφει χυθήτω καὶ κοτύλη φησὶ μοι.
Ἐμμανουὴλ πέφυκεν αἵματος μία.
Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις. ᾠδὴ ζ΄. Ὁ εἱρμός.

Οἱ τῆς χαλδαίας καμίνου, τὴν παμφόλεθρον δύναμιν σβέσαντες. μορφῇ ἀγγέλου συγκαταβάντος. τῷ δημιουργῷ μελῳδίαις ἐκραύγαζον. εὐλογητὸς εἶ καὶ αἰνετὸς, ὁ θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν :~

Ἐπληρώθησαν ἀμφότεροι, τὰ πολέμια τῶν ἐναντίων στίφη. τῶν ὁρωμένων καὶ ἀοράτων. ἐν τοῖς αἰκισμοῖς καθορῶντες, τοὺς μάρτυρας ὑμνολογοῦντας εὐλογητὸς εἶ καὶ αἰνετὸς, ὁ θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν :~

Σοὶ τῷ χριστῷ νυμφευθεῖσαι. καὶ τῷ ἐρωτὶ σου τιτρωσκόμεναι. τοῦ μόνου ὄντως ἠγαπημένου. γένος καὶ πατρίδα, καὶ πλοῦτον ἠθέτησαν. οἱ πρόσφυγαί σου ὦ λυτρωτὰ, ὁ θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν :~

Μιαιφονία βαρβάρων, οὐ μετέστησε τοὺς ὁρῶν-

ςαὶ σου Χριστέ. τοὺς ἐν ὀρύμοις θεολαβείας. τοὺς γὰρ ἀντιρροῦντας τὸ σῶμα οὐκ ἐπτήξαν. τὰς σὰς κατέχοντες ἐντολάς, ὡς ἀκράδαντον θεμέλιον :~

Νόμον θεόγραφον ἔνδον, ἐν πλαξὶ τῶν καρδιῶν ὑμῶν. θεόθεν μάρτυρες δεδεγμένοι, ἕνα ἐν τετράδι θεὸν ἐκηρύξατε. αὐτῷ βοῶντες. εὐλογητὸς εἶ καὶ αἰνετὸς ὑπερφυῶς, μόνε φιλάνθρωπε :~ Θεοτοκίον.

Ἐν τῷ φωτὶ τοῦ Κυρίου πορευόμενοι. ἔλθετε ὑμνήσωμεν τὴν θείαν πύλην, τοῦ βασιλέως τῶν βασιλευόντων, μαρίαν τὴν ἄχραντον. τὴν θεὸν τὴν ἀληθῆ, ὡς ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὠδὴ η'. Ὁ εἱρμός.

Εὐσεβείας ὀργάνων ἀλλοῖον μέλος. εὐσεβείας δὲ αἱ θεόφθογγοι, ἐκελάδουν φόρμιγγες. εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, εἰς τοὺς αἰῶνας.

Οὐρανίαις τάξεσιν ἡμιλλημένοι. οἱ ἰσάγγελοι ὁλονύκτως, ἀγρυπνίαις ἔψαλλον. εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὸν σταυρὸν ἀράμενοι σοὶ τῷ δεσπότῃ, ἠκολούθησαν ὁλοψύχως, οἱ μαρτύρων ψάλλοντες. εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, εἰς τοὺς αἰῶνας :~

Ῥάβδοις συνθλαττόμενος, λίθων ψηφάδας. ὑφιστάμενοι πανόλβιοι ἀρετῆς ἀντεῖχοντο. εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας :~

Ὁλοκάρπῳ σώματι, ψυχὴν καὶ πνεῦμα καθηράμενοι οἱ μακάριοι, τῷ Χριστῷ, ἀνέμελπον. εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

Οἱ ἰδιότητι ὑπόστασιν, σὲ βλασφημοῦντες. τὸν ἀμέριστον, αἰσχυνέσθωσαν. ὡς τριάδα σέβοντες. ἡμεῖς γάρ σε, ἐν τῆς τριάδος, Χριστέ προσκυνοῦμεν :~

Ὠδὴ θ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ αὐτός.

Ποικίλως γυμνωθέντες οἱ ἀθληταί. καὶ μισήσαντες τοῦ κοσμοκράτορος τὰς μηχανάς. ἤσχυναν ἀνδρείως καὶ εὐσεβῶς, βαρβαρικὴν ἀπόνοιαν. τῶν ὑπομεινάντων τὰς ὁρμάς. διὸ καὶ τοὺς στεφάνους. διπλοῦς ἐκ τοῦ δικαίου, ἀγωνοθέτου ἐκομίσαντο :~

Ὁ πᾶσι καὶ ἐν σπηλαίοις ἀσκητικῶς, τὴν ζωὴν διελθόντες μακάριοι. ἄνδρες στενῷ, χάσματι καθείρχθητε ἀφεγγεῖ. πεφοινιγμένοι αἵμασι. καύσει τε πυρὸς καὶ τῇ ἐκ καπνοῦ. δεινῶς ἀποσμηχοῦσι. ἀτμίδι ἐκπνιγέντες, τροπαιοφόροι ἀνεφάνητε :~

Ὑμνοῦμεν τοὺς ἀγῶνας ὑπερφυῶς. οὓς πρὸς τὴν ἁμαρτίαν ἠθλήσατε. γενναίως, ἀντικαθιστάμενοι τοῦ Χριστοῦ. ὡς στρατιῶται ἔνδοξοι. καὶ γὰρ ἐνικήσατε εὐκλεῶς. καὶ νῦν παρεστηκότες. σὺν τάγμασιν ἁγίων, τῷ πανυψίστῳ ἡμῶν μέμνησθε :~

Σὺν σάββα τῷ πατρὶ καὶ καθηγητῇ ὡς ἀνόθευτα τέκνα μακάριοι. ἐν οὐρανοῖς, αἴγλης ἐμφορούμενοι τελαμπεῖς. ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύσατε. τῶν συμφοιτητῶν τε καὶ ὑμνητῶν. εἰρήνην δωρηθῆναι. κοινῶς ταῖς ἐκκλησίαις. καὶ σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν :~ Θεοτοκίον.

Ὀφρὺν καὶ θράσος ἅμα τῶν δυσμενῶν. ὁ τεχθεὶς ἐκ παρθένου κατάβαλε. καὶ τὰς βουλὰς τῶν κακοδόξων δημιουργέ. τῶν δὲ πιστῶν τὸ σύστημα. στήριξον ἀκράδαντον ὡς θεός. τὸ κέρας ἀνυψώσας. καὶ πίστει κραταιώσας, ἵνα σε πάντες μεγαλύνωμεν :~

Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός.

Τῷ αὐτῷ μηνί, κα'. τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν ἰακώβου. ἐπισκόπου καὶ ὁμολογητοῦ ἑσπέρας εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα. τὰ προσόμοια ἦχος β'.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Κόσμου, τοὺς θορύβους ἐκφυγών. ἐν ἀταραξίᾳ παμμάκαρ. τὸν νοῦν ἐφύλαξας μὴ περιπλανώμενον, μηδὲ ῥεμβόμενον. ταῖς τοῦ βίου συγχύσεσι. καὶ ταῖς [illegible]. ἀλλ' ἀνατεινόμενον, καὶ ἄνω βλέποντα. πόθῳ, πρὸς τὸν ἄνω δεσπότην. πρὸς τὸν εὐεργέτην τῶν ὅλων, ἀξιομακάριστε ἰάκωβε. Ὅμοιον.

Ἔξω, τῆς τοῦ κόσμου ταραχῆς. πὰρ διεξάγων τὸν βίον, παθῶν ἐλεύθερος. γεγονὼς τῇ χάριτι, περιφρουρούμενος. καὶ δαιμόνων τὰς φάλαγγας, ἀσκήσει συντόμῳ. καὶ θείαις ἀστράψεσι, καταστραπτόμενος. χαίρων, σὺν ἀγγέλοις χορεύων. ὧν τὴν πολιτείαν ἐκτήσω, ὑπὸ τὸν παντάνακτα καὶ Κύριον :~ Ὅμοιον.

Ἐξης

Εζης ἔξω κόσμου καὶ σαρκός. ὑπὲρ τὰ ὁρώμενα πάντα, ὡς τὴν ἀόρατον, δόξαν ἐν θυμούμενος, καὶ φωτιζόμενος. τῆς σκηνῆς τὴν εὐπρέπειαν, τῆς ἐπουρανίου. καὶ τὴν ὡραιότητα, τὴν ἀκατάληπτον. ἧς νῦν, ἐμφορούμενος σῶσαι. τοὺς πιστῶς τιμῶντάς σε πάτερ, τὸν χριστὸν δυσώπησον ἰάκωβε :—

Δόξα, καὶ νῦν, θεοτ.

Παντων, θλιβομένων ἡ χαρὰ καὶ ἀδικουμένων προστάτις. καὶ πεινομένων τροφή. ξένων τε παράκλησις, χειμαζομένων λιμήν. ἀσθενούντων ἐπίσκεψις, καταπονουμένων, σκέπη καὶ ἀντίληψις, καὶ βακτηρία τυφλῶν. μῆτερ, τοῦ θεοῦ τοῦ ὑψίστου. σὺ ὑπάρχεις ἄχραντε σπεῦσον, δυσωποῦμεν σώζεσθαι τοὺς δούλους σου :— σταυροθεοτ, ὅμοιον.

Παρεστῶσα τῷ σταυρῷ, καὶ ὑπομείνασα πολλούς. ἐν τῇ τοῦ υἱοῦ καὶ θεοῦ σου, σταυρώσει ἄχραντε. στένουσα δακρύουσα καὶ ὀλολύζουσα. οἴμοι τέκνον γλυκύτατον, ἀδίκως πῶς πάσχεις. πῶς τῷ ξύλῳ κρέμασαι, ὁ πᾶσι νέμων ζωήν. ὅθεν, παναγία παρθένε. σὲ παρακαλοῦμεν ἐν πίστει, ἵλεων ἡμῖν τοῦτον ἀπεργάσασθαι :—

Εἰς τὸν ὄρθρον. οἱ κανόνες ὡς σύνηθες. καὶ τοῦ ἁγίου εἰς δ'. ᾠδ, α'. ἦχ. β'. Δεῦτε λαοί.

Τὸν φωτισμόν, τοῦ σοῦ δεσπότου ἰάκωβε. ἐν τῇ ψυχῇ δεξάμενος, κόσμου κατέλιπες ἀχλυώδη ἀπάτην. καὶ τῆς ὑπερκοσμίου δόξης ἐπέτυχες :—

Σὺ τὸν σταυρόν, ἐπὶ τῶν ὤμων ἀράμενος, τῷ σταυρωθέντι ὅσιε, κατηκολούθησας. καὶ μονάσας πάνσοφος. τὰ πάθη ἐγκρατείᾳ, πάτερ ἐμείωσας :—

Χωρητικόν, τῶν χαρισμάτων τοῦ πνεύματος. ἐξ ἁπαλῶν ὀνύχων σου, σκεῦος γεγένησαι. καὶ τῆς ἄνω πολίτης. σιὼν καὶ κληρονόμος, μάκαρ ἰάκωβε :— θεοτ.

Μόνη θεόν, πᾶσι τὸν ὄντα ἀχώρητον. σοὶ χωρητὸν γενόμενον, δι' ἀγαθότητα, ἀπεκύησας κόρη. ὃν αἴτησαι σωθῆναι τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε :— ᾠδ, γ'. Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ κύριε.

Ο βίος σου τερπνός, ὁ λόγος ἔνθεος. ἀγάπης, τῷ ἅλατι ἠρτυμένος. ἡ καρδία ἀκατάπτυστος. διὰ τοῦτό σε πιστοὶ μακαρίζομεν :—

Χριστοῦ τοῦ δι' ἡμᾶς, φανέντος σώματι. τὸν θεῖον, σεβόμενος χαρακτῆρα, διωγμοὺς πάτερ ὑπέμεινας. καὶ κινδύνους καὶ πόνους παμμακάριστε :—

Ως θῦμα καθαρόν, σαυτὸν προσήγαγες. καὶ νεκρώσει τῆς ἁμαρτίας. καὶ θυσίας ἀναιμάκτους αὐτῷ. ἱεράρχης ὡς ἔννομος προσήγαγες :— θεοτ.

Χρυσοῦν ὡς ἀληθῶς, θυμιατήριον. καὶ στάμνον, τοῦ θείου μάννα καὶ θρόνον. καὶ παλάτιον τερπνότατον, τοῦ θεοῦ σε παρθένε ὀνομάζομεν :— Ὁ εἱρμός.

Στερέωσον ἡμᾶς, ἐν σοὶ κύριε. ὁ ξύλῳ, νεκρώσας τὴν ἁμαρτίαν. κάθισμα, ἦχ γ'. Τὴν ὡραιότητα.

Τὴν ὡραιότητα, τῶν διδαγμάτων σου. καὶ τὴν λαμπρότητα, τῶν νοημάτων φαιδρῶς. καὶ λόγων λαμπρότητα, πάτερ ἐκπληττόμενοι, καταξίως τιμῶμέν σε. ἰάκωβε παμμάκαρ, θυηπόλε τοῦ κτίστου σου. διὸ σοι ὑμνῳδίαις βοῶμέν σοι. σῶσον ἡμᾶς ταῖς πρεσβείαις σου :—

Εκαστος ὅπου σώζεται, ἐκεῖ δικαίως καὶ προστρέχει. καὶ ποία ἄλλη τοιαύτη καταφυγή, ὡς σὺ θεοτόκε, σκέπουσα τὰς ψυχὰς ἡμῶν :— σταυροθεοτ.

Ράβδον δυνάμεως, κεκτημένοι τὸν σταυρὸν τοῦ υἱοῦ σου ἄχραντε. ἐν αὐτῷ καταβάλλομεν, τῶν ἐχθρῶν τὰ φρυάγματα. οἱ πόθῳ σε, ἀπαύστως μεγαλύνοντες :—

ᾠδ, δ'. Ὁ εἱρμός.

Εἰσακήκοα κύριε. τὴν ἀκοήν, τῆς σῆς οἰκονομίας καὶ ἐδόξασά σε, μόνε φιλάνθρωπε :—

Τῶν δακρύων τοῖς ῥεύμασι. διηνεκῶς, λουόμενος παμμάκαρ. καθαρὸν δοχεῖον, ὤφθης τοῦ πνεύματος

Ολονύκτοις δεήσεσι. τὰς ἡδονάς, τοῦ σώματος κοιμήσας. ἀπαθείας ὤφθης, λύχνος ἀκοίμητος :—

Ταπεινός τε καὶ μέτριος. καὶ συμπαθής, ἀκέραιος καὶ σώφρων. ἱεράρχα ὅσιε ἐχρημάτισας :— θεοτ.

Απειρόγαμε δέσποινα. ἡ τὸν θεόν, ἀφράστως συλλαβοῦσα. πειρασμῶν καὶ θλίψεων πάντας λύτρωσαι :—

ᾠδ, ε'. Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός.

Δόξης

Δ όξης δρόμον ἀληθῶς, τὸν ἐν ὕψεσιν ὑψηλὸν ὅσιε. περιφανῶς, πάτερ ἐβδελύξω, καὶ γέγονας φωστὴρ, ταπεινοφροσύνης, ἐμπρέπων φαιδρότητι :~

Τ απεινῶν ἑαυτὸν, ταῖς ὁλονύκτοις προσευχαῖς ἵστασο. τῷ τῆς ψυχῆς ὄμματι τὰς θείας, δεχόμενος αὐγὰς, πάτερ ἱεράρχα, θεόφρον ἰάκωβε :~

Ε ν ἐγκρατείᾳ πολλῇ, ἐν ἀγρυπνίᾳ ἐκτενεῖ ὅσιε. ἐν προσευχῇ. καὶ κακοπαθείᾳ, ἐζώγρησας θεῷ. τὸν σὲ πρὸς τὰς αὐτοῦ, μονὰς μεταθέμενον :~

Θεοτοκίον.

Τ ὴν πληγωθεῖσάν μου, ταῖς προσβολαῖς τοῦ δυσμενοῦς ἄχραντε. ὡς συμπαθὴς, ἴασαι καρδίαν, ἡ τὸν ἐπὶ σταυροῦ σαρκὶ πληγωθέντα, ἀρρήτως κυήσασα :~

Ὠδὴ ς΄. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Ο ἱ κρουνοὶ τῶν δακρύων σου ὅσιε. θάλασσαν δεινῶν παθημάτων ἐξήραναν. καὶ τὴν ἐκεῖ παράκλησιν, τῇ σεπτῇ σου ψυχῇ προεξένησαν :~

Π ανεξίκακος πρᾶος ἀκέραιος, ὅσιος ἡδὺς ταπεινόφρων καὶ μέτριος. καὶ φωτισμοῦ ἀνάπλεως, παμμακάριστε πάτερ γεγένησαι :~

Ο ὐ τῶν θείων ποιμένων ὁ φθόγγος σου. πάτερ συνδεδόξασται, οἷα ποιμένος καλοῦ. ποίμνην σοφὲ ἰάκωβε. ὡς ὁσίως τὴν ποίμνην ποιμάναντος :~

Θεοτοκίον.

Ο βουλήσει τὸ πᾶν ἐργασάμενος, μήτραν βουληθεὶς ἀπειρόγαμον ᾤκησε. τοὺς τῇ φθορᾷ νοσήσαντας, ἀφθορσίᾳ πλουτίσας ὡς εὔσπλαγχνος :~

Ὁ εἱρμός.

Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος.

Τὸ μαρτυρικὸν, τοῦ ἤχου.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ, κα΄. τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν ἰακώβου τοῦ ὁμολογητοῦ. Στίχ.

Θ ύτης πεφυκὼς ἰάκωβος κυρίου,
Γ

Ο ὗτος τὸν ἀσκητικὸν βίον ὑπελθὼν. ἐξ ἁπαλῶν ὀνύχων, νηστείᾳ καὶ τῇ λοιπῇ κακοπαθείᾳ, ἑαυτὸν ἐκδοὺς. ὅθεν ἐπὶ τὸν θρόνον ἄγεται τῆς ἐπισκοπῆς. πολλοὺς διωγμοὺς ὑπομείνας. ὡς τοὺς εἰκονομάχους ἐκτρεπόμενος, ἔν τε τοῖς ζωῇ καρτερῶν, καὶ λιμῷ καὶ δίψει

πρὸς παλαιῶν, τῷ θεῷ τὸ πνεῦμα παρέθετο :~

Τ ῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ ἁγίου θωμᾶ, πατριάρχου κωνσταντινουπόλεως. Στίχ.

Ζ ωὴν ὁ θωμᾶς ἐκλιπὼν μεμορφωμένην,
Ζ ωὴν πρεπόντως εὗρεν οὐ μεμορφωμένην.

Ο ὗτος ὁ ἐν ἁγίοις πατὴρ ἡμῶν θωμᾶς. διὰ τὴν ὑπερβάλλουσαν αὐτῷ ἀρετὴν, καὶ ἄκραν σύνεσιν καὶ εὐλάβειαν, διάκονος προχειρίζεται τῆς μεγάλης ἐκκλησίας. καὶ σακελλάριος ὑπὸ τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν καὶ ἐν θαύμασιν μεγίστου, ἰωάννου τοῦ νηστευτοῦ. ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ ἀοιδίμου καὶ μακαρίου μαυρικίου. καὶ μετὰ τὴν τελευτὴν αὐτοῦ τε τοῦ ἰωάννου, καὶ τοῦ μετ' αὐτὸν ἀρχιερατεύσαντος κυριακοῦ, προχειρίζεται πατριάρχης κωνσταντινουπόλεως. ἔτη τρία καὶ μῆνας δύο, τὸν θρόνον ταύτης διϊθύνας. καὶ πολλὰ κατὰ τῶν αἱρέσεων ἀγωνισάμενος. καὶ τὰ ὀρθόδοξα δόγματα κρατύνας. καὶ τὸ ποίμνιον καλῶς, καὶ θεαρέστως ποιμάνας, ἐν εἰρήνῃ ἐκοιμήθη :~

Τ ῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων, φιλήμονος καὶ δομνίνου. Στίχ.

Τ μηθεὶς φιλήμον, καὶ δομνῖνον σὸν φίλον,
Φ ιλεῖν κεφαλῆς τὴν τομὴν ἀπειργάσω.

Ο ὗτοι ὑπῆρχον, ἐκ τῆς μεγαλοδόξου πόλεως ῥώμης. κατὰ δὲ τὸν καιρὸν τοῦ διωγμοῦ, ἀπιόντες ἐν ἰταλίᾳ, κἀκεῖ κηρύττοντες τὸν λόγον τοῦ θεοῦ, καὶ πολλοὺς ἐπιστρέφοντες ἐπὶ τὴν τοῦ χριστοῦ πίστιν, ἐβάπτιζον. διὰ τοῦτο ὑπὸ τῶν εἰδωλολατρῶν κρατηθέντες, καὶ τῷ τῆς χώρας προσαχθέντες ἄρχοντι, καὶ μήτε κολακείαις μαλακισθέντες μήτε δωρεῶν ὑποσχέσεσι, μόνον δὲ τὸν χριστὸν ἐπικαλούμενοι, καὶ θεὸν ἀνακηρύττοντες, γυμνοὶ ταθέντες ἐπὶ γῆς, ἐκ τεσσάρων ἀφειδῶς τύπτονται. καὶ τῆς φυλακῆς ἐκβληθέντες, ξίφει τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν :~

Τ ῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν κυρίλλου, ἐπισκόπου κατάνης. Στίχ.

Δ ιπλᾶ θανὼν ἤρατο κύριλλος στέφη,
Ω ς κυριεύσας καὶ παθῶν καὶ δαιμόνων.
Ε ἰκάδι πρώτῃ δράμε κύριλλος χθονὶ ξεῖνος.

Ο ὗτος ἐγένετο μαθητὴς τοῦ ἁγίου ἀποστόλου πέτρου. ἐξ ἀντιοχείας ἕλκων τὸ γένος. ἐν τῇ

δύσει

δύσαν δὲ γενόμενος μετ' αὐτοῦ, ἐπίσκοπος καταμήνης ὑπ' αὐτοῦ τοῦ ἀποστόλου προχειρίζεται. καλῶς δὲ καὶ θεοφιλῶς ποιμάνας, τὸ ὑπ' αὐτὸν ποίμνιον. καὶ θαύματα παντοῖα ἐργασάμενος, πολλοὺς πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν ἐπέστρεψεν πίστιν. ἐξ ὧν ἐπιμνησθῆναι ἑνὸς δέον ἐστί. πηγὴν κατὰ τὸν τόπον ἐκεῖνον, πικρότατον ἔχουσα ὕδωρ. οὗ τὴν πικρείαν τῷ θεῷ προσευξάμενος, μετέβαλεν εἰς γλυκύτητα. ὅπερ ἰδών τις Ἕλλην, ἄκρως εἰδωλολάτρης, ἐπίστευσε τῷ Χριστῷ. καὶ σὺν ἐκείνῳ ἕτεροι πολλοί. ἐν τούτοις εἰς βαθὺ γῆρας ἐλάσας, καὶ τὸν τοῖς ἁγίοις πρέποντα ὕπνον ἀναπαυσάμενος. κατετέθη ἐν τῇ αὐτῇ νήσῳ ἐντίμως. ἰάματα παρέχων τοῖς αὐτῷ μετὰ πίστεως προσιοῦσι, μέχρι τῆς σήμερον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος Στρατίων ὁ ἀπὸ Σειδόνος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται. στίχ.

Δοὺς πάντα χερσὶν ἐν δεῶν στρατιώτων,
Τέλος δίδωσι καὶ πνεῦμα τῷ κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ ἐν τῷ κυρίῳ πάσχα. τῆς ἀλειψάσης τὸν κύριον μύρῳ, γυναικὸς πόρνης, ἐν οἰκίᾳ Σίμωνος τοῦ λεπροῦ. στίχ.

Γυνὴ βαλοῦσα σώματι Χριστοῦ μύρον,
Τὴν Νικοδήμου προὔλαβε σμυρναλοίην.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ θεὸς ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς, ἀμήν.

ᾠδὴ ζ΄. Εἰκόνος χρυσῆς.

Πολλοὺς διωγμούς, ἀνενδότοις πειρασμοῖς πάτερ ὑπέμεινας. εἰκονομάχους ἐκτρεπόμενος, ὡς ζηλωτὴς ἐνδικώτατος. πάντας τοὺς ὁρῶντας φωτίζων. καὶ κραυγάζων ἰάκωβε. εὐλογητὸς εἶ ὁ θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Χριστοῦ τὴν φρικτὴν, παρουσίαν ἐν νόῳ ἐν κατανύξει. πάντα τὸν βίον διετέλεσας, ἕως οὗ ὤραν μακάριε. κάθαρσιν πταισμάτων τελείαν, καὶ αἰωνίαν παράκλησιν. καὶ φωτισμὸν ἀληθινόν, καὶ δόξαν ἄρρητον.

Ποιμένος Χριστοῦ, ἐν πραότητι ψυχῆς ὀφθεὶς ἄρνιον. καὶ ὑπὸ τούτου ποιμαινόμενος. ποιμὴν προβάτων ἐν πνεύματι, πατὴρ λογικῶν ἀναδείχθης σὺν αὐτοῖς μέλπων πάντοτε. εὐλογητὸς εἶ ὁ θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν. θεοτοκίον.

Μαρία σεμνή, ἀειπάρθενε ἁγνὴ εὐλογημένη. κατὰ τῶν πιπτόντων ἐπανόρθωσις. ἁμαρτανόντων ἡ λύτρωσις. σῶσόν με τὸν ἄσωτον σῶσον, τὸν υἱόν σου κραυγάζοντα. εὐλογητὸς εἶ ὁ θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

ᾠδὴ η΄. ὁ εἱρμός.

Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός, τῶν ἑβραίων τοῖς παισὶ συγκαταβάντα. καὶ τὴν φλόγα εἰς δρόσον, μεταβαλόντα θεόν. ὑμνεῖτε, τὰ ἔργα ὡς κύριον. καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ καθαρώτατός σου νοῦς, καθαραῖς προσομιλῶν φωτοχυσίαις. τῶν δαιμόνων τὸ σκότος, καὶ τῶν παθῶν τὴν ἀχλὺν. ἐμφρόνως, ἐξέκλινεν ὅσιε Χριστὸν ἀνυμνεῖτε, κραυγάζων εἰς αἰῶνας.

Πεπυρωμένα τοῦ ἐχθροῦ, βέλη ἔσβεσας σοφὲ ταῖς ἐπομβρίαις. τῶν ἀπαύστων δακρύων. καὶ πυρωθεὶς τῇ Χριστοῦ, ἀγάπῃ, πανμάκαρ κατέφλεξας. τὰς ὑλομανούσας, τῶν ἡδονῶν. ἀκάνθας.

Τοῦτο τὸ ποίμνιον σοφέ, ὃ συνήγαγον ταῖς σαῖς διδασκαλίαις. καὶ τοὺς πίστει τελοῦντας, τὴν ἱερὰν καὶ σεπτήν. καὶ πλήρη φωτὸς θείαν μνήμην σου. φύλαττε εὐχαῖς σου, πειρασμῶν καὶ κινδύνων. θεοτοκίον.

Ζῶσα ὑπάρχουσα πηγή, ὡς τὸ ὕδωρ τῆς ζωῆς ἀποτεκοῦσα τὴν ψυχήν μου τακεῖσαν, τῆς ἁμαρτίας φλογμῷ. παρθένε, θεοῦ ζώωσον. ἵνα σε δοξάζω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ΄. Ὁ εἱρμός.

Τὸν ἐκ θεοῦ θεὸν λόγον. τὸν ἀρρήτῳ σοφίᾳ, ἥκοντα καινουργῆσαι τὸν ἀδάμ. βρώσει φθορᾷ πεπτωκότα δεινῶς. ἐξ ἁγίας παρθένου, ἀφράστως σωματούμενον θεόν. οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ὕμνοις μεγαλύνωμεν.

Μετὰ πολλοὺς τοὺς καμάτους, μετὰ πόνους μυρίους, ἱδρῶτάς τε καὶ θλίψεις ἀληθεῖς. πρὸς τὸν λιμένα κατέπαυσας. τὸν οὐράνιον φέρων, τὸν πλοῦτον τῶν ἐνθέων ἀρετῶν. ἱερώτατε πάτερ, ὁσίων ἰσοστάσιε.

Μεθυμὸν ὡς ἀστέρα, ὡς τοῦ πνεύματος οἶκον, ὡς ῥόδον εὐωδίας μυστικῶς. πάτερ ὑπάρχων ἀνάπλεων ὡς ὑψίκομον δένδρον. ὡς δόξης αἰωνίου κοινωνόν. ὡς σοφὸν ἱεράρχην, τιμῶμέν σε ἰάκωβε.

Π ὶ τῶν δακρύων λιβάδων, ἐν τῇ γῇ τῆς καρδίας, πεμπόμεναι πλουσίως ἀληθῶς. στάχυν ἐξέθρεψαν ἀέριμον. τὰς ψυχὰς τῶν ἐν πίστει, τιμώντων σε ἐκτρέφοντα ἀεί. ἱεράρχα θεόφρον, πάτερ ἡμῶν ἰάκωβε :~ Θεοτοκίον.

Φ εισαίμην καὶ φεῖσαι, ὅταν μέλλῃς με κρίνειν. καὶ μὴ καταδικάσῃς με εἰς πῦρ μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με. δυσωπεῖ σε παρθένος, ἡ σὲ κυοφορήσασα χριστέ. τῶν ἀγγέλων τὰ πλήθη, καὶ ὁ κλεινὸς ἰάκωβος :~ Ὁ εἱρμός.

Τ ὸν ἐκ θεοῦ θεὸν λόγον.

Τὸ φωταγωγικὸν τοῦ ἤχου, καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία. ὡς σύνηθες, καὶ ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ, κβʹ. τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος, βασιλείου, πρεσβυτέρου τῆς ἀγκυρανῶν ἐκκλησίας. ἑσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα. στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος, δʹ.

Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθείς.

Ε ὐφροσύνης στολαῖς ἠγλαϊσμένος. θεῷ ἐλειτούργησας, καθάπερ ἄγγελος. τῷ δίχα ὕλης σώματος, ἐπιφανείῃ. θύων βασίλειε μεγαλώνυμε. ἐντεῦθεν ὡς τέλειον, πρόβατον τέθυσαι. καὶ καθαρὸν θῦμα γέγονας. καὶ προσηνέχθης, νῦν εἰς τὸ ἄνω θυσιαστήριον, ὅθεν φαιδρῶς σε μακαρίζομεν. χαρμονικῶς καὶ βοῶμεν σοι ἱκετεύων μὴ παύσῃ, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν :~ ὅμοιον.

Α φαιρεθεὶς τὴν δορὰν μαρτύρων ἀδίκως. τοὺς πόνους ὑπήνεγκας, ἀποσκοπούμενος. λῆξιν τὴν ἀπόνον ἔδοξε. καὶ τὰ βραβεῖα, τοῖς ἐναθλήσασιν ἀποκείμενα. πυρὶ δὲ στομούμενος, οἷά περ σίδηρος. ὥσπερ χάλκεον γέγονας, παμμάκαρ ξίφος. παίσας συγκόπτων ἐχθροῦ τὰς φάλαγγας. ὅθεν τιμᾶσε, πᾶσα σύμφρον. τὴν ἀσεβῶν γλῶσσαν χαίρουσα. καὶ αἰτῶν δυσωπεῖ σε, τὴν θεοῦ ὑπὲρ τῆς ποίμνης σου. ὅμοιον.

Ω ραϊσμένος τοῖς στίγμασι τοῖς θείοις. εἰς πόλιν ἐκ πόλεως, δέσμιος ἔτρεχες. καταδεσμεύων τὸν τύραννον. τὰς πορείας, τῶν σῶν βημάτων, κατευθυνόμενος. καὶ δὴ πρὸς καισάρειαν, πόλιν γενόμενος. ταύτῃ τέλος μακάριον, καθυπεδέξω. καὶ πρὸς τὴν πόλιν τὴν ἐπουράνιον. στεφανηφόρος, ἀπελήλυθας, καὶ θεῷ βασιλεῖ νῦν παρίστασαι. ὃν ἱκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν :~ Δόξα, καὶ νῦν, θεοτοκίον, ὅμοιον.

Ο τι εἰς βάθη πολλῶν παραπτωμάτων. ἀθλίως κατήντησα, ἐξαμελήσας μου. καὶ ῥαθυμίας ὁ δείλαιος. καὶ ἀπορίᾳ καὶ ἀπογνώσει νυνὶ συνέχομαι. γενοῦ μοι βοήθεια καὶ ἱλαστήριον. καὶ σωτηρία παμάχραντε. παραμυθίαν ἀμέριστα τὴν παρεχομένη μοι. σὲ ἱκετεύω. καὶ σοῦ δέομαι. καὶ προσπίπτω καὶ πίστει κραυγάζω σοι. μὴ δειχθείην εἰς τέλος, τῷ ἀλάστορι ἐπίχαρμα :~ σταυροθεοτοκίον, ὅμοιον.

Μ ὴ ἀποδύρου με μῆτερ καθορῶσα. ἐν ξύλῳ κρεμάμενον, τὸν σὸν υἱὸν καὶ θεὸν τὸν ἐφ' ὕδατων κρεμάσαντα, τὴν γῆν ἀσχέτως, καὶ πᾶσαν κτίσιν δημιουργήσαντα. καὶ γὰρ ἀναστήσομαι, καὶ δοξασθήσομαι. καὶ τὰ τοῦ ᾅδου βασίλεια, συντρίψω σθένει. καὶ ἀφανίσω, τούτου τὴν δύναμιν. καὶ τοὺς δεσμίους ἐκλυτρώσομαι, τῆς αὐτοῦ κακουργίας ὡς εὔσπλαγχνος. καὶ πατρὶ τῷ ἰδίῳ, προσαγάγω ὡς φιλάνθρωπος :~

Εἰς τὸν ὄρθρον, οἱ κανόνες. καὶ τοῦ ἁγίου, εἰς δʹ. οὗ ἡ ἀκροστιχίς,

Σοῦ τοὺς μεγίστους μάρτυς εὐφημῶ πόνους. Ἰωσήφ. ᾠδὴ, αʹ. ἦχος, πλ. βʹ.

Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας ὁ ἰσραήλ.

Σ οῦ τὴν βασίλειον δόξαν παμβασιλεῦ. ὁ κλεινὸς βασίλειος, ἀγαπήσας στερρῶς. ἐπὶ γῆς ἐνήθλησε διό, βασιλείας ὁ αὐτῶν ἡμᾶς ἀξίωσον :~

Ο ἀξιέπαινος βίος ἡ καθαρὰ, πολιτεία ἔδοξε. τῶν ἀγώνων ἡ τελευτὴ, κληρονόμον ἔδειξε θεοῦ. καὶ πολίτην οὐρανῶν σὲ ἀπειργάσατο.

Υ ποταγεὶς τῷ κυρίῳ δι' ἀγαθῆς, πολιτείας παμσόφε. καθυπέταξας ἐχθρόν. καὶ ποσὶ συνέτριψας λαμπρῶς ἀριστεύσας κατ' αὐτοῦ μάρτυς βασίλειε :~

Τ ῇ τῶν αἱμάτων πλημμύρᾳ τὸν ποταμὸν, φθορᾶς ἐθανάτωσας. παρρησίᾳ ὡς ἀληθῶς. καὶ πρὸς γῆν ἀνέδραμες σοφέ. ἔνθα ῥεῖθρος ἀθλητῶν ἀεὶ εὐφραίνεται :~ θεοτοκίον.

Ο τῷ πατρὶ συνυπάρχων μονογενὴς θελήσας κατῴκησε, σοῦ τὴν ἄχραντον νηδύν. καὶ βροτὸς

νὲς ἐγένετο ἁγνή. σῶσαι θέων τοὺς βροτοὺς δι᾽ ἀγαθότητα :—

ᾠδ, γ΄. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ.

Υψώθης διὰ πόρ ἀμμὸς, ἐπὶ ξύλου τερισμάκαρ. τοὺς ξεσμοὺς ὑποφόρων, διανοίᾳ καθαρᾷ. καὶ καταράσσων ἐχθροῦ τὰς ἐπάρσεις, ἀθλητὰ θείου πῦς :—

Στιγμάτων μάρτυς καλλοναῖς, ὡραιότατος ὤφθης. τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα, διανοίᾳ καθαρᾷ. χαρισθείσης φωναῖς. ἀμπέλων, τῷ ἀγωνοθέτῃ σου :—

Μεγίστην ἄνκλειαν ζητῶ, μεγαλόφρονι γνώμη. τοὺς μεγίστους ἀγῶνας, ἐκαρτέρησας σοφέ. καὶ τὸν μεγάλως ἀεὶ. ἐπὶ κρημνῶν, μάρτυς ἐταπείνωσας :—

Εμθέων φύλαξ πεφυκὼς, προσταγμάτων θεόφρον. φυλακαῖς κατεκλείσθης. ὑπαναμοίγων τοῖς πιστοῖς, διδασκαλίας ὁδὸν. τοῦ εἰς πλάτος, γνώσεως εἰσάγουσαν :— Θκ.

Γνωρίσας πόῤῥωθεν τοῦ σιὼν, σύλληψιν ἡσαΐας. διὰ πνεύματος κόρη, διετράνωσεν αὐτήν. βοῶν ἰδοὺ ἐν γαστρὶ. ἡ παρθένος, τὸν θεὸν συλλήψεται :— Ο εἱρμός

Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σὺ, κύριε ὁ θεός μου. ὁ ὑψώσας τὸ κέρας, τῶν πιστῶν σου ἀγαθὲ καὶ στερεώσας αὐτοὺς. ἐν τῇ πέτρᾳ, τῆς ὁμολογίας σου :—

ᾠδ. ἦχ. δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ο μάρτυς βασίλειος. τοῦ βασιλείαν θεοῦ. ποθήσας ὑπήνεγκε, τὴν τῶν βασάνων πυρὰν. καὶ θάνατον ἄδικον. ὅθεν ἀθανασίας, ἀληθῶς ἠξιώθη. τοῦτον οὖν συνελθόντες, μακαρίσωμεν πιστοί. πρεσβεύοντα τῷ κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν :—

Θκ. ὅμοιον.

Εκαίνισας ἄχραντε, τῷ θείῳ τόκῳ σου. φθαρεῖσαν τοῖς πάθεσι, τῶν γηγενῶν τὴν θνητὴν, οὐσίαν καὶ ἤγειρας. πάντας ἐκ τοῦ θανάτου, πρὸς ζωὴν ἀφθαρσίας. ὅθεν σε καταξίως, μακαρίζομεν πάντες. παρθένε δεδοξασμένη ὡς προεφήτευσας :—

σταυροθκ, ὅμοιον.

Παρθένε πανάμωμε. μῆτερ χριστοῦ τοῦ θεοῦ. ῥομφαία διῆλθέ σου, τὴν παναγίαν ψυχὴν. ἡνίκα σταυρούμενον. ἔβλεψας ἑκουσίως, τὸν υἱὸν καὶ θεόν σου. ὃν περ εὐλογημένη, δυσωποῦσα μὴ παύσῃ. συγχώρησιν πταισμάτων ἡμῖν δωρήσασθαι :—

ᾠδ. δ΄. Χριστός μου δύναμις, θεὸς καὶ κύριος.

Ιδὼν ἀστράπτων σου, τὸ θεῖον πρόσωπον τῆς τοῦ πυρὸς αἴγλης ὁ δυσσεβὴς, μάρτυς κατεπλήττετο. καὶ ὡς τοῦ σκότους ὑπουργὸς, ἀνοαιθήτως ἐμωραίνετο :—

Σοφίᾳ κρείττονι, καλλωπιζόμενος. τοὺς σοφοὺς τῶν ἑλλήνων θεαρχικῶς, ἀθλητὰ ἀπεμάρανας. καὶ ἐναθλήσας καρτερῶς, νίκης στέφανον ἀπείληφας :—

Τα θεῖα πάντοθεν, καὶ ἐξανθρωπούμενον. ἐκραταίωσε λόγος ὁ ἐν σταυρῷ, ταννυθεὶς βασίλειε. καὶ διὰ πάθους τοῖς πιστοῖς, δωρησάμενος ἀπάθειαν :—

Ου θύω δαίμοσιν, οὐ φρίττω θάνατον. οὐ κολάσεων εἴδη ὁ ἱερὸς, ἔκραζε βασίλειος. ἕνα θεὸν ὁμολογῶ, ἐν τριάδι γνωριζόμενον :— Θκ.

Υμνῶ σε δέσποινα, τὴν πολυύμνητον. εὐλογῶ σε παρθένε δι᾽ ἧς βροτοὶ, πάντες εὐλογήθημεν. καὶ τῆς κατάρας ἀληθῶς, τῆς ἀρχαίας ἐλυτρώθημεν :—

ᾠδ, έ. Τῷ θείῳ φέγγει σου ἀγαθέ.

Σιδήρῳ βάρει καταναμφθεὶς. ὡς τὸν ἐλαφρότατον ζυγὸν, κυρίου φορεῖν ἑλόμενος. τὸν κατὰ τοῦ κτίσαντος φρυαξάμενον, ἐχθρὸν τὸν ἀλαζόνα μάρτυς κατέκαμψας :—

Μετ᾽ εὐφροσύνης τὰ σιδηρᾶ, μάρτυς περικείμενος δεσμὰ, τόπους ἐκ τόπων διέδραμες. τούτοις ὡς ὁρμίσκοις ὡραϊζόμενος. διὸ συμβασιλεύεις χριστῷ βασίλειε :—

Αιμάτων ῥεύμασι σεαυτῷ, μάρτυς ἐπιχρώσας ἀληθῶς, βασιλικὴν στολὴν ἔνδοξε. νίκης τε διάδημα περικείμενος. βασίλευε καὶ τέρπου τὸν ἀθλοθέτην σου :—

Ρωσθεὶς τῇ χάριτι τοῦ σταυροῦ. ἤνυσας μακρὰν καὶ χαλεπὴν, ὁδὸν δεινῶς ἐλαυνόμενος. μέλπων ἐν τῇ τρίβῳ τῶν μαρτυρίων σου. τερπόμενος καὶ χαίρων λόγε πορεύσομαι :— Θκ.

Τὴν ἀνωτέραν τῶν χερουβὶμ. τὴν ὑψηλοτέραν οὐρανῶν, τὴν ὑπερτέραν τῆς κτίσεως.

τῶν

τῶν σοφῶν μαρτύρων τὸ περιτείχισμα. τὴν μονὴν ἀθλῶν, ὕμνοις τιμήσωμεν :~

ᾠδ. ϛʹ. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Υψώθης τοῖς ἄθλοις σου καὶ κατέρραξας ἐχθρόν, μεγαλομάρτυς ἔνδοξε. καὶ πρὸς θεὸν μετέβης νικητικῷ, στεφθεὶς διαδήματι. ἐν τῷ τέλει τῶν ἄθλων ἀξιάγαστε :~

Σταυρωθέντα ταινύσαντα. τὰς παλάμας διὰ σε, μάρτυς σοφὲ μιμούμενος. ἀπαρτηθεὶς ἐν ξύλῳ καρτερικῶς. ξεσμοὺς ἐκαρτέρησας. θαυματίζων τὴν πλάνην, σοῦ τοῖς θαύμασιν :~

Ἐδέσμει δεσμούμενος. τοὺς ἀσάρκους δυσμενεῖς, ὑπὲρ Χριστοῦ Βασίλειε ἀπολυθεὶς δὲ ἔνδοξε τῆς σαρκός. εἰς τέλος διέλυσας. τὰς αὐτῶν κακουργίας, θείᾳ χάριτι :~ Θκ.

Υμνῶ σε παμμύμητε. ἣν ὑμνοῦσι στρατιαί, ἐπουρανίων τάξεων. καὶ δυσωπῶ σε πάθημα τῆς ψυχῆς, ἰάτρευσον ἄχραντε. καὶ πυρὸς αἰωνίου, ἐλευθέρωσον :~ Ὁ εἱρμός.

Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑψουμένην.

Τὸ μαρτυρικόν, τοῦ ἤχου.

Τῷ αὐτῷ μηνί, κβʹ. τοῦ ἁγίου μάρτυρος Βασιλείου, πρεσβυτέρου τῆς Ἀγκυρανῶν ἐκκλησίας. Στίχ.

Σώαν προφήτης εἶπεν ἀλγεῖν κοιλίαν.
Τετμημένην δὲ μάρτυς ἀλγεῖν οὐκ ἔφη.
Εἰκάδι δευτερίῃ Βασίλειος ἐτρώθη σύβλαις.

Οὗτος ὑπῆρχεν, ἐπὶ Ἰουλιανοῦ τοῦ παραβάτου καὶ Σατορνίνου ἡγεμόνος Ἀγκύρας. πρεσβύτερος ὤν. τῆς ἐν Ἀγκύρᾳ ἐκκλησίας. διαβληθεὶς δὲ, παρίστη τῷ ἡγεμόνι. καὶ ἐρωτηθεὶς, ἐπὶ ξύλου ἀναρτᾶται. καὶ τὰς πλευρὰς ξέεται. καὶ τῇ εἱρκτῇ ἐναπορρίπτεται. καὶ αὖθις τῆς φυλακῆς ἐκβληθεὶς, ἀνηλεῶς ἐπὶ πολὺ ξέεται. καὶ σιδήροις πεδηθεὶς, τῇ φρουρᾷ κατακλείεται μεθ' ἡμέρας δέ τινας, ἀπαντήσαντι διερχομένῳ τῆς Ἀγκυρανῶν, προσάγεται δέσμιος ὁ ἅγιος. καὶ ἐρωτηθεὶς τῷ κόμητι Φλαβεντίῳ λαροτομηθῆναι δίδοται· ὃ καὶ θᾶττον ἐπληροῦτο. καὶ δὴ πολλῶν λώρων ἀποσυρέντων, καὶ τῶν ὄπισθεν ἔμπροσθεν, καὶ τῶν ἔμπροσθεν ὄπισθεν. κατὰ τῶν ὤμων τοῦ μάρτυρος κρεμαμένων. λῶρον ἕνα ἀποσπάσας ὁ ἀδάμας ἔρριψε κατὰ πρόσωπον τοῦ ἡγεμόνος. ὁ δὲ, πυρωθείσαις σύβλαις κατακαῦσαι αὐτὸν ἐκέλευσε καὶ διατρῆσαι τὴν κοιλίαν αὐτοῦ καὶ τὰ νῶτα, καὶ πάσας τὰς ἁρμονίας. οὗ γενομένου, τὸ πνεῦμα τῷ θεῷ παρέθετο :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, αἱ ἅγιαι μάρτυρες Καλλινίκη καὶ Βασίλισσα, ξίφει τελειοῦνται. Στίχ.

Καλλινίκην τέμνουσι σὺν Βασιλίσσῃ.
Τὰς καλλινίκους καὶ πάνυ βασιλίδας.

Οὗτοι Βασιλεὺς Ῥαιτανὸς, καθ' ἑκάστην τοῦ ζῆν ὑπεξάγων τοὺς τὸν Χριστὸν ὁμολογοῦντας. τὰ τούτων τίμια λείψανα, ἐν ἀσέμνοις καὶ βεβήλοις τόποις ἐναπέρριπτε. κατὰ δὲ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον, ἦσαν γυναῖκες πέντε ἐν ἀσκητηρίῳ τινί, κανονικαὶ καλούμεναι, καὶ τὰς ἐντολὰς τοῦ θεοῦ τηροῦσαι, καὶ ἔργον μετὰ τῶν ἄλλων ἀπαραίτητον εἶχουσαι, τὰ τῶν ἁγίων λείψανα, μύροις καὶ ὀθονίοις περιστέλλειν, καὶ ἀποτίθεσθαι ἐν τῷ αὐτῶν ἀσκητηρίῳ. τοῦτο μεμαθηκυῖα ἡ τοῦ βασιλέως Ῥαιτανοῦ θυγάτηρ, Δροσὶς οὕτω καλουμένη, προσῆλθε ταῖς αὐταῖς γυναιξί, ἔχουσα μεθ' ἑαυτῆς, καὶ ἐσθῆτα πολυτίμον. τῶν κουβικουλαρίων ὑπνῳ συσχεθέντων ἀξιοῦσα συναπελθεῖν αὐταῖς, εἰς ἀνάληψιν σώματος ἁγίου. ἀνήρ τις Ἀδριανὸς δέ τις σύμβουλος τοῦ βασιλέως, καὶ μνηστὴρ τῆς Δροσίδος, αὐτοκράτορ δέσποτα λέγει τῷ βασιλεῖ. κέλευσον στῆναι στρατιώτας εἰς τὴν φυλακὴν τῶν βιοθανῶν. ἵνα γνῶμεν τίνες εἰσίν, οἱ τὰ σώματα αὐτῶν ἀποσυλῶντες. ὁ δὲ, ἐπέτρεψε, τοῦτο γενέσθαι. καὶ ἐπαγρυπνήσαντες οἱ φύλακες, ἐκράτησαν τὰς πέντε κανονικὰς γυναῖκας, ἅμα τῇ θυγατρὶ τοῦ βασιλέως Δροσίδι. καὶ πρωΐας ἀναγαγόντες, παρέστησαν αὐτὰς τῷ βασιλεῖ. ἰδὼν δὲ ὁ βασιλεὺς τὴν Δροσίδα, ἐξέστη. καὶ ταύτην μὲν προσέταξε φυλάττεσθαι ἐν ἀσφαλείᾳ, ὅπως μετάμελος γένηται. ἕνεκα δὲ τῶν πέντε γυναικῶν κανονικῶν, ἐκέλευσε κατασκευασθῆναι χώνην μεγάλην, καὶ ἐμβληθῆναι ἐν αὐτῇ τὰς ἱερὰς γυναῖκας. καὶ σὺν αὐταῖς χαλκὸν ἱκανόν, ἐφ' ᾧ διαιτῆσαι κλύσεις ἀμφοτέρων, ἀναμιγῆναι τὸν χαλκὸν μετὰ τοῦ χοὸς

τῶν

τῶν ἁγίων γυναικῶν. καὶ διὰ τούτου χαλκεῖα κατασκευασθῆναι πυθμένας τῶν χαλκείων, τοῦ ἐκκαιομένου ἀνεγερθέντος δημοσίου λουτροῦ, τοῦ ἐν τῇ ἑορτῇ τοῦ ἀπολλωνίου ὀφείλοντος ἀναφθῆναι, καὶ ἐγκαινισθῆναι εἰς θεραπείαν τῶν ὁμοφρόνων αὐτοῦ εἰδωλολατρῶν. τούτων δὲ γενομένων, καὶ τῶν τοῦ χριστοῦ μαρτύρων χωνευθεισῶν, κατεσκευάσθη τὰ χαλκεῖα. καὶ ἀνάψαντες τὸ λουτρόν, ἐκήρυξαν πάντα χριστιανοὺς λέγοντες, ὅσοι φίλοι τῶν ἡμετέρων θεῶν ὑπάρχετε, εἰσέλθετε εἰς τὰ τοῦ δημοσίου λουτροῦ ἐγκαίνια. καὶ εὐθέως συνέτρεχον ἅπαντες. ὁ πρῶτος οὖν ὁρμήσας ἔνδον τῆς πρώτης θύρας τοῦ λουτροῦ χαμαὶ πεσὼν, τὴν ψυχὴν ἀπέρρηξεν. ὡσαύτως καὶ ὅσοι μετ' ἐκεῖνον προσήγγισαν. οὐδεὶς γὰρ τὴν πρώτην θύραν εἰσελθεῖν ἠδυνήθη. τοῦτο δὲ μεμαθηκὼς ὁ βασιλεύς, καὶ τοὺς τῶν θεῶν αὐτοῦ λάτρας προσκαλεσάμενος, εἴπατέ μοι φησὶ τί μήνυμα παρὰ τῶν χριστιανῶν μαγεία τις γέγονε; οἱ δὲ εἶπον. οὐχὶ βασιλεῦ. ἀλλὰ τὰ γενόμενα χαλκεῖα τῶν λειψάνων τῶν κανονικῶν ἐκείνων γυναικῶν, τοῦτο πεποιήκασι. κέλευσον οὖν αὐτοῦ ἕτερα χαλκεῖα γενέσθαι, καὶ οὕτως ἔξεστι τὸ ἔνδρογον καὶ τοῦ γενομένου λέγει ὁ ἀνθύπατος τῷ βασιλεῖ κέλευσον βασιλεῦ τοὺς προτέρους πυθμένας τῶν χαλκείων ἀναχωνευθῆναι, καὶ γενέσθαι ἐξ αὐτῶν στήλας γυναικείας γυμνὰς τῶν πέντε κανονικῶν ἐκείνων, καὶ πρὸς ὄνειδος καὶ ἀτιμίαν αὐτῶν, ἐν τῷ δημοσίῳ λουτρῷ τῆς βασιλείας σου, τὰς αὐτὰς στῆναι. καὶ εὐθὺς προσέταξεν ὁ βασιλεύς. καὶ γεγόνασι. καὶ μετὰ τὸ στῆναι ταύτας, εἶδεν ὁ αὐτὸς καθ' ὕπνους, πέντε ἀμνάδας ἀσπίλους νεμομένας ἐν παραδείσῳ καὶ ποιμένα φοβερόν, ποιμαίνοντα αὐτάς, καὶ λέγοντα τῷ βασιλεῖ. παράνομε τε καὶ ἀσεβέστατε βασιλεῦ. ἃς σὺ ἐνόμισας ἐξ ἀτιμίας στῆσαι, ὁ καλὸς καὶ ἀγαθὸς ποιμὴν ἀπὸ σοῦ ἀποσπάσας, τέθεικεν ἐν τόπῳ εἰς ὃν μέλλει καὶ ἡ δροσὶς καὶ ἀσπίλος ἀμνὰς καὶ σὴ θυγάτηρ ἐλθεῖν. ἔξυπνος δὲ γενόμενος, ἐμήνιε δυσσεβὴς ὅτι καὶ μετὰ θάνατον αἱ ἅγιαι γυναῖκες κατῄσχυναν τὰς στήλας αὐτοῦ καὶ κελεύσας δύο

κλιβάνους ἀναφθῆναι, ἐξ ἐκτόρου μόρους τῆς πόλεως, καὶ πυρωθῆναι ἐφ' ἑκάστης ἡμέρας. προσέθηκε δὲ, καὶ ἐπιγραφὴν ἐν τοῖς κλιβάνοις τύπον βασιλικοῦ προστάγματος ἐπέχουσαν καὶ περιέχουσαν οὕτως. ἄνδρες γαλιλαῖοι, οἱ τὸν ἐσταυρωμένον προσκυνοῦντες, ῥύσασθε ἑαυτοὺς, πλείστων μὲν βασάνων, ἡμᾶς δὲ κόπων καὶ ἕκαστος ὑμῶν βαλέτω ἑαυτὸν ἐν οἱῳδήποτε κλιβάνῳ ἀκωλύτως ἀναιρεθῆναι. τούτου τοιούτου οὖν διακωδωνισθέντος προστάγματος, ἀκούσασα ἡ τοῦ θεοῦ δούλη δροσίς, ὅτι ἕκαστος τῶν χριστιανῶν, πόθῳ τοῦ χριστοῦ καὶ πίστει, ῥιπτοῦσιν ἑαυτοὺς ἐν τοῖς κλιβάνοις, ἀνατείνασα τὸ ὄμμα εἰς οὐρανοὺς εἶπε, δέσποτα κύριε ἰησοῦ χριστὲ υἱὲ τοῦ θεοῦ, εἰ σὸν θέλημα ἐστὶ σωθῆναί με, καὶ ἐκφυγεῖν τὴν μανιώδη θρησκείαν, φαίνου τοῦ ἐμοῦ πατρός, αὐτός μοι συνόργησον καὶ φθῆναι τοῦ νυμφῶνος ἀνθ' ἑτέρου τοῦ διατεθέντος, καὶ εἰς τὸν αὐτὸν ἀπελθεῖν, ὅπου αἱ πέντε κανονικαί, αἱ ἐμὲ ὁδηγήσασαι εἰς τὸν φόβον σου. κοίμησον δὲ καὶ βαθεῖ ὕπνῳ τοὺς ἐμὲ φυλάσσοντας, ἵνα δυνηθῶ ἐκφυγεῖν. ταῦτα εἰποῦσα, καὶ τὸ βασιλικὸν σχῆμα ἀποθεμένη, ἐξῆλθεν ἀψοφητί, μηδενὸς νοήσαντος. ἀπερχομένη δὲ ἐφ' ᾧ ῥίψαι ἑαυτὴν εἰς ἕνα τῶν κλιβάνων, διενοεῖτο καθ' ἑαυτὴν λέγουσα. πῶς ἀπέρχομαι εἰς θεὸν μὴ ἔχουσα ἔνδυμα γάμου. βάπτισμα μὴ λαβοῦσα, καὶ διὰ τοῦτο ἀκάθαρτος οὖσα. ἀλλὰ βασιλεῦ τῶν βασιλευόντων κύριε ἰησοῦ χριστέ. ἰδοὺ κατέλιπον τὴν βασιλείαν μου διὰ σέ, ἵνα με καταξιώσῃς θυρωρεῖν τῆς βασιλείας σου. σὺ οὖν ὁ δι' ἡμᾶς βαπτισθεὶς, βάπτισόν με ἐν πυρὶ ἁγίῳ. καὶ ὡς ταῦτα εἶπεν, ἐκβαλοῦσα ὅπερ ἐβάσταζε μύρον ἐκ τοῦ κόλπου αὐτῆς, καὶ ῥίψασα ἑαυτὴν εἰς ἕνα τῶν καμαροειδῶν λάκκων, ἐβαπτίσατο εἰποῦσα. βαπτίζεται ἡ δούλη τοῦ θεοῦ δροσίς, εἰς τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος. καὶ φυλάξασα ἑαυτὴν ἡμέρας ἑπτά, μετελάμβανε τροφῆς ἀγγελικῆς. φιλόχριστοι δέ τινες ἄνδρες ὁρῶντες καὶ παραμένοντες, ἔμαθον τὰ παρ' αὐτῇ οὕτως τὰ παρ' ἑαυτῆς διηγημένα. τῇ δὲ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ προσευξαμένη. ἐφ' ᾧ τι ἄρα διαπράξασθαι, πρὸς κύριον ἐξεδήμησε :-

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ ἐν τῇ μεταλήψει τοῦ μυστικοῦ πάσχα, τελετὴ τοῦ μυστικοῦ δείπνου, ἐν τῷ κυρίῳ πάσχα.

Εἰς τὸν μυστικὸν δεῖπνον.

Δειπνῶν ὁ δεσπότης, πάσχα τὸ νόμου φέρει·
Καὶ πάσχα καινόν, αἷμα σῶμα δεσπότου.

Εἰς τὸν ἱερὸν νιπτῆρα.

Νίπτει μαθητῶν ἀσπόρως Χριστὲ πόδας,
Οὗ ποὺς πατεῖ ἰλύν, εἰς ἐδὲμ δείλης πάλαι.

Εἰς τὴν ὑπερφυᾶ προσευχήν.

Προσεύχῃ καὶ φόβῳ ῥαθρόμβοι αἱμάτων,
Χριστὲ προσώπου παραιτούμενος δῆθεν,
Θάνατον ἐχθρόν, φαρμακίζων ἐν τύποις.

Εἰς τὴν προδοσίαν.

Τί δεῖμα χειρῶν καὶ ξύλων λαοπλάνοι,
Πρὸς τὸν θανεῖν πρόθυμον εἰς κόσμου λύτρον.

Αὐτῷ μόνῳ πρέπει δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας. ἀμήν.

ᾠδὴ ζ΄. Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον.

Φωτισμῷ τῆς θείας χάριτος λαμπόμενος τὸ σκότος τῆς κολάσεως διελήλυθας. γεγονὼς ἡμέρας κοινωνός, σοφὲ ἀνέσπερον καὶ βοῶν. εὐλογητὸς εἶ ὁ θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Ἑδρασμένην ἔχων πέτραν θείας γνώσεως, θεόφρον ἐκαρδίας σου. οὐ σεσάλευται πειρασμοῖς ἀνόμων ἀθλητά. βοῶσα τῷ πάντων λυτρωτῇ· εὐλογητὸς εἶ ὁ θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Μωραινόμενος ὁ τύραννος προσέταξε σε, λαιμοτομεῖσθαι ἔνδοξε. καὶ ὡς ἄσαρκον ὑπομένοντά σε καθορῶν. συνῆκε μὴ δόλως ἐκβοᾶν. εὐλογητὸς εἶ ὁ θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Ὡς χρυσὸς ἐν τῇ καμίνῳ τῆς κολάσεως, ἐξέλαμψας πυρούμενος. καὶ ἐκσφράγισμα παθημάτων θείων γεγονώς. ἐβόας βασίλειε σοφέ. εὐλογητὸς εἶ ὁ θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Παρθενίαν μετὰ τόκον ἀδιάφθορον, παρθένε διαμείνασαν. καταμοῦσα, τῷ ἐκ σοῦ τεχθέντι ὑπὲρ νοῦν. ἐβόας σοι καὶ θεῷ. εὐλογητὸς εἶ ὁ θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

ᾠδὴ η΄. Ἐκφλογὸς τοῖς ὁσίοις.

Ὁλικῶς πρὸς τὸ θεῖον ἀνατεινόμενος, τοὺς τοῦ σώματος πόνους ὄναρ λελόγισαι. ὅθεν πρὸς ζωήν, μακαρίαν καὶ ἄπονον. μάρτυς ἀθλοφόρε, γινόμενος μετέβης.

Νευρωθεὶς τῇ ἀγάπῃ τοῦ παντοκράτορος, ἀσπαραγμοὺς ὑποφέρεις σαρκὸς στερρότατα. καὶ τὸν δυνατὸν ἐν κακίᾳ, συμπηγνύεις ἐχθρόν. ῥείθροις σῶν αἱμάτων, βασίλειε τρισμάκαρ.

Ὁ βασίλειος κόσμος τῆς ἐκκλησίας χριστοῦ. τῶν παθῶν τοῦ σταυροῦ τὸ ἀποκόμισμα. μάρτυς ὁ στερρός, τῶν πιστῶν τὸ κραταίωμα. ὕμνοις εὐφημείσθω, βασίλειος ὁ μέγας.

Ὑπερκόσμιον δόξαν καὶ φῶς ἀνέσπερον. οὐρανῶν βασιλείαν. στέφος ἀμάραντον. ἄλυπον ζωήν, καὶ χαρὰν ἀνεκλάλητον. μάρτυς μετὰ τέλος, εὑρεῖν κατηξιώθης. Θεοτοκίον.

Σείας ἀνθρώπων γένος ἠξίωται, διὰ σοῦ παναγία θεοχαρίτωτε. μόνη τὸν ἡμῖν, τὴν σάρκα ἐκύησας. ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ὁ εἱρμός. Ἐκφλογός, τοῖς ὁσίοις δρόσον.

ᾠδὴ θ΄. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν, ἀδύνατον.

Ἰδεῖν ἁγίων τερπνὰς λαμπρότητας ἀπολυθεὶς σαρκός, κατηξιώθης παμμάκαρ. καὶ ἀγγέλων συνήφθης στρατεύμασι. μέλπων ἀεὶ σὺν τούτοις, ἅγιος. ἅγιος. ἅγιος εἶ, τριὰς ἡ παντουργὸς καὶ παντοδύναμος.

Ὡς φῶς παμμάκαρ ὡς μέγας ἥλιος. ἐν οὐρανῷ, χριστοῦ τῆς ἐκκλησίας ὁρώμενος. ταῖς τῶν ἄθλων φεγγοβόλοις λάμψεσι. καὶ θαυματουργημάτων θείαις λαμπρότησι. πάντων καταυγάζεις τὰς ψυχὰς τῶν ἀνυμνούντων σε.

Σὺ τὸν τῶν ἄθλων ταῖς ὡραιότησι. πανευκλεῶς, θεόθεν ἀθλοφόρε ὡραΐσας. καὶ χριστῷ τῷ ὡραίῳ παρέστασαι. στέφος δικαιοσύνης νῦν περικείμενος. ὅθεν σε τιμῶμεν, οἱ πιστοὶ ἐπαγαλλόμενοι.

Ἡ γῆ θεία ταφῇ ἡγίασται. τοῦ ἱεροῦ, βασίλειε καὶ θείου σου σώματος. τῶν δικαίων ἐσκίρτησαν πνεύματα. μέσον αὐτῶν τὸ πνεῦμα σὺ μάκαρ ἔχοντα. μεθ' ὧν πάντων μέμνησο, ἡμῶν τῶν μεμνημένων σου. Θεοτοκίον.

Φρικτὸς ὁ τρόπος ὁ τῆς λοχείας σου. Θεὸς γὰρ ἐκ σοῦ παρθένε σαρκωθεὶς ὁ τικτόμενος. ὃν ἱκέτευε φρικτῆς κολάσεως, πάντας τοὺς ἀδιστάκτως πίστει τιμῶντάς σε. μὲν ἀπειρόγαμε σεμνὴ ἀπολυτρώσασθαι. Ὁ εἱρμός.

Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν, ἀδύνατον.

Τὸ

Τὸ φωταγωγικὸν, τοῦ ἤχου. οἱ αἶνοι, καὶ τὰ λοιπὰ ὡς συνήθως. καὶ ἁ΄ ὥρα. καὶ ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ, κγ΄. τοῦ ὁσίου πρς ἡμῶν, Νίκωνος. καὶ τῶν αὐτοῦ μαθητῶν. ρ΄. ἐνενήκοντα ἐννέα. εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα. στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Ἡδονὰς τὰς τοῦ σώματος. καὶ σαρκὸς τὸ δυσήνιον, τῷ νῷ μακάριε καθυπέταξας. τῆς ἐγκρατείας ἐν χάριτι. νικήσας ὡς ἄριστος, πανοπλίαν τοῦ ἐχθροῦ. τῇ δυνάμει τοῦ πνς. ὅθεν γέγονας, ποδηγὸς μοναζόντων, ἐπομένων. τῷ πανσόφῳ σου καὶ θείῳ, Νίκων κηρύγματι πάντοτε.

Ἀναλάμψας ὡς ἥλιος, ἐξ ἑώας πανόλβιε, οἰκουμένην ἅπασαν κατεφώτισας. τῇ τῶν θαυμάτων λαμπρότητι χορὸν ἐπαγόμενος, ὡς ἀστέρων φαεινῶν. ὁ παθὼν μεθ᾽ ὧν ἤθλησας, καρτερώτατα. διὰ ξίφους τμηθέντων. καὶ εἰς χεῖρας, τοῦ παντάνακτος δεσπότου. ὑμῶν τὰ πνεύματα θέμενοι.

Οὐ λιμὸς οὐδὲ κίνδυνος. οὐ γυμνότης οὐ μάστιγες. οὐχ ὁ βιαιότατος ὄντως θάνατος. ὑμᾶς ἀγάπης ἐχώρισε, Χριστοῦ ἀξιάγαστοι. ἀλλ᾽ ὡς ἄρνες εἰς σφαγὴν, τῷ ποιμένι ἑπόμενοι. ἐκ τῆς δύσεως, πρὸς ἀνέσπερον λῆξιν. ὁμοῦ, βασιλείας ἀθλοφόροι. στεφανηφόροι ἐφθάσατε. Δόξα, καὶ νῦν, θεοτοκίον, ὅμοιον.

Μετανοίας τὸ ἄριστον. καὶ σεπτὸν φάρμακον. ἡ θεὸν κυήσασα τὸν σωτῆρα μου. καὶ τῶν δακρύων τὰ ῥεύματα. καὶ ὥρας τῆς ἐννοίαν, τῆς φρικτῆς καὶ φοβερᾶς. καὶ κρίσεως τὸ ἀδέκαστον. σύ μοι δώρησαι. καὶ φυγεῖν ταῖς εὐχαῖς σου. ὦ παρθένε, τῶν κολάσεων τὸν δρόμον. καὶ θείας τεύξασθαι χάριτος. σταυροθεοτοκίον. ὅμοιον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα σε, ἐπὶ ξύλου ὡς ἔβλεψεν, ἡ ἀμνὰς ἡ τεκοῦσα ἐπωδύρετο. καὶ μητρικῶς σοι ἐφθέγγετο. υἱὲ ποθεινότατε πῶς ἐν ξύλῳ τοῦ σταυροῦ, ἀνηρτήθης μακρόθυμε. πῶς τὰς χεῖράς σου, καὶ τοὺς πόδας σου λόγε. προσηλώθης, ὑπ᾽ ἀνόμων καὶ τὸ αἷμα. τὸ σὸν ἐξέχεας δέσποτα.

Εἰς τὸν ὄρθρον. οἱ κανόνες, κατὰ τὴν τάξιν. καὶ τοῦ ἁγίου, εἰς δ΄. οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Νίκης σε μέλπω, τὸν φερώνυμον μάκαρ Ἰωσήφ. ᾠδὴ, α΄. ἦχος, δ΄.

Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος.

Νικήσας ἀσκητικοῖς παλαίσμασι, τὸν κακομήχανον. ἀθλητικαῖς ἐστέφθης καλλοναῖς. καὶ θεῷ νῦν παρέστασαι. ὑπὲρ ἡμῶν δεόμενος, ὅσιε Νίκων τῶν τιμώντων σε.

Ἰσχύϊ τοῦ τὴν ἡμῶν ἀσθένειαν, ἐνδυναμώσαντος. δυναμωθεὶς ἠρίστευσας τὸν πρὶν, ἐν πολέμοις μακάριε. καὶ νικητὴς γενόμενος, Χριστοῦ προστρέχεις τῷ βαπτίσματι.

Κοσμεῖται τῷ μαρτυρίῳ ὅμιλος, μακαριώτατος. τῶν μαθητῶν σου πρότερον σοφὲ, λαμπρυνθεὶς ταῖς ἀσκήσεσι. καὶ ἐν διπλοῖς παλαίσμασιν, διπλοῦς στεφάνους ἀνεπλέξατο. θκ.

Ἡ πύλη τῆς πρὸς ἡμᾶς σου κε, συγκαταβάσεως. ἀνατολὴν καὶ ἥλιον καὶ φῶς, μυστικῶς καλούμενον. ὑπερφυῶς γεγέννηκε, διπλοῦν τὴν φύσιν τὸν θεάνθρωπον.

ᾠδὴ, γ΄. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Στερεὰν πνευματικὴν, περιζωσάμενος στρατὸν ἔνθεον. μάρτυς Χριστοῦ ὥπλισας, πρὸς τὰ τῆς ἀθλήσεως σκάμματα.

Στρώσας ἀσκητικῶς, σάρκα πανένδοξε τὸ πρὶν ἐσπούδασας. ἀθλητικαῖς μάστιξι, φάλαγγας δαιμόνων τροπώσασθαι.

Ἑῴας ὥσπερ ἀστὴρ, Νίκων ἀπάρας πρὸς δυσμὰς ἔφθασας. ὅθεν θανὼν ἔδυσας. καὶ πρὸς τὸν Χριστὸν ἐξανέτειλας. θκ.

Μαρτύρων δῆμος τῶν σῶν, ἀπεκομίσατο σφαγὴν δέσποτα. ἐπὶ γυναικὸς κόρης σε, ἐξ ἀπειρογάμου βλαστήσαντα. Ὁ εἱρμός.

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοὶ, ἡ ἐκκλησία Χριστὲ κράζουσα.

Κάθισμα, ἦχος, γ΄. Θείας πίστεως.

Φῶς ἐπέλαμψε, σου τῇ καρδίᾳ. θείοις ῥήμασι, τῆς σὲ τεκούσης. καὶ φωτισθεὶς τῷ βαπτίσματι ὅσιε. τῶν μοναστῶν κατηλέγης συστήματι. καὶ ποδηγὸς καὶ φωστὴρ ἐχρημάτισας, ἑπομένων σοι. μεθ᾽ ὧν τῷ Χριστῷ ἱκέτευε. δωρήσασθαι ἡμῖν, τὸ μέγα ἔλεος.

θεοτοκίον, ὅμοιον.

Θεῖα γέγονας, σκηνὴ τοῦ λόγου. μόνη πανά

γνε, παρθενομῆτορ. τῇ καθαρότητι ἀγγέλους ὑπεραίρουσα. τὸν ὑπὲρ πάντας ἐμὲ δὲ γενόμενον. ῥερυπωμένον σαρκὸς πλημμελήμασιν. ἀποκάθαρον πρεσβείαις σου, ταῖς ἐνθέοις νάμασι. παρέχουσα σεμνὴ τὸ μέγα ἔλεος :— σταυροθ. ὅμοιον.

Ἡ ἀμίαντος, ἀμνὰς τοῦ λόγου, ἡ ἀκήρατος, παρθενομήτωρ. ἐν σταυρῷ θεασαμένη κρεμάμενον. τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως βλαστήσαντα. μητροπρεπῶς θρηνῳδοῦσα ἐκραύγαζεν. οἴμοι τέκνον μου. πῶς πάσχεις θέλων ῥύσασθαι, παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον :—

ᾠδὴ δ΄. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα ἡ ἐκκλησία,

Ἐνδυόμενος ταῖς θείαις φωτοχυσίαις. τὰ τῶν βασάνων ῥεύματα, ἄβροχος διέβης. Νίκων ἀξιάγαστε. καὶ νίκης τὸν στέφανον, μάρτυς ἐπαξίως ἀπείληφας :—

Λαμπροτάταις διαπρέπων ἀνδραγαθείαις. ὡς ἀσκητὴς ἠγώνισαι, πάθη θανατώσας. πρότερον τοῦ σώματος. ἀθλήσει τὸ δεύτερον, τὰς δαιμονιώδεις τρέπων φάλαγγας :

Παρετάξασθε τῷ ὅπλῳ τῆς εὐσεβείας. τῷ δυναμένῳ θεόφρονες. καὶ δι᾽ ἀδαμάντου, εὐκλειαν εἰλήφατε. καὶ χαίροντες ἐκράζετε, δόξα τῇ δυνάμει σου κύριε :—

Ὑπερέχουσαν τῆς κτίσεως ἀνωτέραν. ὁ ποιητὴς ἠγάπησε. σὲ παρθενομῆτορ, δείξας σε μητέρα αὐτοῦ. ἣν καὶ λιτανεύουσι, δῆμοι ἀθλητῶν εὐπρεπέστατα :—

ᾠδὴ ε΄. Σύ κύριέ μου φῶς.

Ταῖς θείαις τῆς μητρὸς, εὐπειθῶς παραινέσεσιν. τὴν δύναμιν νίκην ἔχων. τοῦ σταυροῦ ἐν πολέμοις, μυούμενος τὰ κρείττονα :—

Ὁ βίος σου φωτὶ, ἀρετῶν πυρσευόμενος. τὴν ἄθλησιν ὥσπερ κόσμον. εὐπρεπέστατον ἔχει, θεόφρον πανσεβάσμιε :—

Φῶς ἄχρονον ἡμῖν, τοῦ πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα. ἐγέννησας ὑπὸ χρόνον. ἀγαθότητος πλήθει, γενόμενον παναμώμε :—

ᾠδὴ ϛ΄. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Ἑῴας, ὡς πολύφωτος ὁρμήσας ἥλιος. ὥσπερ ἀστέρας θεόφρον, μαθητῶν χορὸν ἐπαγόμενος. καὶ τὴν δύσιν, ταῖς ἀκτῖσιν ὑμῶν ἐφωτίσατε :—

Ῥανίσι, τῶν αἱμάτων σου μάρτυς κατέκλυσας. πολυθείας θαλάσσας. καὶ βυθῷ ἀγώνων ἀπέπνιξας. τῆς κακίας, τὸν δεινὸν εὑρετὴν καὶ παμπόνηρον :—

Ὡς κρίνα, ἀρετῶν ἐν λειμῶνι ἠνθήσατε. καὶ ὡς ἡδύπνοα ῥόδα, τὰς ἡμῶν καρδίας μυρίζετε. μαρτυρίου, καλλοναῖς ἀθλοφόροι θεόπνευστοι :—

Ναόν σε, τοῦ θεοῦ καὶ παλάτιον ἔμψυχον. τῶν ἀθλοφόρων χορεία, ἐπιγνοῦσα δέσποινα λιτανεύει. σὲ τὴν μόνην, γυναικῶν ἀραμένην τὸ ὄνειδος :— Ὁ εἱρμός.

Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως κύριε.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ, κγ΄. τοῦ ἁγίου μάρτυρος. Νίκωνος. καὶ τῶν αὐτοῦ μαθητῶν, ἑκατὸν ἐννενηκονταεννέα μαρτύρων.

Νίκης στέφανον εὐτρεπίζει σοι Νίκων,
Βραβεὺς στεφάνων, ἀλλὰ καὶ θνήσκει ξίφει.
Εἰκάδι ἐν τριτάτῃ, Νίκων ξίφει, κρᾶτα δέδωκεν.
Ἑνὸς δέοντος τέσσαρας συμμαρτύρων.
Διὰ ξίφους τέμνουσι πεντηκοντάδας.

Οὗτος ὁ ἅγιος Νίκων, ὑπῆρχε κατὰ τοὺς καιροὺς κυντιανοῦ ἡγεμόνος. ἐκ τῆς τῶν νεαπολιτῶν χώρας ὁρμώμενος. ὡραῖος τὸ κάλλος, καὶ τὴν ὄψιν λαμπρὸς, καὶ φοβερὸς ἐν πολέμοις. πατρὸς μὲν ἕλληνος, μητρὸς δὲ χριστιανῆς. πολέμου δὲ συγκροτηθέντος μεγάλου. καὶ σφοδροῦ ἀγῶνος ἐνστάντος. τῶν τῆς μητρὸς παραινέσεων ὁ μακάριος μνησθεὶς, καὶ βαθὺ στενάξας. καὶ κύριε ἰησοῦ χριστὲ βοήθει μοι ἐπειπὼν. καὶ τῷ σημείῳ τοῦ τιμίου ἑαυτὸν τειχισάμενος σταυροῦ, μέσον τῶν πολεμίων ἐλαύνει. καὶ οὓς μὲν μαχαίρᾳ παίων. οὓς δὲ δόρατι βάλλων. οὐ πρότερον ἀνῆκεν, ἕως οὗ πάντας ἐτροπώσατο, καὶ φυγάδας ἐποίησε. πάντων δὲ ἐπὶ τούτῳ ἐκπλαγέντων. ἐπεὶ κατὰ νοῦν αὐτοῖς τὰ τοῦ πολέμου προὔβη, μετὰ πάντων καὶ αὐτὸς τὸν ἴδιον οἶκον καταλαμβάνει. καὶ τῇ μητρὶ τὰ τοῦ σκοποῦ προσαναθεὶς, ἐπὶ τὰ μέρη κωνσταντινουπόλεως ἔπλει. φθάσας δέ τινα νῆσον καλουμένην

χίον.

χίον, προσβάλλει τῷ ταύτης ὄρει. καὶ ἐπιμείνας ἡμέρας ἑπτά, καὶ νηστείαις καὶ ἀγρυπνίαις. καὶ προσευχαῖς σχολάζων, εὐαγγελίζεται ὑπὸ θείου ἀγγέλου κατελθεῖν εἰς τὸν αἰγιαλόν. μετὰ τῆς ῥάβδου ἣν παρέσχεν αὐτῷ ὁ φανείς. καὶ καταλαβὼν τὸν αἰγιαλόν. καὶ εὑρὼν πλοῖον, ἀνῆλθεν ἐπ' αὐτῷ. καὶ διὰ δύο ἡμερῶν καταλαμβάνει τὸ τοῦ γανοῦ ὄρος. καὶ κατὰ συγκυρίαν, παρέστη ἑαυτῷ ἐπίσκοπος ἐν σχήματι μοναχοῦ. καὶ ἐπιλαβόμενος αὐτοῦ τῆς χειρός, ἀπήγαγεν αὐτὸν εἰς ὃ αὐτὸς κατῴκει σπήλαιον. καὶ κατηχήσας αὐτόν, εἰς τὸ τῆς ἁγίας τριάδος ἐβάπτισεν ὄνομα. μεταδοὺς αὐτῷ καὶ τῶν ἁγίων μυστηρίων. καὶ μετὰ χρόνους τρεῖς, χειροτονεῖ αὐτὸν πρεσβύτερον. ἔπειτα ἐπίσκοπον πάντων δὲ τῶν συνελθόντων μοναχῶν, τὴν προστασίαν ἀναδεξάμενος. ἑκατὸν ἐνενήκοντα ὄντων τὸν ἀριθμόν. εἰς μιτυλήνην μετὰ πάντων ἔρχεται. ἐκεῖθεν πρὸς ἰταλίαν ἀπαίρει. καὶ τὴν μητέρα θεασάμενος, καὶ θανοῦσαν αὐτὴν κηδεύσας, τὴν σικελίαν καταλαμβάνει. καὶ τὸ ταυρομενίου ὄρος οἰκεῖ, μετὰ καὶ ἄλλων ἐννέα. ὁ δὲ ἡγεμὼν τὰ κατὰ τὸν ἅγιον μαθών, αὐτίκα παρέστησεν ἅπαντας ἐνώπιον αὐτοῦ. καὶ ὁρωτηθέντων, ἐπ' ἐδάφους τείνονται. καὶ πληγαῖς κατακόπτονται. καὶ τελευταῖον τελειοῦνται τῷ ξίφει. ὁ δὲ ἅγιος νίκων τείνεται ἐκ τεσσάρων. καὶ λαμπάσιν ὑποκαίεται. καὶ ὑποζυγίοις δεσμεῖται. καὶ κατὰ γῆν σύρεται. καὶ κατὰ κρημνοῦ ὠθεῖται. καὶ τὸ στόμα λίθοις τύπτεται. καὶ τὴν γλῶτταν ἐκτέμνεται. καὶ τελευταῖον, ξίφει τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται. καὶ οὕτως ἐπληρώθη αὐτοῦ ἡ μαρτυρία :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν γεωργίου, τοῦ νεοφανοῦς καὶ θαυματουργοῦ.

Οὗτος, καταλιπὼν γυναῖκα καὶ τέκνα καὶ συγγενεῖς, τὴν στενὴν ὁδὸν εἵλετο. καὶ ὑπελθὼν τὸν ζυγὸν τοῦ κυρίου τὸν ἐλαφρότατον, διήρχετο πόλεις καὶ χώρας, καὶ αὐτὴν τὴν ἔρημον. ὑστερούμενος, θλιβόμενος, κακουχούμενος. ὅθεν γνωσθείσης αὐτῷ θεόθεν τῆς ἀναλύσεως, κατέλαβε τὴν κωνσταντίνου πόλιν. καὶ ἐλθὼν ἐν τῷ πανσέπτῳ ναῷ τοῦ ἁγίου ἰωάννου τοῦ θεολόγου ἐν τῷ διιππίῳ, ἀνεπαύσατο ἐν κυρίῳ. ἑπτὰ ἡμέρας διαρκέσας αὐτόθι. ἐπεὶ δὲ παρῆσαν οἱ ἐνταφιάζειν αὐτὸν μέλλοντες, καὶ τὸν περικείμενον αὐτοῦ τῷ σώματι σίδηρον, πολυτάλαντον ὄντα εἶδον, καὶ ἅπαν τὸ σῶμα προσηλωμένον αὐτῷ, τό, Κύριε ἐλέησον ἔκραζον. διὸ καὶ ἐκ μαρμάρου τῇ κατασκευασθείσῃ θήκῃ τοῦ εἰρημένου ναοῦ κατατίθεται, πολλῶν θαυμάτων ἰάσεις προχέων, τοῖς μετὰ πίστεως προσερχομένοις. ὧν ἔνιοι τῶν ἀπολελαυκότων τῆς αὐτοῦ ἐπικουρίας, ἔτι καὶ νῦν πᾶσι διαμαρτύρονται, τὰς εἰς αὐτοὺς γενομένας θαυματοποιΐας :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος δομετίων, ξίφει τελειοῦται. στίχ.

Ὁ δεινὸν ὄντως εἰσορῶν σπαθηφόρος,
Ὀργᾷ κρατεῖται τῇ σπάθῃ δομετίων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ ἐν τῷ κῶ πάσχα, σταυρώσεως τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ καὶ σωτῆρος θεοῦ. στίχ.

Ζῶν ὁ θεός σου, καὶ νεκρωθεὶς ἐν ξύλῳ.
Ὦ νεκρὲ γυμνὲ καὶ θεοῦ ζῶντος λόγε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ συσταυρωθέντος τῷ χριστῷ, δικαίου λῃστοῦ. στίχ.

Κεκλεισμένας ἤνοιξε τὰς ἐδὲμ πύλας,
Βαλὼν ὁ λῃστὴς κλεῖδα, τό, μνήσθητί μου.

Ἡ ἀποκαθήλωσις τοῦ σωτῆρος χριστοῦ. στίχ.

Ἐκπασσάλων ἥλους οἷς ἀδὰμ παρεὶς νέος.
Ἄρας τὸν ἧλον ἀδὰμ ἐκ πτώσεως τοῦ πάλαι.

Ἡ παρὰ τοῦ Ἰωσὴφ ταφή, τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ. στίχ.

Φέρων σε φεύγει σὲ πρὶν ἰωσὴφ πάλαι,
Καὶ νῦν ἰωσὴφ ἄλλος ἐνθάπτει φέρων.

Αὐτῷ μόνῳ πρέπει δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας, ἀμήν.

ᾠδὴ ζ. Ἐν τῇ καμίνῳ αἱ ἀβραμιαῖοι παῖδες.

Ὑπὲρ χρυσίον δοκιμασθεὶς θεόφρον τοῖς αἰκισμοῖς. πύργος, ἀρετῆς ἐφάνης τὰς ἐμβολάς, τῶν δαιμόνων ἀπωθούμενος εὐλογητὸς εἶ ὁ θεός μου κραυγάζων, καὶ κτλ :~

Μετὰ τὸ τέλος, ἀπορριφθέντος σῶμα μάρτυς

n ii κρυφῇ.

κρυφῆ. Θείας, ἰαμάτων πέμπων μαρμαρυγάς. ἀπελαύνει λώβην δαίμονος. τῆς σῆς κατάδηλον, διὰ θείου ποιήσαντος πυρός.

Ὅλος ταῖς θείαις, ἐνδυθεὶς παμμάκαρ γνώσεσι. σῶμα, αἰκισμοῖς παρέδωκας καρτερῶς. στεφηφόρος καὶ παρίστασαι, τῷ παντοκράτορι. ἐν οὐρανοῖς ἐπέθησας ἔνδοξε.

Ἐν νομαῖς προβάτων, τῶν λογικῶν τὴν μάνδραν πάτερ σοφέ. λύκων, νοητῶν ἐτήρησας ἀβλαβῆ. καὶ σὺν τούτοις πρὸς οὐράνιον μονὴν ἐσκήνωσας, τῷ δεσπότῃ τῶν ὅλων παρίστασθαι.

Μὴ διαφθείρας, τὴν παρθενίαν ὅλως τὴν σήν. λόγος, τοῦ παρθένου ἐσκήνωσεν ἐπὶ σοὶ καὶ μαρτύρων ἐπεσπάσατο, χορὸν ἀοίδιμον. θεὸν ἀγγείλασε, κηρύττοντα.

ᾠδὴ η'. Χεῖρας ἐκπετάσας δανιήλ.

Ἀνύσταχτον φόρων τὸν πυρσὸν τὸν τῆς καρδίας σου, ἐπισβεννύμενον νάμασιν ὅσιε. καὶ ἀθλήσεως ἐν αἵμασιν, εἰς ἀχειρότευκτον βωμόν, παστάδα νῦν κατοικεῖς. εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα κυρίου, τὸν κύριον.

Κόσμος ἀσκητῶν καὶ ἀθλητῶν, ἐδείχθης ὅσιε. ἐν ἀμφοτέροις γάρ, ἀποδοκιμήσας φρόνημα. καταπλήττοντα διάνοιαν, κατὰ τοῦ μόνου δυσμενοῦς νίκην στησάμενος. καὶ κραυγάζων, πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε, τὸν κύριον.

Ῥήμασι κατήρδευσας ψυχάς, πρὸς ζῆλον ἔνθεον ἐγείρας ὅσιε. στιγμάτων ξίφεσιν ἔπληξας τῶν δαιμόνων τὴν παράταξιν. ἐπαλήθευσαν ἐν σοὶ τὴν κλῆσιν δείξας βοῶν. εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα κυρίου, τὸν κύριον.

Ῥῆξον τῶν κακῶν μου τὸ βαρύ, φορτίον πανάγνε. ἡ ἀνορθώσασα, ἀδὰμ τὴν ἔκπτωσιν ἄχραντε, τῇ κυήσει σου πανύμνητε. καὶ φῶτα γνώσεων βοᾶν ἐν καθαρῷ λογισμῷ. εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα κυρίου.

ᾠδὴ θ'. Λίθος ἀχειρότμητος.

Ἔδεσε στιγμάτων τῷ κάλλει, διηνθισμένον καὶ πορφύραν, ἐκ μαρτυρικῶν σου αἱμάτων, ὁ στεφοδότης περιβαλλόμενον. ἐπὶ σὺν αὐτῷ κατῴκησε, νίκων εὐθέως ἀγαλλόμενον.

Ὑπερκαλὴς σου ὁ πόθος, ὃν πρὸς τὸν κύριον ἐκτήσω. νίκων καὶ θερμός σου ὁ πόθος, πυρὶ τῷ θείῳ ἀναφλεγόμενος. καὶ θαυμαστὴ ἡ ἄθλησις, τοῖς οὐρανίοις σε συνάψασα.

Ἐν τῆς ἐκκλησίας ἐν ὕψει, ἥλιον μέγαν κεκτημένος, δῆμος ἀθλητῶν ὡς ἀστέρα, φωτὶ τῷ θείῳ περιχεόμενοι. ἀκτινοβόλοις λάμψεσι, τὴν οἰκουμένην καταυγάζετε.

Ἔφθης πρὸς μονὰς ἀκηράτους. χορὸν διπλῆς ἑκατοντάδος, μάρτυς ἀθλητῶν παραστήσας, τῷ στεφοδότῃ μεθ' ὧν μνημόνευε. τῶν ἐκτελούντων σήμερον, τὸ ἱερὸν ὑμῶν μνημόσυνον.

Φωτὸς οἰκητήριον ὤφθης, τοῦ δι' ἡμᾶς ἐκ σοῦ τεχθέντος. ὃν ἀδιαλείπτως δυσώπει, φωταγωγῆσαι τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε. καὶ θεοτόκον πάναγνε, παρθενομῆτορ. καταγγέλλοντας.

Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία ὡς συνήθως, καὶ ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ μηνί, κδ'. προεόρτια τοῦ εὐαγγελισμοῦ τῆς ὑπεραγίας θεοτόκου. ἑσπέρας, εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα. ἱστῶμεν, στίχους ι'. τὸ τριῴδιον τῆς ἡμέρας, δίς. καὶ τὸ μαρτυρικόν. καὶ τὰ προσόμοια, τοῦ τριῳδίου. καὶ τῆς ἑορτῆς, δ'. ἦχος, δ'. Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Τὸ κεκρυμμένον μυστήριον, καὶ ἀγγέλοις ἀγνώριστον, γαβριὴλ ἐπιφαίνεται ὁ ἀρχάγγελος. καὶ ἐπὶ σὲ νῦν ἐλεύσεται, τὴν μόνην ἀκήρατον, καὶ καλὴν περιστεράν, καὶ τοῦ γένους ἀνάκλησιν. καὶ βοήσει σοι, παναγία τό, χαῖρε. ἑτοιμάζου. διὰ λόγου θεοῦ λόγον, σου ταῖς λαγόσιν εἰσδέξασθαι. ὅμοιον.

Φωτοφόρον παλάτιον, ἡτοιμάσθη σοι δέσποτα, ἡ νηδὺς ἡ ἄφθορος τῆς θεόπαιδος. δεῦρο πρὸς τοῦτο κατάβηθι. οἰκτείρων τὸ πλάσμα σου, φθονερῶς πολεμηθέν. καὶ δουλείᾳ κρατούμενον, τοῦ ἀλάστορος. καὶ τὸ κάλλος τὸ πρῶτον, ἀπολέσαν. καὶ τὴν σὴν σωτήριον, προσαναμένον κατάβασιν. ὅμοιον.

Γαβριὴλ ὁ ἀρχάγγελος, ἐπὶ σὲ παναμώμητε. ἐμφανῶς ἐλεύσεται, καὶ βοήσει σοι. χαῖρε κατάρας λυτήριον. πεσόντων ἀνόρθωσις.

θεωσις. χαῖρε μόνη ἐκλεκτή, τοῦ θεοῦ χρηματίσασα. χαῖρε ἔμψυχε, τοῦ ἡλίου νεφέλη. ὑποδέχου, τὸν ἀσώματον ἐν μήτρᾳ, τῇ σῇ οἰκῆσαι θελήσαντα :~

Αὐτόμελον τὸ α΄ δόξα καὶ νῦν ἦχος. β΄.

Ε ὐαγγελίζεται ὁ γαβριήλ, τῇ κεχαριτωμένῃ σήμερον. χαῖρε ἀνύμφευτε κόρη καὶ ἀπειρόγαμε. μὴ καταπλαγῇς, τῇ ξένῃ μου μορφῇ. μηδὲ δειλιάσῃς, ἀρχάγγελός εἰμι. ὄφις ἐξηπάτησεν εὔαν ποτέ. νῦν εὐαγγελίζομαί σοι τὴν χαράν, καὶ μενεῖς ἄφθορος. καὶ τέξεις τὸν κύριον ἄχραντε :~

Εἴσοδος. τὰ ἀναγνώσματα. καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῶν προηγιασμένων.

Εἰ δὲ οὐ τελεῖται λειτουργία, ψάλλομεν εἰς τὸν στίχον τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, καὶ τὸ μαρτυρικόν. δόξα. καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς, οἷον βουλὰς τὸ προαιώνιον παρθένε, καὶ αἱ μετάνοιαι.

Εἰς τὸν ὄρθρον, οἱ κανόνες. ὁ προεόρτιος, καὶ τοῦ τετρῳδίου, εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν, ὁ προεόρτιος κανὼν εἰς ς΄.

ᾠδὴ. α΄. ἦχος, δ΄. Ποίημα γεωργίου.

Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος.

Ο κόσμος περιχαρῶς εὐφράνθητι, ὥσπερ αἰσθόμενος. τὴν τοῦ κυρίου κάθοδον ἐν σοί. διὰ σπλάγχνα ἐλέους γάρ. ἐξ οὐρανοῦ κατέρχεται, γαστρὶ παρθενικῇ σωματούμενος :~

Ξ δοῦσοι τῇ βασιλίδι στέλλεται, θεῖος ἀρχάγγελος. τοῦ βασιλέως πάντων καὶ θεοῦ, προμηνῦσαι τὴν ἔλευσιν. καὶ προσφωνήσει χαῖρέ σοι, ἐπανακλήσει τοῦ προπάτορος.

Η στάμνος ἡ φωταυγὴς καὶ πάγχρυσος, διάφερε ἑτοιμάσθητι. πρὸς εἰσδοχὴν τοῦ μάννα τῆς ζωῆς. ἐπὶ σὲ γὰρ ἐλεύσεται διὰ φωνῆς ἀγγέλου σοι, ὑπερφυῶς εἰσοικιζόμενος :~

Α γίασον τὴν σὴν ἁγνὴ οἰκίζεσθαι, μέλλει ὁ κύριος. ὁ κατοικῶν ἀεὶ τοὺς οὐρανούς. ἑνῶσαι γὰρ ἔρχεται. τῶν γηγενῶν τὸ φύραμα, τοῦτο σαφῶς ἐπενδυσάμενος :~

ᾠδὴ γ΄. Οὐκ ἐν σοφίᾳ. καὶ δυνάμει.

Ι ἡ τὰς ἀκάνθας τῶν παθῶν λυπηρῶς ἡ βλαστήσασα. σκίρτα χόρευε ἰδού, γεωργὸς ὁ ἀθάνατος καταρᾶς ἐξαίρων σε, νῦν ἐπελεύσεται.

Ο θεῖος πόκος, ἑτοίμαζου παρθένε ἀμόλυντε. ἐπὶ σὲ γὰρ ὁ θεός, ὡς ὑετὸς καταβήσεται. ξηρᾶναι τὰ ῥεύματα. τῆς παραβάσεως.

Τ ὁμοίως ὁ θεῖος, ἀναπτύσσου πυξίον τῷ δακτύλῳ γὰρ ἐγγραφήσεται, ἐν σοί. ὁ θεῖος λόγος σαρκούμενος. τὴν ἐξ ἀλογίας μου, λύων παράβασιν :~

Χ ρυσῆ λυχνία, ὑποδέχου τὸ πῦρ τῆς θεότητος. ἀναλάμπον διὰ σοῦ. καὶ φῶς τῷ κόσμῳ δωρούμενον. δι' οὗ τῶν κακῶν ἡμῶν, σκότος λυθήσεται :~

Ὁ εἱρμός.

Ο ὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ.

Κάθισμα ἦχος, γ΄. Τὴν ὡραιότητα.

Σ ήμερον ἅπασα. κτίσις ἀγάλλεται. ὅτι τὸ χαῖρέ σοι, φάσκει ὁ ἄγγελος. εὐλογημένη ἁγνὴ καὶ ἄχραντε μῆτερ Χριστοῦ τοῦ θεοῦ. σήμερον τοῦ ὄφεως, ἀμαυροῦται τὸ φρύαγμα. ἀρᾶς γὰρ διαλέλυται, ὁ δεσμὸς τοῦ προπάτορος. διὸ καὶ ἡμεῖς βοῶμέν σοι, χαῖρε ἡ κεχαριτωμένη.

Ἕτερον, ἦχος, δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ε πελάσει πρὸς τοῦ παναγίου τοῦ πρὸς τὸν συνθρονον, καὶ ὁμοούσιον φωνή. τοῦ ἀρχαγγέλου συνεσυνέλαβες, θεοκυῆτορ ἀδὰμ ἡ ἀνάκλησις.

ᾠδὴ, δ΄. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα ἡ ἐκκλησία.

Τ ὸ μυστήριον τὸ πάλαι πρὸ τῶν αἰώνων. προσειασθὲν φανέρωσιν, ἄρχεται λαμβάνειν. γῆ καὶ τὰ οὐράνια, συμφώνως εὐφράνθητε. καὶ χαρμονικῶς ἀλαλάξατε :~

Τ ὸ παλάτιον τὸ μέγα τοῦ βασιλέως. τὰς ἀκοὰς διάνοιξον, τὰς θείας εἰσόδους. ἤδη γὰρ ἐλεύσεται, Χριστὸς ἡ ἀλήθεια. καὶ κατασκηνώσει ἐν μέσῳ σου :~

Τ ῆς προμήτορος τὸν ὄλισθον ἀνορθῶν, ὁ λυτρωτὴς ὀφθήσεται ἐν ἀπειρογάμῳ μήτρᾳ οἰκιζόμενος. αὐτῷ μελῳδήσωμεν, δόξα τῇ δυνάμει σου κύριε :~

Α βακκοὺμ σε προηγόρευσε πάλαι ὄρος, ταῖς ἀρεταῖς κατάσκιον. ἐξ οὗ φανερωθῆναι, μέλλει ὁ θεὸς ἡμῶν. παρθένε παναμώμητε, μόνη τῶν βροτῶν ἐγκαλλώπισμα :~

ᾠδὴ, ε΄. Σὺ κύριέ μου φῶς.

Ω ἄσπιλε ἀμνάς. ὁ ἀμνὸς τοῦ θεοῦ ἡμῶν. τὴν μήτραν σου εἰσδῦναι. κατεπείγεται αἴρων, ἡμῶν τὰ ἁμαρτήματα :~

Ρ άβδος ἡ μυστική. μετ' ὀλίγον ἀνθήσει σε. ὡς

Μάρτιος.

γέγραπται θεῖον ἄνθος. ἰεσσαὶ ἐκ τῆς ῥί-
ζης, ἡμῖν ἐμφανιζόμενον :-

Ἀγγέλου τῇ φωνῇ. ὑπανθεῖσα ὡς ἄμπελος.
πρὸς βλάστησιν ἑτοιμάζου. τοῦ πεπείρου
παρθένε καὶ ἀκηράτου βότρυος :-

Ἡ ἔγιστε προφητῶν. ἠσαΐα εὐφράνθητι. παρ
θένος γὰρ ἣν προέφης. εὐαγγελεῖ συλλαμ-
βάνει, βουλῆς μεγάλης ἄγγελον :-

ᾨδὴ ϛ΄. Θύσωσοι, μετὰ φωνῆς.

Χαίρεσοι, γαβριὴλ ὁ ἀρχάγγελος φθέγγε-
ται. τὴν γὰρ χαρὰν εὐαγγελίσει. συλλαμ-
βάνειν μέλλεις ἀφόρμην ὤντως. ἣν ἡ εὔα, πα
ραβάσει παρθένε ἀπώλεσεν :-

Οὐ φλέξει, μὴ δειλιάσῃς ὅλως τὴν μήτραν σου.
πῦρ τῆς θεότητος κόρη. ἡ γὰρ βάτος πά-
λαι σὲ προετύπου. καιομένη, οὐδαμῶς,
φλεγομένη δὲ πάναγνε :-

Τὸ ὄρος, δανιὴλ ὃ προεῖδεν ἐν πνί. χαῖρε
παρθένε ἐκ σοῦ γὰρ, ὁ νοητὸς λίθος ὁ
ἀποτμηθήσεται. καὶ συντρίψει, τῶν
δαιμόνων τὰ ἄψυχα ξόανα :-

Εἰρήνης, ὁ βασιλεὺς ἐν σοὶ ἐπεδήμησε. τοῦ
διὰ σὲ εἰρηνεῦσαι. τοὺς πολεμηθέντας
καὶ ἡττηθέντας. θεομῆτορ πονηρᾷ συμβου
λίᾳ τοῦ ὄφεως :- Ὁ εἱρμός.

Θύσωσοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως κε.

Τὸ μηνολόγιον, τοῦ ἤχου.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ, κδ΄. τοῦ ὁσίου πρς ἡμῶν
καὶ ὁμολογητοῦ, ἰακώβου. Στίχ.

Αὔπνας ἐνεγκὼν τὰς χάριν σκιᾶς λόγε,
Βίου σκιώδους ἰάκωβος ἥρπαγη.
Κρύψαν ὑποχθόνια, εἰκάδι ἰάκωβον γε
τετάρτῃ :-

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ ὁσίου πρς ἡμῶν ἀρτέμονος.
ἐπισκόπου σελευκείας τῆς πισιδίας. Στίχ.

Τὴν σάρκα ῥίψας ὡς ἔλυτρον ἀρτέμων.
Ὁ ψυχὴν ἔχοντι, στέλλεται πρὸς τὸν πόλον.

Οὗτος ὁ μακάριος, τὴν σελεύκειαν πατρίδα
καὶ πόλιν ἔσχεν. ἐν αὐτῇ καὶ γεννηθεὶς καὶ
τραφείς. τοῦ δὲ μακαρίου ἀποστόλου παύ-
λου τὰ ἐκεῖσε καταλαβόντος, οὐκ ἦν τὸν
λύχνον ὑπὸ τὸν μόδιον κρύπτεσθαι. ἀλ-
λὰ γε τοῦτον, ποιμένα καὶ διδάσκαλον τοῦ
λαοῦ προεστήσατο, καλῶς καὶ θεαρέστως τὸ
ποίμνιον αὐτοῦ ὁδηγήσας, γέγονε πᾶσι
τοῖς χρείαν ἔχουσι, λιμὴν σωτήριος. χηρῶν
καὶ ὀρφανῶν καὶ πτωχῶν προνοητής.
καὶ ψυχῶν καὶ σωμάτων ἰατρός. ἐν τούτοις
καλῶς πολιτευσάμενος, ἐν γήρει καλῷ
καταλύει τὸν βίον :-

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ ἁγίου μάρτυρος ἀρ-
τέμονος πρεσβυτέρου.

Διοκλητιανοῦ βασιλεύοντος ἐν ῥώμῃ. ἀπε-
στάλη εἰς τὰ μέρη τῆς λαοδικείας κόμης τίς,
πατρίκιος ὀνόματι. καὶ ἐποίει καθὼς προσε
τάγη. σισίνιος δὲ ὁ τοῦ τόπου ἐπίσκοπος με
τὰ ἀρτέμονος πρεσβυτέρου. καί τινων ἄλ-
λων χριστιανῶν, εἰσῆλθεν εἰς τὸν ναὸν τῆς
ἀρτέμιδος νυκτὸς, καὶ τὰ ἐκεῖσε εἴδωλα συ
νέτριψαν καὶ ἐπέφρασαν. περὶ τούτου μα-
θὼν ὁ κόμης θυμοῦ πλησθεὶς, καὶ λαβὼν πλῆ
θος λαοῦ σὺν αὐτῷ, ἐξήρχετο μετὰ τῶν ἵππων
ἔξω τῆς πόλεως πρὸς τὴν τῶν χριστιανῶν
ἐκκλησίαν, τοῦ κατακαῦσαι πάντας. καὶ
σισίνιον καὶ ἀρτέμονα, μέλλων κατατέ-
μνειν. ἐγγίζοντος δὲ αὐτοῦ τῷ ναῷ, φρίκη
συνέπεσεν αὐτῷ καὶ πυρετῷ συνεχέθη λαύ
ρῳ. καὶ ὑπέστρεψε τεθεὶς ἐν κλινιδίῳ. ἐλθὼν
δὲ εἰς ἄκραν ταλαιπωρίαν, ἐδήλωσε τῷ
ἐπισκόπῳ, λέγων δεῦξαι τῷ θεῷ σου ἵνα κου-
φισθῶ, καὶ ποιήσω τὴν στολήν σου χρυσῆν.
ὁ δὲ ἐπίσκοπος ἀντεδήλωσεν εἰπών. τὸ χρυ
σίον σου ἔσται παρὰ σοί. ἐὰν δὲ πιστεύσῃς τῷ
χῷ καὶ θεῷ μου, ἰαθήσῃ. ὁ δὲ ἔγραψεν οὕτως.
πιστεύω τῷ θεῷ σου, μόνον ἰαθήσομαι. καὶ εὐ
θέως ἀνέστη μὴ ἔχων λείψανον νόσου. καὶ
ὁδεύων ἐπὶ τὴν καισαρέων, πόλιν, ἀπὸ μι
λίων τριῶν λαοδικείας, ὑπήντησε τῷ πρε-
σβυτέρῳ ἀρτέμονι ἀκολουθούντων αὐτῷ
ἐλάφων δύο, καὶ ὀνάγρων ἕξ. καὶ λέγει
αὐτῷ. πῶς ταῦτα ἠγρεύσας. ὁ δὲ τῷ λόγῳ
τοῦ θεοῦ φησὶν ἠγρευσα αὐτά. καὶ ὁ κόμης οὐ-
κοῦν χριστιανὸς εἶσύ; ὁ ἅγιος εἶπε. ναὶ, ἐκ νέα
ρᾶς ἡλικίας χριστιανός εἰμι. τότε δήσας αὐ
τὸν δυσὶν ἁλύσεσι καὶ παραδοὺς αὐτὸν στρα
τιώταις, ἐπέτρεψεν ἀκολουθεῖν πρὸς και-
σάρειαν. ὁ δὲ ἅγιος πρὸς τὰ ἀκολουθοῦν-
τα ζῶα στραφεὶς ἔφη. πορεύεσθε πρὸς σισί-
νιον

υἱὸν τοῦ ἐπισκόπου. τὰ δὲ πορευθέντα, διεμηνύθη αὐτῷ διὰ τοῦ θυρωροῦ. ὁ δὲ ἔφη τῷ θυρωρῷ, πόθεν παραγεγόνασι τὰ ζῶα ταῦτα. τότε προστάξει θεοῦ μία ἔλαφος, ἀναλαβοῦσα φωνὴν ἀνθρωπίνην ἔφη. ὁ δοῦλος τοῦ θεοῦ ἀρτέμων, συλληφθεὶς παρὰ τοῦ ἀσεβοῦς κόμητος, ἄγεται δέσμιος ἐν τῇ καισαρέων πόλει. καὶ ἡμῖν προσέταξεν ἐλθεῖν ἐνθάδε. ἀκούσας δὲ ὁ ἐπίσκοπος, ἔκθαμβος γέγονε. καὶ καλέσας φολέαν τὸν διάκονον, ἀπέστειλεν εἰς καισάρειαν λέγων. ἄπελθε καὶ μάθε, εἰ ἀληθῶς ὅσα ἄρτι ἠκούσαμεν διὰ τῆς ἐλάφου. καὶ ἀπελθὼν εὗρεν αὐτὸν ἐν τῇ φυλακῇ. καὶ ἀσπασάμενοι ἀλλήλους. διέστησαν εἰς ἐπιταγὴν τῶν φυλάκων. τῇ δὲ ἑξῆς προκαθίσας ὁ κόμης, παρέστησε τὸν μακάριον ἀρτέμονα. καὶ φησί. τίμησον τὸ γῆρας σου ἀρτέμων καὶ θῦσον τοῖς θεοῖς. καὶ ὁ ἅγιος. δέκα καὶ ἑξήκοντα ἔτη διεβίβασα. ὑπαναγινώσκων τῷ λαῷ τὰς βίβλους τοῦ θεοῦ ἐν τῷ ναῷ. καὶ ὀκτὼ πρὸς τοῖς εἴκοσιν ἐτέλεσα διάκονος χριστοῦ. ὑπαναγινώσκων τὰ εὐαγγέλια. καὶ τριάκοντα καὶ τρεῖς πληρώσας πρεσβύτερος, διδάσκων τῇ τοῦ θεοῦ μου βοηθείᾳ, καὶ νῦν λέγεις μοι τῷ ἀναισθήτῳ ὁμοίως σου δαίμονι ἐπιθῦσαι; ταῦτα ἀκούσας ὁ κόμης ἐταράχθη. καὶ πυρώσας ἐσχάραν ἥπλωσε τὸν μάρτυρα ἐν αὐτῇ. ἀναβλέψας δὲ ὁ ἅγιος εἰς τὸν οὐρανὸν ἔφη. κύριε ἰησοῦ χριστέ, μὴ συγχωρήσῃς τῷ μιαρωτάτῳ κόμητι, ἐπεγγελάσαι μοι τῷ δούλῳ σου. ἀλλ᾿ εἰδὼς ὅτι διὰ σὲ πάσχω ταῦτα, δός μοι ὑπομονήν, ἵνα τελείως καταισχυνθῇ. ταῦτα λέγοντος τοῦ ἁγίου. ἰδοὺ καὶ ἡ ἔλαφος ἐκ τοῦ ἐπισκόπου ἐλθοῦσα, προστάξει θεοῦ εἰς ἔλεγχον τῶν ἀπίστων, λέγει τῷ κόμητι, τί ἀδυνατεῖ τῷ θεῷ. γνῶθι ὅτι ὁ δοῦλος τοῦ θεοῦ ταχέως ἐκδικηθήσεται. δύο γὰρ ὄφεις ἁρπάσουσί σε καὶ βαλοῦσιν εἰς τὸν παφλάζοντα λέβητα. καὶ αἱ σάρκες σου διαλυθήσονται. ὅτι ὃν ὁμολογήσας θεὸν τοῦ πιστεῦσαι, ἐξηρνήσω. ὡς οὖν διηλέγχθη ὑπὸ τοῦ ἀγρίου ζώου, ἐκέλευσε τοῖς στρατιώταις ἐκκεντῆσαι τὴν ἔλαφον. ἡ δὲ ἀποπηδήσασα, πλησίον τοῦ συγκαθέδρου τοῦ κόμητος. διαδρᾶσα τὸ ῥιφθὲν κατὰ τῆς ἐλάφου βέλος, ἔβαλε τοῦ συγκαθέδρου καισαρείαν κατὰ τῆς καρδίας, καὶ ἀπέρρηξε τὴν ψυχήν. λυπηθεὶς οὖν ὁ κόμης ἀνεχώρησε. καὶ ἔβαλε τὸν ἅγιον ἐν τῇ φυλακῇ. τῇ δὲ ἑξῆς προσέταξεν ἐμβληθῆναι εἰς λέβητα πίσσαν. καὶ ἐκκαύσας σφοδρῶς, ἐν αὐτῇ βληθῆναι τὸν ἅγιον κελεύει. γενομένου δὲ τούτου, ἰδοὺ ἐκ τῆς τάξεως παρεγένοντο πρὸς τὸν κόμητα τὴν ἔκκαυσιν τοῦ λέβητος ἀπαγγέλλοντες. αὐτὸς δὲ ἵππῳ ἐπιβὰς, πλησίον τοῦ λέβητος παρεγένετο. ἄφνω δὲ οὐρανόθεν κατελθόντες δύο ἄγγελοι ὡς ἐν σχήματι ἀετῶν. καὶ ἁρπάσαντες αὐτὸν τοῦ ἵππου, τῷ λέβητι ἐνέβαλον. καὶ οὕτως ἐχωνεύθη, ὡς μηδὲ ὀστοῦν ἀπολειφθῆναι αὐτοῦ. ἰδόντες οἱ στρατιῶται καὶ πᾶς ὁ ὄχλος, ἐξέστησαν καὶ ἔφυγον. ὁ δὲ ἅγιος καταλειφθεὶς μόνος ἐδόξασε τὸν θεόν. καὶ διὰ προσευχῆς ἐν τῷ τόπῳ ἐκείνῳ ἐξήγαγεν ὕδωρ πολύ. τοῦτο ἰδὼν βιτάλιος ὁ ἱερεὺς τῶν εἰδώλων καὶ ἄλλοι πολλοί, ἐβαπτίσθησαν. καὶ τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ ἦλθε φωνὴ πρὸς τὸν ἅγιον λέγουσα. πορεύου. πρὸς τὴν ἀσίαν ἐν ταῖς παραθαλασσίοις καὶ ἔσῃ πολλοὺς καθαρίζων ἀπὸ ποικίλων παθῶν καὶ δαίμονας ἀπελαύνων. καὶ πολλοὶ ὑπὸ σοῦ φωτισθέντες, δοξάσουσι τὸν θεόν. ὁ δὲ ἅγιος ὀνάγρῳ ἐπιβὰς ἐπορεύετο. καὶ ἁρπαγεὶς ὑπὸ θείου ἀγγέλου, εὑρέθη ἐν ᾧ ἐσχηματίσθη τόπῳ. πολλὰ ἐκεῖσε σημεῖα πεποιηκὼς. καὶ πολλοὺς φωτίσας, καὶ πρὸς θεὸν ὁδηγήσας, ὕστερον κρατηθεὶς ἀπετμήθη τὴν κεφαλήν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ὅσιος ζαχαρίας, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται. στίχ.

Θεῷ πρὸς ἰσχὺν ἐξομοιωθεὶς πέτρᾳ,
Υἱῷ θεοῦ σύγκληρος ἐκστὰς γῆς γίνῃ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ ἅγιοι μάρτυρες οἱ ἐκ καισαρείας τῆς παλαιστίνης, ξίφει τελειοῦνται. στίχ.

Στρατὸς ὁ ὀκτάριθμος ἐτμήθη ξίφει.
Τοῦ πρὶν περιτμηθέντος ὀκταημέρου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος, νικάνδρου τοῦ αἰγυπτίου. στίχ.

Νίκανδρον ἐκδέρουσιν ὥσπερ ἀρνίον,

Χεῖρας βαλόντων οἱ μάγειροι τῆς πλάνης. καὶ οὗτος ὁ ἅγιος, ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἰουλιανοῦ διοκλητιανοῦ τῇ εὐσεβείᾳ δὲ συντεθραμμένος, καὶ τῇ τῶν μαρτύρων ἀγάπῃ συνδεδεμένος, ἔργον εἶχε τὰ τῶν μαρτύρων λείψανα, κρυφίως αἴρειν, καὶ σεβασμίως καὶ ἐντίμως καταστέλλειν. καί ποτε ἰδὼν τὰ τῶν ἀναιρεθέντων ἁγίων λείψανα ἐρριμμένα οὕτω καὶ ἀνεπιμέλητα, νυκτὸς ἐλθὼν, καὶ ἀνελόμενος ταῦτα, καὶ καταθέμενος ἐντίμῳ τόπῳ, ὁσίως τε καὶ κοσμίως, θεαθεὶς ὑπό τινος τῶν εἰδωλολατρῶν, διεβλήθη τῷ ἄρχοντι. καὶ κρατηθεὶς. καὶ παῤῥησίᾳ τὸν χριστὸν κηρύξας θεὸν ἀληθινὸν, τὴν δορὰν ἀφαιρεθεὶς, τὸν τοῦ μαρτυρίου στέφανον ἐκομίσατο :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ὅσιος μάρτυς ὁ Θηβαῖος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται. στίχ.

Καλῶς ῥαφεὶς κάλλιστα γῆρα μάρτυς,
Θανὼν θανοῦσι προσετέθεισαι πατράσιν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ ἐν τῷ κυρίου πάσχα παρὰ τῆς κουστωδίας ἀσφάλεια τοῦ ἁγίου τάφου. στίχ.

Μάτην φυλάττεις τὸν τάφον κουστωδία.
Οὐ γὰρ καθέξει τύμβος αὐτοζωίαν.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ διασώσας ἐν πυρί.

Ἡ κιβωτὸς ἡ λογική. ἣν ὁ ἀληθὴς νομοθέτης. ἠγαπηκὼς ἐπὶ σοὶ, κατασκήνωσιν μέλλει ποιήσασθαι. θυμηδίας ἐμπλήσθητι, διὰ σοῦ γὰρ τοὺς φθαρέντας ἀνακαινίσει.

Ὁ προφητικὸς θεῖος χορός. ὡς πρὶν ἐπαιαθόμενος κόρη. τῆς ἐπὶ σοὶ τοῦ λυτρωτοῦ, εἰρηναίαν ἐπέλευσιν κράζει σοι. χαῖρε πάντων ἡ λύτρωσις. χαῖρε μόνη τῶν ἀνθρώπων ἡ σωτηρία.

Μὴ δειλιάσῃς τὴν φωνήν. μὴ καταπλαγῇς τὸν λαλοῦντα. θεοῦ διάκονος εἰμί. φανερώσαι σοι ἥκω μυστήριον. τὸ ἀγγέλοις ἀπόῤῥητον, ἀπειρόγαμε μαρία εὐλογημένη :~

Ὁρᾷς τὴν κτίσιν τῷ ἐχθρῷ, πᾶσαν δουλωθεῖσαν παρθένε. κατελεήσαι ταύτην, διὰ σπλάγχνα ἐλέους βουλόμενος, διὰ σοῦ ὁ φιλάγαθος. μὴ οὖν λόγοις τοῦ ἀγγέλου προσαπιστήσῃς :~

ᾠδὴ η'. Χεῖρας ἐκπετάσας δανιήλ.

Ἡ κούφη νεφέλη τοῦ φωτὸς, ἡ ἀπειρόγαμος, προευτρεπίσθητι. ἰδοὺ ὁ ἥλιος ἄνωθεν, ἐπιλάμψει σοι ὁ ἄδυτος. πρὸς μὲν ὀλίγον ἐπὶ σοὶ κατακρυπτόμενος. τῷ δὲ κόσμῳ. φαίνων καὶ λύων, κακίας τὴν ζόφωσιν :~

Ἀγγέλων ὁ πρῶτος λειτουργὸς, προσεπεφοίτησε, φωνὴν χαρμόσυνον. καταμηνύων σοι ἄχραντε. τὴν μεγάλης βουλῆς ἄγγελον. σαρκωθησόμενον ἐκ σοῦ δι' ἀγαθότητα. ὦ βοῶμεν. πάντα τὰ ἔργα, ὑμνεῖτε τὸν κύριον.

Ὡς ῥόδον κοιλάδων καθαρὸν, ὡς κρίνον εὔοσμον καταμονήσας σε. ὁ πλαστουργὸς ἡμῶν κύριος. νῦν ἠράσθη τοῦ κάλλους ἁγνὴ καὶ σαρκωθῆναι ἐκ τῶν σῶν αἱμάτων βούλεται. τὸ δυσώδες, ὅπως διώξῃ τῆς πλάνης ἀγνότητι.

Ἀνθρώπους δεξιώσειν ἐκ ἐγγὰς, ἐν σοὶ τὴν οἴκησιν. μέλλει ποιήσασθαι ὁ ὑπερούσιος ἄχραντε. ὅπως στήσῃ δεξιῶν αὐτοῦ. σὲ τὴν πλησίον καὶ καλὴν, οἷα βασίλισσαν. δεξιάν τε πᾶσι προτείνῃ πεσοῦσι, καὶ σώσῃ ἡμᾶς :~

ᾠδὴ θ'. Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι.

Εὔα μὲν ἐβλάστησε καρπὸν, τὸν θάνατον, γεωργοῦσα τὸν ὀλέθριον. σοῦ δὲ ἐκ μέσου ἐκβλαστήσει, καρπὸς ἀθανασίας ὁ πρόξενος. χριστὸς ὁ γλυκασμὸς ἡμῶν δέσποινα. ὃν νῦν ὑμνοῦντες σε δοξάζομεν :~

Κλίνας οὐρανοὺς νῦν πρὸς ἡμᾶς κατάβηθι, θρόνος ἤδη ἡτοιμάσθη σοι, λόγε ἡ μήτρα τῆς παρθένου. ἐν ᾧ ὡς βασιλεὺς ὡραιότατος, καθήσας ἐξεγείρεις τοῦ πτώματος. τῆς δεξιᾶς σου τὸ πλαστούργημα :~

Ἠράσθη τοῦ κάλλους σου χριστὸς παναμώμητε, καὶ τὴν μήτραν σου κατῴκησεν. ὅπως παθῶν τῆς ἁμαρτίας, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων λυτρώσηται. καὶ κάλλος τὸ ἀρχαῖον δωρήσηται. ὃν προσκυνοῦντες, σὲ δοξάζομεν :~

Ἡ χώρα ἡ ἄσπορος ἁγνὴ ὑποδέξαι, διὰ λόγου τὸν οὐράνιον, λόγον ὡς σῖτον καρποφόρον. βλαστάνοντα ἐκ σοῦ καὶ τὰ σπέρματα, ἐκτρέφοντα τῷ ἄρτῳ τῆς γνώσεως. ὃν προσκυνοῦντες, σὲ δοξάζομεν :~ Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ὡς δῶρα προεόρτια, προσφέρομέν σοι πάναγνε. φιλοπτωχείαν καὶ πλοῦτον, ἀγνείαν καὶ σωφροσύνην. ὕμνους εὐχὰς καὶ δάκρυα. νηστείαν καὶ ταπείνωσιν. ἐφ' οἷς συμπράττεις δέσποινα. σὺ δὲ ἡμᾶς ἐπισκέψαι

πτώσεις,

πτώσεις, εὔσπλαγχνος ὢν θεὸς μόνος :—

Εἰς τὸν ν'. τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, καὶ τὸ μέγα.

Δόξα καὶ νῦν, ἦχος, δ'.

Γλῶσσαν ἣν οὐκ ἔγνω, ἤκουσεν ἡ θεοτόκος. ἐλάλει γὰρ πρὸς αὐτὴν ὁ ἀρχάγγελος, τοῦ εὐαγγελισμοῦ τὰ ῥήματα. ὅθεν πιστῶς δεξαμένη τὸν ἀσπασμόν, συνέλαβέ σε τὸν προαιώνιον θεόν. διὸ καὶ ἡμεῖς ἀγαλλόμενοι βοῶμέν σοι. ὁ ἐξ αὐτῆς σαρκωθεὶς ἀτρέπτως θεός. εἰρήνην τῷ κόσμῳ δώρησαι. καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὸ μέγα ἔλεος :—

Τὸ ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ κυρίῳ. τὸ τρισάγιον. τὸ τροπάριον. καὶ αἱ μετάνοιαι, κατὰ τὴν τάξιν.

Γίνεται δὲ τρίτην ὥραν τῆς ἡμέρας. συναγόμεθα ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ. καὶ ψάλλομεν τὰς ὥρας κατὰ τὴν συνήθειαν, τὴν γ'. ὥραν, καὶ τὴν ς'. καὶ μικρὸν παρατηρήσαντες, συνάπτομεν καὶ τὴν θ'. καὶ μετὰ τοῦτο, ὁ ἑσπερινὸς ταχύτερον, διὰ τὸν κόπον τῆς ἀγρυπνίας.

Εἰ τύχῃ ὁ εὐαγγελισμὸς ἐν κυριακῇ. ἐν τῷ μικρῷ ἑσπερινῷ, τὰ προσόμοια. ἦχος, δ'.

Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθείς.

Κατοικτειρήσας, τὸ ποίημα ὁ πλάστης. σπλάγχνοις τοῖς οἰκείοις τε κατακαμπτόμενος. κόρης ἐν μήτρᾳ θεόπαιδος, οἰκῆσαι εὐδοκεῖ. πρὸς ἣν ὁ μέγας ἦλθεν ἀρχάγγελος. χαῖρε προσφθεγγόμενος θεοχαρίτωτε. νῦν μετὰ σοῦ ὁ θεὸς ἡμῶν. μὴ πτοηθῇς με, τοῦ βασιλέως τὸν ἀρχιστράτηγον. εὗρες καὶ χάριν, ἣν ἀπώλεσεν. εὕα τὸ πρὶν ἡ προμήτωρ σου. καὶ συλλήψῃ καὶ τέξεις, τὸν πατρὶ τὸν ὁμοούσιον :— Ὅμοιον.

Ξένος σου ἐστὶν ὁ λόγος καὶ ἡ θέα. ξένα καὶ τὰ ῥήματα καὶ τὰ μηνύματα. ἡ μαριὰμ πρὸς τὸν ἄγγελον. μή με πλανήσῃς, γάμου ὑπάρχω μόνη ἀμύητος. λέγεις ὡς συλλήψομαι, τὸν ἀπερίληπτον; καὶ πῶς χωρήσει ἡ μήτρα μου. ὃν τὰ μεγέθη, τῶν οὐρανῶν χωρῆσαι οὐ δύνανται. τοῦ ἀβραάμ σε διδαξάτω πρίν, ἡ καλύβη θεὸν ἡ χωρήσασα. προτυποῦσα παρθένε. τὴν θεοδέκτον γαστέρα σου :— Ὅμοιον.

Εἰς ναζαρὲτ νῦν τὴν πόλιν ἐπιφθάσας, πόλιν σε τὴν ἔμψυχον τοῦ βασιλέως χριστοῦ. ὁ γαβριὴλ κατασπάζεται. βοῶν σοι χαῖρε, εὐλογημένη θεοχαρίτωτε. ἕξεις ἐν νηδύϊ σου, θεὸν σαρκούμενον. καὶ διὰ σοῦ τὸν ἄνθρωπον. πρὸς τὸ ἀρχαῖον, δι' εὐσπλαγχνίαν ἀνακαλούμενον. εὐλογημένος τῆς κοιλίας σου, θεῖος καρπὸς ὁ ἀθάνατος. ὁ παρέχων τῷ κόσμῳ, διὰ σοῦ τὸ μέγα ἔλεος. Δόξα καὶ νῦν, ἦχ. α'.

Τῷ ἕκτῳ μηνί, ὁ ἀρχιστράτηγος ἀπεστάλη πρὸς σὲ τὴν παρθένον καὶ ἁγνήν. μηνύσαι σοι τὸν λόγον τῆς σωτηρίας. ἅμα δὲ καὶ καλέσαι σε. χαῖρε κεχαριτωμένη ὁ κύριος μετὰ σοῦ. τέξεις υἱὸν τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ πατρός. καὶ σώσει τὸν λαὸν αὐτοῦ, ἐκ τῶν πταισμάτων αὐτῶν.

Εἰς τὸν στίχον. τὰ προσόμοια. ἦχος, [illegible].

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ἄρχων τῶν ἄνω δυνάμεων, ὁ γαβριὴλ καταπτάς. τὴν παρθένον ἀσπάζεται. χαῖρε λέγων ὄχημα, καθαρὸν τῆς θεότητος. σὲ ἐξ αἰῶνος θεὸς ἠγάπησεν. εἰς κατοικίαν τε ἡρετίσατο ὅλος δεσπότης σου. παρουσίαν παρειμί, ἀναβοῶν. τέξεις οὖν τὸν χριστόν, ἄφθορος μένουσα :— Στίχ. Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν.

Τίς οὗτος τὸ εἶδος τὸ πύρινον, τῷ γαβριὴλ ἡ σεμνή, μετ' ἐκπλήξεως ἔφησε. τίς σου τὸ ἀξίωμα. καὶ τῶν λόγων ἡ δύναμις, παιδοποιίαν προσεπαγγέλλεις μοι; ἐγὼ δὲ πεῖραν ἀνδρὸς οὐ κέκτημαι. ἄπιθι πόρρωθεν. μὴ πλανήσῃς ἄνθρωπε, ὥσπερ τὸ πρίν. εὕαν τὴν προμήτορα, ὄφις ὁ δόλιος :—

Στίχ. Ἄσατε τῷ κυρίῳ ᾆσμα καινόν.

Πνεῦμα θεοῦ τὸ πανάγιον, ἥξει ἁγνὴ ἐπὶ σέ, θεοχώρητε δέσποινα. καὶ ἐπισκιάσει σοι, τοῦ ὑψίστου ἡ δύναμις. καὶ τέξεις παῖδα διατηροῦντά σου. τὴν παρθενίαν ἀπαρασάλευτον. ὑπάρχει υἱός ἐστιν, ἀγενεαλόγητος. ὅλος ὀφθείς. σώσει τὸν λαὸν αὐτοῦ, καθὼς εὐδόκησεν :—

Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος, δ'.

Τῷ ἕκτῳ μηνί, ἀπεστάλη ὁ ἀρχάγγελος πρὸς παρθένον ἁγνήν. καὶ χαίρειν αὐτῇ προσειπών. εὐηγγελίσατο ἐξ αὐτῆς τὸν λυτρωτὴν προελθεῖν. ὅθεν δεξαμένη τὸν ἀσπασμόν, συνέλαβέ σε τὸν προαιώνιον θεόν. τὸν ἀφράστως εὐδοκήσαντα ἐνανθρωπῆσαι, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν :—

Τρο-

Τροπάριον. ἦχος, δ'.

Σήμερον σωτηρίας ἡμῶν τὸ κεφάλαιον.

Τῷ αὐτῷ μηνί, κε'. ὁ εὐαγγελισμὸς τῆς ὑπεραγίας δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου μαρίας. ἑσπέρας ἀρχόμεθα τοῦ ἑσπερινοῦ ἀπὸ ὥρας ἑνδεκάτης καὶ μετανοιῶν. εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα. ἱστῶμεν στίχους, ι'. καὶ ψάλλομεν τὸ στιχηρὸν τῆς ἡμέρας, δίς. μαρτυρικὸν δὲ οὐ λέγομεν. καὶ τὰ γ'. προσόμοια τοῦ τριῳδίου. καὶ τῆς ἑορτῆς. γ'. ποιοῦντα αὐτὰ ϛ'. στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος, πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Βουλὴν προαιώνιον, ἀποκαλύπτων σοι κόρη. γαβριὴλ ἐφέστηκε. σὲ κατασπαζόμενος καὶ φθεγγόμενος. χαῖρε γῆ ἄσπορε. χαῖρε βάτε ἄφλεκτε. χαῖρε βάθος δυσθεώρητον. χαῖρε ἡ γέφυρα πρὸς τοὺς οὐρανοὺς ἡ μετάγουσα. καὶ κλίμαξ ἡ μετάρσιος, ἣν ὁ ἰακὼβ ἐθεάσατο. χαῖρε θεία στάμνε τοῦ μάννα, χαῖρε λύσις τῆς ἀρᾶς. χαῖρε ἀδὰμ ἡ ἀνάκλησις, μετὰ σοῦ ὁ κύριος. Ὅμοιον.

Φαίνημοί ὡς ἄνθρωπος. φησὶν ἡ ἄφθορος κόρη. πρὸς τὸν ἀρχιστράτηγον. καὶ πῶς φθέγγῃ ῥήματα ὑπὲρ ἄνθρωπον. μετ' ἐμοῦ ἔφησας, τὸν θεὸν ἔσεσθαι. καὶ σκηνώσαι ἐν τῇ μήτρᾳ μου, καὶ πῶς γενήσομαι. λέγε μοι χωρίον εὐρύχωρον. καὶ τόπος ἁγιάσματος, τοῦ τοῖς χερουβὶμ ἐπιβαίνοντος. μή με δελεάσῃς ἀπάτῃ. οὐ γὰρ ἔγνων ἡδονήν. γάμου ὑπάρχω ἀμύητος. πῶς οὖν παῖδα τέξομαι. Ὅμοιον.

Θεὸς ὅπου βούλεται, νικᾶται φύσεως τάξις. φησὶν ὁ ἀσώματος. καὶ τὰ ὑπὲρ ἄνθρωπον, διαπράττεται. τοῖς ἐμοῖς πίστευε, ἀληθέσι ῥήμασι, παναγία ὑπεράμωμε. ἡ δὲ ἐβόησε. γένοιτό μοι νῦν ὡς τὸ ῥῆμά σου. καὶ τέξομαι τὸν ἄσαρκον, σάρκα ἐξ ἐμοῦ δανεισάμενον. ὅπως ἀναγάγῃ, τὸν ἄνθρωπον ὡς μόνος δυνατὸς εἰς τὸ ἀρχαῖον ἀξίωμα, διὰ τῆς συγκράσεως.

Δόξα καὶ νῦν ἦχος, πλ. β'.

Ἰωάννου μοναχοῦ.

Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ γαβριὴλ ὁ ἀρχάγγελος. εὐαγγελίσασθαι τῇ παρθένῳ τὴν σύλληψιν. καὶ ἐλθὼν εἰς ναζαρέτ, ἐλογίζετο ἐν ἑαυτῷ, τὸ θαῦμα ἐκπληττόμενος. ὅτι πῶς ὁ ἐν ὑψίστοις ἀκατάληπτος ὤν, ἐκ παρθένου τίκτεται. ὁ ἔχων θρόνον οὐρανόν, καὶ ὑποπόδιον τὴν γῆν, ἐν μήτρᾳ χωρεῖται γυναικός. ᾧ τὰ ἑξαπτέρυγα καὶ πολυόμματα, ἀτενίσαι οὐ δύνανται. λόγῳ μόνῳ ἐκ ταύτης σαρκωθῆναι ηὐδόκησε. θεοῦ ἐστὶ λόγος ὁ παρών. τί οὖν ἵσταμαι, καὶ οὐ λέγω τῇ κόρῃ. χαῖρε κεχαριτωμένη ὁ κύριος μετὰ σοῦ χαῖρε ἁγνὴ παρθένε. χαῖρε. νύμφη ἀνύμφευτε. χαῖρε μῆτερ τῆς ζωῆς. εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου.

Εἴσοδος τὸ φῶς ἱλαρόν, τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας. γενέσεως. ἡ γένεσις καὶ ἡ παροιμία, καὶ τὰ παρόντα τῆς ἑορτῆς. εἰ δὲ τύχῃ ἐν σαββάτῳ, ἑσπέρας λέγε. εἰσῆλθε μωσῆς, καὶ Κύριε ἐκτισέ με. καὶ ἡ σοφία ᾠκοδόμησεν ἑαυτῇ οἶκον.

Γενέσεως τὸ ἀνάγνωσμα.

Ἐξῆλθεν ἰακὼβ ἀπὸ τοῦ φρέατος τοῦ ὅρκου. καὶ ἐπορεύθη εἰς χαρράν. καὶ ἀπήντησε τόπῳ καὶ ἐκοιμήθη ἐκεῖ. ἔδυ γὰρ ὁ ἥλιος καὶ ἔλαβεν ἀπὸ τῶν λίθων τοῦ τόπου, καὶ ἔθηκε πρὸς κεφαλῆς αὐτοῦ. καὶ ἐκοιμήθη ἐν τῷ τόπῳ ἐκείνῳ καὶ ἐνυπνιάσθη. καὶ ἰδοὺ κλίμαξ ἐστηριγμένη ἐν τῇ γῇ, ἧς ἡ κεφαλὴ ἀφικνεῖτο εἰς τὸν οὐρανόν. καὶ οἱ ἄγγελοι τοῦ θεοῦ, ἀνέβαινον, καὶ κατέβαινον ἐπ' αὐτήν. ὁ δὲ κύριος, ἐπεστήρικτο ἐπ' αὐτῆς, καὶ εἶπεν. ἐγὼ ὁ θεὸς ἀβραὰμ τοῦ πατρός σου. καὶ ὁ θεὸς ἰσαάκ, μὴ φοβοῦ. ἡ γῆ ἐφ' ἧς σὺ καθεύδεις ἐπ' αὐτῆς, σοὶ δώσω αὐτὴν καὶ τῷ σπέρματί σου, καὶ ἔσται τὸ σπέρμα σου ὡσεὶ ἄμμος τῆς γῆς. καὶ πλατυνθήσεται ἐπὶ θάλασσαν. καὶ λίβα καὶ βορρᾶν. καὶ ἐπὶ ἀνατολάς. καὶ ἐνευλογηθήσονται ἐν σοί, πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς, καὶ ἐν τῷ σπέρματί σου. καὶ ἰδοὺ ἐγὼ μετὰ σοῦ διαφυλάσσων σε ἐν τῇ ὁδῷ πάσῃ οὗ ἐὰν πορευθῇς. καὶ ἀποστρέψω σε εἰς τὴν γῆν ταύτην, ὅτι οὐ μή σε ἐγκαταλίπω, ἕως τοῦ ποιῆσαί με πάντα ὅσα ἐλάλησά σοι. καὶ ἐξηγέρθη ἰακὼβ ἐκ τοῦ ὕπνου αὐτοῦ καὶ εἶπεν. ὅτι ἔστι κύριος ἐν τῷ τόπῳ

τούτῳ

τούτῳ, ἐγὼ δὲ οὐκ ᾔδειν. καὶ ἐφοβήθη καὶ εἶπεν. ὡς φοβερὸς ὁ τόπος οὗτος. οὐκ ἔστι τοῦτο, ἀλλ᾽ ἢ οἶκος θεοῦ. καὶ αὕτη ἡ πύλη τοῦ οὐρανοῦ.

Προφητείας Ἰεζεκιήλ.

Ἔσται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ὀγδόης καὶ ἐπέκεινα, ποιήσουσιν οἱ ἱερεῖς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τὰ ὁλοκαυτώματα ὑμῶν. καὶ τὰ τοῦ σωτηρίου ὑμῶν, καὶ προσδέξομαι ὑμᾶς λέγει κύριος κύριος. καὶ ἐπέστρεψέ με κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῶν ἁγίων τῆς ἐξωτέρας τῆς βλεπούσης κατὰ ἀνατολάς. καὶ αὕτη ἦν κεκλεισμένη. καὶ εἶπε κύριος πρός με ἡ πύλη αὕτη κεκλεισμένη ἔσται. οὐκ ἀνοιχθήσεται. καὶ οὐδεὶς οὐ μὴ διέλθῃ δι᾽ αὐτῆς καὶ ἔσται κεκλεισμένη. διότι ὁ ἡγούμενος οὗτος καθήσεται ἐπ᾽ αὐτῇ τοῦ φαγεῖν ἄρτον. κατὰ τὴν ὁδὸν τοῦ ἐλὰμ τῆς πύλης εἰσελεύσεται. καὶ κατὰ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ ἐξελεύσεται. καὶ εἰσήγαγέ με κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῶν ἁγίων τῆς πρὸς βορρᾶν, κατέναντι τοῦ οἴκου καὶ εἶδον. καὶ ἰδοὺ πλήρης δόξης ὁ οἶκος κυρίου.

Παροιμιῶν τὸ ἀνάγνωσμα.

Ἡ σοφία ᾠκοδόμησεν ἑαυτῇ οἶκον, καὶ ὑπήρεισε στύλους ἑπτά. ἔσφαξε τὰ ἑαυτῆς θύματα. καὶ ἐκέρασεν εἰς κρατῆρα, τὸν ἑαυτῆς οἶνον. καὶ ἡτοιμάσατο τὴν ἑαυτῆς τράπεζαν. ἀπέστειλε τοὺς ἑαυτῆς δούλους, συγκαλοῦσα μετὰ ὑψηλοῦ κηρύγματος. ἐπὶ κρατῆρα λέγουσα. ὅς ἐστιν ἄφρων, ἐκκλινάτω πρός με. καὶ τοῖς ἐνδεέσι φρενῶν, εἶπεν. ἔλθετε φάγετε τὸν ἐμὸν ἄρτον. καὶ πίετε οἶνον ὃν κεκέρακα ὑμῖν. ἀπολείπετε ἀφροσύνην, καὶ ζήσεσθε. καὶ ζητήσατε φρόνησιν, ἵνα βιώσητε. καὶ κατορθώσατε σύνεσιν ἐν γνώσει. ὁ παιδεύων κακούς, λήψεται ἑαυτῷ ἀτιμίαν. ἐλέγχων δὲ τὸν ἀσεβῆ, μωμήσεται ἑαυτόν. οἱ γὰρ ἔλεγχοι τῷ ἀσεβεῖ, μώλωπες αὐτῷ. μὴ ἔλεγχε κακούς, ἵνα μὴ μισήσωσί σε. ἔλεγχε σοφόν, καὶ ἀγαπήσει σε. δίδου σοφῷ ἀφορμήν, καὶ σοφώτερος ἔσται. γνώριζε δικαίῳ, καὶ προσθήσει τοῦ δέχεσθαι. ἀρχὴ σοφίας, φόβος κυρίου. καὶ βουλὴ ἁγίων, σύνεσις. τὸ δὲ γνῶναι νόμον διανοίας ἐστὶν ἀγαθῆς. τούτῳ γὰρ τῷ τρόπῳ, πολὺν ζήσεις χρόνον. καὶ προστεθήσεταί σοι ἔτη ζωῆς.

Καὶ ἡ θεία λειτουργία, τῶν προηγιασμένων. Εἰς δὲ τὴν τράπεζαν, καταλυόμεν ἔλαιον. καὶ πίνομεν οἶνον. οἵα ἡμέρα τύχῃ, διὰ τὴν δόξαν καὶ ἀντίληψιν, τῆς ὑπεραγίας θεοτόκου.

Δεῖ εἰδέναι, ὡς εἰ τύχῃ ἡ σεβασμία αὕτη ἑορτὴ τῇ ε΄, τοῦ μεγάλου κανόνος, ψάλλεται ὁ μέγας κανών, τῇ γ΄. τῆς αὐτῆς ἑβδομάδος.

Περὶ δὲ ὥραν, α΄. τῆς νυκτός, σημαίνει, καὶ συναγόμεθα ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ. καὶ ψάλλομεν τὰ ἀπόδειπνα. μετὰ δὲ τὸ δόξα ἐν ὑψίστοις θεῷ. ποιοῦμεν τὴν συνήθη λιτήν. καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα στιχηρά, τῆς ἑορτῆς. ἦχος α΄. εὔξαντος.

Τῷ ἕκτῳ μηνί, ὁ ἀρχιστράτηγος ἀπεστάλη πρὸς σὲ τὴν παρθένον καὶ ἁγνήν. μηνῦσαί σοι τὸν λόγον τῆς σωτηρίας. ἅμα δὲ καὶ καλέσαι σε. χαῖρε κεχαριτωμένη ὁ κύριος μετὰ σοῦ. τέξεις υἱὸν τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ πατρός. καὶ σώσει τὸν λαὸν αὐτοῦ, ἐκ τῶν πταισμάτων αὐτῶν.

Ὁ αὐτός. Ἀνατολίου.

Ἐν τῷ μηνὶ τῷ ἕκτῳ. ἀπεστάλη οὐρανόθεν Γαβριὴλ ὁ ἀρχάγγελος. ἐν πόλει τῆς Γαλιλαίας Ναζαρέτ. κομίσαι κόρῃ χαρᾶς εὐαγγέλια. καὶ προσελθὼν πρὸς αὐτὴν ἐβόησε λέγων. χαῖρε κεχαριτωμένη ὁ κύριος μετὰ σοῦ. χαῖρε δοχεῖον τῆς ἀχωρήτου φύσεως. ὃν γὰρ οὐρανοὶ οὐκ ἐχώρησαν, ἡ νηδύς σου κεχώρηκεν ἀλογημένη. χαῖρε σεμνὴ τοῦ Ἀδὰμ ἡ ἀνάκλησις, καὶ τῆς Εὔας ἡ λύτρωσις. καὶ χαρὰ τοῦ κόσμου. καὶ ἀγαλλίασις τοῦ γένους ἡμῶν. Ὁ αὐτός.

Ἀπεστάλη ἄγγελος Γαβριὴλ οὐρανόθεν ἐκ θεοῦ, πρὸς παρθένον ἀμόλυντον εἰς πόλιν τῆς Γαλιλαίας Ναζαρέτ. εὐαγγελίσασθαι αὐτῇ, τοῦ ξένου τρόπου τὴν σύλληψιν. ἀπεστάλη δοῦλος ἀσώματος, πρὸς ἔμψυχον πόλιν καὶ πύλην νοεράν. μηνῦσαι δεσποτικῆς παρουσίας τὴν συγκατάβασιν. ἀπεστάλη στρατιώτης οὐράνιος, πρὸς τὸ ἔμψυχον τῆς δόξης παλάτιον. προετοιμάσαι τῷ κτίστῃ κατοικίαν ἄληκτον. καὶ προσελθὼν πρὸς αὐτὴν ἐκραύγαζε. χαῖρε θρόνε πυρίμορφε, τῶν τετραμόρφων ὑπερενδοξοτέρα. χαῖρε καθέδρα βασιλικὴ οὐράνιε χαῖρε ὄρος ἀλατόμητον. δοχεῖον πανέντιμον. ἐν σοὶ γὰρ πᾶν τὸ πλήρωμα κατῴκησε τῆς θεότητος σωματικῶς. εὐδοκίᾳ

πρὸς αἰδίου. καὶ συνεργείᾳ τοῦ ἁγίου πνεύματος. χαῖρε κεχαριτωμένη ὁ κύριος μετὰ σοῦ :-

Δόξα καὶ νῦν ἦχος β΄. Κοσμᾶ μοναχοῦ.

Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριὴλ τῇ κεχαριτωμένῃ σήμερον. χαῖρε ἀνύμφευτε κόρη καὶ ἀπειρόγαμε. μὴ καταπλαγῇς τὴν ξένην μου μορφήν. μὴ δὲ δειλιάσῃς ἀρχάγγελός εἰμι. ὄφις ἐξηπάτησεν Εὔαν ποτέ. νῦν εὐαγγελίζομαί σοι τὴν χαράν καὶ μενεῖς ἄφθορος. καὶ τέξεις τὸν κύριον ἄχραντε :-

Καὶ αἱ συνήθεις εὐχαὶ παρὰ τοῦ ἱερέως. εἶτα εἰσερχόμεθα ἐν τῷ ναῷ. ψάλλομεν τὰ στιχηρὰ ἰδιόμελα, ἦχος δ΄.

Τῷ ἕκτῳ μηνί, ἀπεστάλη ὁ ἀρχάγγελος πρὸς παρθένον ἁγνήν. καὶ χαίρειν αὐτῇ προσειπών. εὐηγγελίσατο ἐξ αὐτῆς τὸν λυτρωτὴν προελθεῖν. ὅθεν δεξαμένη τὸν ἀσπασμόν, συνέλαβέ σε τὸν προαιώνιον θεόν, τὸν ἀφράστως εὐδοκήσαντα ἐνανθρωπῆσαι, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν :-

Στίχ. Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας.

Γλῶσαν ἣν οὐκ ἔγνω, ἤκουσεν ἡ θεοτόκος. ἐλάλει γὰρ πρὸς αὐτὴν ὁ ἀρχάγγελος, τοῦ εὐαγγελισμοῦ τὰ ῥήματα. ὅθεν πιστῶς δεξαμένη τὸν ἀσπασμόν. συνέλαβέ σε τὸν προαιώνιον θεόν. διὸ καὶ ἡμεῖς, ἀγαλλόμενοι βοῶμέν σοι. ὁ ἐξ αὐτῆς σαρκωθεὶς ἀτρέπτως θεός. εἰρήνην τῷ κόσμῳ δώρησαι. καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὸ μέγα ἔλεος :-

Στίχ. Ἄσατε τῷ κυρίῳ ᾆσμα καινόν,

Ἰδοὺ ἡ ἀνάκλησις. νῦν ἐπέφανεν ἡμῖν ὑπὲρ λόγον ὁ θεὸς τοῖς ἀνθρώποις ἑνοῦται. ἀρχαγγέλου τῇ φωνῇ, ἡ πλάνη ἐκμειοῦται. ἡ παρθένος γὰρ δέχεται τὴν χαράν. τὰ ἐπίγεια γέγονεν οὐρανός. ὁ κόσμος λέλυται τῆς ἀρχαίας ἀρᾶς. ἀγαλλιάσθω ἡ κτίσις καὶ φωναῖς ἀνυμνείτω, ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς ἡμῶν κύριε δόξα σοι :- Δόξα καὶ νῦν,

ἦχος, δ΄. Ἀνδρέου Ἱεροσολυμίτου.

Σήμερον χαρᾶς εὐαγγέλια. παρθενικὴ πανήγυρις. τὰ κάτω τοῖς ἄνω συνάπτεται. ὁ Ἀδὰμ καινουργεῖται, ἡ Εὔα τῆς πρώτης λύπης ἐλευθεροῦται. καὶ ἡ σκηνὴ τῆς καθ᾽ ἡμᾶς οὐσίας, τῇ θεώσει τοῦ προσληφθέντος φυράματος, ναὸς θεοῦ κεχρημάτικεν. ὢ μυστήριον. ὁ τρόπος τῆς κενώσεως ἄγνωστος. ὁ τρόπος τῆς συλλήψεως ἄφραστος. ἄγγελος λειτουργεῖ τῷ θαύματι. παρθενικὴ γαστὴρ τὸν υἱὸν ὑποδέχεται. πνεῦμα ἅγιον καταπέμπεται. πατὴρ ἄνωθεν εὐδοκεῖ. καὶ τὸ συνάλλαγμα, κατὰ κοινὴν πραγματεύεται βούλησιν. ἐν ᾧ καὶ δι᾽ οὗ σωθέντες, συνῳδὰ τῷ Γαβριὴλ πρὸς τὴν παρθένον βοήσωμεν χαῖρε κεχαριτωμένη ὁ κύριος μετὰ σοῦ. ἐξ ἧς ἡ σωτηρία Χριστὸς ὁ θεὸς ἡμῶν. τὴν καθ᾽ ἡμᾶς προσλαβόμενος φύσιν, πρὸς ἑαυτὸν ἐπανήγαγεν. αὐτὸν ἱκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν :-

Εἶτα τὸ τρισάγιον. καὶ εὐθύς, τὸ ἀπολυτίκιον. ἦχος δ΄.

Σήμερον τῆς σωτηρίας ἡμῶν τὸ κεφάλαιον. καὶ τοῦ ἀπ᾽ αἰῶνος μυστηρίου, ἡ φανέρωσις. ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ υἱὸς τῆς παρθένου γίνεται. καὶ Γαβριὴλ τὴν χάριν εὐαγγελίζεται. διὸ σὺν αὐτῷ τῇ θεοτόκῳ βοήσωμεν. χαῖρε κεχαριτωμένη ὁ κύριος μετὰ σοῦ :- Ἐκτενής.

καὶ ἡ εὐλόγησις τῶν ἄρτων. καὶ ἡ διάδοσις κατὰ τὸν τύπον.

Εἰς δὲ τὸν ὄρθρον. εἰς τὸ θεὸς κύριος, τὸ προσγραφὲν τροπάριον, ἐκ γ΄. καὶ ἡ συνήθης στιχολογία τῶν γ΄. καθισμάτων. εἰς τὴν α΄. στιχολογίαν. καθίσματα β΄ τοῦ τριωδίου. αἰτήσεις δὲ, οὐ λέγομεν. εἰς δὲ τὴν δευτέραν στιχολογίαν κάθισμα. ἦχος, α΄. Τὸν τάφον σου σωτήρ.

Ὁ μέγας στρατηγός, τῶν ἀΰλων ταγμάτων. εἰς πόλιν Ναζαρέτ, ἐπιστὰς βασιλέα. μηνύει σοι ἄχραντε, τὸν τῶν αἰώνων. καὶ κύριον. χαῖρε λέγων σοι, εὐλογημένη Μαρία, ἀκατάληπτον, καὶ ἀνερμήνευτον, θαῦμα βροτῶν ἡ ἀνάκλησις. Ἕτερον, ἦχος γ΄. Τὴν ὡραιότητα.

Σήμερον ἅπασα, κτίσις ἀγάλλεται. ὅτι τὸ χαῖρέ σοι φωνεῖ ἀρχάγγελος. εὐλογημένη σὺ σεμνὴ καὶ ἄχραντε πανάμωμε. σήμερον τοῦ ὄφεως ἀμαυροῦται τὸ φρύαγμα. ἀρᾶς γὰρ διαλέλυται τοῦ προπάτορος σύνδεσμος. διὸ καὶ κατὰ πάντα βοῶμέν σοι. χαῖρε ἡ κεχαριτωμένη :-

Μετὰ δὲ τὸν πολυέλεον, ποιοῦμεν τὰς αἰτήσεις. καὶ ψάλλομεν.

Κάθισμα, ἦχος, δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Γαβριὴλ

Γαβριὴλ ἐξ οὐρανοῦ, τὸ χαῖρε κράζει τῇ σεμνῇ. ὅτι συλλήψῃ ἐν γαστρὶ, τὸν προαιώνιον θεόν. τὸν διὰ λόγου τὰ πάντα συστησάμενον. ὅθεν μαριὰμ ἀπεφθέγγετο. ἄνανδρος εἰμὶ, καὶ πῶς τέξω υἱόν. ἄσπορον γονὴν, τίς ἑώρακε. καὶ ἐμηνύων ἔλεγεν ὁ ἄγγελος, τῇ θεοτόκῳ καὶ παρθένῳ. ἐλεύσεταί σοι ἅγιον πνεῦμα. καὶ δύναμις ὑψίστου ἐπισκιάσει σοι :~

Δόξα, τὸ αὐτὸ, καὶ νῦν, θεοτοκίον. ὅμοιον.

Ἀπεστάλη γαβριὴλ, πρὸς τὴν παρθένον καὶ ἁγνήν. καὶ ἐμήνυσεν αὐτῇ. τὴν ἀνεκλάλητον χαράν. ὅτι ἀσπόρως συλλήψῃ καὶ οὐ φθαρήσῃ. τέξεις δὲ υἱὸν, τὸν πρὸ αἰώνων θεόν. καὶ σώσει τὸν λαὸν, ἐκ τῶν πταισμάτων αὐτοῦ. καὶ μαρτυρεῖ ὁ πέμψας με εἰπεῖν σοι, εὐλογημένη τὸ χαῖρε. παρθένος τίκτεις, καὶ μετὰ τόκον, πάλιν μένεις παρθένος :~

Οἱ ἀναβαθμοί. τὸ α΄, ἀντίφωνον. τοῦ δ΄, ἤχου προκείμενον, ἦχος, δ΄. Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας. Ἄσατε τῷ κυρίῳ ᾆσμα καινόν. τὸ, Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ λουκᾶν. Ἀναστᾶσα μαριὰμ ἐπορεύθη. δόξα. Ταῖς τῆς θεοτόκου πρεσβείαις. εἶτα. ἐλέησόν με ὁ θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου. ἦχος, β΄. Εὐαγγελίζεται ὁ γαβριήλ. ζήτει, εἰς τὴν λιτήν.

Εἰ τύχοι κυριακὴ ἡ ἑορτὴ, λέγε τὸ αὐτὸ εὐαγγέλιον, καὶ τὰ στιχηρὰ, καθὼς ἐπιγεγραμμένα :~

Ὁ κανὼν οὗ ἡ ἀκροστιχὶς, κατὰ ἀλφάβητον. ᾠδὴ, α΄. ἦχος, δ΄. Ὁ εἱρμός. ἐκ β΄, καὶ τὰ τροπάρια, εἰς β΄.

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου. Ἰωάννου μοναχοῦ.

Ἄδει τῷ σοι δέσποινα, κινῶν τὴν λύραν τοῦ πνεύματος, δαβὶδ ὁ προπάτωρ σου, ἄκουσον θύγατερ. τὴν χαρμόσυνον, φωνὴν. τὴν τοῦ ἀγγέλου. χαρὰν γὰρ μηνύει σοι, τὴν ἀνεκλάλητον.

Ὁ ἄγγελος.

Βοῶ σοι γηθόμενος. κλῖνον τὸ οὖς σου καὶ πρόσχες μοι θεοῦ καταγγέλλοντι, σύλληψιν ἄσπορον. εὗρες γὰρ χάριν, ἐνώπιον κυρίου. ἣν εὗρεν οὐδέποτε, ἄλλη τίς πάναγνε :~ ἡ θεοτόκος.

Γνωσθήτω μοι ἄγγελε, τῶν σῶν ῥημάτων ἡ δύναμις. πῶς ἔσται ὃ εἴρηκας, λέγε σαφέστατα. πῶς συλλήψομαι, παρθένος οὖσα κόρη. πῶς δὲ καὶ γενήσομαι, μήτηρ τοῦ κτίστου μου;

Ὁ ἄγγελος.

Δολίως με φθέγγεσθαι, διαλογίζῃ ὡς ἔοικε. καὶ χαίρω θεώμενος, τὴν σὴν ἀσφάλειαν. θάρσει δέσποινα. θεοῦ γὰρ βουλομένου. ῥαδίως περαίνεται, καὶ τὰ παράδοξα :~

Καταβασία. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου. ᾠδὴ, γ΄. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους. ἡ θεοτόκος.

Ἐξέλιπεν ἄρχων ἐξ ἰούδα. ὁ χρόνος ἐπέστη δὲ λοιπόν. καθ' ὃν ἀναφανήσεται, ἡ τῶν ἐθνῶν ἐλπὶς ὁ χριστός. σὺ δὲ πῶς τοῦτον τέξομαι, παρθένος οὖσα σαφήνισον; ὁ ἄγγελος.

Ζητεῖς παρ' ἐμοῦ γνῶναι παρθένε, τὸν τρόπον συλλήψεως τῆς σῆς. ἀλλ' οὗτος ἀνερμήνευτος. τὸ πνεῦμα δὲ τὸ ἅγιον. δημιουργῷ δυνάμει σοι, ἐπισκιάσαν ἐργάσεται :~ ἡ θεοτόκος.

Ἡ ἐμὴ προμήτωρ δεξαμένη. τὴν γνώμην τοῦ ὄφεως τρυφῆς, τῆς θείας ἐξωστράκισται. διόπερ κἀγὼ δέδοικα, τὸν ἀσπασμὸν τὸν ξένον. εὐλαβουμένη τὸν ὄλισθον :~

Ὁ ἄγγελος.

Θεοῦ παραστάτης ἀπεστάλην. τὴν θείαν μηνύσαι σοι βουλήν. τί με φοβῇ πανάμωμε, τὸν μᾶλλον σὲ φοβούμενον. τί εὐλαβῇ με δέσποινα τὸν σὲ σεπτῶς εὐλαβούμενον :~

Καταβασία. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους θεοτόκε. κάθ, ἦχος, πλ. δ΄. Αὐλῶν ποιμενικῶν.

Ὁ λόγος τοῦ θεοῦ, ἐπὶ γῆς νῦν κατῆλθεν. ὁ ἄγγελος βοῶν, τῇ παρθένῳ ἐπέστη. χαῖρε εὐλογημένη. ἡ τὴν σφραγῖδα μόνη φυλάξασα. ἐν μήτρᾳ δεξαμένη τὸν προαιώνιον λόγον καὶ κύριον. ἵνα πλάνης σώσῃ ὡς θεὸς τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων :~ δόξα τὸ αὐτό. καὶ νῦν, ἦχος, δ΄. πρὸς τὸ, Κατεπλάγη ἰωσήφ, Ἀπεστάλη γαβριήλ. ζήτει ὄπισθεν. ᾠδὴ, δ΄. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ. ἡ θεοτόκος.

Ἰσραύτιμα παρθένον. τεξομένην ἀκήκοα. τοῦ προφήτου πάλαι. τὸν ἐμμανουὴλ προθεσπίσαντος. ἐπιποθῶ δὲ τοῦ γνῶναι, πῶς θεότητος. τὴν ἀνάκρασιν, φύσις βροτῶν ὑποστήσεται;

Ὁ ἄγγελος.

Κατεμήνυσεν ἡ βάτος, ἀκατάφλεκτος μείνασα, δεξαμένη φλόγα κεχαριτωμένη ἀνύμφευτε.

νύμφευτε. τοῦ κατὰ σὲ μυστηρίου, τὸ ἀπόῤῥη-
τον. μετὰ τόκον γὰρ, μένεις ἁγνὴ ἀειπάρ-
θενος :~ ὁ εἶκος.

Λαμπρυνόμενος τῷ φέγγει, τοῦ θεοῦ παντο-
κράτορος. ἀληθείας κῆρυξ. λέγει γαβριὴλ
ἀληθέστατα. πῶς ἀκηράτου μένουσης, τῆς
ἁγνείας μου. λόγον τέξομαι μετὰ σαρκὸς
τὸν ἀσώματον ; Ὁ ἄγγελος.

Μετὰ δέους σοι ὡς δοῦλος, τῇ κυρίᾳ παρίστα-
μαι. μετὰ φόβου κόρη. νῦν καταμαθεῖν ἄλλα
βούλομαί σε. ὡς ὑετὸς ἐπὶ πόκον, καταβήσε-
ται. ἐπὶ σὲ λόγος ὁ τοῦ πατρὸς ὡς ηὐδόκησεν.

Κατ... ᾠδ. ε, Ὁ καθήμενος ἐνδόξως.

ᾠδ. ε. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα. ὁ εἶκος.

Ὑμνεῖν σου οὐ δύναμαι, τῶν λόγων τὴν ἀκρί-
βειαν. θαύματα γὰρ γέγονε πολλάκις.
θείᾳ δυνάμει τερατουργούμενα. σύμβο-
λα καὶ τύποι νομικοί. τέτοκε παρθένος δὲ,
ἀπειράνδρως, οὐδέποτε :~ ὁ ἄγγελος.

Συνίζη παναμώμε. καὶ ξένον γὰρ τὸ θαῦμα
σου. μόνη γὰρ τὸν πάντων βασιλέα τέξῃ
ἐν μήτρᾳ σαρκωθησόμενον. καὶ σὲ προτυ-
ποῦσι προφητῶν, ῥήσεις καὶ αἰνίγματα.
καὶ τοῦ νόμου τὰ σύμβολα :~ ὁ εἶκος.

Ὁ πᾶσιν ἀχώρητος. καὶ πᾶσιν ἀθεώρητος. πῶς
ἔσωθεν διανοίσεται παρθένου. μήτραν οἰκή-
σει ἣν αὐτὸς ἔπλασε. πῶς δὲ καὶ συλλήψο-
μαι. θεὸν. λόγον τὸν συνάναρχον, τῷ πα-
τρὶ καὶ τῷ πνεύματι ; Ὁ ἄγγελος.

Πρὸς τὸν σὸν προπάτορα, δαβὶδ ἐπηγγελ-
μένος. θήσειν ἐκ καρποῦ τοῦ τῆς κοιλίας. ἐπὶ
τὸν θρόνον τῆς βασιλείας αὐτοῦ. τὴν τοῦ ἰα-
κὼβ σε καλλονὴν. μόνην ἐξελέξατο, λογι-
κὴν ἐν διαίτημα :~ Καταβασία,

Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

ᾠδ. ς. Ὁ εἱρμός.

Ἐβόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τριή-
μερον. ὁ προφήτης, ἰωνᾶς ἐν τῷ κήτει δεό-
μενος. ἐκ φθορᾶς με ῥῦσαι, ἰησοῦ βασιλεῦ
τῶν δυνάμεων :~ ὁ εἶκος,

Ῥημάτων σου, τὴν φωνὴν γαβριὴλ τῆς χαρ-
μοσύνου. δεξαμένη, εὐφροσύνης ἐνθέου πε-
πλήρωμαι χαρὰν γὰρ μηνύεις, καὶ χαρὰν
καταγγέλλεις τὴν ἄληκτον :~ ὁ ἄγγελος.

Σοὶ δέδοται, ἡ χαρὰ θεομῆτορ ἡ ἔνθεος.
σοὶ τὸ χαῖρε. πᾶσα κτίσις κραυγάζει θεό-
νυμφε. σὺ γὰρ μόνη μήτηρ, τοῦ υἱοῦ τοῦ θεοῦ
προωρίσθης ἁγνή :~ ὁ εἶκος.

Τῆς εὔας νῦν δι' ἐμοῦ καταργείσθω κατάκρι-
μα. ἀποδότω δι' ἐμοῦ τὸ ὀφείλημα σήμε-
ρον. δι' ἐμοῦ τὸ χρέος, τὸ ἀρχαῖον δοθήτω
πληρέστατον :~ ὁ ἄγγελος.

Ὑπέσχετο, ὁ θεὸς ἀβραὰμ τῷ προπάτορι. εὐ-
λογεῖσθαι, ἐν τῷ σπέρματι τούτου τὰ ἔθνη
ἁγνή. διὰ σοῦ δὲ πέρας, ἡ ὑπόσχεσις
δέχεται σήμερον :~ Καταβασία.

Ἐβόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τριή-
μερον. κοντάκιον, ἦχος, πλ. δ.

Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια ὡς λυ-
τρωθεῖσα τῶν δεινῶν, εὐχαριστήρια. ἀναγρά-
φω σοι ἡ πόλις σου θεοτόκε. ἀλλ' ὡς ἔχουσα τὸ
κράτος ἀπροσμάχητον. ἐκ παντοίων με
κινδύνων ἐλευθέρωσον. ἵνα κράζω σοι.
χαῖρε νύμφη ἀνύμφευτε :~ ὁ οἶκος.

Ἄγγελος πρωτοστάτης, οὐρανόθεν ἐπέμφθη. εἰ-
πεῖν τῇ θεοτόκῳ τὸ, χαῖρε. καὶ σὺν τῇ ἀσωμάτῳ
φωνῇ, σωματούμενόν σε θεωρῶν κύριε. ἐξίστατο
καὶ ἵστατο κραυγάζων πρὸς αὐτὴν τοιαῦτα.

Χαῖρε δι' ἧς ἡ χαρὰ ἐκλάμψει, Χαῖρε
δι' ἧς ἡ ἀρὰ ἐκλείψει.

Χαῖρε τοῦ πεσόντος ἀδὰμ ἡ ἀνάκλησις,

Χαῖρε τῶν δακρύων τῆς εὔας ἡ λύτρωσις.

Χαῖρε ὕψος δυσανάβατον, ἀνθρωπίνοις
λογισμοῖς, Χαῖρε, βάθος δυσθεώρητον
καὶ ἀγγέλων ὀφθαλμοῖς.

Χαῖρε ὅτι ὑπάρχεις βασιλέως καθέδρα,

Χαῖρε ὅτι βαστάζεις, τὸν βαστάζοντα πάντα.

Χαῖρε ἀστὴρ, ἐμφαίνων τὸν ἥλιον,

Χαῖρε γαστὴρ, ἐνθέου σαρκώσεως.

Χαῖρε δι' ἧς νεουργεῖται ἡ κτίσις,

Χαῖρε δι' ἧς βρεφουργεῖται ὁ κτίστης.

Χαῖρε νύμφη ἀνύμφευτε.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ κε. ὁ εὐαγγελισμὸς τῆς ὑ-
περαγίας δεσποίνης ἡμῶν, θεοτόκου καὶ ἀει-
παρθένου μαρίας. στίχ.

Ἤγγειλεν υἱὸν ἄγγελος τῇ παρθένῳ,

Γαβριὴλ μεγίστης ἄγγελον βουλῆς μέγαν.

Γ εὖ θεοτῇ μαρίῃ ἔφατ' ἄγγελος εἰκάδι πέμπτῃ.

Ὁ φυ-

Ὁ φιλάνθρωπος καὶ ἐλεήμων θεός, ὁ πάντοτε φροντίζων τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, ὡς πατὴρ φιλόστοργος θεωρῶν τῶν χειρῶν αὐτοῦ τὸ πλαστούργημα, καταδουλούμενον καὶ τυραννούμενον ὑπὸ τοῦ διαβόλου, καὶ πρὸς τὰ πάθη τῆς ἀτιμίας ὑπαγόμενον, καὶ τῇ εἰδωλολατρείᾳ ὑποκείμενον, ἠβουλήθη ἐξαποστεῖλαι τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, τοῦ λυτρώσασθαι αὐτὸ ἐκ τῶν τοῦ διαβόλου χειρῶν. ἐπεὶ δὲ ἠθέλησε λαθεῖν, οὐ μόνον τὸν σατανᾶν, ἀλλὰ καὶ αὐτὰς τὰς οὐρανίους δυνάμεις. ἑνὶ τῶν ἀρχαγγέλων, Γαβριὴλ τῷ ἐνδόξῳ, θαρρεῖ τὸ μυστήριον. προοικονομεῖ δὲ γεννηθῆναι καὶ τὴν ἁγίαν παρθένον καθαράν, ὡς ἀξίαν οὖσαν τοιούτου καλοῦ. καὶ ἐλθὼν ὁ ἄγγελος εἰς πόλιν Ναζαρὲτ λέγει αὐτῇ· χαῖρε κεχαριτωμένη ὁ κύριος μετὰ σοῦ. ἡ δὲ εἶπε. καὶ πῶς ἔσται μοι τοῦτο. ὁ δὲ ἔφη. πνεῦμα ἅγιον ἐπελεύσεται ἐπὶ σέ, καὶ δύναμις ὑψίστου ἐπισκιάσει σοι. καὶ εἶπεν. ἰδοὺ ἡ δούλη κυρίου γένοιτό μοι κατὰ τὸ ῥῆμά σου. καὶ ἅμα τῷ λόγῳ τοῦ ἀρχαγγέλου καὶ αὐτῆς, συνέλαβεν ὑπερφυῶς ἐν τῇ ἀχράντῳ γαστρὶ τὸν υἱὸν καὶ λόγον τοῦ θεοῦ, σοφίαν αὐτοῦ ἐνυπόστατον καὶ δύναμιν οὖσαν αὐτοῦ τῇ ἐπισκιάσει, καὶ τῇ τοῦ ἁγίου πνεύματος ἐπελεύσει. ἔκτοτε δὲ ἐτελέσθη τὰ μυστήρια τοῦ θεοῦ λόγου οἰκονομικῶς. διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν καὶ ἀπολύτρωσιν :—

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ ἐν τῷ κυρίου πάσχα ἀνάστασις τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. στί.

Χριστὲ κατελθὼν πρὸς πάλην ᾅδου μόνος,
ὀλλὰ λαβὼν ἀνῆλθε τῆς νίκης σκῦλα.

Αὐτῷ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας, ἀμήν. ᾠδὴ ζ. Οὐκ ἐλάτρευσαν κτίσιν:

ἡ Θεοτόκος.

Φῶς τὸ ἄϋλον μηνύων ὕλῃ σώματος ἐνδυθησόμενον διὰ σπλαγχνίαν πολλήν. φαιδρὸν εὐαγγέλιον. θεῖα κηρύγματα. νῦν κραυγάζεις μοι. εὐλογημένος πάναγνε, ὁ καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας :— Ὁ ἄγγελος

Χαῖρε δέσποινα παρθένε, χαῖρε πάναγνε. χαῖρε δοχεῖον θεοῦ, χαῖρε λυχνία φωτός. Ἀδὰμ ἡ ἀνάκλησις, Εὔας ἡ λύτρωσις. ὄρος ἅγιον, περιφανὲς ἁγίασμα, καὶ νυμφὼν ἀθανασίας :— ἡ Θεοτόκος.

Ψυχὴν ἥγνισε καὶ σῶμα καθηγίασε. ναὸν εἰργάσατο χωρητικόν με θεοῦ. σκηνὴν θεοκόσμητον, ἔμψυχον τέμενος. ἡ ἐπέλευσις τοῦ παναγίου, πνεύματος καὶ ζωῆς ἀγγελῶ μητέρα.

Ὁ ἄγγελος.

Ὡς πολύφωτον λαμπάδα, καὶ θεότευκτον παστάδα βλέπω σε. νῦν ὡς χρυσῆν κιβωτόν. τοῦ νόμου τὴν πάροχον δέχου πανάμωμε. εὐδοκήσαντα τὸ τῶν ἀνθρώπων ῥύσασθαι, διὰ σοῦ φθαρτὴν οὐσίαν. Καταβασία, Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Ἰστέον ὅτι αὗται αἱ β΄. ᾠδαί, περιέχουσιν ἀκροστιχίδα τὴν α β΄. ἡ μὲν ὀγδόη, ὀρθῶς ἡ δὲ θ΄, ἀντιστρόφως.

ᾠδὴ η΄. Ὁ εἱρμός: ὁ ἄγγελος.

Ἄκουε κόρη παρθένε ἁγνή, εἰπάτω δὴ Γαβριήλ. Βουλὴν ὑψίστου ἀρχαίαν ἀληθινήν. Γενοῦ πρὸς ὑποδοχὴν ἑτοίμη θεοῦ. Διὰ σοῦ γὰρ ὁ ἀχώρητος, βροτοῖς ἀναστραφήσεται, διὸ καὶ χαίρων βοῶ. εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα κυρίου, τὸν κύριον :— ἡ Θεοτόκος.

Ἔννοια πᾶσα ἡττᾶται βροτῶν. ἀντέφησεν ἡ παρθένος. Ζητοῦσα ἄπορμοι φθέγγῃ παράξενα. Ἥδομαι σου τοῖς λόγοις, ἀλλὰ δέδοικα. Θαμβηθεῖσα μὴ ἀπατήσῃς με, ὡς Εὔαν πόρρω πέμψῃς θεοῦ. ἀλλ᾽ ὅμως ἴδε βοῶ. εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα κυρίου. ὁ ἄγγελος

Ἰδέ σοι τὸ ἄπορον λέλυται. φησὶ πρὸς ταύτην ὁ Γαβριήλ. Καλῶς γὰρ ἔφης τὸ πρᾶγμα δυσέκφραστον. Λόγοις σῶν χαλέπων παθαρχοῦσα λοιπόν. Μὴ ἀμφίβαλλε ὡς πλάσματι. ὡς πράγματι δὲ πίστευε. ἐγὼ γὰρ χαίρων βοῶ. εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα κυρίου, τὸν κύριον :— ἡ Θεοτόκος.

Νόμος ἐστὶ θεόθεν βροτοῖς ἡ ἄμεμπτος αὖθις φησί. Ξένον δ᾽ ἐξ ἀρότου τόκον προσδέχεσθαι. Οὐκ οἶδα συζύγου παντελῶς ἡδονήν. Πῶς οὖν λέγεις ὅτι τέξομαι, φοβοῦμαι μὴ ἀπάτῃ λαλεῖς. ἀλλ᾽ ὅμως ἴδε βοᾷς. εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα κυρίου. ὁ ἄγγελος.

Ῥήματα ἄπορμοι φθέγγῃ σεμνή. ὁ ἄγγελος πάλιν βοᾷ. Συνήθης πέλει λοχείας ἀνθρώπων θνητῶν. Τὸν ὄντως δ᾽ ἐστί σοι ἐπαγγέλλω

γέλλομαι. Ὑπὲρ λόγον τε καὶ ἔννοιαν, σαρκούμενον ὡς οἶδεν ἐκεῖνος. διὸ καὶ χαίρων βοῶ. εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα κυρίου. ~ Ἡ θκος.

Φαινήμοι ἀληθείας ῥήτωρ. κατέθετο ἡ παρθένος. Χαρᾶς κοινῆς γὰρ ἐλήλυθας ἄγγελος. Ψυχὴν οὖν ἐμὴν καθήγνισμαι πνι. Ὡς τὸ ῥῆμά σου γενέσθω μοι, σκηνούτω ἐν ἐμοὶ ὁ θεός. πρὸς ὃν βοῶ μετὰ σοῦ. εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα κυρίου, τὸν κύριον. ~ ᾠδή, θ'.

Εὐαγγελίζου γῆ χαρὰν μεγάλην. αἰνεῖτε οὐρανοί, θεοῦ τὴν δόξαν.

Ἀλφάβητος, ἀντιστοιχῶς. ὁ εἱρμός.

Ὡς ἐμψύχῳ θεοῦ κιβωτῷ. Ψαυέτω μηδαμῶς. χεὶρ ἀμυήτων. Χείλη δὲ πιστῶν τῇ θεοτόκῳ ἀσιγήτως: Φωνὴν τοῦ ἀγγέλου ἀναμέλποντα. ἐν ἀγαλλιάσει βοάτω, χαῖρε κεχαριτωμένη ὁ κύριος μετὰ σοῦ. ~

Εὐαγγελίζου γῆ χαρὰν μεγάλην. αἰνεῖτε οὐρανοὶ θεοῦ τὴν δόξαν.

Ὑπὲρ ἔννοιαν συλλαβοῦσα θεόν. Τῆς φύσεως θεσμοὺς ἔλαθες κόρη. Σὺ γὰρ ἐν τῷ τίκτειν τὰ μητρώων διέδρας. Ῥευστὴ φύσις πόρρω θεστηκυῖα. ὅθεν ἐπαξίως ἀκούεις. χαῖρε κεχαριτωμένη ὁ κύριος μετὰ σοῦ. ~

Εὐαγγελίζου γῆ χαρὰν μεγάλην. αἰνεῖτε οὐρανοὶ θεοῦ τὴν δόξαν. ~

Πῶς πηγάζεις γάλα παρθένε ἁγνή. Οὐ φέρει ἐξειπεῖν γλῶσσα βροτεία. Ξένον τῆς φύσεως ἐπιδείκνυσαι πρᾶγμα. Νομίμους ὅρους ὑπορθαίνουσα. ὅθεν ἐπαξίως ἀκούεις. χαῖρε κεχαριτωμένη ὁ κύριος μετὰ σοῦ. Εὐαγγελίζου γῆ χαρὰν μεγάλην.

Μυστικῶς ταῖς ἱεροτάκτοις γραφαῖς. Λαλεῖται περὶ σοῦ μῆτερ ὑψίστου. Κλίμακα γὰρ πάλαι ἰακώβ σε προτυποῦσαν. Ἰδὼν ἔφη, βάσις θεοῦ αὕτη. ὅθεν ἐπαξίως ἀκούεις. χαῖρε κεχαριτωμένη ὁ κύριος μετὰ σοῦ. ~

Εὐαγγελίζου γῆ χαρὰν μεγάλην.

Θαυμαστῶς τῷ ἱεροφάντῃ μωσεῖ. Ἡ βάτος καὶ τὸ πῦρ ἔδειξε τέρας. Ζητῶν δὲ τὸ πέρας εἰς διάβασιν χρόνος. Ἐν κόρῃ ἁγνῇ ἐφη κατοπτεύσω. ἣ ὡς θεῷ λεχθείη. χαῖρε κεχαριτωμένη ὁ κύριος μετὰ σοῦ. ~

Εὐαγγελίζου γῆ χαρὰν μεγάλην.

Δανιὴλ σε ὄρος καλεῖ νοητόν. Γεννήτειραν θεοῦ, ὁ ἡσαΐας. Βλέπει δὲ ὡς πόκον γεδεών. ὁ δαβὶδ δέ, Ἁγίασμα φάσκει. πύλην δέ σε ἄλλος. ὁ δὲ γαβριὴλ σοι κραυγάζει. χαῖρε κεχαριτωμένη ὁ κύριος μετὰ σοῦ. ~

Καταβασία. Ὡς ἐμψύχῳ θεοῦ κιβωτῷ.

Ἐξαποστειλάριον.

Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Ἀγγελικῶν δυνάμεων, στρατηγὸς ἀπεστάλη ἐκ θεοῦ παντοκράτορος, πρὸς ἁγνὴν καὶ παρθένον, εὐαγγελίσασθαι ξένον, καὶ ἀπόρρητον θαῦμα. ὅτι θεὸς ὡς ἄνθρωπος, ἐξ αὐτῆς βρεφουργεῖται ἄνευ σπορᾶς. ἀναπλάττων βρότειον ἅπαν γένος. λαοὶ εὐαγγελίζεσθε, τὴν ἀνάπλασιν κόσμου. ~ Ὅμοιον.

Χαῖρε κατάρας λύτρωσις, τοῦ ἀδὰμ θεοτόκε. χαῖρε σεμνὴ μῆτερ θεοῦ. χαῖρε ἔμψυχε βάτε. χαῖρε λαμπάς, χαῖρε θρόνε. χαῖρε κλῖμαξ καὶ πύλη. χαῖρε τὸ θεῖον ὄχημα. χαῖρε κούφη νεφέλη. χαῖρε ναέ. χαῖρε στάμνε πάγχρυσε. χαῖρε ὄρος, χαῖρε σκηνὴ καὶ τράπεζα. χαῖρε εὔας ἡ λύσις. ~

Εἰς τοὺς αἴνους, πᾶσα πνοή. ἱστῶμεν στίχους, δ' καὶ ψάλλομεν, στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος, α'.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τῶν οὐρανίων ἀψίδων, ὁ γαβριὴλ καταπτάς. εἰς ναζαρὲτ ἐπέστη, πρὸς παρθένον μαρίαν, βοῶν αὐτῇ τὸ χαῖρε. συλλήψῃ υἱόν, τοῦ ἀδὰμ ἀρχαιότερον. καὶ ποιητὴν τῶν ἁπάντων καὶ λυτρωτήν. τῶν βοώντων σοι τὸ χαῖρε ἁγνή. ~ Ὅμοιον.

Ὁ γαβριὴλ τῇ παρθένῳ, τὸ εὐαγγέλιον, ἐξ οὐρανοῦ κομίσας, ἀνεβόα τὸ χαῖρε. συλλήψῃ ἐν γαστρί σου, τὸν σοὶ χωρητόν, καὶ τῷ κόσμῳ ἀχώρητον. καὶ ποιητὴν τῶν αἰώνων καὶ λυτρωτήν, τῶν βοώντων σοι τὸ χαῖρε σεμνή. ~ Ὅμοιον.

Ὁ συναΐδιος λόγος, τοῦ προανάρχου πατρός. μὴ χωρισθεὶς τῶν ἄνω, νῦν ἐπέστη τοῖς κάτω δι' ἄκραν εὐσπλαγχνίαν. οἶκτον λαβών, τοῦ καθ' ἡμᾶς ὀλισθήματος. καὶ τοῦ ἀδὰμ τὴν πτωχείαν ἀναλαβών, ἐμορφώθη. τὸ ἀλλό-

Δαυτόμελον τὸ α'.

Δόξα καὶ νῦν, ἦχος, δ'. Θεοφάνης.

Τὸ

Ὁ ἀπ' αἰῶνος μυστήριον, ἀνακαλύπτεται σήμερον. ϗ ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ, καὶ υἱὸς ἀνθρώπου γίνεται. ἵνα τοῦ χείρονος μεταλαβών, μεταδῶ μοι τοῦ βελτίονος. ἐψεύσθη πάλαι ἀδάμ, ϗ θεὸς ἐπιθυμήσας. οὐ γέγονεν. ἄνθρωπος γίνεται θεός, ἵνα θεὸν τὸν ἀδὰμ ἀπεργάσηται. εὐφραινέσθω ἡ κτίσις χορευέτω ἡ φύσις. ὅτι ἀρχάγγελος παρθένῳ, μετὰ δέους παρίσταται. ϗ τὸ χαῖρε κομίζει, τῆς λύπης ἀντίθετον. ὁ διὰ σπλάγχνα ἐλέους, ἐνανθρωπήσας θεὸς ἡμῶν δόξα σοι :~

Εἰς τὸν στίχον. τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, καὶ τὸ μαρτυρικόν.

Δόξα καὶ νῦν, ἦχος, πλάγιος β'.

Ἰωάννου μοναχοῦ.

Εὐφραινέσθωσαν οἱ οὐρανοί, ϗ ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ. ὁ γὰρ τοῦ πατρὸς συναΐδιος, ϗ συνάναρχος σύνθρονος. οἶκτον λαβὼν ϗ φιλάνθρωπον ἔλεον, ἑαυτὸν καθῆκεν εἰς κένωσιν. κατ' εὐδοκίαν ϗ βούλησιν πατρικήν. ϗ μήτραν ᾤκησε παρθενικήν, προαγνισθεῖσαν τῷ πνεύματι. ὢ τοῦ θαύματος. ὁ θεὸς ἐν ἀνθρώποις ὁ ἀχώρητος ἐν μήτρᾳ. ὁ ἄχρονος ἐν χρόνῳ. ϗ τὸ παράδοξον. ὅτι ϗ ἡ σύλληψις ἄσπορος, ϗ ἡ κένωσις ἄφραστος, ϗ τὸ μυστήριον ὅσον. ὁ θεὸς γὰρ κενοῦται, ϗ σαρκοῦται, ϗ πλάττεται. ἀγγέλου πρὸς τὴν ἁγνὴν, τὴν σύλληψιν λέξαντος. χαῖρε κεχαριτωμένη ὁ κύριος μετὰ σοῦ, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος :~

Τὸ τρισάγιον. τροπάριον τῆς ἑορτῆς. αἱ γ' μεγάλαι μετάνοιαι. εἶθ' οὕτως ϗ ἡ α' ὥρα. μετὰ τῆς στιχολογίας. Τροπάριον τῆς ἑορτῆς. καὶ ἐν τῷ τέλει ὡς προείρηται, αἱ γ'. μεγάλαι μετάνοιαι. δίδοται καὶ ἅγιον ἔλαιον τοῖς ἀδελφοῖς. ψάλλομεν δέ, καὶ στιχηρὰ ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς. ἐκ τῶν προγραφέντων, ϗ ἀπόλυσις. Καὶ ὑποστρεψάσης τῆς λιτῆς, γίνεται ἡ ἀκολουθία τῆς γ'.

Περὶ δὲ ὥραν θ'. σημαίνει, ϗ ἀναγινώσκεται ἡ κατήχησις τοῦ στουδίτου, ἐν ᾗ κάθηνται οἱ ἀδελφοί. οἱ μακαρισμοί, ἀνὰ μέλους. καὶ τό, Μνήσθητι ἡμῶν κύριε. χορὸς ὁ ἕτερος ὁμοίως. Ἄνες ἄφες. Πάτερ ἡμῶν τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς. τὸ Κύριε ἐλέησον, μ'. ϗ αἱ γ' μεγάλαι, μετάνοιαι. καὶ ἀρχόμεθα τοῦ λυχνικοῦ, ἀνὰ στιχολογίας.

Τῷ αὐτῷ μηνί, κς'. ἡ σύναξις τοῦ ἀρχιστρατήγου γαβριήλ. ἑσπέρας εἰς τό. Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχους, ι'. ϗ ψάλλομεν τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, δίς, ἀνὰ μαρτυρικοῦ τὰ γ'. προσόμοια τοῦ τριῳδίου. εἶτα τῆς ἑορτῆς, τοὺς γ' ἐκ τεσσάρων. καὶ τοῦ ἀρχαγγέλου. προσόμοια, γ'. λεγομένων ϗ στίχοι. Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα. τὰ ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς ἦχος, δ'.

Τῷ ὀκτωμηνί, ἀπεστάλη ἄγγελος.

Γλῶσσαν ἣν οὐκ ἔγνω ἤκουσεν ἡ θεοτόκος.

Ἰδοὺ ἡ ἀνάκλησις, νῦν ἐπέφανεν ἡμῖν.

εἶτα, στίχοι προσόμοια τοῦ ἀρχαγγέλου. ἦχ. α'.

Πανεύφημοι μάρτυρες ὑμᾶς.

Γαβριὴλ ὁ μέγιστος ὁ νοῦς ὁ θεοειδέστατος. ὁ φωταυγὴς ϗ οὐράνιος. φῶς τὸ τρισήλιον, καθορᾷ ϗ βλέπει. σὺν ταῖς ἄνω τάξεσι. τὸ θεῖον ϗ φρικῶδες μυστήριον. εὐηγγελίσατο, τῇ παρθένῳ ἀφικόμενος. ϗ πρεσβεύει, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν :~ Ὅμοιον.

στίχος. Εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν κύριον.

Τὸ μέγα μυστήριον τὸ πρίν, τοῖς ἀγγέλοις ἄγνωστον, ϗ πρὸ αἰώνων ἀπόκρυφον. μόνος πεπιστεύσαι. γαβριὴλ ϗ τοῦτο, τῇ μόνῃ τεθαρρηκας, ἁγνῇ εἰς ναζαρὲτ ἀφικόμενος. μεθ' ἧς ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν. τὴν εἰρήνην, ϗ τὸ μέγα ἔλεος :~ ὅμοιον.

στίχος. Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα.

Φωτὸς ὢν ἀνάπλεως ἀεί. ϗ ποιῶν ϗ θέλημα. ϗ ἐκτελῶν τὰ προστάγματα, τοῦ παντοκράτορος. ἀρχηγὲ ἀγγέλων, γαβριὴλ παμμάκαρ. τοὺς πόθῳ σε τιμῶντας περίσωζε. ἀεὶ αἰτούμενος. δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν. τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος :~

Δόξα ϗ νῦν, ἦχ. πλ. β'. Ἰωάννου μοναχοῦ.

Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ γαβριὴλ ὁ ἀρχάγγελος. εὐαγγελίσασθαι τῇ παρθένῳ τὴν σύλληψιν ϗ ἐλθὼν εἰς ναζαρέτ, ἐλογίζετο ἐν ἑαυτῷ, τὸ θαῦμα ἐκπληττόμενος. ὅτι πῶς ὁ ἐν ὑψίστοις ἀκατάληπτος ὤν, ἐκ παρθένου τίκτεται. ὁ ἔχων θρόνον οὐρανόν, ϗ ὑποπόδιον τὴν γῆν. ἐν μήτρᾳ χωρεῖται γυναικός. ὢ

τὰ ἑξαπτέρυγα καὶ πολυόμματα, ἀτενίσαι οὐ δύνανται. λόγῳ μόνῳ ἐκ ταύτης σαρκωθῆναι ηὐδόκησε. θεοῦ ἐστὶ λόγος ὁ παρών. τί οὖν ἵσταμαι, καὶ οὐ λέγω τῇ κόρῃ. χαῖρε κεχαριτωμένη ὁ κύριος μετὰ σοῦ. χαῖρε ἁγνὴ παρθένε. χαῖρε νύμφη ἀνύμφευτε. χαῖρε μῆτερ τῆς ζωῆς. εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου :-

Εἴσοδος, μετὰ τοῦ εὐαγγελίου. τό, Φῶς ἱλαρόν. καὶ τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, εἶτα τῆς ἑορτῆς.

Τῆς ἐξόδου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ἐξῆλθε μωσῆς εἰς τὸ ὄρος τοῦ θεοῦ χωρήβ. ὤφθη δὲ αὐτῷ ἄγγελος κυρίου ἐν φλογὶ πυρὸς ἐκ τῆς βάτου. καὶ ὁρᾷ ὅτι ἡ βάτος καίεται πυρί, ἡ δὲ βάτος οὐ κατεκαίετο. εἶπε δὲ μωσῆς. παρελθὼν ὄψομαι τὸ ὅραμα τὸ μέγα τοῦτο. τί ὅτι οὐ κατακαίεται ἡ βάτος. ὡς δὲ εἶδε κύριος ὅτι προσάγει ἰδεῖν, ἐκάλεσεν αὐτὸν κύριος ἐκ τῆς βάτου, λέγων. μωσῆ μωσῆ; ὁ δὲ εἶπε. τί ἐστι. καὶ εἶπε μὴ ἐγγίσῃς ὧδε. λῦσαι τὸ ὑπόδημα ἐκ τῶν ποδῶν σου. ὁ γὰρ τόπος ἐν ᾧ σὺ ἕστηκας, γῆ ἁγία ἐστί. καὶ εἶπεν αὐτῷ. ἐγώ εἰμι ὁ θεὸς τοῦ πατρός σου. ὁ θεὸς ἀβραάμ. καὶ ὁ θεὸς ἰσαάκ. καὶ ὁ θεὸς ἰακώβ. ἀπέστρεψε δὲ μωσῆς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ. ηὐλαβεῖτο γὰρ καταβλέψαι ἐνώπιον τοῦ θεοῦ. εἶπε δὲ κύριος πρὸς μωσῆν. ἰδὼν εἶδον τὴν κάκωσιν τοῦ λαοῦ μου, τοῦ ἐν αἰγύπτῳ. καὶ τῆς κραυγῆς αὐτῶν ἀκήκοα ἀπὸ τῶν ἐργοδιωκτῶν· οἶδα γὰρ τὴν ὀδύνην αὐτῶν. καὶ κατέβην τοῦ ἐξελέσθαι αὐτούς, ἐκ χειρὸς τῶν αἰγυπτίων. καὶ ἐξαγαγεῖν εἰς γῆν ἀγαθὴν καὶ πολλήν. εἰς γῆν ῥέουσαν μέλι καὶ γάλα.

Παροιμιῶν τὸ ἀνάγνωσμα.

Κύριος ἔκτισέ με ἀρχὴν ὁδῶν αὐτοῦ. εἰς ἔργα αὐτοῦ. πρὸ τοῦ αἰῶνος ἐθεμελίωσέ με. ἐν ἀρχῇ πρὸ τοῦ τὴν γῆν ποιῆσαι. πρὸ τοῦ προελθεῖν τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων, πρὸ τοῦ ὄρη ἑδρασθῆναι. πρὸ δὲ πάντων τῶν βουνῶν, γεννᾷ με. κύριος ἐποίησε χώρας καὶ ἀοικήτους. καὶ ἄκρα οἰκουμένης τῆς ὑπ' οὐρανόν. ἡνίκα ἡτοίμαζε τὸν οὐρανόν, συμπαρήμην αὐτῷ. καὶ ὅτε ἀφώριζε τὸν ἑαυτοῦ θρόνον ἐπ' ἀνέμων. ἡνίκα ἰσχυρὰ ἐποίει τὰ ἄνω νέφη. καὶ ὡς ἀσφαλεῖς ἐτίθει πηγὰς ὑδάτων τῆς ὑπ' οὐρανόν. ἐν τῷ τιθέναι τῇ θαλάσσῃ ἀκριβασμὸν αὐτῆς. καὶ ὕδατα, οὐ παρελεύσεται στόμα αὐτοῦ. καὶ ἰσχυρὰ ἐποίει τὰ θεμέλια τῆς γῆς, ἤμην παρ' αὐτῷ ἁρμόζουσα. ἐγὼ ἤμην ᾗ προσέχαιρε καθ' ἡμέραν δὲ εὐφραινόμην ἐν προσώπῳ αὐτοῦ, ἐν παντὶ καιρῷ :-

Ἰωάννου τοῦ [illegible]. ὅρα.

Εὕρομεν ἔν τισι τῶν τυπικῶν. τοῦ ψάλλεσθαι ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ. τῆς σεβασμίας ταύτης ἑορτῆς τό, Κατευθυνθήτω. Καὶ τοῦτο οὐκ οἶδα ποίῳ τρόπῳ ὥρισται. τινὲς δὲ ἐξ αἱρέσεως καὶ ἀμαθίας, πολλὰ προσέθεσαν. ἐγὼ δὲ οἴομαι, τοῦτο οὐ χωρεῖ, ἐν τῇ τοῦ χρυσοστόμου τελείᾳ λειτουργίᾳ, καὶ ἐν ἕκτῃ ὥρᾳ, καὶ προσκομιδῆς γινομένης. Φησὶ γάρ, οἵαν ἡμέραν τύχῃ ἡ ἑορτὴ τοῦ θείου εὐαγγελισμοῦ, λειτουργεῖται χρυσόστομος καὶ ἐν τῇ τραπέζῃ καταλύειν ὀψάριον, οἵαν ἂν ἡμέρα τύχῃ. τοῦτο δὲ παρελάβομεν ἀπὸ τῶν θείων πατέρων, τοῦ ἐσθίειν ἰχθύας ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ θείου εὐαγγελισμοῦ. Τὸ δὲ κατευθυνθήτω, ἐν τῇ τῶν προηγιασμένων λειτουργίᾳ ἐτάχθη ψάλλεσθαι, καὶ ἐν τῇ ἑνάτῃ. οὐ δὲ χρὴ τὸ πένθους σύμβολον, ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ψάλλεσθαι. τιμῶμεν γὰρ αὐτὴν ὡς κεφάλαιον τῆς ἡμῶν σωτηρίας :-

Εἶτα συναπτὴ τοῦ τρισαγίου τὸ τρισάγιον, τὸ προκείμενον.

Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας. ἦ.

Ἄσατε τῷ κυρίῳ ᾆσμα καινόν.

Ὁ ἀπόστολος πρὸς ἑβραίους.

Ἀδελφοί. ὅ τε ἁγιάζων καὶ οἱ ἁγιαζόμενοι.

Ἀλληλούϊα.

Καταβήσεται ὡς ὑετὸς ἐπὶ πόκον.

Εὐαγγέλιον κατὰ λουκᾶν.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ. συνέλαβεν ἐλισάβετ, ἡ γυνὴ ζαχαρίου. Τέλος.

Καὶ ἀπῆλθεν ἀπ' αὐτῆς ὁ ἄγγελος.

Καὶ καθεξῆς ἡ θεία λειτουργία, τοῦ χρυσοστόμου. Κοινωνικόν.

Ἐξελέξατο κύριος τὴν σιών. Ἡρετίσατο τὴν,

τήν, εἰς κατοικίαν ἑαυτῷ.

Ἀλληλούϊα.

Εἰς τὴν τράπεζαν, παράκλησις μεγάλη τοῖς ἀδελφοῖς. ἐσθίομεν ἰχθύας, εἰς δόξαν Θεοῦ.

Τὰ δὲ ἀπόδειπνα, ψάλλομεν ἐν τῷ νάρθηκι, ἀνὰ μετανοιῶν καὶ κανόνων, χύμα. πάλιν μετὰ τό, δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, εἰς τὸ τρισάγιον, ποιοῦμεν τὰς τρεῖς μεγάλας μετανοίας. καὶ ἐν τῷ τέλει, τὰς ιε. καὶ ἐν τῷ τελευταίῳ τρισαγίῳ, τὰς γ. καὶ ἀπόλυσις.

Χρὴ γινώσκειν, ὅτι εἰ τύχη ἡ σεβασμία αὕτη ἑορτὴ ἐν τῇ παραμονῇ τοῦ μεγάλου κανόνος, ψάλλονται τὰ κδ. στιχηρά, τοῦ μεγάλου κανόνος. ἤγουν τὰ κατὰ ἀλφάβητον τοῦ μεταφραστοῦ, τῇ πέμπτῃ πρωῒ εἰς τοὺς αἴνους :~

Ἐὰν δὲ τύχη ὁ εὐαγγελισμὸς ἐν παρασκευῇ, ψάλλεται τῇ παρασκευῇ, καὶ τῷ σαββάτῳ, καὶ τῇ κυριακῇ, καὶ ἀποδίδοται.

Χρὴ γινώσκειν, ὅτι. ἐὰν γένηται ὁ εὐαγγελισμὸς ἐν σαββάτῳ, εἰς τὸ λυχνικὸν τῆς παρασκευῆς, ἀναγινώσκεται πρῶτον, τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, εἶτα τῆς ἑορτῆς τὰ ε. καὶ ἡ ἀκολουθία ὡς προδεδήλωται.

Ὁμοίως καὶ εἰς τὸν ὄρθρον, πᾶσα ἡ ἀκολουθία τῆς ἑορτῆς γίνεται. οὔτε γὰρ τετραῴδιον ψάλλομεν, οὔτε ἄλλον τι τοῦ σαββάτου. ἀλλ' ὅλα τῆς ἑορτῆς. ὡσαύτως εἰς τὴν λειτουργίαν, ἅπαντα τῆς ἑορτῆς. ψάλλομεν δὲ τὰ τυπικά, καὶ ἐν τοῖς μακαρισμοῖς ἐκ τοῦ κανόνος. ᾠδή, γ. καὶ ϛ.

Ὁμοίως εἰ τύχη ἐν κυριακῇ. μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν, εἰς τό Κύριε ἐκέκραξα, ἀναστάσιμα. δ. καὶ τῆς ἑορτῆς, ϛ. δόξα. καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. τὰ ἀναγνώσματα τὰ β. τῆς ἑορτῆς, καὶ ἀπὸ τῶν συνήθων. λέγομεν τὸ τοῦ Ἰεζεκιήλ. εἰς τὴν λιτήν, δόξα καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς εἰς τὸν στίχον, τὰ ἀναστάσιμα. δόξα καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς, ἦχος, δ. Σήμερον χαρᾶς εὐαγγέλια. εἰς τὴν εὐλόγησιν τῶν ἄρτων, τροπάριον τῆς ἑορτῆς, ἐκ τρίτου. εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τροπάριον ἀναστάσιμον, δίς. καὶ τῆς ἑορτῆς, ἅπαξ. καὶ ἀναστάσιμα, μετὰ τῶν θεοτοκίων αὐτῶν. ὁ ἄμωμος καὶ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου. ὁ πολυέλεος. καὶ ἡ ὑπακοὴ τῆς ἑορτῆς. οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου. εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς. ἀφ' ἕκτης τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς, καὶ τὸν οἶκον. ἐν τῇ θ'. στιχολογεῖται. ἡ τιμιωτέρα. ἐξαποστειλάριον ἀναστάσιμον, καὶ τῆς ἑορτῆς. εἰς τοὺς αἴνους, ἀναστάσιμα δ. καὶ τῆς ἑορτῆς προσόμοια, γ'. εἶτα. Ἀνάστηθι Κύριε ὁ Θεός μου. τὸ ἐξ. μέλ. τῆς ἡμέρας δόξα ἦχος, πλ. β. Εὐφραινέσθωσαν οἱ οὐρανοί καὶ νῦν, ὑπερευλογημένη. δοξολογία μεγάλη δίδοται δὲ, καὶ ἁγίου ἔλαιον τοῖς ἀδελφοῖς, καὶ ψάλλομεν τὰ ἀναστάσιμα. τὸ ἑωθινόν, καὶ τῆς ἑορτῆς. καὶ καθεξῆς, ἡ ἀκολουθία τῆς ἑορτῆς. Μετὰ δὲ τὴν ἀπόλυσιν, περὶ ὥραν β'. συναίνει καὶ ἐξέρχεται ἡ λιτή. καὶ μετὰ τὸ ὑποστρέψαι, ἄρχεται ἡ λειτουργία εἰς τὴν λειτουργίαν τυπικά. ψάλλομεν δὲ τὰ τυπικά, τοὺς μακαρισμοὺς. καὶ τῆς ἑορτῆς, ἡ ϛ' ᾠδή, εἰσοδικόν, ἦχ. δ'. Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας, τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. τροπάριον ἀναστάσιμον, καὶ τῆς ἑορτῆς. δόξα καὶ νῦν, τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς. εἶτα συναπτὴ τοῦ τρισαγίου, ὁ ἀπόστολος, πρῶτον τῆς ἑορτῆς, εἶτα τῆς ἡμέρας. ὁμοίως καὶ εὐαγγέλιον προκείμενον, καὶ ἀλληλουϊάριον, καὶ κοινωνικόν, τῆς ἑορτῆς. Ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών, ᾑρετίσατο αὐτήν, εἰς κατοικίαν ἑαυτῷ. ἡ λειτουργία, τοῦ Χρυσοστόμου.

Δεῖ εἰδέναι, ὅτι, εἰ τύχη. ἡ σύναξις τοῦ ἀρχιστρατήγου Γαβριὴλ ἐν σαββάτῳ ἢ κυριακῇ, συμψάλλεται καὶ ἡ ἀκολουθία τῆς ἑορτῆς, καὶ τοῦ ἀρχαγγέλου :~

Εἰς τὸν ὄρθρον, ὁ κανὼν τοῦ ἀρχαγγέλου. οὗ ἡ ἀκροστιχίς,

Ὡς παμμέγιστον Γαβριὴλ αἰνέσω. Ἰωσήφ.

ᾠδή, α'. ἦχος, δ'. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Ὡς φῶς χρηματίζοντα, ταῖς πρὸς τὸ φῶς τὸ ἀκρότατον, αὔλοις μεθέξεσι, θεῖον καὶ ἄϋλον. ἱκετεύω σε, ἀρχάγγελε Κυρίου. φώτισον πρεσβείαις σου, ὅπως ὑμνήσω σε :~

Σπευσώμεθα σήμερον, χοροὺς ἐνθέους γηθόμενοι. τὸν πρῶτον γεραίροντες, τῶν ἀσωμάτων νόων. τὸν τὴν ἄρρητον, χαρὰν μεμηνυκότα. ἐν κόσμῳ φωτίσαντα, δι' ἀγαθότητα :~

ροστάτην σε μέγιστον. καὶ πρὸς θεὸν ἀντιλήπτορα καὶ τεῖχος καὶ στήριγμα, γαβριὴλ ἔχοντάς σε. οἱ ποθοῦντάς σε, ῥυόμεθα κινδύνων. καὶ βλάβης τοῦ ὄφεως, ἀνυμνοῦντάς σε :- Θο.

Ἐγνώρισε πανάμωμον. ὁ γαβριὴλ ὡς ἑώρακε. τὸ χαῖρέ σοι δέσποινα, λαμπρῶς ἐβόησεν. ἀπειρόγαμε, βροτῶν ἡ σωτηρία. ἀγγέλων τὸ καύχημα, καὶ σεμνολόγημα :-

ᾠδὴ γ΄. Τοὺς ὑμνολόγους θεέ.

Μεθέξει φωτὸς τοῦ ἀϋλωτάτου, ὡς ἄϋλος ὄντως γαβριήλ. ἀΰλως φωτιζόμενος, φῶς κατεθαρσάσαι δεύτερον. τοὺς ὑλικοὺς ἑκάστοτε, βροτοὺς φωτίζων ὑμνοῦντάς σε :-

Μεγίστης εὐκλείας ἠξιώθης. τὸ μέγα μυστήριον ἡμῖν, ἀνακαλύψας μέγιστε, ἀγγέλων δι' οὗ ἠρθημεν. οἱ ἀπὸ γῆς πρὸς μέγιστον, ὕψος μεγάλως τιμῶντάς σε :-

Ἐπίφανον πᾶσιν ἄνωθεν, τοῖς πόθω ζητοῦσί σε ἀεί. καὶ παῦσον τὸ κλυδώνιον, καὶ καθ' ἡμῶν κινούμενον. τῶν πειρασμῶν καὶ θλίψεων, ὦ γαβριὴλ ἀρχιστράτηγε :-. Θο.

Φανερίζων τὸ πάλαι κεκρυμμένον μυστήριον κήρυσσοι ποτέ, ὁ γαβριὴλ ἐκραύγαζε. χαῖρε θεοῦ παλάτιον. ἐν ᾧ οἰκήσας ἅπαντας, βροτοὺς θεώσει ὡς εὔσπλαγχνος :-

Κάθισμα, ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου σωτήρ.

Ὁ μέγας γαβριήλ, ἀρχηγὸς τῶν ἀγγέλων. δεικνύμενος ἀεί. σὺν αὐτοῖς ἀνακράζει. τὸ θεῖον μελώδημα, τῇ τριάδι γηθόμενος. τοῦτον ἅπαντες, μεγαλοφώνως ἐν πίστει. ἀνυμνήσωμεν. καὶ καθαρᾷ διανοίᾳ. αἰσίως δοξάσωμεν.

Ἕτερον, ἦχ. δ΄. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ ἑκουσίως.

Τῶν ἀσωμάτων λειτουργῶν σὺ προτάσσων. τὸ προαιώνιον ἐκείθεν φρικτὸν μυστήριον. γαβριὴλ μόνος ἔνδοξε πεπίστευσαι. τόκον τὸν ἀπόρρητον, τῆς ἁγίας παρθένου. χαῖρε προσφωνῶν αὐτῇ, κεχαριτωμένη χερουβικῶς σε ὅθεν οἱ πιστοί. ἐν εὐφροσύνῃ ἀεὶ μακαρίζομεν :-

ᾠδὴ δ΄. Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Φάσω μεθέξεσι θεαρχικαῖς, πάλαι γαβριὴλ ἀξιάγαστε. καταφαιδρυνῶν, τὸν προφήτην δανιήλ. καὶ ἐντιθεὶς τὴν δήλωσιν, τῶν ἀγνοουμένων ἐν πίστει :-

Στόμασι πηλίνοις σε χαρμονικῶς. τὸν πρῶτον τῇ φύσει ὑπάρχοντα, ἀνυμνοῦμεν. ἐξ ἐλοῦ ἡμᾶς πυρός. διηνεκῶς φλογίζοντος, θείαις γαβριὴλ μεσιτείαις σου :-

Τὴν ὑπὲρ τὸν ἥλιον θείαν στολὴν δόξης ἀπορρήτω ἀστράπτουσαν. ἠμφιεσμένος, στρατηγὲ τῶν λειτουργῶν. τῷ βασιλεῖ παρίστασαι, τῷ ἐπουρανίῳ γηθόμενος :- Θο.

Ολῶσε τῷ πυρὶ ἡ γαβριήλ. περιηγημένην πανάμωμε. καταμονήσας, ἐκβοᾷ σοι ἐμφανῶς. χαῖρε ἀρᾶς ἡ λύτρωσις. καὶ τῶν προπατόρων ἀνάκλησις :-

ᾠδὴ ε΄. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Νοὸς κατὰ μέθεξιν, τοῦ πρώτου φωτιζόμενος. δεύτερον ὡράθης φῶς κραυγάζων. σὺν τοῖς ἀπείροις ἀγγέλων τάξεσιν. ἅγιος θεὸς ὁ παντουργός. υἱὸς ὁ συνάναρχος. καὶ τὸ πνεῦμα τὸ σύνθρονον :-

Τὸ εἶδός σου πύρινον, τὸ κάλλος ὑπερθαύμαστον. ἅπασαν διάνοιαν ἐκπλῆττον. μέγα τὸ κλέος γαβριὴλ μέγιστε. θείων ἀσωμάτων λειτουργέ, πάντων ἐγκαλλώπισμα, τῶν πιστῶς ἀνυμνούντων σε :-

Ὁ θεῖος ὡς εἶδέ σε, καιρῷ τοῦ θυμιάματος. πάλαι συνεστῶτα ζαχαρίας. μένει κωφεύων οὐκ ἐπιστεύσε. σου τῇ ἀγγελίᾳ τῇ φρικτῇ. ἣν περ ἐξεφώνησας, γαβριὴλ ἀρχιστράτηγε :- Θο.

Ναὸς ἁγιάσματος, ὑπάρχουσα πανάμωμε. φωνῇ γαβριὴλ τοῦ ἀρχαγγέλου. τὸν ἐν ἁγίοις ἀναπαυόμενον τέτοκας πανάγιον θεόν. πάντας ἁγιάζοντα. καὶ δαιμόνων ἐξαιρούμενον :-

ᾠδὴ ς΄. Τὴν θείαν ταύτην.

Θεωδαῖς γλώσσαις γεραίρειν σε, τὸν μόνον τὸν φωταυγῆ καὶ ὅσιον. οὐκ ἐξισχύουσι. περιφανῶς λαμπρυνόμενον, ταῖς ὑπὲρ νοῦν ἀρρήτως θείαις λαμπρότησι :-

Ἀκτὶς ἡλίου πολύφωτε. πνευμάτων λειτουργῶν ἀρχιστράτηγε. ταῖς σελασφόροις σου πρὸς τὸν δεσπότην δεήσεσι, τοὺς ὑμνητάς σου σκότους παθῶν ἐξάρπασον :-

Νεφέλας ἐθνῶν διασκέδασον, τὴν πίστιν τὴν ὀρθόδοξον κράτυνον, παῦσον τὰ σχίσματα,

τα,

τα, τῆς ἐκκλησίας ἀρχάγγελε. ταῖς πρὸς τὸν κτίστην πάντων, σοῦ παρακλήσεσι. Ῥημάτων θείων ὑπήκοος, ἁγνὴ τοῦ γαβριὴλ ἐχρημάτισας. καὶ τὸν προάναρχον. λόγον σαρκὶ ἀπεκύησας. τῆς ἀλογίας κόσμον, ἀπολυτρούμενος.

Τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς, εἰ βούλει. ἢ τὸ μετ᾽. εἰ δὲ τύχῃ ἐν σαββάτῳ ἢ κυριακῇ, λέγε τὸ κοντάκιον.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ, κϛʹ. τὴν σύναξιν ἐπιτελοῦμεν τοῦ ἀρχαγγέλου γαβριήλ, ἐξ ἀρχῆς καὶ ἄνωθεν παραδεδομένην, ὡς τῷ θείῳ καὶ ὑπερφυεῖ μυστηρίῳ καὶ ἀπορρήτῳ, καθυπουργήσαντι. στίχ.

Τὸν σὴν ἀπαγγείλαντα σάρκωσιν λόγε,
Τιμῇ πρεπούσῃ, πᾶσα σὰρξ τιμᾷ λόγε.
Εἰκάδι ἀμφ᾽ ὕμνους γαβριὴλ κτίσιν ἕκτῃ ἐγείρει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῶν ἁγίων, κϛʹ. μαρτύρων τῶν ἐν γοτθίᾳ μαρτυρησάντων.

Ἐξ ὧν εἰσὶ πρεσβύτεροι δύο. βαθούσης καὶ οὔερκας, μετὰ δύο υἱῶν αὐτοῦ καὶ θυγατέρων, καὶ ἀρπύλα, μονάζοντος. λαϊκοὶ δὲ, ἀβίππας, ἀγνὲ, ῥύας, ἠγάθραξ, ἠσχύος, σύλας, σιγήτζας, σουηρίλας, σουίμβλας, θέρμας, φίλογας. καὶ ἐκ τῶν γυναικῶν. ἄννα, ἀλλὰς, βαέρη, μοϊκώ, μαμύκα, οὐίρκω, καὶ ἀνιμαΐς. στίχ.

Τὴν ἐν πυρὶ φλέγουσι πληθὺν μαρτύρων,
Ὅσας ἄγει μὲν σήμερον τὰς ἡμέρας.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐπὶ ἰγγερίχου, βασιλέως τῶν γότθων. καὶ γρατιανοῦ βασιλέως ῥωμαίων. διὰ δὲ τὴν εἰς χριστὸν ὁμολογίαν ὑπὸ ἰγγερίχου διὰ πυρὸς, τὸν τοῦ μαρτυρίου στέφανον ἔλαβον. ἐμπρήσαντος τὴν τῶν χριστιανῶν ἐκκλησίαν. ἐν ᾗ καὶ συγκατεφλέχθησαν οἱ ἅγιοι μάρτυρες. ὅτε καὶ συνέβη καὶ ἄνθρωπον τινὰ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ κομίζοντα προσφορὰν ὁλοκαυτωθῆναι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῶν ἁγίων μαρτύρων, κοδράτου, θεοδοσίου, ἐμμανουήλ, καὶ ἑτέρων μʹ. τῶν ἐν τῇ ἀνατολῇ.

Κοδρᾶτε θαυμάζωσι τῆς εὐανδρείας,
Γῶς ὑπτιάζων ἀνδρικῶς σφάττῃ μάλα.
Θεοδόσιος τῷ θεῷ ζῶν καὶ μόνῳ,

Μάρτιος.

Ζωὴν δι᾽ αὐτὸν ἐκ ξίφους καταστρέφει,
Ξίφει χεθέντα κἂν κοτύλη φησὶ μοι,
Ἐμμανουὴλ πέφυκεν αἵματος μία.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐκ τῆς χώρας τῶν ἀνατολικῶν. ὁρῶντες δὲ καθ᾽ ἑκάστην τοὺς χριστιανοὺς ἀναιρουμένους ὑπὸ τῶν εἰδωλολατρῶν, συνέθεντο ἀλλήλοις παρρησιάσασθαι τὴν εὐσέβειαν, ἵνα κληρονόμοι γένωνται τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν. καὶ δὴ ἀπελθόντες καὶ ἑκουσίως ἑαυτοὺς ἐκδόντες τῷ τῆς χώρας ἄρχοντι, ἐξητάζοντο. τότε πολλοὺς τῶν χριστιανῶν, ἔστησαν ἔμπροσθεν αὐτοῦ, καὶ ἑαυτοὺς χριστιανοὺς ὁμολογήσαντες, κατακλεισθέντες ἐνεβλήθησαν εἰς φυλακήν. καὶ μετά τινας ἡμέρας ἐκβληθέντες, γυμνοὶ ἐξετάθησαν τὰς πλευρὰς καὶ ἐκ τῶν ξύλων καταβιβασθέντες, καὶ ἐπὶ τριβόλων συρέντες. τέλος, τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν, στεφάνου ὁμολογητοῦ, τοῦ τριγλίας ἡγουμένου. στίχ.

Θείου στέφανος ἀμπελῶνος ἐργάτης,
Θῶ παραστὰς καμάτου μισθὸν λάβοι.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐπὶ τῆς βασιλείας, λέοντος τοῦ ἀρμενίου, ἐκθρέψας τὸν ἀσκητικὸν ἑλόμενος βίον. διὰ δὲ τὴν ἐνάρετον αὐτοῦ πολιτείαν, ἱκεσίᾳ καὶ παρακλήσει τῶν μοναχῶν, ἡγούμενος κατασταθεὶς τῆς μονῆς τριγλίας, καὶ πολλοὺς τῇ ἀσκητικῇ πολιτείᾳ τελειώσας, ὕστερον ὑπὸ τοῦ ῥηθέντος δυσσεβοῦς λέοντος, διωγμὸν κινήσαντος κατὰ τῶν προσκυνούντων τὰς ἁγίας καὶ σεπτὰς εἰκόνας, καὶ αὐτὸς προσκληθεὶς, καὶ ἀναγκασθεὶς ἀρνήσασθαι τὴν προσκύνησιν τῶν ἁγίων καὶ σεπτῶν εἰκόνων, καὶ κατὰ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως ὑπογράψαι, καὶ μὴ πεισθεὶς, ἀλλὰ μᾶλλον δυσσεβεῖς ἀποκαλέσας τοὺς εἰς τοῦτο αὐτὸν ἀναγκάζοντας. πλεῖστα τιμωρηθεὶς, καὶ φυλακαῖς προσομιλήσας, καὶ ἐξορίαις ταλαιπωρηθεὶς, πρὸς κύριον διὰ τοὺς πολλοὺς ἀγῶνας ὑπέστη, ἐξεδήμησεν.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις ὁ θεὸς, ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς, ἀμήν.

ᾨδὴ ζʹ. Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει.

Ἰωάννου τόκον ἔνδοξε ἐμήνυσας, τῷ ζαχα-

ρία ποτὲ ἔνδον τοῦ θείου ναοῦ, ἑστῶτι καὶ ψάλλοντι τῷ λυτρωτῇ καὶ θεῷ. ὑπερυμνεῖτε. ὁ τῶν πατέρων κύριε, καὶ θεὸς εὐλογητὸς εἶ :~

περίδοξος τοῦ οἴκου σου ἡ εὐπρέπεια, περιφανῶς γαβριὴλ καθαγιάζει ψυχάς, πιστῶν καὶ προτρέπεται, μεγαλοφώνως βοᾷν. ὑπερυμνεῖτε. ὁ τῶν πατέρων κύριε, καὶ θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

αμπρυνόμενος μεθέξει ἀρχιστράτηγε, πρώτου φωτὸς μυστικῶς. δεύτερον φῶς ἀληθῶς. ὤφθης τοὺς μέλποντας, φωτίζων πάντοτε. ὑπερυμνεῖτε ὁ τῶν πατέρων κύριε. ᾠδή.

περάλη γαβριὴλ ὁ ἀρχιστράτηγος. χαρὰν μηνύων σοι, παρθενομῆτορ ἁγνή. διὸ ἡ λύπη πέπαυται, καὶ χαρὰ ἀληθῶς, ἀπεσπείρωται. καὶ εὐλογία λύθησε, τοῖς πιστοῖς εἰς τοὺς αἰῶνας. ἡ. Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ.

δοξολογίαις ἱεραῖς σε. λαὸς ἱερὸς ὑμνεῖ γηθόμενος. σὺ γὰρ τὸ παναίτιον, λόγον σωματούμενον, τὸ καθ᾽ ἡμᾶς ἀρχάγγελε, τῇ ἐξ ἡμῶν προσφωνεῖς. παρθένῳ ὑπερυμνεῖτε καὶ λόγον ἔθνος ἐντιμῶμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

οἱ τῷ μεγάλῳ τε καὶ πρώτῳ. ἀΰλως ἀρχάγγελε νεύμενος, στόματι πνευματωθεὶς, μέλπεις τὸ μελῴδημα, τὸ φοβερὸν ὃ μέλπουσι, πάντων ἀγγέλων χοροί. τὸν κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα. καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

ὐκλείαις σαφῶς πεποικιλμένος. ταῖς θείαις διορχῆται ὁ ναός. εἶτα τὰ εὐαγγέλια, ἀποπεραινόμενος. τὰ ἱερὰ θελήματα χριστοῦ τοῦ πάντων θεοῦ. ἀγγέλων γαβριὴλ ἀρχηγέτα. κλέος τῶν ἐν πίστει, ἀεὶ σε εὐφημούντων :~

αρκὶ καθυποστάσιν ὁ λόγος. αὐτοῖς προσομιλῆσαι προελόμενος. ἔσχεσε προτρέχοντα. καὶ προασπιζόμενον. τὸ ἱερὸν παλάτιον, ὦ ἱερὲ γαβριήλ. καὶ κύριον ὑμνεῖτε βοῶντα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~ ᾠδή.

εθρόνον τὸν πυρὸν τοῦ βασιλέως. ὡς πάντων τῶν ποιημάτων ὑπερέχουσαν. ὡς τὸν ὑπερούσιον μόνον ὑποστᾶσαν. τοὺς βροτοὺς θεώσαντα. ἑνώσει κρείττονι. γεννήσεως ἀρρήτου καὶ ξένης. τὴν εὐλογημένην, ὑμνήσωμεν παρθένον.

ᾠδὴ θ΄. Ἅπας γηγενής. σκιρτάτω τῷ πνεύματι.

σασο φρικτῶς, τῷ θρόνῳ τῆς χάριτος διακονούμενος. καὶ καταστραπτόμενος. φωτοχυσίαις ταῖς ὑπὲρ ἔννοιαν. καὶ ἱεραῖς θεούμενος, καὶ φῶς ὁρώμενος. καὶ φωτίζων, πίστει τοὺς τιμῶντάς σε, ἱερὲ γαβριὴλ μεσιτείαις σου :~

αστρὸ ὁ ναὸς, ὁρᾶται κατάστερος θείαις λαμπρότησιν. ὡς πρὸ στρατηγέτης δὲ, χερσὶ κατέχεις σκῆπτρον ὑπέρλαμπρον. καὶ διαθέεις ἅπασαν τὴν γῆν τὸ βούλημα, τοῦ δεσπότου, πάντοτε ποιούμενος καὶ δαιμόνων τοὺς πιστοὺς ἐξαιρούμενος :~

τῆσον τὸ δεινὸν, βαρβάρων κλυδώνιον ἐπεγειρόμενον, πάντοτε τοῖς δούλοις σου. τῆς ἐκκλησίας παῦσον τὰ σχίσματα. τοῖς ὑμνηταῖς σου βράβευσον, πταισμάτων λύτρωσιν. βασιλεῦ τε, δώρησαι τὰ τρόπαια. γαβριὴλ τῇ θερμῇ προστασίᾳ σου :~

περικαλὴς, δυὰς καὶ περίδοξος, μιχαὴλ καὶ γαβριὴλ θρόνῳ παρεστάμενοι, τῆς θείας δόξης πᾶσιν αἰτήσασθε ἁμαρτιῶν συγχώρησιν. ἀπαλλαγὴν τῶν δαιμόνων. ὡς προστάται. ὡς τὴν ἀγαθότητα, τοῦ δεσπότου ἐν πᾶσι μιμούμενοι :~ ᾠδή.

έγγος ἀστραπῆς τοῦ τόκου σου ἔλαμψεν καὶ κατεφαίδρυνε, πᾶσαν τὴν ὑφήλιον. καὶ τὴν προστάτην τοῦ σκότους ὤλεσε. θεογεννῆτορ πάναγνε, ἀγγέλων καύχημα. καὶ ἀνθρώπων, πάντων τὸ διάσωσμα. τῶν ἀπαύστοις φωναῖς εὐφημούντων σε :~

Εἰ τύχοι ἐν σαββάτῳ, ἢ κυριακῇ, λέγε τὸ ἐξαποστειλάριον τῆς ἑορτῆς. καὶ εἰς τοὺς αἴνους, ἐκ τῶν προσομοίων τῆς ἑορτῆς καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία καὶ ἡ α΄. ὥρα, καὶ ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ, κζ΄. τῆς ἁγίας ματρώνης, τῆς ἐν θεσσαλονίκῃ. εἰς τὸ, κύριε ἐκέκραξα. στιχηρὰ προσόμοια. ἦχ. δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

ουδαίων φρυάγματι. καὶ θρασείᾳ ἀμότητι, λογισμὸν ἀντέθηκας ἀνδρειόφρονα. τὴν τῶν μελλόντων προβλέπουσα. θεόφρον ἀπόλαυσιν. διαμένουσαν ἀεί. δι᾽ αἰῶνος ἀσάλευτον. ἧς ἐπέτυχες, ἀπὸ γῆς μεταστᾶσα. πρὸς νυμφῶνας, οὐρανίους καὶ χορείαν, τὴν ἀκατάλυτον ἔνδοξε :~ Ὅμοιον.

ασιλείας εὐπρέπειαν. καὶ τερπνὴν ὡραιότητα.

ηκτα. κατιδεῖν ἠξίωσαι τοῦ νυμφίου σου. ὡραϊσμένη τοῖς στίγμασι, στερρᾶς σου ἀθλήσεως καὶ πηγὴ τῶν ἀγαθῶν, ὄντως ἀξίως προσήγγισας. τῆς ὄντως ἐκείνης, θεϊκῆς εὐφροσύνης. μετ᾽ ὁσίων, καρπουμένη μακαρία. καὶ τὴν ἀθάνατον αἴγλην :- Ὅμοιον.

Οὐ ζυγὸς τῆς δουλείας σε. οὐ τὸ χαῦνον τοῦ θήλεος. οὐ λιμὸς, οὐ μάστιγες ἐνεπόδισαν. τὴν τῶν μαρτύρων στερρότητα, μιμεῖσθαι πανένδοξε. προθυμίᾳ γὰρ ψυχῆς, τὰς βασάνους ὑπέμεινας. ὅθεν ἔτυχες, οὐρανίων θαλάμων. καὶ στεφάνων, τῶν χαρίτων ἐκοσμήθης. παρισταμένη τῷ κτίστῃ σου :-

Δόξα, καὶ νῦν, θεοτοκίον, ὅμοιον.

Ἡ ταμιεία τὸ ἄριστον. καὶ σεπτὸν φάρμακον. ἡ θεὸν κυήσασα τὸν σωτῆρα μου. καὶ τῶν δακρύων τὰ ῥεύματα καὶ ὥρας τὴν ἔννοιαν. τῆς φρικτῆς καὶ φοβερᾶς. καὶ κρίσεως τὸ ἀδέκαστον, σύ μοι δώρησαι. καὶ φυγεῖν ταῖς εὐχαῖς σου. ὦ παρθένε. τῶν κολάσεων τὸν φόβον. καὶ θείας τεύξασθαι χάριτος :-

Σταυροθεοτοκίον, ὅμοιον.

Ὡς ἑώρακε κύριε, ἡ παρθένος καὶ μήτηρ σου, ἐν σταυρῷ κρεμάμενον ἐξεπλήττετο. καὶ ἀνακράζουσα ἔλεγε. τί σοι ἀνταπέδωκαν οἱ πολλῶν σου δωρεῶν, ἀπολαύσαντες δέσποτα. ἀλλὰ δέομαι. μή με μόνην ἐάσῃς, ἐν τῷ κόσμῳ. ἀλλὰ σπεῦσον ἀνάστηναι, συνανιστῶν τοὺς προπάτορας :-

Εἰς τὸν ὄρθρον οἱ κανόνες ὡς συνήθως. καὶ τῆς ἁγίας, εἰς δ΄. οὗ ἡ ἀκροστιχίς,

Τὸ τῆς μάρτυρος, ἔνθεον μέλπω κλέος.

ᾠδὴ α΄. ἦχος δ΄. θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος.

Ταῖς θείαις τῶν ἀσωμάτων τάξεσι, περιχορεύουσα. περὶ τὸν πάντων αἴτιον θεὸν καὶ φανῶς ἀπολαύουσα, θεαρχικῆς ἐλλάμψεως. τοὺς σὲ ὑμνοῦντας καταφαίδρυνον :-

Ὁ δούλου καταξιώσας δέξασθαι, μορφὴν χριστὸς ὁ θεὸς. ἐνανθρωπῆσαι ταύτην βουληθεὶς, ἐκ φθορᾶς καὶ θανάτου δεσμῶν ἀπὸ ζυγοῦ δουλείας σε, μάρτυρα νύμφην ἐμνηστεύσατο :-

Ὁ θηλυαρρενωθεὶς τῇ χάριτι, τὴν ὄντως ἠρμοσμένην ὀφρύν. ἐγκαυχωμένην ἄμετρον τὸ πρὶν. ἐξαλείφειν τὴν θάλασσαν. διὰ ἀσθενείας σώμα-

τος, θείᾳ δυνάμει καταβέβληκεν :- θεοτοκίον.

Ἡ πύλη τῆς πρὸς ἡμᾶς σου κύριε, συγκαταβάσεως. ἀνατολὴν καὶ ἥλιον καὶ φῶς. μυστικῶς σε καλοῦμεν. ὑπερφυῶς ἐξήστραψε διπλοῦν τὴν φύσιν τὸν φιλάνθρωπον :-

ᾠδὴ γ΄. εὐφραίνεται ἐπὶ σοὶ, ἡ ἐκκλησία σου χριστέ.

Ἐν στερρότητι λογισμοῦ, τῆς παρανόμου καὶ δεινῆς λύγγας. τὴν χαλεπὴν βάσανον, φέρουσα μάρτυς πανόλβιε :-

Μαστίγων ὀδυνηρῶν, αἰσθανομένη καθαρῶς ἐφόρας. ψηλαφητοῦ σκότους δὲ, θείαν λαμπηδόνα ἀπείληφας :-

Ἱματίων σου οἱ κροσσοὶ, τῆς ἀσεβείας τὴν πυρὰν ἔσβεσαν. τοὺς δὲ πιστοὺς ἤρδευσαν, τῆς θεοσεβείας τοῖς νάμασιν :- θεοτοκίον,

Τὴν πλάκα τὴν κιβωτὸν, τὴν δεξαμένην ἐν γαστρὶ πανάγνε. λόγον θεοῦ τὸν ἄναρχον, θεηγορικῶς εὐφημοῦμέν σε :- Ὁ εἱρμός.

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοὶ ἡ ἐκκλησία σου χριστέ.

κάθισμα. ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἐπέστη φιλέορτοι, λαμπρὰ πανήγυρις. ἡ μνήμη ἡ ἔνδοξος, τῆς ἀθλοφόρου χριστοῦ. εὐφραίνουσα τὰ σύμπαντα. λάμπουσα ταῖς ἀκτῖσι, τῶν θαυμάτων ἐγκόσμως. φέρουσα τοῖς πιστοῖς, τὸ ἀένναον χαίρειν. αὐτῆς ταῖς ἱκεσίαις σῶτερ, σῶσον τὸν κόσμον σου :- Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Σκηνώσας ἀχράντως, τῷ θείῳ τόκῳ σου. φθαρεῖσαν τοῖς πάθεσι, τῶν γηγενῶν τὴν θνητὴν, οὐσίαν καὶ ἤγειρας. πάντας ἐκ τοῦ θανάτου, πρὸς ζωὴν ἀφθαρσίας. ὅθεν σε κατὰ χρέος, μακαρίζομεν πάντες. παρθένε δεδοξασμένη, ὡς προεφήτευσας. ἡ στροφή.

Ταχὺ προκατάλαβε, πρὶν δουλωθῆναι ξα ἡμᾶς.

ᾠδὴ δ΄. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα ἡ ἐκκλησία.

Ῥώμῃ τῇ θείᾳ μαρτύρων δυναμουμένη. μανίαν τῆς πικρᾶς δεσποίνης, ἔφυγες δουλείαν, γνώμην ἀταπείνωτον, ψυχῆς γὰρ ἐκέκτησο. μόνῳ τῷ δεσπότῃ δουλεύσασα :-

Ὠρυομένη καὶ μέθῃ βεβακχευμένη καὶ τῷ θυμῷ σφαδάζουσα, ἡ δυσσεβεστάτη. μάστιξι κατέτεμνεν, ἑβραίων ὠμότητι. μάρτυς ἀθλοφόρε τὸ σῶμά σου :- θεοτοκίον.

Ἡ χρυσήλατος λυχνία προδιετύπου. τὴν τοῦ

θεὸν βαστάσασαν, σεσωματωμένον. αὐγὴν τῆς θεότητος. τὰ πάντα φωτίζοντα, σὲ τὴν ἀληθῆ θεομήτορα.

ᾨδὴ ε΄. Σὺ κύριέ μου φῶς, εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθας.

Στέφανον λαμπρόν, ἡ θεόφρων καυχήσεως. ἐκτήσατο ζωοδότα. καὶ ἐκ σκότους πρὸς φέγγος, τὸ θεῖον διεδήμησεν.

Ἐκήρυξε Χριστόν. ἐπὶ πέρας τῆς πίστεως. τοὺς πόδας σου μακαρία. πρὸς αὐτὸν κατευθύνων, τὰ σὰ μὲν διαβήματα.

Ἑνῶν θεῖον ἀληθῶς. καὶ σοφὸν καὶ θεόφρονα. σὺ ἔχουσα διαλάμπεις. ἐν χορείᾳ μαρτύρων, ματρῶνα παμμακάριστε. Θε.

Θεότητος μορφήν. καὶ μορφὴν ἀνθρωπότητος. ἐγέννησας θεομῆτορ. ἡ νυμφίας ἀφύρτως, καθ' ἕνωσιν ἀσύγχυτον.

ᾨδὴ ς΄. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως κύριε.

Ἐρασμίως, ἀθληφόρε τὸν πόθον ἐρύγησας. ἐπιθείως ματρῶνα, θεουμένη νεύσει τῷ ἀφενδότῳ. καὶ δικαίως, τῆς ἀϊδίου δόξης ἠξίωσαι.

Οὐ δοῦλος, ἐν Χριστῷ οὐκ ἐλεύθερος κρίνεται. ἀλλ' ἀρετῆς εὐμορφία, εὐσεβείας τρόποις κεκοσμημένη. ἧς ἐδείχθης, πλαστουργὸς ἀθλοφόρε ἀήττητος. Θε.

Ἡ ἀόγσε, τοῦ θεοῦ καὶ παρθένα γινώσκομεν. στάμνον λυχνίαν καὶ πλάκα, κεκτημένην ἔνδον ἐγγεγραμμένον. τὸν δίοικτον, σωματωθέντα λόγον παναμώμε. Ὁ εἱρμός.

Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως κύριε.

Τὸ μες, τοῦ ἤχου.

Τῷ αὐτῷ μηνί, κζ΄. τῆς ἁγίας ματρώνης, τῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ. Στ.

Οὐκ ἄξιον λαθεῖν σε μάρτυς ματρῶνα,
Κἂν ἔνδον εἱρκτῆς ἐκπνέοις κεκρυμμένη.
Εἰκάδι ἑβδομάτῃ θάνε ματρῶνα ἐν εἱρκτῇ.

Αὕτη ὑπῆρχε θεράπαινα ἰουδαίας τινὸς γυναικὸς παντίλης καλουμένης. αὕτη δὲ ἐπικωλυθεῖσα μέχρι τῆς συναγωγῆς τῇ κυρίᾳ αὐτῆς, ἔνδον οὐ προσίει. ἀλλ' ὑπέστρεψεν ἐν τῇ τῶν χριστιανῶν ἐκκλησίᾳ. φωραθεῖσα δὲ, τύπτεται ἀφειδῶς. καὶ φρουρᾷ κατακλείεται, ἐπὶ ἡμέρας τέσσαρας, ἄποτος διαμείνασα. εἶτα, ἐξάγεται. καὶ μάστιξι καταξαίνεται. καὶ πάλιν ἐγκλεισθεῖσα καὶ πολυημερεύσασα ἐν τῇ εἱρκτῇ ἐν αὐτῇ παρέθετο τὴν ψυχὴν τῷ θεῷ. ταύτης φασὶ τὸ ἅγιον λείψανον, τὴν παντίλαν ἀπὸ τοῦ τείχους ῥίψασαν κάτως, τὴν ἀξίαν δίκην ἀποτίσαι καταπεσοῦσαν εἰς τὸ ὑπολήνιον, ἐν ᾧ ἄνωθεν ἐκθλιβόμενον τὸ γλεῦκος ἐχεῖτο, κακεῖ τὸν βίον στρέψασαν, ἀπορρῆξαι τὴν ψυχήν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ὅσιος κήρυκος ὁ ἐν τῷ ἄντρῳ. ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται. Στ.

Ἔγνω περ κήρυκος καὶ τεθνηκότα,
Κἂν καρδία φθέγγεται καὶ γλώττῃ θέλει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τῶν ἁγίων μαρτύρων, φιλήτου τοῦ συγκλητικοῦ, καὶ λυδίας τῆς αὐτοῦ γυναικός. καὶ τῶν τέκνων αὐτῶν. μακεδόνος, θεοπρεπίου, κρονίδου κομενταρησίου, καὶ ἀμφιλοχίου δουκός. Στ.

Ὡς πρὶν φιλητὸς, καὶ λυδία σὰρξ μία,
Οὕτως ἐν αὐτοῖς καὶ μετ' εἰρήνης τέλος.
Θνήσκει θεοπρέπιος σὺν μακεδόνι,
Θεοπρεπῶς ᾄδοντες ὕμνους κυρίῳ,
Δοὺξ συντελεῖται τῷ κομενταρησίῳ,
Ἐξουσιάζων ἐξυπηρετουμένῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ ἅγιοι μάρτυρες, ἰωνᾶς καὶ βαραχήσιος, ξίφει τελειοῦνται.

Οὐ θάρσος ἧττον ἰωνᾶ πρὸς τὸ ξίφος,
Ἔφη βαραχήσιος ἀλλὰ καὶ πλέον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ προφήτης ἀνανίας, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται. Στ.

Τριὰς τέλπους σὲς ἀνανία θεοπρεπῶν,
Δίης τὸ μέλλον ἔλεγον πρὸ τοῦ τέλους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν παύλου, ἐπισκόπου κορίνθου. ἀδελφοῦ, πέτρου τοῦ ἁγιωτάτου ἐπισκόπου ἄργους, σημειοφόρου. καὶ τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν, εὐτυχίου. καὶ τοῦ ἁγίου ἀποστόλου ἡρωδίωνος, ἑνὸς τῶν ο΄ ἀποστόλων.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις ὁ θεός, ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς, ἀμήν.

ᾨδὴ ζ΄. Ἐν τῇ καμίνῳ, ἀβραμιαῖοι παῖδες.

Μετ' εὐμενείας. καὶ παρρησίας προσεχώρησας. ὄντως, πρὸς τὸν σὸν πανεύφημε ἐραστήν. εὐχαρίστως ἀνακράζουσα, εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου κύριε.

Ἐν εὐφροσύνῃ. καὶ χαρμονῇ μεταβέβηκας. πλήρης, ἀρετῶν τε παντοδαπῶν, ἀπὸ

γῆς

γῆς πρὸς τὸν οὐρανόν, χορείαν ἔνδοξε. κληρουχίαν λαχοῦσα ἀθάνατον :~ Θεοτοκίον.

Λελαμπρυσμένη πεποικιλμένη ταῖς ἀρεταῖς. λόγον ὑπὲρ λόγον τέτοκας τοῦ πατρός. σαρκωθέντα μόνον παρθένε. εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξίν, ὑπάρχεις πανάμωμε δέσποινα :~

Ὠδὴ η΄. Χεῖρας ἐκπετάσας δανιήλ.

Πλουσίου φωτὸς μαρμαρυγάς, κατηξιώθης ἰδεῖν, ἀπαλλαγεῖσα σαρκός. καὶ τὸ οὐράνιον σκήνωμα, κατοικεῖν ἀντὶ σκηνώματος. τοῦ σκοτεινοῦ καὶ ζοφεροῦ, ὃ κατεκλείσθης σεμνή. εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα βοῶσα τὸν κύριον :~

Ὡραῖος ὁ στέφανος ὃν νῦν, ἐστέφθης ἔνδοξε. ζωαρχικῇ δεξιᾷ τοῦ παντοκράτορος. νύμφην γάρ, καθορῶν πεφοινιγμένην σε. ταῖς τῶν αἱμάτων σου ῥοαῖς, χαίρων ἐλάμπρυνεν. ὃ βοῶμεν, πάντα τὰ ἔργα ὑμνοῦμέν σε κύριε :~ Θεοτοκίον.

Κυρίως γεννήσασα θεόν, κυρίως πανάγνε, μήτηρ ἐδείχθης θεοῦ. τὴν ἀληθεύουσαν φοροῦσα, καταλλήλως τῷ γεννήματι. θεωνυμίαν οἱ πιστοὶ ὅθεν δοξάζομεν, θεόν, σὲ θεοφρόνως πανάμωμε δέσποινα :~

Ὠδὴ θ΄. Λίθος ἀχειρότμητος.

Λάμψασα νοηταῖς φρυκτωρίαις, ἡ φωσφόρος σου ἡμέρα. ταῖς φαεινοτάταις ἀστραπαῖς, τῆς τρισηλίου μάρτυς ἐλλάμψεως. ἐν ᾗ νῦν ἐκδυσώπησον, καταυγασθῆναι τοὺς ὑμνοῦντάς σε :~

Εὗρες ἀμοιβὰς ἀθλοφόρε, τῆς τῶν μαστίγων ἀλγηδόνος. τὴν τῶν οὐρανῶν κληρουχίαν, ἐν ἐκκλησίᾳ τῶν πρωτοτόκων νῦν. ἐν ᾗ πανηγυρίζουσα, ταῖς σαῖς πρεσβείαις ἡμᾶς φρούρησον :~

Ὄντως τῷ Χριστῷ νῦν συνήφθης τῷ ἀθανάτῳ σου νυμφίῳ. πεφωτισμένη τηλαυγῶς, τὰ θεῖα τούτου πάνσεμνε δόγματα. καὶ τῷ τιμίῳ αἵματι, τοῦ μαρτυρίου περιλάμπουσα. Θεοτοκίον.

Σειρὰς τῶν ἐμῶν νῦν πταισμάτων, λῦσον παρθένε θεόνυμφε. ἡ τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πηγήν, τεκοῦσα μόνη θεομακάριστε. καὶ θυμηδίας ἔμπλησον, ὅπως ἀξίως μεγαλύνω σε :~

Τὸ φωταγωγικόν. καὶ τὰ λοιπὰ ὡς συνήθες. καὶ α΄. ὥρα καὶ ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ μηνί, κη΄. τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν, Ἱλαρίωνος τοῦ νέου. Ἑσπέρας εἰς τό, κύριε ἐκέκραξα. στιχηρὰ προσόμοια. ἦχος δ΄. Ἔδωκας σημείωσιν.

Βίον ἀκηλίδωτον, ὑπομονὴν καὶ πραότητα. καὶ ἀγάπην ἀνόθευτον. ἐγκράτειαν ἄμετρον. παννύχιον στάσιν. κατάνυξιν θείαν. πίστιν ἐλπίδα ἀσφαλῆ. ἐν συμπαθείᾳ πέρ κτησάμενος. ὡς ἄγγελος ἐβίωσας. ἐπὶ τῆς γῆς μετὰ σώματος. Ἱλαρίων μακάριε, πρεσβευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν :~ Ὅμοιον.

Ἐπίγειος ἄγγελος. καὶ οὐράνιος ἄνθρωπος. ἐχρημάτισας ὅσιε. πηγὴ κατανύξεως. συμπαθείας ῥεῖθρον. πέλαγος θαυμάτων, ἁμαρτωλῶν ἐγγυητής. ἐλαία ὄντως θεοῦ κατάκαρπος. ἐλαίῳ τῶν καμάτων σου. καθιλαρύνων τὰ πρόσωπα. τῶν πιστῶς εὐφημούντων σε, Ἱλαρίων μακάριε :~ Ὅμοιον.

Ὀνόματος λαμπόμενος. ταῖς θείαις ἐπιγνώσεσι. καὶ τοῦ σώματος ὕπερθεν. παθῶν ἐχρημάτισεν. ἄνω γὰρ τὸ κάτω. φθόρων χαρακτῆρας. καὶ ἐκτυπῶν ἐν ἑαυτῷ. τὸ θεῖον κάλλος καὶ γνωριζόμενος. ὅλος θεοειδέστατος. τῇ συνεργείᾳ τοῦ πνεύματος. Ἱλαρίων πατὴρ ἡμῶν, μοναζόντων ἀγλάϊσμα :~

Δόξα, καὶ νῦν, θεοτοκίον, ὅμοιον.

Τὸ χαῦνον καὶ ἔκλυτον, παρθενομῆτορ πανάμωμε. τῆς ψυχῆς μου μετάβαλε. εἰς ῥῶσιν καὶ δύναμιν, τοῦ φόβου καὶ πόθου, ποιεῖν τε καὶ πράττειν, τὰ δικαιώματα Χριστοῦ. ὅπως ἐκφύγω τὸ πῦρ τὸ ἄστεκτον. καὶ κλῆρον τὸν οὐράνιον. καὶ τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον. διὰ σοῦ ἀπολήψομαι, εὐφραινόμενος πάντοτε :~

Σταυροθεοτοκίον. ὅμοιον.

Ἐσταυρωμένον βλέπουσα. καὶ τὴν πλευρὰν ὀρυττόμενον. ὑπὸ λόγχης ἡ πάναγνος. Χριστὸν τὸν φιλάνθρωπον. ἔκλαιε βοῶσα. τί τοῦτο υἱέ μου. τί σοι ἀχάριστος λαός. ἀνταποτίνει ἀνθ' ὧν πεποίηκας. λαλῶν αὐτοῖς καὶ σπεύδεις με. ἀτεκνωθῆναι πανφίλτατε. καταπλήττομαι εὔσπλαγχνε, σὴν ἑκούσιον σταύρωσιν :~

Εἰς τὸν ὄρθρον, οἱ κανόνες συνήθως. καὶ τοῦ ἁγίου.

ἀγίου, ᾠδὴ δ'. ... τοῦ ἁγίου ...

Σοῦ τοὺς ἱλαροὺς, αἰνέσω τρόπους πάτερ.

Ἰωσήφ. ᾠδὴ, α'. ἦχος, β'.

Ἐν βυθῷ κατέστρωσε ποτέ.

Συμπαθὴς καὶ πρᾶος γενόμενος, πάτερ δι' ἀσκήσεως. καὶ ἱλαρὸς, ὡς ἀληθῶς τῷ πνι συμπαθείας μὲ. μεσιτείαις σου, ἱλαρῶν ἀξίως σου. ὅπως σε ὑμνήσω. νῦν ἐν ἱλαρότητι καρδίας μου :~

Ὁσιώθης πάτερ ἐκ παιδὸς, καὶ ἀναλαβόμενος. σοῦ τὸν σταυρὸν, τῷ χῷ ἠκολούθησας. πάθη τὰ τοῦ σώματος. ἐγκρατείᾳ τε καὶ συντόνοις δεήσεσιν. ἐναπομαραίνων. καὶ τῇ ἀπαθείᾳ σεμνυνόμενος :~

Ὑπελθὼν κῦ τὸν ζυγὸν, σὺ τὸν ἐλαφρότατον. καὶ τοῖς αὐτοῦ, ὑπείκων δικαιώμασιν. ἱλαρῶν ὅσιε, τὸ βαρύτατον ἁμαρτίας ἀπέῤῥιψας. πάνσοφε φορτίον. τὴν ἁγιωσύνην προσκτησάμενος :~

Θκ. Τῶν ἐμῶν πταισμάτων τὰς σειρὰς, πάναγνε διάῤῥηξον τὸν σὸν υἱὸν, καὶ θν ἱκετεύουσα. καὶ τὴν τυραννοῦσάν με. ἀειπάρθενε, ἁμαρτίαν κατάβαλε. ὅπως σε γεραίρω, πάντοτε παναμώμε σωζόμενος :~

ᾠδὴ, γ'. Ἐξηνθησεν ἡ ἔρημος.

Ὁ βίος σου ὡς ἥλιος, ἀναλάμψας ὅσιε. ταῖς διαυγέσι λάμψεσι. μοναζόντων χοροὺς ἐφώτισεν. καὶ δαιμόνων τὸ σκότος ἀπεδίωξεν :~

Ὑπῆρξας ἱλαρώτατος, τῇ καρδίᾳ ὅσιε. καὶ ταπεινὸς τῷ πνι. καὶ ἀγάπης θείας ἔναπλέως εὐπροσήγορον ἦθος ἔχων πάντοτε :~

Σταγόσιν ἐναπέσβεσας, τῶν δακρύων ἄνθρακας, τῆς ἁμαρτίας βρύεις δὲ. ὡς πρὸ τέλους καὶ μετὰ θάνατον, ἰαμάτων πελάγη τοῖς προστρέχουσιν :~

Θκ. Θράυσον τὰ τραύματα, τῆς ψυχῆς μου δέομαι. καὶ τοῦ νοὸς κυβέρνησον, τὰς κινήσεις πρὸς τὰ θελήματα. τοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντος κόρη πάναγνε :~

Κάθισμα, ἦχος, δ'.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Χειρῶν καθιδρώσας. τὸ σῶμα παμμάκαρ ζωῆς. γενόμενος ἄριστος, ἱδρυργὸς ἀληθῶς. χυ ἱερώτατε. ὅθεν μετὰ μυρίους, τοὺς ἱδρῶτας καὶ πόνους. χαίρων εἰς τὰς αὐλὰς, μετετέθης σκηνώσας. καὶ νῦν ἀναπηγάζεις ἡμῖν, ῥεῖθρα ἰάσεων :~

Θκ. ὅμοιον.

Ταχὺ δέξαι δέσποινα, τὰς ἱκεσίας ἡμῶν. καὶ ταύτας προσάγαγε, τῷ σῷ υἱῷ καὶ θῷ. κυρία παναμώμε. λῦσον τὰς περιστάσεις, τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων. πράϋνον μηχανίας, καὶ κατάβαλε θράσος. τῶν ὁπλιζομένων ἀθέως κατὰ τῶν δούλων σου :~

Σταυροθεοτοκίον. ὅμοιον.

Σταυρῷ σε ὑψούμενον, ὡς ἐθεάσατο ἡ ἄσπιλος μήτηρ, λόγε θῦ μητρικῶς. θρηνοῦσα ἐφθέγγετο. τί τὸ καινὸν καὶ ξένον, τοῦτο θαῦμα υἱέ μου. πῶς ἡ ζωὴ τῶν ὅλων, ὁμιλεῖς τῷ θανάτῳ. ζωῶσαι τοὺς τεθνεῶτας θέλων ὡς εὔσπλαγχνος :~

ᾠδὴ, δ'. Ἐλήλυθας. ἐκ παρθένου.

Ἀναπρωΐας σου, τὴν καρδίαν σε ταῖς ἀναβάσεσι. τὸν μόνον ἀνεπόθησας, μόνον θῦ ἐνοπτρίζεσθαι. κάλλος τὸ ἀμήχανον. καὶ ταῖς ἐκεῖθεν ἀκτῖσι καταυγάζεσθαι.

Ἀνάπτυξιν, τῶν λογίων τῶν θείων ποιούμενος. τὴν γνῶσιν τὴν ἄνθεον, πάτερ ἐκεῖθεν ἐξήντλησας. πᾶσι δὲ μετέδωκας, τοῖς εὐσεβῶς ἱλαρίων σοὶ προστρέχουσι :~

Ῥημάτων σου, τῷ ἡδεῖ τὰς καρδίας ἱλάρυνον, τῶν προσερχομένων σοι. πραΰτατον γὰρ ἄνθρωπον ἐδίδασκον. λόγον εὐαπόδεκτον, ἐν συμπαθεῖ διαθέσει ἔχων ὅσιε :~

Θκ. Ὁ κς, σὲ κυρίαν ἁπάντων καὶ δέσποιναν. εἰργάσατο ἄχραντε. σὺ γὰρ ἐκ μήτρας σεσάρκωται. κατακυριεύοντος, αὐτοῦ τὸ ἴδιον πλάσμα λυτρωσάμενος :~

ᾠδὴ, ε'. Μεσίτης θεοῦ.

Ὑφάνας σαυτῷ, σωτηρίου ὅσιε ἱμάτιον. οἰκείων ἐκ πόνων σου, τοῦτο ἐνεδύσω καὶ τὸν ἄρχοντα. τὸν τοῦ σκότους αἰσχύνην αἰώνιον ἐνέδυσας :~

Σαρκὸς ἡδονὰς. ἐγκρατείᾳ ὅσιε ἐμάρανας. καὶ χάριν ὁσίων, πάτερ ὑπεδέξω ἱλαρώτατα. ἰατρεύσας παντοῖα ἀνθρώπων ἀῤῥωστήματα :~

Θκ. Ἰσαὶ πρὸς θν, ἀνενδότως θεῖαι ἐπαιρόμεναι. χειρὰς τοῦ ἀλάστορος, πάτερ ἀσεβείας νῦν

κατέ-

κατέβαλον. καὶ παντὶ ἀσθενοῦντι, ὑγείαν ἐχορήγησαν :~ Θ.

Ἰσχὺς τῶν πιστῶν. καὶ ὁσίων γέγονας κραταίωμα. διὰ σοῦ γὰρ ἄρξαντε, ἅπασιν ἐπήγασε τὰ κρεῖττον. καὶ οἱ νῦν κατηκοῦντες, πρὸς οὐρανὸν βαδίζουσιν :~

ᾨδὴ ϛʹ. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Μακρόθεν Ἱλαρίων τῷ κόσμῳ παντί. νῦν μεταναστεύσας ζῆς πρὸς τὰ οὐράνια. καὶ ζωηφόρον πάντοτε, ἰαμάτων πηγάζεις ἐνέργειαν :~

Εὐπροσήγορος πρᾶος ἀκέραιος. ἄμεμπτος καὶ ὅσιος, καὶ ἀκατάψυκτος. καὶ ἱλαρὸς τῷ πνεύματι, ἐχρημάτισας πάτερ παμόλβιε :~

Ἐμπαθείᾳ ἀμέτρῳ κοσμούμενος. καὶ φιλοπτωχείας κάλλει σεμνυνόμενος. θεοῦ θεράπων γνήσιος, Ἱλαρίων ἐδείχθης θαυμάσιε :~

Ὡς σεπτός σου ὁ βίος καὶ ἄμεμπτος. ὡς πάνυ καλλὴς καὶ ὡραῖος ὁ τρόπος σου. ὡς φοβερὰ τὰ θαύματα, ἃ τελεῖς καθ᾽ ἑκάστην θαυμαστέ :~ Θ.

Τὴν παστάδα θεοῦ τὴν ἀμόλυντον, θρόνον τὸν πυρίμορφον, τοῦ παντοκράτορος. τὴν θεοτόκον ἅπασαι, γενεαὶ γενεῶν μακαρίσωμεν :~

ὁ εἱρμός. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλοῦ. Τὸ μὲ, τὰ κλ.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ, κηʹ. τοῦ ὁσίου πρς ἡμῶν Ἱλαρίωνος τοῦ νέου, ἡγουμένου μονῆς τῆς πελεκητῆς. Στ.

Δοὺς Ἱλαρίων γῇ τὸ γῆ θεσσαρκίον,
Τὴν μακαρίων, ᾤκησε τὴν μακαρίαν.
Ὀγδοάτῃ Ἱλαρίων ἀκιχήσατο εἰκάδι πότμος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἄθλησις τοῦ ἁγίου ἱεροδιακόνου

Οὗτος ἦν, εἷς τῶν ἑβδομήκοντα μαθητῶν, καὶ συνεπόμενος τοῖς ἀποστόλοις, συνεργὸς αὐτοῖς ἐτύγχανε τοῦ κηρύγματος. εἶτα καὶ ἐπίσκοπος τῶν μέσων ἐχειροτονήθη παρ᾽ αὐτῶν. καὶ διδάσκων πολλοὺς καὶ ἐπιστρέφων πρὸς κύριον, παρὰ τῶν ἰουδαίων συναντῶν αὐτοῖς καὶ τῶν εἰδωλολατρῶν, συνελήφθη καὶ ἐτύφθη σφοδρῶς. οἱ μὲν γὰρ ἔτυπτον αὐτόν. οἱ δὲ, λίθοις τὸ στόμα συνέτριβον. ἄλλοι κατὰ κεφαλῆς ἔπαιον. εἶτα μαχαίρᾳ οἱ θῆρες ἀπέσφαξαν, καὶ οὕτως ἐτελειώθη, τὴν ψυχὴν εἰς χεῖρας θεοῦ παραθέμενος :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τοῦ ἁγίου μάρτυρος Φιλητοῦ καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

Ὁ ἅγιος Φιλητὸς καὶ οἱ σὺν αὐτῷ χριστιανοί, ὑπῆρχον τῶν Ἀδριανοῦ βασιλέως. καθ᾽ ἑκάστην τῷ θεῷ λατρεύοντες. συλληφθεὶς οὖν ὁ μακάριος Φιλητός, παρέστη τῷ βασιλεῖ. ὁ δὲ βασιλεὺς, μὴ δυνηθεὶς ἀντιστῆναι τῇ τοῦ μάρτυρος σοφίᾳ, παρέδωκεν αὐτὸν σὺν τοῖς περὶ αὐτὸν Ἀμφιλοχίῳ τῷ δουκί. ὃς αὐτοὺς αὐτίκα ξύλοις ἀναρτᾷ. καὶ αὐτόμως ἀναξέεσθαι τὰ σώματα αὐτῶν προστάττει, καὶ τῇ εἱρκτῇ ἀναπορρίψαι, ἅμα κρομίσκοις μὲν ταρισίῳ σιτίσαντι. τῇ δὲ νυκτὶ ἐκείνῃ ψαλλόντων αὐτῶν καὶ εὐχομένων, ἐγένετο αὐτοῖς ἀγγέλων ἐπιστασία. παραθαρρύνουσα αὐτοὺς πρὸς τοὺς ἀγῶνας. τῇ δὲ ἕωθεν παραστάντων τῶν ἁγίων, ἔφη ὁ τύραννος. πολλαὶ ὑμῖν ἀπόκεινται βάσανοι καὶ τιμωρίαι. καὶ εὐθέως ἐν λέβητι ἐκπυρωθέντι σφοδρῶς, ἐλαίῳ καὶ ῥυτίνῃ μεμεστωμένῳ βάλλονται. καὶ αὐτίκα ἐψυχράνθη ὁ λέβης. τότε θαυμάσας ὁ δοὺξ ἀσίλθη καὶ αὐτὸς ἐν τῷ λέβητι λέγων. κύριε ὁ θεὸς τῶν χριστιανῶν βοήθει μοι. καὶ φωνὴ ἐγένετο πρὸς αὐτόν. εἰσηκούσθη ἡ δέησίς σου ἀνάβαινε ὧδε. ταῦτα ἀκούσας ὁ βασιλεὺς ἀναζεύξας ἀπὸ ῥώμης κατέλαβε τὸ ἰλλυρικὸν, ἀπειλῆς γέμων καὶ θυμοῦ. καὶ ἐκέλευσεν ἑπτὰ ἡμέραις ἐκκαῆναι τὸν λέβητα μεμεστωμένον ἐλαίου, καὶ βληθῆναι ἅπαντας ἐν αὐτῷ. οὗ γενομένου ἀβλαβεῖς οἱ ἅγιοι ἐφυλάχθησαν. ὁ δὲ βασιλεὺς αἰσχυνθεὶς ὑπέστρεψεν τὴν ὁδὸν αὐτοῦ. οἱ δὲ ἅγιοι μάρτυρες δοξάζοντες ἐτελειώθησαν :~

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις ὁ θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς, ἀμήν.

ᾨδὴ ζʹ. Ἀντίθεον πρόσταγμα.

Ῥομφαίᾳ κατέστρωσας τῶν σῶν ἀγώνων, τὸν ἄσαρκον δράκοντα. καὶ παντελῶς ἠφάνισας. βραβείων θαύματα ὅθεν ἀπείληφας. πάθη χαλεπώτατα ψυχῶν, καὶ τῶν σωμάτων ἰᾶσθαι ὅσιε :~

Ὁ λόγος σου πρόεισι, καθάπερ δρόσος. ἐλαιώ-

μων

μων τὸν καύσωνα, τῆς ἀθυμίας ὅσιε. τῶν προσδραμόντων σοι πίστει πὲρ ἡμῶν. καὶ τοῖς ἐναρέτοις σου ἀεί, φωτιζομένων τρόποις μακάριε :~

Ἠ αθῶν αὐτοκράτορα, τὸν νοῦν ποιήσας. σαφῶς ἐβασίλευσας, ὡς τροπαιοῦχος ἄριος. καὶ ἔθνη ἀλλόφυλα κατεξωλόθρευσας. καὶ καταφρονούμενος σοφέ, τὰ τῶν δαιμόνων πάθη ὄλεθρα :~

Ὀ ὑκ ἔσεισαν ὅσιε, τῆς σῆς καρδίας, τὸν πύργον τὸν ἄσειστον, τῶν πειρασμῶν οἱ ἄνεμοι. τῇ πέτρᾳ γὰρ ἥδρασο, τῆς τοῦ χριστοῦ στοργῆς. ἣν περ ἐρειδόμενος πολλοῖς, ἐγένου θεῖον πάντων κραταίωμα :~

Ὑ μνῶσι τρισάριθμον, τοῖς χαρακτῆρσι. τριὰς ὑποστάσεσιν, ἀσύγχυτον ἀμέριστον. μονάδα, ἐν φύσει δὲ ἀπειρόντου. ἕνα παντοκράτορα θεόν, πατέρα λόγον καὶ πνεῦμα ἅγιον :~ Θεοτοκίον.

Σ υμβόλοις σε πόρρωθεν, προδιετύπου. ὁ χορὸς τοῦ πνεύματος προφητικοῖς χαρίσμασιν. ὄρος ἅγιον, πύλην σεπτήν. τόμον τε καινότατον ἁγνή. καὶ κιβωτόν σε κατονομάζουσα.

ᾨδὴ ή. Κάμινος ποτέ, πυρὸς ἐν βαβυλῶνι.

Π ρόσκαιρον λιπὼν, τοῦ βίου πάτερ δόξαν. καὶ διαρρέουσαν ἀπόλαυσιν. κλέος ἀμάραντον. καὶ τρυφὴν τὴν ἀδιάρρευστον, ἐν οὐρανοῖς ἀπείληφας. κράζων νῦν ἀλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα κυρίου, τὸν κύριον :~

Π άντα πενθῶν, τὸν σὸν διῆλθες βίον. μακαρισμοῦ ὅθεν ἠξίωσαι. καὶ τῆς παρακλήσεως, ἧς μετέχουσιν οἱ ὅσιοι. ἐν ᾗ πραέων χαίρων νῦν. ὅσιε ἐνσκηνώσας, ὡς νουνεχής τε καὶ φρόνιμος :~

Τ ίμιος ὁ σὸς, θεοῦ ἐναντίον ὤφθη, θάνατος πάτερ ἱεράρχα. αὐτοῦ γὰρ ἐτίμησας τὴν εἰκόνα καὶ ὑπήνεγκας. τοὺς διωγμοὺς θλιβόμενος. ὅσιε τῶν τυράννων, μάρτυς ἐντίμως δεικνύμενος :~

Ἐ λύσας σαφῶς, τῶν ἀλιέων πάτερ. τὴν ἀγαμάχητον καὶ ἔπλησας. τούτους τοῦ θηράματος, οὗ πραέων πάτερ ἀπετύγχανον. θεοῦ καθυπακούσαντος. ὅσιε τῶν εὐχῶν σου, ἱερουργὲ ἱερώτατε :~ Θεοτοκίον.

Τ ύπου με παθῶν, καὶ ῥύπου ἁμαρτίας. θεοχα-ρίτωτε ἀπόπλυνον. καὶ πύλας μοι ἄνοιξον, μετανοίας ὀλισθαίνοντι. καὶ συνεχῶς τοῖς πταίσμασιν. ἄχραντε συναντῶντι. καὶ τὸν θεὸν παροργίζοντι :~ Ὁ εἱρμός.

Κ άμινος ποτέ, πυρὸς ἐν βαβυλῶνι.

ᾨδὴ θ'. Ἀνάρχου γεννήτορος.

Ἰ άσεις ὁ τάφος σου, τοῦ πατρὸς τῇ χάριτι. ἀναβλύζει, ξηραίνων παθῶν ὀμβρήματα. πνεύματα τῆς πλάνης διώκων. φωταγωγεῖ, πάντων τὰς καρδίας. ἱλαρῶν ὅσιε, τῶν πιστῶς μακαριζόντων σε :~

Ὡ ς ῥόδον ἐξήνθησας, λειμῶνι τῆς ἀσκήσεως. ὡς ἡδύπνοον κρίνον, ὡς μῆλον εὔοσμον. καὶ τὰ ὡδιάσας ἁπάντων, τῶν εὐσεβῶν. ψυχὰς καὶ καρδίας. ἱλαρῶν ἔνδοξε. πρεσβευτὰ τῶν εὐφημούντων σε :~

Σ υμπάθειαν ἔσχηκας, ἀγάπην καὶ ταπείνωσιν. καὶ ἐλεημοσύνην, καὶ ἦθος ἀπλαστον. πίστιν ἀληθῆ καὶ ἐλπίδα. βίον σεμνόν. καὶ γνώμην εὐθεῖαν. ἱλαρῶν ἔνδοξε, μοναζόντων ἐγκαλλώπισμα :~

Ἡ μνήμη σου σήμερον, ὡς ἥλιος ἀνέτειλεν. εὐσεβῶν τὰς καρδίας, φέγγει τῶν πόνων σου. καὶ ταῖς τῶν θαυμάτων ἀκτῖσιν, ὡς ἀληθῶς. φωτίζουσα πάτερ. ἐν ᾗ πάντων μνήσθητι, τῶν πιστῶς μακαριζόντων σε :~ Θεοτοκίον.

Φ ωνὴν σοι προσάγομεν, τοῦ γαβριὴλ γηθόμενοι. χαῖρε λέγοντες οἶκος τοῦ παντοκράτορος. χαῖρε τῶν ὁσίων ἡ δόξα. καὶ τῶν πιστῶν, πάντων σωτηρία. δι' ἧς ἐθεώθημεν. θεοῦ ἀειπαρθένε :~ Ὁ εἱρμός.

Ἀνάρχου γεννήτορος, υἱὸς θεὸς καὶ κύριος.

Τὸ φωταγωγικὸν, τοῦ ἤχου.

καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία, ὡς συνήθως. ἡ α' ὥρα καὶ ἀπόλυσις.

Τ ῷ αὐτῷ μηνί, κθ'. τοῦ ἁγίου μάρκου, ἐπισκόπου ἀρεθουσίων. καὶ κυρίλλου διακόνου, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς. καὶ τῶν ἁγίων μαρτύρων, ἰωνᾶ καὶ βαραχησίου. ἑσπέρας. εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα. στιχηρὰ προσόμοια. ἦχος, α'.

Σταυρὲ κατεπάγη ἐνκρανίῳ.

Ἐ ν στάσει γενναία ἱεράρχα, κατέβαλες ἐχθρῶν

θρῶν τὰς παρατάξεις. καὶ λαοὺς ἐκ τῆς πλάνης, τῶν θλίψεων ῥῦσαι :— Ὅμοιον.

Ἐκτάσει τῶν χειρῶν σου ἱεράρχα, ἐνδυναμώσας τοὺς συνάθλους ἐν πόνοις. ἀνίσχυρον ἐχθροῦ, ἀπέδειξας τὸ κράτος :— Ὅμοιον.

Ὡς μύστης καὶ μάρτυς τοῦ δεσπότου. καὶ διδάσκαλος σοφός, τῆς ἐκκλησίας ἱεράρχα. ὑπὲρ ἡμῶν, δυσώπει ἀπαύστως :—

Ἕτερα τὰ προσόμοια, τῶν μαρτύρων.

Ἦχος α΄. Πανεύφημοι μάρτυρες ὑμᾶς.

Μάρτυς Βαραχήσιε πολλῶν πόνων ἐπιδόσει, φωτοειδὴς ἐχρημάτισας. πυρὸς νικήσας γάρ, τὴν φλογώδη φύσιν. τῇ ὁρμῇ πρὸς κύριον, ἀγάπῃ ἐκρεμάσθης μετέωρος. καὶ πιεζόμενος, τὰ ὀστᾶ πάντα συνέτριψαι. διὰ τοῦτο, πίστει σε γεραίρομεν :—

Τωμαὶ θεσπέσιε δεθεὶς, ῥαβδισμοὺς ὑπήνεγκας, καὶ τῶν δακτύλων ἀφαίρεσιν. γλωσσοτομούμενος. καὶ βραζούσῃ πίσσῃ, συγκατακαιόμενος, πρίοσί τε δεινῶς μεριζόμενος. διὸ ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν. τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος :—

Ὕμνοις Βαραχήσιον πιστοί, λάζαρον καὶ ἄβιβον. καὶ ἰωνᾶν εὐφημήσωμεν. μαρσίαν ἠλίαν τε. μαρεμσὼ βενίην, μαρωθᾶν τὸν ἔνδοξον. καὶ σάββαν ζανιθάν τε αἰτούμενοι. τούτων δεήσεσι. τῶν κακῶν λαβεῖν συγχώρησιν. καὶ εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος :—

Δόξα, καὶ νῦν, θεοτοκίον.

Ἁμαρτωλῶν τὰς δεήσεις προσδεχομένη. καὶ θλιβομένων στεναγμὸν μὴ παρορῶσα. πρέσβευε τῷ ἐξ ἀγνῶν λαγόνων σου. σωθῆναι ἡμᾶς, παναγία παρθένε :—

Πανεύφημοι μάρτυρες ὑμᾶς.

Σταύρωσιν τὴν ἄδικον χριστοῦ. ἡ παρθένος βλέπουσα, ὀδυρομένη ἐβόα σοι. τέκνον γλυκύτατον. πῶς νεκρὸς ὁρᾶσαι. πῶς τῷ ξύλῳ κρέμασαι. ὁ πᾶσαν γῆν ἑδράσας τοῖς ὕδασι. μὴ οὖν ἐάσῃς με. εὐεργέτα μόνην εὔσπλαγχνε. τὴν σὴν δούλην, καὶ μητέρα δέομαι :—

Οἱ κανόνες συνήθως. καὶ τῶν ἁγίων, εἰς δ΄. ὁ κανὼν τῶν ἁγίων, ἐν τοῖς θεοτοκίοις, Γεωργίου. ᾠδὴ α΄. ἦχος α΄. ὁ εἱρμός.

Τῷ βοηθήσαντι θεῷ, ἐν αἰγύπτῳ τῷ μωσεῖ. καὶ δι' αὐτοῦ τὸν φαραὼ, πανστρατὶ βυθίσαντι. ἐπινίκιον ᾠδὴν ᾄσωμεν, ὅτι δεδόξασται :—

Τῆς ἐκκλησίας τοῦ χριστοῦ, τὸν λαμπτῆρα τὸν φαιδρόν. ἀνευφημήσωμεν πιστοί, ὡς τῆς πίστεως φωτί, καταυγάσαντα λαοὺς, δοξάζοντας τὸν ποιητὴν τοῦ παντός :—

Ἐν τῷ λειμῶνι γονικῶς τῆς πίστεως χριστοῦ. ἀνασωθεὶς καὶ αὐξυνθεὶς, ἱεράρχα πρὸς αὐτόν. τῷ τῆς ἀθλήσεως ὕψει, ἀνέδραμες μάκαρ φαιδρότατος :—

Κῆρυξ καὶ μύστης τοῦ χριστοῦ καθαρός τε λειτουργός, ὑπάρχων μάκαρ. τὴν ψυχὴν ὑπὲρ τούτου τέθυκας. καὶ προσενήνοχας αὐτῷ, ὡς θύματα τοὺς συναθλοῦντάς σοι :— Θεοτοκίον.

Γένος ἀνθρώπων διὰ σοῦ, τῆς φθορᾶς ἀπαλλαγέν. καὶ ἀφθαρσίας καὶ ζωῆς, ἀκηράτου ἐν χριστῷ, κληρωσάμενον τιμὴν, δοξάζει σε θεοχαρίτωτε :—

Ἕτερος κανὼν τῶν μαρτύρων, οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Ἄϊμον προσοίσω, τοῖς θεοῦ παραστάταις.

Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α΄. ἦχος α΄. Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος δεξιά.

Αἴγλῃ φωτιζόμενοι ἀεὶ, τῆς τρισηλίου λαμπάδος μακάριοι. ὅλον με φωτίσατε. καὶ τὴν ἀχλὺν τῆς ἀγνωσίας λύσατε. ὅπως τὴν φωσφόρον, ὑμῶν ὑμνήσω πανήγυριν :—

Ἱερολογοῦντες ἱερῶς, τὰ τοῦ θεοῦ ἱερώτατα λόγια. πᾶσαν τὴν ἀνίερον, τῶν διωκτῶν κακίαν ἀπεκρούσασθε. καὶ ἱερωτάτως, ἀθλήσαντες ἐδοξάσθητε :—

Νόμοις ἀσεβέσιν ἀθληταί, τοὺς εὐσεβεῖς ἀνδρικῶς ἀντεβήκατε, τῶν παρανομούντων τε, τὰ χαλεπὰ, ὑπενεγκόντες βάσανα, μαρτυροῦντες νομίμως, παρὰ κυρίου ἐστέφθητε. Θεοτοκίον.

Ὄρος σε κατάσκιον ποτὲ, ὁ ἀββακοὺμ ἐλλαμφθεὶς ἐθεάσατο. μῆτερ ἀπειρόγαμε. ἐξ ἧς θεὸς σωματωθεὶς ἐπέφανεν. ἀρετῇ καλύψας, ὡς ἀληθῶς τὰ οὐράνια :—

ᾠδὴ γ΄. Ὁ εἱρμός.

Στερέωμά μου γενοῦ, ὁ θεμελιώσας τὴν γῆν ἐπὶ τῶν ὑδάτων. ὅτι οὐκ ἔστιν ἅγιος, πλὴν σοῦ κύριε :—

Ἐξήρανας θολερούς, χειμάρρους τῆς πλάνης. πυθεὶ τῶν σῶν λόγων. καὶ νάματα γνώσεως

χριστοῦ.

χῦ, μάρκε ἐπήγασας :—

Ἐχθρῶν τὴν παρεμβολὴν, ἐσκέδασας μάρκε χῦ ἐπικλήσει. καὶ ἤθροισας λόγοις σου λαοὺς, εἰς τὴν ἀγάπην αὐτοῦ :—

Μαρτύρων συνασπισμὸς, ἔχων στρατηγοῦντα χῦ τὸν σρᾶ. τῆς πλάνης τὸν πόλεμον, τὸν ἄσπονδον ἐνίκησε :— θκ.

Ἐν θλίψεσι πλατυσμὸν, ἔχοντες παρθένε τὴν σὴν μεσιτείαν. οἱ πόθῳ τιμῶντές σε, ἐκκινδύνων λυτρούμεθα :—

εἱρμὸς, ἄλλος. Ὁ μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βροτῶν.

Νευρούμενοι πόθῳ θεϊκῷ, ἀσκήσει ὑπετάξατε. τῆς σαρκὸς, μακάριοι φρόνημα. ἀθλήσαντες δὲ κατεπαλαίσατε, δυσμενῆ ἀσώματον, πόνων ἐπιδόσεσι. καὶ νομίμως ἐστέφθητε ἅγιοι :—

Ποθῶν τὸ παθεῖν ὑπὲρ χῦ, ὑπήνεγκας στεῤῥότατα. τοὺς ῥαβδισμοὺς παμμάκαρ τοῦ σώματος. τυπτόμενός τε καὶ συντριβόμενος, καὶ κατατεμνόμενος. ἰωνᾶ πανόλβιε, τῶν ἁγίων ἀγγέλων συνόμιλε :—

Ῥωννύμενος ἀθλεῖν θεϊκῷ, πυρούμενος ἐν χάριτι. τοῦ παντουργοῦ πανόλβιε πνς. τὰς ἀμαρτήσεις, τὸ πῦρ, τὰς μάστιγας, ἀνδρείως ὑπήνεγκας. μάρτυς βαραχήσιε, ὑπὸ πάντων πιστῶν θαυμαζόμενος :— θκ.

Ὁ μόνος οἰκῶν τοὺς οὐνοὺς, τὴν μήτραν σου κατῴκησεν, ὑπερβολῇ παρθένε χρηστότητος. καὶ σὰρξ ὡράθη ἐκ σοῦ τικτόμενος. ἀλλ' αὐτὸν ἱκέτευε, πάσης περιστάσεως, παναγία ῥυσθῆναι τοὺς δούλους σου :— εἱρμός.

Ὁ μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βροτῶν, οὐσίας τὴν ἀσθένειαν. ᾠδὴ, ἦχος, ά.

Ἀθλήσεως καύχημα καὶ στεφάνων ἀξίωμα. οἱ ἔνδοξοι ἀθλοφόροι περιεβέβληνταί σε κε. καρτερίᾳ γὰρ αἰκισμῶν τοὺς ἀνόμους ἐτροπώσαντο. καὶ δυνάμει θεϊκῇ, ἐξ οὐρανοῦ τὴν νίκην ἐδέξαντο. αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις δώρησαι ἡμῖν ὁ θς, τὸ μέγα σου ἔλεος :—

Ἕτερον τῶν μαρτύρων. ἦχος, ὁ αὐτός. πρός. Τὸν τάφον σου σῶρ.

Μαρτύρων καρτεροὺς, ὑπομείναντες πόνους. πρὸς ἄπονον ζωὴν, μετηνέχθητε ὄντως. καὶ νῦν ταῖς ἀχαισυμῶν πάντα πόνον κα-

φίζετε. μεγαλώνυμοι. ἐκ τῶν πιστῶν προσιόντων, τῇ σορῷ ὑμῶν. ἣν ἀσπαζόμενοι πόθῳ, ὑμᾶς μακαρίζομεν. Θεοτοκίον. ὁ αὐτός.

Συλλαβοῦσα ἀφλέκτως, τὸ πῦρ τῆς θεότητος. καὶ τεκοῦσα ἀσπόρως πηγὴν ζωῆς τὸν κν. κεχαριτωμένη θκε, περίσωζε τοὺς σὲ μεγαλύνοντας :— σταυροθκ.

Οἱ τὴν σὴν προστασίαν, κεκτημένοι ἄχραντε. καὶ ταῖς σαῖς ἱκεσίαις, τῶν δεινῶν λυτρούμενοι τῷ σταυρῷ τοῦ υἱοῦ σου ἐν παντὶ φρουρούμενοι. κατὰ χρέος σε πάντες, εὐσεβῶς μεγαλύνομεν :— ᾠδ. δ'. Ὁ εἱρμός.

Κατενόησα παντοδύναμε, τὴν σὴν οἰκονομίαν. καὶ μετὰ φόβου ἐδόξασά σε σῶρ :—

Ἐξήρανας θολεροὺς, χειμάῤῥους τῆς πλάνης. καὶ τὸ ψεῦδος μάκαρ, σὺ κατεπολέμησας :—

Ἐν πελάγει τῆς σοφίας σου, τὴν ἑλλήνων μωρίαν, ἰσομάρτυς μάρκε κατέδυσας.

Τῶν συνάθλων σου τὴν παράταξιν. ἱεράρχα κῦ, στεῤῥῶς καθώπλισας τοῖς διδάγμασιν :— θκ.

Ὡς ὑπέρμαχος οὖσα ἄχραντε, ἡμῶν τῶν σὲ ὑμνούντων. τῶν πολεμίων θράση κατάβαλε.

εἱρμὸς, ἄλλος. Ὁ ῥύσας τῇ χάριτι τῇ θείᾳ.

Συμφώνως ἠλίαν σὺν βενθῆ καὶ ἀβιβὸν. λάζαρον, μάριν, μαρωθᾶν. νάρσην καὶ σάβαν ζανιθᾶν, καὶ τὸν βαραχήσιον, καὶ ἰωνᾶν, θεοπρεπῶς ἀνυμνήσωμεν, ὑπὲρ χῦ τοῦ θῦ ἐναθλήσαντας :—

Ὁσίως παμμάκαρ ἰωνᾶ σε γεραίρομεν. μετὰ τὸ πλείστους αἰκισμοὺς, εἰς παγετὸν ἀποῤῥιφεὶς, γενναίως ὑπέμεινας. τῇ τοῦ θῦ καταθαλπόμενος χάριτι. καὶ τὸν χειμῶνα τῆς πλάνης τροπούμενος :—

Ἰσχύϊ παμμάκαρ θεϊκῇ βαραχήσιε. τὰς πυρακτώσεις ἐν ἐγκάτῳ, τὰς ἐκ μολύβδου ἀνδρείως. τὸ ὄμμα ἀνέτεινας, πρὸς τὸν χν ἀναψυχὴν εἰσδεχόμενος. σωτηριώδη, διό σε γεραίρομεν :—

Σοφίας οἱ μάρτυρες πλησθέντες τῆς τοῦ πνς. πάντας σοφοὺς καὶ δυνατοὺς. πυρσολατρῶν τῶν δυσμενῶν, σαφῶς ἐτροπώσαντο, τὸ τοῦ θῦ ἀνακηρύττοντες ὄνομα. οὓς ἐν αἰνέσει, πιστοὶ μακαρίσωμεν :—

Ὡραῖοι

Ὡραῖοι τοῖς στίγμασι τοῖς θείοις ἐδείχθητε, μάρτυρες ἔνδοξοι Χριστοῦ. ὅθεν τὰ στίγματα βροτῶν, καὶ πάθη ἀνίατα. ἀνελλιπῶς, ἰᾶσθε καὶ θεραπεύετε. τὰς ἀσθενείας καὶ νόσους ἐν χάριτι :~ Θεοτοκίον.

Τὸ ὄρος ὁ προφήτης δανιὴλ ὃ τεθέαται. ἐξ οὗ ὁ λίθος ὁ Χριστὸς ἐτμήθη ἄνευθεν χειρὸς. συντρίψας τὰ εἴδωλα, καὶ καθελὼν τὰ τῶν δαιμόνων φρυάγματα. σὺ εἶ παρθένε, διό σε δοξάζομεν :~ ᾠδὴ ε΄. Ὁ εἱρμός.

Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντες, ἀνυμνοῦμέν σε Χριστὲ ὁ Θεός. τὸν δι' ἡμᾶς πτωχεύσαντα. καὶ σταυρὸν καὶ θάνατον, ἐν τῇ σαρκί σου ὑπομείναντα :~

Ἐν θυμῷ ἀντέστησας, πολεμίου Χριστοῦ ὡς μιμητής. μακροθυμίαν ὅσιε. δι' ἧς ἐταπείνωσας τούτων τὰ θράση καὶ ἐνίκησας :~

Ταῖς πυκναῖς πληττόμενος τῶν βελῶν αἰκίσιν ὅσιε τοὺς βάλλοντας κατέτρωσας. σὺ δὲ ἀπαράτρωτος, χάριτι θείᾳ συντετήρησαι.

Ὡς στερροὶ τῆς πίστεως, καὶ ἀήττητοι ὑπέρμαχοι. σοφοὶ γενναίως ἀντετάξασθε, τοῖς ἀπειθοῦσιν ἅγιοι. καὶ πολεμοῦσι τὴν ἀλήθειαν. Θεοτοκίον.

Ὑποθεῖσαν πάθεσι, τῶν ἀνθρώπων ἄχραντε. ἐκ σοῦ τὴν φύσιν, ὁ κτίστης προσλαβόμενος. ἀπέπλυνεν ἐκαίνισε. καὶ θείᾳ χάριτι ἐθέωσεν.

εἱρμὸς, ἄλλος. Ὁ φωτίσας τῇ ἐλλάμψει.

Ὁμιλήσας, τῷ φωτὶ τῷ μεγάλῳ. φῶς δεύτερον, ἐγνωρίσθης. ἀμαυροῖς δυσσεβούντων προστάγματα, ἱερὰ θεσπέσιε. δεσμοὺς σχοινίων δὲ, τὴν πλάνην πᾶσαν, διέλυσας χάριτι.

Ξενούμενος, τὰ ἡμῶν ὁ Χριστὸς παραπτώματα. ἐκρεμάσθη, ἐπὶ ξύλου σταυροῦ ἀγαθότητι. τοῦτον δὲ μιμούμενος, ὁ βαραχήσιος κρεμᾶται, πάθει σεπτῷ καλλυνόμενος :~

Σφεβλούμενος, ἱερὰ καὶ δακτύλους κοπτόμενος, ἀνέμελπες, τῷ Θεῷ ὑμνῳδίαν γηθόμενος. τῷ ἐν δυνάμει μετὰ σαρκὸς ἐχθροὺς ἀσάρκους, καταπατεῖν διὰ πίστεως. Θεοτοκίον.

Θαυμάζουσα, τὸν ἐκ ταύτης ἀρρήτως τικτόμενον. ἡ πάναγνος, κατεπλήττετο καὶ ἐμεγάλυνε. καὶ βοῶσα ἔλεγε. πῶς ἀγκάλαις σε κατέχω, τέκνον τὸν πάντα κατέχοντα.

ᾠδὴ ς΄. Ὁ εἱρμός.

Ἰωνᾶν προφήτην διέσωσας, ἐκ τοῦ κήτους φυλάξας καὶ με τοῦ βυθοῦ τῶν πταισμάτων, ἀνάγαγε δέομαι :~

Ἀθείας ἐξήλεγξας, τὴν ἀπάτην ἀοίδιμε. καὶ θεογνωσίας τῷ φέγγει, ἀνθρώπους ἐφώτισας :~

Τῶν εἰδώλων κατέσεισας, τὰ τεμένη μακάριε. καὶ σαλευομένους ἀνθρώπους, εἰς Χριστὸν ἐστήριξας :~

Τοὺς συνάθλους καθώπλισας. καὶ ἐχθροὺς ἐπολέμησας. μάρκε σὺν κυρίλλῳ. καὶ νίκης βραβεῖα εἰλήφατε :~ Θεοτοκίον.

Γηγενεῖς ἀνυψώθημεν. ὁ ἐχθρὸς τεταπείνωται. διὰ τοῦ ἀφράστου, καὶ θείου τόκου σου ἄχραντε :~ εἱρμὸς, ἄλλος.

Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς, ἐσχάτη ἄβυσσος.

Ἑμάρτυς σε Χριστὲ ἀγωνιζόμενον. δορὰν τὴν ἀφαιρούμενος, παμμακάριστε τῆς κάρας ἱερᾶς. ἐφερὰν ἀνδρείας τὴν τοῦ ὄφεως. καταπατῶν, δολίαν κάραν καὶ νοῦν ἀλάστορα :~

Ὄνυξ σου ἀκλινεῖς ἀποτμηθεῖσης σου, τῆς γλώττης μάρτυς ὅσιε. καὶ τοῖς αἵμασιν ἡγίασται ἡ γῆ, τοῖς ἐκκενωθεῖσι δι' ἀγάπησιν, τοῦ ἐν σταυρῷ, τὸ θεῖον αἷμα κενώσαντος :~

Ὑμνήσωμεν πιστοὶ ἠλίαν ἄβιβον, νάρσιον καὶ μάριν λάζαρον. σὺν βεκήθη μαραθὰν καὶ ζαριθάν. σάβαν καὶ τὸν μέγαν βαραχήσιον. καὶ ἰωνᾶν, τοὺς καλλινίκους καὶ μάρτυρας :~ Θεοτοκίον.

Παλάτιον Θεοῦ ἐδείχθης δέσποινα. τοῦ πάντων βασιλεύοντος. ὃν ἱκέτευε, λῃστῶν με πονηρῶν, ἤδη γεγονότα καταγώγιον, ἀποκαθᾶραι. καὶ σῶσαί με ἄχραντε :~ Ὁ εἱρμός.

Ἐκύκλωσε ἡμᾶς, ἐσχάτη ἄβυσσος.

Τὸ, μῆ, τοῦ ἤχου.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ, κθ΄. τῶν ἁγίων μαρτύρων. μάρκου ἐπισκόπου ἀρεθουσίων, καὶ κυρίλλου διακόνου καὶ ἑτέρων πολλῶν. Στίχ.

Ἐπαγρυπνήσας πρῶτα πολλαῖς αἰκίαις,
Ὕπνωσε μάρκος, θεῖον εἰρήνης ὕπνον.
Γαστὴρ κυρίλλου λάνι του διὰ ξίφους,
Ὡς εἰ πάχος γῆς, εἶπε δαβὶδ, ἐρράγη.
Κεντοῦσι γυναῖκα βρώσεως χοίροις σκάφαι,
Γαστρὸς παθοῦσαι, ῥῆξιν ἐμαιφόρων.

Ὁ ἅγιος μάρκος ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου. ὃς ζήλῳ ῥωσθεὶς, καὶ πολλοὺς βωμοὺς

βωμοὺς τῶν εἰδώλων καθεῖλε, καὶ ἐκκλησίας
ἐδείματο. ἰουλιανοῦ δὲ μετὰ ταῦτα τῆς βα-
σιλείας κρατήσαντος. καὶ πολλὴν παῤῥησί-
αν τοῖς εἰδώλοις ἀπονέμοντος. οὐ μόνον
τῷ δὲ τῷ ἁγίῳ κακὰ ἐνεδείξατο, ἀλλὰ καὶ
ἑτέροις πολλοῖς, διὰ τὴν τῶν εἰδωλικῶν
ναῶν καθαίρεσιν. ὁ δὲ ἅγιος μικρὸν ὑπο-
χωρήσας, ἐπειδὴ τινας ἑλκομένους ἐπύ-
θετο δι᾽ αὐτὸν, ἐπανῆκε, καὶ τοῖς μιαιφόνοις
προὔδωκεν ἑαυτόν. οἱ δὲ λαβόντες καὶ γυ-
μνώσαντες, καὶ παντὶ τῷ σώματι πλη-
γὰς αὐτῷ ἐπιθέντες. καὶ εἰς ὑπονόμους
ἐμβαλόντες δυσώδεις. καὶ τοῖς παισὶν ἐκ-
δόντες, ταῖς ῥαφίσι κεντᾶσθαι. γαρῷ διὰ
βρόχον ποιήσαντες, καὶ ἐπιχρίσαντες μέ-
λιτι ἐν ἀκμῇ θέρους μετέωρον ἐν καλωδίοις
ἀνήρτησαν ἵνα ὁμοῦ γυμνῇ τῇ κεφαλῇ καὶ ὅ-
λῳ τῷ σώματι ἐν σταθηρᾷ μεσημβρίᾳ τὰς
ἡλιακὰς ἀκτῖνας δεχόμενος φλέγοιτο. καὶ
σφηξὶ καὶ μελίτταις οἷς ἐπεκέχριστο εἴη βο-
ρά. καὶ ταῦτα ἔδρατο, καὶ ὁ θεσπέσιος πρε-
σβύτης, πάσχων ἐνεκαρτέρει, ὑπὲρ τοῦ μὴ
προέσθαι τοῖς βασανισταῖς, εἰς ἀνοικοδο-
μὴν αὖθις τῶν καθαιρεθέντων βωμῶν καὶ μέντοι
τῇ ἐνστάσει νικήσας, καὶ τῇ πράξει νικᾷ. ὡς γὰρ
εἶδον ῥωμαλαίως καὶ νεανικῶς τὴν βάσανον
ὑποστάντα, μεταβαλλόμενοι μετέμαθον
τὴν εὐσέβειαν. δι᾽ αὐτὸ δὲ τοῦτο καὶ κατὰ τὴν
φοινίκην τοιοῦτόν τι ὑποτολμᾶται. κύ-
ριλλον γὰρ λευίτην διὰ καθαίρεσιν τινῶν
εἰδωλικῶν ξοάνων παῤῥησιασάμενον τὴν ἀ-
λήθειαν, τὴν γαστέρα αὐτοῦ ἀνατεμόντες. καὶ
τὰ ἔγκατα ἐξαγαγόντες, θέαμα τοῖς ὁρῶ-
σιν ἐδάκρυτο, οὗ καὶ φασὶ τοὺς μιαιφόνους, τοῦ ἥ-
πατος ἐμφορηθέντας, τῆς κατ᾽ ἀξίαν δίκης
τυχεῖν. ἐκτιναχθέντων αὐτῶν τῶν ὀδόντων,
καὶ τῆς γλώττης διαῤῥυείσης καὶ τῆς ὀπτικῆς
διαλωβηθείσης δυνάμεως. τὰ δὲ ἐν ἀσκά-
λωνι καὶ γάζῃ, γυναικῶν παρθένων καὶ
ἱερωμένων ἀνδρῶν παθήματα, τῶν γα-
στέρων αὐτῶν διαῤῥαγέντων. τῶν ἐντὸς
δεξαμένων κριθάς. καὶ χοίροις τεθέντων
βοράν, τίς ἂν ἀξίως ἐκτραγῳδήσειε. ταῦ-
τα τῆς ἀσεβοῦς βασιλείας καὶ τῶν ὑπ᾽ αὐτῇ
τεταγμένων τὰ δράματα. ἀλλὰ τοῖς μὲν
περιέστη, ἀντὶ τῶν ἐντεῦθεν βασάνων, ἡ
μακαριότης ἡ ἄληκτος τῷ δὲ προασπιστῇ
τῆς κακίας, ἡ διὰ φλογὸς τιμωρία καὶ τὸ
αἰωνίως κολάζεσθαι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῶν ἁγίων μαρτύρων ἰω-
νᾶ, καὶ βαραχησίου.

Ἔχεις ἰωνᾶν καὶ σὺ γῆ πάντως μέγαν,
Κἂν τοὐδὲν ἐνδέοντα τοῦ θαλαττίου.
Δυοῖν βαραχήσιος ἀθλητῶν τέλος,
Χανδὸν ζεούσης ἐκπίνει πίσσης σκύφον.
Ἐπᾷ φλογώδης ἐνάτῃ βαραχήσιον εἰκάδι
πίσσης.

Οἱ ἅγιοι ἰωνᾶς καὶ βαραχήσιος, ὑπῆρχον ἐκ
περσίδος. κατὰ τοὺς χρόνους σαβωρίου περ-
σῶν. καὶ κωνσταντίνου βασιλέως ῥωμαίων τοῦ
μεγάλου. μοναχοὶ δὲ ὄντες. καὶ τὸ ἑαυτῶν
μοναστήριον καταλιπόντες, ἦλθον ἐν πό-
λει βαραβοὺχ καλουμένῃ. καὶ ἐν αὐτῇ κατα-
κλεισθέντας εὑρόντες τοὺς ἁγίους μάρτυρας, ζα-
νιθάν, λάζαρον, μαρουθάν, ναρσῆν, ἡλίαν,
μαρίνην, ἀβιβόν. σιβεθήν, καὶ σάβαν, παρε-
θάῤῥυναν αὐτοὺς καὶ πρὸς τοὺς ἀγῶνας ὑπήλει-
φον καταχεθέντων δὲ, ἤχθησαν πρὸς τοὺς
τρεῖς ἄρχοντας. μασδραθ, σιρώ, καὶ μαρμηνσή.
ὑφ᾽ ὧν παραινέσεις ἅμα καὶ ἀπειλὰς δεξά-
μενοι, καὶ μὴ πεισθέντες αὐτοῖς, πρῶτον δὲ
σμίγων τανυόμενος περσικῷ ὁ δὲ ἰωνᾶς ῥάβδοις
ῥαχέαις τύπτεται, καὶ σχοινίοις διαληφθεὶς
ἐξ ὤπου ὑπαίθριος τῷ κρυμμῷ, προσαλαιπω-
ρεῖσθαι βάλλεται. ὁ δὲ βαραχήσιος, βόλους
χαλκοὺς ἐκπυρωθέντας κατὰ τῶν μασχα-
λῶν δέχεται. καὶ ἅμα ἐπί τε τοῖς βλεφά-
ροις καὶ τοῖς ὠσὶ, καὶ τοῖς λάρυγξι τῶν ἁγίων, μο-
λύβδου καταχέουσιν. καὶ ὁ μὲν βαραχήσιος,
δεθεὶς τοὺς πόδας κρεμμᾶται ἐν τῇ φυλα-
κῇ. ὁ δὲ ἅγιος ἰωνᾶς, τέμνεται τοὺς δακτύ-
λους χειρῶν καὶ ποδῶν. καὶ τῆς κεφαλῆς τὸ δέρ-
μα ἀφαιρεῖται. καὶ τὴν γλῶτταν τέμνεται. καὶ
ἐν χαλκίῳ πίσσης μεστῷ ἐμβάλλεται. ἐξ οὗ
ἀβλαβὴς διεξῆλθε. καὶ μετὰ ταῦτα, κατα-
σφίγγουσιν αὐτὸν ἐν κοχλίᾳ τεκτονικῷ, καὶ
συντρίβουσιν αὐτοῦ τὰ ὀστᾶ. εἶθ᾽ οὕτως πρί-
ζουσι μέσον, καὶ ἐν λάκκῳ κρύπτουσι βαθυτάτῳ.

ἐν

ἐν ᾧ τὸ τέλος ἐδέξατο. ὁ δὲ ἅγιος Βαραχήσιος, εἰς ἐξέτασιν ἀχθείς, γυμνὸς σύρεται ἐπ' ἀκάνθαις, καὶ περιπείρεται καλάμοις ὀξέσι. καὶ ἐν κοχλίᾳ θλιβείς, καὶ ὅλον τὸ σῶμα καταθλασθείς, καὶ κατὰ τοῦ φάρυγγος πίσσαν ἐπιχυθεῖς βράζουσαν, ἀπέδωκε τὴν ψυχήν· συγκατετέθησαν δὲ αὐτοῦ τὰ λείψανα, καὶ ἐτάφησαν ἅμα τοῖς ἐννέα μάρτυσιν. ἐκείνων μὲν τελειωθέντων κατὰ τὴν εἰκοστὴν ἑβδόμην τοῦ Μαρτίου μηνός. τοῦ δὲ ἁγίου Ἰωνᾶ καὶ Βαραχησίου, κατὰ τὴν εἰκοστὴν ἐννάτην.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ ὁσίου καὶ ὁμολογητοῦ, Εὐσταθίου Βιθυνίας. στί.

Τὸν πηλὸν ἐκδὺς Εὐστάθιε παμμάκαρ,
Χοῦ παρέστης τῷ δίημας πηλίνῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῶν ἁγίων ἀποστόλων ἐκ τῶν ο΄ Σωσθένους, Ἀπολλώ, Κηφᾶ, Καίσαρος, καὶ Ἐπαφροδίτου.

Ῥίζης μαθητῶν ἑβδομήκοντα κλάδων.
Πεντάκλαδον τέμνουσιν ἐκ ξίφους μόρος.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις ὁ θεός, ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς, ἀμήν. ᾠδὴ ζ΄. ὁ εἱρμός.

Ὁ ἐν τῇ βάτῳ ὀφθείς, ἐν πυρὶ τῷ Μωϋσεῖ. καὶ τὸν τόκον τῆς ἀειπαρθένου, ἐν αὐτῇ προτυπώσας. εὐλογητὸς εἶ κύριε, ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν.

Οἱ τῶν αἱμάτων κρουνοί, τῆς ἀθλήσεώς σου μάκαρ. ἀπέπνιξαν τοὺς τεστάσας τῆς ἀπάτης. καὶ θεῖον ἴαμα πᾶσιν ἔβλυσαν, τοῖς ὑμνοῦσι Χριστὸν τὸν θεόν.

Αἱ προσβολαὶ τοῦ ἐχθροῦ, ἐξησθένησαν εἰς τέλος, αἱ κατὰ σοῦ μηχανώμεναι, ἀήττητε μάκαρ. σὺ δὲ θεόθεν δύναμιν, ἀπρόσμαχον εἴληφας.

Θῦμα σαυτὸν λογικόν, ἱερουργήσας κυρίῳ. τῇ μαχαίρᾳ τῆς ἀθλήσεως τυθείς. καὶ ἐν θείου κύελλε τελειώσεως, πυρὶ δειχθεὶς ὁλοκαύτωμα. θεοτοκίον.

Ἰσχὺν καὶ κράτος ἡμᾶς, ἱκεσίαις σου παρθένε. τοὺς ἀπαύστως σὲ κυρίαν ὡς θεοῦ ὑμνοῦντας. κατὰ παθῶν ἐπένδυσον. καὶ προσβολῶν μαινομένων ἐχθρῶν.

εἱρμός, ἄλλος. Σὲ νοητήν, θεοῦ κάμινον.

Ἀπροσκοπῶν, εἰς τὸν μόνον κύριον. σώζειν δυνά-

μενον σοφέ. οὐκ ἐφλέχθης προσομιλῶν, πίσσης πυρακτώσεσι. δρόσον θείας χάριτος ὦ Ἰωνᾶ κομιζόμενος. ὡς πρὸ ὁ ῥεισμεναψίαι ποτέ. ὅθεν ὑμνοῦμέν σε.

Ῥώμῃ θεοῦ, Ἰωνᾶ ῥωννύμενος. ἤνεγκας βάσανα πικρά. Ἡσαΐας δὲ ὡς τὸ πρίν, ἔχαιρες πριζόμενος. τέλος τὸ μακάριον, ἀναβοῶν καὶ δεχόμενος. ὁ αἰνετὸς τῶν πατέρων θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Ἄδει τὰ σά, μάρτυς προτερήματα. ἐκκλησία τοῦ θεοῦ, μεγαλύνουσα τοὺς μακρούς, ἄθλους οὓς ὑπήνεγκας. θαυμάζει τὸν τίμιον. καὶ προσκυνεῖ τῶν λειψάνων σου τὴν σορόν, ἐξ ἧς βρύεις ἡμῖν, ψυχῶν ἰάματα.

Σὺ ἀνδρικῶς, μάρτυς Βαραχήσιε, καταπατῶν τοῦ πονηροῦ, ἀκανθώδεις ἐπιβουλάς, ἐφέρου συρόμενος καὶ κατακεντούμενος, τοῖς ἀκανθώδεσι βέλεσι. τὸν αἰνετὸν ἀναμέλπων, θεὸν τὸν ὑπερένδοξον. θεοτοκίον.

Τὴν ἐν ἐμοί, ῥαθυμίαν δέσποινα. καὶ νυσταγμὸν τὸν χαλεπόν. ταῖς ἀγρύπνοις σου πρὸς θεόν, καὶ σεπταῖς δεήσεσιν, ἄγρυπνε ἀπέλασον. καὶ μελῳδοῦντά με οἰκτείρον. ὁ αἰνετὸς τῶν πατέρων θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

ᾠδὴ η΄. Ὁ εἱρμός.

Ὑμνοῦμέν σοι προσφερόμενοι τὴν ἀσωμάτων. ὥσπερ οἱ παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ. καὶ ὑμνοῦντες λέγομεν, εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν κύριον.

Ἀόγοις κατεκόσμησας τὴν ἐκκλησίαν. καὶ αἱμάτων τοῖς ῥείθροις, φαιδρῶς κατηγλάϊσας ἱεράρχα. Χριστὸν ὑμνοῦσαν, τὸν σὲ ἐνισχύσαντα.

Ἄγρυπνα τὰ ὄμματα τῆς ψυχῆς σου ἔχων. τὴν ποίμνην τοῦ Χριστοῦ, ἀσινῆ φυλάττεις ἱεράρχα. τὴν ἀπαύστως, ἐν ὕμνοις σὲ δοξάζουσαν.

Μῦρα εὐωδέστατα οἱ ἀθλοφόροι. τὰ τῶν αἱμάτων ῥεῖθρα, προσῆξαν τῷ δεσπότῃ λέγοντες. εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν κύριον. θεοτοκίον.

Ὁλ' ἀγαθὸν ἔχοντες σὲ προστασίαν, θεογεννῆτορ ἀγαθότητος. διὰ σοῦ τυγχάνομεν βοηθείας, παρὰ τοῦ ἀγαθοδότου θεοῦ.

εἱρμός, ἄλλος. Ἐν καμίνῳ παῖδες Ἰσραήλ.

Ἀκαθέκτοις ζεόμενος ὁρμαῖς, ἐχθρὸς ὀλολιόφρων. καλάμοις σου περόνει, πανοίδιμε πλευρὰς δεσμῶν καὶ συνθλίβων σε. καὶ

τὰς σάρκας ξαινόμενος, τεμνόμενος, καὶ μαρτυρᾶς δεικνύων, τὸν παμβασιλέως Χριστοῦ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τοῖς δεσμοῖς σου λύεις πονηρὰ δεσμὰ τῆς ἀθείας. ταθεὶς καὶ συντριβεὶς σύ, τὰ τοῦ σώματος ὀστᾶ, μάρτυς Βαραχήσιε. τὴν ἀπάτην πᾶσαν συνέτριψας, καὶ ὡς χρυσὸν λεπτυνθεὶς, μέλπων σε δοξάζω, Χριστὲ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ιπορρήσας σὺ τῇ καρτερίᾳ, ἐνστάσει ὁ παράφρων. βραζούσαις σε καταφλέγει, καταπόσεσι θερμαῖς, μάρτυς Βαραχήσιε μελῳδοῦντα. πάντα τὰ ἔργα, τὸν κύριον ὑμνεῖτε. καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἱερεῖα τέλεια θεῷ, καὶ θύματα εὐώδη. ὁλόκληροι προσφοραί τε προσηνέχθητε ὁμοῦ, κραυγάζοντες μαρτύρων, πάντα τὰ ἔργα, τὸν κύριον. Θε.

Συντριβεῖσαν φύσιν τῶν βροτῶν, τῇ πάλαι παραβάσει ἀνέπλασας ὑπὲρ φύσιν. καὶ ἐθέωσας ἁγνή, τῷ τόκῳ σου ψάλλουσαν πάντα τὰ ἔργα, τὸν κύριον ὑμνεῖτε. καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδ, ζ. Ὁ εἱρμός.

Σὲ τὴν ὁραθεῖσαν πύλην, ὑπὸ Ἰεζεκιὴλ τοῦ προφήτου. ἐν ᾗ οὐδεὶς διῆλθεν, εἰ μὴ θεὸς μόνος. θεοτόκε παρθένε, ἐν ὕμνοις τιμῶμέν σε.

Σὺ τὰς λογικὰς λατρείας καὶ θυσίας περ ἀναιμάκτους, προσφέρων κυρίῳ. καρδίᾳ ἁγνοτάτῃ καθαρὸν ἱερεῖον, προσήχθης δι' ἀθλήσεως.

Σὺ τῇ μονοτῇ μαχαίρᾳ τοῦ λόγου σου, τοῦ ψεύδους κεφαλὰς πολυμόρφους, μάρτυς τεμὼν. ἀνοῖς τὴν ἀλήθειαν πᾶσι, κηρύξας ἐμεγάλυνας.

Σοῦ τῶν ἀθλητῶν πρεσβείαις. καὶ μυσταγωγῶν σου ἱκεσίαις εὐεργέτα. μάρτυς τε καὶ κυρίλλου καὶ τῶν συναθλοφόρων. καὶ ἡμᾶς τῶν θείων χαρίτων καταξίωσον. Θε.

Ὑπὸ οἰκτιρμῶν οἰκείων. καὶ φιλανθρωπίας ἀπορρήτου. καμφθεὶς ὁ πάντων κτίστης, ἐκ σοῦ ἁγνὴ ἐτέχθη. καὶ φθαρέντας ἀνθρώπους, ἀνέπλασε καὶ ἐκαινούργησε.

εἱρμός, ἄλλος. Τύπον τῆς ἁγνῆς λοχείας.

Ἥδε, φωταυγὴς πανήγυρις, φωτοειδῶν μαρτύρων, ἔλαμψε σήμερον. νέφη πονηρὰ τῆς ἁμαρτίας σκεδάζουσα. καὶ φωτίζουσα θείῳ ἐν πνεύματι, πιστῶν τὰς διανοίας. ταύτην προθύμως ἑορτάσωμεν.

Ὥσπερ δύο ἀνατέλλοντες, φωτοειδεῖς ἀστέρες. πᾶσαν φωτίζετε τὴν ὑπ' οὐρανόν, ταῖς τῶν ἀγώνων λαμπρότησιν, Ἰωνᾶ καὶ σοφὲ Βαραχήσιε διὸ μὲ τὸν ἐν σκότει, τῆς ἁμαρτίας καταυγάσατε.

Στύλοι ἐκκλησιαστικοὶ ὤφθητε ἀπερίτρεπτοι ταύτην διαβαστάζοντες. ἀββὸς ὁμοῦ Μαρσῆς καὶ Μάρης, Ἠλίας τε Ἰωνᾶς σὺν Βενιὴθ καὶ Λάζαρος. καὶ Ζανιθᾶς καὶ Σάβας, καὶ Μαρουθᾶς καὶ Βαραχήσιος.

Ἤδη μετ' ἀγγέλων ἅγιοι. παρεστηκότες θρόνῳ τῆς δόξης πάντοτε. καὶ ταῖς ἀστραπαῖς τῆς τρισηλίου λαμπρότητος, αὐγαζόμενοι πάντας φωτίσατε. τοὺς πίστει τὴν φωσφόρον, ὑμῶν γεραίροντας πανήγυριν. Θε.

Φεῖσαι τοῦ λαοῦ σου κύριε. καὶ ἧς ἐκτήσω ταύτης κληρονομίας σου. ταῖς ὑπὲρ ἡμῶν τῆς σὲ τεκούσης θεοπαιδος. παρακλήσεσιν ἐπικαμπτόμενος, ἵνα σὲ ὡς δεσπότην, καὶ πανοικτίρμονα δοξάζομεν.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ, λ'. τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου, τοῦ συγγραφέως τῆς κλίμακος. ἑσπέρας. εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, στιχηρὰ προσόμοια. ἦχος, πλ. δ'. Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Πάτερ Ἰωάννη ὅσιε, διαπαντὸς ἀληθῶς, τοῦ θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι, τὰς ὑψώσεις ἐφορῶν. μελετῶν πρακτικώτατα, τὰ θεόπνευστα λόγια πάνσοφε. καὶ τὴν ἐκεῖθεν ἀναπηγάζουσαν, χάριν ἐπλούτησας, γεγονὼς μακάριος. τῶν ἀσεβῶν. πάντων τὰ βουλεύματα, καταστρεφόμενος. Ὅμοιον.

Πάτερ Ἰωάννη ἔνδοξε, ταῖς τῶν δακρύων πηγαῖς. τὴν ψυχὴν καθαιρόμενος. καὶ παννύχοις στάσεσι, τὸν θεὸν ἱλασκόμενος. ἀνεπτερώθης πρὸς τὴν ἀγάπησιν. τὴν τούτου μάκαρ καὶ ὡραιότητα. ἧς ἐπαξίως νῦν, ἀπολαύεις ἄληκτα. χαρμονικῶς. μετὰ τῶν συνάθλων σου, θεόφρον ὅσιε. Ὅμοιον.

Πάτερ Ἰωάννη ἔνδοξε, ἀνυψώσας τὸν νοῦν. πρὸς θεὸν διὰ πίστεως. κοσμικῆς συγχύσεως, ἐβδελύξω τὸ ἄστατον. καὶ τὸν σταυρόν σου ἀναλαβόμενος.

ρος. τῷ ... πότῳ κατηκολούθησας. στόμα δυσώδιον. ἀγωγαῖς ἀσκήσεως, τῷ λογισμῷ. ἀτενεῖ δουλωσάμενος τοῦ θείου πυρός.

καὶ νῦν, θεοτοκίον.

ἢ σταυροθεοτοκίον, ὅμοιον.

Εἰς τὸν ὄρθρον οἱ κανόνες. τοῦ ἁγίου, καὶ τοῦ τετρωδίου. ὁ κανὼν τοῦ ἁγίου, εἰς δ΄.

ᾠδὴ, α΄. ἦχος, α΄.

Ὠδὴν ἐπινίκιον ᾄσωμεν πάντες.

Καλῶς βδελυξάμενος τὸν κάτω κόσμον. τὸν ἄνω ἀπείληφας, ἰωάννη πάνσοφε. διὸ διδάσκεις ἡμᾶς. τοῦ κόσμου εἶναι τὴν φυγὴν, θεοῦ οἰκείωσιν.

Λιμὸν προσπαθείᾳ σου λύσας τῆς μέας. τὸν ἄρχοντα ἔδησας, τῶν παθῶν μακάριε, σειραῖς ἀγώνων σου. καὶ ἀπαθείας. ἐπάθλοις, ἐστέφθης παρὰ χριστοῦ τοῦ θεοῦ.

Ἰσάγγελον φρόνημα λαβὼν θεόφρον. τοῦ κόσμου ἀπέρριψας σεαυτὸν πανόλβιε, τοῦ γεηροῦ καὶ φθαρτοῦ. διὸ αὐλίζῃ προφανῶς, εἰς τὰς αὔλους μονάς.

Μακρὸν συγγραψάμενος τοῖς ὑπηκόοις. τὸν λόγον μακάριε, ἰωάννη πάνσοφε. ταῖς διδαχαῖς σου αὐτοὺς. πρὸς μακαρίαν ἐκγῆς, ἀναβιβάζεις ζωήν. θεοτοκίον.

Κρύπτει τὸν τόκον σου ἡ ἐκκλησία. παρθένε θεόνυμφε, ὀρθοδόξῳ στόματι. καὶ πράγμασι θεϊκοῖς. τὰ σύμβολα δὲ τῆς σαρκὸς, τοῦ σοῦ υἱοῦ προσκυνεῖ. ᾠδὴ, γ΄.

Λίθον, ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες.

Εὗρες, ὡς τερπνὸν θυμίαμα τὴν ἀοργησίαν, πᾶσαν ἐκδιώξας, θυμοῦ τὴν δυσωδίαν, ἐκ βάθους τῆς ψυχῆς σου. διὸ νῦν θεσπέσιε. ὑπὲρ ἡμῶν τῷ λυτρωτῇ, ἁμαρτιῶν τὴν λύσιν αἴτησαι.

Φλέξας, τῷ πυρὶ μακάριε, τῆς χριστοῦ ἀγάπης, μῦν μνησικακίας. ἔλαμψας ἀκτῖσι πιστῶς φιλαδελφίας. καὶ ῥᾴστην, ὑπέδειξας ὁδὸν μακάριε. πρὸς σωτηρίαν, πᾶσι φαίνων τὸ ἀμνησίκακον.

Ηὗρες, πρακτικῆς ἀσκήσεως ἄνωθεν χάριν. ὅθεν ἀποφράττεις, χείλη καταλάλων. σοφαῖς διδασκαλίαις. ἐν αἷς ποδηγούμεθα, πρὸς ἀρετῶν πορείαν. ἧς καὶ τυχεῖν ἀξιωθείημεν. θεοτοκίον.

Η σε, παρθενία τίκτειν σε. ὁ προφήτης πάλαι, ἄχρονον ἐν χρόνῳ. καὶ ὑπὲρ νοῦν καὶ λόγον. τὸν ἕνα τῆς τριάδος, χριστὸν τὸν θεὸν ἡμῶν. ὃν ἐξιλέωσαι ἁγνὴ, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἀνυμνούντων σε. Ὁ εἱρμός.

Λίθον, ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες.

ἄλλος. ἦχ. δ΄. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ ἑκουσίως.

Τὰς ἀρετὰς πρὸς οὐρανὸν ἀναβάσεις. καταπηξάμενος σαφῶς ἐπανῆλθες. πρὸς θεωρίας ἄπλετον βυθὸν εὐσεβῶς. πάσας στηλιτεύσας μὲν, τῶν παθῶν τὰς ἐνέδρας. σκέπει ἀλωβήτους δὲ, τοὺς ἀνοὺς ἐκτύπων. ὦ ἰωάννη κλῖμαξ ἀρετῶν. πάντας σωθῆναι, ἱκέτευε ὅσιε. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Οὐ σιωπήσωμεν ποτὲ θεοτόκε. τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι. σταυροθεοτοκίον, ὅμοιον.

Τὸν ἐξ ἀνάρχου τοῦ πατρὸς γεννηθέντα. ἡ ἐπ' ἐσχάτων σε σαρκὶ τετοκυῖα. ἐπὶ σταυροῦ κρεμάμενον ὁρῶσα χριστέ. οἴμοι ποθεινότατε, υἱὲ ἀνεβόα. πῶς δοξαζόμενος, ὡς θεὸς ὑπ' ἀγγέλων. ὑπὸ ἀνόμων νῦν βροτῶν, υἱὲ θέλων σταυροῦσαι. ὑμνῶ σε μακρόθυμε.

ᾠδὴ, δ΄. Ἐν πνεύματι προβλέπων.

Νηστείᾳ χαλινώσας, τῆς γλώττης τὰς ὁρμάς. ἡσυχίᾳ ἴθυνας τὸν βίον σου σοφέ. ὡς ὅσμην δὲ πυρὸς γευσάμενος, χαίρειν ὑψίστου. πολυέπειαν, ὡς ἀχλὺν τῆς ἁμαρτίας ἔφυγες. ἀμέμπτως λατρεύων θεῷ.

Ἀφθόνως ἀλήθεια, γλυκάνας τὴν ψυχήν. τῆς φορβᾶς ἐξέφυγες, τοῦ ψεύδους μετοχῆς, διὸ ἀσκήσει ἐνθέῳ καταδουλώσας. δαιμόνων δόλους θεόρρημον ἰωάννη. ὤφθης μοναστῶν, ὁδηγὸς ἀπλανής.

Στενούμενος τῷ τόμῳ, ἀσκήσεως στερρῶς. ἀδικίας λέλυκας, τὴν πάρεσιν σοφέ. καὶ προθυμίας τῷ δόρατι θανατώσας, τῆς ἀθυμίας τὴν ἰσχὺν, θεῷ πρέσβευε. πᾶσιν ἱλασμὸν δωρηθῆναι ἡμῖν. θεοτοκίον.

Μακάριον τὸ ἔθνος, πανύμνητε ἁγνή. ὃ τιμᾶν ἠξίωται, τὸν τόκον σου πιστῶς. ὀρθοδοξίᾳ. καὶ δόγματι, καὶ τοῖς ἔργοις τῆς ἀληθείας. ἐν συμβόλοις ἐμφανίζον, πᾶσαν τοῦ υἱοῦ σου τὴν σάρκωσιν. ᾠδὴ, ε΄. Ὁ εἱρμός.

Νὺξ περιέσχε με σκότος, ἁμαρτίας καὶ ἀχλύς. διό μοι ἀνάτειλον, τῆς μετανοίας κύριε τὸν ὄρθρον ὡς εὔσπλαγχνος. πρὸ τοῦ με φθάσαι τὸ πέρας τὸ ἄδηλον, τῆς ζωῆς μου Χριστὲ ὁ Θεός.

Τῆς ἐγκρατείας τῇ τρυφῇ, ποιμαινόμενος τὸν νοῦν οὐκ ἔδωκας χείλεσι, τῆς ἡδονῆς τοῖς βρώμασι. διὸ ἀπηγχόνησας, λιμῷ τὰ πάθη, καὶ δαίμονας ἠχμάσας. καὶ γὰρ ὁ θλίβων λαιμόν, θανατοῖ ἡδονάς.

Ὤφθης ἀγρυπνίας ἐραστής. καὶ λαγνείας μισητής. τῷ φωτὶ ἐξέφυγεν ἐπιστῆς ἐξαγοράσας. παθῶν τὴν σκοτόμαιναν. καὶ γὰρ ὁ θέλων καθᾶραι σῶμα καὶ νοῦν. θεραμβάσει θερμῶς, τὰ τοῦ σκότους κρυπτά.

Νῶ καὶ ψυχῇ καὶ τῇ σαρκί, τῇ τριάδι λειτουργῶν. εἰδώλων προσκύνησιν, σαφῶς ἀπεσκοράκισας. ἐλαίῳ φιλόπτωχε, καὶ ἀναγκαίων τῇ σπάνει. καὶ γέγονας φιλόθεος ἀληθῶς ἢ, φιλάργυρος.

Ἄχθος τῆς ὕλης εὐσεβῶς ἀπορρίψας ἐπὶ γῆς. ἰσοπαθὴς πρὸς ἄυλα, πόνοις ἀκτημοσύνης σου. διὸ παριστάμενος ἀΰλοις πάτερ Χριστῷ σὺν ἀΰλοις πιστῶς, αἴτησαι ἱλασμὸν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Ἔχθιστοι ὤφθησαν ἡμῖν καὶ ἐπικατάρατοι ὁμοῦ τῆς σῆς ἀειπαρθένε. οἱ προσκυνεῖν μὴ θέλοντες μορφῆς τὸ εἰκόνισμα καὶ τοῦ υἱοῦ σου. διότι ὑπείθονται, τοῖς ἄνωθεν πατρικοῖς θείοις δόγμασιν. ᾠδὴ ς΄. Τὸν προφήτην ἰωνᾶν.

Ῥώμῃ νήψεως θείας, καὶ ἀγῶσι προσευχῆς. τὸ ἀναίσθητον παθῶν, ἐξεδίωξας στερρῶς, τῆς σῆς ψυχῆς καὶ ὅλος ὤφθης πάτερ νηφάλιος.

Ἐν ἀΰπνῳ δεήσει, τὸν φιλύπνον ἐχθρόν, ὑποτάξας ἀνδρικῶς, ὤφθης γρήγορος ποιμήν, θεόληπτε. Χριστοῦ τῆς ποίμνης, καὶ διδασκάλων φωστήρ.

Τοῦ νοὸς τὸν ὀφθαλμόν, καθαγνίσας εὐσεβῶς. ἀνυστάκτως τῷ Χριστῷ, λειτουργῶν διὰ παντός. προέβλεψας, τὰ θεῖα κάλλη τῆς μακαρίας τρυφῆς. Θεοτοκίον.

Ἀπιστίας τῆς πικρᾶς, ναυτιῶσι σάλῳ νῦν. καθορῶντες εὐλαβῶς, ὀρθοδόξων τοὺς χορούς. οἱ ἄνομοι ἀσπαζομένους τὴν σὴν παρθένε μορφήν. Ὁ εἱρμός.

Τὸν προφήτην ἰωνᾶν. ἐκμιμούμενος βοῶ.

Τὸ μεγ., τοῦ ἤχου.

Τῷ αὐτῷ μηνί, λ΄. τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν ἰωάννου, τοῦ συγγραφέως τῆς κλίμακος, στίχ.

Ἐπὶ κλίμαξι κλίμακας πυκνῶς πάτερ,

Τάξας ἀρετὰς θεοῦ ἔφθασας πόλου μέχρι.

Χαίρειν ἰωάννη τριακοστῇ ἐξαναλύων.

Οὗτος ἑξκαίδεκα χρόνων ὑπάρχων, καὶ ἀγχίνους ὤν, τῇ ἐγκυκλίῳ σοφίᾳ, προσενήνοχεν ἑαυτὸν θῦμα ἱερώτατον τῷ θεῷ ἐν τῷ σιναίῳ ὄρει ἀνελθών, καὶ μονάσας καὶ ἐν ὑποταγῇ διάγων. εἶτα μετὰ χρόνους ἐννεακαίδεκα, ἀναστὰς ἔρχεται πρὸς τὸ τῆς ἡσυχίας στάδιον, ἀπὸ σημείων πέντε τοῦ κυριακοῦ. τὴν τῆς παλαίστρας θείαν μονὴν κατειληφώς, θωλὰς ὄνομα τῷ χώρῳ. καὶ τεσσαράκοντα ἔτη διαπρέψας, ἐν διακαεῖ ἔρωτι καὶ πυρὶ θείας ἀγάπης πυρπολούμενος, ἤσθιε μὲν ἐκ πάντων ἃ ἀνεμποδίστως ἐφεῖται τῷ ἐπαγγέλματι, βραχὺ δὲ λίαν καὶ οὐκ εἰς κόρον. καὶ ἐν τούτῳ οἶμαι τὸ τοῦ τύφου κέρας κλῶν πανσόφως, ἀλλὰ τὴν τῶν δακρύων πηγὴν ἐκείνου, τίς ἂν λόγος ἐξείποι. ὕπνου δὲ τοσοῦτον μετελάμβανεν, ὅσον τὴν τοῦ νοὸς οὐσίαν τῇ ἀγρυπνίᾳ μὴ λυμήνασθαι. ὁ δὲ δρόμος αὐτοῦ, προσευχὴ ἦν ἀένναος, καὶ πρὸς θεὸν ἔρως ἀνείκαστος. οὗτος τοίνυν πᾶσαν ἀρετὴν ἐξασκήσας, καὶ καλῶς πολιτευσάμενος, καὶ μεγίστων θεωριῶν γενόμενος ἀνάπλεως, καὶ τὸν μαθητὴν ὑπνοῦντα ἔν τινι τόπῳ ὑποκάτω πέτρας μεγίστης, καὶ μέλλοντα ὑπ' αὐτῆς πεσούσης ἤδη ἀναιρεθῆναι, καὶ εἰς μέρη διαιρεθῆναι, ἐν τῷ κελλίῳ ὤν, καὶ πνεύματι θείῳ γνούς, τοῦ τοιούτου θανάτου ἐρρύσατο. ἐπιφανεὶς αὐτῷ καθ' ὕπνους καὶ διαναστήσας, οὗ ἔμελλεν ὑποστῆναι πτώματος. ἐν τούτῳ οὖν ἀρετῆς ἀφικόμενος, καὶ ἡγούμενος τοῦ ἁγίου ὄρους σινᾶ χρηματίσας, κατέλιπε τὴν ἐπίκηρον ζωήν, πρὸς τὴν αἰώνιον μετετέθη ἀνάπαυσιν. πρότερον σχεδιάσας τὴν πάνσοφον βίβλον, τῶν θείων καὶ πνευματικῶν ἀναβάσεων, ἥτις, καὶ κλίμαξ ἐπονομάζεται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου προφήτου ἰωάδ.

Οὗτος

Οὗτος ἦν ἐκ τῆς σαμαρείας, ὃν ἐπιτάξεν ὁ λέων καὶ ἀπέθανεν, ὅτε ἤλεγχε τὸν ἱεροβοὰμ ἐπὶ ταῖς δαμάλεσι· προσέταξε γὰρ αὐτῷ ὁ θεός, ἀπελθεῖν μὲν καὶ ἐλέγξαι, μὴ φαγεῖν δὲ ἄρτον, μήτε οἶνον πιεῖν, ἀλλὰ ταχὺ ἐπανελθεῖν. ἰδὼν δὲ τὸν ἱεροβοὰμ θύοντα, ἐκάλεσε τοῦτον καὶ εἶπε· τάδε λέγει κύριος. ἰδοὺ υἱὸς τίκτεται τῷ οἴκῳ ἰούδα, ἰωσίας ὄνομα αὐτῷ. καὶ θύσει ἐπὶ σὲ τοὺς ἱερεῖς τῶν ὑψηλῶν τούτων. καὶ ἐξέτεινε τὴν χεῖρα ὁ ἱεροβοάμ, ἐφ' ᾧ κατασχεῖν αὐτόν, καὶ γέγονεν αὕτη ξηρά. παρακαλέσας δέ, ἀπειλήφει ταύτην ὑγιῶς ὡς τὸ πρότερον. ὑποστρέφων δὲ ἰωάδ, παρεπείσθη πρός τινος ψευδοπροφήτου, ἐμβὲ λεγομένου, καὶ συνέφαγεν αὐτῷ, διὰ τὴν παρακοὴν τοίνυν, συνεχώρησεν ὁ θεός, ἀναιρεθῆναι μὲν αὐτὸν ὑπὸ λέοντος, μὴ βρωθῆναι δέ. καὶ ἀποθανών, ἐτάφη ἐγγὺς τοῦ ἀπατήσαντος αὐτόν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν ζωσίμου, ἐπισκόπου συρακούσης.

Καὶ μνήμη, τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν ἰωάννου, τοῦ ἐν τῷ φρέατι καὶ τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ, εὐσταθίου βιθυνίας. στίχ.

Τὸν πηλὸν ἐκδύς, εὐστάθιε παμμάκαρ,
Χοῦν παρέστης, τῷ δίχα πηλίνου.

Καὶ μνήμη, τῶν ἁγίων ἀποστόλων ἐκ τῶν ο΄, σωσθένους, ἀπολλώ, κηφᾶ, καίσαρος, καὶ ἐπαφροδίτου.

Ῥίζης μαθητῶν ἑβδομήκοντα κλάδων,
Πεντάκλαδον τέμνουσιν ἐκ ξίφους μόρος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ ἁγία εὐβούλη ἡ μήτηρ τοῦ ἁγίου παντελεήμονος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται. στίχ.

Ἐν οὐρανοῖς σύνεστιν ἀθλητῇ τέκνῳ,
Ἀθλητομήτωρ καλλίτεκνος εὐβούλη.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις ὁ θεός, ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς, ἀμήν.

ᾠδὴ ζ΄. Τοὺς ἐν καμίνῳ παῖδάς σου σῶτερ.

Ὡς τῆς ἀνδρείας ξίφει καθελὼν πανεύφημε, θρασεῖς μητρῴδους δειλίας. ὤφθης στερρὸς καὶ φοβερός, πνεύμασιν ὄντως ἀκαθάρτοις ἅπασιν. εὐλογητὸς ὁ θεός, ὁ θαυμαστώσας σε.

Ἡμῶν χριστοῦ ἐν θείως πειθαρχῶν, ἐπιτήσας δόξαν φθορουμένους τὴν κενὴν μόνῳ θεῷ τῷ ἐν κρυπτῷ, φέρων τοὺς κόπους τῆς στερρᾶς ἀσκήσεως. ὃς ἀποδίδωσιν, εἰς φανερὸν τοὺς μισθούς.

Πρὸς ἀοράτους φάλαγγας παθῶν. ἀράμενος πόλεμον, ἐδείχθης νικητής. ὡς ταπεινὸς τῷ λογισμῷ καὶ τῇ καρδίᾳ. τὸν γὰρ ὑπερήφανον, καὶ ἀλαζόνα ἐχθρόν, ταύταις κατέστρωσας. θεοτοκίον.

Τῆς σῆς χριστὲ σαρκώσεως τιμῶν ἕνωσιν, ταύτης καὶ τὸ εἶδος. προσκυνῶ θεοπρεπῶς ὅτι θεὸς ὢν πρὸ αἰώνων. ἐκ παρθένου γέγονας, βροτὸς ἀφύρτως, αὐτὸς κατ' ἄμφω τέλειος.

ᾠδὴ η΄. Ὃν φρίττουσιν ἄγγελοι.

Ἀπλάστοις σου ἤθεσι, μειώσας ἀκραιφνῶς. τὸν ῥύπον τὸν ὕπουλον, ὡς δύστηνον φυγών. πραέων τοῖς τρόποις, ἐπαυλίζησαι φῶς. ὡς πράως βιώσας, θεόφρον ἰωάννη.

Μερὰ καὶ φύλακα, πασῶν τῶν ἀρετῶν. τὴν θείαν ταπείνωσιν, ὑπέγραψας ἡμῖν. καὶ γὰρ ὡς ὑπάρχων, ἀρχιτέκτων σοφός. τῆς θείας ἀνόδου, τὴν βάσιν κατεπήξω.

Μετέσχες τῆς χάριτος, τοῦ πνεύματος σαφῶς. καὶ πάντας ἐπλήρωσας, τοῦ θείου φωτισμοῦ. διάκεισιν ὄντως, ἡμῖν εὐδιάκριτον. τῇ πράξει διδάξας, καὶ παιδεύσας τοῖς λόγοις.

Ὁ γράφων θεότητα, μὴ ψεύδεσθε τυφλοί, ἁπλῆ γὰρ ἀόρατος, ἀνείδεος ἐστί. σαρκὸς δὲ τὸν τύπον, ἰσορῶν προσκυνῶ. καὶ πίστει δοξάζω, τὴν τεκοῦσαν παρθένον. εἱρμός.

Ὃν φρίττουσιν ἄγγελοι, καὶ πᾶσαι στρατιαί,

ᾠδὴ θ΄. Τὴν ζωοδόχον πηγήν.

Ἀΰλῳ νῷ ἱπταθεὶς πρὸς τὰ ἄϋλα, θεωρημάτων βυθὸν σὺ κατείληφας. καὶ τυχὼν τῆς χάριτος τοῦ ἁγίου πνεύματος. δι' ἐκτενοῦς προσευχῆς κατηξιώθης, τοῦ προορᾶν τῶν μελλόντων τὴν δήλωσιν.

Καταναλώσας τὸ ἔνυλον φρόνημα, τῆς προσευχῆς τῇ φλογὶ ὁσιώτατε. ὅλος πῦρ ἐνέφηνας. ἰωάννη πάνσοφε θεόφρον. διὸ ἐκστὰς εὐσεβῶς ταῖς θεωρίαις, τὴν ἀγαθὴν ἠλλοιώθης ἀλλοίωσιν.

Ἀπονεκρώσας τὰ πάθη ἀσκήσεσι, πρὸς τελειότητα πάτερ ἀνέδραμες, ἀπαθείας ὅσιε. διὸ μνήσθητι θεοῦ, ὑπὲρ εἰρήνης παντὸς

τοῦ κόσμου. καὶ σεβίας ἡμῶν, τῶν τιμώντων σε.

Ρώμην λαβὼν ἐν τῇ πίστει πῦρ ἡμῶν. καὶ πτερωθεὶς τῇ ἀγάπῃ ἀνέδραμον. ἀρετῇ πρὸς κλίμακα. ἀνδρικῶς καὶ βέβηκας, ἐν τῇ ἀγάπῃ χριστοῦ. καὶ γὰρ ἐν ταύτῃ, τῶν ὀρεκτῶν ἐστὶ πάντων τὸ πλήρωμα. Θεοτοκίον.

Ἐκ τῆς λογχείας ἁγνὴ τὸ παράδοξον. καὶ ἐπὶ τοίχων γραφαῖς ἀσπαζόμεθα. καὶ τὸ ἔργον σεβόμεθα, καὶ τὸ εἶδος τιμῶμεν. τὸ ἀληθὲς δὲ ἀμφοῖν ὁμολογοῦντες, ὀρθοδοξίας εἰκότως πληρούμεθα. Ὁ εἱρμός.

Τὴν ζωοδόχον πηγὴν τὴν ἀνέμαστον. καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία, κατὰ τὴν τάξιν. καὶ ἡ α΄ ὥρα καὶ ἀπόλυσις.

Τὸ φωταγωγικὸν τοῦ ἤχου.

Τῷ αὐτῷ μηνί, λα΄. τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος καὶ θαυματουργοῦ ὑπατίου, ἐπισκόπου γαγγρῶν. ἑσπέρας εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα. στιχηρὰ προσόμοια. ἦχος, πλ. δ΄.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ἱερὲ θεόφρον ὑπάτιε. ἐν ἐγκρατείᾳ καλῶς ἐκτραφεὶς εἰς περίδοξον, ἀρετῶν ἐπανύξησας, ὕψος ἀνατεινόμενος. πρὸς θεωρίαν μυστικωτάτην σαφῶς, χριστοῦ τὸ κάλλος κατοπτριζόμενος. οὗ ταῖς ἐλλάμψεσι. μένων τε καὶ διανοίαν, καταυγασθείς. πᾶσιν ἐναπαστράψας, τὰς τῶν θαυμάτων αὐγάς. Ὅμοιον.

Ἱερὸν πρῶν ὑπάτιε. ὀρθοδοξίας φωτὶ, ἀπαστράψας κατηύγασας, διανοίας ὅσιε, τῶν πιστῶς προστρεχόντων σοι. καὶ τὰς αἱρέσεις κύρας ἠμαύρωσας, ἀποκηρύξας τῆς ἐκκλησίας χριστοῦ. ὅθεν φωστῆρά σε. κεκτημένοι ἅπαντες, τὴν ἱεράν. μνήμην σου γεραίρομεν, καὶ μακαρίζομεν. Ὅμοιον.

Ἱερὸν ἱερὲ ὑπάτιε, τὸν βασιλέα χριστόν. ὃν ῥαμὼς ἀνεκήρυξας, πατρὶ ὁμοούσιον. ἔχων ἐν τῇ καρδίᾳ σου. τὰς τῶν θαυμάτων ἀκτῖνας ἔλαμψας. φωταγωγήσας πᾶσαν ὑφήλιον. δράκοντα ἔκτεινας. καὶ θορμῶν ἀνάβλυσιν, σαῖς προσευχαῖς. ὑδάτων ἐξέβλυσας, εἰς ἰατρείαν ψυχῶν.

Δόξα, καὶ νῦν θεοτοκίον. ὅμοιον.

Χαίροις οἰκουμένης καύχημα. χαῖρε κυρίου ναέ. χαῖρε ὄρος κατάσκιον. χαῖρε καταφύγιον. χαῖρε λυχνία χρυσῆ. χαῖρε τὸ κλέος τῶν ὀρθοδόξων σεμνή. χαῖρε μαρία μήτηρ χριστοῦ τοῦ θεοῦ. χαῖρε παράδεισε. χαῖρε θεία τράπεζα. χαῖρε σκηνή. χαῖρε στάμνε πάγχρυσε. χαῖρε ἡ πάντων ἐλπίς. Σταυροθεοτοκίον, ὅμοιον.

Ἥλιος ἰδὼν σε ἔφριξεν, ὢ στέργιον, ἠπλωμένον θελήματι. καὶ ἡ γῆ ἐσείετο. καὶ πέτραι διερρήγνυντο. τὰ μνημεῖα φόβῳ ἠνοίγοντο. καὶ αἱ δυνάμεις πᾶσαι ἐξίσταντο. ἄνθρωπος ὡς ἔβλεψεν. ἡ παρθένος δέσποινα. ἐν στεναγμοῖς. οἴμοι ἀνεκραύγαζε, τί τὸ ὁρώμενον.

Εἰς τὸν ὄρθρον, οἱ κανόνες καὶ τοῦ ἁγίου, εἰς δ΄. ᾠδὴ α΄. ἦχ. πλ. δ΄. Ὑγρὰν διοδεύσας ὡσεὶ ξηράν.

Φωτὶ τῆς τριάδος καταυγασθείς. ἐκθρέψεως θεόφρον, ἱεράρχα τῷ ζωηρῷ, τῆς πίστεως γάλακτι ἐτράφης. ταῖς ἀρεταῖς καταυγαζόμενος.

Συνέσει καὶ χάριτι κοσμηθεὶς νηστείαις καὶ πόνοις, ἐχαλίνωσας τῆς σαρκός. θεόφρον παμμάκαρ τὰς ὀρέξεις. καὶ τὴν ψυχὴν ἀρεταῖς κατεκόσμησας.

Ἀστράψας τῷ βίῳ τῷ φαεινῷ. ὡς ἥλιος πᾶσαν, ἱεράρχα τὴν τοῦ χριστοῦ, ἐφαίδρυνας πάτερ ἐκκλησίαν. ἐν ταῖς ἀκτῖσι τῶν θαυμάτων σου. Θεοτοκίον.

Ἰδοὺ αἱ προρρήσεις τῶν προφητῶν. ἐπὶ σοὶ τὸ πέρας, ἀπειλήφασιν ἀληθῶς. λόγον γὰρ ἀσπόρως συλλαβοῦσα, θεογεννήτορ ἁγνὴ ἀπεκύησας. ᾠδὴ γ΄. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Ξύλον ζωῆς πέφυκας. καταρδευόμενος πάνσοφε, ἐκ τῶν γραφῶν. οὗπερ οὐ προστρέχει. τῷ καρπῷ ὁ τῆς δίας ἐχθρός.

Στόματα ἐνέφραξας, τὰ δυσσεβῆ σου χωρῶν ἄσματα, προφητικῶς. σαῖς σαῖς θεοπρεπέσι, πρὸς χριστὸν παρακλήσεσιν.

Κύματα βακχαίοντα, σὺν τῇ πηγῇ σοφῶς ἔθραυσας. σωφρονισμὸν. τοῖς ἀγνωμονοῦσι, παραδόξως ποιούμενος.

Οἶκος θείου πνεύματος. καὶ προσευχῆς εἰκὼν γέγονας, ἱεραρχῶν. καύχημα καὶ κλέος, τῶν μαρτύρων ὑπάτιε. Θεοτοκίον.

Ἤμοις οὐ δυλάϊσασα. τοῖς μελικοῖς σεμνὴ τέ

τοιχε, τὸν λυτρωτὴν. φύσεως οἱ νόμοι, ἐπὶ σοὶ γὰρ καινίζονται :~

Ὁ εἱρμός.

Σ

κα. ἦχος, δ. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τῆς τοπ(ι)τεως δόγματα κρατύνων ὅσιε. πατρὶ συναΐδιον καὶ ὁμοούσιον, τὸν λόγον ἐκήρυξας. ὅθεν καὶ ὀρθοδόξως, τὴν σὴν ποίμνην ποιμαίνεις. ἤσχυνας τοῦ ἀρείου, τὴν κακόφρονα γνώμην. διὸ νῦν μεταβὰς πρὸς τὸν χριστόν, πρέσβευε ὑπὲρ πάντων ἡμῶν. ὅμοιον.

Ἐκαίνισας ἄχραντε τῷ θείῳ τόκῳ σου. φθαρεῖσαν ἐν πάθεσι, τῶν γηγενῶν τὴν θνητὴν. οὐσίαν καὶ ἤγειρας. πάντας ἐκ τοῦ θανάτου, πρὸς ζωὴν ἀφθαρσίας. ὅθεν σε κατὰ χρέος, μακαρίζομεν πάντες. παρθένε δεδοξασμένη, ὡς προεφήτευσας :~

σταυροθεοτόκιον, ὅμοιον.

Παρθένε πανάμωμε μῆτερ χριστοῦ τοῦ θεοῦ. ῥομφαία διῆλθε σου, τὴν παναγίαν ψυχὴν ἡνίκα σταυρούμενον. ἔβλεψας ἑκουσίως, τὸν υἱὸν καὶ θεόν σου. ὅνπερ εὐλογημένη, δυσωποῦσα μὴ παύσαι. συγχώρησιν πταισμάτων, ἡμῖν δωρήσασθαι :~

ᾠδὴ δ΄. Εἰσακήκοα κύριε.

Τοῦ πυρὸς ἔλαμψις, πάτερ ἐπὶ σοὶ πλουσίως σκηνώσασα φωτοφόρον στῦλον ἀνέδειξε. διαδυχοῦντα κόσμον, θείοις δόγμασι :~

Ἡ γαλήνη τῶν λόγων σου, τὸν εἰδωλικὸν χειμῶνα ἠμαύρωσας. καὶ τροπαίοις ταπεινώσεως. ἀσεβείας θράσος, κατεμαράνας.

Ἀκηλίδωτον ἔσοπτρον, πάτερ τῆς τριάδος ὤφθης ὑπάτιε. κατοπτεύειν γὰρ ἠγάπησας. καθαρῶς τὴν γνῶσιν, τοῦ θεοῦ ἡμῶν :~ θεοτόκιον.

Φρικτὸν καὶ παράδοξον, τῆς ἁγνῆς λοχείας σου τὸ μυστήριον. ὑπὲρ φύσιν γὰρ πανάμωμε. τὸν δημιουργόν σου, ἀπεκύησας :~

ᾠδὴ ε΄. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Ἐπὶ ὕδωρ τῆς θείας, πάτερ ἀναπαύσεως ἔχων τὴν ἔφεσιν. καὶ τοῦ παραδείσου, τοῦ αὔλου τὸ κάλλος γλιχόμενος. ἀνηρέθης τὸ ποιοῖς συμβολικοῖς ἐπὶ ἀπεπαύου, τὰς ἐκεῖθεν μονὰς τεκμαιρόμενος :~

Ταῖς αὔλοις γυμνάζων, πάτερ σεαυτὸν θεωρίαις καὶ πράξεσιν. ὑλικὰς φροντίδας, ὥσπερ βάρος ψυχῆς καταλέλοιπας. καὶ ἐν ταῖς ἐρήμοις, χοροβατεῖς ὡς ἐν λειμῶνι. ἐπὶ λουτίας τὴν χάριν τοῦ πνεύματος :~

Ἐπαυξήσας τὴν ποίμνην, πάτερ ἐν ποίᾳ τῶν θείων δογμάτων σου. ὥσπερ μάνδρας οἴκους, σεβασμίους παμμάκαρ καθίδρυσας. ἐν οἷς εἰσελαύνων. τὰ λογικὰ θρέμματα πάτερ, ἐλυτρώσω θηρῶν τῶν αἱρέσεων :~ θεοτόκιον.

Ἡ μόνη τίκτεις παρθένος. μόνη καὶ ἀπείρανδρος ὤφθης πανάμωμε. ἐν γαστρὶ γὰρ λόγον, τοῦ πατρὸς δεξαμένη τὸν ἄναρχον. γαλουχεῖς παρθένε. θαῦμα φρικτὸν καὶ παρθενεύεις. καὶ τοὺς ὅρους καινίζεις τῆς φύσεως :~

ᾠδὴ ς΄. Ἱλάσθητί μοι σῶτερ.

Φλογώδη ῥεῖθρα φωτὸς, ἱερομάρτυς ὑπάτιε. ἀνάψας ὁ ποταμὸς, νυκτὶ παρερχόμενος. τὴν τρίβον ἐδείκνυεν ἀποφαίνων πᾶσι, τῆς ψυχῆς σου τὴν λαμπρότητα :~

Θαυματουργῶν διὰ σοῦ, ὁ ζωοδότης χριστὸς ὁ θεός. ἰάσεων θησαυρὸν, τὸ ὕδωρ ἀνέδειξεν, ἐν χερσὶ σου ὑπάτιε. γλυκασμὸν θαυμάτων, τὸ πικρὸν ἀπεργασάμενος :~

Θαυμάτων ὑπερφυῶν, παμμάκαρ ὤφθης ὑπάτιε. δεξάμενος ἐκ θεοῦ, χάριν τῶν ἰάσεων. πηγὴ ἐχρημάτισας. δαψιλεύων πᾶσι, σωτηρίας θεῖα νάματα :~ θεοτόκιον.

Ταῖς σαῖς πρεσβείαις ἁγνὴ, κινδύνων καὶ περιστάσεων. ἐξαρπασόμενοι δεινῶν. ῥυσθῆναι δεόμεθα. σὺ γὰρ τεῖχος ἄρρηκτον. καὶ λιμὴν καὶ σκέπη. καὶ ἀπόρθητον ὀχύρωμα :~

Ὁ εἱρμός. Ἱλάσθητί μοι σῶτερ.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ, λα΄. ἄθλησις τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος ὑπατίου, ἐπισκόπου γαγγρῶν. στίχ.

Κτείνει γυνὴ βαλοῦσα καιρίαν λίθω,

Τὸν ὑπάτιον, φεῦ γυναικὸς ἀθλίας.

Οὗτος ἐν ἁγίοις πατὴρ ἡμῶν ὑπάτιος, ἐκ νηλίκων ἀνθήσας ἐν γάγγραις ἀρχιερατεύσας. ἐν τῇ πρώτῃ συνόδῳ τῶν τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτὼ θεοφόρων πατέρων, εἷς γεγονώς. ὅλος πεπληρωμένος τοῦ πνεύματος ἁγίου. πολλοὺς δὲ πειρασμοὺς ὑπομείνας. καὶ σημεῖα διάφορα ἐκτελέσας. γέγονε περιβόητος. κωνσταντίου δὲ βασιλεύοντος τοῦ υἱοῦ τοῦ μεγάλου κωνσταντίνου, δράκων τίς ποθεν τοῖς βασιλικοῖς ταμιείοις προσπελάσας, ἐν οἷς ἅ-

πας ὁ χρυσὸς ἐφυλάσσετο, καὶ πρὸς τῇ εἰσόδῳ αὐτῶν ἐμφωλεύσας, πολλὴν ἀθυμίαν τῷ βασιλεῖ προεξένησε. μηδενὸς ἐκεῖ δυναμένου ὁπωσοῦν πλησιάσαι. ἐν ἀμηχανίᾳ τοίνυν ὁ βασιλεὺς ὤν, τὸν μακάριον τοῦτον προσκαλεῖται. ὃν παραγενόμενον, μετὰ πολλῆς ὑποδεξάμενος τῆς αἰδοῦς περὶ τοῦ ἐπεισφρήσαντος ἀπαγγέλλει θηρός. ὁ δὲ ἅγιος ἀδύνατόν μοι φησὶν ὦ βασιλεῦ, τοῦ θεοῦ συνεργοῦντος, οὐ παραιτήσομαι ποιῆσαι τὸ προσταχθέν. καὶ μὴ ἀθύμει ὦ βασιλεῦ. τὰ γὰρ παρὰ αὐτοῖς ἀδύνατα, τῷ θεῷ δυνατά. ταῦτα τοῦ ἁγίου εἰρηκότος, τοῦ καὶ τοῦ δράκοντος πόρρωθεν ὑποδειχθέντος, ὁ βασιλεύς, μὴ ἀσυντηρήτως ὥσπερ φησί, τῷ θηρὶ πλησιάσῃς. καὶ πάσῃ, ὅπερ καὶ πολλοὶ πεπόνθασιν ἐξ ἐμῶν ἁμαρτιῶν. καὶ ὁ μακάριος, ἡ ἡμετέρα εὐχὴ βασιλεῦ, οὐδὲν ἰσχύει πρὸς ταῦτα, πρὸς θεὸν δέ σου πίστις, καὶ ἡ τούτου μεγάλη καὶ ἀήττητος δύναμις. τότε πεσὼν ἐπὶ τῆς γῆς, προσηύξατο ἐφ' ὥραν ἱκανήν. καὶ ἀναστάς, λέγει τῷ βασιλεῖ. κέλευσον γενέσθαι μεγάλην πυρκαϊάν, μέσον τῆς πλατείας ὁδοῦ, ἐν ᾧ τόπῳ ἡ στήλη τοῦ σοῦ πατρὸς ἵδρυται, καὶ οἱ μέλλοντες ταύτην ἀνάπτειν, προσμενέτωσαν ἐκεῖ, τὴν ἐμὴν ἐκδεχόμενοι ἄφιξιν. καὶ τοῦ βασιλέως τοῦτο προστάξαντος, ὁ ἅγιος εἰσελθών, τὰς θύρας τῶν βασιλικῶν ταμείων ἀνέῳξε. καὶ ἅπαντες ἔφυγον. μήκοθεν δέ τινες ἱστάμενοι καὶ βλέποντες, φόβῳ καὶ τρόμῳ συνείχοντο. τύπτων δὲ τὸ θηρίον δι' ἧς ἐπεφέρετο ῥάβδου, ἤνυεν οὐδέν, καὶ ἡ ἡμέρα ἤδη παρήρχετο. καὶ πάντες ᾤοντο θανατωθῆναι τὸν ἅγιον. ἀλλὰ τὸ ὄμμα εἰς οὐρανοὺς ἀνατείνας καὶ τὸν κύριον ἐπικαλεσάμενος, τὴν ῥάβδον τῷ στόματι τοῦ θηρίου ἐμβαλών, εἶπεν. ἐν ὀνόματι τοῦ κυρίου μου ἰησοῦ χριστοῦ, ἀκολούθει μοι. καὶ ὁ δράκων ἐνδακὼν τὴν ῥάβδον, ἠκολούθει τῷ ἁγίῳ, ὡς ὑπότιμος διωκόμενος. ὁ γοῦν μακάριος ἐξελθὼν ἀπὸ τῶν βασιλείων, καὶ πᾶσαν τὴν λεωφόρον διοδεύσας μέχρι τοῦ φόρου, τὴν ῥάβδον ἕλκων ἐπὶ τῆς γῆς, δι' ἧς καὶ τὸν δράκοντα, τὸ ἄκρον ἐνδακόντα τῆς ῥάβδου καὶ συρόμενον ὑπ' αὐτῆς, ἐξέπληξεν ἅπαντας. ἦν γὰρ φοβερὸς ὁ δράκων τὴν θέαν, ἑξήκοντα πήχεις ἔχων τὸ μῆκος ὡς ἔλεγον. καὶ πλησιάσας ὁ ἅγιος τῇ πυρκαϊᾷ, φησὶ πρὸς τὸν δράκοντα. ἐν τῷ ὀνόματι ἰησοῦ χριστοῦ, ὃν ἐγὼ ὁ ἐλάχιστος κηρύσσω, εἴσελθε μέσον τῆς πυρκαϊᾶς. ὁ δὲ φοβερὸς ἐκεῖνος δράκων, καμάρας εἶδος ποιήσας, ἐξ ὑποκυρτώσας ἑαυτόν, καὶ μέγα ἐκταθείς, ἔρριψεν ἑαυτὸν ἐν μέσῳ τοῦ πυρός, καὶ παρὰν ἄλωμα τούτου γέγονε. καὶ πάντες δοξάζοντες καὶ εὐλογοῦντες τὸν θεὸν ἐξεπλάγησαν, ὅτι τοιοῦτον φωστῆρα καὶ θαυματουργὸν ἀνέδειξεν αὐτοῖς ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν. τότε ὁ βασιλεὺς τὸν ἅγιον διαφερόντως τιμήσας καὶ εὐχαριστήσας, τὸν χαρακτῆρα τῆς ὄψεως αὐτοῦ, ἐκέλευσε σανίδι ἐντυπώσασθαι. καὶ τούτου γενομένου, ἐν τῷ βασιλικῷ ταμείῳ τοῦτον ἀνέθετο, εἰς ἀποτροπὴν παντὸς ἐναντίου. τὸν ἅγιον οὖν κατασπασάμενος, ἀπέστειλεν οἴκαδε. μετὰ δὲ τὸ ἐξελθεῖν τὸν ἅγιον ἐκ τῆς πόλεως, καὶ πρὸς τὸν οἰκεῖον ἀφικέσθαι θρόνον, οἱ τῆς ναβάτου αἱρέσεως, φθόνον πολὺν ὠδινήσαντες κατ' αὐτοῦ, ἐν οἷς εἰώθει ὁ ἀοίδιμος στενωποῖς καὶ κρημνώδεσι τόποις παρακαθίσαντες, ἐγκεκρυμμένοι σὺν ῥοπάλοις καὶ ξίφεσι, τοῦ μακαρίου ἐκείνου διερχομένου, αἰφνηδὸν ὡς ἄγριοι θῆρες ἐπαναστάντες ἐκ τῆς ἐνέδρας, ὁ μέν, ξύλῳ, ὁ δέ, λίθῳ, ἕτερος, ξίφει, κατὰ τοῦ κρημνοῦ τὸν ἅγιον ἠκόντιζον. καὶ ῥίψαντες αὐτὸν ἀπὸ τοῦ μεγάλου ὕψους ἐπὶ τὸν κρημνόν, οὐκ ὀλίγας αὐτῷ πληγὰς ἐπέθεντο, ὡς πρὶν οἱ ἰουδαῖοι τῷ πρωτομάρτυρι στεφάνῳ. ὁ δὲ ἅγιος ἐν τῷ ποταμῷ ῥιφθείς, ἡμιθανὴς ὤν, μικρὸν ἀφυπνώσας, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς πρὸς οὐρανὸν διάρας, κύριε μὴ στήσῃς αὐτοῖς ἔλεγε τὴν ἁμαρτίαν ταύτην, καὶ ἔτι αὐτοῦ προσευχομένου, γυνή τις ἐναγὴς καὶ ἀκάθαρτος, λίθον ἄρασα μέγαν, καὶ τὸν κρόταφον τοῦ ἁγίου κρούσασα, τὸ λειπόμενον τῆς ζωῆς αὐτοῦ ἀφείλετο, ἡ δυστυχὴς καὶ ταλαίπωρος. καὶ ἡ μὲν τούτου ἁγία ψυχὴ ἐν χερσὶν ἤδη τοῦ θεοῦ. ἡ δὲ ἐναγὴς ἐκείνη γυνή, πονηρὰν

πρᾶγμα

πνεύματι ληφθεῖσα, διὰ τοῦ αὐτοῦ λίθου, τὸ ἴδιον ἔτυπτε στῆθος. ὡσαύτως δὲ καὶ πάντων οἱ τοῦ φόνου κοινωνησάντων, ὑπὸ ἀκαθάρτων πνευμάτων ἐπαιδεύοντο. καὶ δὲ λείψανον τοῦ ἁγίου, ἐν ἀχυρῶνι τινὶ κρύψαντες, ἀνεχώρησαν. ἀλλ' ὁ γεωργὸς οὗ ὁ ἀχυρὼν ἦν εἰσελθὼν ἐπὶ τῷ δοῦναι τροφὴν τοῖς ἑαυτοῦ ζώοις, ἀκούσας οὐρανίων ἀσμάτων δοξολογίαν, μηνυτὴς γέγονε τοῦ μακαρίου πατρός. τοῦτο ἀναμαθόντες οἱ οἰκήτορες τῆς πόλεως Γαγγρῶν, συνήχθησαν ἐκεῖσε. καὶ κοινῇ θρηνήσαντες, ἔλαβον τὸ ἅγιον λείψανον. καὶ ἀνακομίσαντες τῇ ἑαυτῶν πόλει, κατέθεντο ἐν ἐπισήμῳ. ἡ δὲ γυνὴ ἐλθοῦσα, καὶ τύπτουσα ἑαυτὴν τῷ λίθῳ δι' οὗ τὸν ἅγιον ἔκτεινε, τοῦ θείου λειψάνου κατατεθέντος, αὐθέως ἰάθη. ὡσαύτως καὶ οἱ λοιποὶ τοῦ ἁγίου φονεῖς. καὶ ἑτέρων πολλῶν ἐν τῇ τοῦ ἁγίου κηδείᾳ τελεσθέντων θαυμάτων :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀκακίου. ἐπισκόπου Μελιτινῆς τοῦ ὁμολογητοῦ. στί.

Ἀκακίῳ θνήσκοντι τῷ γῆς ἀγγέλῳ,
Χώραν ἑτοιμάζουσιν ἄγγελοι πόλου.

Πρώτῃ Ἀκακίῳ βιότου πέρας ἐν τριακοστῇ.

Οὗτος, κατὰ τοὺς χρόνους Δεκίου τοῦ βασιλέως τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν διδάσκων, συσχεθεὶς δὲ προσήχθη Μαρκιανῷ ὑπάτῳ. καὶ περὶ ὧν κηρύττει ἐρωτηθείς, διεξῆλθε πᾶσαν τὴν καθ' ἡμᾶς τοῦ θεοῦ οἰκονομίαν. καὶ τὰ ληρώδη τῶν ἑλλήνων διήλεγξεν. ὅθεν βασάνους δέχεται, καὶ φρουρᾷ κατακλείεται. ἀνενέγκας δὲ περὶ τούτου ὁ Μαρκιανὸς τῷ Δεκίῳ. καὶ κατὰ τὴν ἐξέτασιν ὑπομνήματα ἀποστείλας, προστάξαντος τοῦ Δεκίου, ἀφείθη ὁ ἅγιος τῆς εἱρκτῆς. καὶ περιιὼν τὰ στίγματα τοῦ Χριστοῦ περιφέρων τῇ σαρκὶ αὐτοῦ. πολλοὺς δὲ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν παιδεύσας. καὶ ἐν θαύμασι καὶ διδασκαλίαις καλῶς διαπρέψας, ἀνεπαύσατο ἐν εἰρήνῃ :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῶν ἁγίων τῶν ἐν Περσίδι μαρτυρησάντων. Ἀβδᾶ ἐπισκόπου. καὶ Βενιαμὶν διακόνου. καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς. στί.

Ἀβδᾶς ἐνισχύοντος ὑψίστου λόγου,
Καθεῖλεν ἰσχὺν δυσσεβῶν τμηθεὶς κάραν.
Ἀθλητικῷ γλυστῆρι τῷ Παύλῳ λέγω,
Γαῦ Βενιαμὴν ψυχικὸν κενοῖ βάρος.
Ἐν τοῖς ὄνυξι κάλαμον δεδεγμένοι,
Σφᾶς μαρτύρων γράφουσιν ἄνδρες ἐννέα.

Καὶ ἕτεροι ἅγιοι πολλοί, εἰς φυλακὴν βληθέντες. καὶ ὑπὸ μυῶν καὶ γαλῶν συγκλεισθέντων αὐτοῖς, βιβρωσκόμενοι ἐτελειώθησαν. στί.

Ζώων ταμεῖα μαρτύρων τὰ σαρκία,
Μῦς ἐκτρέφοντα καὶ γαλᾶς ἐν τῷ βόθρῳ.

Ἐν τοῖς χρόνοις τῆς βασιλείας Θεοδοσίου τοῦ μικροῦ. Ἰσδιγέρδης ὁ τῶν Περσῶν βασιλεύς, κατὰ τῶν ἐκκλησιῶν ἐκίνησε πόλεμον. πρόφασιν ἐνθένδε λαβών. Ἀβδᾶς τις ἐπίσκοπος, πολλοῖς εἴδεσιν ἀρετῶν κεκοσμημένος. οὗτος ζήλῳ χρησάμενος τὸ πυρεῖον κατέλυσεν. τοῦτο ὁ βασιλεὺς παρὰ τῶν μάγων μαθών, μετεστείλατο τὸν Ἀβδᾶν. καὶ πρῶτον μὲν ἠπίως τὸ πραχθὲν ᾐτιάσατο. καὶ τὸ πυρεῖον οἰκοδομῆσαι προσέταξεν. ἐκείνου δὲ ἀντιλέγοντος. καὶ τοῦτο δρᾶσαι, ἀδύνατον εἶναι φάσκοντος, πάσας τὰς ἐκκλησίας καταλύειν ἠπείλησε καὶ τέλος ἐπεξῆκεν οἷς ἠπείλησε. πρῶτον τὸν θεῖον ἄνδρα ἀναιρεθῆναι κελεύσας. ταῦτα ἀκούσας ὁ ἅγιος, ἐχάρη λίαν, καὶ οὕτως χαίρων ἀγαλλόμενος τὸ μακάριον τέλος ἐδέξατο. τριάκοντα δὲ διελθόντων ἐτῶν ἀφ' ὧν ἤζαλη τοῦ διωγμοῦ ὑπὸ τῶν μάγων καθάπερ ὑπό τινων καταιγίδων ῥιπιζομένη, τῶν κολαστηρίων τὰς ἐπηρείας τοῖς εὐσεβέσι προσήνεγκαν. καὶ παντοίαις βασάνοις, πολλοὺς ἀναλώσαντες, τῷ θανάτῳ παρέδωκαν. καὶ ὑπὸ δροσείαις μακραῖς. καὶ πολλαῖς ἄλλαις βασάνοις, πολλοὶ ἐξ αὐτῶν προσομιλήσαντες τοῦ ζῆν ἀπηλλάγησαν, ἐν διαφόροις θανάτοις. ἐξ ὧν δύο, ἢ τριῶν, ἐπιμνησθήσομαι ἵνα διὰ τούτων ὑποδείξω καὶ τὴν τῶν ἄλλων ἀνδρείαν. Ὁρμίσδας τις τῶν ἄγαν περιφανῶν παρὰ Πέρσαις ἐτύγχανεν. μενίδην πρα ἐσχηκώς. τοῦτον μεμαθηκὼς πρὸς ἑαυτὸν ὁ βασιλεὺς ἤγαγε. καὶ προσέταξεν ἀρνεῖσθαι τὸν πεποιηκότα θεόν. ὁ δὲ ἔφη. μή μοι γένοιτο ἂν καὶ παιδευόμενος, ῥαδίως τὸν τῶν ὅλων θεὸν καταφρονεῖν καὶ ἀρνεῖσθαι. ὁ δὲ βασι-

λεὺς

λεὺς θαυμάσας τὴν τούτου παρρησίαν, ἐγύμνωσε μὲν τοῦ πλούτου καὶ τῶν ἀξιωμάτων. τὸν δὲ γενναῖον ἀγωνιστὴν γυμνὸν προσέταξε περιάγειν τῆς ὁδοῦ, σείρεσθαι τὰς καμήλους διαζώματι μόνον χρώμενον. πολλῶν δὲ διελθουσῶν ἡμερῶν, διακύψας ὁ βασιλεὺς ἀπὸ τοῦ ταμιείου, ἴδε τὸν ἄριστον ἐκεῖνον ἄνδρα ὑπὸ τῆς ἡλιακῆς ἀκτῖνος φλεγόμενον, καὶ κόνεος πολλῆς ἐμπεπλησμένον, καὶ τῆς πρώτας περιφανείας ἀναμνησθεὶς. μετεκαλέσατο. καὶ χιτωνίσκον ἐκ λίνου πεποιημένον, ἐκελεύσατο ἐνδυθῆναι. νομίσας ὁ βασιλεὺς ὡς ὑπὸ τῆς προτέρας ταλαιπωρίας. καὶ τῆς πρὸς αὐτὸν τοῦ βασιλέως γεγενημένης φιλανθρωπίας, μαλακισθῆναι τὸν ἄνδρα. εἶτα ἔφη πρὸς αὐτόν. ἀπαλλάγης τῆς ἔριδος ἐκείνης τοῦ ἀρνεῖσθαι τὸν υἱὸν τοῦ τέκτονος; ὁ δὲ ζήλου πλησθεὶς, διέρρηξε τὸν χιτωνίσκον καὶ διέρριψε προσειπών. διὰ τοῦτο μὴ οἴει τῆς εὐσεβείας ἐκστήσεσθαι; ἔχε τὸ δῶρον μετὰ τῆς ἀσεβείας. τούτου τὴν ἀνδρείαν ὁ βασιλεὺς θεασάμενος, γυμνὸν τοῦτον τῆς βασιλείας ἐξήλασε καὶ θανάτῳ παρέδωκε. Βενιαμὶν δέ τινα διάκονον συλλαβὼν καθεῖρξεν ἐν φρουρᾷ. δύο δὲ διεληλυθότων ἐτῶν, ῥωμαίων πρεσβευτής ἀφίκετο περί τινων ἄλλων πραγμάτων πρεσβεύων. καὶ τοῦτο μαθὼν, ᾔτησε τὸν βασιλέα τὸν διάκονον ἀφεθῆναι. ὁ δὲ βασιλεὺς ὑποσχέσθαι προσέταξε τὸν Βενιαμὶν. μηδενὶ τῶν μάγων διδασκαλίαν τοιαύτην προσοίσειν τὸ σύνολον καὶ ὁ μὲν πρεσβευτὴς φυλάξοιεν ταῦτα τὸν Βενιαμὶν ἐπηγγείλατο. ὁ δὲ Βενιαμὶν ἀκούσας τῶν τοῦ πρεσβευτοῦ παραινέσεων, ἀδύνατον ἔφη γενέσθαι. ὢ πόσης τιμωρίας ἄξιον ἀποκρύψαι τὸ τάλαντον. καὶ τοῦτο ἀκαταγνοὺς ὁ βασιλεὺς, ἐκέλευσε τῶν δεσμῶν ἀφεθῆναι. ἐκεῖνος δέ, τὰ συνήθη τελῶν ἦν. ἐνιαυτοῦ δὲ διελθόντος, ἐμηνύθη τῷ βασιλεῖ. προσαχθῆναι δὲ τοῦτον ὁ βασιλεὺς προσέταξε. καὶ δὴ προσαγαγόντων αὐτὸν, ἔφη πρὸς αὐτὸν ὁ βασιλεὺς, τὸν ὑπ' αὐτοῦ προσκυνούμενον θεὸν ἀρνήσασθαι. αὐτὸς δὲ ἀπεκρίνατο, εἰ καὶ μυρίοις θανάτοις αὐτὸν παραδώσειεν, τὸν βασιλέα τοῦ παντὸς καὶ δημιουργὸν, οὐκ ἀρνήσεται. ἐπὶ τοῦτο χαλεπήνας ὁ βασιλεὺς, εἴκοσι καλάμους ὀξύνας τοῖς τῶν χειρῶν καὶ τῶν ποδῶν ὄνυξιν προσέταξεν ἐμπαρῆναι. ὡς δὲ ὡς παίγνιον ἰδὼν τὴν τιμωρίαν λογισάμενον, ἕτερον κάλαμον τῷ παιδογόνῳ αὐτοῦ μορίῳ προσέταξεν εἰσαχθῆναι. ἐκ τούτου συχνὰς εἰσάγων καὶ ἐξάγων ἀρρήτους καὶ ἀφορήτους ἀλγηδόνας εἰργάζετο. μετὰ δὲ τὴν τοιαύτην τιμωρίαν, ῥάβδον παχεῖαν ὄζους πανταχόθεν ἔχουσαν, εἰσωθῆναι διὰ τῆς ἕδρας ἐκέλευσεν. καὶ τούτου γενομένου, τὸ πνεῦμα παρέδωκεν ὁ γενναῖος ἀγωνιστής. καὶ ἄλλα δὲ μυρία ὅσα ὁ θηριώδης εἰργάσατο. ὅσα Διοκλητιανῷ καὶ Μαξιμιανῷ τῆς θηριώδους ἐκείνης γνώμης, οὐ τοσπλέον ἠνύετο. καὶ τοῦτο οὐκ ἄξιον θαυμάζειν πῶς κατὰ παραχώρησιν θεοῦ τοῦτο ἐγένετο. τοὺς γὰρ πολέμους τούτους εἴρηκεν ὁ δεσπότης, καὶ τῆς ἐκκλησίας ἀκήρυκτον, καὶ αὐτὰ ἡμᾶς διδάσκει τὰ πράγματα, ὡς πλείονα ἡμῖν τῆς εἰρήνης ὁ πόλεμος, πορίζει τὴν ὠφέλειαν. ὅθεν καὶ οὗτοι οἱ ἅγιοι, δι' ὑπομονῆς καὶ μαρτυρίας, ἐδέξαντο στεφάνους τῆς νίκης :~

Ὧν ταῖς πρεσβείαις Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς, ἀμήν.

ᾨδὴ ζʹ. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Ἀπορρήτων θαυμάτων, αὐτουργὸς ἱεράρχα παρὰ Χριστοῦ γεγονώς, ἐφώτισας τὸν κόσμον, τῇ πράξει καὶ τῷ λόγῳ, ἐκδιδάξας βοᾶν εὐσεβῶς. ὁ τῶν πατέρων Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ :~

Ἀπογνώσεως βρόχους. ὁ βυθῷ ἀπιστίας ἀποπνιγόμενος, προσάπτων τοῖς πεσοῦσιν, εἰς πάθη ἀτιμίας τὴν μετάνοιαν ἔσβεσεν. ἥνπερ ἀστράψας πιστοῖς, κατέφλεξας Μαβάτον :~

Θεοτοκίον.

Τὴν μητέρα τοῦ λόγου. τὴν ἁγνὴν θεοτόκον, καὶ προστασίαν ἡμῶν. δι' ἧς τὰς σωτηρίας, ἐχθρῶν καταπατοῦμεν. ἀνυμνοῦμεν καὶ λέγομεν, εὐλογημένη ἡ θεὸν σαρκὶ ἀποτεκοῦσα :~

ᾨδὴ ηʹ. Τὸν βασιλέα τῶν οὐρανῶν.

Τὰς ἀναιμάκτους εἰλικρινῶς, τῇ τριάδι ἀναφορῶν θυσίας παμμάκαρ. γέγονας, Χριστοῦ σφάγιον διὰ μαρτυρίου :~

Τὴν

Ἠλοὺ ἱεραρχίαν βάψας στολὴν, τῷ οἰκείῳ θεοφόρε αἵματι προθύμως. στέφανον ἐδέξω, διπλοῦν ἱερομάρτυς :~

Ὡς μαθητὴς ὁ ἱερὸς τοῦ χριστοῦ, ἐκμιμήσει συμπαθείας, θνήσκων ὑπὲρ ἡσύχου, σοῦ τοὺς φονέας, τάξασθαι σείας :~ Θεοτοκίον.

Λόγον συνείληφας ἐν γαστρὶ. ὑπὲρ λόγον τεκοῦσα, πάλιν παρθενεύεις. πάντα ὑπὲρ φύσιν, τὰ σὰ θεογεννῆτορ :~

ᾨδὴ, θ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός.

Μωσέα εἰκονίζων ταῖς ἀρεταῖς, περιεκύκλωσας τοῦτον τῷ θαύματι. ῥάβδῳ τῇ σῇ, πλήξας τε τὸν δράκοντα εὐθαρσῶς. ὡς ἐν αἰθέρι ἑλκύσας, πρὸ τῶν ἐκταμείων βασιλικῶν. πυρὶ καταναλώσας, ὡς ὄργανον κακίας. ὀρθοδοξίᾳ κραταιούμενος :~

Χωννύμενος τοῖς λίθοις διὰ χριστὸν, ἀπὸ τῶν μιαιφόνων ὑπὲρ πάτερ. ῥείθροις τῶν σῶν, ἔπνιξας αἱμάτων τοῦ ἀσεβοῦς, μαθὼν τὰ ἀντίθετα, δόγματα κηρύξας πάτερ σοφέ. τοῖς πταίουσι συγγνώμην. διὰ τῆς μετανοίας, τῶν ὀφλημάτων προσφωνεῖσθαι :~

Μὴ παύσῃ ἱκετεύων ὑπὲρ ἡμῶν, ἱεράρχα καὶ μάρτυς εὐπάτειρ. τῷ ποιητῇ, πάντων καὶ δεσπότῃ παρεστηκώς. ἐκ πειρασμῶν καὶ θλίψεων. ῥύσασθαι τοὺς πόθῳ εἰλικρινεῖ, τελοῦντας τὴν σὴν μνήμην. καὶ θείαις μελῳδίαις, ἀνευφημοῦντάς σε πανεύφημε :~ Θεοτοκίον.

Ὀφρὺν καὶ θράσος ἅμα τῶν δυσμενῶν. ὁ τεχθεὶς ἐκ παρθένου κατέβαλε. καὶ τὰς βουλὰς, τῶν κακοδοξούντων δημιουργὲ. τῶν δὲ πιστῶν τὸ σύστημα, στερεὸν ἀκράδαντον ὡς θεὸς. τὸ κέρας ἀνυψώσας. καὶ πίστει κραταιώσας, ἵνα σε πάντοτε μεγαλύνωμεν :~

Ὁ εἱρμός. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός, καὶ τῆς γῆς κατεπλάγη τὰ πέρατα.

Τὸ φωταγωγικὸν, τοῦ ἤχου.

Εἰς τὸν στίχον. τὸ στιχηρὸν, τῆς ἡμέρας, καὶ τὸ μαρτυρικὸν. δόξα καὶ νῦν, θεοτοκίον. ἢ σταυροθεοτοκίον. αἱ μετάνοιαι συνήθως. καὶ ἡ α' ὥρα, μετὰ μετανοιῶν, καὶ ἀπόλυσις.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΜΑΡΤΙΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Ἡ τῶν τετραδίων κατὰ τάξιν ἀκολουθία.

α β γ δ ε ζ η θ ι.

Ἅπαντα εἰσὶ τετράδια, πλὴν τοῦ ι, τετράδιον.

